

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w Radzie państwa reprezentowanych.

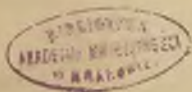
Rok 1893.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1893.

(Petitsch.)

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1893 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1892			
25. kwietnia	Deklaracja, wymieniona pomiędzy Austryą i Węgrami a Szwecją i Norwegią, w przedmiocie zmiany artykułu 6go Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 3. listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 60 z r. 1874)	122	417
23. czerwca	Traktat przyjaźni, handlowy i żeglarski pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a królestwem koreańskim	156	477
9. sierpnia	Traktat handlowy pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią	104	297
9. "	Umowa, tycząca się chorób zaraźliwych bydła, pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią	106	377
16. grudnia	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Sokala do 7 a gmin Weinbergen i Winniki do 8 klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890)	178	579
29. "	Ustawa o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzania niedostatku	1	1
29. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyjące się zmiany gatunków soli, które stosownie do pozycyi 4 taryfy sprzedaży soli z dnia 21. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155) i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1888 (Dz. u. p. Nr. 9) sprzedawane są w c. k. magazynach sprzedaży soli w Wieliczce i Bochni	16	21
30. "	Traktat pomiędzy Austryą i Węgrami a Szwajcaryą w przedmiocie regulacyi Renu od uścia rzeki Ill na dół aż do miejsca, gdzie wpada do jeziora bodzkiego	141	455
31. "	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych tudzież wyznań i oświecenia, tyjące się Umowy między Austryą i Węgrami a Francją w przedmiocie udzielania sobie dokumentów stanu cywilnego obywateli obu Stron	2	1
1893			
2.14. stycznia	Umowa kolejowa pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a cesarstwem rosyjskiem, tyjąca się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Nowosielicą	89	169
3. "	Rozporządzenie Ministra skarbu, zawierające uzupełnienie załączki A do rozporządzenia z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 197), tyjącego się wykonania ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) o opodatkowaniu obrotu papierów (o podatku obrotowym)	3	3

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
4. stycznia	Ustawa, zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyjące się okręgów wyborczych w Galicyi, d) gminy wiejskie, l. 3	4	3
4. „	Ustawa, zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyjące się okręgów wyborczych w Galicyi, d) gminy wiejskie, l. 13	5	3
4. „	Ustawa o zarządzeniach z powodu konwersyi dęgu indemnizacyjnego galicyjskiego	6	4
10. „	Rozporządzenie Ministra skarbu, tyjące się ustanowienia dla niektórych papierów notowanych na giełdzie tryestyńskiej, jednostek, mających służyć za podstawę do wymierzania podatku obrotowego	8	5
12. „	Ustawa o zmianie niektórych postanowień ustawy o miarach i wagach z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872)	10	9
12. „	Ustawa o zatwierdzeniu układu familijnego książąt Liechtensteinów z dnia 1. sierpnia 1842	15	14
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem jeżdżącym na welocepedach zabrania się używania w obrębie zakładów kolei żelaznych nocną porą światła sygnałowych barwistych	13	13
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem zmienia się §. 17 organizacy zarządu kolei państwa w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniami z dnia 23. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 103) i z dnia 15. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 183) ogłoszonej	7	5
22. „	Ustawa o uwolnieniu od stępli i opłat pożyczki krajowej, która stosownie do uchwały sejmu czeskiego z dnia 17. listopada 1890 ma być zaciągnięta w sumie aż do 1 miliona złotych łącznie z obowiązaniami przydatkowymi na wsparcia dla potrzebującej pomocy ludności królestwa czeskiego w okolicach dotkniętych powodziąmi w roku 1890	14	13
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uzupełniają się postanowienia co do opatrywania znaczkami zamknięcia wyrobów cukrowych opodatkowanych	11	10
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa handlu, tyjące się uchylenia zakazu przywozu i przewozu szmat, starej odzieży, do której zalicza się także stare obuwie, tudzież używanej białizny wdziewalnej i pościelowej, z krajów korony węgierskiej	9	7
26. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej w Pressnitz	17	21
28. „	Umowa pomiędzy Austryą i Węgrami a Rumunią, tyjąca się ochrony znaczków	121	413
1. lutego	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, tyjące się wprowadzenia wina Marsala za opłatą cła zniżonego	12	10
2. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową elektryczną od wzgórza belweder-skiego w Pradze aż do zameczku w Bubeně	29	41

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
2. lutego	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się zaprowadzenia w aptekach publicznych i domowych nowych ciężarków ścisłych do podziałów jednego grama	18	21
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się upoważnienia c. k. Urzędu podatkowego w Feldkirchu do wyciskania pieczęci na znaczkach stęplowych u akcji, rent i obligacyj zagranicznych	19	22
6. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, sprawiedliwości i skarbu, tyczące się ściągania zaległych wierzytelności c. k. Skarbu leśnego i funduszków pod zarządem Państwa zostających	30	45
8. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmiku krajowego Arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy	20	22
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o umowie, która z powodu konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z Wydziałem krajowym galicyjskim	21	23
10. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się uzupełnienia postanowień abecadłowego spisu towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem: „Towary kuśnierskie“	27	39
11. „	Ustawa o wywłaszczeniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi	22	27
11. „	Ustawa o uwolnieniu budowli nowych i przebudowanych w obrębie uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi od podatku czynszowego	23	34
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się urzędowego wyciskania znaczka stęplowego 5centowego i 1centowego na listach przewozowych kolejowych	24	35
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się obligacyj długu państwa, które według §u 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) podlegają niższej stopie podatku obrotowego	25	37
27. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w miesiącu marcu 1893.	26	37
1. marca	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Jaworznie w Galicyi	28	39
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się rocznej ilości alkoholu, na którą aptekarze w razie oznaczania ryczałtowego mogą uzyskać pozwolenie do używania z uwolnieniem od podatku w celach leczniczych, tudzież zabraniające wyrabiania pewnych przetworów z gorzalki niezakazanej, uwolnionej od podatku	31	45
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej w Collazu do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych	32	47
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem uzupełnia się a względnie zmienia po części opis zegaru Dolaińskiego do kontroli podatkowej w gorzelniach	33	47
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o sprawdzaniu i cechowaniu wodomierzy	34	48

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
14. marca	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem zmienia się postanowienie zamieszczone pod liczbą II w rozporządzeniu z dnia 20. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886), dotyczącem się komisyj, które u Władz administracyjnych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędują jako rady przyboczne techniczne do spraw mszycy winnej	35	49
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany znaczków steplo- wych	36	49
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia konsumpcji wody	37	50
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zmieniające niektóre postanowienia Porządku dla telefonów z dnia 7. października 1887	38	50
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem zabrania się używania przezmianów do drobnej sprzedaży w handlach stałych i na targach	46	121
22. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się ułatwień w kontroli nad towarami na pograniczu	64	145
24. „	Ustawa o talarach związkowych i talarach podwójnych związkowych stępla austriackiego i ich wywołaniu z obiegu	39	51
24. „	Ustawa zmieniająca ustawę z dnia 14. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 43) a względnie §u 1go ustawy z dnia 27. grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 151) o zmianach w stosowaniu ustaw i przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym do spółek zarobkowych i dochodowych, tudzież do kas zaliczkowych	40	52
24. „	Ustawa zmieniająca postanowienie §u 8go, lit. c) ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53), dotyczące się należytości od wygranej na loteryi liczbowej osiągniętych	41	52
24. „	Ustawa o wycofaniu z obiegu ustawowego monet srebrnych krajowych po dwa złote i po ćwierć złotego waluty austriackiej	42	53
25. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Smrzówki do Josefsthalu	69	149
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o wydaniu I. dodatku do umowy, dotyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi z jednej a niemieckimi z drugiej strony, co do przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony, zawartej w myśl §u 1go, ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892)	43	53
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, podające opis i rysunek znaczków zamknięcia do wyrobów cukrowych, zaprowadzonych dla Bośni i Hercegowiny	47	121
26. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjskiego, dolno-austriackiego, górno-austriackiego, styryjskiego, krajińskiego, bukowińskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego i gorycko-gradyjskiego	45	119
26. „	Ustawa skarbowa na rok 1893	44	55

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
27. marca	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Felixdorf do szóstej klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890)	73	153
30. „	Ustawa o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie	65	146
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Karlsbrunn	49	123
1. kwietnia	Ustawa o sprzedaży gruntów rogatekowych skarbowych i budynków byłych urzędów rogatekowych w Wiedniu	51	125
1. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wypuszczenia monet brązowych waluty koronowej i ściągnięcia monet miedzianych po cztery centy waluty austriackiej	48	122
4. „	Ustawa o dobrodziejstwach, które ze strony Państwa wyświadczą się pożyczkom i dokumentom prawnym komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu	50	123
5. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego domów, które w obszarze stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia z powodu regulacji i rozszerzenia głównych ulic komunikacyjnych będą przebudowane	54	126
5. „	Ustawa o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które na obszarze królewskiego stołecznego miasta Lwowa ze względów publicznych uzdrowolnienia będą przebudowane	55	133
5. „	Ustawa o wyznaczeniu dotacji dodatkowej do preliminarza Ministerstwa spraw wewnętrznych na rok 1893	56	135
6. „	Ustawa o wybudowaniu kolei miejscowej z Niemieckiego Brodu do Humpolca	57	135
6. „	Ustawa o wybudowaniu kolei miejscowej od Monfalcone (Ronchi) do Cervignano	58	137
7. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową wązko-torową od Unzmarktu do Mauterndorf (kolej w dolinie Muru)	74	153
8. „	Ustawa zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Morawii, d) gminy wiejskie, l. 5	52	125
8. „	Ustawa o wybudowaniu kolei żelaznej w dolinie zyleckiej	59	139
8. „	Ustawa o wybudowaniu kolei miejscowych wschodnio-galicyskich	60	141
11. „	Ustawa o sprzedaży zbędnych nieruchomości rządowych w obrębie zniesionej twierdzy królowo-hradeckiej	61	142
11. „	Ustawa, którą uzupełnia się §. 4 ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50)	66	147
12. „	Ustawa o zapewnieniu gwarancyi rządowej kolei miejscowej z Lublany do Stein i według okoliczności odkupieniu tej kolei na rzecz państwa	62	143

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
12. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wywołania z obiegu talarów związkowych i talarów związkowych podwójnych stępla austriackiego	53	126
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem zabrania się handlu obnośnego na obszarze miasta Linzu, stolicy kraju	63	144
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o wygaśnięciu koncesyi na kolej miejscową Lwów-Kleparów—Lwów miasto	67	147
20. „	Ustawa o odbywaniu nauk prawnych i politycznych i zdawaniu z nich egzaminów rządowych	68	147
23. „	Ustawa o pomnożeniu taboru kolei rządowych	70	151
23. „	Ustawa o uzyskaniu funduszów w celu nabycia gruntów pod budowę na potrzeby uniwersytetu niemieckiego i czeskiego, tudzież szkoły głównej technicznej niemieckiej w Pradze i na założenie nowego uniwersyteckiego ogrodu botanicznego	75	157
24. „	Ustawa o uzyskaniu funduszów na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej w Grazu	76	158
25. „	Ustawa o uzyskaniu funduszów na wybudowanie pawilonu dla kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego	77	158
26. „	Ustawa o przedłużeniu terminów do ochrony własności literackiej i artystycznej	78	159
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu delegacyi komory głównej trutnowskiej z Friedrichsthalu do Wretanskiego Młyna	71	152
1. maja	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wypuszczenia monet niklowych waluty koronowej i ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów waluty austriackiej	72	152
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się postępowania z ułankami kilograma zbadanej wagi netto wyrobów cukrowych	79	159
6. „	Rozporządzenie Ministra rolnictwa, którem w wykonaniu §u 28go ustawy z dnia 28. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 127) o urządzeniu stosunków bractw górniczych, na zasadzie ustawy górniczej powszechnej już istniejących lub jeszcze utworzyć się mających, przepisują się wzory zamknięcia rachunków i sprawozdania statystycznego bractw górniczych	94	177
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wyciskania urzędownie znaczków stęplowych po 5 c. i po 1 c. na listach przewozowych kolejowych	81	161
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się wypuszczenia jednokoronówek waluty koronowej	80	159
14. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się przyjmowania monet srebrnych przy opłacaniu cła	82	161
15. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, dotyczące się uregulowania wywozu świń z królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego i z księstwa bukowńskiego	83	162

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
16. maja	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Wotyc do Selczan	95	263
22. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową z Monfalcone (Rouchi) do Cervignano	96	267
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zwinienia król. węgierskiej komory pomocniczej w Kraljewicy i poruczenia jej czynności tamtejszemu oddziałowi straży skarbowej	84	165
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi tkaniny w obrocie hafciarskim mają być znaczone	85	165
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Putilli na Bukowinie	86	165
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia c. k. komory głównej w Budziejowicach do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego	90	176
29. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświecenia, wymieniające zakłady przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego	97	278
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się uzupełnienia postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru pod względem oznaczania wyrobów cukrowych znaczkami przemysłowemi	98	274
1. czerwea	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Wolarach w Czechach	91	176
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się uchylecia zakazów przywozu i przewozu pewnych towarów z Niemiec, Francji, Belgii, Holandji i Rumunii wydanych rozporządzeniami z dnia 10. października 1892 (Dz. u. p. Nr. 180), z dnia 6. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 189) i z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 190), jakoteż ograniczenia tychże zakazów co do Rosyi	88	168
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	87	166
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem postanowienia, dotyczące się częściowego napelniania kadzi fermentacyjnych w browarach, zostają po części zmienione	99	274
4. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową z Niemieckiego Brodu do Hunpolca	109	891
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, pozwalające wyjątków od zakazów wywozu, wydanych dla pewnych gmin na zasadzie ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61)	100	274
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Uhrfahrze w Górnej Austrii	92	176
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu c. k. komory pomocniczej I. klasy w Nowosielicy na komorę główną II. klasy	93	176
11. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową z Podklosteru do Hermagoru (w dolinie Gaili)	110	896

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
21. czerwea	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową, tyczące się składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane	103	277
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1893/94 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru	101	275
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w przedmiocie uzupełnienia postanowień §. 24, lit. D przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru, tyczących się przypadków, w których wyroby cukrowe nie mogą być wyprowadzone w terminie oznajmionym	102	276
24. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, którem zmienia się §. 8 Przepisów, tyczących się pozyczenia książek z bibliotek uniwersyteckich i naukowych, rozporządzeniem tutejszem z dnia 20. grudnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 30 z r. 1850) ogłoszonych	115	405
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, podające do wiadomości, że obligacye pierwszorzędne kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których spłacenie Rząd wziął na siebie, tudzież akcyje tejże kolei, zamienione przez ostępowanie na obligacye długu państwa, mogą być używane do składania kaucyj małżeńskich wojskowych i że do nich ma być stosowane obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 154, Dz. rozp. Nr. 31)	127	431
30. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, tyczące się wykonania Traktatu handlowego z dnia 9. sierpnia 1892, pomiędzy Austrią i Węgrami a Serbią	105	376
30. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, tyczące się zmiany pod wyrazem „Sześciany“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów do taryfy cłowej powszechnej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	123	419
30. „	Obwieszczenie Ministrów handlu i skarbu o częściowej zmianie statystycznego spisu towarów dla handlu zagranicznego	107	387
1. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie	111	402
3. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu Dyrekcyj skarbowych powiatowych w Brzeżanach, Czortkowie i Żółkwi w okręgu Dyrekcyi skarbowej krajowej we Lwowie	112	402
4. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmu krajowego tyrolskiego	108	389
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, tyczące się wliczania czasu nauki, spędzonego w c. k. szkole leśniczej w Wydrdze, w praktykę trzechletnią, przepisana kandydatom do egzaminu rządowego służby pomocniczej przy ochronie lasów i technicznej	113	402
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, tyczące się wymiany stępowanych blankietów do listów przewozowych kolejowych, na mocy rozporządzenia z dnia 1. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 41) sprzedawanych, za blankiety do listów przewozowych emisyi 1893	116	406
6. „	Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych, tyczące się utrzymania biur informacyjnych	117	406

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
6. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, dotyczące się egzaminu do służby rządowej techniczno leśnej	118	406
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej o zmianie w I. części Przepisów, dotyczących się służby wojskowej	124	419
16. „	Rozporządzenie Ministra skarbu, dotyczące się obligacji długu państwa, które stosownie do §. 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172). podlegają niższej stopie podatku obrotowego	119	410
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zawarciu z reprezentacją krajową księstwa bukowskińskiego umowy dodatkowej w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego	125	420
20. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, którem zabrania się wywozu paszy	114	403
21. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem zabrania się przywozu i przewozu bielizny wdzielalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli, tudzież szmat i galganów z portów francuskich w zatoce lionńskiej, jakoteż z departamentów Herauld Gard, z temi portami graniczącymi	120	411
25. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową z Planu do Tachowa	136	437
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podaje się do wiadomości zmiana jednego z postanowień Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	128	431
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o sprawdzaniu i cechowaniu kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze	129	432
31. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o podziale powiatu administracyjnego smichowskiego i zaprowadzeniu nowego starostwa w Kladrnie w Czechach	130	432
1. sierpnia	Rozporządzenie Ministra handlu, podające przepisy o przewozie przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi	126	421
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się opłat od dokumentów, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione, chociaż dług zastawny ma niezmiennie nadal istnieć	132	433
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o zmianie kilku postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) kolei z Leobenu do Vorderbergu	131	332
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Swejkowic do okręgu Sądu powiatowego rokyczańkiego w Czechach	133	434
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o podziale powiatów administracyjnych radowieckiego i suchawskiego i zaprowadzeniu nowego starostwa w Gurahumorze na Bukowinie	134	435
23. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się udzielenia zapomóg z funduszków państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowskińskiego i książęcego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi	135	435

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
1. września	Rozporządzenie Ministra handlu, dotyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893 zaprowadzonego	138	448
1. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o wydaniu II. Dodatku do umowy, dotyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi z jednej a niemieckimi z drugiej strony, co do przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony, zawartej w myśl §. 1go ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892)	137	441
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o sprostowaniu tekstu węgierskich znaczków zamknięcia dla kart do grania	142	460
12. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 66) wydaje się zarządzenia wyjątkowe dla obszaru królewskiego stołecznego miasta Pragi, tudzież dla powiatów administracyjnych winohradzkiego, karlińskiego i dla teraźniejszego obszaru powiatu administracyjnego smichowskiego (t. j. dla okręgów sądowych kladneńskiego, zbrasławskiego, smichowskiego i unhoskiego)	139	453
12. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się zawieszenia działalności Sądów przysięgłych w okręgu Sądu krajowego praskiego	140	453
14. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa o zwinieniu „Reale stazione agraria“ we Florencyi upoważnionej do wystawiania świadectw rozbiornu chemicznego wina	149	473
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany wykazu korporacyj rolniczych, upoważnionych do potwierdzania zamówień lub deklaracji potrzebnych do nabywania z zagranicy soli nawozowych sól kuchenną zawierających, wystawionych przez rolników	155	475
18. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmiku krajowego księstwa bukowin- skiego	143	461
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu, zabraniające handlu obnośnego na obszarze Grazu, stolicy krajowej	144	463
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące się sprawdzania i cechowania zbiorników transportowych do spirytusu	145	463
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zniżenia cen przepisanych dla soli morskiej białej sprzedawanej w Istrii i Dalmacji do nasalania ryb	146	463
27. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, którem zabrania się przywozu i przewozu bielizny wdzielalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli, tudzież szmat i gałganów z Rumunii	147	464
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, podające do wiadomości zasady, według których postępować należy pod względem nadzoru nad obrotem statków na rzekach splawnych dla zapobieżenia roznoszeniu cholery	148	465

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
2. października	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, w przedmiocie rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym jaworznieńskim w Galicyi	150	473
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się przeładowywania podczas transportu wyrobów cukrowych, podatkiem konsumcyjnym obciążonych	151	473
13. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące się udowodnienia pochodzenia win serbskich przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	159	505
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem uzupełniają się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 45), dotyczące się mianowania pomocników wagnistrza i zakresu ich czynności	152	474
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zmienia się i uzupełnia opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu V. Pricka	153	474
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia Sądu delegowanego miejsko-powiatowego dla Döblingu w Wiedniu	154	475
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin a względnie obszarów dworskich Feblbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska do okręgu Sądu powiatowego krakowieckiego w Galicyi	157	503
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 14. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 168) królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 16 okręgów nadzorczego urzędowania inspektorów przemysłowych	158	503
2. listopada	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i sprawiedliwości o zaprowadzeniu nowej kasy depozytowej skarbowej i sądowej dla XIX dzielnicy miasta Wiednia	163	507
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, w przedmiocie rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym cyrknickim w Krainie	160	505
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy piwodzkiej do okręgu Sądu powiatowego jarosławskiego w Galicyi	161	505
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu dotyczące się poprzedniego oznaczania tary beczek, gdy gorzalka wyprawiana jest według wagi	164	507
10. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, którem uchyla się zakaz wywozu paszy	162	506
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi tkaniny w obrocie hafciarskim mają być znaczone	165	508
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Kulikowie, Zatorze, Ciężkowicach, Radymnie, Ulanowie, Przeworsku i Radłowie w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym	166	508
23. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, dotyczące się czynienia doniesień o każdym kupnie gruntów, uskutecznionem przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych, w celu wymierzenia należności	168	513

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
24. listopada	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Zalesie do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego w Galicyi	169	513
27. „	Obwieszczenie całego Ministerstwa o uchwałę Rady państwa, dotyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 135) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko-łodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowskińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi	170	514
1. grudnia	Ustawa o zarządzeniach z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego bukowskińskiego	174	517
1. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się udowadniania pochodzenia zboża serbskiego przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	179	579
2. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1894	171	514
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się urzędowego poddawania rewizyi i próbie starych kotłów parowych, w handel wprowadzanych i do używania znowu przeznaczonych	172	514
6. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-łodomeryjsko-krakowskiego, dolno-austriackiego i górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krajińskiego, bukowskińskiego, morawskiego, śląskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, gorycko-gradyjskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu	167	511
7. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia, dotyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu 21. grudnia 1893	173	515
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się upoważnienia udzielonego c. i k. konsulatu generalnemu w Moskwie do obejmowania spadków ruchomych po obywatelach austriackich w jego okręgu urzędowym zmarłych	180	579
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaliczeniu królewsko węgierskich komor pomocniczych I. klasy w Vulkanie i w Csik-Gyimes do komor wchodowych, wymienionych w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882	181	580
8. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o zwinięciu c. k. delegacji celniczej, sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską w Faresinie	182	580
14. „	Ustawa zmieniająca §. 3 ustawy z dnia 30 marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65) o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie	175	519
15. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się wykreślenia c. k. komor głównych w Bozenie, Gorycyi, Celowcu i Luhlancie z listy komor upoważnionych do ekspedycyowania towarów całojedwabnych za opłatą cła w kwocie 200 zł.	205	625
17. „	Ustawa pozwalająca na pobór w roku 1894 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej	183	581

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
18. grudnia	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem wydadają się zmienione przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego, z jednoczesnem uchyleniem rozporządzenia Ministrów handlu i skarbu z dnia 10. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 213), które dotychczas obowiązywało	177	537
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 30. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65) i z dnia 14. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 175) o wydawaniu soli bydłczej po niższej cenie	176	519
20. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, w przedmiocie dowodu szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia przemysłu konsensowego zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów	184	581
20. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z azotanem sodowym	206	625
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa o ustanowieniu c. k. Zarządu hut w Pasiecznej	185	582
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Cyrknicy w Krainie	186	582
23. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1894	187	582
24. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, dotyczące się urzędzenia nauk prawnych i politycznych i egzaminów rządowych teoretycznych	204	619
25. „	Ustawa o c. k. obronie krajowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, zastosowana do postanowień ustawy o służbie wojskowej	200	615
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa o zwinieniu urzędu administracyjnego dóbr rządowych nadworniańskich	201	617
26. „	Ustawa o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu	193	593
26. „	Ustawa przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 81) o ulgach w opłatach z powodu konwersji obligacji pierwszorzędnych kolei żelaznych	207	625
26. „	Ustawa przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 3. marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 17) o uwolnieniu od stępli i opłat przy zaokrągłaniu gruntów	208	626
26. „	Ustawa, dotyczące się kilku zmian w ustawie z dnia 9. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 30), o ulgach w opłatach w razie konwersji długów pieniężnych	209	626
26. „	Ustawa o niżeniu opłat stęplowych od wypowiedzeń mieszkania z terminem wypowiedzenia jednego miesiąca nie przekraczającym i od sporów z najmu opartych na takich wypowiedzeniach	210	626
27. „	Ustawa o wspieraniu marynarki handlowej	189	583
27. „	Ustawa, którą Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych zostaje upoważnione do uchylenia artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego, zawartego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48) i do zastąpienia go artykułem XVI zawartym w §. 1 ustawy niniejszej	191	588

Data ustawy, patentu, lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1893			
27. grudnia	Ustawa o ponownem przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei lokalnych i utrzymywania na nich ruchu . . .	198	607
27. „	Ustawa o nabyciu na rzecz państwa linii kolejowych Spółki austriackiej kolei lokalnych i o wybudowaniu kosztem państwa kolei lokalnych z Lipowej do Bożanowa (Heinersdorfu) i z Niklasdorfu do Cukmantla . . .	199	607
27. „	Ustawa upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią . . .	202	617
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się podwyższenia strawnego dla osób bez zasobów odsyłanych do ojczyzny krajowemi okrętami handlowemi morskimi . . .	188	582
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu i Ministerstwa skarbu, w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 189) o wspieraniu marynarki handlowej . . .	190	585
27. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191), w przedmiocie urządzającego sprawy przywilejowe artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego, zawartego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawa z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48) . . .	192	589
27. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, którem w wykonaniu ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego ogłaszają się miejsca, które w myśl §. 2go, ustęp 2 rzezonej ustawy uznane zostały za wyłączone . . .	194	599
27. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, tudzież wyznań i oświecenia, dotyczące się egzaminów i świadectw dla kandydatów ubiegających się o konsens do pewnego rodzaju przemysłu budowlanego, tudzież ułatwień czynić się mających w razie połączenia kilku rodzajów przemysłu budowlanego w jednej osobie . . .	195	600
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się wykonania §. 13go, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego . . .	196	606
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, w przedmiocie oznaczenia zakładów technicznych wyższych znajdujących się w krajach korony węgierskiej i za granicą, które odnośnie do osnowy §§. 10 aż do 13 włącznie ustawy o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego uznaje się za równorzędne z krajowemi szkołami głównemi technicznemi . . .	197	606
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, którem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76), wydanem na zasadzie §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, zmienia się podział na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw ubezpieczeniu na wypadek przygody podlegających, które mają na celu wyrób cellulozy i drewnika . . .	203	617
31. „	Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów o uchyleniu artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej i zastąpieniu go artykułem XVI, zawartym w §. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191) . . .	211	627

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1893 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XLV, część I do LXVI ogłoszonych *).

- Abecadłowy** spis towarów taryfy cłowej, uzupełnienie do wyrazu: towary kuśnierkie 27, 39.
- — — — — zmiana 123, 419.
- Akcy** renty i obligacye zagraniczne; upoważnienie urzędu podatkowego w Feldkirchu do wyciskania pieczęci na stęplach u tych papierów 19, 22.
- Aptekarze**; oznaczenie rocznej ilości alkoholu do używania z uwolnieniem od podatku i zakaz wyrabiania pewnych przetworów z gorzałki uwolnionej od podatku 31, 45.
- Apteki**; zaprowadzenie nowych ciężarków ścisłych do podziałów jednego grama 18, 21.
- cennik lekarstw na rok 1894 171, 514.
- Azotan** sodowy, postępowanie z nim ze względu na cło 206, 625.
- Bank** austriacko-węgierski; składanie w nim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być depozytowane 103, 277.
- Barwa** cech tożsamości w obrocie hafciarskim 85, 165 i 165, 508.
- Beczki** wozowe i rezerwoary transportowe; pozwolenie używania ich w miastach zamkniętych do wprowadzania i wyprowadzania piwa 66, 147.
- Beczki**; poprzednie oznaczenie tary, gdy gorzałka wyprawiona jest według wagi 164, 507.
- Biblioteki** uniwersyteckie i naukowe; zmiana przepisów dotyczących się pożyczania książek 115, 405.
- Biura** informacyjne; rozporządzenie dotyczące się ich utrzymywania 117, 406.
- Blankiety** do listów przewozowych kolejowych; wymiana za nowe emisji 1893 r. 116, 406.
- Bochnia**, ob. Wieliczka.
- Bonifikacya** płacona przy wywozie cukru; wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek jej zwrotu 101, 275.
- Bośnia i Hercegowina**; opis i rysunek znaczków zamknięcia do wyrobów cukrowych w tych krajach 47, 121.
- Bożanów**, ob. Kolej żelazna.
- Bractwa górnicze**; wzory zamknięcia rachunków i sprawozdania statystycznego 94, 177.
- Browary**; zmiana postanowień dotyczących się częściowego napełniania kadzi fermentacyjnych 99, 274.
- Brzeżany**; zaprowadzenie dyrekcji skarbowej powiatowej 112, 402.
- Bubeneć**, ob. Kolej żelazna.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszymi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Budziejowice, ob. Komory.

Budowlany przemysł, ob. Przemysł budowlany.

Bukowina; podział powiatów radowieckiego i suczawskiego i zaprowadzenie nowego starostwa w Gurahumorze 134, 435.

— umowa z nią w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego 125, 420.

— zwołanie sejmu 143, 461.

Bukowiński dług indemnizacyjny; ustawa o zarządzeniach z powodu konwersyi 174, 517.

Całodjedwabne towary; wykreślenie komor w Bozenie, Gorycyi, Celowcu i Lublanie z listy komor upoważnionych do ich ekspedycyowania za opłatą cła w kwocie 200 zł. 205, 625.

Cechowanie i sprawdzanie wodomierzy 34, 48 i 37, 50.

Cechy tożsamości w obrocie hafciarskim, ich barwa 85, 165 i 165, 508.

Celluloza i drzewnik; nowy podział na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw mających na celu ich wyrób 203, 617.

Cennik lekarstw na rok 1894 171, 514.

Cervignano, ob. Kolej żelazna.

Choroby zaraźliwe bydła; umowa z dnia 9. sierpnia 1892 między Austryą i Węgrami a Serbią 106, 377.

Cieżarki ściśle do podziałów jednego grama; zaprowadzenie ich w aptekach 18, 21.

Ciężkowice, ob. Urzędy podatkowe.

Ciś od azotanu sodowego 206, 625.

— przyjmowanie monet srebrnych przy opłacaniu onegoż 82, 161.

— upoważnienie komory w Budziejowicach do kredytowania płatnych kwot onegoż 90, 176.

Collaz, ob. Komora.

Csik-Gymes, ob. Komory.

Cukier; postępowanie z ułamkami kilograma zbadanej wagi netto 79, 159.

— uzupełnienie przepisów dotyczących się oznaczania wyrobów cukrowych znaczkami przemysłowemi 98, 274.

— wymiar zabezpieczenia na kampanię 1893/94 niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie 101, 275.

— zmiana postanowień co do opatrywania goznanckiem zamknięcia 11, 10.

Cukier; znaczki zamknięcia dla Bośni i Hercegowiny 46, 121.

— uzupełnienie postanowień dotyczących się przypadków, w których wyroby cukrowe nie mogą być wyprowadzone w terminie oznajmionym 102, 276.

— podatkiem konsumcyjnym obciążony; przeładowywanie podczas transportu 151, 473.

Cukmantel, ob. Kolej żelazna.

Cyrknica; zaprowadzenie urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego 186, 332.

— ob. Sąd powiatowy.

Czechy; podział powiatu śmichowskiego i zaprowadzenie nowego starostwa w Kladnie 130, 432.

Czeska pożyczka krajowa na wsparcia dla okolic dotkniętych powodziami, ustawa o uwolnieniu jej od stępli i opłat 14, 13.

Czortków; zaprowadzenie dyrekcji skarbowej powiatowej 112, 402.

Czynsze wojskowe, ob. Taryfa.

Deklaracya w przedmiocie zmiany Traktatu handlowego i żeglarskiego ze Szwecyą 122, 417.

Delegacya celnicza w Faresinie na wyspie Kresie, zwińcie 182, 580.

— komory trutnowskiej, przeniesienie z Friedrichsthalu do Wrekańskiego Młyna 71, 152.

Deponowanie papierów wartościowych w Banku austriacko-węgierskim zamiast w Sądzie 103, 277.

Dług indemnizacyjny galicyjski; ustawa o zarządzeniach z powodu konwersyi 6, 4.

— państwa; obligacye podlegające niższej stopie podatku obrotowego 15, 37; 119, 410.

Dodatek 24 do Porządku sprawdzania miar i wag 128, 431.

— do Porządku obiorczego dla Rady państwa; zmiany postanowień dotyczących się okręgów wyborczych w Galicyi 43 i 53.

— — — — — przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania wodomierzy 4, 3; 5, 3.

— — — — — kurka miarowego do piwa konstrukcyi Urbana 129, 432.

Dodatki do umowy z Niemcami, dotyczącej się przedmiotów, których przewóz kolejami żelaznymi warunkowo jest dozwolony; I. 43, 53; II. 137, 441.

Döbling, ob. Sąd delegowany.

Dokumenty stanu cywilnego; umowa z Francją w przedmiocie udzielania ich sobie nawzajem 2, 1.

Dokumenty, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione; opłaty od nich 132, 483.

Dolańskiego zegar do kontroli podatkowej w gorzelniach; uzupełnienie i zmiana opisu 33, 47.

Dolna Austria; zwołanie sejmu 20, 22.

Doniesienia o kupnie gruntów przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych w celu wymierzenia należytości 168, 513.

Dotacya dodatkowa do preliminarza Ministerstwa spraw wewnętrznych na r. 1893; ustawa 56, 185.

Dowód uzdolnienia do przemysłu zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów 184, 581.

Dyrekeye skarbowe powiatowe w Brzezanach, Czortkowie i Żółkwi; zaprowadzenie 112, 402.

Egzamina rządowe z nauk prawnych i politycznych; ustawa o zdawaniu 68, 147.

— do służby rządowej techniczno-leśnej 118, 407.

— rządowe teoretyczne na wydziałach prawnych i politycznych; urządzenie 204, 619.

Faresina; zwinięcie delegacyi celniczej 182, 580.

Fehlbach, ob. Sąd powiatowy.

Feldkireh; upoważnienie urzędu podatkowego do wyściskania pieczęci na stęplach u akcyj, rent i obligacyj zagranicznych 19, 22.

Felixdorf, ob. Taryfa czynszów.

Francya; umowa z nią w przedmiocie udzielania sobie dokumentów stanu cywilnego 2, 1.

Friedrichsthal, ob. Delegacya.

Fundusz indemnizacyjny bukowiński; umowa dodatkowa z reprezentacją krajową 125, 420.

Galicya; zmiany w postanowieniach Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady Państwa, tyczących się okręgów wyborczych w tym kraju 4, 3 i 5, 3.

— ustawa o zarządzeniach z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego tego kraju 6, 4.

— zmiany gatunków soli sprzedawanych w c. k. magazynach w Wieliczce i w Bochni 16, 21.

— umowa między Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym galicyjskim z powodu konwersyi galic. długa indemnizacyjnego 21, 23.

— zaprowadzenie Sądu powiatowego w Jaworznie 28, 39.

Galicya; ustawa o wybudowaniu kolei miejscowych wschodnio-galicyjskich 60, 141.

— ustawa o przedłużeniu uwolnienia od podatku czynszowego dla domów, które we Lwowie ze względów publicznych uzdrowotnienia będą przebudowane 55, 133.

— wygaśnięcie koncesyi na kolej miejscową Lwów-Kleparów—Lwów miasto 67, 147.

— uregulowanie wywozu świń 83, 162.

— zaprowadzenie Dyrekcyi skarbowych powiatowych w Brzezanach, Czortkowie i Żółkwi 112, 402.

— rozporządzenie cesarskie, tyczące się zapomóg z funduszów państwa z przyczyny powodzi 135, 435 i 170, 514.

— przyłączenie gmin i obszarów dworskich Fehlbach, Kobylnica ruska, Kobylnica wołoska do Sądu powiatowego krakowieckiego 157, 503.

— — gminy Piwoda do Sądu powiatowego jarosławskiego 161, 505.

— zaprowadzenie w Kulikowie, Zatorze, Ciężkowicach, Radymnie, Ulanowie, Przeworsku i Radłowie po jednym urzędzie podatkowym i depozytowo-sądowym 166, 508.

— przyłączenie gminy Zalesie do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego 169, 513.

— załączenie gminy Sokala do 7. a gmin Weinbergen i Winniki do 8. klasy taryfy czynszów wojskowych 178, 579.

— ustanowienie zarządu hut w Pasiecznej 185, 582.

— zwinięcie urzędu administracyjnego dóbr rządowych Nadworniańskich 201, 617.

Giełda tryestyńska; ustanowienie jednostek inajęcych służyć za podstawę do wymierzania podatku obrotowego dla papierów na tej giełdzie notowanych 8, 5.

Gorzalka niezakażona, uwolniona od podatku; zakaz wyrabiania z niej w aptekach pewnych przetworów 31, 45.

— poprzednie oznaczanie tary beczek, gdy jest wyprawiana według wagi 164, 507.

Gorzelnie; zmiana opisu zegaru Dolańskiego do kontroli podatkowej 33, 47.

Graz; zakaz handlu obnośnego 144, 463.

— ustawa o uzyskaniu funduszów na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej 76, 158.

Gurahumora; zaprowadzenie nowego starostwa 134, 435.

Hafciarski obrót; barwa cech tożsamości 85, 165 i 165, 508.

Handel obnośny zakazany w Karlsbrunn 49, 123; w Linzu 63, 144; w Grazu 144, 463.

- Koleje żelazne** rządowe; ustawa o pomnożeniu taboru 70, 151.
- — — zmiana §. 17 organizacyi ich zarządu 7, 5.
- Komisye** do spraw mszycy winnej; zmiana w ich organizacyi 35, 49.
- Komora główna** w Budziejowicach; upoważnienie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego 90, 176.
- pomocnicza w Nowosielicy; przeistoczenie na komorę główną II. klasy 93, 176.
- — w Pressnitz; rozszerzenie upoważnień celniczych 17, 21.
- — w Collaz; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych 32, 47.
- węgierska w Kraljewicy; zwinięcie 84, 165.
- Komory** w Bozenie, Gorycyi, Celowcu i Lublanie; wykreślenie ich z listy komor upoważnionych do ekspedycyowania towarów całojedwabnych za opłatą cła w kwocie 200 zł. 205, 625.
- węgierskie w Vulkanie i w Csig-Gyimes; zaliczenie ich do tych komór, które zachowywać mają ostrożności dla pobiezenia przyniesieniu mszycy winnej 181, 580.
- Konsulat** c. k. generalny w Moskwie; upoważnienie do obejmowania spadków po obywatelach austriackich 180, 879.
- Kontrola** nad towarami na pograniczu; ułatwienia 64, 145.
- Konwersya** długu indemnizacyjnego galicyjskiego; ustawa o zarządzeniach odnośnych 6, 4.
- — — bukowińskiego; ustawa o zarządzeniach z tego powodu 174, 517.
- długów piędźnych; zmiany w ustawie o ulgach w opłatach 209, 626.
- obligacyj pierwszorędnych kolejowych; ulgi w opłatach 207, 625.
- Korea**; traktat przyjaźni, handlowy i żeglarski 156, 475.
- Koronówki**, wypuszczanie w obieg 80, 159.
- Korporacye** rolnicze upoważnione do potwierdzania zamówień soli nawozowych 155, 475.
- Kotły** parowe stare, znowu w handel wprowadzone; poddawanie ich rewizyi i próbie 172, 514.
- Kraljewica**, ob. Komora.
- Książki**, zmiana Przepisu tyczącym się ich pożyczania z bibliotek uniwersyteckich i naukowych 115, 405.
- Kurek** miarowy do piwa konstrukcyi Dr. Urbana; sprawdzanie i cechowanie 129, 432.
- Kulików**, ob. Urzędy podatkowe.
- Kupno** gruntów przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych; doniesienia w celu wymierzenia należności 168, 513.
- Kuśnierskie** towary; uzupełnienie do tego wyrazu w abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 27, 39.
- Lecznice cele**; ograniczenie używania do nich gorzałki uwolnionej od podatku 31, 45.
- Lekarstwa**; cennik na rok 1894 171, 514.
- Leoben**, ob. Kolej żelazna.
- Liechtensteinowie** książęta; ustawa o zatwierdzeniu ich układu familijnego 15, 14.
- Linz**; zakaz handlu obnośnego 63, 144.
- Lipowa**, ob. Kolej żelazna.
- Listy** przewozowe kolejowe; wyciskanie znaczka stęplowego 5-centowego i 1-centowego 24, 35.
- — — — urzędowe znaczków stęplowych 81, 161.
- — — wymiana za nowe emisji 1893 116, 406.
- Loterya** liczbowa; zmiana ustawy o należnościach od wygranych na niej osiągniętych 41, 52.
- Lublana**, ob. Kolej żelazna.
- Lwów**; przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego domów, które w tem mieście ze względów publicznych uzdrowotnienia będą przebudowane 55, 133.
- wygaśnięcie koncesyi na kolej miejscową Lwów-Kleparów—Lwów miasto 67, 147.
- Marsala**; wprowadzanie tego wina za opłatą cła zniżonego 12, 10.
- Marynarka** handlowa; ustawa o jej wspieraniu 189, 583; rozporządzenie wykonawcze 190, 585.
- Mauterndorf**, ob. Kolej żelazna.
- Miarowzory** podręczne na 1 l i 2 l do kontrolowania miar pojemności do rzeczy sypkich; ich sprawdzanie 128, 431.
- Miary i wagi**; zmiana niektórych postanowień ustawy z dnia 23. lipca 1871 109.
- Mieszkania**; zniżenie opłat stęplowych od wypowiedzeń z terminem jednego miesiąca nie przekraczającym 210, 626.
- Monety** bronzowe waluty koronowej; wypuszczenie ich w obieg i ściągnięcie monet miedzianych po cztery centy 48, 122.
- nikłowe waluty koronowej; wypuszczenie ich w obieg i ściągnięcie monet zdawkowych srebrnych 20 c. w. a. 72, 152.

- Monety** srebrne; przyjmowanie ich przy opłacaniu cła 72, 161.
- Monfalcone**, ob. Kolej żelazna.
- Morawia**; zmiana postanowień Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa dotyczących się gmin miejskich w tym kraju 52, 125.
- Moskwa**; upoważnienie c. k. konsulatu generalnego do obejmowania spadków po obywatelach austriackich 180, 579.
- Mszyca winna**; zmiana w organizacji komisji do spraw mszycy 35, 49.
- Nadworna**; zwinięcie urzędu administracyjnego 201, 617.
- Nadzór** nad obrotem statków na rzekach spławnych dla zapobieżenia roznoszeniu cholery 148, 465.
- Nauki** prawne i polityczne; ustawa o ich odbywaniu i zdawaniu z nich egzaminów rządowych 68, 147.
- na wydziałach prawnych i politycznych; urządzenie 204, 619.
- Niedostatek**; ustawa o udzielaniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia onegoż 1, 1.
- Niedzielna** praca w dniu 24. grudnia 1893; rozporządzenie, którem została dozwolona 173, 515.
- Niemcy**; umowa z nimi w przedmiocie talarów związkowych stępla austriackiego 39, 51.
- dodatki do Umowy z nimi, dotyczącej się przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony: I. 43, 53; II. 137, 441.
- Niemiecki Brod**, ob. Kolej żelazna.
- Nieruchomości**; opłaty od dokumentów, któremi prawo zastawu na nich ciężące zostaje po części zniesione 132, 433.
- Niklasdorf**, ob. Kolej żelazna.
- Niklowe** monety waluty koronowej; wypuszczanie ich w obieg 72, 152.
- Nowosielica**; przeistoczenie komory pomocniczej I. klasy na komorę pomocniczą II. klasy 93, 176.
- połączenie kolei austriackich z rosyjskimi 89, 169.
- Obligacje** długu państwa podlegające niższej stopie podatku obrotowego 25, 37; 119, 410.
- pierwszorzędne kolei, Karola Ludwika i akcje tejez kolei zamienione na obligacje długu państwa mogą być używane do składania kaucyj małżeńskich wojskowych 127, 431.
- Obrotowy** podatek, ob. Podatek obrotowy.
- Ochrona** własności literackiej i artystycznej; przedłużenie terminów; ustawa 78, 159.
- Opłaty** od dokumentów, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione 132, 433.
- w razie konwersji obligacji pierwszorzędnych kolejowych 207, 625.
- przy zaokrąglaniu gruntów; ustawa 208, 626.
- w razie konwersji długów pieniężnych; ustawa 209, 626.
- stęplowe od wypowiedzeń mieszkania z terminem jednego miesiąca nie przekraczającym; ustawa 210, 626.
- Osoby bez zasobów** odsyłane do ojczyzny okrętami handlowymi; podwyższenie dla nich strawnego 188, 582.
- Obrona** krajowa; ustawa 200, 615.
- Okręgi** nadzorczego urzędowania inspektorów przemysłowych; zmiana 158, 503.
- Papiery** notowane na giełdzie tryestyńskiej; ustanowienie dla nich jednostek, mających służyć za podstawę do wymierzania podatku obrotowego 8, 5.
- wartościowe; depozytowanie ich w Banku austriacko-węgierskim zamiast w Sądzie 103, 277.
- Pasieczna**; ustanowienie zarządu hut 185, 582.
- Pasza**; zakaz wywozu 114, 403; uchylenie onegoż 162, 506.
- Patenty** cesarskie, dotyczące się zwołania sejmów krajowych 20, 22; 45, 119; 108, 389; 143, 461 i 167, 511.
- Piwo**; pozwolenie dla miast zamkniętych, żeby do wprowadzania i wyprowadzania piwa używano beczek wozowych 66, 147.
- Plan**, ob. Kolej żelazna.
- Pochodzenie** win serbskich, udowadnianie go przy wprowadzaniu 159, 505.
- Podatek** czynszowy; przedłużenie uwolnienia od niego domów, które z powodu regulacji ulic w Wiedniu będą przebudowane 54, 126.
- — — — — we Lwowie ze względów publicznych uzdrowotnienia będą przebudowane 55, 133.
- — uwolnienie od niego budowli przebudowanych w obrębie uzdrowotnienia miasta Pragi 23, 34.
- obrotowy; obligacje długu państwa podlegające niższej stopie tego podatku 25, 37; 119, 410.

- Podatek obrotowy**; uzupełnienie załączki A do rozporządzenia dotyczącego się wykonania ustawy o podatku obrotowym 3, 3.
- Podatki i opłaty**; ustawa o dalszem ich pobieraniu, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w marcu 1893 26, 37.
- — — — — w czasie od 1. stycznia do końca marca 1894 187, 582.
- Podatkowy i sądowo-depozytowy urząd w Cyrknicy**; zaprowadzenie 186, 582.
- — — — — w Putilli na Bukowinie; zaprowadzenie 86, 165.
- — — — — w Urfahrze; zaprowadzenie 92, 176.
- — — — — w Wolarach; zaprowadzenie 91, 176.
- Podkloster**, ob. Kolej żelazna.
- Podróżnych rzeczy**; upoważnienie komory w Collaz do ich ekspedycyowania bez poboru cła 32, 47.
- Pogranicze**; ułatwienia w kontroli nad towarami 64, 145.
- Pomocnicy wadmistrza**; uzupełnienie postanowień co do ich mianowania 152, 474.
- Porządek obiorczy dla Rady państwa**; zmiany postanowień Dodatku, dotyczących się okręgów wyborczych w Galicyi 4, 3 i 5, 3.
- sprawdzania miar i wag; Dodatek 24 do niego 128, 431.
- dla telefonów; zmiana 38, 50.
- Powódź**; rozporządzenie cesarskie dotyczące się zapomóg z funduszków państwa na teraz dla Galicyi, Bukowiny i Tyrolu 135, 435; zatwierdzenie 170, 514.
- Pożyczka krajowa czeska na wsparcia dla okolic dotkniętych powodzią**; ustawa o uwolnieniu jej od stępli i opłat 14, 13.
- Pożyczki i dokumenty prawne komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu**; ustawa o dobrodziejstwach im przyznanych 50, 123.
- Praca niedzielna w dniu 24. grudnia 1893** dozwolona 173, 515.
- Praga**; koncesya na kolej od Belwederu do Bubenczu 29, 41.
- kupno gruntów pod budowę dla uniwersytetu i dla szkoły głównej technicznej, tudzież na założenie nowego ogrodu botanicznego; ustawa 76, 158.
- uzdrowotnienie; ustawa o wywłaszczaniu 22, 27; o uwolnieniu budowli od podatku czynszowego 23, 34.
- zarządzenia wyjątkowe 139, 453; zawieszenie działalności Sądów przysięgłych 140, 453.
- Praktyka kandydatów egzaminu rządowego do służby leśnej**; wliczanie w nią czasu nauki spędzonego w szkole leśniczej w Wydrdze 113, 394.
- Prawno-polityczne nauki**; ustawa o ich odbywaniu i zdawaniu z nich egzaminów rządowych 68, 147.
- Prawo zastawu na nieruchomościach**; opłaty od dokumentów, któremi takowe zostaje po części zniesione 132, 433.
- Pressnitz**, ob. Komora.
- Priek V.**; zmiana opisu zegaru jego systemu do kontroli spirytusu 153, 474.
- Przedłużenie terminów ochrony własności literackiej i artystycznej** 78, 159.
- Przeładowywanie podczas transportu wyrobów cukrowych podatkiem konsumcyjnym obciążonych** 151, 463.
- Przemysł budowlany**; urządzenie jego rodzajów wymagających konsensu; ustawa 193, 593; rozporządzenia wykonawcze 194, 599; 195, 600; 196, 606; 197, 606.
- zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów; dowód uzdolnienia do rozpoczęcia jednego 184, 581.
- Przemysłowi inspektorowie**, ob. Inspektorowie.
- Przemysłowo-naukowe zakłady**, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego 97, 273.
- Przepisy dotyczące się służby wojskowej**; zmiana w I części 124, 419.
- Przeworsk**, ob. Urzędy podatkowe.
- Przewóz warunkowo dozwolony niektórych przedmiotów kolejami żelaznymi**; dodatki do Umowy z Niemcami 43, 53; 137, 441.
- Przezmianny**; zakaz używania przy drobnej sprzedaży w handlach stałych i na targach 46, 121.
- Przymierze cłowe i handlowe z Węgrami**; zmiana artykułu XVI. 191, 588; 192, 589; 211, 627.
- Przywóz i przewóz szmat, starej odzieży itd. z Węgier**; uchylene 9, 7.
- — — — — starzyzny z portów francuskich w zatoce lionskiej, jakoteż z departamentów Herauld i Gard zakazany 120, 411.
- — — — — z Rumunii zakazany 147, 464.
- Putilla**, zaprowadzenie urzędu podatkowego i depozytowo-sądowego 85, 165.
- Radłów**, ob. Urzędy podatkowe.
- Radowiecki powiat**; podział 134, 435.
- Radymno**, ob. Urzędy podatkowe.
- Reale stazione agraria we Florencyi**; zwinięcie 149, 473.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych; zmiany 138, 448.

Rekruci; ustawa o poborze w roku 1894 183, 581.

Ren; traktat z Szwajcaryą w przedmiocie regulacji 141, 455.

Rewizya i próba starych kotłów parowych w handel wprowadzonych 172, 514.

Robotnicy; ubezpieczenie ich na wypadek przygody w przedsiębiorstwach wyrabiających celulozę i drzewnik 203, 617.

Rokycany, ob. Sąd powiatowy.

Rosya; ograniczenie zakazu przywozu i przewozu towarów z tego państwa 88, 168.

— umowa tycząca się połączenia kolei pod Nowosielicą 89, 169.

Rumunia; umowa z nią tycząca się ochrony znaczków handlowych 121, 413.

— zakaz przywozu i przewozu starzyny stamtąd pochodzącej 147, 464.

Rzeki splawne; nadzór nad obrotem statków dla zapobieżenia roznoszenia cholery 148, 465.

Sąd delegowany miejsko-powiatowy dla Döblingu w Wiedniu; zaprowadzenie 154, 475.

— powiatowy w Jaworznie; zaprowadzenie 28, 39.

— — w Waszkowcach nad Czeremoszem; zaprowadzenie 111, 402.

— — w Rokycanach; przyłączenie gminy Swejkowic 133, 434.

— — jaworznieński; rozpoczęcie urzędowania 150, 473.

— — krakowiecki; przyłączenie gmin Fehlbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska 157, 503.

— — jarosławski; przyłączenie gminy Piwoda 161, 505.

— — cyrknicki; rozpoczęcie urzędowania 160, 505.

— — monasterzyski; przyłączenie gminy Zalesie 169, 513.

Sądowe depozyty; składanie ich w Banku austriacko-węgierskim zamiast w Sądzie 103, 277.

Sądy przysięgłych; zawieszenie ich działalności w okręgu Sądu krajowego praskiego 140, 453.

Sejmy krajowe; patenty cesarskie tyczące się ich zwołania 20, 22; 45, 119; 108, 389; 143, 461 i 167, 511.

Selczany, ob. Kolej żelazna.

Serbia; umowa tycząca się chorób zaraźliwych bydła z dnia 9. sierpnia 1892, między nią a Austryą i Węgrami 106, 377.

— traktat handlowy z dnia 5. sierpnia 1892, między nią a Austryą i Węgrami 104, 297; rozporządzenie wykonawcze 105, 376.

Serbskie wino, ob. Wino serbskie.

— zboże; udowadnianie pochodzenia 179, 579.

Skarb leśny; ściąganie zaległych wierzytelności 30, 45.

Skarbowa ustawa, ob. Ustawa skarbowa.

Smichow; podział powiatu i zaprowadzenie nowego starostwa w Kladnie 130, 432.

Smrzówka, ob. Kolej żelazna.

Sokal; zaliczenie do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych 178, 579.

Sole nawozowe; korporacje upoważnione do potwierdzania zamówień 155, 475.

Sól bydłęca; ustawa o wydawaniu jej po niższej cenie 65, 146; zmiana 175, 519; rozporządzenie wykonawcze 176, 519.

— morska do nasalania ryb; знижение cen 146, 463.

— zmiana gatunków sprzedawanych w magazynach w Wieliczce i w Bochni 16, 21.

Spadki ruchome po obywatelach austriackich zmarłych w Moskwie; upoważnienia c. k. konsulatu do ich obejmowania 180, 579.

Spirytus; sprawdzanie i cechowanie zbiorników transportowych 146, 463.

Spis abecadłowy towarów taryfy cłowej; zmiana 123, 419.

— kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa tycząca się obrotu towarów; zmiana 87, 166.

— statystyczny towarów handlu zagranicznego; zmiana częściowa 107, 387.

Spółki zarobkowe i dochodowe; zmiana w stosowaniu do nich ustaw i przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym 40, 52.

Sprawdzanie i cechowanie wodomierzy 34, 48.

— — — zbiorników transportowych do spirytusu 145, 463.

Sprawozdanie statystyczne bractw górniczych; wzory 94, 177.

Sprostowanie tekstu węgierskich znaczków zamknięcia dla kart do grania 142, 460.

Sprostowanie; str. 168.

Sprzedaz zbędnych nieruchomości rządowych w obrębie twierdzy królowo-hradeckiej; ustawa 61, 142.

- Sprzedaż** gruntów i budynków rogalkowych w Wiedniu; ustawa 51, 125.
- Starzyzna**; zakaz przywozu i przewozu z portów francuskich w zatoce lionńskiej jakoteż z departamentów Herauld i Gard 120, 411.
- zakaz przywozu i przewozu z Rumunii 147, 464.
- Statki**; nadzór nad ich obrotem na rzekach spławnych dla zapobieżenia roznoszeniu cholery 148, 465.
- Statystyka** handlu zagranicznego; nowe przepisy wykonawcze do ustawy o niej 177, 537.
- Stein**, ob. Kolej żelazna.
- Stępla** u akcyj, rent i obligacyj zagranicznych; upoważnienie urzędu podatkowego w Feldkirchu do wyciskania na nich pieczęci 19, 22.
- i opłaty przy zaostrzaniu gruntów; przedłużenie ustawy o uwolnieniu od nich 208, 626.
- Stęplowe** opłaty od wypowiedzeń mieszkania z terminem jednego miesiąca nie przekraczającym 210, 626.
- znaczki; ich zmiana 36, 49.
- — wyciskanie ich na listach przewozowych kolejowych 24, 35.
- Strawne** dla osób bez zasobów odsyłanych do ojczyzny okrętami handlowymi; podwyższenie onego 188, 582.
- Suczawski powiat**; podział 134, 435.
- Swejkwice**; przyłączenie do Sądu rokyczańskiego 133, 434.
- Szkoła** główna techniczna w Pradze; ustawa o kupnie gruntu pod budowę 75, 157.
- leśnicza w Wydrdze; wliczanie czasu nauki w niej spędzonego w praktykę 3letnią przepisaną kandydatom egzaminu rządowego 113, 402.
- Szwajcarya**; traktat z nią w przedmiocie regulacji Renu 141, 455.
- Szwecya i Norwegia**; deklaracya w przedmiocie zmiany traktatu handlowego i żeglarskiego 122, 417.
- Ściąganie** monet miedzianych po cztery centy w. a. 48, 122.
- monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów w. a. 72, 152.
- Świadectwa** uprawniające do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego; które zakłady przemysłowo-naukowe mogą takowe wydawać 97, 273.
- Światła** sygnałowe barwiste; jeżdżącym na welocepedach zabrania się używać takowych nocną porą w obrębie kolei żelaznych 13, 13.
- Świnie**; uregulowanie ich wywozu z Galicyi i Bukowiny 83, 162.
- Tabor** kolei rządowych; ustawa o pomnożeniu onegoż 70, 151.
- Tachów**, ob. Kolej żelazna.
- Talary** związkowe stępla austriackiego; ustawa o ich wywołaniu z obiegu 39, 51; rozporządzenie wykonawcze 53, 126.
- Taryfa** czynszów wojskowych; wcielenie gmin: Felixdorfu do VI. klasy 73, 153; Sokala do VII. a Weinbergen i Winnik do VIII. 178, 579.
- Techniczno-leśna** służba rządowa; egzamin do uzyskania w niej posady 118, 406.
- Telefony**; zmiana niektórych postanowień Porządku z dnia 7. października 1887 38, 50.
- Termin** oznajmiony wyprowadzenia cukru; uzupełnienie postanowień dotyczących się niemożności wyprowadzenia w terminie 102, 276.
- Towary** handlu zagranicznego; zmiana częściowa ich spisu statystycznego 107, 387.
- kuśnierskie ob. kuśnierskie towary.
- ułatwienia w kontroli na pograniczu 64, 145.
- Traktat** handlowy z Serbią 104, 297; rozporządzenie wykonawcze 105, 376.
- przyjaźni handlowy i żeglarski z Koreą 156, 477.
- z Szwajcaryą w przedmiocie regulacji Renu 141, 455.
- Tryest**, ob. Gielda.
- Tyrol**; patent cesarski dotyczący się zwołania sejmku 108, 389.
- Ubezpieczanie** robotników na wypadek przygody w przedsiębiorstwach wyrabiających cellulozę 203, 617.
- Uchylenie** zakazu przywozu i przewozu szmat, starej odzieży itd. z Węgier 9, 7.
- zakazów przywozu i przewozu towarów z Niemiec, Francyi, Belgii, Holandyi i Rumunii 88, 168.
- Układ** familijny książąt Liechtensteinów; zatwierdzenie 15, 14.
- Ulanów**, ob. Urzędy podatkowe.
- Ułamki** kilograma zbadanej wagi netto wyrobów cukrowych, postępowanie z nimi 79, 159.
- Ułatwienia** w kontroli nad towarami na pograniczu 64, 145.
- Umowa** z Francją w przedmiocie udzielania sobie dokumentów stanu cywilnego 2, 1.
- z Rządem niemieckim w przedmiocie talarów związkowych stępla austriackiego 39, 51.

Umowa z wydziałem krajowym galicyjskim w przedmiocie konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego 21, **23**.

- z Rumunią tycząca się ochrony znaczków 121, **418**.
- kolejowa z Rosyą, tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Nowosielicą 89, **169**.
- tycząca się chorób zaraźliwych bydła z dnia 9. sierpnia 1892 pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią 106, **377**.

— dodatkowa z reprezentacją księstwa bukowińskiego w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego 125, **420**.

Uniwersytet w Grazu; ustawa o uzyskaniu funduszków na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej 76, **158**.

- w Pradze; czeski i niemiecki, ustawa o kupnie gruntów pod budowę i na założenie nowego ogrodu botanicznego 75, **157**.

Unzmarkt, ob. Kolej żelazna.

Urbana kurek miarowy do piwa; sprawdzanie i cechowanie 129, **432**.

Urfahr; zaprowadzenie urzędu podatkowego sądowo-depozytowego 92, **176**.

Urząd administracyjny w Nadwornie; zwinięcie 201, **617**.

- podatkowy i depozytowo-sądowy w Putilli; zaprowadzenie 86, **165**.

Urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe; zaprowadzenie onychże w Kulikowie, Zatorze, Ciężkowicach, Radymnie, Przeworsku i Radłowie 166, **508**.

Ustawa o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku 1, **1**.

- zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyjące się okręgów wyborczych w Galicyi *d*) gminy wiejskie l. 3 4, **3**.
- — — — — — — — — — tyjące się okręgów wyborczych w Galicyi *d*) gminy wiejskie l. 13 5, **3**.
- o zarządzeniach z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego galicyjskiego 6, **4**.
- o zmianie niektórych postanowień ustawy o miarach i wagach z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) 10, **9**.
- u uwolnieniu od stępli i opłat pożyczki krajowej czeskiej zaciągniętej na wsparcia dla ludności w okolicach dotkniętych powodziąmi w r. 1890 14, **13**.
- o zatwierdzeniu układu familinego książąt Liechtensteinów 15, **14**.
- o wywłaszczeniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi 22, **27**.

Ustawa o uwolnieniu budowl nowych i przebudowanych w obrębie uzdrowotnienia miasta Pragi od podatku czynszowego 23, **34**.

- o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w marcu 1893 26, **37**.
- o talarach związkowych i wywołaniu ich z obiegu 39, **51**.
- o zmianach w stosowaniu ustaw i przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym do Spółek zarobkowych i dochodowych tudzież do kas zaliczkowych 40, **52**.
- zmieniająca ustawę o należnościach od wygranej loteryi liczbowej osiągniętych 41, **52**.
- o wycofaniu z obiegu monet srebrnych krajowych po dwa złote i po ćwierć złotego w. a. 42, **53**.
- skarbowa na rok 1893 44, **55**.
- o dobrodziejstwach dla dokumentów prawnych i pożyczek komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu 50, **123**.
- o sprzedaży gruntów i budynków rogatkowych w Wiedniu 51, **125**.
- zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady Państwa, tyjące się gmin wiejskich w Morawii 52, **125**.
- o przedłużeniu uwolnienia od podatku czynszowego domów, które w Wiedniu z powodu regulacji głównych ulic będą przebudowane 54, **126**.
- o przedłużeniu uwolnienia od podatku czynszowego domów, które we Lwowie ze względów publicznych uzdrowotnienia będą przebudowane 55, **133**.
- o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej do preliminarza Ministerstwa spraw wewnętrznych na rok 1893 56, **135**.
- o wybudowaniu kolei miejscowej z Niemieckiego Brodu do Humpolca 57, **135**.
- o wybudowaniu kolei miejscowej od Monfalcone (Ronchi) do Cervignano 58, **137**.
- o wybudowaniu kolei żelaznej w dolinie żyleckiej 59, **139**.
- o wybudowaniu kolei miejscowych wschodnio-galicyjskich 60, **141**.
- o sprzedaży zbędnych nieruchomości rządowych w obrębie zniesionej twierdzy królowo-hradeckiej 61, **142**.
- zapewnieniu gwarancyi rządowej kolei miejscowej z Lublany do Stein i według okoliczności odkupieniu tej kolei 62, **143**.
- o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie 65, **146**.
- którą uzupełnia się §. 4, ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50) 66, **147**.

- Ustawa** o odbywaniu nauk prawnych i politycznych i zdawaniu z nich egzaminów rządowych 68, 147.
- o pomnożeniu taboru kolei rządowych 70, 151.
 - o uzyskaniu funduszków na kupno gruntów pod budowę dla uniwersytetu czeskiego i niemieckiego i dla szkoły głównej technicznej w Pradze, tudzież na założenie tamże nowego ogrodu botanicznego uniwersyteckiego 75, 157.
 - o uzyskaniu funduszków na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej w Grazu 76, 158.
 - o uzyskaniu funduszków na wybudowanie pawilonu dla kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego 77, 158.
 - przedłużeniu terminów do ochrony własności literackiej i artystycznej 78, 159,
 - o zarządzeniach z powodu konwersji długu indemnizacyjnego bukowińskiego 174, 517.
 - zmieniająca §. 3 ustawy z dnia 30. marca 1893 o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie 175, 519.
 - którą pozwala się na pobór rekrutów w roku 1894 183, 581.
 - o dalszem pobieraniu podatków i opłat tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych od 1. stycznia do końca marca 1894 187, 582.
 - o wspieraniu marynarki handlowej 189, 583.
 - upoważniająca Rząd do zastąpienia art. XVI przymierza cłowego i handlowego z Węgrami nowym artykułem XVI 191, 588.
 - o urządzeniu rodzajów przemysłu budowlanego wymagających konsensu 193, 593.
 - o ponownem przedłużeniu ustawy tyczącej się budowy kolei lokalnych i utrzymywaniu na nich ruchu 198, 607.
 - o nabyciu linii Spółki austr. kolei lokalnych, tudzież o budowie kolei lokalnych z Lipowej do Bozanowa (Heinersdorfu) i z Niklasdorfu do Cukmantla 199, 607.
 - o c. k. obronie krajowej 200, 615.
 - upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią 202, 617.
 - przedłużająca moc obowiązującą ustawy o ulgach w opłatach w razie konwersji obligacji pierwszorzędnych kolejowych 207, 625.
 - — — — o zwolnieniu od stępli i opłat przy zaokrągłaniu gruntów 208, 626.
 - tycząca się zmian w ustawie o ulgach w opłatach w razie konwersji długów pieniężnych 209, 626.
- Ustawa** o znizeniu opłat stęplowych od wypowiedzeń mieszkania z terminem jednego miesiąca nie przekraczającym 210, 626.
- Uwolnienie** od stępli i opłat przy zaokrągłaniu gruntów; ustawa 208, 626.
- Uzdołnienie** do rozpoczęcia przemysłu zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów 184, 581.
- Uzdrowotnienie** Pragi; ustawy o wywłaszczaniu i o uwolnieniu budowli od podatku czynszowego 22, 27 i 23, 34.
- Uzupełnienie** postanowień abecadlowego spisu towarów Taryfy cłowej pod wyrazem „Towary kuśnierskie“ 27, 39.
- postanowień co do opatrywania wyrobów cukrowych znaczkami zamknięcia 11, 10.
 - załączki A do rozporządzenia tyczącego się wykonania ustawy o podatku obrotowym 3, 3.
- Vorderberg**, ob. Kolej żelazna.
- Vulkan**, ob. Komory.
- Wagmistrza** pomocnicy; uzupełnienie postanowień co do ich mianowania 152, 474.
- Waluta koronowa**; wypuszczanie w obieg monet brązowych 48, 122; monet niklowych 72, 152; jednokoronówek 80, 159.
- Waszkowce** nad Czeremoszem; ustanowienie Sądu powiatowego 111, 402.
- Weinbergen** w Galicyi; zaliczenie do 8. klasy taryfy czynszów wojskowych 178, 579.
- Welocypedy**; jeżdżącym na nich nie wolno używać w obrębie kolei żelaznych nocną porą światła sygnałowych barwistych 13, 13.
- Węgierskie** znaczki zamknięcia dla kart do grania; sprostowanie tekstu 142, 460.
- Węgry**; zmiana artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego; ustawa 191, 588; obwieszczenie 211, 627; rozporządzenie wykonawcze 192, 589.
- Wiedeń**; ustawa o sprzedaży gruntów i budynków rogatkowych 51, 125.
- dobrodziejstwa dla pożyczek i dokumentów prawnych komisji zakładów komunikacyjnych 50, 123.
 - przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego domów, które z powodu regulacji ulic będą przebudowane 54, 126.
 - zaprowadzenie kasy depozytowej skarbowej i sądowej dla XIX dzielnicy 163, 507.

- Wiedeński uniwersytet**; ustawa o uzyskaniu funduszków na wybudowanie pawilonu dla kliniki chirurgicznej 77, 158.
- Wieliczka i Bochnia**; zmiana gatunków soli sprzedawanych w c. k. magazynach 16, 21.
- Wierzytelności** zaległe skarbu leśnego i funduszków pod zarządem Państwa zostających; ich ściąganie 30, 45.
- Winniki**; zaliczenie do 8. klasy taryfy czynszów wojskowych 178, 579.
- Wino Marsala**; wprowadzanie go za opłatą cła zniżonego 12, 10.
- zwinicie „Reale stazione agraria“ we Florencji do do rozbioru wina upoważnionej 149, 473.
- serbskie; udowadnianie pochodzenia przy wprowadzaniu 159, 505.
- Wινόrośle**; wyjątki od zakazów wywozu 100, 274.
- Wodomierze**; ich sprawdzanie i cechowanie 34, 48 i 37, 50.
- Wojskowa służba**; zmiana w I. części przepisów 124, 419.
- Wolary** w Czechach; zaprowadzenie urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego 91, 176.
- Wotyce**, ob. Kolej żelazna.
- Wprowadzanie** wina Marsala za opłatą cła zniżonego 12, 10.
- Wretański młyn**, ob. Delegacya.
- Wybuchające** przedmioty; przewóz kolejami żelaznymi 126, 421.
- Wydrga**; wliczanie czasu nauki, spędzonego w tamtejszej szkole leśniczej, w praktykę 3letnią kandydatów egzaminowego rządowego 113, 402.
- Wydziały** prawne i polityczne, urządzenie nauk 204, 619.
- Wyjątkowe** zarządzenia dla Pragi i okolicy 139, 453.
- Wykreślenie** komor w Bozenie, Gorycyi, Celowcu, i Lublanie z listy komor upoważnionych do ekspedycyowania towarów całojedwabnych za opłatą cła w kwocie 200 zł. 205, 625.
- Wyprowadzanie** cukru; uzupełnienie postanowień dotyczących się niemożności wyprowadzenia w terminie oznajmionym 102, 276.
- Wywołanie** z obiegu monet srebrnych po 2 zł. i po po ćwierć zł. waluty austriackiej 42, 53.
- — — talarów związkowych stępla austriackiego; ustawa 39, 51; rozporządzenie 53, 126.
- Wywóz** cukru; wymiar zabezpieczenia na kampanię 1893/94 niechcibnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi 101, 275.
- Wywóz paszy**, zakazany 114, 403; uchylenie zakazu 162, 506.
- świń z Galicyi i Bukowiny 83, 162.
- winorośli; wyjątki od zakazów wydanych dla pewnych gmin 100, 274.
- Wzory** zamknięcia rachunków i sprawozdania statystycznego dla bractw górniczych 94, 177.
- Zakaz** handlu obnośnego w Grazu 144, 463.
- — — w Karlsbrunn 49, 123.
- przywozu i przewozu towarów z Niemiec, Francyi Belgii, Holandyi i Rumunii; uchylenie onegoż 88, 168.
- — — — starzyzny z Rumunii 147, 464.
- — — — z portów francuskich w zatoce lionskiej, jakoteż z departamentów Herauld i Gard 120, 411.
- — — — szmat, starej odzieży itd. z Węgier; uchylenie 9, 7.
- używania przezmianów przy drobnej sprzedaży w handlach stałych i na targach 46, 121.
- wywozu winorośli; wyjątki dozwolone 100, 274.
- wywozu paszy 114, 403; uchylenie 162, 506.
- Zakłady** przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu rękodzielniczego 97, 273.
- Zaległości** Skarbu leśnego i funduszków pod zarządem państwa zostających; ich ściąganie 30, 45.
- Zalesie**, ob. Sąd powiatowy.
- Załączka A** do rozporządzenia tyczącego się wykonania ustawy o podatku obrotowym; uzupełnienie 3, 3.
- Zamknięcie** rachunków i sprawozdanie bractw górniczych; wzory 94, 177.
- Zaokrąglenie** gruntów; ustawa przedłużająca ustawę o uwolnieniu od stępla i opłat 208, 626.
- Zapomogi**; ustawa o udzieleniu ich z funduszków państwa w celu usmierzenia niedostatku 1, 1.
- z funduszków państwa dla Galicyi, Bukowiny i Tyrolu z przyczyny powodzi; rozporządzenie cesarskie 135, 435; zatwierdzenie 170, 514.
- Zarząd** hut w Pasiecznej; ustanowienie 185, 582.
- kolei państwa; zmiana §u 17. organizacyi ich zarządu 7, 5.
- Zarządzenia** wyjątkowe dla Pragi i okolicy 139, 453.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 2. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 1—2.)

1.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893, o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzania niedostatku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wyłożenia z funduszków państwa w miarę potrzeby i pod warunkiem złożenia rachunku, sumy 800.000 złotych na wsparcia dla potrzebującej zasiłku ludności w okolicach poszczególnych królestw i krajów niedostatkami zagrożonych.

§. 2.

Suma ta przeznaczona jest na udzielanie niewrotnych wsparć i zasiłków, w szczególności zaś na zakupno żywności, zboża na zasiew, słomy i paszy bydłowej a ze względu na zachodzące stosunki, także na przywrócenie do pierwotnego stanu budowli zniszczonych lub uszkodzonych.

§. 3.

Z sumy ogólnej, wymienionej w §. 1 ustawy niniejszej, można kwotę 500.000 złotych wyłożyć na uśmierzanie niedostatku w okolicach Mojego królestwa czeskiego dotkniętych posuchą w r. 1893.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, dotyczące się wsparć i zasiłków w ustawie niniejszej wzmiankowanych, jakoteż dotyczące się wsparć, zasiłków i pożyczek z innych funduszków publicznych uzupełniających tę czynność ratunkową, są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Bacquehem r. w. Plener r. w.

2.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. grudnia 1893,

tyczące się postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 202) i układu zawartego z Rządem królewsko hiszpańskim, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, aż do dalszego zarządzenia, że wydane rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 5. lutego 1892 (Dz. u. p. Nr. 30) postanowienia co do postępowania z towarami hiszpańskiego pochodzenia przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego mają zatrzymać moc swoje.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1894, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
„ „ 1859 „ 1868 „ . . . 12 „	„ „ 1879 „ 1888 „ . . . 20 „
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
„ 1850 „ . . . 5 „ 25 „	„ 1865 „ . . . 2 „ — „	„ 1880 „ . . . 2 „ 20 „
„ 1851 „ . . . 1 „ 30 „	„ 1866 „ . . . 2 „ 20 „	„ 1881 „ . . . 2 „ 20 „
„ 1852 „ . . . 2 „ 60 „	„ 1867 „ . . . 2 „ — „	„ 1882 „ . . . 3 „ — „
„ 1853 „ . . . 3 „ 15 „	„ 1868 „ . . . 2 „ — „	„ 1883 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1854 „ . . . 4 „ 20 „	„ 1869 „ . . . 3 „ — „	„ 1884 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1855 „ . . . 2 „ 35 „	„ 1870 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1885 „ . . . 1 „ 80 „
„ 1856 „ . . . 2 „ 45 „	„ 1871 „ . . . 2 „ — „	„ 1886 „ . . . 2 „ 30 „
„ 1857 „ . . . 2 „ 85 „	„ 1872 „ . . . 3 „ 20 „	„ 1887 „ . . . 2 „ 50 „
„ 1858 „ . . . 2 „ 40 „	„ 1873 „ . . . 3 „ 30 „	„ 1888 „ . . . 4 „ 20 „
„ 1859 „ . . . 2 „ — „	„ 1874 „ . . . 2 „ 30 „	„ 1889 „ . . . 3 „ — „
„ 1860 „ . . . 1 „ 70 „	„ 1875 „ . . . 2 „ — „	„ 1890 „ . . . 2 „ 70 „
„ 1861 „ . . . 1 „ 50 „	„ 1876 „ . . . 1 „ 50 „	„ 1891 „ . . . 3 „ — „
„ 1862 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1877 „ . . . 1 „ — „	„ 1892 „ . . . 5 „ — „
„ 1863 „ . . . 1 „ 40 „	„ 1878 „ . . . 2 „ 30 „	„ 1893 „ . . . 3 „ — „

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 27. stycznia 1893.

(Zawiera Nr. 9.)

9.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i Mini- sterstwa handlu z dnia 25. sty- cznia 1893,

tyczące się uchylenia zakazu przywozu i przewozu szmat, starej odzieży, do której zalicza się także stare obuwie, tudzież używanej bielizny wdziewalnej i pościelowej, z krajów korony węgierskiej.

Ze względu, że w krajach korony węgierskiej cholera przestała być panującą, uchyla się zakaz

przywozu i przewozu szmat, odzieży, do której zalicza się także stare obuwie, tudzież używanej bielizny wdziewalnej i pościelowej z krajów korony węgierskiej wydany rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa handlu z dnia 28. października 1892 (Dz. u. p. Nr. 185).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 31. stycznia 1893.

(Zawiera Nr. 10—12.)

10.

Ustawa z dnia 12. stycznia 1893,

o zmianie niektórych postanowień ustawy o miarach i wagach z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Artykuł I ustawy o miarach i wagach opiewać ma jak następuje:

Podstawami miar i wag prawem ustanowionych są metr i kilogram.

Metr jest jednostką miary długości; równa się on odległości między kreskami środkowymi w grupach kresek, umieszczonych na pierwowzorze **M** przechowywanym w *Bureau international des poids et mesures* w Breteuil (Paryż), mierzonej przy 0° C. na osi, oznaczonej kreskami podłużnymi.

Miary powierzchni i objętości wyprowadzają się z metra.

Kilogram jest jednostką masy; równa się masie pierwowzoru **K** przechowywanego w *Bureau international des poids et mesures* w Breteuil (Paryż).

Miary, służące do oznaczania masy w życiu potocznym, zwa się wagami.

Litr jest to wymierzona przy ciśnieniu jednej atmosfery objętość jednego kilograma wody w temperaturze, w której ta woda posiada największą gęstość przy bezwzględnym ciśnieniu jednej atmosfery.

O ile w systemie miar i wag potrzebne są oznaczenia temperatury, jako skalę temperatury przyjmuje się skalę termometru wodorowego stałej objętości przy prężności początkowej 1·3158 atmosfery i przy 0° C. Za punkty stałe uważa się 0° C., t. j. temperaturę topniejącego lodu i 100° C., t. j. temperaturę nasyconej pary wodnej pod ciśnieniem jednej atmosfery. Za jedną atmosferę uważa się ciśnienie słupa rtęci, mającego 760 milimetrów wysokości a 13·59593 gęstości, pod działaniem normalnego natężenia siły ciężkości. Jako normalne natężenie, uważa się natężenie siły ciężkości w *Bureau international des poids et mesures* (*Niveau du Pavillon de Breteuil*), podzielone przez 1·0003322.

Artykuł II.

Artykuł II ustawy o miarach i wagach ma opiewać jak następuje:

Wzorcem miary długości dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jest zatwierdzona jako pierwowzór Nr. 15 w r. 1889 przez

Conférence générale des poids et mesures kopia metra za jednostkę długości, w artykule I przyjętego. Na kopii tej, według certyfikatu, wydanego przez *Comité international des poids et mesures* i do niej dołączonego, odległość między kreskami środkowymi w grupach kresek na niej umieszczonych, zmierzona przy 0° C. na osi, podłużnymi kreskami oznaczanej, jest o 0.0000009 metra większa od metra, określonego w artykule I.

Wzorcem wagi dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jest zatwierdzona jako pierwowzór Nr. 33 przez *Conférence générale des poids et mesures* kopia kilograma w artykule I za jednostkę masy przyjętego. Według certyfikatu, wydanego przez *Comité international des poids et mesures* i do tej kopii dołączonego, masa jej jest o 0.00000061 kilograma większa od kilograma w artykule I określonego.

Artykuł III.

W artykule III, C, b) ustawy o miarach i wagach wyrazy: „równy 1 decymetr sześcienny* mają być opuszczone.

Artykuł IV.

Artykuł XVII ustawy o miarach i wagach ma opiewać jak następuje:

Tak zwana w mechanice przemysłowej siła jednego konia, służąca za jednostkę dynamiczną, ustanawia się na 75 kilogramometrów, t. j. 75 kilogramów pod działaniem normalnego natężenia siły ciężkości (artykuł I) podniesionych w jednej sekundzie na wysokość jednego metra.

Artykuł V.

O ile artykuł I ustawy niniejszej zmienia konstrukcją przyrządów do mierzenia, będących już obecnie w powszechnym użyciu, Rząd jest upoważniony do wyznaczenia stosownych terminów celem odpowiedniego zmienienia tych przyrządów.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu.

Mürzsteg, dnia 12. stycznia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1893,

którem uzupełniają się postanowienia co do opatrywania znaczkami zamknięcia wyrobów cukrowych opodatkowanych.

Odnośnie do §. 15go, IV przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) i w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu pozwala się opatrywać urządzeniami znaczkami zamknięcia mączkę cukrową także w pudełkach tekturowych owiniętych lub nie owiniętych papierem w wadze netto po 5 kilogramów.

Pudełka te lub ich opakowania powinny być zrobione w taki sposób, żeby urządzenie znaczek zamknięcia można było przyklepić według przepisu i żeby pudełka nie dały się otworzyć bez uszkodzenia zarazem znaku urzędowego lub opakowania

Pudełka lub ich opakowania papierowe powinny być obklejone wstęgą z papieru lub innego materiału w taki sposób, że gdy na obu końcach tej wstęgi, na siebie zachodzących, urządzenie znaczek zamknięcia zostanie przyklepiony, otworzenie bez zostawienia śladów widocznych stanie się niemożliwym.

Gdy mączka cukrowa tak zapakowana, wysyłana jest w pakach lub innych naczyniach, nie przyklepia się na nich urzędowego znaczką zamknięcia, lecz dla ułatwienia kontroli nad transportem kartkę, podającą ilość pudełek lub pakietów, urządzeniami znaczkami zamknięcia opatrzonych.

Znaczek przemysłowy w formie winiety umieszczać należy na pudełku lub na opakowaniu, lecz może także znajdować się na wstędze opasającej.

Steinbach r. w.

12.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 1. lutego 1893,

tyczące się wprowadzania wina Marsala za opłatą cła zniżonego.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi rozporządza się

w myśl ustępu *h)* rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201) w przedmiocie pobierania cła zniżonego od wina włoskiego typu „Marsala“, co następuje:

1. Do pobierania cła zniżonego od wina typu „Marsala“, którego znamiona charakterystyczne podane zostały w rozporządzeniu z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201), umocowane są tylko komory do ekspedycjonowania win włoskich za poborem cła zniżonego upoważnione, przyrządami potrzebnymi opatrzone, w rozporządzeniu z dnia 10. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 125) wymienione.

Przy ekspedycjonowaniu wina tego gatunku trzeba w szczególności mieć na uwadze co następuje:

a) Wszelkie posyłki wina typu „Marsala“, od których posyłający chce opłacić cło zniżone, powinny być opatrzone świadectwem potwierdzającym ich pochodzenie z jednej z prowincyj sycylijskich: Palermo, Trapani, Catania lub Messyna. Do wystawiania tych świadectw pochodzenia upoważnione są tak Władze miejscowe (syndykowie gminni) miejsca wyrobu, jak i prefektury królewskie rzeczonych prowincyj.

W świadectwach pochodzenia powinno być wyraźnie potwierdzone, że posyłka nie przekracza jeszcze ilości maksymalnej, cłu zniżonemu podlegającej, która odnośnie prowincyj na rok bieżący została wyznaczona.

Rok rozpoczyna się dnia 15. grudnia 1892; do wprowadzenia za opłatą cła zniżonego wyznaczono prowincyj palermitańskiej 1000, trapańskiej 2000, katańskiej i messyńskiej po 500 cetnarów metrycznych brutto wina Marsala.

b) Jeżeli posyłka opatrzona jest świadectwem pochodzenia i nadto zaślgnięta poświadczaniem rozbioru chemicznego, wydanem przez jedną ze stacyj doświadczalnych w Palermie, Catanii lub Riporto a ułożonem podług wzoru *D* wzmiankowanego wyżej rozporządzenia ministeryalnego (Dz. u. p. Nr. 201 z r. 1892), natenczas, wyjąwszy przypadki szczególnego podejrzenia, nie poddaje się jej badaniu.

c) Jeżeli niema poświadczenia rozbioru chemicznego, posyłki wina przynoszące 100 kilogramów, poddać należy przepisaniem zbadaniu celem oznaczenia, ile wino zawiera wyciągu alkoholowego i gipsu i przekonania się, czy nie zawiera barwników smołowych.

Gdy posyłka wprowadzana wynosi 100 kilogramów lub mniej, natenczas, wyjąwszy przypadek szczególnego podejrzenia, badanie ogranicza się jedynie do stwierdzenia, że ilość alkoholu zawartego w ekspedycjonowanym winie Marsala nie przenosi 18 procentów objętości.

2. Celem kontrolowania, żeby roczna ilość 4000 cetnarów metrycznych brutto wina Marsala, którą wolno wprowadzić za opłatą cła zniżonego, nie została przekroczona, komory ekspedycjonujące winny świadectwa pochodzenia, tyżące się posyłek wina tego gatunku, ekspedycjonowanych za opłatą cła zniżonego, przesyłać niezwłocznie z odwołaniem się do pozycyi rejestru ekspedycyjnego c. k. wydziałowi III rachunków specjalnych dla ceł i akcyzy w Wiedniu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w. Bacquehem r. w.
Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
„ „ 1859 „ 1868 „ 12 „	„ „ 1879 „ 1888 „ 20 „
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
„ 1850 . . . 5 „ 25 -	„ 1865 . . . 2 „ —	„ 1880 . . . 2 „ 20 „
„ 1851 . . . 1 „ 30 -	„ 1866 . . . 2 „ 20 „	„ 1881 . . . 2 „ 20 „
„ 1852 . . . 2 „ 60 -	„ 1867 . . . 2 „ —	„ 1882 . . . 3 „ —
„ 1853 . . . 3 „ 15 -	„ 1868 . . . 2 „ —	„ 1883 . . . 2 „ 50 „
„ 1854 . . . 4 „ 20 -	„ 1869 . . . 3 „ —	„ 1884 . . . 2 „ 50 „
„ 1855 . . . 2 „ 35 -	„ 1870 . . . 1 „ 40 -	„ 1885 . . . 1 „ 80 „
„ 1856 . . . 2 „ 45 -	„ 1871 . . . 2 „ —	„ 1886 . . . 2 „ 30 „
„ 1857 . . . 2 „ 85 -	„ 1872 . . . 3 „ 20 -	„ 1887 . . . 2 „ 50 „
„ 1858 . . . 2 „ 40 -	„ 1873 . . . 3 „ 30 -	„ 1888 . . . 4 „ 20 „
„ 1859 . . . 2 „ —	„ 1874 . . . 2 „ 30 -	„ 1889 . . . 3 „ —
„ 1860 . . . 1 „ 70 -	„ 1875 . . . 2 „ —	„ 1890 . . . 2 „ 70 „
„ 1861 . . . 1 „ 50 -	„ 1876 . . . 1 „ 50 -	„ 1891 . . . 3 „ —
„ 1862 . . . 1 „ 40 -	„ 1877 . . . 1 „ —	„ 1892 . . . 5 „ —
„ 1863 . . . 1 „ 40 -	„ 1878 . . . 2 „ 30 -	

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie** są **całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 4. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 13—15.)

13.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 13. stycznia 1893,

którem jeżdżącym na welocypedach zabrania się używania w obrębie zakładów kolei żelaznych nocną porą świateł sygnałowych barwistych.

§. 1.

Ze względu na bezpieczeństwo ruchu kolejowego rozporządza się, że jeżdżącym na welocypedach po drogach, prowadzących wzdłuż kolei żelaznych, jakoteż tam, gdzie drogi przecinają kolej w poziomie, nie wolno używać nocną porą latarni lub świateł sygnałowych barwistych.

§. 2.

Wykroczenia przeciwko przepisowi powyższemu karane być mają, o ileby nie wchodziły w zastosowanie postanowienia karne ustawy karnej powszechnej, według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

14.

Ustawa z dnia 22. stycznia 1893,

o uwolnieniu od stępli i opłat pożyczki krajowej, która stosownie do uchwały sejmu czeskiego z dnia 17. listopada 1890 ma być zaciągnięta w sumie aż do 1 miliona złotych łącznie z obowiązaniami przydatkowemi na wsparcia dla potrzebującej pomocy ludności królestwa czeskiego w okolicach dotkniętych powodzią w roku 1890.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Oдноśnie do pożyczki krajowej, która stosownie do uchwały sejmu czeskiego z dnia 17. listopada 1890 w sumie aż do 1 miliona złotych w. a. łącznie z obowiązaniami przydatkowemi, na wsparcia dla potrzebującej pomocy ludności Mezo królestwa czeskiego w okolicach dotkniętych powodzią w roku 1890 ma być w czeskiej kasie oszczędności zaciągnięta, uwalnia się od stępli i opłat zapisy dłużne i poręczające, tyżące się tej pożyczki, jakoteż wpis hipoteczny takowej, nakoniec protokoły i podania, tyżące się tego wpisu.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. stycznia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

15.

Ustawa z dnia 12. stycznia 1893,

o zatwierdzeniu układu familijnego książąt Liechtensteinów z dnia 1. sierpnia 1842.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Układ familijny do ustawy niniejszej w odpisie dołączony, przez księcia Alojzego z Liechtensteinu i na Liechtensteinie jako głowę rodziny i udzielnego księcia Liechtensteinu dnia 1. sierpnia 1842, tudzież przez innych krewnych po mieczu tej książęcej ro-

dziny w latach 1843 i 1844 podpisany, zostaje zatwierdzony władzą monarszą jako skuteczny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. Rzeczony układ familijny nabywa przeto mocy zupełnej w obszarze, na którym ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie i Sądy mają uważać go za ważny i obowiązujący.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi sprawiedliwości.

Mürzsteg, dnia 12. stycznia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe w. r.

Schönborn r. w.

Wir Alois Joseph von Goffes Gnaden

souveräner Fürst und Regierer des Hauses von und zu Liechtenstein von Nicolsburg, Herzog zu Troppau und Jägerndorf in Schlesien, Graf zu Rietberg, Ritter des goldenen Altesses, Großkreuz des königlich hannöveranischen Guelfen Ordens etc. etc.

thun hiemit kund und zu wissen:

Da es nämlich den unerforschlichen Rathschlüssen der Vorsehung gefallen hat, Unserm innigst geliebten und verehrten Herrn Vater, Seine Durchlaucht den Herrn Johann Joseph etc. etc. aus diesem Leben abzurufen, und da Wir nach den Institutionen Unseres Fürstlichen Hauses, sowie nach dem Rechte der Erstgeburt die Regierung desselben angetreten, somit auch jene Unseres Fürstenthums Liechtenstein als souveräner Fürst und Mitglied des deutschen Staatenbundes übernommen, Wir aber in letzterer Beziehung für nothwendig erachtet haben, über die Verhältnisse dieses Unseres souverainen Fürstenthums eine bleibende Bestimmung festzusetzen, so haben Wir in Übereinstimmung mit Unseren Durchlauchtigen Herren Brüdern und Agnaten unter Vorausschickung aller historischen und rechtlichen Motive die gegenwärtige Urkunde zu errichten befunden.

Als nämlich Unser Durchlauchtigster Vorfahr der Herr Johann Adam Fürst von Liechtenstein in den Jahren 1699, 1708 und 1712 die ehemaligen unmittelbaren Reichsgraffschaften Vaduz und Schellenberg an sich gebracht, und überdies zu einer noch größern fürstenmäßigen Begüterung und um votum et sessionem bei den Comitii zu haben, bei dem schwäbischen Kreise des damaligen deutschen Reiches ein unverzinsliches Kapital per 250.000 fl. R. W. erlegt hatte, und hiernach das Reichs-Conclusum vermöge welchem Weiland Fürst Johann Adam von Liechtenstein ad Sessionem et votum wirklich introducirt wurde, erfolgt war, erkannten schon Hochdessen Erben und Nachfolger die Nothwendigkeit rücksichtlich dieser Reichs unmittelbaren Besitzungen und des zu einer noch größeren Begüterung gewidmeten Kapitals eine Bestimmung zu treffen.

Es wurde daher unterm 12. März 1718 zwischen dem Nachfolger Weiland des Fürsten Johann Adam in dem Majorat-Hauptfideicommiss Unseres Fürstlichen Hauses, nämlich zwischen Weiland Sr. Durchlaucht dem Fürsten Anton Florian und Hochdessen Herrn Bruders Philipp Erasmus Söhnen, nämlich den Herren Fürsten Joseph Wenzl, Emanuel und Johann Anton ein Übereinkommen getroffen, gemäß welchem pro honore et splendore familiae für nützlich und dienlich erachtet wurde, die besagten unmittelbaren Reichsgraffschaften sammt Kapital, sowie die Reichsfürsten-Qualität, dann Sitz und Stimme bei Reichs- und Kreis tagen auf den jeweiligen Regierer Unseres Fürstlichen Hauses nach der in der ursprünglichen Erbs-Union de anno 1606 über das Majorat-Fidei-Commiss festgesetzten Primogenitur-Erbsfolge zu übertragen, daher denn auch solche sammt dem Kapital per 250.000 fl. oder auch die allenfalls per modum surrogati für dieses Capital substituiren die anderweitige Reichsgüter Weiland dem Herrn Fürsten Anton Florian als Regierer des Hauses durch den genannten Familienpakt vom 12. März 1718 überlassen, und hierin weiter bestimmt wurde, daß alles dieses ein Unserm Fürstlichen Hause auf ewig afficirtes Fidei-Commissum primogeniturae sein und bleiben solle. Dieser Vertrag wurde von Weiland Sr. Majestät Carl VI. glorreichen

Nudenkens als Reichs-Oberhaupt unterm 23. Jänner 1719 allergnädigst bestätigt, und die kaiserliche Confirmation ausdrücklich dahin ertheilt, daß obenbesagte Graf- und Herrschaften nebst Kapital, oder den statt dessen etwa künftig noch zu erwerbenden Gütern in ein bei der Primogenitur-Linie des großen Majorats Unseres Fürstlichen Hauses verbleibendes unmittelbares Reichsfürstenthum unter dem Namen Diechstein aufgerichtet und erhoben wurden.

Im Verfolge der Zeit wurde jedoch vermöge eines unterm 16. Juli 1737 mit den an der Bank des schwäbischen Kreises bestellten ehemaligen deutschen Reichsständen geschlossenen Rezejesses von denselben auf das daselbst erliegende Capital per 250.000 fl. R. W. die Summe von 75.000 fl. R. W. zurückgezahlt, und somit das obengenannte Capital bei der schwäbischen Kreisassa auf 175.000 fl. reducirt. Das zurückgezahlte Capitals-Ratum per 75.000 fl. R. W. wurde vermöge eines am 4. December 1754 zwischen Unseren Vorfahren Fürsten Joseph Wenzl und Emanuel von Diechstein, dann dem Erben Weiland des Herrn Johann Carl Fürsten von Diechstein abgeschlossenen Transaktes auf den Allodial Herrschaften Auffee, Sternberg und Carlsberg landtäglich ausgezeichnet, haftet noch gegenwärtig hierauf und bildet somit als ein in der Überwachung der k. k. österreichischen Behörden stehendes Pecuniar-Fideicommiß einen integrirenden Bestandtheil der für das Fürstenthum Diechstein ursprünglich begründeten Dotation.

Der bei dem schwäbischen Kreise amoch gelegene Capitalrest per 175.000 fl. R. W. erlitt mit der im Jahre 1806 eingetretenen Auflösung des deutschen Reichs eine andere Gestaltung dahin, daß selber von den Regierungen des Königreiches Bayern, dann der Fürstenthümer Hohenzollern-Hechingen, Hohenzollern-Sigmaringen und Vehn gemäß einer am 7. Februar 1809 abgeschlossenen Convention zur Abstattung in einem auf 92.000 fl. R. W. oder 77.000 fl. im 20 fl. Fuße C. Mze. richtiggestellten Betrage übernommen und auch wirklich baar zurückbezahlt, von Weiland Unserm Durchlauchtigsten Herrn Vater aber in 4pctige k. k. österreichische Staatsschuldberschreibungen umgesetzt worden ist, welches bei Unserer Fürstlichen Majorat-Hauptkassa erliegende und daselbst in Verwaltung und Verrechnung stehende Capital per . . . 77.000 fl. daher im Vereine mit dem auf den Herrschaften Auffee, Sternberg und Carlsberg intabulirten Capital per 75.000 fl. die dermalige Dotation des Fürstenthums repräsentirt, und mit demselben dem monarchischen Princip und den Institutionen Unseres Hauses gemäß an den berufenen jeweiligen Regierer und souverainen Chef desselben zum Fruchtgenusse oder zur sonstigen den weiter unten folgenden Bestimmungen gemäßen Verwendung übergeht.

Nachdem endlich die bei Gelegenheit der im Jahre 1806 nach Auflösung des deutschen Reichs eingetretenen Errichtung des ephemeren Rheinbundes (in welchem das Fürstenthum Diechstein mit voller Souverainität aufgenommen wurde) von Weiland Unserm Durchlauchtigsten Herrn Vater zu Gunsten seines drittgebornen Sohnes, Unseres Fürstlichen Herrn Bruders Fürsten Carl, beschlossene Abtretung des Fürstenthums nie ad effectum gekommen, solches seitdem auch bei Gründung des deutschen Bundes durch Aufnahme Unseres obgenannten Höchstseeligen Herrn Vaters durch alle diesen Bund bildenden, so wie auch durch alle andern Souveraine Europas anerkannt, eine gleiche Anerkennung Unserer durch besagten nicht ad effectum gekommenen Beschluß unbeirrten Erbsrechte, auch in der durch sämtliche Unsere Fürstlichen Herren Brüder vollzogenen Erbserklärung erneuert worden, somit die Souverainität und Regierung des Fürstenthums dem monarchischen Principe und den Institutionen Unseres Hauses gemäß dem Primogenitur-Rechte nach erblich an Uns gebiehet ist, und wir als Souverain und Mitglied des deutschen Bundes allseitig anerkannt sind, so bestimmen und verordnen Wir daher nach Vorauslassung alles dessen in Ausübung Unserer Souverainitäts-Rechte, in Beachtung der bei Unserem Fürstlichen Hause bestehenden Familien-Statute und in Übereinstimmung mit Unseren Fürstlichen Herrn Brüdern und Agnaten hiemit wie folgt:

I. Das Souveraine Fürstenthum Diechstein, aus den Graffschaften Baduz und Schellenberg bestehend, verbunden mit dem Besiz und Genuß eines Kapitals per 75.000 fl. und eines per 77.000 fl. zusammen per 152.000 fl. im 20 fl. Fuße C. Mze. oder in Surrogatum dieser Geld-Dotation mit den hiefür nach den unten folgenden Bestimmungen etwa zu acquirirenden Gütern solle bei Uns, als dem nach dem Erstgeburtzrechte, und den Familien-Statuten berufenen Regierer Unseres fürstlichen Hauses und Unserer ehelich männlichen Descendenz auf ewige Zeiten dergestalt eigenthümlich verbleiben, daß dieses Fürstenthum mit der Souverainität und dem besagten Kapitale oder der statt dessen geschehenen allfälligen Augmentation nach Unserm Absterben auf Unsern Erstgebornen eheligen Sohn und sofort nach der Ordnung der Erstgeburt immer an den Erstgebornen eheligen Sohn des letzten Besitzers des Fürstenthums und Regierer des Hauses und dessen ehelich männliche Descendenz im Falle des Absterbens des Erstgebornen ohne Rücklassung einer ehelich männlichen Descendenz aber an die nachgebornen ehelichen Söhne des letzten Besitzers und Regierers und deren ehelich männliche Nachkommenschaft nach der Ordnung der Primogenitur und in Ermanglung solcher Descendenz des letzten Besitzers und Regierers aber an die nächste der durch Unsere nachgebornen Söhne gegründeten Linien immer nach der Ordnung der Erstgeburt übergehen solle.

II. Sollten Wir, oder sollten Unsere ehelich männliche Descendenten ohne weitere solche Descendenz mit Tod abgehen, so soll das Fürstenthum mit seiner Souverainität und obengenannten Appertinentien an Unsern, uns zunächst folgenden Fürstlichen Herrn Bruder Franz und dessen ehelich männliche Descendenz, bei Absterben der Linie unseres Bruders Herrn Fürsten Franz an Unsern 2ten Bruder den Herrn Fürsten Carl und dessen ehelich männliche Descendenz, bei Absterben der Linie Unserer Herrn Bruders Carl an Unsern 3ten Bruder den Herrn Fürsten Friedrich und dessen ehelich männliche Descendenz, bei Absterben der Linie Unseres Herrn Bruders Friedrich an unseren 4ten Bruder den Herrn Fürsten Eduard und dessen ehelich männliche Descendenz, bei Absterben der Linie Unseres Herrn Bruders Eduard an Unsern 5ten Bruder den Herrn Fürsten August und dessen ehelich männliche Descendenz, und bei Absterben der Linie dieses Letzteren an Unseren jüngsten Bruder den Herrn Fürsten Rudolph und dessen ehelich männliche Descendenz übergehen, so daß auch bei jeder jüngeren Linie immer die Erbfolge in das Fürstenthum mit seiner Souverainität und Appertinentien nach der Ordnung der Primogenitur Statt haben soll, und immer nur die eheliche männliche Descendenz hiezu gelangen kann.

III. Sollten alle Unsere hier genannten Herren Brüder und deren ehelich männliche Descendenten ohne weitere solche Descendenz verstorben sein, so soll das Fürstenthum mit seiner Souverainität und Appertinentien an diejenigen durch Weiland Unsern Fürstlichen Herrn Groß-Oheim Carl Fürsten von Liechtenstein begründeten Nebenlinie Unserer Fürstlichen Herrn Agnaten stets nach der Ordnung der Erstgeburt und in ihrer ehelich männlichen Descendenz übergehen, welche für diesen Fall nach der für Unser Fürstliches Haus als pragmatische Successions-Norm bestehenden Erbs-Union de anno 1606, und sonstigen Familien-Statuten zur Regierung Unseres Fürstlichen Hauses berufen ist, indem es nicht nur schon in dem Familien-Vertrage vom 12. März 1718 begründet, sondern auch Unser Wille und Verordnung ist, daß das Fürstenthum Liechtenstein mit der Souverainen Würde und sonstigen Appertinentien stets bei dem jeweiligen Regierer und Chef Unseres Fürstlichen Hauses für immerwährende Zeiten verbleiben solle, daher denn auch die Succession im souverainen Fürstenthume ausdrücklich an jene Bestimmungen gebunden wird, welche besagte Erbs-Union de anno 1606 enthält, und wie sie in der Beilage als einer genauen von uns und den dazu berufenen Zeugen als beglaubigt und dem Original vollkommen gleichlautend eingesehen und anerkannt, aufgezählt sind.

IV. Wir halten Uns bevor, und wollen auch allen Unsern in der Souverainität und der Regierung des Hauses nach obigen Normen berufenen Nachfolgern hiemit vorbehalten haben, daß Wir — oder wenn es von uns nicht bei Lebzeiten geschehen wäre, auch diese unsere Nachfolger mit dem außer dem bereits bestehenden Fideicommiß-Capitale per 75.000 fl. zur souverainen Fürstenthums-Gebietes, oder wenigstens zur bessern Sicherung besagten Capitals mittelst neuer Acquisition an souverainem Besizthum oder auch an andern Gütern ganz oder theilweise frei disponiren, in welchem Falle dann die neuen Acquisitionen als integrirende Bestandtheile des souverainen Fürstenthums, oder als ein zu selbem gehörendes Kammergut anzusehen sein werden, und für sie die nämliche Successions-Ordnung geltend sein soll.

V. Bis zur thunlichen Realisirung der dem Kapitals-Anteile per 77.000 fl. sub IV gegebenen Bestimmung soll der 4%ige Fruchtgenuß dem jeweiligen Souverain und Chef Unseres Fürstlichen Hauses zustehen, und hierüber eine eigene Verwaltung und Verrechnung bei Unserm Fürstlichen Hause gepflogen werden, indem solches mit seinem gesammten sonstigen Allodial-Vermögen für die Aufrechthaltung dieses Kapitals bis zu seiner ad IV bestimmten Verwendung die Garantie und Haftung zu übernehmen hat.

VI. Wir setzen auf immerwährende Zeiten als eine unverletzliche und heilig zu beachtende Regel für Uns und alle Unsere in der Souverainität und im Besizze des Fürstenthums nachfolgende Regierer Unseres Fürstlichen Hauses hiermit fest, daß Wir und Sie die Integrität des Fürstenthums Liechtenstein in jenem ganzen Umfange, wie er mit Einschluß der im IV. Absaz bestimmten Melioration und allfälligen Vergrößerungen von einem Regierer des Hauses an den Andern übergehen wird, aufrecht zu erhalten, gehalten sein sollen, ohne daß jedoch Uns und einem oder dem Andern Unserer Nachfolger verwehrt sein solle, die Verbesserung oder Vergrößerung des Fürstenthums auch über die ad IV ohnehin dazu bestimmte Summe aus seinem sonstigen Allodial-Vermögen auszudehnen; im Gegentheile sollen

VII. alle derlei Vermehrungen oder Verbesserungen des Landesfürstlichen Real- und Territorial-Besizes im Fürstenthum, die aus Unserm Allodial-Vermögen, oder aus jenem eines oder des andern Unserer Regierungs-Nachfolger erworben werden, auf immerwährende Zeiten als integrirende Bestandtheile, und frei gegen alle Ansprüche der etwaigen Allodial-Erbsinteressenten bei dem Fürstenthume verbleiben, indem Unsere Absicht und Unser Wille ausdrücklich dahin gerichtet ist, und zu diesem Ende auch hiemit verordnet wird, daß besagtes Fürstenthum in jener Ausdehnung, wie es von einem Regierer an den Andern übergehen wird, niemals und zu keiner Zeit geschmälert, wohl aber augmentirt werden sollte, daher Jedem Unserer

Regierungs-Nachfolger, unter dessen Besitze und Regierung eine Verschmälerung des bei seinem Regierungs-Antritte übernommenen Fürstenthums-Bestandes eintreten würde, die Verpflichtung obliegen solle, solchen aus seinem sonstigen Allodial-Nachlasse zu reintegriren, folglich seinen Nachfolger für jede Schmälerung des Fürstenthums zum Behufe der von diesem Letztern unverzüglich zu realisirenden Wiederergänzung des Bestandes zu entschädigen.

VIII. Sollte im Verfolge der Zeit und in Gemäßheit künftig möglicher politischer Verhältnisse von Uns, oder Einem Unserer Nachfolger in der Souverainität und Regierung durch Friedens-Allianz- oder Staats- dann Eheverträge eine Vergrößerung des Fürstenthums-Gebietes und Vermehrung an Land und Unterthanen acquirirt werden, so sollen auch diese Acquisitionen als integrirende Bestandtheile bei dem Fürstenthume verbleiben und erhalten werden, daher auch in dieser Beziehung die vorwärts ad VII getroffenen Bestimmungen und Anordnungen unabänderlich zu gelten und fortan in Kraft und Anordnung zu bleiben haben.

IX. Wenn es sich endlich nach dem unerforschlichen Willen des Allmächtigen zutrüge, daß von Unsern männlichen Nachkommen alle mit Tod abgingen, somit der gesammte Manns-Stamm Unseres Fürstlichen Hauses erlöschen sollte, so hätte der Besitz und die Souverainität des Fürstenthums auf die Frauen des Diechtenstein'schen Stammes überzugehen, und von selben auf deren allenfällige männliche Erben, wenn sie altadeligen Geschlechtes sind, alles unter Aufrechthaltung der übrigen Bestimmungen dieses Statuts und der Erbs-Union von 1606.

Indem Wir daher alle in dieser Urkunde enthaltenen Punkte Kraft der Uns zustehenden Souverainitäts- und Regierungsrechte als ein bindendes Statut für Uns, Unsere Nachfolger und Unser gesamtes Fürstliches Haus hiemit feierlich erklären, und solches für alle Zeiten handzuhaben verordnen, haben Wir zur Urkund dessen diese Akte eigenhändig unterschrieben und Unser Fürstliches Inseigel beidrücken lassen, auch ist sie zum Beweise der Übereinstimmung von Unsern gesammten Fürstlichen Herrn Brüdern und Agnaten mit unterzeichnet und besiegelt worden.

Gegeben in Unserer Landvogtei zu Waduz am 1. August 1842.

(L. S.)

Alois Fürst von und zu Diechtenstein m. p.,
als Regierer des Hauses und Souverain des Fürstenthums Diechtenstein.

(L. S.) Wien, den 25. May 1843.

Franz Fürst Diechtenstein m. p.,
I. I. Oberst.

(L. S.) Wien, den 20. May 1843.

Carl Fürst Diechtenstein m. p.,
I. I. Major.

(L. S.) Wien, den 18. May 1843.

Friedrich Fürst Diechtenstein m. p.,
I. I. Obrist.

(L. S.) Feldsberg, den 21. November 1843.

Eduard Fürst Diechtenstein m. p.,
I. I. Oberst.

(L. S.) Wien, den 22. May 1843.

August Fürst Diechtenstein m. p.,
I. I. Major.

(L. S.) Wien, den 23. May 1843.

Rudolf Fürst Diechtenstein m. p.,
Rittmeister.

(L. S.) Wien, den 19. Jänner 1844.

Carl Fürst Diechtenstein m. p.,
FML.

I.

In Namen Gottes Vatters, Gottes Sohns und Gottes heiligen Geistes, Amen.

Nachdem Wir hernachbenannte Karl, Herr von Liechtenstein von Nicolspurg, Herr auf Beltsperg Herrpaumgarten, Ehsgrub, Blumenau, Proßnitz, Nuffee, Czernahor, Röm. Kay. Maj. Geheimer Rath Obrister Hofmaister, Camerer und Landts-Hauptmann des Marggrasthumbs Märhern, Maximilian, Herr von Liechtenstein von Nicolspurg, Herr auf Rabenspurg, Hohenaw, Budtzowitz, Bosoritz und Nowybradt, Höchstgedachter Kay. Maj. Reichshofrath, und Gundagger, Herr von Liechtenstein von Nicolspurg, Graf zu Rittberg, Herr auf Wulferßdorff, Mistelbach, Poystorff und Ringelsdorf, mehrhöchstvermelter Zrer Kay. Maj. Hof Kammerrath, Erl. Dr. Erzherzogs Mätthia zu Osterreich zc. Camerer, auch einer löblichen Landtschafft des Erzherzogthumbs Osterreich vnter der Ennz verordneter zc. Bey Vnns selber reifflich betrachtet, das Zuerhaltung, wie aller anderer sachen, als auch der Geschlechter und Stammheuser, nichts vorträglichs und nutzlichs ist, dann guete und beständige Ordnung zu machen, Vnd ferner in acht genommen, das zwar noch mehr, dann vor hundert Jahren, das ist Anno Fünffzehnhundert und Vier, den Samstag vor Reminiscere, durch weylandt Vnsere geliebte in Gott ruhende Voreltern, Herr Christoffen von Liechtenstein von Nicolspurg zc. gewesenen Landtmarschalch in Osterreich, als damals den Eltisten des Geschlechts, Sodann Herrn Erasmum und Herrn Gebrgen Gebruedern, Herrn Hainrichen Söhne, desgleichen Herrn Hartmann, Herrn Gebrgen Söhne, alle Herrn von Liechtenstein von Nicolspurg zc. eine stattliche Erbainigung und außzeigung Zhrer Schlüssel, Herrschaften, Staedt und Güter, gemacht und ausgerichtet, aber doch mit allerdings so genau und vleissig, wiewol geschehen hette sollen, gehalten worden, Sintemal vil ansehnliche Stueck und Gueter, durch gefehrliche alienationes der geschlossenen vergleichnus zu nachthail, In anderer Leuth Händte und besitz gerathen.

Diseinnach, so haben Wir, zu vorkommung solcher schädlichen vngelegenheiten, und dann zu desto gewisser Fortpflanzung und Manntention vnser und vnserer posteritet, Ehr, Wolfsart Nuzes und aufnehmens, obengedachte alte Erbverainigung, nicht allein zu erfrischen, und widerumb zu wirklichen Observanz zubringen, Sondern auch zu erleutern, zu erkleren, zuuerbessern, zuuermehren, und fortan in ein vuerkerliche standthaffte und ewiglich verbündliche Ordnung zusezen, Vnns fürgenommen, Inmassen Wir dann solches hiemit thuen, In der aller besten und beständigsten Form, Wie solches von Rechts oder gewonhait wegen, oder auch in Crafft vnserer habenden alten Priuilegien, Rechten und gerechtiglaiten herkommen und besthes, geschehen soll kan oder mag wie hernach volgt,

Anfenglich, Weyle die höchste und größte verainigung, mehr in den Gemuettern, dann in denen Guettern hastet, So geloben etc . etc . etc

Von dieser Erbverainigung und Fideicommisso, auch derselben unterworfenen Gueter Succession, sollen genzlich und ewiglich außgeschlossen und deroelben vnsehig sein, Ernstlich, die Zentigen, Welche nit in ainem rechten Ehebett erzeugt, oder nit, Wie man zu Latein sagt, simul legitimy et naturales in legitimo matrimonio natj sein, Und soll Sy nichts helfen, Wann Sy sagen wolten, Sy weren entweber per Palatinos Comites, oder auch, per Rescriptum summj Principis, oder sogar per subsequens matrimonium legitimirt und geeheliget worden, sintemal auch dise, etiam per subsequens tale matrimonium prä tense legitimatj, diser vnserer Erbverainigung, gar durchaus nicht sollen sehig sein.

Ingleichen sollen auch die Adoptivj nicht zuegelassen werden, oder die adoptio sive arrogatio bei dieser Erbverainigung statt haben.

Ferner sollen auch die Geislichen Personen, Sy sehen regulares oder nit, und dann in genere, die Weibesbilder von der sehigkeit diser Erbverainigung separirt und außgefondert sein, und solche Erbverainigung bloß allein auf den Mannlichen Ehelichen Weltlichen gebluet, Namen und Stammen der Herren von Liechtenstein von Nicolspurg zc. so lang derselb wehret, beruehen, Eß were dann sach, das der Weltliche Mannliche Stamm der Herren von Liechtenstein von Nicolspurg zc. ganz und gar verleschen thete, und nur von demselben Geschlecht, Geisliche Mannes oder zur keuschheit verlobte Ritterliche Ordens Personen, einer oder mehr überbliben weren, So soll auf solchen zuetragenden Fall, zuerhaltung des Geschlechts, haimb und

frey gestellt sein, Ob einer bey der Päpstlichen Heyligkeit, zu ablegung des Geistlichen und annemung des Weltlichen Standtz, dispensation begern und erlangen wolte, zu welchem Ende dann, die obige, wegen der Geistlichen beschehene exclusion, solchem kaineswegs praidicirlich seyn soll, Bedoch wirdt diser Punct ratione dispensationis, der Päpstlichen Heyligkeit, hiermit vollkomlichen submittirt etc. etc. etc.

Zu Urkundt dessen, vnd das solches alles vnd Jedes, was bishero nach lengst erzehlet worden, mit Unserer aller einhelliger mainung, auch samentlichen gueten wissen vnd freyem unbezwungenen willen geschehen, Haben Wir Karl, Maximilian und Gundagger Herr von Riechtenstein von Nicolsburg zc. Gebruedern, zu desto beständigerer, auch stetter vnd bester Haltung, vnser angeborne Insiigel an diesen Erbainigungsbrieff, deren drey gleiches Inhalts, ausgerichtet, vnd Jedem Theil, zu sein, seiner Erben vnd Nachkommen, künftiger Nachrichtung, einer gefertigter zuegestellt worden, hängen lassen Vnd Uns mit eigenen Handen Unterscriben /

Geschehen zu Weltsperg am Tag Michaelis, Welcher war der Neunvndzwanzigist Septembris, Im Jahr, nach Christi vnser Erlösers vnd Seeligmachers Geburt, Ain Tausent, Sechshundert vnd Sechs /

C. Riechtenstein m. p.

M. Riechtenstein m. p.

Gso. Riechtenstein m. p.

II.

In dem Namen der Allerheyligsten und unzertheilten Dreyfaltigkeit, Gottes Vatters, Sohns und heyligen Geistes, Amen.

Wir Hartmann, von Gottes Gnaden des Heyl. Röm. Reichs Fürst von und zu Riechtenstein von Nicolsburg, in Schlesien zu Troppau vnd Jagerndorff Herzog, graff zu Rittberg, der Röm. Kayl. Mayt: Cammerer zc. Belehnen vnd thun Kundt Jedermeniglich, Nach dem wir unß Erindern, wie nach gemeinen lauff der Natur wir dermahl eins vnser leben beschließen müssen, vnd nichts gewißers als der todt, dessen Stund vnd Zeit aber ganz vngewiß vnd verborgen: daß wir derwegen entschlossen vnsern letzten Willen vnd verordnung, wie wirs nach vnser tödtlichen Abscheiden von diser welt mit vnsern güetdern vnd verlassenschaft wollen gehalten haben, zu verfassen vnd aufzurichten: Thun daß auch hiermit wißentlich vnd mit wol bedachten mueth, guetder vernunft, auch vorgehenden Zeitlichen Rath, auß Migner bewegnus, freyen vnd vnbeschwerdten willen zu der Zeit als wir solches zu thun wohl befuegt vnd berechtigt sein in der aller besten Form maß vnd weiße wie es in Rechten oder eines Jeden landes, darin vnser güetder vnd verlassenschaft gelegen vnd befindlich, gebrauch und gewonheit nach außs Crefstigt vnd bestendigist geschehen soll, than oder mag, allermassen Hiernach folget:

Erstlichen Befehlen wir vnser Seel etc. etc. etc.
vnd da Einer auß Ihnen vnser Nachgebornen Söhne ohne Eheleibliche MannßErben mit todt abgehen würde, sollen in desselben Antheil die anderen zwen Nachgeborne allein oder deren Männliche descendenten in stirpes, vnd wofehrn Ihrer Zwen also todt verschieden, denenselben der überlebende oder dessen Männliche LeibsErben succediren: von solcher Succession vnd Erbgerichtigkeit aber alle geistliche et qui non sunt uere legitimi et naturales simul, ex iusto matrimonio nati, adeoque et legitimati sive per matrimonium subsequens, sive per rescriptum principis; wie auch diejenigen, welche Sich wider Standtzgebühr auch ohne vormissen vnd einwilligung des Regierers vnserz fürstl. Haußes vnd ander Agnaten verheurathen od von der Römischen katholischen allein Seeligmachenden Religion abweichen würden, Sowoll auch dieselbe, So zwar von vnser geschlecht aber nit Fürsten, noch in der Jüngern Erbainigung begriffen, außs Excludirt und außgeschlossen sein etc. etc. etc.

Zu Urkhundt dessen seyn zwei originalia gleiches inhalts zu dem Ende vnd darumben ausgerichtet worden, Albierteillen wir Zwey vnderschiedliche Testamenta auß die österreicher: vnd Mährische guetder auffzurichten für vnnodthwendig, Sondern dißes vnser Testamentum Universale auß beede landter für genugsamb erachtet, vnd damit aber gleichvöll im nothfall in beeden landten gehörigen Orthen ein Original producirt werden können; welche beede Originalia wir nun mit aigner Handt unterschriben vnd mit vnser fürstl. Insiigl betreffigt benebenst dienstfr. vnd sonderlichen Fleißes ersucht vnd vermögert, dem Hochgebornen Fürsten vnsern sonders Fr. lieben Dheimb, Herrn Wenzl, Herzoge in Schlesien zu Sägan, Fürsten und

Regierer des Hauses Lobkowitz, gefürstete Grafen zu Sternstein, Herrn zu Bluniz und Raubitz an der Elb, Ritter des goldenen Fließ, der Röm. Kayl. May. geheimben Rath, und Obristen Hofmeister: den auch Hochgebornen Fürsten und Herrn, unsern Insonders Frl. und viellgeliebten Herrn Wetber, Herrn Ferdinand des heyl. Röm. Reichs Fürsten von Dietrichstein zu Niklspurg, Erbschenkhen in Cärndten, Ritter des güldenen Fließ, der Röm. Kayl. May. geheimben Rath, Camerer, und Ihrer Maytd. der Röm. Kayserin Obrist Hoffmeister, die Hoch- und Wollgeborne Grafen unsern sonders liebe Herrn und Freundt, und respective geliebten Herrn Wetber, Herrn Johann Maximilian des heyl. Röm. Reichs graff von Lamberg, Freyherrn zu Ortenegg und Odenstein, Herr auf Stockherz und Amerang, Erbland Stallmeister in Crain und der Windischen Mark, Ritter des güldenen Fließ, der Röm. Kayl. Maytd. geheimbe Rath, Obristen Camerer und Inhaber der Herrschaften Steuer. 2c. Herr Gundacker des heyl. Röm. Reichs Grafen von Dietrichstein, Freyherr auf Hollenburg und Thalberg, Herrn zu Sonnenberg, Hollabrunn und Merkthenstein, Erbschenkhen in Cärndten, Ritter des güldenen Fließ, der Röm. Kayl. May. geheimben Rath, Camerer und Obristen Stallmeister: Herrn Johann Joachim des heyl. Röm. Reichs Grafen Slawata von Clum und Hoffenberg, Herrn zu Wapperzan od Heufach, der Röm. Kay: Maytd: Camerer und Obriste Erbundschenkhen im Rönigreich Böhheim, daß Sie dieses unser Testament und letzten Willen als gezeugen neben uns mit Ihren eigenen Handschriften auch fürstliche und gräfliche Insigel, doch Ihnen Ihren Erben und Nachkommen ohne Nachtheil und Schaden, gefertiget haben, So beschehen Wien den Vier und zwainzigsten Monatstag Decemb. des Ain Tausend Sechshundert zwey und Siebenzigsten Jahrs: /

Hartmann Fürst von und zu Liechtenstein m. p.
(L. S.)

W. A. H. v. Sagan m. p.
(L. S.)

Ferdinand Fürst Dietrichstein m. p.
(L. S.)

A. M. G. v. Lamberg m. p.
(L. S.)

Gundacker G. v. Dietrichstein m. p.
(L. S.)

Joh. Joachim G. Slawata m. p.
(L. S.)

Vorstehende Fidei-Commiss-Disposition ist der N. D. Landtafel mit Bewilligung des Kayl. Rönigl. Landtafel Herrn Ober-Directoris in lib. 1mo Instrum: Fol: 705: von wort zu wort eingetragen; und in dem Haupt-Schulden-Buch bey der Herrschaft Ebergassing Fol. 37 bey der Herrschaft Rabenspurg Fol. 25 bey der Herrschaft Wilferstorf Fol. 515 und bey denen Liechtensteinischen Frey Häusern Fol. 407 behörig fürgeschrieben worden.

Wienn, den 10ten Janer 760.

(L. S.)

Anton Augustin v. Aichen m. p.,
Unter-Director.

Daß vorstehende abschriftliche Auszüge aus der Erbs-Union ddo. 29. September 1606 und aus dem Testamente Wailand des Herrn Hartmann Fürsten von Liechtenstein ddo. 24. December 1672 mit den betreffenden Punkten der hier bezogenen Original-Urkunden von Wort zu Wort gleichlautend seien, wird von Uns und den hiezu eigens erbetenen Herren Zeugen hiemit beglaubigt.

Baduz, am 1. August 1842.

Alois Fürst von und zu Liechtenstein m. p.

Maximilian Kraupa m. p.,
fürstl. Wirthschaftsrath als Zeuge.

Dr. Cajetan Mayer m. p.,
als Zeuge.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 16—20.)

16.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1892,

tyczące się zmiany gatunków soli, które stosownie do pozycyi 4 taryfy sprzedaży soli z dnia 21. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155) i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1888 (Dz. u. p. Nr. 9) sprzedawane są w c. k. magazynach sprzedaży soli w Wieliczce i Bochni.

Począwszy od 10. lutego 1893 zawiesza się w c. k. magazynach sprzedaży soli w Wieliczce i Bochni sprzedaż soli kamiennej zielonej w bryłach po 8 zł. 90 c. za 100 kilogramów i znosi się зниżenie ceny o 35 centów na 100 kilogramach, którego używali dotychczas odbiorcy soli kamiennej szybikowej lub zielonej w bryłach po mniej niż dziesięć kilogramów ważących (w okruchach).

W rzeczonych dwóch urzędach sprzedaży soli będą więc na przyszłość aż do dalszego rozporządzenia wydawane tylko następujące gatunki soli kamiennej kuchennej:

1. Sól kamienna szybikowa w bryłach lub mielona po cenie 10 zł. za 100 kilogramów bez opakowania.

2. Sól kamienna zielona, mielona po cenie 8 zł. 90 c. za 100 kilogramów bez opakowania.

3. Sól kamienna spiszowa w bryłach lub mielona po cenie 8 zł. 50 c. za 100 kilogramów bez opakowania.

Steinbach r. w.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. stycznia 1893,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej w Pressnitz.

C. k. komora pomocnicza II. klasy w Pressnitz (w Jöhstadt w Saksonii) upoważniona zostaje do pobierania cła wchodowego od towarów powroźniczych numeru taryfy 151 b aż do 200 kilogramów, od węzownic z kauczuku lub z kauczukiem numeru taryfy 200 aż do 50 kilogramów, tudzież od żelaza i stali w sztabach nie modelowanego i modelowanego numeru taryfy 259 a i b aż do 300 kilogramów.

Steinbach r. w.

18.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. lutego 1893,

tyczące się zaprowadzenia w aptekach publicznych i domowych nowych ciężarków ścisłych do podziałów jednego grama.

Celem zapobieżenia omyłkom w aptekach publicznych i domowych przy ważeniu lekarstw silnie

działających, Ministerstwo spraw wewnętrznych na podstawie opinii c. k. Najwyższej Rady zdrowia uznaje za stosowne rozporządzić, żeby wszystkie aptekę publiczne i domowe najpóźniej aż do 31. grudnia 1893 zaopatrzyły się w ciężarki ściśle do podziałów jednego grama, których przyjmowanie do sprawdzania i cechowania dozwolone zostało rozporządzeniem c. k. Ministerstwa handlu z dnia 26. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 209) i żeby ciężarki odmiennej formy dotychczas w użyciu będące, zostały uchylone.

Ciężarki na 1, 2 i 5 centygramów zrobione być powinny z białego, a ciężarki na 10, 20 i 50 centygramów z złotego i czerwono-złotego metalu.

Taaffe r. w.

19.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. lutego 1893,

tyczące się upoważnienia c. k. Urzędu podatkowego w Feldkirchu do wyciskania pieczęci na znaczkach stęplowych u akcyj, rent i obligacyj zagranicznych.

Oдноśnie do §. 8go rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 224), tyczącego się wykonania ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 171) o opłacaniu podatku stęplowego od akcyj, rent i obligacyj zagranicznych, podaje się do wiadomości, że do wyciskania w Vorarlbergu pieczęci na znaczkach stęplowych w myśl §§. 3, 5 i 6 rzeczonożego rozporządzenia upoważniony został także c. k. Urząd podatkowy główny w Feldkirchu.

Steinbach r. w.

20.

Patent cesarski z dnia 8. lutego 1893,

tyczący się zwołania sejmu krajowego Arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krainiński i bukowskiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia merawski; książę górno- i dolno-śląski, modeniński, parmański, piaceniński i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książę hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno- i dolno-lużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy Arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy zwołany jest na dzień 15. lutego 1893 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia ósmego lutego tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w.	Gautsch r. w.
Bacquehem r. w.	Schönborn r. w.
Zaleski r. w.	Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 21.)

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. lutego 1893,

o umowie, która z powodu konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z Wydziałem krajowym galicyjskim.

Umowę do niniejszego dołączoną, która na zasadzie ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) zawarta została między c. k. Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego, podaje się do wiadomości.

Według osnowy tej umowy warunek do uzyskania dobrodziejstw państwa dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego zaciągniętej, w artykule II ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) oznaczony, jakoteż dalszy warunek, w artykule II tejże samej ustawy przewidziany, zostały dopełnione, przeto dobrodziejstwa państwa, ustanowione przereczoną ustawą dla pożyczki krajowej galicyjskiej czteroprocentowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego, mają być w całej rozciągłości stosowane.

U m o w a,

między c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Wydziałem krajowym galicyjskim w imieniu reprezentacyi krajowej autonomicznej królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego z drugiej strony, tycząca się obliczenia pomiędzy państwem a krajem Galicyą, wykonać się mającego w myśl ustawy z dnia 4. stycznia 1893 (Dz. u. p. Nr. 6) z powodu konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego i wprowadzająca zmiany z tego wynikające w stosowaniu istniejących umów, tyczących się fundusów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej (Dz. u. p. Nr. 110 i 219 z roku 1890).

1. Zobowiązania przypadające do wypłaty po dniu 31. grudnia 1892, które stosownie do zawartych na zasadzie ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), obwieszczeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 219) ogłoszonych obu umów w sprawach fundusów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej mają jeszcze obciążać państwo w obec kraju a kraj w obec państwa, mianowicie zaś:

- a) świadczenia państwa w latach 1893 aż do 1897 włącznie z tytułu subwencji niezwrótnej w sumie 2,120.000 zł. rocznie i z tytułu stałej bezprocentowej zaliczki rządowej w sumie 325.000 zł. rocznie,
- b) świadczenia kraju w latach 1899 aż do 1904 włącznie, to jest z tytułu zwrotu zaliczek rządowych w latach 1899 aż do 1901 włącznie w sumie rocznej 1,625.000 zł., tudzież z tytułu zwrotu wzmiankowanych w artykule II ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) „nadpłat“ w latach 1902 i 1903 w sumie rocznej 500.000 zł. a w r. 1904 w sumie rocznej 400.000 zł.

obliczają się wzajemnie w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 sposobem eskomptowym, z przyjęciem pięć od sta rocznie za stopę procentową i przy ćwierćrocznej płatności odsetek z dołu.

2. Z porównania eskomptowanych wartości ciężarów państwa i kraju, stosownie do punktu 1go umowy niniejszej obliczonych, wypada w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1893 jako ciężar państwa saldo 6,632.948 zł. 57 c. i ta reszta ciężaru państwa ma być krajowi spłacona w latach 1893 aż do 1897 włącznie w dwudziestu ratach ćwierćrocznych od dnia 1. stycznia 1893 bieżących, z góry płatnych, które obliczane być mają według tego samego sposobu oprocentowania, jaki był wzięty za podstawę do rzeczonoego obliczenia eskomptowego.

3. Przeto każda z tych rat ćwierćrocznych, w latach 1893 aż do 1897 włącznie przez państwo krajowi płacić się mających wynosi 372.233 zł. 80 c. (trzysta siedemdziesiąt dwa tysiące dwieście trzydzieści złote i osmdziesiąt centów) waluty austriackiej, suma zaś rocznego świadczenia w ciągu przerzeczonego okresu na państwie ciężąca 1,488.935 zł. 20 c. (milion czterysta osmdziesiąt ośm tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia centów) waluty austriackiej.

Te same, nie zwrotne świadczenia państwa, mają zająć miejsce świadczeń państwa należących się krajowi na podstawie umów dotychczasowych (punkt 1a umowy niniejszej, punkt 2 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110) i w skutek postanowień powyższych wypłacane będą krajowi w dotychczasowych terminach umownych (punkt 2 umowy niniejszej).

4. Wszelkie inne, na zasadzie umów dotychczasowych poza dzień 31. grudnia 1892 sięgające zobowiązania wzajemne państwa i kraju uchylają się i postanowienia punktów 3 aż do 7 umowy, zawartej na podstawie artykułu I. ustawy z dnia

5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110), tudzież postanowienia umowy, zawartej na podstawie artykułu II. tejże samej ustawy, które w skutek przestoczenia całego jeszcze nie wylosowanego galicyjskiego długu indemnizacyjnego, na dług krajowy bez gwarancji państwa, stają się obecnie bezprzedmiotowymi, nie będą stosowane.

W szczególności uchyla się na przyszłość także obowiązek państwa ewentualnego płacenia zaliczek ze stopą procentową po pięć od sta rocznie, tudzież obowiązek kraju przedstawiania c. k. Ministerstwu skarbu preliminarzów funduszu indemnizacyjnego i zamknięć rachunkowych (punkt 5 i 7 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 110).

5. Stan czynny i bierny trzech galicyjskich funduszków indemnizacyjnych, Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego przejdą po wykonaniu konwersyi całego galicyjskiego długu indemnizacyjnego (trzech obszarów administracyjnych: Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej, Wielkiego księstwa krakowskiego), do ogólnego galicyjskiego funduszu krajowego, nieprzesądzając zaprowadzeniu w zakresie tego ostatniego funduszu dla nowej pożyczki krajowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi długu indemnizacyjnego, administracji samodzielnej, gdyby kraj uznał takową za potrzebną.

Ze względu, że Wydział krajowy uznał już zamknięcie rachunkowe, uczynione aż do chwili oddania przez państwo, autonomicznemu zarządowi kraju, rzeczonych trzech funduszków indemnizacyjnych galicyjskich (31. marca 1891), żadne rozszerezenia kraju do państwa z tytułu dawniejszego zarządzania temi funduszami indemnizacyjnymi nie będą już dochodzone.

Nadto Wydział krajowy oświadcza wyraźnie, iż zaległe kupony od obligacyj i wszelkie inne zaległości całego długu indemnizacyjnego galicyjskiego (wszystkich trzech obszarów administracyjnych) spłaci w myśl istniejących przepisów własnymi funduszami kraju bez uciekania się do skarbu państwa, nie zrzekając się korzyści z przedawnienia dla kraju wynikających.

6. Ponieważ odsetki od pożyczki krajowej, w celu wykonania konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego w sumie imiennej najwięcej trzydzieści milionów złotych (a względnie w ustanowionej obecnie ogólnej sumie imiennej rzeczywiście 29,425,000 złotych) waluty austriackiej, uwolnione zostały od podatku dochodowego pod tym warunkiem, że kraj Galicya wynagradzać będzie skarbowi

państwa sumę podatku dochodowego, która przy-
padałaby od obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich
obecnie jeszcze w obiegu będących, gdyby według
planu były umarzane, przeto kwoty te podatku
dochodowego, które kraj ma wynagradzać, potrą-
cane będą w terminach płatności z sum, które
państwo, stosownie do punktu 3go umowy niniej-
szej płacić ma krajowi Galicyi.

7. Te kwoty, któreby kraj Galicya na podstawie
umów dotychczasowych otrzymał od państwa na
cele indemnizacyjne po dniu 31. grudnia 1892 aż
do zawarcia umowy niniejszej ponad miarę świad-
czeń w umowie niniejszej ustanowionych, mają być
niezwłocznie po dniu zawarcia umowy niniejszej
z odsetkami po 5 od sta rocznie od tegoż dnia
bieżącemi państwu gotówką zwrócone.

Wiedcń, dnia 8. lutego 1893.

C. k. Minister skarbu:
Steinbach r. w.

Umowa niniejsza, zawarta przez Wydział kra-
jowy w porozumieniu z Radą przyboczną do spraw
konwersyi galicyjskiego długu indemnizacyjnego,
uchwałą sejmu galicyjskiego z dnia 28. września
1892 utworzoną, podana będzie sejmowi krajo-
wemu galicyjskiemu w najbliższym okresie kadencyj-
nym do wiadomości.

9. Umowa niniejsza spisana została w dwóch
jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach,
podpisami Ministra skarbu, tudzież Marszałka krajo-
wego i dwóch członków Wydziału krajowego kró-
lestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego
księstwa krakowskiego opatrzonych, z których jeden
zachowywany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu,
a drugi u reprezentacyi krajowej galicyjskiej.

Lwów, dnia 30. stycznia 1893.

Eustachy książę Sanguszko r. w.
Marszałek krajowy.

Antoni Jaxa-Chamiec r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Tadeusz Romanowicz r. w.
Członek Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " | " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "		

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posylki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupętne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie** są **całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 22—24.)

22.

Ustawa z dnia 11. lutego 1893,

o wywłaszczaniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. Zezwolenie na wywłaszczanie i oznaczenie obrębu uzdrowotnienia.

§. 1.

W celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi oznaczonego w §. 2im ustawy niniejszej według zatwierdzonego planu zasadniczego nadaje się gminie miasta Pragi, co do nieruchomości leżących w obrębie uzdrowotnienia, prawo wywłaszczenia a to w całej rozciągłości dozwolonej §em 365 powszechnej księgi ustaw cywilnych, na okres lat dziesięciu, poczynający się od chwili, w której ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

Gmina miasta Pragi może prawo żądania wywłaszczenia bądź co do całego przedsiębiorstwa regulacji, bądź co do niektórych części onegoż przedsięwzięcia za zezwoleniem c. k. namiestnictwa na inne osoby.

Gdzie w ustawie niniejszej użyto wyrazu „przedsiębiorca“, rozumieć należy przez takowy gminę miasta Pragi; jeżeli zaś prawo wywłaszczenia zostało na inną osobę przeniesione, rozumieć należy tę osobę.

§. 2.

Obręb uzdrowotnienia w Pradze obejmuje:

1. Obszar Jozefowa (V dzielnicę miasta) z przyległymi częściami Starego Miasta, które w dalszym ciągu są bliżej oznaczone, tudzież

2. część Nowego Miasta przy św. Wojciechu. Granice obu tych obszarów uzdrowotnienia od siebie oddzielonych, ustanawiają się w następujący sposób:

Ad 1. Linia graniczna pierwszego obszaru ciągnie się w obrębie Starego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie): parceli budowlanej 203, parceli gruntowej 177; p. b. 202/2, 202/1, p. g. 175; p. b. 167, p. g. 200, 14; p. b. 166, 143 aż do 146, 150, p. g. 154; p. b. 8, 1, p. g. 153 (wzdłuż p. b. 1165 włącznie) aż do 1160, 1159/1, 1157/1. P. b. 755, 756, p. g. 237; p. b. 757 aż do 764, p. g. 240; p. b. 910, 911, 912/1, 913, 914 przez p. g. 238, wzdłuż p. b. 945, 946, 943, 958 aż do 962, p. g. 245; p. b. 939 aż do 936 przez p. g. 243, wzdłuż p. b. 973, p. g. 787 aż do zachodniego filara mostu Cesarza Franciszka Józefa na prawym brzegu Mołdawy; zład na prawym brzegu Mołdawy aż do p. g. 163, 8, wzdłuż p. b. 1103/1, p. g. 141; p. b. 81, p. g. 8/1; p. b. 80/1, 79, 78, p. g. 8/5; p. b. 84, p. g. 163/2; p. b. 75, p. g. 163/7, 163/5, 163/2, 166 aż do przedłużenia południowego frontu p. b. 98/2, przez p. g. 166, wzdłuż p. b. 98/2, tudzież przez p. g. 165/1 do północno-wschodniego rogu p. b. 95/2, następnie wzdłuż p. b. 95/2 (włącznie), p. b. 95/1 (włącznie), p. b. 97/1 (włącznie), p. g. 171 do p. b. 203.

Ad 2. Linia graniczna drugiego obszaru ciągnie się w obrębie Nowego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie) od p. g. 832/2 wzdłuż p. g. 944 aż do p. b. 360 (włącznie), p. b. 335 wzdłuż p. b. 360, 359, p. g. 863, p. b. 297, 295, 300, 301, 306, p. g. 64; p. b. 303, 304, p. g. 65; p. b. 309, 285, 311, p. g. 870 (włącznie); tudzież p. b. 312, następnie p. g. 67/2, 67/1, tudzież p. b. 331, 328, p. g. 832/2 i p. g. 832/3 włącznie.

§. 3.

Gdyby przy wykonaniu przedsięwzięcia regulacyjnego okazało się, że w niektórych miejscach trzeba odstąpić od uwidocznienia onegoż na planie zasadniczym lub od linii granicznych obrębu uzdrowotnienia w §. 2 oznaczonych, zmiana odpowiednia uczyniona będzie według tych zasad, które w porządku budowniczym królewskiego stołecznego miasta Pragi i jego przedmieść z dnia 10. kwietnia 1886, Dz. u. kr. Nr. 40 są dla zmiany planu zasadniczego przepisane a wtedy postanowienia ustawy niniejszej mają stosować się także do przedsięwzięcia regulacyjnego i obrębu uzdrowotnienia w taki sposób zmienionego.

II. Przedmiot i rozciągłość wywłaszczenia.

§. 4.

Prawo wywłaszczenia wykonane być może tylko o tyle, o ile to jest potrzebne do wykonania przedsięwzięcia.

W szczególności prawo wywłaszczenia obejmuje w sobie:

1. odstąpienie gruntów i budynków;
2. oddanie źródeł i innych wód prywatnych;
3. przyznanie służebności i innych praw rzeczowych na nieruchomościach, jakoteż odstąpienia, ograniczenia lub uchylecia praw tego rodzaju i takich, których wykonywanie przywiązane jest do pewnego oznaczonego miejsca;

4. poddanie się urządzeniom ograniczającym wykonywanie prawa własności lub innego prawa przywiązanego do gruntu lub budynku.

Wykonanie prawa wywłaszczenia może być rozciągnięte także na przynależność przedmiotu wywłaszczenia.

Przy stawianiu budowli regulacyjnych należy ile możliwości mieć wzgląd na pomniki historyczne znajdujące się w obrębie uzdrowotnienia.

§. 5.

Właściciele takich nieruchomości, które nie odpowiadają celowi przez uregulowanie osiągnąć się mającemu, będą na żądanie Rady miejskiej praskiej przez magistrat praski wezwani, żeby w przeciągu terminu, który magistrat wyznaczy, pogodzili swoją nieruchomość z projektem regulacji a względnie, żeby na niej wystawili budynek projektowi regulacji odpowiedni, w przeciwnym bowiem razie przystąpią po upływie tego terminu do wykonania prawa wywłaszczenia. Termin rzeczony nie może wynosić mniej jak dwa lata a dzień, w którym upływa, wymienić należy w wezwaniu.

Wezwanie to, przeciw któremu zażalenie jest niedopuszczalne, ma wagę w razie zmiany własności także w obec następców w posiadaniu. i obowiązek wynikający z wezwania dla właściciela gruntu zanotować należy w księdze gruntowej. O zanotowanie tego podać ma magistrat praski jednocześnie z wydaniem wezwania.

§. 6

Jeżeli właściciel w wyznaczonym terminie nie uczyni zadosyć wezwaniu, które magistrat do niego wystosuje, można przystąpić do wykonania prawa wywłaszczenia.

III. Przedmiot i rozciągłość wynagrodzenia.

§. 7.

Przedsiębiorca obowiązany jest dać wywłaszczonemu wynagrodzenie za wszystkie straty w skutek wywłaszczenia na prawie majątkowem poniesione aż do zaspokojenia go w sposób odpowiedni §owi 365mu powszechnej księgi ustaw cywilnych.

Za wywłaszczony uważany być ma ten, do którego przedmiot wywłaszczenia należy, albo ten, któremu na przedmiocie wywłaszczenia służy prawo rzeczowe, połączone z własnością innego przedmiotu.

§. 8.

Przy obliczaniu wynagrodzenia należy także mieć wzgląd na te straty, które przez wywłaszczenie ponosi uprawniony do użytkowania, uprawniony do używania, dzierżawca, za które wywłaszczony obowiązany jest dać wynagrodzenie, o ile suma, zapłacić się mająca tytułem wynagrodzenia za przedmiot wywłaszczenia, nie ma służyć do wynagrodzenia pretensyj, któreby wywłaszczony miał zaspokoić.

§. 9.

Jeżeli tylko część posiadłości gruntowej ma być poddana wywłaszczeniu, natenczas przy obliczaniu wynagrodzenia mieć należy wzgląd nie tylko na wartość części odstąpić się mającej, lecz także na zmniejszenie się wartości, jakiemu ulega pozostająca część posiadłości gruntowej.

Gdyby pozostająca część posiadłości gruntowej stosownie do swego dotychczasowego przeznaczenia nie mogła już być odpowiednio celowi używana, przedsiębiorca obowiązany jest nabyć na żądanie właściciela całą posiadłość gruntową.

Co do budynków, których tylko część miałyby być zabrana, obowiązek ten rozciąga się zawsze na cały budynek.

§. 10.

Przy obliczaniu wynagrodzenia nie należy mieć względu na te stosunki, co do których widocznem jest, że sprowadzone zostały w zamiarze użycia ich za podstawę podwyższenia rozszczeń do wynagrodzenia.

Wartość według szczególnego upodobania, tudzież podwyższenie się wartości, jakiego przedmiot wywłaszczenia dozna w skutek tego, że budowlom w obrębie uzdrowotnienia zapewnione jest szczególne uwolnienie od podatków i należności, nie bierze się na uwagę.

§. 11.

Wynagrodzenie, jeżeli nie ułożono się inaczej, zapłacić należy gotówką.

§. 12.

Jeżeli szkoda ocenić się mająca nie da się z góry ocenić i w skutek tego nie można w zupełności obliczyć jaki kapitał powinien być zapłacony, każda strona ma prawo żądać, żeby w stosownych odstępach czasu najmniej jednorocznych, ustanawiane było wynagrodzenie należące się za straty, które w takim odstępach czasu dadzą się ocenić.

Po upływie lat trzech od chwili dokonania wywłaszczenia można żądać stanowczego ustanowienia sumy kapitałowej, która ma być zapłacona.

§. 13.

Przedsiębiorca obowiązany jest na żądanie uprawnionego do domagania się wynagrodzenia dać zabezpieczenie wszelkich wynagrodzeń, które ma zapłacić (§. 12) po wykonaniu wywłaszczenia. Gmina

praska nie jest obowiązana dać zabezpieczenie. Rodzaj i wielkość zabezpieczenia, które ma być dane, ustanawiać będzie na prośbę strony i po wysłuchaniu obu stron, Sąd właściwy do oznaczenia wynagrodzenia. Sąd może przed wydaniem orzeczenia wysłuchać biegłych.

Dostateczność zabezpieczenia ocenia Sąd według własnego uznania.

IV. Postępowanie wywłaszczające.

A. Ustanowienie przedmiotu i rozciągłości wywłaszczenia.

§. 14.

Prośbę o wytoczenie postępowania wywłaszczającego podaje się do c. k. Namiestnictwa. Dołączyć należy do niej w podwójnem wygotowaniu projekt zamierzonego przedsiębiorstwa, tudzież wykaz nieruchomości i praw potrzebnych do wykonania przedsiębiorstwa, jakoteż plan sytuacyjny, sporządzony w tym względzie według zatwierdzonego planu zasadniczego. Wykaz rzeczony zawierać ma numera katastralne i numera domów, numera wykazów hipotecznych, tudzież rozległość parcel i części parcel, które mają być poddane wywłaszczeniu, jakoteż nazwiska i miejsca zamieszkania wywłaszczonych (§. 7, ustęp 2), jeżeli zaś ci ostatni zostają pod opieką, także nazwiska i miejsca zamieszkania ich zastępców prawnych, nakoniec nazwiska wywłaszczonych, których miejsce pobytu jest niewiadome i dla których kurator ma być ustanowiony. Oprócz tego dołączyć należy dowód, jako do wywłaszczonych wydano wezwanie w myśl §u 5go i wykazać jaki takowe miało skutek.

C. k. Namiestnictwo zasięgnąć ma najkrótszą drogą w księdze hipotecznej krajowej i w urzędzie ksiąg gruntowych c. k. Sądu krajowego praskiego potrzebnych wyjaśnień co do stosunków własności i prawnych, których dotyczy się prośba o wywłaszczenie, a następnie zarządzić rozprawę.

Przedsiębiorca może w tem samem podaniu prosić o wywłaszczenie co do kilku przedmiotów, o ile nie zachodzi obawa, żeby to połączenie nie zawikłało lub nie opóźniło postępowania.

§. 15.

Komisyja do rozprawy wyznaczona składa się z reprezentanta c. k. Namiestnictwa, który jest kierownikiem komisyi, z reprezentanta wydziału technicznego w Namiestnictwie, tudzież z reprezentanta i urzędnika technicznego magistratu praskiego.

Do rozprawy wezwać należy także reprezentantów gminy miejskiej praskiej, tudzież przedsiębiorcę i wywłaszczonego, tego ostatniego zaś z dołączeniem wygotowania obwieszczenia w §ie 17ym wzmiankowanego.

§. 16.

Zanim się rozprawa rozpocznie, plany i wykazy w §. 14 wymienione, powinny być najmniej przez dni 14 w magistracie praskim na widok publiczny wystawione.

Każdy interesowany może w tym terminie wnieść ustnie lub piśmiennie do magistratu lub na rozprawie komisyjnej zarzuty przeciw żądanemu wywłaszczeniu.

Zarzuty wniesione po zamknięciu rozprawy komisyjnej nie będą uwzględniane.

§. 17.

Wystawienie planów i wykazów należy ogłosić publicznie przez trzykrotne zamieszczenie obwieszczenia w części urzędowej Gazety praskiej, tudzież w jednym z czeskich i w jednym z niemieckich dzienników w Pradze wychodzących, jakoteż przez wywieszenie obwieszczenia na tablicy urzędowej magistratu.

W obwieszczeniu tem podać należy miejsce, w którym plany i wykazy można przeglądać, termin, w którym to odbywać się może i w którym interesowani mogą ustnie lub piśmiennie wnieść do magistratu praskiego zarzuty przeciw żądanemu wywłaszczeniu, tudzież miejsce i dni rozpoczęcia i dalszego toku rozprawy komisyjnej, a wreszcie wezwać wszystkich interesowanych jakoteż i tych, którzy ustnie lub piśmiennie wnieśli zarzuty, żeby się stawili na tej rozprawie, ponieważ deklaracje złożone po zamknięciu rozprawy nie byłyby uwzględnione.

§. 18.

Kierownik komisji winien ile możliwości starać się o to, żeby się strony ze sobą zgodziły.

Jeżeli żądanie wywłaszczenia zostanie cofnięte lub jeżeli ten, do którego odnosi się żądanie wywłaszczenia, oświadczy, iż gotów jest przyzwolić na żądane wywłaszczenie, należy to stwierdzić w protokole rozprawy.

Stosunki, które dla orzeczenia co do żądanego wywłaszczenia są decydującymi, powinny być w każdym przypadku zbadane i należy spisać protokół z wyników dochodzenia z wyszczególnieniem jakich zasad się trzymano.

Przy dochodzeniach tych nie będzie rozstrząsane, jakie wynagrodzenie w skutek wywłaszczenia ma być zapłacone.

Po zamknięciu rozprawy, która z jak największym pospiechem ma się odbywać, akta przedstawić należy c. k. Namiestnictwu.

§. 19.

C. k. Namiestnictwo zbadawszy akta sobie przedstawione, ustanowić ma przedmiot i rozciągłość wywłaszczenia przez wydanie jednego lub więcej orzeczeń wywłaszczających.

§. 20.

Orzeczenie wywłaszczające doręczyć należy przedsiębiorcy i wywłaszczonemu a względnie tym osobom, co do których jest urzędownie wiadomem, że prawo, które wywłaszczeniu ma być poddane, na nich przeszło.

Jeżeli na rozprawie, dotyczącej się wywłaszczenia, nastąpi zgoda, wydać należy w tej mierze na żądanie stron intymacyą, która pod każdym względem ma znaczenie orzeczenia wywłaszczającego.

Przedsiębiorca, jakoteż ten wywłaszczony, który w czasie właściwym wniósł zarzuty przeciwko wywłaszczeniu, mogą drogą rekursu wystąpić przeciw orzeczeniu wywłaszczającemu, o ile orzeczenie nie uwzględniło żądania, które strona podająca rekurs stawiała.

Rekurs, który w przeciągu dni ośmiu podać należy do c. k. Namiestnictwa, ma skutek odwrotny. Orzeczenia co do rekursu wydaje c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Udanie się na drogę cywilno-sądową w kwestyi, który przedmiot i w jakiej rozciągłości ma być poddany wywłaszczeniu, jest niedopuszczalne.

§. 21.

Gdy orzeczenie wywłaszczające nabędzie mocy prawa, osoby, przeciw którym wywłaszczenie jest skuteczne, obowiązane są wstrzymać się od wszelkiej zmiany w przedmiocie wywłaszczenia przechodzącej dalszą zwyczajną administracyą, chyba że się inaczej umówiono, lub że chodzi o zarządzenia niezwłocznie potrzebne dla konserwacyi przedmiotu.

§. 22.

Jeżeli przedmiot wywłaszczenia zapisany jest w księdze gruntowej, w takim razie, jak tylko orzeczenie wywłaszczające nabędzie mocy prawa, c. k. Namiestnictwo winno wezwać Sąd księgi gruntowej o zanotowanie wywłaszczenia, dołączając do wezwania tego akta, które do sprawdzenia tożsamości przedmiotu księgi gruntowej są niezbędne a których w razie potrzeby zażądać należy od przedsiębiorcy.

Sąd księgi gruntowej winien skutecznie zanotowanie w odnośnym wykazie księgi gruntowej.

Na podstawie intymacyi o zawarciu ugody podczas rozprawy, tyczącej się wywłaszczenia, pozwolić należy na żądanie przedsiębiorcy, żeby takowa została zanotowana w księdze gruntowej.

Zanotowanie ma ten skutek, że nikt taki, któryby sobie później inny wpis wyjednał, nie może zastąpić się nieświadomością o wywłaszczeniu.

B. Obliczenie wynagrodzenia.

§. 23.

Wynagrodzenie, które w skutek wywłaszczenia ma być zapłacone, o ile nie byłoby oznaczone drogą dozwolonej ugody między przedsiębiorcą a wywłaszczonym, ustanawiane będzie sądownie.

Ugodę taką uważać należy za dozwoloną tylko wtedy, jeżeli niema trzecich osób, któreby na podstawie swoich praw rzeczowych mogły domagać się zaspokojenia z wynagrodzenia, albo jeżeli te trzecie osoby dokumentem publicznym lub uwierzytelnionym oświadczą, że na ugodę przyzwalają.

Oświadczenie tego przyzwolenia nie jest potrzebne wtedy, gdy chodzi o częściowe odstąpienie ciała hipotecznego i gdy hipoteka pomimo odstąpienia zatrzymuje bezpieczeństwo ustawowe §. 1374mu powszechnej księgi ustaw cywilnych odpowiednie, bezpieczeństwo zaś innych praw rzeczowych oczywiście nie jest zagrożone.

Sąd księgi gruntowej mocen jest na prośbę strony wydawać potwierdzenie co do istnienia potrzebnego bezpieczeństwa a to na podstawie przekonania się przez wykonane dochodzenie nabytego.

§. 24.

Wynagrodzenie ustanawia Sąd na prośbę przedsiębiorcy; jednakże wywłaszczony ma także prawo prosić o to, jeżeli przedsiębiorca nie poda prośby w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym orzeczenie wywłaszczające stanie się prawomocnem.

Do ustanowienia wynagrodzenia powołany jest c. k. Sąd krajowy w Pradze.

Do prośby o ustanowienie wynagrodzenia dołączyć należy orzeczenie tyżące się wywłaszczenia, tudzież akta potrzebne do stwierdzenia tożsamości przedmiotu wywłaszczenia.

Przedsiębiorca, mający podać prośbę co do więcej przedmiotów wywłaszczenia, może w jednym podaniu objąć wszystkie przedmioty wywłaszczenia, leżące w okręgu tej samej gminy katastralnej.

§. 25.

Wszystkie stosunki decydujące przy ustanawianiu wynagrodzenia winien Sąd zbadać na miejscu według zasad postępowania nie spornego, z współudziałem trzech biegłych.

Biegłych wybierać ma Sąd z listy biegłych do przypadków wywłaszczania w praskim obrębie uzdrowotnienia, którą c. k. Sąd krajowy wyższy po wysłuchaniu c. k. Namiestnictwa na każde trzecielecie ustanowi i ogłosi, jednego zaś z nich winien zamianować przewodniczącym.

Aż do rozpoczęcia się badań strony mogą czynić zarzuty przeciw kwalifikacji biegłych. Zarzuty te uwzględniać należy z urzędu, o ile Sądowi wydają się wiarogodnemi.

§. 26.

Sędzia wzywa biegłych, żeby obejrawszy przedmiot wywłaszczenia, wydali opinią co do wynagrodzenia, jakie ma być zapłacone.

Każdy z biegłych obowiązany jest wyluszczyć istotne przypuszczenia, na których polega jego opinia, tudzież inne podstawy swego obliczenia wartości.

Mianowicie w tych przypadkach, w których tylko część posiadłości gruntowej poddaje się wywłaszczeniu, biegli podać mają oddzielnie obliczenie kwoty, która zapłacona być ma tytułem wynagrodzenia za zmniejszenie się wartości tej części posiadłości gruntowej, która właścicielowi pozostaje.

Jeżeli wynagrodzenie, zapłacić się mające wywłaszczonym, rozciąga się także na indemnizacyą za straty trzecich osób, których roszczenia nie mają być zaspokojone z wynagrodzenia zapłacić się mającego za nieruchomość poddaną wywłaszczeniu (§. 8), kwotę przypadającą na indemnizacyą za te straty podać należy oddzielnie.

Gdyby powstał spór co do przypuszczeń istoty, natenczas, jeżeliby strona tego żądała, na podstawie każdego z mniemań, które stały się spornymi, wydać należy osobną opinią co do wynagrodzenia, które ma być zapłacone.

§. 27.

Na żądanie stron można ustanowienie wynagrodzenia rozciągnąć na takie nieruchomości, które nie są przedmiotem orzeczenia wywłaszczającego. jeżeli strony zgodziły się poddać te przedmioty wywłaszczeniu.

§. 28.

Kierownik dochodzeń winien we wszystkich takich przypadkach, w których ze strony wywłaszczonych stawiane jest żądanie lub ze strony przedsiębiorcy podawana jest oferta, zaciągnąć to do protokołu; nadto winien zapisać w protokole opinią biegłych, przypuszczenia istotne i inne podstawy, na których opiera się opinia, tudzież uwagi i zarzuty, jeżeliby je interesowani czynili.

§. 29.

Jeżeli przedsiębiorca i wywłaszczony ugodzą się z sobą co do wynagrodzenia, które ma być zapłacone, w takim razie, o ile zachodzą warunki ugody dopuszczalnej, w §. 23im oznaczone, zapisać należy tę ugodę w protokole.

Jeżeli nie zachodzą warunki w §. 23im oznaczone, ugoda może być zaciągnięta do protokołu tylko wtedy, gdy kwota drogą ugody przyjęta nie jest mniejsza od tej, którą podają biegli lub która w takim razie, gdyby się opinie różniły, czyni średnią podanych kwot.

Ugoda z zachowaniem postanowień powyższych zaciągnięta do protokołu, ma skutek ugody sądowej.

§. 30.

Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku, Sąd, nie wiążąc się prawidłami dowodowymi, orzecz, jakie wynagrodzenie ma być zapłacone, jeżeli zaś zachodzą względy w §. 26, ustęp 4 oznaczone, ustanowi osobno kwotę przypadającą na indemnizacją za straty trzecich osób.

Orzeczenie to zbijać można drogą rekursu.

Termin do podania rekursu wynosi dni 14.

Rekurs podać należy w podwójnem wygotowaniu.

Jedno wygotowanie doręczyć należy przeciwnikowi żalącego się, któremu dozwolone jest podanie własnego oświadczenia w przeciągu dni 14.

Po nadejściu tego oświadczenia a według okoliczności po bezwocnym upływie terminu czternastodniowego do podania oświadczenia wyznaczonego, akta przestać należy z urzędu Sądowi krajowemu wyższemu.

Postanowienia powyższe stosują się także do kroków przeciwko decyzji Sądu krajowego wyższego.

Udanie się na zwyczajną drogę prawa dla dochodzenia roszczeń, co do których w postępowaniu ustawą niniejszą uregulowanem wydana została decyzja pod względem wynagrodzenia, nie jest dozwolone.

§. 31.

Wynagrodzenie sądownie ustanowione zapłacić należy przed wykonaniem wywłaszczenia, o ile wynagrodzenie to na zasadzie postanowienia §u 12go niema być później zapłacone.

§. 32.

Sumę wynagrodzenia płaci się przez złożenie jej w Sądzie także we wszystkich innych przypadkach oprócz tych, które w §ie 1425ym powszechnej księgi ustaw cywilnych są oznaczone, jeżeli i o ile ta suma wynagrodzenia użyta być ma na zaspokojenie roszczeń, służących trzecim osobom na zasadzie ich praw rzeczowych.

Jednakże ustaje potrzeba złożenia wynagrodzenia w Sądzie, jeżeli w sposób odpowiadający przepisom §u 23go zostanie udowodnione, że pomimo wywłaszczenia, bezpieczeństwo praw rzeczowych, tym trzecim osobom służących, nie jest zagrożone.

Roszczenia tych trzecich osób zaspakają się według przepisów, dotyczących się rozkładu ceny kupna osiągniętej drogą sprzedaży przymusowej. Gdy idzie o przedmiot księgi publicznej, złożenie wynagrodzenia w Sądzie zanotować należy z urzędu w teże księdze.

Zanotowanie to ma takie same skutki jak zanotowanie dokonanej sprzedaży przymusowej.

Wynagrodzenie składać należy zwyczajnie gotówką, jednakże za zgodą wywłaszczonych można także składać je książeczkami wkładkowemi Kasy oszczędności miasta Pragi lub czeskiej, albo też książeczkami wkładkowemi i asygnatami oprocentowanemi Banku krajowego królestwa czeskiego.

V. Wykonanie wywłaszczenia.

§. 33.

Orzeczenie wywłaszczające jest wykonalne:

- a) co do budynków w ostatnim dniu drugiego z kolei terminu wyprowadzania się przypadającego po chwili prawomocnego ustanowienia wynagrodzenia;
- b) co do gruntów w piętnastym dniu po chwili prawomocnego ustanowienia wynagrodzenia.

Gdy orzeczenie wywłaszczające stanie się wykonalnym, przedsiębiorca, który wynagrodzenie zapłacił lub według przepisu w Sądzie złożył (§. 32), ma prawo żądać od wywłaszczonego, żeby nieruchomości poddaną wywłaszczeniu lub prawo poddane wywłaszczeniu onemuż odstąpił i podać do Sądu księgi gruntowej prośbę o przeniesienie prawa własności co do nieruchomości wywłaszczeniu poddanej i o wykreślenie ciężarów na niej ciężących, na pokrycie których służyć ma suma wynagrodzenia w Sądzie złożona a względnie o zahipotekowanie praw przez wywłaszczenie nabytych, tudzież o wykreślenie zanotowań w §§. 5ym i 22im wzmiankowanych.

Z zahipotekowaniem prawa własności, zahipotekować należy także służebności na nieruchomości wywłaszczeniu poddanej, w postępowaniu wywłaszczającym uzasadnione.

§. 34.

Przymusowe wykonanie wywłaszczenia orzeczeniem prawomocnem lub drogą ugody w myśl §u 27go postanowionego, należy do magistratu praskiego.

Wykonania takiego dozwolnić należy na prośbę przedsiębiorcy, gdy orzeczenie wywłaszczające stanie się w myśl §u 33go wykonalnym a przedsiębiorca udowodni, że uczynił zadość zobowiązaniom, które ciążyły na nim pod względem zapłacenia lub zabezpieczenia wynagrodzenia i przed wywłaszczeniem mają być dopełnione.

Wykonania wywłaszczenia nie tamuje okoliczność, że przedmiot od tego, przeciw któremu wywłaszczenie przeprowadzono, przeszedł na trzecią osobę lub że zaszły co do tego przedmiotu inne zmiany prawne.

Na prośbę przedsiębiorcy magistrat dozwolić ma przymusowego wykonania wywłaszczenia nawet wtedy, gdyby orzeczenie, którem wynagrodzenie zostało ustanowione, było drogą rekursu zaczeplone,

jeżeli przedsiębiorca da uprawnionemu do otrzymania wynagrodzenia zabezpieczenie w sumie przewyższającej o dwadzieścia procentów sumę wynagrodzenia przez c. k. Sąd krajowy ustanowioną. W przypadku tym terminy §u 33 pod a) i b) ustanowione, liczą się od chwili, w której zabezpieczenie zostało złożone.

§. 35.

Gdyby przedsiębiorca w terminie w §ie 33im oznaczonym nie złożył bądź wynagrodzenia drogą ugody lub orzeczeniem sądownym ustanowionego, bądź rękojmi sądownie wyznaczonej, wywłaszczony może przedsiębiorcę drogą egzekucyi według przepisów postępowania w sprawach spornych zmusić do zapłacenia wynagrodzenia i ustawowych odsetek za zwłokę a względnie do dania rękojmi.

§. 36.

Podatki i inne opłaty publiczne od nieruchomości poddanych wywłaszczeniu winien ponosić przedsiębiorca od dnia, w którym orzeczenie wywłaszczające stanie się wykonalnym (§. 33), a względnie w którym na zasadzie ostatniego ustępu §u 34go zostanie przymusowo wykonane. O ileby wywłaszczony płacił takowe poza owym terminem, przedsiębiorca winien je wywłaszczonemu zwrócić.

Spory w tym względzie załatwiają się zwyczajną drogą prawa.

VI. Roboty przygotowawcze.

§. 37.

Pozwolenie do rozpoczęcia robót przygotowawczych przedsiębiorstwa regulacyjnego lub jego pojedynczych części wydaje magistrat praski.

Na podstawie takiego pozwolenia Władze administracyjne winny popierać przedsiębiorcę w jego zamysłach a każdy właściciel obowiązany jest pozwolić, żeby na jego posiadłości gruntowej wykonywane były roboty techniczne przygotowawcze przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorca winien uwiadomić magistrat gdzie i kiedy chce te roboty przygotowawcze rozpocząć, magistrat zaś ma uwiadomić o tem właścicieli albo poszczególnie albo przez wywieszenie obwieszczenia publicznego na odnośnych domach.

Szkody zrządzone robotami przygotowawczemi winien przedsiębiorca wynagrodzić niezwłocznie.

Wynagrodzenie szkody zapłacić się mające wyznacza na prośbę jednej z dwóch stron, z zastrzeżeniem drogi prawa, magistrat praski.

Rekurs przeciw jego orzeczeniu jest niedopuszczalny.

Na prośbę interesowanych może magistrat zarządzić, żeby przedsiębiorca jeszcze przed rozpoczęciem robót przygotowawczych złożył odpowiednie zabezpieczenie na pokrycie wszelkich szkód.

VII. Postanowienia końcowe.

§. 38.

Orzeczenia wywłaszczające doręczają się z zachowaniem przepisów, dotyczących się doręczania sądowego do rąk własnych.

Jeżeli w postępowaniu przed Władzami administracyjnymi zajdzie potrzeba, żeby stroną zastępował kurator, wtenczas na prośbę interesowanego lub na żądanie Władzy administracyjnej kuratora tego zamianować ma Sąd właściwy.

§. 39.

Koszta postępowania wywłaszczającego i sądowego ustanowienia wynagrodzenia, o ile ich strona nieusprawiedliwionem postępowaniem nie sprawdziła, ponosić ma przedsiębiorca.

§. 40.

Wydanie depozytów sądowych złożonych w skutek postanowień ustawy niniejszej, jest uwolnione od należności za zachowanie.

§. 41.

Wszelkie podania, dokumenty, przeniesienia własności, wszelkie inne czynności prawne, uwierzytelnienia i wygotowania urzędowe z powodu wykonania ustawy niniejszej, tudzież kontrakty zawarte między gminą praską a przedsiębiorcą w przedmiocie wykonania przedsiębiorstwa lub jego części (§. 1) uwalnia się od stępli i opłat bezpośrednich.

Dobrodziejstwa powyższe nie stosują się do rozpraw, toczących się w postępowaniu sądowym w sprawach spornych.

Od potwierdzeń, dotyczących się odbioru sumy wynagrodzenia opłaca się należytość według skali II.

§. 42.

Co do tych nieruchomości, względem których aż do upływu okresu dziesięcioletniego, na który

gminie miasta Pragi nadane zostało prawo wywłaszczenia (§. 1), nie proszono o wytoczenie postępowania wywłaszczającego (§. 14), prawo wywłaszczenia uważa się za wygasłe dla gminy miejskiej praskiej i w owej chwili, na prośbę właściciela nieruchomości nastąpić może wykreślenie zanotowania w księgach gruntowych, stosownie do §. 5go ucyznione.

Pertraktacya i decyzya co do prośby o wykreślenie nastąpić ma z odpowiedniem zastosowaniem §u 45go powszechnej księgi ustaw cywilnych.

§. 43.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 11. lutego 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

23.

Ustawa z dnia 11. lutego 1893,

o uwolnieniu budowli nowych i przebudowanych w obrębie uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi od podatku czynszowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla budynków, które w skutek regulacyi części miasta Pragi poniżej oznaczonych (§. 2), celem zaradzenia niepomyślnym stosunkom zdrowotnym (tamże panującym na gruncie dawniej niezabudowanym nowo wystawione będą (budynków nowych), jakoteż dla budynków, które na miejsce budynków w tym samym obrębie już istniejących, ale aż do powierzchni ziemi zburzonych, będą nowo wystawione (przebudowanych), przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego w ustawie z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) przepisany, aż do lat dwudziestu.

§. 2.

Części miasta, które mają być uzdrowotnione, obejmują:

1. Obszar Jozefowa (V. dzielnica) z przyległymi częściami Starego Miasta niżej oznaczonymi szczegółowo, tudzież

2. część Nowego Miasta przy św. Wojciechu.

Ad 1. Linia graniczna pierwszego obszaru ciągnie się w obrębie Starego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie): parceli budowlanej 203, parceli gruntowej 177; parcel budowlanych 202/2, 202/1, parceli gruntowej 175, parceli budowlanej 167, parceli gruntowych 200, 14; parcel budowlanych 166, 143 aż do 146, 150, parceli gruntowej 154; parcel budowlanych 8, 1, parceli gruntowej 153 (wzdłuż parceli budowlanej 1165 włącznie aż do 1160, 1159/1, 1157/1); parcel budowlanych 755, 756, parceli gruntowej 237; parcel budowlanych 757 aż do 764, parceli gruntowej 240; parcel budowlanych 910, 911, 912/1, 913, 914 przez parcele gruntowe 238, wzdłuż parcel budowlanych 945, 946, 943, 958 aż do 962, parceli gruntowej 245; parcel budowlanych 939 aż do 936 przez parcelę gruntową 243, wzdłuż parceli budowlanej 973, parceli gruntowej 787 aż do zachodniego filara mostu Cesarza Franciszka Józefa na prawym brzegu Mołdawy; zład na prawym brzegu Mołdawy aż do parceli gruntowej 163, 8, wzdłuż parceli budowlanej 1103/1, parceli gruntowej 141; parceli budowlanej 81, parceli gruntowej 8/1; parcel budowlanych 80/1, 79, 78, parceli gruntowej 8/5; parceli budowlanej 84, parceli gruntowej 163/2, parceli budowlanej 75, parceli gruntowych 163/7, 163/5, 163/2, 166 aż do przedłużenia południowego frontu parceli budowlanej 98/2, przez parcelę gruntową 166, wzdłuż parceli budowlanej 98/2, następnie przez parcelę gruntową 165/1 aż do północno-wschodniego rogu parceli budowlanej 95/2, następnie wzdłuż parceli budowlanej 95/2 (włącznie), parceli budowlanej 95/1 (włącznie), parceli budowlanej 97/1 (włącznie), parceli gruntowej 171 (włącznie) do parceli budowlanej 203.

Ad 2. Linia graniczna drugiego obszaru ciągnie się w obrębie Nowego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie) od parceli gruntowej 832/2, wzdłuż parceli gruntowej 944 aż do parceli budowlanej 360 (włącznie), parceli budowlanej 335 wzdłuż parcel budowlanych 360, 359, parceli gruntowej 863, parcel budowlanych 297, 295, 300, 301, 306, parceli gruntowej 64; parcel budowlanych 303, 304, parceli gruntowej 65; parceli gruntowych 309, 285, 311 (włącznie) parceli gruntowej 870; tudzież parceli budowlanej 312, wreszcie parceli gruntowej 67/2, 67/1, tudzież parcel budowlanych 331, 328, parceli gruntowej 832/2 włącznie z parcelą gruntową 832/3.

§. 3.

Uwolnienie od podatku czynszowego w §. 1 ustanowione, służy tylko takim budynkom nowym i przebudowanym, których grunt, w pozwoleniu na wykonanie budowy dokładnie oznaczyć się mający, leży cały w obrębie uzdrowotnienia w §. 2 określonym, które nadto w przeciągu lat dziesięciu, licząc od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, zostaną

całkiem skończone i do użytku urządzone i którym wreszcie na zasadzie ustawy krajowej służy także prawo do równie długiego uwolnienia od podatku krajowego, gminnego i szkolnego.

§. 4.

Gdyby obręb uzdrowotnienia w §. 2 oznaczony, został później zmieniony w myśl §. 3go ustawy o wywłaszczaniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi, Minister skarbu upoważniony jest zastosować postanowienia ustawy niniejszej do zmienionego obrębu uzdrowotnienia.

§. 5.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) stosują się także do budowy w ustawie niniejszej oznaczonych.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. lutego 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1893,

tyczące się urzędowego wyciskania znaczka stęplowego 5centowego i 1centowego na listach przewozowych kolejowych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), tyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym podaje się do wiadomości, że przewidziane w §. 5 b) tego rozporządzenia, wyciskanie znaczka stęplowego 5centowego i 1centowego na listach przewozowych, wykonanych w drukarniach prywatnych, rozpocznie się w c. k. Urzędzie stęplowym głównym w Wiedniu, tudzież w c. k. Magazynie sprzedaży tytoniu i stępli w Tryeście od dnia 20. lutego 1893.

Opis znaczków stęplowych podanych w §. 15 powyższego rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213) i w rozporządzeniu z dnia 26. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 148) zmienia się w ten sposób, że w znaczku stęplowym 5centowym tarcza wewnętrzna wykonana być ma barwą czerwoną a reszta rysunku barwą błękitną, w znaczku stęplowym 1centowym, tarcza wewnętrzna barwą brunatną, a reszta rysunku barwą zieloną.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie są **całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1893

(Zawiera Nr. 25—26.)

25.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lutego 1893,

tyczące się obligacyj długu państwa, które według §u 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) podlegają niższej stopie podatku obrotowego.

W uzupełnieniu tutejszego rozporządzenia z dnia 27. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 232) podaje się do wiadomości, odnośnie do §u 9go rozporządzenia z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 197), zamieszczony poniżej wykaz oprocentowanych obligacyj długu państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież krajów korony węgierskiej, do których również stosuje się dobrodziejstwo §u 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) o opodatkowaniu papierów (o podatku obrotowym):

B. Dług państwa królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Renta austriacka w walucie koronowej 4‰.

Obligacje kolejowe długu państwa.

Kolei Rudolfa w walucie koronowej;

kolei vorarlberskiej w walucie koronowej.

C. Dług państwa krajów korony węgierskiej.

Renta węgierska w walucie koronowej 4‰.

Steinbach r. w.

26.

Ustawa z dnia 27. lutego 1893,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w miesiącu marcu 1893.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiamy co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w miesiącu marcu 1893 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku dochodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 22. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 186).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w miesiącu marcu 1893 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1893.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. marca 1893, porucam Memu Ministrowi skarbu.

Monachium, dnia 27. lutego 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Zaleski r. w.

Falkenhayn r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należytości handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie są całkowicie uzupełnione, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1893.

(Zawiera Nr. 27--28.)

27.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 10. lutego 1893,

tyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem: „Towary kuśnierskie“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełnia się postanowienia punktu *a* uwagi 1 do wyrazu „Towary kuśnierskie“ w urzędowym abecedowym spisie towarów w ten sposób, że do futra nie gotowego należą także błamy, worki futrzane lub tafle futrzane niepodszyte ze skór świstaka.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

28.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. marca 1893,

tyczące się zaprowadzenia Sądu powiatowego w Jaworznie w Galicyi.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zaprowadza się w okręgu Sądu krajowego krakowskiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Jaworznie dla gmin: Byczyna, Ciężkowice, Dąb, Dąbrowa, Długoszyn, Jaworzno, Jeleń i Szczakowa z przynależnościami i obszarami dworskimi.

Gdy Sąd ten rozpocznie urządowanie, co później będzie postanowione i do wiadomości podane, rzeczony gminy razem z przynależnościami i obszarami dworskimi oddzielone zostaną od okręgu Sądu powiatowego chrzanowskiego.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" 1859 " 1868 " . . . 12 " | " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik	1879 za . . .	2 zł. 30 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1865 " . . .	2 " — "	"	1880 " . . .	2 " 20 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1881 " . . .	2 " 20 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "			

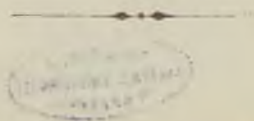
Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należytości handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie są całkowicie uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1893.

(Zawiera Nr. 29—31.)

29.

Dokument koncesyjny z dnia 2. lutego 1893,

na kolej miejscową elektryczną od wzgórza belwederskiego w Pradze aż do zameczku w Bubenču.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmaocki, Kroacki, Sławoński, Galioyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Aroyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Franciszek Křižik, inżynier w Pradze podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na stałe utrzymywanie w ruchu wybudowanej już prowizorycznie kolei miejscowej elektrycznej od wzgórza belwederskiego w Pradze aż do Zwierzyńca królewskiego, jakoteż na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu przedłużenia rzeczonyj kolei miejscowej aż do zameczku w Bubenču, przeto ze względu na

powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonemu koncesyonaryuszowi koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), jakoteż z odpowiedniem zastosowaniem postanowień ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo stałego utrzymywania w ruchu wybudowanej już prowizorycznie kolei miejscowej elektrycznej ze szlakiem normalnym od wzgórza belwederskiego w Pradze aż do Zwierzyńca królewskiego, jakoteż na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu przedłużenia rzeczonyj kolei miejscowej aż do zameczku w Bubenču.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należitości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;

uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat piętnaście, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusz obowiązany jest budowę przedłużenia w §. 1ym wzmiankowanego, t. j. aż do zameczku w Bubenču skończyć najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego i gotową kolej oddać na użytek publiczny. Kolej nowo wybudować się mającą jakoteż już istniejącą należy utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny w czasie od 15. kwietnia aż do 15. października każdego roku, gdyby zaś stosunki obrotu tego wymagały, bez przerwy, także i w miesiącach zimowych, na zarządzenie Ministerstwa handlu.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesjonaryusz na żądanie Administracyi państwa stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyona-

ryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile odnośnie postanowienia ze względu na obrany system konstrukcyi i ruchu dadzą się według uznania Ministerstwa handlu do koncesyonowanej kolei miejscowej zastosować, tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmerji a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

O ile ulgi podobne stosowane być mają do korpusu straży cywilnej (straży skarbowej i straży bezpieczeństwa) lub do innych organów publicznych, postanowi Ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciągną na koncesyonaryusza tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych. na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na czas aż do 1. sierpnia 1965 a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dozwolnić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei niniejszem koncesyonowanej do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch

lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta rzeczywistego kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia onegoż w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacony będzie koncesyonaryuszowi dochód w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, suma roczna tamże wzmiankowana, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok, wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wyplatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park

wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryusza.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest aż do dalszego zarządzenia obowiązany płacić skarbowi państwa wynagrodzenie.

Uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do

Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyją i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia drugiego miesiąca lutego w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym trzecim, Naszego panowania czterdziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

30.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, sprawiedliwości i skarbu z dnia 6. lutego 1893,

tyczące się ściągania zaległych wierzytelności c. k. Skarbu leśnego i funduszków pod zarządem Państwa zostających.

Upoważnia się c. k. Dyrekcye lasów i dóbr w Wiedniu, Gmunden, Salzburgu, Innsbrucku i Gorycyi, a mianowicie:

1. c. k. Dyrekcją lasów i dóbr w Wiedniu co do dóbr Państwa i dóbr funduszowych leżących w Dolnej Austrii, w Czechach, jakoteż w Styrii w okręgach sądowych St. Gallen, Mariazell, Mürtzschlag i Voitsberg, nakoniec w Górnej Austrii w okręgach sądowych Weyer i Windischgarsten;

2. c. k. Dyrekcją lasów i dóbr w Gmunden co do dóbr Państwa i dóbr funduszowych leżących w Górnej Austrii w okręgach sądowych Gmunden, Ischl, Mondsee i Vöcklabruck, jakoteż w Salzburgu w okręgu sądowym St. Gilgen, nakoniec w Styrii w okręgu sądowym w Aussee;

3. c. k. Dyrekcją lasów i dóbr w Innsbrucku co do dóbr Państwa i dóbr funduszowych leżących w Salzburgu z wyjątkiem okręgu sądowego St. Gilgen;

4. c. k. Dyrekcją lasów i dóbr w Innsbrucku co do dóbr Państwa i dóbr funduszowych leżących w Tyroli i Vorarlbergu;

5. c. k. Dyrekcją lasów i dóbr w Gorycyi co do dóbr Państwa i dóbr funduszowych leżących w Karyntyi, Krainie, Gorycyi, Gradyse i Istrii,

do zastępowania sędziów c. k. Skarbu leśnego i funduszków pod zarządem Państwa zostających, przy ściąganiu wierzytelności, odnoszących się do dóbr, któremi rzeczono Dyrekcye zawiadują, w taki sposób, że mają imieniem c. k. Skarbu i wzmiankowanych funduszków bądź same, bądź przez podległe sobie pełnomocnictwami do zastępowania opatrzyć się mające urzędy administracyjne (zarządów lasów i dóbr, lasomistrzów ekonomicznych, urzędy prowentowe, tudzież urzędy prowentowe i składowe):

a) postarać się o wytoczenie postępowania upomniczego w myśl ustawy z dnia 27. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 67) i przeprowadzenie onego popierać;

b) wyjednać pierwszy i drugi stopień egzekucyjny na ruchomości (egzekucyjne zajęcie i oszacowanie) a co się tyczy wierzytelności za czynsz dzierżawny także sekwestracją przedmiotu w dzierżawę wypuszczonego.

Co się tyczy wszelkich wierzytelności, które nie mogą być ściągnięte drogą postępowania upomniczego, jakoteż co się tyczy dalszych kroków egzekucyjnych, zastępowanie c. k. Skarbu i funduszków pod zarządem państwa zostających pozostawia się nadal c. k. prokuratorom skarbowym w myśl postanowień tymczasowej instrukcyi służbowej dla c. k. prokuratorów skarbowych z dnia 16. lutego 1855 (Dz. u. p. Nr. 34).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1893.

Schönborn r. w.

Falkenhayn r. w.

Steinbach r. w.

31.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. marca 1893,

tyczące się rocznej ilości alkoholu, na którą aptekarze w razie oznaczania ryczałtowego mogą uzyskać pozwolenie do używania z uwolnieniem od podatku w celach leczniczych, tudzież zabraniające wyrabiania pewnych przetworów z gorzałki niezakażonej, uwolnionej od podatku.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie §u 101go ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) o opodatkowaniu gorzałki, co następuje:

I. W razie ryczałtowego oznaczania ilości rocznej gorzałki uwolnionej od podatku, nie zakażonej, do celów leczniczych, wyznaczać się będzie na przy-

szość pod warunkami podanemi w punkcie 9ym regulaminu, tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku (załączka D do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888) najwięcej następujące ilości gorzałki:

- a) aptekarzom w miejscach liczących aż do 10.000 mieszkańców, po dwa hektolitry alkoholu;
- b) aptekarzom w miejscach liczących ponad 10.000 aż do 50.000 mieszkańców po cztery hektolitry alkoholu, i
- c) aptekarzom w miejscach liczących ponad 50.000 mieszkańców po sześć hektolitrow alkoholu.

Co do znaczniejszych uzdrowisk Ministerstwo skarbu zastrzega sobie w każdym z osobna przypadku w razie udowodnionej potrzeby pozwolić na oznaczenie ryczałtowe bez względu na ilość mieszkańców tego miejsca, w którym się apteka znajduje, jednakże tylko aż do ilości nieprzekraczalnej sześciu hektolitrow alkoholu uwolnionego od podatku.

Ilości alkoholu powyżej ustanowione uważać należy za największe aż do których roczne ilości alkoholu do użycia uwolnionego od podatku w celach lekarskich stosownie do ilości na rok potrzebnej i udowodnionej książkami pracowni aptekarskiej, mają być ryczałtowo wymierzane.

Także w razie ryczałtowego oznaczenia ilości rocznej alkoholu uwolnionego od podatku, aptekarze obowiązani są dozwoić organom skarbowym każdego czasu przeglądania książek pracowni aptekarskiej.

Jeżeli aptekarz potrzebuje na rok większej ilości nie zakażonej gorzałki do celów lekarskich od podatku uwolnionej, aniżeli dla odnośnego miejsca powyżej jest przepisane, i jeżeli aptekarz starający się o wyznaczenie ryczałtowe nie chce dobrowolnie poprzestać na największej ilości alkoholu odpowiedniej miejscu, w którym znajduje się jego apteka, w takim razie pozwolenie do używania uwolnionego od podatku ilości alkoholu przewyższającej odpowiednią ilość największą, może być dane tylko w wyłączeniu oznaczenia ryczałtowego, pod warunkiem ścisłego zachowania przepisów 1 aż do 8 rozdziału IV. przerzeczonego regulaminu a więc w szczególności tylko pod warunkiem dokładnego utrzymywania zapisków w punkcie 6 owego regulaminu przepisanych i pod tym warunkiem, że ilość na rok potrzebna, będzie wiarogodnie udowodniona.

II. Odnośnie do uwolnionego od podatku używania w aptekach gorzałki nie zakażonej, rozróżnić należy:

- a) przetwory farmaceutyczne, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie, bez względu, czy się zawierają czy nie zawierają w farmakopei austriackiej, tylko aptekarzom jest dozwolone,
- b) takie przetwory, które nietylko w aptekach lecz i gdzieindziej sprzedawać wolno.

α) Do przetworów farmaceutycznych stosuje się przepis podany w rozdziale I, l. 1, ustęp 2 regulaminu, tyczącego się gorzałki przeznaczonej do uwolnionego od podatku używania, jakoteż w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 152), według którego gorzałka nie zakażona, przez aptekarzy do celów lekarskich z uwolnieniem od podatku nabyta, nie może być używana do fabrykacji takich wyrobów alkoholicznych, które czyste lub rozcieńczone mogłyby służyć za napój dla ludzi. Stosownie do tej zasady następujące dziesięć przedmiotów, w farmakopei austriackiej wymienionych, bez względu na to, czy podług recepty, czy bez recepty robione, wyłącza się od wyrabiania z gorzałki nabytej z uwolnieniem od podatku, a mianowicie: *Spiritus anisi*, *Spiritus carvi*, *Spiritus peniperi*, *Spiritus Menthae*, *piperitae*, *Tinctura Absynthii composita*, *Tinctura Aurantii corticis*, *Tinctura Calami aromantici (tinctura Acori)*, *Tinctura Chinae composita*, *Tinctura cinnamomi* i *Tinctura Vanilla*.

Co do przetworów farmaceutycznych nie wymienionych w farmakopei austriackiej, Ministerstwo skarbu zastrzega sobie orzekanie w przypadkach wątpliwych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, czy takowe mogą czy nie mogą służyć za napój dla ludzi. Na teraz wyłącza się wyraźnie *tinctura chinae simplex* od wyrabiania z gorzałki niezakażonej uwolnionej od podatku.

β) Co się tyczy innych przedmiotów odręcznie sprzedawanych, których sprzedaż nie jest wyłącznie aptekarzom zastrzeżona, przyjmuje się za prawidło, że takowych także i aptekarzom w ogóle nie wolno wyrabiać z gorzałki nie zakażonej, nabytej z uwolnieniem od podatku.

W szczególności należą do nich wszelkie środki dyetetyczne, jakoto „krople żołądkowe“, „tynktury gorzkie“ itp., tudzież wszelkie środki kosmetyczne, jak woda do ust i środki do czyszczenia zębów itp., o ile takowe nie były przez lekarza jako lekarstwo w formie recepty zapisane, to jest z podaniem ilości pojedynczych części składowych a więc nie tylko pod ogólną nazwą, jak np. „woda anatezynowa do ust, woda Popa do ust, woda Botota do ust“ itp.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. marca 1893.

(Zawiera Nr. 44.)

44.

Ustawa skarbowa z dnia 26. marca 1893, na rok 1893.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1892 roku wyznacza się ogółem sumę 610,384.406 zł. waluty austriackiej.

Oprócz tego przeznaczają się na wydatek sumę 5.800 zł. jako przypadającą za czas od dnia 17. marca aż do końca roku bieżącego kwotę częściową rocznej dotacji honorowej dla ustępującego prezesa Izby poselskiej Dra Franciszka Smolki uchwalonej w sumie ogólnej 7.300 zł.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracji wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i oddzielnych ustępach paragrafów tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa, w sumie 612,511.620 zł. waluty austriackiej.

Artykuł IV.

Dla uzyskania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz należności zwyczajnej dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należność zwyczajna podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przynosi kwoty 30 zł. wal. austriackiej, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie wynoszącej tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1893, można puścić w obieg stosownie do §u 2go ustawy

z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacye niezwrotnego jednorakiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie tychże otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

Przeto wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye w kwocie imiennej 7,483.500 zł. długu niosącego odsetki w papierach, tudzież obligacye w sumie 957.250 zł. długu niosącego odsetki w srebrze.

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1893, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjątkiem dotacyj zarządu cłowego, tudzież dotacyj na zwroty podatkowe od wyrobu gorzałki i piwa, jakoteż dotacyj na zwroty podatku konsumcyjnego i bonifikacye, które z końcem roku zawieszają się, mogą także być jeszcze wydawane aż do 31. marca 1894 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyj tamże ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, niewyczerpanych nawet i w pierwszych trzech miesiącach 1894 roku, traci moc z dniem ostatnim marca 1894.

Postanowienie to nie rozciąga się do kwot, wyznaczonych na pokrycie stałych płac, jakimi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te można wydawać aż do upływu terminu przedawnienia.

Również nie rozciąga się postanowienie powyższe na te dotacye, co do których w pierwszej części preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca marca 1895, jeżeliby jednak w roku 1893 użyte nie były, tak uważane będą, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1894 roku i dla tego mają być policzone na zarząd tegoż ostatniego roku.

Przychody z ceł, z podatku od gorzałki (konsumcyjnego i od wyrobu), tudzież z podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa i z podatku konsumcyjnego od wyrobu cukru z buraków (z trzciny), nie mają być policzone na zarząd przeszłoroczny.

Następujące dotacye mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1894, dotacye jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1892 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4 ustawy skarbowej na rok 1892.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 5, l. 5, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowlę dla ochrony gościńca tyrolskiego w sumie 20.000 zł.
2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 1, wyznaczona na podniesienie gościńca włoskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem w sumie 20.000 „
3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 6, wyznaczona na podniesienie gościńca włoskiego i urządzenie przepustów w kilometrze 147·2—147·6 na odsepie strumienia Trudner pod Vill w sumie 11.500 „
4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 5, §. 8, l. 7, wyznaczona na przeniesienie gościńca val-sugańskiego w kilometrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybudowanie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Brencie, w sumie 14.000 „
5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 7, §. 9, l. 3, wyznaczona na budowę mostu żelaznego na Łabie pod Podjebradem na szlaku gościńca podjebradzko-nachodzkiego ustawą skarbową na rok 1892 przedłużona aż do końca marca 1893 w sumie 15.400 „
6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacyą Dunaju koło Struden w sumie 80.000 „
7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 6, wyznaczona na regulacyą Sawy w sumie 30.000 „
8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1890 w tytule 8, §. 7, l. 3, wyznaczona na odbudowanie zniszczonych przez powódź w r. 1882 grobli skarbowych na rzece Noce powyżej Zambano, ustawą skarbową na rok 1892 przedłużona aż do końca marca 1893 w sumie 17.100 „
9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 8, l. 1, wyznaczona na regulacyą Mołdawy w sumie 345.000 „
10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 8, l. 2 wyznaczona na regulacyą Łaby w sumie 60.000 „
11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 6, §. 10, l. 1 wyznaczona na regulacyą Odry i Olzy w sumie 10.000 „

4. Dotacje ustawą skarbową na rok 1891 na tenże sam cel wyznaczone, a mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2 w sumie . . .	76.252 zł.
„ „ 3 „ . . .	15.364 „
„ „ 4 „ . . .	11.996 „
„ „ 7 „ . . .	14.605 „
„ „ 9 „ . . .	11.136 „
„ 16, „ 3 „ . . .	33.012 „
„ 19 w sumie	13.275 „
„ 21 „	3.730 „
„ 23 „	21.900 „
„ 26 „	3.730 „
razem .	205.000 zł.

5. Dotacje ustawą skarbową na rok 1891 wyznaczone na budowę magazynu sprzedaży tytoniu i stępli w Gracu, a mianowicie:

w rozdziale 16, tytule 3 w sumie . . .	21.600 „
„ 17 w sumie	4.000 „

D. W etacie Ministerstwa handlu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 5 wyznaczona na budowę pływającego żórawia parowego dla portu tryestyńskiego w sumie 36.120 zł.

2. Dotacją ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7 wyznaczona na rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście w sumie 976.000 „

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 11, §. 1 wyznaczona na budowę kolei żelaznej jasielsko-rzeszowskiej w sumie 450.000 „

E. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 10 wyznaczona na odbudowanie i rozszerzenie budynku skarbowego w Dernis, używanego przez Sąd powiatowy w sumie 10.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22 wyznaczona na budowę w południowym skrzydle Sądu obwodowego w Rzeszowie w sumie 5.000 zł.

Artykuł VII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1893 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Również upoważnia się Ministra skarbu pozwolić w ciągu roku 1893, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, na obciążenie nieruchomości rządowych służebnictwami, o ileby wartość nieruchomości obciążyć się mającej lub prawa nadać się mającego w każdym z osobna przypadku nie przenosiła sumy 25.000 zł. Wartość ogólna służebności w roku 1893 w taki sposób nadać się mających nie może przenosić sumy 200.000 zł. Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w ciągu 1893 pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. marca 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Zaleski r. w.

Falkenhayn r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1893 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa			S u m a	
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
			1894	1895			
zł. w walucie austriackiej							
1			I. Dwór cesarski		4,650.000	4,650.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%		72.723	72.723	
3			III. Rada państwa.				
1			Izba panów	34.689		34.689	
2			Izba deputowanych	578.891		578.891	
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa	80.858	615	81.473	
4			Delegacya	11.000		11.000	
5			Komisya kontroli długu państwa	4.785	3.600	8.385	
6			Budowa domu dla parlamentu		25.000	25.000	
7			Budowa domu dla delegacyi austriackiej w Budapeszcie		100.000	100.000	
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—7)	710.223	4.215	125.000	839.438
4			IV. Trybunał państwa		21.900	21.900	
5			V. Rada Ministrów.				
1			Prezydium Rady Ministrów	166.937	4.200	171.137	
2			Koszta gazet urzędowych	610.300		610.300	
3			Biuro korespondencyj telegraficznych	126.000		126.000	
4			Trybunał administracyjny	138.092		138.092	
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—4)	1,041.329	4.200		1,045.529
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.				
1			Nadwyżki przychodów cłowych	37,100.300		37,100.300	
2			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych	67,818.642		67,818.642	
3			Wydatek nadzwyczajny wojskowy na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu		2,477.832	2,477.832	
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—3)	104,918.942	2,477.832		107,396.774

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleń używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.				
	1	1	Kierownictwo naczelne	493.500	6.000		499.500
		2	Koszta Dziennika ustaw państwa	55.400	2.400		57.800
	2	1	Zarząd administracyjny wszystkich krajów	6,105.834	24.457		6,130.291
		2	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych		250.000		250.000
	3		Bezpieczeństwo publiczne:				
		1	Wydatki policji rządowej	120.000			120.000
		2	Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach (6.868 zł. w zlocie)	4,420.040	2.960		4,423.000
			Strata na monecie za to złoto (19 ⁰ / ₀ aży)		1.300		1.300
		3	Nadzwyczajne wydatki policyjne			4.000	4.000
		4	Dodatek rządowy na pokrycie kosztów budowy domu poprawy dla młodocianych poprawieńców w Opatowicach w Czechach, który założony być ma kosztem kraju			40.000	40.000
	4	1	Służba budownicza rządowa	1,155.102	2.000		1,157.102
		2	Koszta podróży w sprawach nadzwyczajnych budowl drogowych i wodnych		39.000		39.000
			Suma (Tytuły 1—4) .	12,349.876	328.117	44.000	12,721.993
	5		Budowa dróg:				
		1	Austria poniżej Anizy	447.000			447.000
			Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Schwarzy w Neunkirchen, na szlaku gościńca tryestyńskiego, w powiecie administracyjnym Neunkirchen (1 rata)			5.000	5.000
		2	Austria powyżej Anizy	186.900			186.900
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Mühlfluss pod Schlägl, w powiecie admini- stracyjnym Rohrbach (1 rata)			5.000	5.000
			2. Budowa nowego stałego mostu na rzece Inn pod Braunau w powiecie administracyjnym Braunau (2 rata)			30.000	30.000
			3. Odbudowanie podstawy gościńca wiedeńskiego między Linzem a Ebelsbergiem w powiecie ad- ministracyjnym linckim (3 rata)			18.000	18.000
			Zniesienie .	633.900		58.000	691.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zl. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	633.900	58.000	691.900
7	5	3	Salzburg	96.000	96.000
		4	Styrya	270.000	270.000
			Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Bystrzycy w Gross-Wilfersdorf w 48 kilometrze gościńca węgierskiego, w powiecie administra- cyjnym feldbachskim (1 rata)	10.000	10.000
		5	Karyntya	175.600	175.600
			1. Przerobienie gościńca loiblańskiego na Rieglu hollenburskim w powiecie administracyjnym celowieckim (2 rata)	10.000	10.000
			2. Przerobienie drogi przez górę Gail na szlaku go- ścińca gailskiego w powiatach administraj- cyjnych hermagorskim i spittalskim (3 rata)	30.000	30.000
			3. Dodatek skarbowy na budowę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w powiatach bielackim i spittalskim (10 rata)	*) 5.000	5.000
		6	Kraina	120.000	120.000
			Przerobienie gościńca wurzeńskiego pod Pod- breziem i na górze Schwammberg w powiecie administracyjnym krainburskim, tudzież zabez- pieczenie i uregulowanie tejże drogi nad Leszni- kiem, w powiecie administracyjnym radolickim (2 rata)	15.000	15.000
		7	Przymorze	105.300	105.300
			1. Dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Isonzo i Torre, w powiecie administraj- cyjnym gradyskim (1 rata)	5.000	5.000
			2. Urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usnika pod Ceginiem nad gościńcem karyntyjskim przez św. Lucyą i Zeliu aż do Górnej Idryi w Krainie, w powiecie administracyjnym tolmińskim i loic- kim (1 rata)	10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi kon- kurencyjnej w dolinie Baczy, t. j. w części od Hudajuzny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krańskiej, w powiecie administracyjnym tolmiń- skim (4 a względnie 6 rata)	15.000	15.000
			Zniesienie	1,400.800	158.000	1,558.800

*) Budowie popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		Suma
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	1,400.800	158.000	1,558.800	
7	5	8	Tyrol i Vorarlberg	366.330		366.330	
			1. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisacku (most temelfeldzki) w kilometrze 49·6—49·8 gościńca włoskiego, w powiecie administracyjnym brixenskim (1 rata)		6.000	6.000	
			2. Budowa nowego mostu sklepionego na rzece Ill, pomiędzy Feldkirchem a Tisitem w kilometrze 0·4—0·6 gościńca lichtensteńskiego, w powiecie administracyjnym feldkirchskim (1 rata)		10.000	10.000	
			3. Poprawienie gościńca włoskiego w kilometrze 101·4—101·9 pod Kollmanem, tudzież budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Ganner, w powiecie administracyjnym bozeńskim (1 rata)		15.000	15.000	
			4. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Chiese pod Cimego w kilometrze 60·4—60·6 gościńca judiciaryjskiego, w powiecie administracyjnym tionskim (1 rata)		10.000	10.000	
			5. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Dimaro, w kilometrze 49·8 gościńca tonalskiego do Madonny di Campiglio, w powiatach administracyjnych Cles i Tione (1 rata)		10.000	10.000	
			6. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Wälschnofen do Vigo di Fassa, w powiatach administracyjnych bozeńskim i cavaleskim (1 rata)		15.000	15.000	
			7. Zapomoga na urządzenie drogi w dolinie Ledro w powiecie administracyjnym rivańskim (1 rata)		8.000	8.000	
			8. Zapomoga na urządzenie drogi konkurencyjnej w dolinie Lech od Prenten (w gminie Steeg) aż do gościńca thannheimskiego pod Weissenbachem, w powiecie administracyjnym reutteńskim (1 rata)		8.000	8.000	
			9. Podwyższenie drogi pod Innsbruckiem między 0·8 a 2·2 kilometrem, w powiecie administracyjnym innsbruckim (2 rata)		8.000	8.000	
			10. Budowa mostu z wierzchem żelaznym i murewanami filarami na rzece Adydze pod Spondinigiem, w kilometrze 0·0—0·2 drogi na Stilsferjochu, w powiecie administracyjnym merańskim (2 rata)		12.000	12.000	
			11. Restauracye na części drogi od Fiera do Pontet, w powiecie administracyjnym primierskim (2 rata)		10.000	10.000	
			Zniesienie .	1,767.130	270.000	2,037.130	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,767.130	270.000	2,037.130
7	5	8	12. Podniesienie gościńca włoskiego celem ochro- nienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem, w powiecie ad- ministracyjnym bożeńskim (3 rata)	5.000	5.000
			13. Przeniesienie gościńca valsugańskiego w kilo- metrze 30—31 na prawy brzeg Brenty i wybu- dowanie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Brencie, w powiecie administracyjnym borgoń- skim (3 rata)	5.000	5.000
			14. Roboty budownicze na drodze judikarskiej, w powiecie administracyjnym tłońskim (3 rata)	6.900	6.900
			15. Zapomoga na wybudowanie drogi konkuren- cyjnej enneberskiej, w powiecie administracyj- nym bruneckim (4 a względnie 6 rata)	15.000	15.000
			16. Dalsze odbudowywanie gościńca valsugańskiego pomiedzy Pergine a Levico na szlaku Merlezzo- Capitello alla Cis, w powiecie administracyjnym trydenckim (7 rata)	8.000	8.000
		9	Czechy	1,050.000	1,050.000
			Budowa mostu z wierzchem żelaznym w Trutno- wie na szlaku gościńca bolesławsko-trutnow- skiego, w powiecie trutnowskim (2 rata)	9.200	9.200
		10	Morawia	230.000	230.000
			Przebudowanie mostu na Morawie w kilometrze 28 gościńca szumperskiego w powiecie admini- stracyjnym szumperskim (1 rata)	11.000	11.000
		11	Śląsk	115.500	115.500
		12	Galicja i Krakowskie	960.000	960.000
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym i ścieżką dla pieszych na rzece Sanie pod Przemyślem, w powiecie administracyjnym przemyskim (1 rata)	40.000	40.000
			2. Odbudowanie gościńca w Przemyślu i okolicy, w powiecie administracyjnym przemyskim (1 rata)	10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na odbudowanie dróg powia- towych i gminnych w Przemyślu i okolicy, w po- wiecie administracyjnym przemyskim (1 rata)	6.000	6.000
			Zniesienie .	4,122.630	386.100	4,508.730

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		S u m a
					1894	1895	
				zl. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	4,122.630	386.100	4,508.730
7	5	12	4. Odbudowanie mostu Nr. 261 na rzece Bystrzycy pod Stanisławowem na szlaku gościńca brzeżańskiego, w powiecie administracyjnym stanisławowskim (1 rata)	6.000	6.000
			5. Budowa mostu z wierzchem drewnianym na rzece Sanie pod Przemyślem, w powiecie administracyjnym przemyskim (2 rata)	10.000	10.000
			6. Odbudowanie gościńca beskidzkiego w kilometrach 203—208, 211, 224, 225 i 228, w powiecie administracyjnym nadworniańskim (2 rata)	5.000	5.000
			7. Odbudowanie gościńca podolskiego w kilometrach 130, 162—164, w powiatach administracyjnych tarnopolskim, trembowelskim, husiatyńskim i czortkowskim (2 rata)	6.570	6.570
			8. Odbudowanie drogi gminnej knihinicko-żurawieńskiej i budowa mostu na Dniestrze pod Żurawnem, w powiecie administracyjnym żurawieńskim (2 rata)	10.000	10.000
			9. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej od Zembrzyc do Biertowic, w powiatach administracyjnych wadowickim i myślenickim (2 rata)	7.800	7.800
			10. Odbudowanie drogi gminnej od Jarosławia do Gorzyc, w powiecie administracyjnym jarosławskim (2 rata)	10.000	10.000
			11. Budowa mostu Nr. 624 z wierzchem żelaznym na rzece Dunajcu pod Nowym Sączem na szlaku gościńca tatrzańskiego, w powiecie administracyjnym nowo-sandeckim (3 rata)	50.000	50.000
			12. Budowa mostu na rzece Sanie pod Iskaniem, na szlaku gościńca z Jarosławia na Pruchnik, Iskań do Birezy, w powiecie administracyjnym dobromilskim (3 rata)	11.056	11.056
			13. Dodatek skarbowy na budowę drogi skarbowej z Kańczugi do Dynowa, w powiatach administracyjnych łańcuckim, rzeszowskim i brzozowskim (3 rata)	17.525	17.525
			14. Odbudowanie drogi gminnej z Gorzyc do Trynczy, w powiecie administracyjnym łańcuckim (3 rata)	4.793	4.793
			15. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej ze Lwowa na Gliniany do Uciszkowa, w powiecie administracyjnym lwowskim (3 rata)	5.051	5.051
			16. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej olszyńsko-mielsztyńskiej, w powiecie administracyjnym brzeskim (3 rata)	5.000	5.000
			Zniesienie .	4,122.630	534 895	4,657.525

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleń używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	4,122.630	534.895	4,657.525	
7	5	12	17. Budowa mostu na Sanie pod Zarzeczem, w powiecie administracyjnym nizańskim (3 rata)		50.000	50.000	
			18. Dodatek skarbowy na urządzenie drogi gminnej leżajsko-tarnogórskiej, w powiecie administracyjnym łańcuckim (3 rata)		10.000	10.000	
			19. Odbudowanie drogi gminnej siwiecko-mielnickiej, postawienie mostu na rzece Swicy pod Żurawnem i budowa drogi dojazdowej na szlaku gościńca halicko-żydaczowskiego, w powiatach administracyjnych kałuskim i żydaczowskim (4 rata)		9.657	9.657	
			20. Odbudowanie drogi gminnej błazowsko-łańcuckiej, w powiatach administracyjnych rzeszowskim i łańcuckim (4 rata)		10.000	10.000	
			21. Dodatek skarbowy na wyprzedzenie drogi grodecko-stradecko-dombrowickiej, w powiecie administracyjnym grodeckim (4 rata)		7.548	7.548	
			22. Dodatek skarbowy na wyprzedzenie części drogi trynczycko-leżajskiej, w powiecie administracyjnym łańcuckim (4 rata)		10.000	10.000	
			23. Podwyższenie gościńca samborskiego pod Koniuszkami i odbudowanie mostu Nr. 48 na rzece Strwiążu, w powiatach administracyjnych samborskim i rudeckim (4 rata)		10.000	10.000	
	13		Bukowina	105.300		105.300	
			Budowa drogi cłowej z Bossancze do Bunestie, w powiecie administracyjnym suczawskim (2 rata)		10.000	10.000	
	14		Dalmacya	95.000		95.000	
			1. Budowa mostu stałego z murewanami filarami i wierzchem żelaznym na Narencie pod Metkowicami i drogi dojazdowej z obu stron, w powiecie administracyjnym metkowieckim (2 rata)		10.000	10.000	
			2. Dalsza budowa gościńca z Castelnuovo do Meljin a względnie z Meljin na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuricem, w powiecie administracyjnym kotorskim, na IV. części od Punta Piavica do Gjuricu (3 rata)		10.000	10.000	
			3. Budowa drogi jezdnej od Grabu na Mrcine i Zastolje do gościńca śródziemnego pod Grudą, w powiecie administracyjnym dubrownickim (3 rata)		39.000	39.000	
			4. Budowa drogi jezdnej od portu Almissa przez dolinę Cettiny do Duare z uściem do gościńca makarsko-duarsko-sestanovackiego, w powiecie administracyjnym spleckim (4 rata)		10.000	10.000	
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—14)	4,322.930	721.100	5,044.030	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	755.930	430.000	693.700	1,879.630
7	6	8	Czechy	212.000			212.000
			1. Regulacja Mołdawy			429.700	429.700
			2. Regulacja Łaby			50.000	50.000
		9	Morawia :				
			1. Regulacja Odry			1.000	1.000
			2. Regulacja Morawy			2.000	2.000
		10	Śląsk	200			200
			Regulacja Odry i Olzy			10.000	10.000
		11	Galicja i Krakowskie *)	186.500			186.500
			1. Budowle na Wiśle			190.000	190.000
			2. " " Dunajcu			47.000	47.000
			3. " " Sanie			128.200	128.200
			4. " " Dniestrze			100.000	100.000
			5. " " Wisłóce			11.140	11.140
			6. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Białej			8.660	8.660
			7. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny			**) 485.000	485.000
						10.000	10.000
						495.000	495.000
		12	Bukowina	2.500			2.500
			Budowle rzeczne w Prucie			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—12)	1,157.130	430.000	1,691.400	3,278.530
7			Nowe budowle dla zarządu administracji i większe urzędzenia:				
		1	Śląsk :				
			Rozszerzenie domu rządowego w Opawie (2 rata)			14.950	14.950
		2	Galicja i Krakowskie :				
			1. Raty roczne za realność Młockich we Lwowie (53 i 54 rata)		1.400		1.400
			2. Raty roczne za budynek teatralny w Krakowie (29 i 30 rata)		550		550
			Suma (Tytuł 7, §§. 1 i 2)		1.950	14.950	16.900
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7)	17,829.936	760.067	2,471.450	21,061.453
			*) W tej kwocie 8.000 zł. jako wartość wikliny z plantacji skarbowych przeznaczonej na materiał do konserwacji budowli wodnych.				
			**) W tej kwocie 10.000 zł. jako wartość wikliny, która będzie wzięta z plantacji skarbowych i użyta do budowli pod l. 1—5 wmiarkowanych a mianowicie w kwotach częściowych 8.500 zł., 2.000 zł., 8.200 zł., 1.100 zł. i 200 zł.				

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			W y d a t k i			S u m a	
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
			1894	1895			
						zł. w walucie austriackiej	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.				
1	Kierownictwo naczelne		388.903	1.097		390.000	
2	Obrona krajowa (5.580 zł. w zlocie)		10,285.064	2,447.120		12,732.184	
	Strata na powyższem zlocie (19 ⁰ / ₁₀₀ ażyo)			1.060		1.060	
3	Koszta poboru do wojska, koszta komisij w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, tudzież klasyfikacyi koni; koszta podróży z powodu wymiaru taks wojskowych i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taks wojskowych; koszta przymusowego przystawienia nieposłusznych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej; koszta pielęgnowania popisowych oddanych do szpitali wojskowych; nakoniec wydatki na przygotowania do uruchomienia		76.540			76.540	
4	Fundacye wojskowe		36.400			36.400	
5	Straż policyjna wojskowa		158.998			158.998	
6	Żandarmerya		5,630.583			5,630.583	
	Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .		16,576.488	2,449.277		19,025.765	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.				
			A. Kierownictwo naczelne.				
1	Kierownictwo naczelne		289.400	48.800		338.200	
2	Nadzór nad szkołami		793.100			793.100	
3	Akademie umiejętności		96.000	11.000		107.000	
	Na odnowienie domu akademii umiejętności w Wiedniu (1 rata)				7.000	7.000	
4	Muzeum sztuki i przemysłu		82.600			82.600	
5	Zapomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolnoaustriackiego na muzeum przemysłowe technologiczne w Wiedniu			40.000		40.000	
6	Komisya statystyczna główna		84.600			84.600	
	Opracowanie spisu ludności z roku 1890 (3 i ostatnia rata)				60.000	60.000	
7	Instytut geologiczny państwa		62.200			62.200	
	Odnowienie lokali wewnętrznych w budynku zakładowym (1 rata)				1.850	1.850	
	Druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych (4 rata)				2.500	2.500	
8	Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi		31.200			31.200	
9	Komisya austriacka do pomiaru stopnia europejskiego i biura austriackie do pomiaru stopnia		7.900			7.900	
	Suma (Tytuły 1—9) .		1,447.000	99.800	71.350	1,618.150	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwole- niami aż do końca marca		
		1894	1895			
zł. w walucie austriackiej						
9	10		Wydatki na cele sztuki i archeologii:			
			a) Na cele sztuk:			
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	119.800	700	120.500
	2		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	21.200		21.200
			Strata na monecie do 38 zł. w złocie (190/100 nżyo)		7	7
	3		Akademia malarska w Pradze		5.000	5.000
	4		Na poparcie uprawiania muzyki	30.700		30.700
	5		Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	41.500		41.500
			Przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim (1 rata)		15.000	15.000
			Postawienie statuy cesarza w sali obrzędowej szkoły głównej technicznej w Wiedniu (1 rata)		3.500	3.500
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—5)	213.200	5.707	237.407
			b) Na cele archeologiczne:			
	6		Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	17.055	3.000	20.055
	7		Restauracya dawnych zabytków budownictwa	6.000		6.000
			Austria poniżej Anizy:			
			Subwencya dla stowarzyszenia budowy tumu w Wiedniu (3 rata)		5.000	5.000
			Restauracya studni św. Józefa na Hoher Markt w Wiedniu (2 i ostatnia rata)		3.500	3.500
			Tyrol:			
			Restauracya fresk na krużganku w tumie brixen- skim (2 rata)		1.800	1.800
			Styrya:			
			Restauracya i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau		3.000	3.000
			Przymorze:			
			Odnowienie i odświeżenie mozaik w katedrze po- reckiej (4 i ostatnia rata)		5.000	5.000
			Dalmacya:			
			Restauracya dzwony w Spljecie (8 rata)		25.000	25.000
			Czechy:			
			Odbudowanie katedry praskiej		15.000	15.000
			Galicya:			
			Odnowienie kościoła parafialnego w Bieczu		3.000	3.000
8			Wykopaliska, zapomogi dla przedsięwzięć archeolo- gicznych i inne wydatki	10.980		10.980
			Przymorze:			
			Odkopanie i utrzymanie podłóg mozaikowych w obrę- bie katedry porzeckiej (1 rata)		775	775
			Dalmacya:			
			Kupno gruntów w celu odsłonięcia bazyliki w Salo- nie (3 i ostatnia rata)		2.900	2.900
			Suma (Tytuł 10, §§. 6—8)	34.035	8.000	102.010
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—8)	247.235	13.707	339.417
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—10)	1,694.235	113.507	1,957.567

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9			B. Wyznania.				
	11		Potrzeby funduszków religijnych:				
			<i>a)</i> Wydatki funduszków:				
	1		Austria poniżej Anizy	545.000			545.000
			Nowe budowle			30.000	30.000
	2		Austria powyżej Anizy	188.700			188.700
	3		Salzburg	104.200			104.200
	4		Tyrol	441.000	1.000		442.000
			Roboty budownicze			9.570	9.570
	5		Vorarlberg	40.500			40.500
	6		Styrya	388.000			388.000
	7		Karyntya	164.600			164.600
	8		Kraina	179.800			179.800
	9		Tryest	59.500			59.500
	10		Gorycja	96.800			96.800
	11		Istrya	105.600			105.600
	12		Dalmacya	313.500	4.000		317.500
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			19.850	19.850
			Dodatki na budowle			3.000	3.000
	13		Czechy	1,192.000			1,192.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			13.563	13.563
			Dodatki na budowle			16.000	16.000
			Zaliczki zwrotne			4.000	4.000
	14		Morawia	558.000			558.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			5.725	5.725
	15		Słask	118.300			118.300
	16		Galicja	1,390.000			1,390.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			10.044	10.044
	17		Kraków	112.900			112.900
	18		Bukowina	49.200			49.200
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—18)	6,047.600	5.000	111.752	6,164.352
	19		<i>b)</i> Wydatki lasów i dóbr funduszowych	668.970			668.970
			Nowe budynki i kupno realności			13.940	13.940
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki		10.880		10.880
			Wypukup i uregulowanie służebnictw		3.070		3.070
			Wszystkie inne wydatki nadzwyczajne		10.480		10.480
			Z majątku zakładowego funduszków religijnych:				
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowa nowego domu dla zarządu lasów w do- brach St. Pölten funduszu religijnego (1 rata)			6.000	6.000
			Austria powyżej Anizy;				
			Budowa domu dla robotników w dobrach fundu- szowych Reichramming i Altenmarkt			6.000	6.000
			Karyntya:				
			Kupno gruntów w celu zaokrąglenia dóbr fundu- szu religijnego Arnoldstein i Ossiach			2.000	2.000
			Kupno gruntów w celu zaokrąglenia dóbr funduszu religijnego Förderaun-Tarvis			2.000	2.000
			Zniesienie	668.970	24.430	29.940	723.340

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	668.970	24.430	29.940	723.340
9	11	19	Kraina: Kupno gruntów w celu zaokrąglenia dóbr Landstrass i Sittich funduszu religijnego			600	600
			Galicja: Nowe budynki i inne roboty w zakładzie kąpielowym krynickim			22.500	22.500
			Suma (Tytuł 11, §. 19)	668.970	24.430	53.040	746.440
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—19)	6,716.570	29.430	164.792	6,910.792
12			Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
	1		Fundacje	31.300			31.300
	2		Dodatki	115.100			115.100
			Austria poniżej Anizy:				
			Na rozpoczęcie restauracji kolumny NMPanny am Hof w Wiedniu (1 rata)			1.800	1.800
			Na dalszą restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu (6 rata)			25.000	25.000
			Dalsze odbudowanie wież kościoła parafialnego w Wiener-Neustadt (4 rata)			12.000	12.000
			Salzburg:				
			Restauracja posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim (6 i ostatnia rata)			9.000	9.000
			Restauracje:				
			na probostwie katedralnym w Salzburgu			400	400
			w domach kanoników w Salzburgu			1.000	1.000
			w kapelani w Salzburgu			195	195
			w kościele OO. Franciszkanów w Salzburgu			870	870
			w kościele OO. Kapucynów w Radstadt			900	900
			w kościele OO. Kapucynów w Werfen			300	300
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	146.400		51.465	197.865
13			Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	1		Wyższa rada kościelna ewangelicka	41.200	300		41.500
	2		Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania augsburskiego i helweckiego	80.000			80.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	121.200	300		121.500
14			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
			Dalmacja	80.800			80.800
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			5.200	5.200
			Suma (Tytuł 14)	80.800		5.200	86.000
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 11—14)	7,064.970	29.730	221.457	7,316.157

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	15		C. Oświecenie.				
			Szkoły główne.				
			a) Uniwersytety:				
		1	Uniwersytet w Wiedniu	965.900		965.900	
			Urządzenie wewnętrzne nowo założonej 3 kliniki medycznej w szpitalu powszechnym w Wiedniu		5.000	5.000	
			Uzupełnienie uposażenia naukowego dla ambulatorium dentystycznego (2 i ostatnia rata)		800	800	
			Adjuta i remuneracje nadzwyczajne z powodu katalogowania biblioteki uniwersyteckiej		3.000	3.000	
			Postawienie szklarni w ogrodzie botanicznym (2 rata)		50.000	50.000	
			Sprawienie mikroskopów dla uczniów instytutu histologicznego (2 i ostatnia rata)		1.500	1.500	
			Przerobienie kotłów parowych w budynku uniwersyteckim (2 rata)		3.750	3.750	
		2	Uniwersytet w Innsbruku	266.500		266.500	
			Uzupełnienie urządzenia wewnętrznego w domu instytutu patologicznego (1 rata)		7.000	7.000	
			Przerobienie wewnętrzne w domu instytutu patologicznego (2 rata)		33.000	33.000	
			Wyposażenie naukowe katedry mineralogii i petrografii (2 i ostatnia rata)		1.000	1.000	
			Wyposażenie naukowe i urządzenie instytutu anatomicznego (3 i ostatnia rata)		500	500	
		3	Uniwersytet w Gracu	325.900		325.900	
			Założenie zbioru środków naukowych dla katedry nowszej historii sztuki (1 rata)		700	700	
			Uzupełnienie budowy kliniki chirurgicznej w szpitalu stanowym (2 i ostatnia rata)		4.700	4.700	
			Zniesienie	1,558.300	110.950	1,669.250	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,558.300		110.950	1,669.250
9	15	4	Uniwersytety w Pradze	793.600			793.600
			Uniwersytet niemiecki:				
			Odnowienie wodociągu w budynku instytutu fizyolo- gicznego			1.000	1.000
			Roboty konserwacyjne w ogrodzie botanicznym w Smichowie (1 rata)			2.000	2.000
			Wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne ka- tedry medycyny sądowej (2 rata)			1.000	1.000
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu hygienicznego (2 rata)			750	750
			Raty roczne		1.448		1.448
			Uniwersytet czeski:				
			Kupno szkieł preparatorskich dla katedry anatomii deskrypcyjnej			400	400
			Wyposażenia naukowe laboratorium zoologii i ana- tomii porównawczej (1 rata)			700	700
			Wyposażenie naukowe instytutu fizycznego (1 rata) Kupno mikroskopów dla instytutu medycyny sądowej, tudzież urządzenie laboratorium bakteriologiczne- go i uzupełnienie biblioteki instytutu (2 rata)			1.500	1.500
			Umorzenie i oprocentowanie ceny kupna gruntu pod budowę domu na instytuty medyczne (11 rata)		20.000	1.000	20.000
			Wydatki wspólne:				
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:				
			Osuszanie gruntów mokrych w Michlu (3 rata)			1.000	1.000
			Uniwersytet we Lwowie	165.000			165.000
			Wyposażenie naukowe laboratorium chemicznego (2 i ostatnia rata)			1.000	1.000
			Uniwersytet w Krakowie	335.400			335.400
			Postawienie nowego dachu na budynku ekono- micznym kliniki			1.150	1.150
			Budowa wychodków murowanych przy pralniach klinicznych			650	650
			Zamknięcie obszaru przy nowej klinice chirurgicznej Otwarcie trzeciego i czwartego kursu oddziału rolni- czego na wydziale filozoficznym			670	670
			Budowa nowego domu dla instytutu patologiczno- anatomicznego (3 rata)			30.000	30.000
			Budowa nowego domu dla instytutu patologiczno- anatomicznego (3 rata)			20.000	20.000
			Uniwersytet w Czerniowcach	115.600			115.600
			Wykonanie wewnętrznego urządzenia biblioteki uni- wersyteckiej (1 rata)			550	550
			Wszystkie uniwersytety (2.025 zł. w zlocie)	15.100			15.100
			Strata na monecie do powyższego złota (19% azy)			385	385
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—8)	2,983.000	21.833	174.320	3,179.153

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1894	1895		
zł. w walucie austriackiej						
9	15	b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:				
	9	Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	13.000			13.000
	10	„ „ „ w Ołomuńcu	14.800			14.800
	11	„ „ ewangelicki w Wiedniu	26.900			26.900
		Suma (Tytuł 15, §§. 9—11)	54.700			54.700
		c) Szkoły główne techniczne:				
	12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	267.800			267.800
	13	Szkoła główna techniczna w Gracu	109.900			109.900
		Kupno dzieł dla biblioteki			1.000	1.000
		Uposażenie katedry architektury (2 rata)			600	600
	14	Szkoły główne techniczne w Pradze	251.400			251.400
		Szkoła główna techniczna niemiecka:				
		Sprawienie przyrządów i przyborów do celów foto-				
		grametrycznych i wykonanie potrzebnych zdjęć				
		dla katedry umiejętności inżynierskich			500	500
		Przysposobienia z powodu zaprowadzenia laborato-				
		ryum fotograficznego			1.350	1.350
		Zakupienie środków naukowych dla katedry zoologii,				
		botaniki i towaroznawstwa (2 i ostatnia rata)			300	300
		Szkoła główna techniczna czeska:				
		Sprawienie narzędzi dla katedry techniki kultury				
		(1 rata)			400	400
	15	Szkoła główna techniczna w Bernie	96.800			96.800
		Sprawienie środków naukowych dla katedr botaniki,				
		towaroznawstwa technicznego i mikroskopii tech-				
		nicznej			400	400
	16	Szkoła główna techniczna we Lwowie	102.600			102.600
		Sprawienie i ustawienie nowego motoru gazowego				
		w laboratorium chemicznym			1.300	1.300
	17	Wszystkie szkoły główne techniczne	1.050			1.050
		Uzupełnienie pierwszego urządzenia laboratoryjów				
		elektro-technicznych i przysposobienie budynków				
		(3 rata)			5.000	5.000
		Suma (Tytuł 15, §§. 12—17)	829.550		10.850	840.400
	18	Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	127.300			127.300
		Roboty przydatkowe około ogrodu do doświadczeń				
		i demonstracyj na górze Wolfersberg			500	500
		Wynagrodzenia za wykłady profesorom i docentom				
		innych szkół głównych			1.742	1.742
		Suma (Tytuł 15, §. 18)	127.300	1.742	500	129.542
	19	Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach				
		głównych			20.000	20.000
	20	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych	3.000			3.000
		Suma (Tytuł 15, §§. 1—20)	3.997.550	43.575	185.670	4.226.795

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	16		Szkoły średnie.				
		1	Gimnazya	4,036.800			4,036.800
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Wiedniu (V. dzielnica), (2 rata)			60.000	60.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Wiedniu (XII. dzielnica, Meidling), (4 i ostatnia rata)			25.000	25.000
			Podłogi z desek twardych w domu gimnazjalnym w Wiedniu (I. dzielnica, gimnazjum akademickie), (2 i ostatnia rata)			1.100	1.100
			Restauracye w domu gimnazjalnym w Wiedniu (III. dzielnica)			480	480
			Urządzenie wewnętrzne domu gimnazjalnego w Wiedniu (XII. dzielnica, Meidling), (2 i ostatnia rata)			2.000	2.000
			Zapomoga dla gimnazjum gminnego w Wiedniu (XIX. dzielnica, Döbling)		5.000		5.000
			Tyrol:				
			Subwencya dla zakonu OO. Benedyktynów w Marienbergu na utrzymanie gimnazjum klasztornego w Meranie		3.000		3.000
			Subwencya dla zakonu kanoniczego OO. Augustynów w Neustift na utrzymanie gimnazjum wyższego klasztornego w Brixen		5.000		5.000
			Styrya:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Marburgu (5 i ostatnia rata)			18.400	18.400
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domów dla gimnazjów w Grazu (5 i 6 rata)		14.500		14.500
			Tryest:				
			Restauracye w domu szkolnym rządowym na placu lipskim w Tryeście			3.600	3.600
			Czechy:				
			Urządzenie i potrzeby naukowe dla gimnazjum rządowego w Winnicach Królewskich			1.500	1.500
			Subwencya dla gimnazjum (czeskiego) gminnego w Wysokiem Mycie		3.000		3.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum realnego rządowego z wyższemi klasami gimnazjalnemi w Pradze (2 rata)			40.000	40.000
			Zniesienie	4,036.800	30.500	152.080	4,219.380

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволением używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	4,036.800	30.500	152.080	4,219.380
9	16	1	Subwencye:				
			Dla gimnazjum realnego gminnego z klasami gimnazjum wyższego w Rudniku (czeskie)		3.334		3.334
			Dla gimnazyów realnych gminnych:				
			W Prachaticach (niemieckie)		2.000		2.000
			W Trzeboni (czeskie)		3.000		3.000
			Raty roczne i należitości poboczne za gimnazjum wyższe na Nowem Mieście w Pradze (czeskie)		13.064		13.064
			Morawia:				
			Naprawy w domu gimnazyalnym w Znojmie			2.650	2.650
			Sprawienie sprzętów do sali rysunkowej w gimnazjum realnem rządowem i w gimnazjum wyższem w Hradyszczu węgierskiem (niemieckie)			800	800
			Przysposobienie domu dla gimnazjum w Bernie (II. niemieckie) i urządzenie			500	500
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domu na gimnazjum (II niemieckie) w Bernie (11)		8.900		8.900
			Raty roczne i należitości poboczne za budowę domu na gimnazjum (czeskie) w Bernie		10.800		10.800
			Galicja:				
			Sprawienie środków naukowych dla gimnazjum rządowego w Podgórzu			300	300
			Urządzenie wewnętrzne i sprawienie środków naukowych dla gimnazjum rządowego niższego w Buczaczu			5.000	5.000
			Subwencya gminie miasta Jasła na wystawienie nowego domu dla gimnazjum (1 rata)			5.000	5.000
			Subwencya gminie miasta Buczacza na wystawienie nowego domu dla gimnazjum			20.000	20.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Przemyślu (2 rata)			70.000	70.000
			Bukowina:				
			Urządzenie wewnętrzne gimnazjum rządowego w Czerniowcach			5.000	5.000
			Zniesienie .	4,036.800	71.598	261.330	4,369.728

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	4,036.800	71.598	216.330	4,369.728
9	16	1	Dobudowania i przebudowania w budynku gimnazjum rządowego w Czerniowcach (3 i ostatnia rata)			31.500	31.500
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa re- prezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		4.000		4.000
		2	Szkoły realne	1,457.272			1,457.272
			Austria poniżej Anizy:				
			Restauracye domu szkoły realnej wyższej rządowej w Wiedniu (dzielnica XV, Fünfhaus)			3.700	3.700
			Tryest:				
			Restauracye w domu szkolnym rządowym na placu lipskim w Tryeście			3.600	3.600
			Czechy:				
			Urządzenie wewnętrzne szkoły realnej rządowej w Pra- dze (I. niemiecka)			2.000	2.000
			Budowa nowego skrzydła frontowego dla szkoły realnej rządowej w Pradze (I. niemiecka), (2 i ostatnia rata)			36.000	36.000
			Subwencya dla szkoły realnej niższej w Budziejowicach utrzymywanej przez stowarzyszenie Matice školská (czeska)		2.000		2.000
			Rata roczna na umorzenie ceny domu kupionego w Pradze w celu pomieszczenia I. niemieckiej rzą- dowej szkoły realnej		735		735
			Morawia:				
			Subwencya morawskiemu funduszowi krajowemu na utrzymanie szkoły realnej czeskiej w Prossnicy		4.000		4.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa re- prezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		1.000		1.000
		3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	30.000			30.000
		4	Komisye egzaminacyjne	5.000			5.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	2.650			2.650
		6	Dodatki za zasługi dla profesorów	7.000			7.000
		7	Wsparcia i stypendya tudzież remuneracye dla kandy- datów na nauczycieli i nauczycieli		28.500		28.500
			Suma (Tytuł 16, §§. 1—7)	5,538.722	111.833	338.130	5,988.685
	17		Biblioteki naukowe	26.900			26.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	18		Szkoły przemysłowe.				
		1	Szkoły przemysłowe:				
		a)	Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłu (przemysł budowniczy, mechaniczny, tkacki, chemiczny i artystyczny)	942.700			942.700
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (w X. dzielnicy):				
			Potrzeby naukowe (5 i ostatnia rata)			500	500
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Pilzni:				
			Urządzenie warsztatu mechaniczno-technicznego (3 rata)			3.000	3.000
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Pilzni:				
			Urządzenie warsztatu naukowego (2 rata)			4.000	4.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Libercu:				
			Kupno gruntu pod przybudowę w szkole przemysłowej rządowej			4.000	4.000
			Przybudowa w szkole przemysłowej rządowej (1 rata)			45.000	45.000
			Restauracje budownicze w budynku warsztatów naukowych mechaniczno-technicznych			1.000	1.000
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Bernie:				
			Urządzenie wewnętrzne (1 rata)			1.590	1.590
			Rata roczna na budowę nowego domu dla szkoły przemysłowej rządowej (7 i 8 rata półroczna)		9.662		9.662
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Bernie:				
			Raty roczne za dom kupiony dla szkoły przemysłowej rządowej (11 i 12 rata półroczna)		5.200		5.200
			Szkoła przemysłowa rządowa we Lwowie:				
			Urządzenie wewnętrzne warsztatu naukowego (2 rata)			3.000	3.000
			Urządzenie wewnętrzne lokali szkolnych (2 rata)			1.000	1.000
			Potrzeby naukowe (2 rata)			500	500
			Szkoła przemysłowa rządowa w Czerniowcach:				
			Urządzenie wewnętrzne			160	160
			Potrzeby naukowe			400	400
			Suma (a)	942.700	14.862	64.150	1.021.712
		ż)	Szkoły zawodowe dla szczególnych gałęzi przemysłu	753.400			753.400
			Szkoła tkacka w Asz:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (1 rata)			5.000	5.000
			Szkoła tkacka w Bernie:				
			Kupno warsztatów tkackich ręcznych (2 rata)			1.000	1.000
			Zniesienie	753.400		6.000	759.400

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	753.400	6.000	759.400	
9	18	1	Szkoła tkacka w Bruntalu: Uzupełnienie urzędnictwa mechanicznego (3 i ostatnia rata)		236	236	
			Szkoła tkacka w Varchlabach: Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)		2.500	2.500	
			Szkoła tkacka w Humpoleszu: Urządzenie tkactwa mechanicznego (1 rata)		3.500	3.500	
			Szkoła tkacka w Karniowie: Urządzenie tkactwa mechanicznego, uzupełnienie tkactwa ręcznego i urządzenie wewnętrzne (3 rata)		1.700	1.700	
			Szkoła tkacka w Nachodzie: Przesiedlenie do nowego budynku szkolnego Urządzenie tkactwa mechanicznego (4 rata)		120 2.067	120 2.067	
			Szkoła tkacka w Szluknowie: Urządzenie tkactwa mechanicznego wstążek		775	775	
			Szkoła tkacka w Hlemnicach: Uzupełnienie oddziału tkactwa mechanicznego		235	235	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Chrudimie: Zaprowadzenie oświetlenia gazowego (2 rata)		366	366	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Horzycach: Urządzenie wewnętrzne (3 rata)		700	700	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Mezericzu wołoskim: Budowa domu na warsztaty szkolne (5 i ostatnia rata)		3.000	3.000	
			Szkoła zawodowa przemysłu rusznikarskiego w Borowlu: Urządzenie wewnętrzne		3.000	3.000	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Mikulaszowicach: Dalsze urządzenie (4 rata)		750	750	
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie: Urządzenie wewnętrzne, kupno maszyn i narzędzi (5 rata) Urządzenie zbioru modeli narzędzi i maszyn rolniczych (3 rata)		2.000 150	2.000 150	
			Szkoła zawodowa filialna wyrobu towarów żelaznych grubych w Sułkowicach: Urządzenie wewnętrzne (3 rata)		1.000	1.000	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Świątnikach: Pierwsze urządzenie (3 rata)		2.000	2.000	
			Suma (b)	753.400	30.099	783.499	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
9	18	1	c) Szkoły rysunku i modelowania	9.750			9.750
			d) Ogólne szkoły rzemieślnicze i inne podobne zakłady	74.900			74.900
			e) Szkoły nauki dopełniającej i pokrewne zakłady	174.000			174.000
			Suma (§. 1)	1,954.750	14.862	94.249	2,063.861
		2	Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	92.600			92.600
		3	Szkoły handlowe	57.250			57.250
		4	Dodatki z tytułu starszeństwa dla suplentów	3.800			3.800
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—4)	2,108.400	14.862	94.249	2,217.511
19			Zakłady naukowe wyłączne.				
		1	Szkoły dla akuserek	41.000			41.000
		2	Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie Uzpełnienie biblioteki i urządzenie (2 i ostatnia rata)	32.000		620	32.000 620
		3	Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	4.950			4.950
		4	Szkoły marynarki	84.500			84.500
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—4)	162.450		620	163.070
20			Szkoły początkowe.				
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,368.300			1,368.300
			Austria poniżej Anizy:				
			Naprawy w domu seminaryum męskiego w Wiedniu			670	670
			Naprawy w domu pensjonatu cywilnego dla dziewcząt w Wiedniu (2 rata)			1.150	1.150
			Austria powyżej Anizy:				
			Naprawy w domu seminaryum nauczycielskiego męskiego w Linzu (1 rata)			350	350
			Karyntya:				
			Naprawy w domu seminaryum nauczycielskiego męskiego w Celowcu			430	430
			Zniesienie	1,368.300		2.600	1,370.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,368.300	2.600	1,370.900
9	20	1	Dalmacya:				
			Kupno pieców dla seminarjum nauczycielskiego męskiego w Borgo-Erizzo			780	780
			Kupno aparatu desinfekcyjnego przenośnego dla internatu seminarjum nauczycielskiego męskiego w Borgo-Erizzo			520	520
			Czechy:				
			Naprawy w sali gimnastycznej seminarjum nauczycielskiego niemieckiego w Pradze i kupno przyrządów gimnastycznych			1.400	1.400
			Śląsk:				
			Budowa nowego domu dla seminarjum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Opawie (1 rata)			20.000	20.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Kursa oddzielne w seminarjach nauczycielskich dla abiturjentów szkół średnich		4.060	4.060
	2		Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastępców w seminarjach męskich i żeńskich	1.500	1.500
	3		Stypendya dla seminarzystów		81.000	81.000
	4		Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach męskich i żeńskich	2.500	2.500
	5		Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	16.000	16.000
	6		Dodatki rządowe do funduszów szkół normalnych	151.112	151.112
	7		Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu			38.000	38.000
	8		Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000	1.000
	9		Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami początkowymi i ogrodów szkolnych	8.000	8.000
	10		Dodatki na rzecz szkół początkowych i wydziałowych	96.034	96.034
			Salzburg:				
			Dodatek na wybudowanie domu dla szkoły początkowej pospolitej u św. Andrzeja w Salzburgu (2 i ostatnia rata)		22.368	22.368
			Zniesienie	1,644.446	107.428	63.300	1,815.174

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем узыwania аѣ до конца марта		Suma
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	1,644.446	107.428	63.300	1,815.174
9	20	10	Tyrol:				
			Na poparcie szkół początkowych niemieckich w południowym Tyrolu		15.000		15.000
			Tryest:				
			Restauracye w domu szkolnym rządowym na placu lipskim w Tryeście			3.600	3.600
			Suma (Tytuł 20, §§. 1—10) .	1,644.446	122.428	66.900	1,833.774
	21		Fundacye i dopłaty.				
	1		Fundacye	44.296			44.296
	2		Dopłaty	120.445			120.445
			Austria poniżej Anizy:				
			Raty roczne za dom szkolny przy ulicy Schwarzenbergstrasse w Wiedniu (16 i 17 rata)		50.000		50.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Dodatek na rzecz zjazdu filologów i pedagogów niemieckich w Wiedniu		5.000		5.000
			Suma (Tytuł 21, §§. 1 i 2) .	164.741	55.000		219.741
	22		Administracya funduszków naukowych.				
	1		Wydatki funduszków	44.000			44.000
			Czechy:				
			Roboty konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze (4 rata)			12.000	12.000
	2		Wydatki lasów funduszowych i dóbr	28.950			28.950
			Nowe budowle i kupno realności			650	650
			Urządzenie gospodarstwa		260		260
			Suma (Tytuł 22, §§. 1 i 2) .	72.950	260	12.650	85.860
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 15—22) .	13,716.159	347.958	698.219	14,762.336
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—22) .	22,475.364	491.195	1,069.501	24,036.060

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a			
				1894	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
			X. Ministerstwo skarbu.						
			A. Właściwe wydatki państwa.						
			Zarząd finansów.						
10									
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych) . .	1,066.850	2.300		1,069.150	
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	3,220.148	2.460		3,222.608	
			Przybliżone koszta postawienia nowego dachu na domu Firmian Salm w Salzburgu (3 rata)				5.500	5.500	
			Przybliżone koszta budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju (3 rata)				150	150	
	3		Administracje podatkowe, służba podatkowa przy starostwach i lokalne komisje podatkowe	1,294.110	860		1,294.970	
			Przybliżone koszta dobudowania w domu rządowym w Opawie (2 rata)				1.746	1.746	
	4		Ogólna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	412.663			412.663	
	5		Straż skarbowa (68.736 zł. w złocie)	7,596.500			7,596.500	
			Strata na monecie do tego złota (19% aży)		13.060		13.060	
			Koszta budowy czardaku w okręgu urzędowym sereckim				2.275	2.275	
			Przybliżone koszta dobudowania skrzydła do budynku urzędowego w Tamswegu (3 rata)				2.945	2.945	
			Przybliżone koszta budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju (3 rata)				820	820	
	6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i kasy depozytowe-sądowe w Wiedniu	4,393.620	20.640		4,414.260	
			Kupno realności w Pergine (6 rata)		450		450	
			Przybliżone koszta kupna domu w Aigen		1.150		1.150	
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Frydku				4.760	4.760	
			Przybliżone koszta przysposobienia ratusza w Teplicach				1.200	1.200	
			Dobudowanie skrzydła do budynku urzędowego w Tamswegu (3 rata)				1.480	1.480	
	7		Prokuratorye skarbowe	406.234			406.234	
	8		Zarząd ceł (100.024 zł. w złocie)	1,680.289	2.030		1,682.319	
			Strata na monecie do tego złota (19% aży)		19.004		19.004	
			Przybliżone koszta budowy domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju (3 rata)				416	416	
	9		Utrzymanie w ewidencji katastru podatku gruntowego	875.046	10.000		885.046	
			Przybliżone koszta budowy domu urzędowego w Frydku				1.964	1.964	
			Przybliżone koszta dobudowy w domu rządowym w Opawie (2 rata)				4.584	4.584	
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9) .	20,945.460	71.954		27.840	21,045.254	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma			
				1894	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
11			Ogólna administracja kasowa.						
	1	1	Strata na monecie	855.100				855.100	
		2	Kalo i koszta bicia pieniędzy z monet złotych zużytych oddanych do przetopienia	2.000				2.000	
	2		Wynagrodzenia stronom	10.000				10.000	
	3		Zaliczka na pokrycie kosztów uregulowania rzeki Drawy w Karyntyi (ostatnia rata)	33.333				33.333	
	4		Pożyczka bezprocentowa miastu Pradze na odbudowanie mostu Karola (2 rata)	150.000				150.000	
	5		Pożyczka bezprocentowa Wydziałowi krajowemu galicyjskiemu na budowę drogi krajowej z Dynowa do Kańczugi (1 rata)	30.000				30.000	
	6		Pożyczka bezprocentowa gminie miasta Brodów (1 rata)		175.000			175.000	
	7		Fundusz taksy wojskowej	1,148.613				1,148.613	
	8		Koszta wybicia monet koronowych srebrnych, niklowych i brązowych, tudzież koszta nabycia metalu na te dwa ostatnie rodzaje monet	2,022.000				2,022.000	
	9		Wydatki rozmaite	31.500				31.500	
	10		Wsparcia nadzwyczajne dla urzędników rządowych	1.000.000				1.000.000	
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—10)	1,190.113	4,092.433	175.000		5,457.546	
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.						
12			Podatki stałe.						
	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym, tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	67.000				67.000	
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego	2.300				2.300	
	3		Koszta egzekucyi podatków i diety dla pomocników używanych przez urzędy podatkowe w sprawach egzekucyj podatkowych	695.000				695.000	
	4		Dochodzenia przygotowawcze w celu reformy podatkowej	10.000				10.000	
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)	69.300	705.000			774.300	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
13			Cło.				
	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	896.270		896.270	
	2		Zwroty opłat	187.630		187.630	
	3		Ryczałtowe koszty zarządu	1,400.000		1,400.000	
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3) .	2,483.900		2,483.900	
			Podatki niestałe.				
14			Podatek konsumcyjny:				
	1		Wydatki zarządu	1,262.450		1,262.450	
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	650.000		650.000	
		2	Zwroty podatków od wyrobu gorzałki	650		650	
		3	Zwroty podatków od wyrobu piwa	9.450		9.450	
		4	Zwroty podatkowe z policzeniem dyskonta	570.000		570.000	
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa wyrobionego w Wiedniu i w Tryeście i wywiezionego za linią podatkową tych miast	199.000		199.000	
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne	80.000		80.000	
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego:				
		1	za wywóz gorzałki	5.000		5.000	
		2	„ „ piwa	560.000		560.000	
	4		Bonifikacje za podatek konsumcyjny:				
		1	za wywóz gorzałki	560.000		560.000	
		2	„ „ cukru	4,400.000		4,400.000	
		3	dla gorzelni rolniczych	2,700.000		2,700.000	
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie	1,100.000		1,100.000	
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—5) .	12,096.550		12,096.550	
15			Sól:				
	1		Koszta produkcji i zakupna	2,910.085		2,910.085	
			Strata na monecie (okrągło)		100	100	
			Nowe budynki i inne wydatki nadzwyczajne		199.800	199.800	
	2		Wydatki przy sprzedaży	242.000		242.000	
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2) .	3,152.085	100	3,351.985	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
16			Tytoń:				
	1		Wydatki administracyjne	861.400			861.400
	2		Koszta produkcji i kupna (11,100.000 złotych w złocie)	25,835.000			25,835.000
			Strata na powyższem złocie (19% aży)		2,109.000		2,109.000
			Nowe budynki			400.000	400.000
	3		Wydatki przy sprzedaży	1,299.800			1,299.800
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	27,996.200	2,109.000	400.000	30,505.200
17			Stępel	532.000			532.000
18			Taksy i opłaty od czynności prawnych	800.000			800.000
19			Loterya	10,271.000			10,271.000
20			Myta	31.800			31.800
21			Cechowanie	94.746	1.254		96.000
22			Podatek osobny od napojów wysokowych pędzonych	13.500			13.500
			Suma (Rozdziały 14—22)	54,987.881	2,110.354	599.800	57,698.035
			Własność państwa.				
23			Gmachy dykasteryalne	181.745	900		182.645
			a) Należytość roczna na kupno domu Nr. 755 w Ottakringu		220		220
			b) Należytość roczna na kupno domu kasy oszczędności w Lublanie		8.533		8.533
			c) Dodatek rządowy na restauracją zamku Karlsteinu w Czechach (8 rata)			15.000	15.000
			d) Przybliżone koszta budowy nowego domu dla urzędu skarbowego i cłowego w Polju (3 rata)			100	100
			e) Przybliżone koszta dobudowania skrzydła do domu urzędowego w Tamswegu (3 rata)			491	491
			Suma (Rozdział 23)	181.745	9.653	15.591	206.989
24			Fiskalności i bezdziedziczności	7.000			7.000
25			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,990.621			1,990.621
26			Mennictwo	2,025.640	11.993		2,037.633
			Nowe budowle i urządzenia warsztatowe			133.300	133.300
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	83,881.660	7,001.387	951.531	91,834.578

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		Suma
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
27			XI. Ministerstwo handlu.				
			A. Właściwe wydatki państwa.				
	1	1	Kierownictwo naczelne	401.460	72.000	473.460	
			Strata na monecie za 8.200 zł. w złocie, 19% ażyo		1.560	1.560	
		2	Badania w przedmiocie budowy kanałów dla żeglugi		10.000	10.000	
		3	Wystawa powszechna w Chicago w r. 1893		75.000	75.000	
		4	Zaliczka zwrotna dla mięszanej komisji prutowej, suma ogólna 58.000 zł. w złocie (4 rata)		10.480	10.480	
			Strata na monecie za to złoto (19% ażyo) okrągło		2.000	2.000	
		5	Na wystawy wyłączne i miejscowe tutejszokrajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznacza się osobnej dotacyi		12.000	12.000	
		6	Subwencya dla c. k. muzeum handlowego austriackiego		40.000	40.000	
		7	Dodatek na koszta sporządzenia mapy głębokości je- ziora bodeńskiego		300	300	
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—7)	401.460	125.560	624.800	
		2	Wygotowanie statystyki zagranicznego handlu	191.550		191.550	
		3	Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Pra- terze	22.420	550	26.970	
		4	Nadzór nad przemysłem	144.720		144.720	
		5	Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	16.470		16.470	
		6	1 Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych	271.340	700	272.040	
			2 Dla pomocników inspekcji głównej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		140.000	140.000	
			Suma (Tytuł 6, §§. 1 i 2)	271.340	700	412.040	
		7	1 Służba miar i wag	408.530		408.530	
			2 Budowa domu dla komisji głównej miar i wag (1 rata)		50.000	50.000	
			3 Przesiedlenie i urządzenie na nowo urzędu głównego miar i wag w Pradze		4.000	4.000	
			4 Naprawy w filialnym urzędzie miar i wag w Wiedniu		2.000	2.000	
			5 Koszta sprawienia miarowzorów tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych		2.000	2.000	
			6 Przebudowanie domu urzędowego w Tamswegu (2 rata)		608	608	
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—6)	408.530	58.608	467.138	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволением używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
27	8	1	Służba portowa i zdrowotna morska	741.180			741.180
		2	Wydatki nadzwyczajne		1.680		1.680
		3	Nowe budowle w Przymorzu:				
			<i>a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.</i>				
			Grado. Budowa muru wybrzeżnego na zachód od wjazdu do portu			4.900	4.900
			Piran. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (1 rata)			10.000	10.000
			Polje. Budowa grobli do lądowania (1 rata)			15.000	15.000
			Kres. Budowa pomostu do lądowania			5.000	5.000
			Roweńska pod Łoszynem wielkim. Podwyż- szenie i wzmocnienie istniejącej tamy (1 rata)			10.000	10.000
			Tryest. Środki do ankrowania okrętów w nowym porcie (reszta)			12.400	12.400
			Punat. Pogłębienie wjazdu do zatoki Cassion przez rozsadzenie (reszta)			2.000	2.000
			Natissa. Przekop pod Panigai dla ułatwienia żeglugi rzecznej (4 rata)			5.000	5.000
			Val Pidocchio w kanale Arsa. Urządzenie po- mostu do lądowania (naddatek)			9.060	9.060
			Kopar. Przedłużenie grobli delle Galere (reszta i naddatek)			7.100	7.100
			Verbnik na wyspie Kerku. Budowa tamy ochron- nej (reszta)			7.200	7.200
			Baszka. Budowa tamy ochronnej (reszta)			20.460	20.460
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			600	600
			Nahycie ziemi santorynowej			6.000	6.000
			<i>b) Nadzwyczajne i nowe oświetlenie morskie i portowe.</i>				
			Grado. Postawienie latarni Arzbergera na Mula di Muggia (reszta)			5.000	5.000
			Tryest. Dodatek koncesjonaryuszom budowy i eks- ploatacyi publicznych domów składowych i han- garów na zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w nowym porcie			4.800	4.800
			Suma (Tytuł 8, §. 3)			125.520	125.520
			Zniesienie	741.180	1.680	125.520	868.380

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	741.180	1.680	125.520	868.380
27	8	4	Nowe budowle w Dalmacyi:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Rażance. Budowa grobli ochronnej i do lądowania			5.800	5.800
			Pasman. Budowa przystani dla łodzi			4.700	4.700
			Splet. Położenie dwóch znaków kotwicznych przy nowej grobli			5.150	5.150
			Splet. Wynagrodzenie przedsiębiorcy Antoniemu Bettiniemu za roboty przydatkowe przy wykonaniu budowy portowych w Splecie			1.200	1.200
			Pučišće. Budowa muru przybrzeżnego			5.600	5.600
			Św. Marcin na Braczu. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (1 rata)			15.000	15.000
			Makarska. Przedłużenie grobli do lądowania			13.700	13.700
			Lučica na Lagoście. Budowa muru przybrzeżnego			2.500	2.500
			Korczoła. Położenie znaku kotwicznego			4.500	4.500
			Molonta. Urządzenie miejsca do lądowania			3.500	3.500
			Zatoka kotorska. Urządzenie miejsc do lądowania dla parowców lokalnych			5.400	5.400
			Novi. Przedłużenie grobli ochronnej i do lądowania (reszta)			12.000	12.000
			Stretto. Budowa tamy ochronnej (reszta)			2.890	2.890
			Szebenik. Budowa muru przybrzeżnego (reszta)			8.000	8.000
			Starygrad. Budowa muru przybrzeżnego (reszta)			7.700	7.700
			Cyrkwice na półwyspie Sabioncello. Budowa tamy ochronnej (reszta)			2.800	2.800
			Szebenik. Budowa tamy do lądowania i muru przybrzeżnego, (drugiej nadwyżki reszta)			5.500	5.500
			Splet. Dalsze wzmocnienie nasypu kamiennego u tamy ochronnej (8 rata)			4.000	4.000
			Splet. Budowa grobli przed koleją żelazną (reszta)			2.810	2.810
			Bol na wyspie Braczu. Budowa grobli do ochrony i lądowania (reszta)			530	530
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na głębiach			700	700
			Nabycie ziemi santorynowej			6.000	6.000
			Zniesienie .			120.980	120.980
				741.180	1.680	125.520	868.380

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	741.180	1.680	125.520	863.380
						120.980	120.980
			<i>b) Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.</i>				
27	8	4	Kuljari. Zaprowadzenie latarni morskiej (VI. rzędu)			2.600	2.600
			Tavčica. " " " " "			5.500	5.500
			Duinka. " " " " "			5.500	5.500
			<i>c) Nadzwyczajne i nowe budynki.</i>				
			Splet. Budowa domu dla kapitanatu portowego (nadwyżka)			14.500	14.500
			Peterzane. Założenie szpitalu dla cholerycznych i urządzenie lokali do desinfekcyi tudzież na pomieszczenia dla dozorców i służby (5 rata)			5.000	5.000
			Suma (Tytuł 8, §. 4)			154.080	154.080
	5		Budowa i koszty utrzymania torów portowych w Tryeście:				
			a) Spłata kapitału (13 rata)			25.000	25.000
			b) Odsetki 4% od reszty kapitału zalegającego z końcem 1892			16.620	16.620
			Suma (Tytuł 8, §. 5)			41.620	41.620
	6		Cena kupna gruntów w S. Sabba nabytych w celu rozszerzenia tamtejszego portu dla nafty; reszta (odsetki)			6.900	6.900
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—6)	741.180	1.680	328.120	1,070.980
			Suma (Tytuły 1—8)	2,197.670	128.490	628.508	2,954.668
	9		<i>B. Zakład poczt i telegrafów.</i>				
			<i>Służba w Austrii.</i>				
	1		Płace osobiste	16,450.000			16,450.000
	2		Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu	12,177.000			12,177.000
	3		Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi	1,047.000			1,047.000
			Zniesienie	29,674.000			29,674.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	29,674.000	29,674.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
27	9	4	Na założenie nowych linii telegraficznych i pneumaticznych; na zaciąganie drutów na nowe telegrafy podmorskie itd.	300.000	300.000
		5	Na zaprowadzenie nowych przewodów telefonicznych rządowych	180.000	180.000
		6	Nowe budynki:				
		a)	Koszta budowy nowych domów dla poczty i telegrafów	30.000	30.000
		b)	Raty roczne na umorzenie pożyczek na budowę nowych domów dla poczty i telegrafów	130.000	130.000
		7	Na urządzenie nowych urzędów i rozszerzenie istniejących	80.000	80.000
		8	Strata na monecie za 52.630 zł. w złocie, 19% ażyo	10.000	10.000
		9	Zapomoga dla stowarzyszenia emerytalnego służby pocztowej na prowincyi	32.000	32.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—9)	29,674.000	252.000	510.000	30,436.000
		10	Urzędy pocztowe austriackie w Turcyi	101.710	101.710
		11	Strata na monecie za 154.160 zł. w złocie (19% ażyo)	29.290	29.290
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—11)	29,775.710	281.290	510.000	30,567.000
10			C. Urząd pocztowych kas oszczędności				
		1	Wydatki administracyjne	1,075.200	30.000	1,105.200
		2	Uposażenie funduszów rezerwowych	129.137	129.137
		3	Nadwyżka z interesów dla zakładu pocztowego	711.833	711.833
			Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)	1,787.033	159.137	1,946.170
			Suma (Tytuły 1—10)	33,760.413	568.917	1,138.508	35,467.838
11			D. Budowa kolei żelaznych państwa.				
		1	Budowa kolei żelaznej od Schrambachu do Kernhofu	393.350	393.350
		2	Budowa kolei żelaznej od Stanisławowa do Woronienki	4,400.000	4,400.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)	4,793.350	4,793.350

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
27	12		E. Udział w dostarczeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych.				
		1	Budowa kolei miejscowej od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau (2 rata sumy 750.000 zł.)			150.000	150.000
		2	Budowa kolei dolno-kraińskich od Lublany do Nowomesta i Straży, tudzież od Wielkiego Lupu do Koczewia (1 rata sumy 2,500.000 zł.)			500.000	500.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)			650.000	650.000
	13		F. Ruch kolei rządowych wydzierżawionych.				
			Szlak podmokielski:				
			Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	130			130
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Roboty rozmaite na linii od Podmokla do granicy państwa, w złocie			870	870
			Suma (Tytuł 13)	130		870	1.000
	14		G. Ruch kolei utrzymywany przez Rząd i żegluga parowa na jeziorze bodeńskim.				
			<i>Koleje będące własnością państwa i administrowane przez Rząd na własny rachunek:</i>				
		1	Koleje zachodnie rządowe (z wyłączeniem żeglugi parowej na jeziorze bodeńskim), kolej rządowa tryestyńsko-herpelsko-istryjska, kolej rządowa dalmatyńska, koleje rządowe w Galicyi, Morawii i Śląsku, kolej zachodnia węgierska (linia styryjska) i Pierwsza węgiersko-galiczyjska kolej żelazna (linia galicyjska).				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	491.400			491.400
			Wydatki na potrzeby ruchu	217.600			217.600
			Zniesienie	709.000			709.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		Suma
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	709.000			709.000
27	14	1	b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	3,684.330			3,684.330
			Wydatki na potrzeby ruchu	7,888.370			7,888.370
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	13,272.430			13,272.430
			Wydatki na potrzeby ruchu	3,206.570			3,206.570
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	4,831.480			4,831.480
			Wydatki na potrzeby ruchu	9,077.520			9,077.520
			e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	1,491.000			1,491.000
			f) „ „ obrót soli	1,014.000			1,014.000
			g) „ „ hotel w Zell nad jeziorem	7.000			7.000
			h) „ „ dom składowy w Grazu	8.200			8.200
			i) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	981.580			981.580
			Wydatki na potrzeby ruchu	4,849.420			4,849.420
			k) Wyплаты kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
			Pożyczka w zakładach kredytowych:				
			Odsetki i spłata kapitału	819.000			819.000
			Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:				
			Odsetki i spłata kapitału w zlocie <i>al pari</i>	24.080			24.080
			Renta roczna za kolej duchcowsko-podmokielską i prasko-duhcowską w myśl artykułu 3go umowy z dnia 26. kwietnia 1884 a względnie według ugody z dnia 25. lipca 1892	3,199.500			3,199.500
			Dla kolei Arcyksięcia Albrechta:				
			Odsetki od akcji i obligacyj pierwszorzędnych, tudzież rata amortyzacyjna 949.260 zł.				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pożyczki na wkłady 55.840 „	1,005.100			1,005.100
			Dla kolei galicyjskiej Karola Ludwika:				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od akcji i obligacyj pierwszorzędnych	2,865.900			2,865.900
			Dla kolei zachodniej węgierskiej (linia styryjska), stosownie do umowy z dnia 22. grudnia 1888:				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pierwotnego kapitału zakładowego 331.020 zł.				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pożyczki na wkłady z roku 1890, stosownie do §. 6go umowy 63.640 „	394.660			394.660
			Zniesienie	59,329.140			59,329.140

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	59,329.140			59,329.140
27	14	1	Dla pierwszej węgiersko-galicjijskiej kolei żelaznej (linia galicyjska), stosownie do umowy z dnia 20. grudnia 1888	1,449.790			1,449.790
			Dla linii z Eisenerz do Vordernbergu na odsetki od obligacji pierwszorzędných	119.400			119.400
			1) Raty roczne z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej, a mia- nowicie:				
			Szósta część kolei północnej Cesarza Ferdynanda (7 rata)	32.320			32.320
			Szósta część uprzyw. austriackiej kolei północno- zachodniej i szósta część austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa (5 rata)	67.000			67.000
			Szósta część uprzyw. Spółki kolei południowej (4 rata)	33.000			33.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monęcie od 518.010 zł. w złocie (19% ażo)		98.420		98.420
			Położenie szyn ze stali lanej		500.180		500.180
			Położenie zwrotnic żelaznych		79.870		79.870
			Położenie podkładów napawanych		103.000		103.000
			Wzmocnienie istniejących systemów budowy wierzchniej		253.000		253.000
			Rozszerzenie stacji w Budziejowicach (1 rata)			75.000	75.000
			" " w Beneszowie (1 rata)			75.000	75.000
			" " w Nuslem			270.000	270.000
			" " w Chebie (1 rata)			60.000	60.000
			" " dworca na wybrzeżu w Stadlau			50.000	50.000
			Budowa dworca towarowego w Ischlu i rozszerze- nie istniejących zakładów dworcowych tamże (1 rata)			70.000	70.000
			Przełożenie linii kolei arlberskiej			350.000	350.000
			Kupno narzędzi mierniczych do próbowania i ba- dania przewodów telegraficznych			500	500
			Kupno przyrządów telegraficznych rezerwowych			3.000	3.000
			Kupno przyrządów telefonicznych			3.000	3.000
			Poprowadzenie linii telegraficznej od Hulina do Ołomuńca			4.500	4.500
			Kupno około 12 wagonów służbowych			44.000	44.000
			Kupno pługów kolejowych systemu Marina			4.000	4.000
			Zniesienie	61,030.650	1,034.470	1,009.000	63,074.120

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	61,030.650	1,034.470	1,009.000	63,074.120
27	14	1	Kupno toczydeł do przewożenia wozów towarowych kolei ze szlakiem normalnym na kolei z Lambachu do Gmunden			7.250	7.250
			Rozszerzenie budynku zajazdowego w dworcu kolei południowej w Bielaku			43.000	43.000
			Wymiana mostów drewnianych			50.000	50.000
			Pomnożenie urzędzeń telegraficznych do celów kierowania wagonów			9.550	9.550
			Urządzenie linii telegraficznych do kierowania wagonów			6.500	6.500
			Rozszerzenie dworca praskiego i budowa odpowiedniego zakładu pociągowego w Nuslu (3 rata)			100.000	100.000
			Dodatki konkurencyjne na regulacją rzek			13.000	13.000
			Powiększenie zakładów warsztatowych w Linzu (8 rata)			100.000	100.000
			Budowle w celu ubezpieczenia podpór i stoków jakoteż zasłonięcia kolei od spadających lawin			130.000	130.000
			Rozszerzenie stacyj i ich zakładów			508.700	508.700
			Scentralizowanie zwrotnic wjazdowych i urzędzenia zabezpieczające obrót pociągów na rozmaitych stacyach i na szlaku bieżącym			100.000	100.000
			Rozmaite urzędzenia w domkach strażniczych, budkach sygnałowych itp.			15.000	15.000
			Wzmocnienie mostów			167.000	167.000
			Kupno wybrzeża poniżej mostu kolei północno-zachodniej na Dunaju (8 rata)			34.600	34.600
			Budowa domów stacyjnych z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pölten-Leobersdorf-Gutenstein i Pöchlarn-Kienberg-Gaming (9 rata)			30.000	30.000
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg-Lengau aż do Schneegattern dla c. k. dyrekcji generalnej Najw. funduszów prywatnych i rodzinnych (6 rata)			7.400	7.400
			Pomnożenie lokomotyw z tendrami i rezerwami			1,155.000	1 155.000
			Pomnożenie wagonów pasażerskich			700.000	700.000
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			25.000	25.000
			Zniesienie .	61,030.650	1,034.470	4,211.000	66,276.120

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем нѣуванія аѣ до конца марта		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	61,030.650	1,034.470	4,211.000	66,276.120
27	14	1	Nabycie:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (5 i o- statnia rata)			992.840	992.840
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobowymi (5 i ostatnia rata)				
			Rozmaite urzãdzenia i przekształcenia w wozach			70.000	70.000
			Urzãdzenia warsztatów			30 000	30 000
			Przyrządy do ładowania			6.450	6.450
			Wszelkie inne wydatki administracyi kolei rządo- wych:				
			Rozszerzenia, zaprowadzenie torów do zakładów przemysłowych, wydatki rozmaite i nieprze- widziane			325.000	325.000
			Na wkłady z funduszu wkładowego kolei galicyjskiej Karola Ludwika:				
			Położenie szyn ze stali lanej		56.000		56.000
			Położenie zwrotnic żelaznych		7.800		7.800
			Położenie podkładów napawanych lub twardych		12.000		12.000
			Dokończenie drugiego toru i urzãdzenia projekto- wane pierwotnie z powodu zaprowadzenia dru- giego toru			186.316	186.316
			Rozszerzenie stacyi we Lwowie			300.000	300.000
			" " w Tarnowie			30.000	30.000
			" " w Przemyśle			250.000	250.000
			Budynek główny w Rzeszowie			60.000	60.000
			Wzmocnienia mostów			179.600	179.600
			Podjazd w Krakowie			100.000	100.000
			Urzãdzenie zakładu gazowego we Lwowie			25.000	25.000
			Urzãdzenie torów			70.000	70.000
			Budynki mieszkalne i wjazdowe, urzãdzenia dla służby towarowej, zakłady ruchu pociągów, ubezpieczenia centralne, budowle, rozmaite inne roboty i kupna, wreszcie wydatki nieprzewi- dziane			173.500	173.500
			Dalsze urzãdzenia i ulepszenia w wozach			70.254	70.254
			Na wkłady z funduszu wkładowego kolei Arcyksięcia Albrechta:				
			Położenie szyn ze stali lanej		33.600		33.600
			Położenie zwrotnic żelaznych		1.950		1.950
			Rozszerzenie warsztatów i innych zakładów w Stryju			195.000	195.000
			Zniesienie .	61,030.650	1,145.820	7,274.960	69,451.430

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	61,030.650	1,145.820	7,274.960	69,451.430
27	14	1	Zniesienie budek i domków strażniczych drewnia- nych i zastąpienie ich muraowanemi			29.050	29.050
			Przebudowanie budowli spodnich			50.000	50.000
			Wymiana drewnianych przejazdów górnych			16.000	16.000
			Przyrządy centralne i zakłady ubezpieczające			20.000	20.000
			Budynek mieszkalny dla urzędników i służ w Do- linie			20.450	20.450
			Rozszerzenie stacyj w Wolicy, Kałuszu i Krecho- wicach			24.850	24.850
			Roboty rozmaite nieprzewidziane			4.100	4.100
			Wzmocnienie podstaw u wozów towarowych od- krytych, przerobienie hamulców, urządzenie wo- zów do przewozu desek			6.000	6.000
			Na wkłady z funduszu wkładowego kolei ducheowskich:				
			Położenie szyn ze stali lanej		25.920		25.920
			Położenie zwrotnic żelaznych		4.680		4.680
			Położenie podkładów napawanych lub twardych		20.000		20.000
			Urządzenie stacyi do wymijania w Wiesy			380.740	380.740
			Ulepszenia, rozmaite roboty na wielu stacyach, tu- dzież zakłady ubezpieczające na linii podmokiel- sko-chomutowskiej			470.350	470.350
			Drugi tor od Hrobu do Nowego Miasta			1,500.000	1,500.000
			Wydatki rozmaite i nieprzewidziane			4.500	4.500
			Suma (Tytuł 14, §. 1)	61,030.650	1,196.420	9,801.000	72,028.070
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na rachunek Spółki:</i>				
	2		Kolejlwowsko-czerniowiecko-jaska:				
			A. Kolej lwowsko-czerniowiecka:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	17.140			17.140
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.560			7.560
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	161.910			161.910
			Wydatki na potrzeby ruchu	242.990			242.990
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	443.330			443.330
			Wydatki na potrzeby ruchu	117.470			117.470
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	184.940			184.940
			Wydatki na potrzeby ruchu	560.260			560.260
			e) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	253.500			253.500
			f) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	52.200			52.200
			Wydatki na potrzeby ruchu	759.800			759.800
			g) Nadwyżka Spółce	37.400			37.400
			Suma A	2,838.500			2,838.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
27	14	3	B. Linia niegwarantowana zabrzesko-sobotyńska:				
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>				
			Wydatki osobowe	760			760
			Wydatki na potrzeby ruchu	340			340
			<i>b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:</i>				
			Wydatki osobowe	9.360			9.360
			Wydatki na potrzeby ruchu	31.940			31.940
			<i>c) Służba ruchu i handlowa:</i>				
			Wydatki osobowe	21.810			21.810
			Wydatki na potrzeby ruchu	7.990			7.990
			<i>d) Służba pociągowa i warsztatowa:</i>				
			Wydatki osobowe	6.890			6.890
			Wydatki na potrzeby ruchu	9.810			9.810
			<i>e) Wszelkie inne wydatki:</i>				
			Wydatki osobowe	1.460			1.460
			Wydatki na potrzeby ruchu	15.740			15.740
			<i>f) Nadwyżka Spółce</i>	22.700			22.700
			Suma B	128.000			128.000
			Suma (Tytuł 14, §. 3)	624.400			624.400
			Suma (Tytuł 14, §§. 2 i 3)	4,567.800			4,567.800
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	65,598.450	1,196.420	9,801.000	76,595.870
4			Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:				
			<i>a) Zarząd ogólny:</i>				
			Wydatki osobowe	4.670			4.670
			Wydatki na potrzeby ruchu	1.770			1.770
			<i>b) Służba żeglarska:</i>				
			Wydatki osobowe	101.390			101.390
			Wydatki na potrzeby ruchu	31.360			31.360
			<i>c) Wydatki konserwacyjne:</i>				
			Na potrzeby ruchu	17.600			17.600
			<i>d) Służba materiałowa:</i>				
			Wydatki na potrzeby ruchu	60			60
			<i>e) Wszelkie inne wydatki:</i>				
			Wydatki osobowe	1.430			1.430
			Wydatki na potrzeby ruchu	3.020			3.020
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 400 zł. w zlocie (19% aży)		80		80
			Suma (Tytuł 14, §. 4)	161.300	80		161.380
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	65,759.750	1,196.500	9,801.000	76,757.250
			Suma (Tytuł 11—14)	65,759.880	1,196.500	15,245.220	82,201.600
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1—14)	99,520.293	1,765.417	16,383.728	117,669.438

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
29	2		Kopalnie:				
	1		Wydatki zarządu	34.600	2.000	2.000	38.600
	2		Zarząd górniczy w Kirchbichlu	168.005			168.005
	3		Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	285.644			285.644
			Kupno realności			400	400
	4		Zarząd hutniczy w Cilli	517.524			517.524
			Nowe budowle i zakłady korzystne			4.000	4.000
			Kupno realności			18.000	18.000
	5		Dyrekcya górnicza w Idryi	805.016			805.016
			Nowe budowle i zakłady korzystne			51.800	51.800
			Kupno realności			3.000	3.000
	6		Dyrekcya górnicza w Brüx	833.091			833.091
			Nowe budowle i zakłady korzystne			5.800	5.800
			Kupno realności			17.200	17.200
	7		Dyrekcya górnicza w Przybramie	3.359.478			3.359.478
			Nowe budowle i zakłady korzystne			40.000	40.000
			Kupno realności			11.000	11.000
	8		Inne c. k. kopalnie	627.538			627.538
			Nowe budowle i zakłady korzystne			5.698	5.698
			Kupno realności			100	100
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	6.630.896	2.000	158.998	6.791.894
			Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2)	10.799.686	101.230	276.958	11.177.874
			Ogółem (Rozdziały 28 i 29)	14.020.816	1.591.947	1.135.143	16.747.906
30			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.				
	1		Kierownictwo naczelne	194.100	17.900		212.000
	2		Najwyższy trybunał	441.000	64.600		505.600
	3		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	17.677.000	600		17.677.600
			Strata na monecie (okrągło)		350		350
			Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun- towych		90.000		90.000
			Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów a w szczególności sądów obwodowych w Słanem i w Trutnowie w Czechach, tudzież zmiany w poczcie urzędników		50.000		50.000
	4		Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:				
			Austria poniżej Anizy:				
	1		Na kupno domu przy Favoriten w dzielnicy X. w Wie- dniu (4 rata)		3.655		3.655
	2		Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (z 25 rat rocznych, 17 rata)		825		825
	3		Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (z 28 rat rocznych, 22 rata)		570		570
	4		Na wybudowanie domu sądowego i więzienia w Wie- ner-Neustadt (6 rata)			100.000	100.000
			Zniesienie	18.312.100	228.500	100.000	18.640.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	18,312.100	228.500	100.000	18,640.600
30	4		Austria powyżej Anizy:				
		5	Kupno domu Nr. 63 w Aigen (2 rata)		1.468		1.468
			Tyrol:				
		6	Kupno domu w Pergine na pomieszczenie sądu powiatowego (6 rata)		1.780		1.780
		7	Budowa domu na sąd i więzienie w Bozen (2 rata)			15.000	15.000
			Styrya:				
		8	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu, wynagrodzenie dla gminy za koszty budowy (z 20 rat 8 rata)		2.314		2.314
		9	Wybudowanie na wybrzeżu Muru w Gracu domu dla sądów cywilnych (6 rata)			100.000	100.000
		10	Budowa domu dla sądu karnego przy Jacominigasse w Grazu (4 rata)			140.000	140.000
		11	Budowa domu na areszty dla sądu powiatowego w Gröbming			7.500	7.500
			Karyntya:				
		12	Kupno domu urzędowego w Breżu (reszta)		1.050		1.050
		13	Budowa drugiego piętra w budynku urzędowym skarbowym w Bielaku			4.000	4.000
			Dalmacya:				
		14	Przysposobienie budynku w Dernis			7.000	7.000
			Czechy:				
		15	Kupno domu Nr. 8 przy ulicy Spalonej w Pradze, rata roczna od kapitału kasy oszczędności		600		600
		16	Kupno domu Nr. 6 przy ulicy Spalonej w Pradze (4 rata)			23.200	23.200
		17	Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (z 30 rat, 18 rata)		1.610		1.610
		18	Przysposobienie ratusza w Teplicach			11.500	11.500
			Morawia:				
		19	Budowa domu dla sądu i na więzienie w Węgierskim Hradyszczu (4 rata)			120.000	120.000
			Zniesienie .	18,312.100	237.322	528.200	19,077.622

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	18,312.100	237.322	528.200	19,077.622
30	4	20	Budowa domu dla sądu i na więzienia w Morawskiej Ostrawie			50.000	50.000
			Śląsk:				
		21	Budowa domu dla sądu i na więzienia w Frydku (3 rata)			23.000	23.000
			Galicya wschodnia:				
		22	Budowa domu urzędowego w Mościskach (reszta)			10.000	10.000
		23	Budowa domu sądowego we Lwowie (4 rata)			40.000	40.000
		24	Urządzenie wewnętrzne tegoż (2 rata)			5.000	5.000
		25	Budowa domu ekonomicznego dla sądu obwodowego w Tarnopolu (1 rata)			7.000	7.000
			Galicya zachodnia:				
		26	Na kupno domu dla sądu i na więzienia w Jaśle (6 rata)			20.000	20.000
		27	Kupno realności Nr. 54 w Nowym Sączu (5 rata)		6.000		6.000
		28	Budowa domu dla sądu obwodowego w Nowym Sączu (1 rata)			5.000	5.000
	5		Zakłady karne	2,500.000	920		2,500.920
			Strata na monecie (okrągło)		200		200
	6		Nowe budynki dla zakładów karnych:				
			Styrya:				
		1	Budowa drugiego domu roboczego przy zakładzie karnym w Marburgu (reszta)			10.000	10.000
			Czechy:				
		2	Na budowę zakładu karnego w Pankrac-Nusle pod Pragę odsetki, tudzież rata roczna i wynagrodzenie ryczałtu podatkowego z powodu zebrania funduszu na budowę			48.000	48.000
			Morawia:				
		3	Kupno gruntu z barakami w pobliżu więzienia celkowego w Mirowie		800		800
			Ogółem (Rozdział 30, Tytuły 1—6) .	20,812.100	245.242	746.200	21,803.542
31			XIV. Najwyższa Izba obrachunkowa . . .	176.950	700		177.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		
		1894	1895			
zł. w walucie austriackiej						
32			XV. Etat emerytalny.			
	1		Ogólny etat emerytalny administracji cywilnej	18,353.900		18,353.900
			Strata na monecie 2.570 zł. w złocie (19% azyo)		500	500
	2		Wspólne emerytury cywilne	105.000		105.000
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje ko- rony węgierskiej, t. j. 23%	24.150		24.150
			Zostaje	80.850		80.850
			Ogółem (Rozdział 32, Tytuły 1 i 2)	18,434.750	500	18,435.250
33			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
			A. Dla funduszków krajowych i gminnych.			
	1		Funduszowi krajowemu dolno-austriackiemu	50.000		50.000
	2		„ „ karyntyjskiemu	10.000		10.000
	3		Krajowi Krainie	63.400		63.400
	4		Gminie wiedeńskiej	182.000		182.000
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—4)	305.400		305.400
34			B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym.			
	1		Subwencye:			
	1		Lloydowi austriackiemu:			
			a) Milowe mon. pap.	2,910.000		2,910.000
			b) Zwrot opłat na kanale suezkim w złocie	490.000		490.000
	2		Spółce żeglugi parowej na Dunaju w mon. pap.	250.000		250.000
	3		Kolei żytańsko-libereckiej w złocie	45.000		45.000
	2		Zaliczki bezprocentowe:			
	1		Lloydowi austriackiemu, zaliczka na stopniowe od- nowienie materyału okrętowego monetą papierową (3 i ostatnia rata)		500.000	500.000
	2		Spółce żeglugi parowej na Dunaju w mon. pap.		250.000	250.000
	3		Jako 4% zaliczki:			
			A. Gwarantowane koleje żelazne we własnym zarządzie:			
			a) Kolei północno-zachodniej austriackiej w srebrze	491.000		491.000
			b) Kolei łączącej połud. półn. niem. w srebrze	800.000		800.000
			c) Austr.-węgierskiej Spółce kolei państwa: Sieć uzupełniająca w mon. pap.		265.000	265.000
			Zniesienie	3,695.000	2,306.000	6,001.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
		1894	1895			
zł. w walucie austriackiej						
34	3		Przeniesienie	3,695.000	2,306.000	6,001.000
			<i>B. Gwarantowane koleje żelazne w administracji rządowej:</i>			
			<i>d) Kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej:</i>			
			Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . w srebrze	2,128.400	2,128.400
			<i>e) Kolei granicznej morawskiej:</i>			
			Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . " "	285.400	285.400
			Suma	3,695.000	4,719.800	8,414.800
4			Strata na monecie od 535.000 zł. w złocie (19 ⁰ / ₀ ażyo)	101.650	101.650
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—4)	3,695.000	4,821.450	8,516.450
35			<i>C. Niektórym funduszom indemnizacyjnym.</i>			
	1		Dla Galicyi zapomoga niezwrótne	1,488.935	1,488.935
	2		Dla Bukowiny <i>a)</i> zaliczka niezwrótne	206.000	206.000
			<i>b)</i> zaliczka bezprocentowa	150.000	150.000
	3		Dla Karyntyi " "	130.000	130.000
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—3)	1,974.935	1,974.935
	1		Ogółem (Rozdziały 33—35)	5,975.335	4,821.450	10,796.785
36			XVII. Dług państwa.			
			A. Ogólny dług państwa:			
	1	1	Odsetki	116,091.040	116,091.040
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,161.536	30,161.536
			Zostaje	85,929.504	85,929.504
	2		Strata na monecie	407.689	407.689
			Suma (Tytuł 1, §§. 1 i 2)	85,929.504	407.689	86,337.193
	2	1	Umorzenie długu	11,405.415	11,405.415
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebrze	150.000	150.000
			Zostaje	11,255.415	11,255.415
	2		Strata na monecie	229.271	229.271
			Suma (Tytuł 2, §§. 1 i 2)	11,255.415	229.271	11,484.686
			Suma (Tytuł 1 i 2)	97,184.919	636.960	97,821.879

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleństwem używania aż do końca marca		S u m a
					1894	1895	
zł. w walucie austriackiej							
36			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:				
	3	1	Odsetki	49,613.815			49,613.815
		2	Strata na monecie		4,019.904		4,019.904
			Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2) .	49,613.815	4,019.904		53,633.719
	4	1	Umorzenie długu	2,097.870			2,097.870
		2	Strata na monecie		200.450		200.450
			Suma (Tytuł 4, §§. 1 i 2) .	2,097.870	200.450		2,298.320
			Suma (Tytuły 3 i 4) .	51,711.685	4,220.354		55,932.039
			Ogółem (Rozdział 36, Tytuły 1—4) .	148,896.604	4,857.314		153,753.918
37			XVIII. Zarząd długu państwa.				
	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	470.680			470.680
	2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	17.600			17.600
	3		Wydatki na zarząd długu ustalonego	398.817	3.100	122.400	524.317
			Strata na monecie do 16.400 zł. w złocie 19% ażyo .		3.100		3.100
			Suma (Rozdział 37, Tytuły 1—3) .	887.097	6.200	122.400	1,015.697

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleń używania aż do końca marca		S u m a			
				1894	1895				
						zł. w walucie austriackiej			
Zestawienie.									
1			I. Dwór cesarski	4,650.000				4,650.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	72.723				72.723	
3			III. Rada państwa	710.223	4.215	125.000		839.438	
4			IV. Trybunał państwa	21.900				21.900	
5			V. Rada Ministrów	1,041.329	4.200			1,045.529	
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych .	104,918.942	2,477.832			107,396.774	
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych . . .	17,829.936	760.067	2,471.450		21,061.453	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	16,576.488	2,449.277			19,025.765	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	22,475.364	491.195	1,069.501		24,036.060	
10 do 26			X. Ministerstwo skarbu	83,881.660	7,001.387	951.531		91,834.578	
27			XI. Ministerstwo handlu	99,520.293	1,765.417	16,383.728		117,669.438	
28 i 29			XII. Ministerstwo rolnictwa	14,020.816	1,597.947	1,135.143		16,747.906	
30			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	20,812.100	245.242	746.200		21,803.542	
31			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa	176.950	700			177.650	
32			XV. Etat emerytalny	18,434.750	500			18,435.250	
33 do 35			XVI. Zapomogi i uposażenia	5,975.335	4,821.450			10,796.785	
36			XVII. Dług państwa	148,896.604	4,857.314			153,753.918	
37			XVIII. Zarząd długu państwa	887.097	6.200	122.400		1,015.697	
Ogólna suma potrzeb .				560,902.510	26,476.943	23,004.953		610,384.406	

Preliminarz państwa

na rok 1893 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
1			I. Dwór cesarski		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana		
3			III. Rada państwa		
4			IV. Trybunał państwa		
5			V. Rada Ministrów.		
	1		Przychód gazet urzędowych	631.500	631.500
	2		Biuro korespondencyj telegraficznych	111.000	111.000
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)	742.500	742.500
6			VI. Sprawy wspólne		
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
	1		Dochód z Dziennika ustaw państwa	63.000	63.000
	2		Administracya poszczególnych krajów	209.701	210.701
	3		Bezpieczeństwo publiczne	701.697	701.697
	4		Budowa dróg	34.034	34.034
	5		Budownictwo wodne	46.086	46.086
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5)	1,054.518	1,055.518
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.		
	1		Obrona krajowa	63.900	63.900
	2		Straż policyjna wojskowa	57.219	57.219
	3		Żandarmerya	206.474	206.474
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)	327.593	327.593
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.		
			A. Zarząd naczelny.		
	1		Zarząd naczelny	300	300
	2		Nadzór szkolny	25	25
	3		Muzeum sztuki i przemysłu	10.700	10.700
	4		Komisya główna statystyczna	4.500	5.100
	5		Instytut geologiczny państwa	4.300	4.300
	6		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	2.750	2.750
			Zniesienie	22.575	23.175

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				zł. w walucie austriackiej		
9	7		Przeniesienie .	22,575	600	23,175
			Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
	1		a) Przychody w zakresie sztuk:			
	2		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5,300		5,300
	3		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	250		250
	4		b) Przychody w zakresie archeologii:			
	3		Przymorze	250	200	450
	4		Dalmacya		2,000	2,000
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7) .	28,375	2,800	31,175
			B. Wyznania.			
8			Wpływy funduszków religijnych:			
			a) Wpływy funduszków:			
	1		Austria poniżej Anizy	664,600		664,600
	2		Austria powyżej Anizy	101,500		101,500
	3		Salzburg	11,600		11,600
	4		Tyrol	101,500		101,500
			Zysk na monecie od 872 zł. (19% ażyo)		166	166
	5		Vorarlberg	1,200		1,200
	6		Styrya	174,200		174,200
	7		Karyntya	82,800		82,800
	8		Kraina	84,400		84,400
	9		Tryest	11,300		11,300
	10		Gorycya	24,000		24,000
	11		Istrya	12,300		12,300
	12		Dalmacya	29,300		29,300
	13		Czechy	843,300	3,164	846,464
	14		Morawia i Śląsk	600,100		600,100
	15		Galicja	421,800		421,800
			Z majątku zakładowego galicyjskiego funduszu religijnego		7,500	7,500
	16		Kraków	28,200		28,200
	17		Bukowina	4	260	264
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—17) .	3,192,104	11,090	3,203,194
	18		b) Wpływy lasów i dóbr funduszu religijnego	923,710	50	923,760
			Z majątku zakładowego funduszków religijnych:			
			Austria poniżej Anizy		6,000	6,000
			Austria powyżej Anizy		6,000	6,000
			Karyntya		4,000	4,000
			Kraina		600	600
			Galicja		22,500	22,500
			Suma (Tytuł 8, §. 18) .	923,710	39,150	962,860
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—18) .	4,115,814	50,240	4,166,054
9			Fundacje i dodatki na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
			Dodatki	9,800	160	9,960
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 8 i 9) .	4,125,614	50,400	4,176,014
			C. Oświecenie.			
10			Szkoły główne.			
	1		Uniwersytety	120,370		120,370
	2		Wydziały teologiczne	11,200		11,200
	3		Szkoły główne techniczne	82,000		82,000
	4		Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	8,100		8,100
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—4) .	221,670		221,670

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
9	11		Szkoły średnie.			
		1	Gimnazya	217.367		217.367
			Austria poniżej Anizy:			
			Dodatki gminy wiedeńskiej na rzecz gimnazjum rządowego w Wiedniu (XII. dzielnica Meidling), a mianowicie:			
			a) Na budowę nowego domu dla gimnazjum:			
			Od byłej gminy Dolnego Meidlingu (4 rata)		1.000	1.000
			„ „ „ Sechshaus (4 rata)		500	500
			b) Z powodu wzięcia gimnazjum gminnego w administracją rządową:			
			Od byłej gminy Gaudenzdorf (5 rata)		500	500
			Czechy:			
			Dodatek jednorazowy gminy pilgramskiej z powodu objęcia gimnazjum wyższego gminnego w administracją rządową		45.000	45.000
			Galicja:			
			Dopłaty:			
			Od gminy miasta Podgórze na zakupienie środków naukowych dla tamtejszego gimnazjum rządowego		300	300
			Od gminy miasta Buczacza na zakupienie przyborów naukowych dla gimnazjum niższego rządowego		300	300
		2	Szkoły realne	70.106		70.106
		3	Wszystkie szkoły średnie:			
			Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	1.000.000		1.000.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	1.387.473	47.600	1.435.073
12			Szkoły przemysłowe.			
		1	Szkoły przemysłowe:			
			a) Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłowych	75.000		75.000
			b) Szkoły zawodowe poszczególnych gałęzi przemysłowych	40.200		40.200
			Dodatki na zaprowadzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkackiej w Asz:			
			Od gminy		500	500
			Od przemysłowców		974	974
			c) Szkoły rysunku i modelowania	1.800		1.800
			d) Szkoły rzemieślnicze powszechne i zakłady pokrewne	20.000		20.000
			e) Wszystkie szkoły przemysłowe	200		200
			Suma (§. 1)	137.200	1.474	138.674
		2	Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	500		500
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	137.700	1.474	139.174

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
9	13		Zakłady naukowe wyłączne.		
	1		Szkoły dla akuszerok	2.452	2.452
	2		Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	4.975	4.975
	3		Szkoły marynarki	11.340	11.340
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—3)	18.767	18.767
14			Szkoły początkowe.		
	1		Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	78.800	78.800
	2		Stypendya wychowauców stanu nauczycielskiego, zwroty		322
	3		Zwroty zaliczek na podniesienie szkół początkowych		725
	4		Szkółki początkowe rządowe	5.550	5.550
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	84.350	85.397
15			Fundacye i dopłaty.		
	1		Dopłaty	5.375	5.375
			Suma (Tytuł 15)	5.375	5.375
16			Fundusze naukowe.		
	1		Wpływy funduszów	28.700	28.700
			Salzburg: Ażyo od udziału płatnego złotem w wyrobkach gwarentwa żelaznego w Achthalu i Hammerau w Bawaryi wynoszą- cego 800 zł. (19% ażyo)		152
	2		Dochody z lasów i dóbr funduszowych	26.100	26.100
			Suma (Tytuł 16, §§. 1 i 2)	54.800	54.952
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—16)	1,910.135	1,960.408
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—16)	6,064.124	6,167.597
10			X. Ministerstwo skarbu.		
			Zarząd finansów.		
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowemi i ra- chunków specjalnych)	3.500	3.500
	2		Dyrekeye skarbowe krajowe, dyrekeye skarbowe i dyrekeye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wy- miaru należytości	10.000	10.000
	3		Administracye podatkowe, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i komisye podatkowe lokalne	2.000	2.000
	4		Kasy krajowe	400	400
	5		Straż skarbowa (252 zł. w zlocie)	153.510	153.510
			Zysk na monecie za powyższe złoto (19% ażyo)		48
	6		Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i depozytowe sądowe w Wie- dniu	15.660	15.660
	7		Prokuratorye skarbowe	16.000	16.000
	8		Zarząd cel (781 zł. w zlocie)	1,475.825	1,475.825
			Zysk na monecie za powyższe złoto (19% ażyo)		149
	9		Utrzymanie w ewidencyi katastru podatku gruntowego	155.000	155.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	1,831.895	1,832.092

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
11			Ogólna administracja kasowa.			
	1		Dodatki z funduszków na koszt zarządu	138.796		138.796
	2		Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		467.090	467.090
	3		Taksa wojskowa	1,300.000		1,300.000
	4	1	Wpływy rozmaite	36.000	300.000	336.000
			Zysk na monecie (okrągło)		10.000	10.000
	5	2	Dochód z sprzedaży obligacji renty papierowej w sumie 1 milion złotych z odsetkami złożonych przez przedsiębiorców budowy Buntona i Fogertego na kaucyą, która następnie uznana została za przepadłą		1,186.000	1,186.000
			Kwota częściowa zysku osiągniętego przez emisją monet waluty koronowej		2,022.000	2,022.000
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5)	1,474.796	3,985.090	5,459.886
			Podatki stałe.			
12			Podatek gruntowy	36,110.000		36,110.000
13			Podatek od budynków	30,413.000		30,413.000
14			Podatek po 5% od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	1,936.000		1,936.000
15			Podatek zarobkowy	11,508.000		11,508.000
16			Podatek dochodowy	27,737.000		27,737.000
17			Należności za egzekucyą podatków		730.000	730.000
18			Odsetki za zwłokę od podatków zaległych		306.000	306.000
			Suma (Rozdziały 12—18)	107,704.000	1,036.000	108,740.000
19			Cło.			
	1		Dochody z cła	39,584.200		39,584.200
	2		Zysk na monecie złotej z ogólnych przychodów cłowych netto, których część w myśl ustawy dostaje się tutejszej połowie monarchii (od 11,684.892 zł. w złocie ażo 19%)		2,220.130	2,220.130
	3		Z powodu przypuszczania monet złotych do opłaty cła według taryfy		150.000	150.000
			Ażo 19%		28.500	28.500
			Suma (Rozdział 19, Tytuły 1—3)	39,584.200	2,398.630	41,982.830
20			Podatki niestałe.			
			Podatek konsumcyjny:			
	1		Podatek od wódki (konsumcyjny i produkcyjny)	30,800.000		30,800.000
	2		Podatek od wyrobu drożdży stałych	327.000		327.000
	3		Należność za kontrolę nad zakazaniem gorzałki	150.000		150.000
	4		Podatek od wina i moszczu	5,350.000		5,350.000
	5		Podatek od piwa	28,000.000		28,000.000
	6		Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	6,340.000		6,340.000
	7		Podatek konsumcyjny od cukru	24,050.000		24,050.000
	8		Podatek konsumcyjny od oleju kopalinnego	5,300.000		5,300.000
	9		Podatek konsumcyjny od innych spożywczych przedmiotów	468.000		468.000
	10		Dzierżawy podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych	2,942.200		2,942.200
	11		Inne wpływy	19.880		19.880
	12		Rękojmie składane na dochody niestałe	650.000		650.000
			Suma (Rozdział 20, Tytuły 1—12)	104,397.080		104,397.080

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
21		Sól:			
	1	Dochody urzędów produkcji	114.581		114.581
	2	Dochody urzędów sprzedaży	21,281.000		21,281.000
		Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2) .	21,395.581		21,395.581
22		Tytoń:			
	1	Dochody z sprzedaży w kraju	84,646.000		84,646.000
	2	Dochody dyrekcji naczelnej (370.000 zł. w złocie)	581.450		581.450
		Zysk na powyższym złocie (19% ażyto)		70.300	70.300
		Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2) .	85,227.450	70.300	85,297.750
23		Stęple	20,000.000		20,000.000
24		Taksy i opłaty od czynności prawnych	36,067.000		36,067.000
25		Loterya	16,771.000		16,771.000
26		Myta	1,237.000		1,237.000
27		Cechowanie	286.100		286.100
28		Podatek osobny od handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i sprzedaży drobnej	1,130.000		1,130.000
		Suma (Rozdziały 20—28) .	286,511.211	70.300	286,581.511
		Dochody z własności państwa			
29		Gmachy dykasteryalne	119.635		119.635
30		Fiskalności i bezdziedziczności	240.000		240.000
31		Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	2,150.621		2,150.621
32		Mennictwo	2,322.933		2,322.933
		Ogółem (Rozdziały 10—32) .	441,939.291	7,490.217	449,429.508
33		XI. Ministerstwo handlu.			
	1	Kierownictwo naczelne	5.000		5.000
	2	Statystyka handlu zagranicznego	193.000		193.000
	3	Przychody zarządu budynku wystawy powszechnej	11.840		11.840
	4	Nadzór nad przemysłem	15.900		15.900
	5	Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	3.750		3.750
	6	Inspekcya generalna kolei żelaznych austriackich		40.000	40.000
	7	Służba miar i wag	329.210		329.210
	8 1	Służba portowa i zdrowotna morska	507.470		507.470
	2	Dodatki na nowe budowle nadzwyczajne		2.550	2.550
		Suma (Tytuł 7, §. 1 i 2) .	507.470	2.550	510.020
		Suma (Tytuły 1—8) .	1,066.170	42.550	1,108.720
	9	Zakład poczt i telegrafów:			
	1	Obrót w Austrii	33,738.867		33,738.867
	2	Zakłady pocztowe austriackie w Turcyi	250.300		250.300
	3	Nadwyżka pocztowej kasy oszczędności	711.833		711.833
		Suma (Tytuł 8, §§. 1 i 3) .	34,701.000		34,701.000
	10	Urząd pocztowych kas oszczędności	1,946.170		1,946.170
		Suma (Tytuł 1—10) .	37,713.340	42.550	37,755.890

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
33	11		Budowa kolei rządowych:			
	1		Dodatki stron interesowanych na budowę kolei transwersalnej czesko-morawskiej		4.950	4.950
	2		Dodatki stron interesowanych na budowę kolei schrambachsko-kernhofskiej		2.000	2.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)		6.950	6.950
	12		Odsetki i zwrot zaliczek udzielonych na budowę kolejom miejscowym:			
	1		Kolej miejscowa z Hanuszowic do Ziegenhalsu:			
			a) Kwota częściowa odsetek za rok 1892		17.830	17.830
			b) Zwrot kapitału (5 rata)		10.000	10.000
			Suma (§. 1)		27.830	27.830
	2		Kolej miejscowa z Bozenu do Meranu:			
			a) Odsetki za rok 1892 aż do 2. stycznia 1893 włącznie		46.940	46.940
			b) Zwrot kapitału (reszta)		922.230	922.230
			Suma (§. 2)		969.170	969.170
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)		997.000	997.000
	13		Ruch kolei żelaznych rządowych wydzierżawionych:			
			Szlak podmokielski:			
			Czynsz dzierżawny za szlak podmokielski w złocie	107.580		107.580
			Zysk na powyższem złocie (19% ażyo)		20.440	20.440
			Suma (Tytuł 13)	107.580	20.440	128.020
	14		Ruch kolei żelaznych utrzymywany przez Rząd i żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:			
			<i>Koleje będące własnością państwa i utrzymywane w ruchu przez Rząd na własny rachunek:</i>			
	1		Koleje żelazne zachodnie (z wyłączeniem żeglugi parowej na jeziorze bodeńskim), kolej rządowa tryestyńsko-herpeljsko-istryjska, kolej rządowa dalmatyńska, koleje rządowe w Galicyi, Morawii, Śląsku, kolej zachodnia węgierska (linia styryjska) i Pierwsza węgiersko-galicyjska (linia galicyjska):			
			a) Przychody z transportu	71,352.000		71,352.000
			b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego	1,496.000		1,496.000
			c) Przychody z obrotu soli	1,349.000		1,349.000
			d) Przychody z wydzierżawienia hotelu w Zell nad jeziorem	12.000		12.000
			e) Przychody domu składowego w Grazu	11.000		11.000
			f) Przychód z sześciu szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej	258.000		258.000
			g) Wszelkie inne przychody	629.000		629.000
			Zysk na 13,360.000 zł. w złocie (19% ażyo)		2,538.400	2,538.400
			Kwota amortyzacji za tory przemysłowe		3.200	3.200
			Dodatek spółki górniczej alpejskiej tytułem odsetek za położenie toru w Eisenerz		20	20
			Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend		300	300
			Objęcie kwoty funduszu wkładowego kolei galicyjskiej Karola Ludwika		1,520.470	1,520.470
			Objęcie reszty funduszu wkładowego kolei Arcyksięcia Albrechta		401.000	401.000
			Objęcie reszty funduszu wkładowego kolei duchcowskich		2,406.190	2,406.190
			Suma (Tytuł 14, §. 1)	75,107.000	6,869.580	81,976.580

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na rachunek Spółki:</i>			
33	14	2	Kolej lwowsko-czerniowiecko-jasska:			
			<i>A. Linia lwowsko-czerniowiecka:</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	2,552.000		2,552.000
			<i>b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego</i>	253.500		253.500
			<i>c) Wszelkie inne przychody</i>	33.000		33.000
			Suma <i>A.</i>	2,838.500		2,838.500
			<i>B. Linia czerniowiecko-suczawska:</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	737.000		737.000
			<i>b) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego</i>	319.500		319.500
			<i>c) Wszelkie inne przychody</i>	7.600		7.600
			<i>d) Niedobór ruchu</i>	40.800		40.800
			Suma <i>B.</i>	1,104.900		1,104.900
			Suma (Tytuł 14, §. 2)	3,943.400		3,943.400
		3	Kolej morawska graniczna:			
			<i>A. Linia gwarantowana (sternbersko-grulichska):</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	478.000		478.000
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	17.600		17.600
			Suma <i>A.</i>	495.600		495.600
			<i>B. Linia niegwarantowana (zabrzesko-sobotyńska):</i>			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	126.000		126.000
			<i>b) Wszelkie inne przychody</i>	2.800		2.800
			Suma <i>B.</i>	128.800		128.800
			Suma (Tytuł 14, §. 3)	624.400		624.400
			Suma (Tytuł 14, §§. 2 i 3)	4,567.800		4,567.800
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	79,674.800	6,869.580	86,544.380
		4	Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:			
			<i>a) Przychody z transportu</i>	157.800		157.800
			<i>b) Przychody rozmaite</i>	5.000		5.000
			Zysk na monecie od 156.000 zł. w złocie (19% ażyo)		29.640	29.640
			Suma (Tytuł 14, §. 4)	162.800	29.640	192.440
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	79,837.600	6,899.220	86,736.820
15			Udział Rządu w czystym zysku kolei północnej Cesarza Ferdynanda		100.000	100.000
16			Udział Rządu w zysku osiągniętym przez konwersją 4½% obligacyj pierwszorzędnych kolei galicyjskiej Karola Ludwika		438.050	438.050
			Ogółem (Rozdział 33, Tytuły 1—16)	117,658.520	8,504.210	126,162.730

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
34	XII. Ministerstwo rolnictwa.				
	1	Kierownictwo naczelne	100		100
	2	Zakłady rządowe naukowe i do prób	41.450		41.450
	3	1 Kultura krajowa	10.400		10.400
		2 Dochody z funduszu melioracyjnego		823.535	823.535
	4	Nadzór kultury krajowej	2.446	4.850	7.296
	5	Władze górnicze	2.050		2.050
	6	Oplaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	243.780		243.780
	7	Górnictwo zakłady naukowe	4.100	170	4.270
	8	Zakłady rządowe chowu koni	335.840		335.840
		Od funduszu religijnego grecko-wschodniego bukowińskiego za objęty budynek skarbowy stadniny radowieckiej (3 rata)		57.328	57.328
		Suma (Rozdział 34, Tytuł 1—8)	640.166	885.883	1,526.049
35	1	Lasy i dobra rządowe:			
	1	Dyrekcye lasów i dóbr	4.560		4.560
	2	Lasy i dobra rządowe	5,020.570	700	5,021.270
	3	Szkoły leśnych	450		450
		Suma (Tytuł 1, §§. 1—3)	5,025.580	700	5,026.280
	2	Kopalnie:			
	1	Kierownictwo naczelne	28.943		28.943
	2	Zarząd górniczy w Kirchbichlu	199.890		199.890
	3	Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	278.117		278.117
	4	Zarząd hutniczy w Cilli	634.273		634.273
	5	Dyrekcya górnicza w Idryi	1,324.371		1,324.371
	6	Dyrekcya górnicza w Brūx	1,230.330		1,230.330
	7	Dyrekcya górnicza w Przybramie	3,930.043		3,930.043
	8	Inne c. k. kopalnie	610.690		610.690
		Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	8,236.657		8,236.657
		Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)	13,262.237	700	13,262.937
		Ogółem (Rozdziały 34 i 35)	13,902.403	886.583	14,788.986
36	XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.				
	1	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	17.000		17.000
		Dodatek gminy Morawska Ostrawa na pokrycie kosztów budo- wy domu sądowego i więziennego		10.000	10.000
	2	Domy karne	993.000		993.000
		Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2)	1,010.000	10.000	1,020.000
37	XIV. Najwyższa izba obrachunkowa				
38	XV. Etat emerytalny		102.417		102.417

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
39			XVI. Zapomogi i uposażenia.		
			Przedsiębiorstwa komunikacyjne.		
1			Zwrot wydatków na wkłady pokrytych aż do końca 1892 r. na karb rachunku ruchu kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej	3,400.000	3,400.000
2			Udział państwa w zysku osiągniętym przez konwersją obligacji pierwszorzędnych 5procentowych kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej	172.000	172.000
3			6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych	3.300	3.300
			Suma (Rozdział 39, Tytuł 1—3)	3,575.300	3,575.300
40			XVII. Dług państwa.		
1			Dochód z obligacji renty wydać się mających na amortyzacyą powszechnego długu państwa	8,187.591	8,187.591
2			Wniesione kaucyje i depozyta	130.000	130.000
			Suma (Rozdział 40, Tytuły 1 i 2)	8,317.591	8,317.591
41			XVIII. Zarząd długu państwa.		
1			Dochody na rzecz wspólnego nieustalonego długu z zysku odniesionego przez nieściągnięcie biletów państwa dawniejszych emisyj (70%)	470.680	470.680
2			Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacji długu państwa	10.400	10.400
3			Dochód z formularzy do kwitów na procenta	800	800
			Suma (Rozdział 41, Tytuły 1—3)	481.880	481.880
42			XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.		
1			Ceny kupna, raty, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych	13.280	13.280
2			Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień	10.000	10.000
3			Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie artykułu VII. ustawy skarbowej na rok 1893	110.620	110.620
4			Wynagrodzenie za obciążenie służebnictwami własności państwa na zasadzie artykułu VII. ustawy skarbowej na rok 1893	100	100
			Suma (Rozdział 42, Tytuły 1—4)	134.000	134.000
43			XX. Wynagrodzenie za przychody z podatku dochodowego i z podatku stęplowego od kuponów, które Rząd traci z powodu konwersji obligacji pierwszorzędnych kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej		
				206.000	206.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
Zestawienie.					
1		I. Dwór cesarski			
2		II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3		III. Rada państwa			
4		IV. Trybunał państwa			
5		V. Rada Ministrów	742.500		742.500
6		VI. Sprawy wspólne			
7		VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,054.518	1.000	1,055.518
8		VIII. Ministerstwo obrony krajowej	327.593		327.593
9		IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	6,064.124	103.473	6,167.597
10 do 32		X. Ministerstwo skarbu	441,939.291	7,490.217	449,429.508
33		XI. Ministerstwo handlu	117,658.520	8,504.210	126,162.730
34 i 35		XII. Ministerstwo rolnictwa	13,902.403	886.583	14,788.986
36		XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	1,010.000	10.000	1,020.000
37		XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
38		XV. Etat emerytalny	102.417		102.417
39		XVI. Zapomogi i uposażenia		3,575.300	3,575.300
40		XVII. Dług państwa		8,317.591	8,317.591
41		XVIII. Zarząd długu państwa	481.880		481.880
42		XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		134.000	134.000
43		XX. Wynagrodzenie za przychody z podatku stęplowego od kuponów, które Rząd traci z powodu konwersyi obligacyj pierwszorzędných kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej		206.000	206.000
Ogólna suma pokrycia .			583,283.246	29,228.374	612,511.620

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. marca 1893.

(Zawier Nr. 45.)

45.

Patent cesarski z dnia 26. marca 1893,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjskiego, dolno-austryackiego, górno-austryackiego, styryjskiego, kraińskiego, bukowińskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego i gorycko-gradyjskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i ozeski, dalmatyński, ohorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę tokański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradycy; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-lużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feld-

kirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kotorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe odroczone na mocy postanowień Naszych z dnia 11. września 1892 i z dnia 26. lutego 1893 zwołane są celem przystąpienia znowu do swoich czynności a mianowicie sejmy krajowe królestwa czeskiego i księstwa styryjskiego na dzień 6. kwietnia 1893, sejm krajowy uksiążconego hrabstwa tyrolskiego na dzień 12. kwietnia 1893, sejm krajowy królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego na dzień 24. kwietnia 1893, tudzież sejmy krajowe dolno-austryacki, górno-austryacki, kraiński, bukowiński, vorarlberski i gorycko-gradyjski na dzień 20. kwietnia 1893 do miejsc na ich zebrania w ustawie wyznaczonych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 26. marca tysiąc osmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Zaleski r. w.

Falkenhayn r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

1870-1871

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1893.

(Zawiera Nr. 46—48.)

46.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 22. marca 1893,

którem zabrania się używania przemianów do drobnej sprzedaży w handlach stałych i na targach.

Ważenie przemianami w drobnej sprzedaży tak w handlach stałych jak i na targach nie jest dozwolone.

Wykroczenia przeciw temu przepisowi, o ile takowe nie podlegają ściganiu według ustawy karnej, karane będą w myśl rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Rozporządzenie Ministerstwa handlu, przemysłu i budowni publicznych z dnia 2. marca 1857 (Dz. u. p. Nr. 47) traci moc swoją.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. maja 1893.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

47.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. marca 1893,

podające opis i rysunek znaczków zamknięcia do wyrobów cukrowych, zaprowadzonych dla Bośni i Hercegowiny.

Dodatkowo do obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 19. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 122), zawierającego opis i rysunek c. k. austriackich i kr. węgierskich urzędowych znaczków zamknięcia do wyrobów cukrowych, podaje się do wiadomości w porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu, że w Bośni i Hercegowinie do oznaczania wyrobów cukrowych także opodatkowanych, jakoteż z zagranicy tamże nadchodzących, zaprowadzone zostały znaczki zamknięcia poniżej wyobrażone, które od austriackich i węgierskich różnią się tem, że w rycinie znaczka zamiast c. k. orła a względnie herbu król. węgierskiego znajduje się herb krajowy bośniacko-hercegowiński a zamiast wyrazów: „Zucker“, „Verschlussmarke“ a względnie „Czukur“, „Zárjegy“, stoją wyrazy: „Zatvarni biljeg“, „za šećer“ i że wyrazy: „Zatvarni biljeg za“ (Znaczek zamknięcia do) znajdują się nie tak jak na znaczkach zamknięcia austriackich i węgierskich

poniżej, lecz powyżej tarczy poprzecznej na rozwiniętych wstęgach po obu stronach herbu.

Steinbach r. w.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. kwietnia 1893,

tyczące się wypuszczenia monet brązowych waluty koronowej i ściągnięcia monet miedzianych po cztery centy waluty austriackiej.

Stosownie do umowy z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu, kasy rządowe cesarsko-kró-

lewskie i królewsko węgierskie zaczną od dnia 1. kwietnia b. r. puszczać w obieg monety brązowe waluty koronowej po dwa halerze i po jednym halerzu.

Monety brązowe stępla austriackiego i węgierskiego przyjmować należy jak to przepisuje ustawa w wartości imiennej a mianowicie przy wypłatach w walucie austriackiej w ten sposób, że dwuhalerzówka liczona być ma za jeden cent a jednohalerzówka za pół centa waluty austriackiej.

Nikt jednak nie jest obowiązany przyjąć w zapłacie monet brązowych za kwotę przynoszącą 50 centów waluty austriackiej a względnie za kwotę przynoszącą 100 halerzy; tylko kasy rządowe i publiczne muszą przyjmować w zapłacie monety brązowe za kwotę aż do 5 zł. a względnie 10 koron.

C. k. centralna kasa państwa w Wiedniu, tudzież c. k. kasy krajowe, sprawujące czynności kas wymienniczych, będą przyjmowały monety brązowe, do wymiany za inne ustawowe środki płatnicze, w nieograniczonej ilości.

W miarę wypuszczania monet brązowych waluty koronowej, c. k. kasy rządowe będą cofały z obrotu monety miedziane po cztery centy waluty austriackiej.

Sztuki po cztery centy waluty austriackiej, pozostawione w obrocie, obiegać będą prawnie jak dotychczas.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. kwietnia 1893.

(Zawiera Nr. 51—54.)

51.

Ustawa z dnia 1. kwietnia 1893,

o sprzedaży gruntów rogatekowych skarbowych i budynków byłych urzędów rogatekowych w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do odstąpienia gminie miasta Wiednia gruntów rogatekowych skarbowych pod warunkiem przyczynienia się odpowiednią sumą do pokrycia wydatków budowniczych jakie skarb ponosi z przyczyny posunięcia linii akcyzowej wiedeńskiej.

Artykuł II.

Sumę tego przyczynienia się zaciągnąć należy do rachunku jako przychód z sprzedaży nieruchomości skarbowych.

Artykuł III.

Nadto upoważniam Mego Ministra skarbu, żeby budynki rogatkowe skarbowe, leżące na dawnej granicy akcyzowej Wiednia, łącznie z gruntami do nich należącymi, o ile Rząd może lub w przyszłości będzie mógł obejść się bez nich, sprzedał całkiem lub po części gminie wiedeńskiej drogą zamiany.

Artykuł IV.

Kontrakty i dokumenty, które z tych powodów (artykuł I i III) będą wygotowane, jakoteż wpisy

hipoteczne uskutecznić się mające uwalnia się od stępli i opłat bezpośrednich.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

52.

Ustawa z dnia 8. kwietnia 1893,

zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyżące się okręgów wyborczych w Morawii, d) gminy wiejskie, l. 5.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady Państwa, tyżące się okręgów wyborczych w Morawii, d) gminy wiejskie, l. 5, zmieniają się i opiewać mają jak następuje:

5. Iglawa, Telcz, wybory odbywają się w Iglawie;

Trzebiecz, Namiest, wybory odbywają się w Trzebieczu;

Wielki Mezerycz, Wielka Bytesz, wybory odbywają się w wielkim Mezeryczu;

Budiejowice Morawskie, Hrotowice, wybory odbywają się w Budiejowicach Morawskich.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 8. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. kwietnia 1893,

tyczące się wywołania z obiegu talarów związkowych i talarów związkowych podwójnych stępla austriackiego.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego §em 2gim ustawy z dnia 24. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 39) o talarach związkowych i talarach związkowych podwójnych stępla austriackiego i wywołaniu ich z obiegu, wywołują się z obiegu talary związkowe i talary związkowe podwójne stępla austriackiego od dnia 1. czerwca 1893.

Przeto monety te w ich wartości płatniczej ustawą oznaczonej po 1 zł. 50 c., a względnie po 3 zł. w. a. przyjmowane będą w zapłacie w obrocie prywatnym już tylko aż do dnia 31. maja 1893.

C. k. kasy i urzędy przyjmować będą takowe przy wszystkich wypłatach i do wymiany w powyższej wartości płatniczej ustawą oznaczonej aż do dnia 30. czerwca 1893.

Po upływie tego terminu ustaje wszelki obowiązek państwa do wykupowania tych monet.

Steinbach r. w.

54.

Ustawa z dnia 5. kwietnia 1893,

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego domów, które w obszarze stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia z powodu regulacji i rozszerzenia głównych ulic komunikacyjnych będą przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla tych budowli, w obszarze stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, które w obrębie linii regulacji ulic (linii budowy) odnośnie do domów oznaczonych w dołączonym wykazie już wytkniętych lub jeszcze wytknąć się mających, na miejscu dotychczasowych, po zburzeniu ich aż do powierzchni ziemi, zostaną nowo wystawione, okres uwolnienia od podatku czynszowego, przysługujący w myśl ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) przedłuża się na lat 18, co do części budynku, znajdującej się w obrębie 25 metrów od linii regulacji ulic (linii budowy).

§. 2.

Przedłużenie uwolnienia od podatku czynszowego, w §. 1 postanowione, służy tylko takim domom przebudowanym, które będą rozpoczęte, całkiem skończone i do użytku przysposobione w przeciągu lat dziesięciu, licząc od dnia wejścia ustawy niniejszej w wykonanie i którym na zasadzie ustawy krajowej przyznane będzie także prawo do uwolnienia równie długo trwającego od dodatków krajowych i gminnych do podatku czynszowego.

§. 3.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39), stosują się także do budowli w ustawie niniejszej oznaczonych.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 5. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

W y k a z

domów, których przebudowanie nakazują interesa obrotu publicznego.

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dzielnicy	ogółem
1	I. Ś r ó d m i e s c i e	Am Gestade Nr. 4, 6, 1, 3.		
2		Bäckerstrasse Nr. 30, 1, 13.		
3		Bauernmarkt Nr. 8, 10, 9, 13, 15.		
4		Bognergasse Nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15.		
5		Freisingergasse Nr. 1, 3, 5.		
6		Goldschmiedgasse Nr. 14.		
7		Johannesgasse Nr. 2, 6, 8.		
8		Kärntnerstrasse Nr. 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 3, 11.		
9		Kohlmarkt Nr. 26, 1, 3, 5.		
10		Krugerstrasse Nr. 4, 6, 8, 10, 12.		
11		Laurenzerberg Nr. 2, 4.		
12		Lichtensteg Nr. 4, 6.		
13		Neuer Markt Nr. 10, 12, 18, 9, 11, 19.		
14		Plankengasse Nr. 4, 6.		
15		Postgasse Nr. 5, 7, 11.		
16		Remngasse Nr. 1, 3.		
17		Riemergasse Nr. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 1, 3, 5.		
18		Rothenthurmstrasse Nr. 2, 4, 6, 5, 7, 9, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 29, 31, 33, 35.		
19		Salvatorgasse Nr. 6, 8, 10, 12, 9, 11.		
20		Salzgries Nr. 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25.		
21		Schauflergasse Nr. 2, 4, 6.		
22		Schönlaterngasse Nr. 10, 11, 15.		
23		Schottengasse Nr. 2, 3.		
24		Schulerstrasse Nr. 10, 12, 14, 16, 18, 20, 5, 7.		
25		Schulhof Nr. 2.		
26		Schwertgasse Nr. 5.		
27		Seilergasse Nr. 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21.		
28		Spiegelgasse Nr. 2, 4, 6, 8, 10, 13, 15, 19, 21, 23, 25.		
29		Stallburggasse Nr. 2, 4.		
30		Stock-im-Eisenplatz Nr. 1.		
31		Tiefer Graben Nr. 23, 25, 27, 29, 31, 37.		
32		Tuchlauben Nr. 4, 6, 8, 12, 18, 22, 24, 26, 1, 5, 17.		
33		Universitätsplatz Nr. 1.		
34		Wipplingerstrasse Nr. 2, 12, 14, 16, 20, 22, 26, 23, 27, 29.		
35		Wollzeile Nr. 30, 32, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37.		
		Suma .	178	178
		Zniesienie .	. .	178

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dziel- nicy	ogółem
		Przeniesienie		178
36	II. Leopoldstadt	Glockengasse Nr. 3, 11.		
37		Grosse Morengasse Nr. 2, 5.		
38		Grosse Schiffgasse Nr. 16.		
39		Grosse Sperlgasse Nr. 1.		
40		Obere Augartenstrasse Nr. 5.		
41		Obere Donaustrasse Nr. 85, 91, 93, 95.		
42		Schmelzgasse Nr. 8, 1, 3, 5.		
43		Schreigasse Nr. 3.		
44		Stephaniestrasse Nr. 20.		
45		Taborstrasse Nr. 48, 50, 52, 58, 60, 76, 80, 3, 5, 7, 9, 11.		
46	Untere Augartenstrasse Nr. 34.			
		Suma	30	30
47	III. Landstrasse	Beatrixgasse Nr. 5, 7, 9, 11, 13, 15, 21, 23.		
48		Erdbergstrasse Nr. 2, 4, 46, 48, 50, 52, 56, 58, 60, 62, 78, 104, 106, 108, 112, 114, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 148, 150, 65, 67, 69, 73, 77.		
49		Hauptstrasse Nr. 10, 12, 14, 16, 18, 20, 11, 21, 25, 27, 29, 31.		
50		Keinergasse Nr. 4, 6, 28, 5, 7.		
51		Marxergasse Nr. 7, 9, 11.		
52		Obere Weissgärberstrasse Nr. 6, 8, 10.		
53		Ungargasse Nr. 12, 14, 16, 18.		
		Suma	65	65
54	IV. Wieden	Alleegasse Nr. 1, 3, 5, 17.		
55		Hauptstrasse Nr. 2, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 3, 5, 7, 9, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29.		
56		Heugasse Nr. 14.		
57		Hundsthurmerstrasse Nr. 3.		
58		Margarethenstrasse Nr. 26, 38, 40, 42, 45, 47, 49.		
59		Schleifmühlgasse Nr. 12, 14, 11, 13, 15, 17, 19, 21 (włącznie z L. w. h. 729), 23, 25.		
60	Technikerstrasse Nr. 1.			
		Suma	45	45
61	V. Margarethen	Am Hundsturm Nr. 3, 5.		
62		Griesgasse Nr. 6, 36, 38, 40, 29, 31.		
63		Hundsthurmerstrasse Nr. 38, 40, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 27, 65, 69, 77, 81, 83, 85, 87, 93, 99, 125.		
64		Margarethenstrasse Nr. 70, 51, 53, 55.		
		Zniesienie		318

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dzielnicy	ogółem
		Przeniesienie		318
65	V. Margarethen	Matzleinsdorferstrasse Nr. 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 28, 30, 32, 34, 1, 3, 17, 19, 21, 23, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47.		
66		Mittersteig Nr. 18.		
67		Obere Bräuhausgasse Nr. 1, 3, 5, 7, 9, 27.		
68		Pilgramgasse Nr. 6, 8, 10.		
69		Reinprechtsdorferstrasse Nr. 48, 54, 56, 50, 52, 29, 31.		
70		Untere Bräuhausgasse Nr. 80, 82, 84, 85.		
71		Wienstrasse w. h. Nr. 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 469, 471, 473, 475, 477, 479 _a , 479 _b , 482, 484, 486, 488, 490, 493, 496, 498, 500, 502, 504, 506, 508, 510, 848, 512, 514, 516, 518, 520, 522, 524, 526, 527, 529, 531, 533, 535.		
72		Wildemanngasse Nr. 2, 10.		
		Suma	141	141
73	VI. Mariahilf	Gumpendorferstrasse Nr. 2 _c , 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 40, 42, 44, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 120, 122, 124, 130, 132, 134, 136, 7, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 75.		
74		Magdalenenstrasse Nr. 8, 10, 18, 30, 32, 34, 36, 38, 56, 58, 60, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88; w. h. Nr. 594, 596, 597, 599, 601, 603, 605.		
75		Mariahilferstrasse Nr. 1 _b , 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 111, 113, 115.		
76		Mollardgasse Nr. 38, 88.		
77		Moritzgasse Nr. 1.		
78		Ufergasse w. h. Nr. 1019, 785, 788, 790, 792, 794, 796, 797, 798, 800, 802, 804, 806, 1020, 1021, 810, 20, 59, 824, 827, 829, 185, 830, 832, 834, 835.		
79		Wallgasse Nr. 1, 3, 27.		
80		Windmühlgasse Nr. 22, 24.		
		Suma	134	134
81	VII. Neubau	Burggasse Nr. 30.		
82		Kaiserstrasse Nr. 17, 19, 21, 57, 59, 61, 95, 97, 99, 109, 111, 113, 121, 123.		
83		Kirchengasse Nr. 23, 25, 27, 29, 33, 35, 37, 39, 43, 47.		
84		Lerchenfelderstrasse Nr. 29, 31, 33, 35, 37, 39, 65, 67, 69, 71, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141, 143, 145, 147.		
		Zniesienie		593

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dziel- nicy	ogółem
85	VII. Neuba u	Przeniesienie		593
86		Mariahilferstrasse Nr. 8, 18, 20, 92.		
87		Neustiftgasse Nr. 22, 26, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 31, 33, 35, 37.		
88		Siebensterngasse Nr. 33, 35, 37, 39. Zollergasse Nr. 19, 21.		
		Suma .	90	90
89	VIII. Josefst ad t	Blindengasse Nr. 11, 13, 15, 17.		
90		Josefstädterstrasse Nr. 10, 12, 18, 26, 26 a, 28, 30, 32, 34, 36, 44, 1, 3, 5, 27, 29, 31, 43, 65, 67, 69, 71, 73, 89.		
91		Langegasse Nr. 23.		
92		Lerchenfelderstrasse Nr. 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 48, 50, 52, 54, 56, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 76, 78, 80, 86, 88, 90, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148.		
		Suma .	96	96
93	IX. Alsergr und	Alserstrasse Nr. 38, 40.		
94		Liechtensteinstrasse Nr. 26, 28, 32, 34, 36, 38, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 90, 92, 94, 96, 98, 37, 39, 41, 43, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135.		
95		Nussdorferstrasse Nr. 4, 6, 16, 32, 34, 36.		
96		Porzellangasse Nr. 22, 24, 50, 54, 62, 27.		
97		Spitalgasse Nr. 1.		
98		Währingerstrasse Nr. 29, 31, 33, 35.		
		Suma .	70	70
99	XII. Meidling	Meidlinger Hauptstrasse Nr. 8, 10, 12, 14, 16, 26, 32, 34, 13, 15, 17, 27.		
100		Schönbrunner Hauptstrasse Nr. 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 1, 3, 5, 7, 13, 51, 53, 55, 57, 59, 97, 99, 101, 103, 137.		
		Suma .	36	36
101	XIII. Hietzing	Altgasse Nr. 1, 2.		
102		Auhofstrasse Nr. 1.		
103		Hetzendorferstrasse Nr. 2, 4.		
104		Penzing, Hauptgasse Nr. 26, 38, 40, 42, 44, 46, 64, 66, 68, 70, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 37, 39, 41, 43, 45, 55, 57.		
		Suma .	41	41
		Zniesienie		926

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dziel- nicy	ogółem
		Przeniesienie		926
105	XIV. Rudolfshcim	Meidlingergasse Nr. 17.		
106		Neugasse Nr. 25.		
107		Schönbrunnerstrasse Nr. 70, 72, 74.		
108		Sechshauser Hauptstrasse (Rudolfshcim) Nr. 40, 42, 44, 46, 60, 70, 72, 74, 88, 92, 94, 96, 98, 100, 102.		
109		Sechshauser Hauptstrasse (Sechshaus) Nr. 9, 11, 13, 15, 17, 31, 35, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 77, 79, 81, 85, 87.		
110		Ullmannstrasse Nr. 16, 42, 9, 11, 15, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 65, 67, 69.		
		Suma .	63	63
111	XV. Fünfhaus	Sechshauser Hauptstrasse Nr. 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38.		
		Suma .	18	18
112	XVI. Ottakring	Neulerchenfelder Gürtelstrasse Nr. 43, 45, 47, 49, 51.		
113		Ottakringer Hauptstrasse Nr. 190, 190 a, 194, 196, 206, 208, 210, 222, 224, 226, 228, 236, 238, 240, 242, 244, 246, 248, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 185, 199, 201, 203, 205, 209, 211, 213, 215.		
		Suma .	39	39
114	XVII. Hernals	Alsbachstrasse Nr. 32, 34, 36, 38.		
115		Dornbacher Hauptstrasse Nr. 92, 94, 106, 108, 116, 118, 120, 122, 136, 140, 146, 148, 152, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 135, 139, 151, 153, 159, 161.		
116		Elterleinplatz Nr. 6, 7.		
117		Hernalser Hauptstrasse Nr. 78, 80, 82, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 29, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 63, 65, 67, 69, 73, 91.		
		Suma .	58	58
118	XVIII. Währing	Hauptstrasse Nr. 47, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75.		
119		Herrengasse Nr. 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 42, 44, 46, 64, 66, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 9, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33.		
		Suma .	56	56
		Zniesienie		1160

Liczba bieżąca	Dzielnica	Ulica i numer rozpoznawczy	Ilość domów	
			w dziel- nicy	ogółem
		Przeniesienie		1160
120	XIX. Döbling	Hauptstrasse Nr. 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 63, 67, 69, 71, 73, 75.		
121		Herrengasse Nr. 6, 10, 18, 20, 22, 24, 26, 28.		
122		Herrengasse (Nussdorf) Nr. 4, 6, 8, 10, 1, 3, 5, 7, 9, 11.		
123		Hirschengasse Nr. 22, 24, 26, 38, 40, 58, 60, 62, 51, 59, 63, 65, 67, 69, 71, 73.		
124		Nussdorferstrasse (Heiligenstadt) Nr. 64, 72, 74.		
125		Ober-Sieveringer Hauptstrasse Nr. 28, 30, 32, 34, 36, 35, 73, 77, 79, 83, 87, 89.		
126		Silbergasse Nr. 7, 9, 11, 13, 15.		
127		Unter-Sieveringer Hauptstrasse Nr. 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135.		
128		Wienergasse (Heiligenstadt) Nr. 1, 3, 7, 9, 15.		
		Suma	103	103
		Suma ogólna		1263

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. kwietnia 1893.

(Zawiera Nr. 56—63.)

56.

Ustawa z dnia 5. kwietnia 1893,
o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej do preliminarza
Ministerstwa spraw wewnętrznych na rok 1893.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie kosztów budowy mostu stałego
z wierzchem żelaznym na Dunaju między Mautern
a Stein, nie przewidzianych w ustawie skarbowej
na rok 1893 w rozdziale 7, tytule 5, §. 1 wyznacza
się dotacyą dodatkową do działu wydatków nad-
zwyczajnych a mianowicie pierwszą ratę w sumie
133.000 zł. z prawem używania aż do końca marca
1895.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Mi-
nistrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedni, dnia 5. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

57.

Ustawa z dnia 6. kwietnia 1893,
o wybudowaniu kolei miejscowej z Niemieckiego
Brodu do Humpolca.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi
pod warunkami w ustawie niniejszej przepisaniemi
zapewnił wybudowanie kolei miejscowej ze szlakiem
normalnym od stacyi Niemiecki Brod przy uprzyw.
austr. kolei północno-zachodniej do Humpolca.

Artykuł II.

Kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej,
nadając na nią koncesyą, której okres wynosić ma
najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zape-
wnić niezawisłe od zastosowania postanowień ustaw
z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia
28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), gwarancyą
czystego dochodu rocznego, który wyrównywać
ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po 4
od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej
w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej
w sumie imiennej 750.000 zł. w. a. monetą papie-

rową a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych, mającego wynosić najwięcej 100.000 zł. w. a., a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, to, coby niedostawało, uzupełnić ma Rząd.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 35.816 zł. w. a. a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 8.994 zł. w. a.

Oprocentowanie przerwanej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 750.000 zł. w. a. papierami, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej pokrywać się mające na karb kapitału budowy może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających, preliminarzowy kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł V) będzie zapewnione.

Artykuł III.

Gwarancja rządowa powyżej wzmiankowana może być zapewniona pod tym warunkiem, że królestwo czeskie obejmie na karb funduszków krajowych razem ze stronami interesowanymi sumę imienną najmniej 150.000 zł. w. a. w akcyach zakładowych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzyć się mającej, w pełnej wartości imiennej.

W ciągu czasu budowy (artykuł V) odsetki interkalarne nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł IV.

W wykonaniu pierwszego ustępu artykułu II. wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego obracać należy na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych taką sumę, jaką Rząd oznaczy stosownie do planu amortyzacji, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego rzeczony papiery umorzone być mają w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcje pierwszorzędne.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po

upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych niema przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata rządowa z tytułu przyjętej gwarancji wypłacana być ma po poprzednim zbadaniu przedstawionego rachunku rocznego dowodami usprawiedliwionego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu onegoż.

Na zapłacenie jednak płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych skarb uiszczać będzie nawet wcześniej wpłaty częściowe, stosownie do potrzeby sprawdzonej na podstawie preliminarza dochodów, z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, koncesyonaryusze jednak winni prośbę o to podać na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym zestawieniu rachunku rocznego, który najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu przedstawiony być powinien, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze obowiązani są zwrócić natychmiast otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Żądanie zaś, żeby Rząd dopłacił, przedstawić należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie uważane będzie za umorzone.

4. Kwota, którą administracya państwa płaci w skutek wzięcia na siebie gwarancji, uważana być ma tylko za zaliczkę, oprocentowaną po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki i odsetek od niej, aż do zupełnego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Zaliczki i odsetki nie zapłacone Rządowi zanim koncesya straci moc swoją, lub dopóki kolej nie zostanie odkupiona, ściągnięte będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł V.

Budowa kolei żelaznej, w artykule I. wzmiankowanej, skończona być powinna najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi i kolej gotowa oddana być ma od tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonaryusze zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VI.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośredniem współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostawy materiałów, odstąpionych gruntów i wszelkich innych świadczeń, które mają być zapewnione objęciem akcji zakładowych, oznaczona być ma według pozycyji kosztorysu, które administracya państwa sprawdzi a według okoliczności na podstawie oszacowania sądowego.

Zbycie obligacyj pierwszorzędnych, które mają być w obieg wypuszczone, odbyć się ma podobnież drogą ofert.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 6. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

58.

Ustawa z dnia 6. kwietnia 1893,

o wybudowaniu kolei miejscowej od Monfalcone (Ronchi) do Cervignano.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej przepisanyemi zapewnił wybudowanie kolei miejscowej ze szla-

kiem normalnym od Monfalcone (Ronchi) z dobiegiem do linii nabrzeżyńsko-kormińskiej kolei południowej z odnogą do portu Rosega.

Artykuł II.

Kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, nadając na nią koncesyę, której okres wynosić ma najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zapewnić niezawisłe od zastosowania postanowień ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) gwarancyą czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 zł. wal. austr. papierami a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych, mającego wynosić najwięcej 240.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni administracya państwa.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 64.620 zł. w. a. a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 21.586 zł. w. a.

Oprocentowanie przerzeczonej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 zł. w. a. papierami, w czasie od dnia emisyi udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej pokrywać się mające na karb kapitału budowy, może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających, preliminowany kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł VI) będzie zapewnione.

Artykuł III.

W razie wykonania dobiegu kolei, w artykule I oznaczonej do sieci kolei włoskich nad granicą państwa pod Cervignano, czysty dochód roczny, który według artykułu II. Rząd ma zagwarantować, może być podwyższony na pokrycie kosztów budowy dobiegu i na przerobienia, które w stacyi Cervignano będą z tego powodu potrzebne a to taką kwotę roczną, jaka będzie potrzebna na oprocentowanie najwięcej po cztery od sta sumy imiennej 300.000 zł. w. a. w obligacyach lub akcyach pier-

wyszorędnych nowo wypuścić się mających i na umorzenie tych ostatnich w ciągu okresu koncesyjnego.

Artykuł IV.

Gwarancya rządowa, w artykułach IIim i IIIim wzmiankowana, może być zapewniona pod tym warunkiem, że kraj Gorycyja i Gradyska obejmie na karb funduszów krajowych razem ze stronami interesowanymi sumę imienną najmniej 220.000 zł. w. a. w akcyach zakładowych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzyć się mającej, w pełnej wartości imiennej.

W ciągu czasu budowy (artykuł VI) odsetki interkalarne nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł V.

W wykonaniu pierwszego i drugiego ustępu artykułu IIgo a względnie artykułu IIIgo, wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać należy na umorzenie akcyj pierwszorędnych i obligacyj pierwszorędnych taką kwotę, jaką administracya państwa wyznaczy stosownie do planu amortyzacyi, podlegającego jej zatwierdzeniu, według którego rzeczony papiery umorzone być mają w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacye pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcyje pierwszorzędne.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyą wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata, którą administracya państwa ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorędnych i od akcyj pierwszorędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, poka-

zało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

4. Kwotę, którą administracya państwa zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie administracyi państwa na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł VI.

Budowa kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, skończona być powinna najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi i kolej gotowa oddana być ma od tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonaryusze zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VII.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu przez Władze rządowe ułożonego, i pod temi warunkami, które są zwykle podawane przy budowaniu kolei rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycy kosztorysu, które administracya państwa ma sprawdzić albo drogą oszacowania sądowego.

Zbycie obligacyj pierwszorędnych, które mają być w obieg wypuszczone, odbyć się ma podobniez drogą ofert.

Artykuł VIII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, w ciągu całego okresu koncesyjnego utrzymywać ma Rząd na rachunek koncesjonaryuszów i koncesjonaryusze obowiązani są zwracać Zarządowi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zarządowi kolei państwa, utrzymywanie ruchu na kolei koncesjonowanej obejmującemu ma być zastrzeżone prawo urządzenia ruchu i ustanawiania taryf z uwzględnieniem potrzeb obrotu jakie się kiedykolwiek okażą, według własnego uznania.

Artykuł IX.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 9. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

59.

Ustawa z dnia 8. kwietnia 1893, o wybudowaniu kolei żelaznej w dolinie żyleckiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej przepisaniem zapewnić wybudowanie kolei żelaznej miejscowej ze szlakiem normalnym od stacyi Podkloster przy kolei bielacko-tarviskiej do Mahoru (w dolinie żyleckiej).

Artykuł II.

Kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, nadając na nią koncesyą, której okres wynosić ma najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zapewnić niezawisłe od zastosowania postanowień ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzę-

dnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych mającego wynosić najwięcej 150.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni administracja państwa.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustawi się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 61.020 zł. w. a. a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 13.491 zł. w. a.

Oprocentowanie przerwanej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 zł. w. a. papierami, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej pokrywać się mające na karb kapitału budowy może Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzonych, prelimitowany kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł V) będzie zapewnione.

Artykuł III.

Gwarancya rządowa w artykule II wzmiankowana, może być zapewniona pod tym warunkiem, że kraj Karyntya obejmie na karb funduszów krajowych razem ze stronami interesowanymi sumę imienną najmniej 250.000 zł. w. a. w akcyach zakładowych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzyć się mającej, w pełnej wartości imiennej.

W ciągu czasu budowy (artykuł V) odsetki interkalarne nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł IV.

W wykonaniu pierwszego i drugiego ustępu artykułu IIgo wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać należy na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych taką kwotę, jaką administracja państwa wyznaczy stosownie do planu amortyzacji, podlegającego jej zatwierdzeniu, według którego rzeczony papiery umorzone być mają w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcje pierwszorzędne.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata, którą administracja państwa ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorzędných i od akcyj pierwszorzędných, skarb będzie i pierwszej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

4. Kwotę, którą administracja państwa zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie administracyi państwa na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł V.

Budowa kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, skończona być powinna najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia nadania koncesyi i kolej gotowa oddana być ma od tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonaryusze zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VI.

Budowa i dostawy powierzone być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych w polsce na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycyi kosztorysu, które administracja państwa ma sprawdzić albo drogą oszacowania sądowego.

Zbycie obligacyj pierwszorzędných, które mają być w obieg wypuszczone, odbyć się ma podobnież drogą ofert.

Artykuł VII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. wzmiankowanej, w ciągu całego okresu koncesyjnego utrzymywać ma Rząd na rachunek koncesyonaryuszów i koncesyonaryusze obowiązani są zwracać Zarządowi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zarządowi kolei państwa utrzymywanie ruchu na kolei koncesyonowanej obejmującemu, ma być zastrzeżone prawo urządzania ruchu i ustanawiania taryf z uwzględnieniem potrzeb obrotu, jakie się kiedykolwiek okażą, według własnego uznania.

Artykuł VIII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia,

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 8. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

60.

Ustawa z dnia 8. kwietnia 1893,

o wybudowaniu kolei miejscowych wschodnio-galicyskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby nadaniem koncesyi pod warunkami w ustawie niniejszej przepisaniem zapewnić wybudowanie kolei żelaznych (kolei miejscowych wschodnio-galicyskich) łączyć się mających z linią stanisławowsko-husiatyńską kolei rządowych a mianowicie:

1. od Kopyczyniec na Trembowłę i Ostrów do Tarnopola,
2. od Hadynkowic na Borszczów do Iwania Pustego z odnogą od Teresina do Skały i
3. od Kalinowszczyzny na Jagielnicę do Zaleszczyk.

Artykuł II.

Kolejom żelaznym w artykule I oznaczonym, nadając na nie koncesyą, której okres wynosić ma najwięcej 90 lat od dnia nadania, może Rząd zapewnić niezależnie od zastosowania postanowień ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 9,000.000 zł. w. a. papierami a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocetowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych, mającego wynosić najwięcej 1 milion zł. w. a., a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni administracja państwa.

Gwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu na wszystkich liniach aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 424.706 zł. w. a. a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 89.942 zł. w. a.

Oprocentowanie przerwanej pożyczki pierwszorzędnej w sumie imiennej najwięcej 9,000.000 zł. w. a. papierami, w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na kolejach koncesyonowanych pokrywać się mające na karb kapitału budowy może

Rząd zagwarantować pod tym warunkiem, jeżeli według jego uznania i według wykazów przez niego sprawdzać się mających prelimitowany kapitał na budowę okaże się wystarczającym i dotrzymanie koncesyjnego terminu budowy (artykuł V) będzie zapewnione.

Artykuł III.

Gwarancja rządowa powyżej wzmiankowana może być zapewniona pod tym warunkiem, że królestwo Galicya obejmie na karb funduszków krajowych razem ze stronami interesowanymi sumę imienną najmniej 1,000.000 zł. w. a. w akcyach zakładowych Spółki akcyjnej, dla tej kolei utworzy się mającej, w pełnej wartości imiennej.

W ciągu czasu budowy (artykuł V) odsetki interkalarne nie mają być z kapitału zakładowego płacone.

Artykuł IV.

W wykonaniu pierwszego i drugiego ustępu artykułu IIgo, wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać należy na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych taką kwotę, jaką administracja państwa wyznaczy stosownie do planu amortyzacji, podlegającego jej zatwierdzeniu, według którego rzeczony papiery umorzone być mają w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcyje pierwszorzędne.

2. Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyą wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

3. Dopłata, którą administracja państwa ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzanej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonarysze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesjonariusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z rozszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie rozszczenie to upada.

1. Kwotę, którą administracja państwa zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie administracji państwa na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

Artykuł V.

Koleje żelazne w artykule I. oznaczone, mają być wybudowane jako miejscowe ze szlakiem normalnym, z wyjątkiem części od Ostrowa do Tarnopola linii kopyczyniecko-tarnopolskiej, która wybudowana być ma jako kolej główna drugiego rzędu.

Budowa kolei żelaznych w artykule I. oznaczonych, skończona być powinna najpóźniej w przeciągu pięciu lat, licząc od dnia nadania koncesyi i koleje gotowe oddane być mają do tego terminu na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesjonariusze zapewnić Rządowi w sposób odpowiedni, który Rząd przepisze.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

Artykuł VI.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współudziałem Rządu na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz rządowych ułożonego, i pod temi warunkami, które są zwykle podawane przy budowaniu kolei rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie ofert, oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Toż samo tyczy się wszystkich dostaw, jedynie z wyjątkiem tych, które mogłyby być zapewnione przez interesentów (artykuł III) objęciem akcji zakładowych.

Wartość dostaw materiałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie według pozycji kosztorysu, które Rząd ma sprawdzić albo drogą oszacowania sądowego.

Zbycie obligacyj pierwszorzędnych, które mają być w obieg wypuszczone, odbyć się ma podobniez drogą ofert.

Artykuł VII.

Ruch na kolejach żelaznych w artykule I. oznaczonych, w ciągu całego okresu koncesyjnego utrzymywać ma Rząd na rachunek koncesjonariuszów i koncesjonariusze obowiązani są zwracać Zarządowi kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zarządowi kolei państwa, utrzymywanie ruchu na kolejach koncesyonowanych obejmującemu ma być zastrzeżone prawo urzędzenia ruchu i ustanawiania taryf z uwzględnieniem potrzeb obrotu jakie się kiedykolwiek okażą, według własnego uznania.

Artykuł VIII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Mini-strowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 8. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

61.

**Ustawa z dnia 11. kwietnia 1893,
o sprzedaży zbędnych nieruchomości rządowych
w obrębie zniesionej twierdzy królowo-hradeckiej.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania nieruchomości rządowych w gminie katastralnej Królowym Hradcu leżących, które w skutek zniesienia twierdzy królowo-hradeckiej stały się dla administracji wojskowej zbędnymi, razem z prawami prywatnemi, łączącemi się z posiadaniem tych nieruchomości.

II.

Dochód z sprzedaży oddać należy administracji wojska na wystawienie za to budynków wojskowych w Królowym Hradcu.

Gdyby z tej sumy po wystawieniu rzeczonych budynków pozostała nadwyżka, wstawić należy taką do rachunku jako dochód z sprzedaży nieruchomości rządowych.

III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

62.

Ustawa z dnia 12. kwietnia 1893, o zapewnieniu gwarancji rządowej kolei miejscowej z Lublany do Stein i według okoliczności od- kupieniu tej kolei na rzecz państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby przedsiębiorstwu kolei miejscowej z Lublany do Stein zapewnił na lat 80 począwszy od dnia 1. stycznia 1893 gwarancją czystego dochodu rocznego w sumie 33.452 zł. w. a. wyrównywającej sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i na umorzenie w przeciągu lat 80 pożyczki pierwszorzędnej zaciągając się mającej w sumie imiennej 800.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie osiągnął sumy zagwarantowanej, część niedostająca uzupełnić ma administracja państwa.

Z obligacyj wzmiankowanej pożyczki pierwszorzędnej użyć należy najprzód część w sumie 564.800 zł. w. a. do wymiany za niewylosowane dotąd przez rzeczzone przedsiębiorstwo kolei miejscowej emitowane akcje pierwszorzędne lit. A w sumie 298.100 zł. w. a. i lit. B w sumie 266.700 zł. w. a. Reszta emitowanych obligacyj w sumie 235.200 zł. w. a. wydana być może tylko w razie odkupu rzeczzonej kolei miejscowej na rzecz państwa (artykuł V) na spłaceniu nie będących obecnie w posiadaniu Rządu akcji zakładowych przedsiębiorstwa w sumie 140.000 zł. w. a., jakoteż na utworzenie funduszu wkładowego.

Sumy przypadające na oprocentowanie i umorzenie tej części obligacyj, która z początku nie będzie wydana, dopisywać należy do rachunku gwarancyjnego jako przychód.

Artykuł II.

Zapewnienie gwarancji rządowej w artykule I przewidziane, może być dane tylko w tym razie, jeżeli na podstawie odpowiedniej rewizji obowiązującego obecnie kontraktu ruchu zostanie stwierdzone, że począwszy od 1. stycznia 1893 w miejsce wynagrodzenia kosztów ruchu oznaczonego ryczałtowo obecnie w sumie 45 procentów przychodów brutto nastąpi wynagradzanie Rządowi kosztów rzeczywiście ponoszonych z powodu utrzymywania ruchu.

Artykuł III.

W wykonaniu artykułu IIgo wydać należy następujące postanowienia:

1. Z gwarantowanego czystego dochodu rocznego oddawać należy na umorzenie obligacyj pierwszorzędnych emitować się mających taką sumę, jaką administracja państwa oznaczy stosownie do planu amortyzacji podlegającego jej zatwierdzeniu.

2. Dopłata, którą administracja państwa ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarż będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusz będzie o to prosił na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w prze-

ciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, pokażo się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusz winien niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

3. Kwotę, którą administracja państwa zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie administracji państwa na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających zaliczek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

4. Koszta notowania obligacyj pierwszorzędnych na giełdach krajowych i zagranicznych, tudzież podatki, które przedsiębiorstwo będzie opłacało po upływie okresu uwolnienia od podatków, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pożywą wydatkową.

Od zaliczek rządowych przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku dochodowego.

Artykuł IV.

W celu odkupienia kolei miejscowej w artykule I oznaczonej, upoważnia się Rząd do nabycia akcyj zakładowych tego przedsiębiorstwa, o ile można je dostać najdrożej po 50 procentów wartości imiennej i do wzięcia tymczasowo z zasobów kasowych sumy na to potrzebnej.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby po nabyciu wszystkich akcyj zakładowych, nie będących obecnie w posiadaniu państwa nabył na rzecz państwa kolej miejscową w mowie będącą, obejmując cały majątek czynny i bierny przedsiębiorstwa, mianowicie cały dług w obligacych pierwszorzędnych i żeby wynagrodzenie za akcje zakładowe, nie będące obecnie w posiadaniu państwa, pokrył przez wypuszczenie w obieg odpowiedniej części obligacyj pierwszorzędnych w artykule I, ustęp 2 wzmiankowanych.

Artykuł V.

Emisyą i wpis hipoteczny pożyczki pierwszorzędnej, w artykule I oznaczonej, tudzież akta i do-

kumenta z tego powodu wygotować się mające, do których zalicza się także dokument zastawu, uwalnia się od stępli i opłat, kupony zaś tej pożyczki uwalnia się od podatku dochodowego i od opłat stęplowych.

Również umowę zawrzeć się mającą w razie odkupienia na rzecz państwa kolei od Lublany do Stein, jakoteż podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, jakie z powodu kupienia tej kolei będą sporządzone, uwalnia się od stępli i opłat.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

63.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 16. kwietnia 1893,

którem zabrania się handlu obnośnego na obszarze miasta Linzu, stolicy kraju.

Na zasadzie §u 10. patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §u 5go przepisu wykonawczego do tego patentu zabrania się handlu obnośnego na obszarze miasta Linzu, stolicy kraju, poczynwszy od dnia 1. czerwca b. r.

Zakaz niniejszy nie stosuje się do mieszkańców okolic, pod względem handlu obnośnego szczególnie uwzględnianych a wymienionych w §. 17ym patentu o handlu obnośnym i w rozporządzeniach dodatkowych.

Nadto zakaz niniejszy nie narusza wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej sprzedaży wymienionych tamże przedmiotów konsumpcyj codziennej po domach i na ulicy.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1893.

(Zawiera Nr. 64—68.)

64.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 22. marca 1893,

tyczące się ułatwień w kontroli nad towarami na pograniczu.

Oдноśnie do §. 337go ustawy o cłach i monopolach i ze zmianą obowiązujących obecnie przepisów co do towarów zostających pod kontrolą na pograniczu lub w jego niektórych częściach, rozporządza się co następuje:

I. Podleganie towarów kontroli na pograniczu ogranicza się do następujących przedmiotów:

1. Do kawy surowej i palonej we wszystkich częściach pogranicza, wyjąwszy od strony morza i od strony Włoch.

2. Do olejów kopalinnych na pograniczu od strony Rosyi i Rumunii.

3. Do soli kuchennej a mianowicie do soli kamiennej na pograniczu Galicyi i Bukowiny od strony Rosyi; do soli morskiej na pograniczu od strony morza i na pograniczu Dalmacyi od strony Czarnogórze.

Co do wszystkich innych przedmiotów, które obecnie podlegają jeszcze kontroli na pograniczu, uchyla się niniejszem tę ich podległość kontroli.

II. Wykonywanie kontroli nad przedmiotami, onjeże podlegającymi, ogranicza się na przyszłość

do kontroli nad przewozem tych przedmiotów a znosi się kontrolę nad ich składem i zbytem.

III. W szczególności służyć mają za prawidło następujące postanowienia:

1. W obrębie odnośnych części pogranicza posyłki przedmiotów kontroli podlegających, z wyjątkiem przypadków, poniżej w punkcie 5 oznaczonych, powinny być podczas przewozu zasłonięte dokumentem, podającym ich rodzaj i ilość i zawierającym upoważnienie do przewiezienia przedmiotów w oznaczonym czasie i oznaczoną drogą.

2. Dla przewozów takich za dokumenty zasłaniające uważane być mają:

a) Ceduły deklaracyjne i kwity cłowe opatrzone dopiskiem komory określającym czas i kierunek przewozu, tudzież dokumenty przekazowe komory.

b) Karty legitymacyjne wydane przez komory lub urzędy straży skarbowej do tego upoważnione.

c) Wycinki z dzienników sprzedaży urzędownie przysposobionych i wydanych pewnym przemysłowcom.

d) Karty kontroli dla posyłek z głębi obszaru cłowego do pogranicza.

3. Urząd (organ), wygotowujący karty legitymacyjne i karty kontroli, wydawać ma takowe tylko wtedy, gdy nie zachodzi żadna wątpliwość co do rzeczywistego istnienia potwierdzić się mającego rodzaju i ilości, pochodzenia krajowego lub oclenia odnośnych przedmiotów; w przypadkach wątpliwych

żądać należy przystawienia przedmiotu do urzędu i udowodnienia prawa posiadania ze względu na cło.

4. Oplombowanie przedmiotów kontroli podlegających, gdy mają być przewożone i dostawianie tychże do urzędu (organu) w miejscu przeznaczenia, ma być zaniechane.

5. Dokumentu przewozowego nie potrzeba:

- a) do posyłek kawy (surowej i palonej) w ilościach aż do 3 kilogramów, oleju kopalinnego w ilościach aż do 3 kilogramów, soli kuchennej w ilościach aż do 20 kilogramów, o ile nie chodzi o posyłki przeznaczone do obrotu przemysłowego;
- b) do posyłek wiezionych w kierunku od linii cłowej ku najbliższej komorze pogranicznej;
- c) do posyłek przewożonych (transito) przez pogranicze koleją żelazną lub pocztą;
- d) do posyłek w obrębie pewnej osady z domu do domu przenoszonych.

6. Postanowienie, według którego kramarzom i w ogóle kupcom częstkowym, księżek przemysłowych według przepisu nie utrzymującym, wolno na pograniczu sprzedawać towary kontroli podlegające tylko konsumentom lecz nie także przemysłowcom na dalszy handel, nie ma być stosowany do tych kramarzy i kupców częstkowych, którzy opatrzeni są dziennikami sprzedaży urzędownie przysposobionymi.

7. Ponieważ kontrola nad zapasami przedmiotów kontroli podlegających podczas ich złożenia na składzie zostaje zniesiona, przeto także rewidowanie lokali przemysłowych osób trudniących się handlem i przemysłem lub sprzedających częstkową przedmiotów kontroli podlegających nie ma się odbywać z tego wyłącznie tytułu, że chodzi o takie przedmioty.

8. Co się tyczy opatrywania dziennikami sprzedaży kupców i przemysłowców na pograniczu, zatrzymują się zarządzenia dotychczasowe. Nadto pozwala się w ogólności, żeby także ci kupcy, których lokale sprzedaży znajdują się w głębi obszaru cłowego, lecz w pobliżu linii cłowej wewnętrznej i którzy prowadzą znaczny handel przedmiotami kontroli podlegającymi do pogranicza, byli opatrywani dziennikami sprzedaży.

9. Zakaz handlu obnośnego przedmiotami kontroli podlegającymi na pograniczu (§. 358 u. o c. i m.), tudzież przepisy dotyczące się kontroli nad paszportami (Dz. u. p. Nr. 179 z r. 1853) i tak zwanej ostrzejszej kontroli (Dz. u. p. Nr. 221 z r. 1855) zatrzymują nadal moc swoje.

10. Zarządzenia niniejsze nie naruszają zobowiązania przyjętego w obec Niemiec i Włoch na mocy kartelu, że w pewnych okolicznościach składy towarów na granicy Niemiec i Włoch nie będą cierpiane lub będą brane pod kontrolę.

11. O ile obrót towarowy i składy towarów w obszarze cłowym w ogólności a w skutek tego także na pograniczu, podlegają nadzorowi urzędów skarbowych, stanowią o tem przepisy ósmego i dziewiątego rozdziału ustawy o cłach i monopoliach.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

65.

Ustawa z dnia 30. marca 1893,

o wydawaniu soli bydłczej po niższej cenie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Sól bydłczą wolno znowu wyrabiać i ze składów rządowych wydawać gospodarzom wiejskim królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalmacyi, po niższej cenie w kwocie 5 zł. za cetnar metryczny, pod warunkami i ostrożnościami dla ochrony skarbu państwa potrzebnymi, które drogą rozporządzenia będą przepisane, w ilości aż do 500.000 cetnarów metrycznych rocznie, która na pojedyncze kraje, powiaty administracyjne i gminy rozdzielana być ma w stosunku ilości i rodzaju bydła stwierdzonym w każdorazowym ostatnim spisie bydła.

§. 2.

Do wykroczeń przeciwko przepisom skarbowym, tyczącym się soli bydłczej, stosuje się ustawa defraudacyjno-karna. W szczególności jednak rozporządza się, że kto soli bydłczej, wydanej mu po cenie niższej, używa lub pozwala używać jak kuchennej, lub takową innemu odstępuje, albo sól bydłczą, chociaż takowa poznać się daje, wbrew przepisom nabywa, karany być ma, jako za ciężkie przestępstwo defraudacyjne, według §. 320go ustawy defraudacyjno-karnej.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej w rok po ogłoszeniu, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. marca 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

66.**Ustawa z dnia 11. kwietnia 1893,**

którą uzupełnia się §. 4 ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Oprócz tych beczek transportowych, które w §. 4, ustęp 1 ustawy z dnia 24. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50) są wzmiankowane, pozwala się dla miast uznanych za zamknięte używać do wprowadzania i wyprowadzania piwa beczek wozowych lub rezerwoarów transportowych (wozów kotłowych) według przepisów ocechowanych, mających najmniej 20 hektolitrową pojemności.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

67.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 19. kwietnia 1893,**

o wygaśnięciu koncesyi na kolej miejscową Lwów-Kleparów—Lwów miasto.

Koncesyą na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej ze szlakiem normalnym (tramwaju parowego) od stacyi Lwów-Kleparów aż do miasta stołecznego Lwowa według okoliczności z przedłużeniami, udzieloną Najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 10. grudnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 7 z r. 1889) Spółce akcyjnej kolei Lwowsko—Bełżeckiej (Tomaszowskiej), uznaje się na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 14. lutego 1893 za wygasłą.

Bacquehem r. w.

68.**Ustawa z dnia 20. kwietnia 1893,**

o odbywaniu nauk prawnych i politycznych i zdawaniu z nich egzaminów rządowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Nauki prawne i polityczne, o ile na ich podstawie uzyskane być ma uzdolnienie do służby publicznej, odbyć należy na wydziale prawnym i politycznym w pewnym oznaczonym czasie. Skutek ich wykazać należy przez złożenie egzaminów rządowych teoretycznych, to jest egzaminu rządowego prawno-historycznego, sądowego i politycznego.

Przepisy, tyjące się wymagań do uzyskania stopnia doktorskiego, wydane będą osobnem rozporządzeniem.

Do tych uczniów, którzy nie sposobią się do służby publicznej i nie zamierzają starać się o stopień doktorski, stosują się wyłącznie przepisy porządku naukowego.

§. 2.

Okres nauki wynosi najmniej ośm półroczy, z których odbyć należy najmniej trzy przed złożeniem egzaminu prawno-historycznego, pozostałe zaś, atoli najmniej cztery po złożeniu tego egzaminu.

W ten jednak okres nauki wlicza się tylko to półrocze, w którym ilość godzin wykładowych, osobnem rozporządzeniem przepisana, będzie dotrzymana.

O ile czas nauki na innym wydziale, to jest nie na prawnym i politycznym lub w uniwersytecie zagranicznym spędzony, może być wliczony w okres nauki, postanawia Minister oświecenia.

§. 3.

Warunkiem przypuszczenia do egzaminów rządowych teoretycznych jest oprócz dotrzymania czasu nauki, uczęszczanie na przepisane wykłady (przedmioty obowiązkowe), warunkiem przypuszczenia do egzaminów rządowych sądowego i politycznego, nadto dowód złożenia z dobrym skutkiem egzaminu rządowego prawno-historycznego.

§. 4.

Obowiązkowemi są przedmioty następujące:

I. Celem przypuszczenia do egzaminu rządowego prawno-historycznego:

- a) prawo rzymskie,
- b) prawo kościelne,
- c) prawo niemieckie (historia źródeł prawa i historia prawa publicznego, historia i system prawa prywatnego),
- d) historia państwa austriackiego (historia formacji państwa i historia prawa publicznego).

II. Celem przypuszczenia do egzaminów rządowych sądowego i politycznego:

- a) prawo prywatne austriackie,
- b) prawo handlowe i wekslowe austriackie,
- c) postępowanie sądowo-cywilne austriackie,
- d) prawo karne i postępowanie karne austriackie,
- e) prawo państwowe ogólne i austriackie,
- f) nauka administracji i prawo administracyjne austriackie,
- g) nauka i polityka gospodarstwa społecznego,
- h) skarbowość z szczegółowym uwzględnieniem ustawodawstwa skarbowego austriackiego.

Z zastrzeżeniem postanowień §. 5go, ustęp 1 wykłady, dotyczące się przedmiotów pod II wymienionych, mogą być policzone tylko w takim razie, jeżeli uczęszczano na nie po złożeniu egzaminu rządowego prawno-historycznego.

Wszystkie przedmioty pod I i II wymienione, są zarazem przedmiotami egzaminów a mianowicie przytoczone pod I są przedmiotami egzaminu prawno-historycznego, przytoczone pod II lit. a—d przedmiotami egzaminu sądowego, reszta zaś są przedmiotami egzaminu politycznego.

III. Uczniowie wydziału prawnego mają nadto uczęszczać:

- a) przed egzaminem rządowym prawno-historycznym na jeden z przedmiotów z zakresu filozofii, wykładanych na wydziale filozoficznym,
- b) przed egzaminem rządowym prawno-historycznym lub po złożeniu go jeszcze na jeden z przedmiotów wykładanych na wydziale filozoficznym, tudzież na wykład historii filozofii prawa i na wykład statystyki ogólnej porównawczej i austriackiej.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Minister oświecenia może uwolnić od uczęszczania na niektóre przedmioty obowiązkowe.

§. 5.

Egzamin rządowy prawno-historyczny można zdawać w czterech pierwszych tygodniach czwartego półrocza.

Egzamina sądowy i polityczny można zdawać w dowolnym porządku a mianowicie jeden z nich już w ostatnich czterech tygodniach ostatniego półrocza.

§. 6.

Postanowienie, według którego stopień doktora praw, uzyskany na uniwersytecie austriackim, ma taki sam skutek jak egzamina rządowe w zupełności złożone, pozostaje nadal w mocy tylko dla tych kandydatów, którzy w chwili, gdy ustawa niniejsza zaczęnie obowiązywać, już byli uzyskali stopień doktorski.

§. 7.

Minister oświecenia wyda na zasadzie postanowień powyższych, rozporządzenia określające porządek nauk i egzaminów prawno-politycznych.

§. 8.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od początku roku szkolnego 1894/95.

§. 9.

Od dnia, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, tracą moc swoją wszystkie postanowienia zostające w sprzeczności z tą ustawą.

Dla tych uczniów, którzy nauki rozpoczęli już przed rzezonym terminem, wyda Minister oświecenia odpowiednie rozporządzenia przejściowe.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 20. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. Wydana i rozesłana dnia 2. maja 1893.

(Zawiera Nr. 69—72.)

69.

Dokument koncesyjny z dnia 25. marca 1893,

na kolej miejscową od Smrzówki do Josefsthalu.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka akcyjna kolei miejscowej liberecko-jabloneckiej podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Smrzówki do Josefsthalu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14.

września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce akcyjnej kolei miejscowej liberecko-jabloneckiej prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa od budującego się przedłużenia Jabłonec—Tannwald, kolei miejscowej liberecko-jabloneckiej a według okoliczności tannwaldzkiej w dolinie kamienieckiej, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 3. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 130), to jest od stacyi Smrzówka tego przedłużenia do Josefsthalu.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo kolei miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i uruchamiania kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na czas aż do 2. lipca 1916.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1 wymienionej jak najrychlej, skończy ją najpóźniej aż do 1. października 1894, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, wyznaczony aż do 2. lipca 1976.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać ma Spółka na żądanie administracyi państwa stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań pod względem wykonania i skończenia budowy kolei koncesjonowanej z winy Spółki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesjonowanej użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

Spółka obowiązana jest dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu używania kolei niniejszem koncesjonowanej do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolejach współużywanych.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 6.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, atoli tylko jednocześnie z koleją miejscową, będącą przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 3. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 130) a to według następujących postanowień, które zarazem zająć mają miejsce postanowień §u 11go rzeczzonego dokumentu koncesyjnego.

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat trzech przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałego roku.

Jeżeli odkupienie nastąpi przed upływem trzeciego roku ruchu po otwarciu ruchu na całej kolei aż do Tannwaldu, cenę odkupu obliczyć należy według udowodnionego największego dochodu w latach, które poprzedziły odkupienie.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, która potrzebna jest na oprocentowanie i umorzenie obligacji pierwszorzędnych, puszczonej w obieg za zezwoleniem Administracji państwa, łącznie z kwotą roczną potrzebną na oprocentowanie kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego po pięć od sta i na umorzenie onegoż w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce kwoty potrzebne do oprocentowania i umorzenia obligacji pierwszorzędnych, aż do zupełnego spłacenia tychże a to w terminach płatności według programu ustanowionych, podczas gdy pozostały po strąceniu tych kwot dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych suma roczna tamże wzmiankowana, płacona będzie za kapitał akcyjny, a to w ratach półrocznych: z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie obligacji pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji z doliczeniem kapitału, wyrównywającego sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacji pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu

nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 7.

Zresztą kolej żelazna, w §. 1 wzmiankowana, uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei miejscowej, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 3. lipca 1886 (Dz. u. p. Nr. 130) i postanowienia §§. 5 aż do 10 włącznie, tudzież §§. 12, 13 i 14 powyższego dokumentu koncesyjnego, stosowane być mają do obu rzeczonych linii kolejowych, jako jednolitego przedsiębiorstwa.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego piątego miesiąca marca roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

70.

Ustawa z dnia 23. kwietnia 1893,

o pomnożeniu taboru kolei rządowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu zakupienia środków do ruchu (wozów towarowych z przynależnościami) dla kolei rządowych postarał się drogą operacji kredytowej o sumę 5,500.000 zł. w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był

najwięcej po $4\frac{1}{2}$ od sta i żeby część onegoż w kwocie 3,667.000 zł., począwszy od roku 1895 umorzona została w najwięcej dziesięciu latach, ratami półrocznymi.

Artykuł II.

Płatne sumy roczne umieszczane być mają corocznie w preliminarzu państwa a mianowicie w dziale potrzeb długu państwa (rozdział XVII).

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 23. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

71.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. kwietnia 1893,

o przeniesieniu delegacji komory głównej trutnowskiej z Friedrichsthalu do Wretanskiego Młyna.

C. k. delegacja komory głównej trutnowskiej przeniesiona została z Friedrichsthalu do Wretanskiego Młyna i nosi nazwę: „C. k. delegacja cłowa w Wretanskim Młynie“.

Steinbach r. w.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. maja 1893,

tyczące się wypuszczenia monet niklowych waluty koronowej i ściągnięcia monet zdawkowych srebrnych po dwadzieścia centów waluty austriackiej.

Stosownie do umowy z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, kasy rządowe cesarsko-królewskie i królewsko węgierskie zaczną od dnia 1. maja b. r. puszczać w obieg monety niklowe waluty koronowej po dwadzieścia i po dziesięć halerzy.

Monety niklowe stępla austriackiego i węgierskiego przyjmować należy, jak to przepisuje ustawa, w wartości imiennej a mianowicie przy wypłatach w walucie austriackiej w ten sposób, że dwudziestohalerzówka liczona być ma za dziesięć a dziesięciohalerzówka za pięć centów waluty austriackiej.

Kasy rządowe i publiczne przyjmować muszą w zapłacie monety niklowe za kwotę aż do pięciu złotych waluty austriackiej a względnie dziesięciu koron. Również w obrocie prywatnym nikt nie jest obowiązany przyjąć w zapłacie monet niklowych za kwotę przynoszącą pięć złotych waluty austriackiej a względnie przynoszącą dziesięć koron.

C. k. centralna kasa państwa w Wiedniu, tudzież c. k. kasy krajowe, sprawujące czynności kas wymiennicznych, będą przyjmowały monety niklowe do wymiany w nieograniczonej ilości.

W miarę wypuszczania monet niklowych waluty koronowej, c. k. kasy rządowe będą cofały z obrotu monety zdawkowe srebrne po dwadzieścia centów.

Sztuki po dwadzieścia centów waluty austriackiej, pozostawione w obrocie, tudzież sztuki po dziesięć centów waluty austriackiej, obiegać będą prawnie jak dotychczas.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1893.

(Zawiera Nr. 73—80.)

73.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 27. marca 1893,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Felixdorf do szóstej klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny gminę Felixdorf w Dolnej Austrii do szóstej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej aż do końca 1895 roku.

Weltersheimb r. w. Steinbach r. w.

74.

Dokument koncesyjny z dnia 7. kwietnia 1893,

na kolej miejscową wąsko-torową od Unzmarktu do Mauterndorf (kolej w dolinie Muru).

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-

meryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Wydział krajowy styryjski podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na wybudowanie i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od Unzmarktu do Mauterndorf, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonemu Wydziałowi krajowemu koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Wydziałowi krajowemu styryjskiemu prawo wybudowania i utrzymania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa wąsko-torowa od stacyi Unzmarkt kolei Następcy tronu Rudolfa na Murau i Tamsweg do Mauterndorf (kolej w dolinie Muru).

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnią się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należyłości od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należyłości od emisji akcji i obligacji pierwszorzędných wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędných lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należyłości, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesjonaryusz na żądanie administracyi państwa stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroc.

W razie niedopehnienia powyższego zobowiązania, kaucya uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesjonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesjonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej trzymać się powinien koncesjonaryusz osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na to, że kolej ma być wąsko-torowa i że chyżość największa będzie zmniejszona, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 5.

Nadaje się koncesjonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkiem

kami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, która wnieść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonariusza.

Wypuszczenie w obieg obligacji pierwszorzędnych, które tylko na walutę austriacką opiewać mogą, jest dopóty i o tyle wzbronione, dopóki i o ile ich oprocentowanie i umorzenie nie okaże się według wykazów, które ministerstwo handlu ma sprawdzić, trwale zapewnionem.

Natomiast nadaje się koncesjonariuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacji pierwszorzędnych, akcji zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem

uług dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółkę kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonariuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei jako wąsko-torowej i drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesjonariusz obowiązany jest w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesyonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fic 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryusza nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy gdyby Rząd wyraźnie na to pozwolił.

Rząd zastrzega jednak sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej każdego czasu i prawo utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w odpowiednim kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującemi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu czasu przed chwilą odkupu, a z nich obliczony będzie średni dochód czysty jednoroczny.

Gdyby w chwili odkupu upłynęło już siedm lat ruchu, natenczas przy obliczaniu średniego czystego dochodu strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania i umorzenia według planu obligacyj pierwszorzędnych,

jeżeliby za zezwoleniem Rządu były emitowane, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd dla kolei koncesyonowanej zatwierdzonego i do umorzenia tego ostatniego kapitału w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszowi dochód w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone, najmniej zaś sumie kapitału zakładowego imiennego przez Rząd zatwierdzonego, w chwili odkupienia jeszcze nie umorzonej.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest obowiązany płacić skarbowi państwa wynagrodzenia aż do dalszego zarządzenia.

Uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się

naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkimi Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia siódmego miesiąca kwietnia roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

75.

Ustawa z dnia 23. kwietnia 1893,

o uzyskaniu funduszów w celu nabycia gruntów pod budowę na potrzeby uniwersytetu niemieckiego i czeskiego tudzież szkoły głównej technicznej niemieckiej w Pradze i na założenie nowego uniwersyteckiego ogrodu botanicznego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu wystawienia budowli potrzebnych dla uniwersytetu czeskiego i niemieckiego tudzież dla szkoły głównej technicznej niemieckiej w Pradze, jakoteż w celu założenia tamże nowego uniwersyteckiego ogrodu botanicznego zakupił odpowiednie grunta rozległości ogółem 44.873 sążnie kwadratowe.

§. 2.

Cenę kupna gruntów nabyć się mających ustanawia się w sumie aż do 880.000 zł., uzyskać zaś należy takową w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był po $3\frac{3}{4}$ od sta i żeby umorzony został w najwięcej 45 latach ratami półrocznymi.

Kontrakty dotyczące się nabycia tych gruntów uwalnia się od stępli i opłat.

§. 3.

Upoważnia się Rząd, żeby teraźniejszy ogród botaniczny uniwersytecki w Śmiechowie na rzecz funduszu naukowego zapisany, sprzedał i żeby sumy przez tę sprzedaż uzyskanej użył na spłacenie części zaciągniętej pożyczki (§. 2).

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia tudzież Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 23. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Steinbach r. w.

76.

Ustawa z dnia 24. kwietnia 1893,

o uzyskaniu funduszków na wybudowanie domu dla biblioteki uniwersyteckiej w Grazu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby przy nowym głównym budynku uniwersyteckim w Grazu wystawił pawilon na pomieszczenie biblioteki uniwersytetu grackiego.

§. 2.

Wydatek na budowę, na urządzenie wewnętrzne i wyporządzenie, jakoteż na odsetki interkalarne ustanawia się w sumie aż do 175.000 zł., o ileby zaś suma 800.000 zł. ustawą z dnia 7. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 87) na wystawienie głównego budynku uniwersyteckiego w Grazu, nie wystarczyła na pokrycie onegoż. kwota potrzebna uzyskana być ma w myśl ustawy

z dnia 15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w sumie aż do sto pięćdziesiąt tysięcy (150.000) złotych w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był najwięcej po cztery od sta i żeby umorzony został, poczynając od roku skończenia budowy, w najwięcej 45 latach, ratami półrocznymi.

§. 3.

Dochód z odsetek, które pożyczka ta nieść będzie dającemu ją instytucji, uwalnia się od podatku dochodowego i od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości na jego miejsce został zaprowadzony a potwierdzenia odbioru wypłaconych odsetek i spłaty kapitału, które z powyższego powodu będą wystawiane, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Steinbach r. w.

77.

Ustawa z dnia 25. kwietnia 1893,

o uzyskaniu funduszków na wybudowanie pawilonu dla kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wystawienia w I. dziedzińcu szpitalu powszechnego w Wiedniu budynku na pomieszczenie II. kliniki chirurgicznej uniwersytetu wiedeńskiego.

§. 2.

Wydatek na budowę, na urządzenie wewnętrzne i wyporządzenie, jakoteż na odsetki interkalarne itd. ustanawia się w sumie aż do trzysta pięćdziesiąt tysięcy (350.000) złotych, która uzyskana być ma w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892

(Dz. u. p. Nr. 145) przez zaciągnięcie pożyczki w rzeczony sumie maksymalnej, w taki sposób, żeby potrzebny kapitał oprocentowany był najwięcej po cztery od sta i żeby umorzony został, poczynając od roku skończenia budowy, w najwięcej 45 latach, ratami półrocznymi.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn dnia 25. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Steinbach r. w.

78.

Ustawa z dnia 26. kwietnia 1893,

o przedłużeniu terminów do ochrony własności literackiej i artystycznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wyłączne prawo wykonywania publicznie dzieła muzycznego lub dramatycznego, jeżeli prawo to istnieje jeszcze w chwili, gdy ustawa niniejsza stanie się obowiązującą, przedłuża się o dwa lata poza okres patentem cesarskim z dnia 19. października 1846, Nr. 992 Z. u. s. oznaczony.

§. 2.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do tych osób i scen, którym autor jeszcze przed wejściem onejże w wykonanie odstąpił bezpłatnie prawo wykonywania na cały okres ochrony.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 26. kwietnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

79.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. maja 1893,

tyczące się postępowania z ułankami kilograma zbadanej wagi netto wyrobów cukrowych.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie §u 63go ustawy o opodatkowaniu cukru z r. 1888 (Dz. u. p. Nr. 97), że przy zapisywaniu wagi netto wyrobów cukrowych w zapiskach i registrach, które według przepisów o opodatkowaniu cukru mają być utrzymywane, ułanki, wynoszące mniej niż pół kilograma, należy opuszczać, ułanki zaś wynoszące pół lub więcej jak pół kilograma wstawiać do rachunku jako całe kilogramy, a to tak przy codziennem stwierdzaniu ilości wyprodukowanego gotowego, zdatnego do sprzedaży wyrobu cukrowego i przerobienia onegoż, jak i przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu wyrobów cukrowych na podstawie oznajmienia lub gdy chodzi o wynik badania zapasu.

Od tego zaokrąglania ułanków wyjmują się ilości wagi, z których tworzą się sumy ogólnie do zapisków i registrów wstawić się mające, a więc np. pojedyncze pozycje wagi w listach wagowych, oznajmieniach, zapiskach tyczących się próbek cukru itp.

Przy obliczaniu bonifikacji wywozowej za cukier wyprawiony za linią cłową zarządzoną powyżej zaokrąglanie ułanków kilograma stosuje się tylko do ogólnej wagi netto ilości cukru, poddanych czynności urzędowej wywozowej na podstawie jednego oznajmienia.

Steinbach r. w.

80.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. maja 1893,

tyczące się wypuszczenia jednokoronówek waluty koronowej.

Stosownie do umowy z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu, kasy rządowe cesarsko-królewskie i królewsko-węgierskie zaczną od dnia 16. maja 1893 puszać w obieg jednokoronówki waluty koronowej.

Jedukoronówki stępla austriackiego i węgierskiego przyjmować należy, jak to przepisuje ustawa, w wartości imiennej a mianowicie przy wypłatach w walucie austriackiej w ten sposób, że jedukoronówka liczona być ma za pięćdziesiąt centów waluty austriackiej.

Nikt nie jest obowiązany przyjąć w zapłacie jedukoronówek za kwotę przenoszącą dwadzieścia pięć złotych waluty austriackiej a względnie pięć-

dziesiąt koron, tylko kasy rządowe i publiczne przyjmować muszą w zapłacie jedukoronówki bez ograniczenia.

C. k. centralna kasa państwa w Wiedniu, tudzież c. k. kasy krajowe sprawujące czynności kas wymienniczych, będą przyjmowały jedukoronówki do wymiany za inne środki płatnicze w nieograniczonej ilości.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1893.

(Zawiera Nr. 81—83.)

81.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. maja 1893,

tyczące się wyciskania urzędownie znaczków stęplowych po 5 c. i po 1 c. na listach przewozowych kolejowych.

Oдноśnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), tyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym i rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1893 (Dz. u. p. Nr. 24) podaje się do wiadomości, że wyciskanie znaczków stęplowych po 5 c. i po 1 c. na listach przewozowych kolejowych, wykonanych przez drukarnie prywatne, zaprowadzone będzie począwszy od dnia 1. czerwca 1893 także w c. k. magazynie sprzedaży tytoniu i stępli w Pradze.

Steinbach r. w.

82.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. maja 1893,

tyczące się przyjmowania monet srebrnych przy opłacaniu cła.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko-węgierskimi a oдноśnie do ustawy z dnia 24. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 42) i roz-

porządzenia z dnia 12. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 53), tyczącego się monet srebrnych, których do opłacania cła wolno używać, z częściową zmianą rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 142), rozporządza się co następuje:

Przy pobieraniu cła w srebrze wolno przyjmować monety srebrne krajowe po dwa złote i po ówierc złotego w. a. aż do dnia 31. lipca 1893 włącznie, talary związkowe stępla austriackiego aż do dnia 30. czerwca 1893. Począwszy od dnia 1. sierpnia 1893 wolno używać przy opłacaniu cła w srebrze już tylko monet srebrnych na 1 zł. w a., gdy zaś zostają reszty mniejsze od 1 zł. w a. monet zdawkowych obiegowych stępla austriackiego lub węgierskiego.

Przy zwracaniu należności cłowych i rękojmi cłowych w srebrze, talary związkowe stępla austriackiego jakoteż sztuki dwuzłotowe i ćwierc złotowe wolno dawać jeszcze tylko aż do dnia 31. maja 1893, począwszy zaś od dnia 1. czerwca 1893 tylko sztuki jednozłotowe w. a., gdy zaś zostają reszty mniejsze od jednego złotego w. a., monety zdawkowe obiegowe stępla austriackiego lub węgierskiego.

Przy opłacaniu cła i zwrotach w kwocie mniejszej od jednego złotego w. a. monetami waluty koronowej, przyjmować a względnie wydawać należy:

jednokoronówkę	za 50 centów w. a.,
20-halerzówkę	za 10 centów w. a.,
10-halerzówkę	za 5 centów w. a.,
2-halerzówkę	za 1 cent w. a.,
1-halerzówkę	za 1/2 centa w. a.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

83.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z dnia 15. maja 1893,

tyczące się uregulowania wywozu świń, z królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego i z księstwa bukowskińskiego.

Ażeby nawet w razie większego rozszerzenia się chorób zaraźliwych pomiędzy świniami, wyprowadzanie ich z królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego i z księstwa bukowskińskiego do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, do krajów korony węgierskiej i za granicę zapewnić z zapobieżeniem roznoszeniu chorób zaraźliwych, Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa uznaje za stosowne wydać na zasadzie §u 3go, ustęp ostatni ustawy powszechnej o chorobach zwierzęcych zaraźliwych z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35) następujące zarządzenia weterynaryjno-policyjne:

§. 1.

Świnie żywe bez względu na wiek i cel użycia wolno wyprowadzać z królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego oraz Wielkiego księstwa krakowskiego i z księstwa bukowskińskiego do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, do krajów korony węgierskiej i za granicę tylko koleją żelazną i po poprzedniczej weterynaryjno-policyjnej obserwacji w jednym z dwóch zakładów konfinacyjnych dla świń, w Białej i w Krakowie — a więc wyłącznie tylko z przystani kolejowych istniejących w tych zakładach. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie naruszają obrotu wewnętrznego między Galicyą z jednej a Bukowiną z drugiej strony.

§. 2.

Wszelki inny sposób wyprowadzania, mianowicie także bezpośrednie ładowanie świń w stacjach kolei żelaznych galicyjskich i bukowskińskich z przeznaczeniem do stacji kolei żelaznych leżących w innych królestwach i krajach w krajach korony węgierskiej lub za granicą jest zakazany.

§. 3.

W zakładach konfinacyjnych w Białej i w Krakowie — wolno przyjmować i wyładowywać śwynie, wyjąwszy przypadek spóźnienia się pociągów —

- a) w Białej tylko w poniedziałek i wtorek każdego tygodnia, a
- b) w Krakowie tylko we czwartek i w piątek każdego tygodnia.

Świnie, które odbyły konfinacyą, wolno łądować dla wywozu do innych krajów z zachowaniem osobnych przepisów, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały tylko w ładowniach zakładów konfinacyjnych

- a) w Białej, a mianowicie: śwynie, które tam w poniedziałek przybyły, w piątek a śwynie, które tam we wtorek przybyły lub w piątek nie zostały sprzedane, w sobotę każdego tygodnia,
- b) w Krakowie, a mianowicie śwynie, które tam we czwartek przybyły, w poniedziałek a śwynie, które tam w piątek przybyły lub nie zostały w poniedziałek sprzedane, we wtorek następnego tygodnia.

Wydawanie świń rzeźnych na cele prowiantowe z zakładu konfinacyjnego w Białej po odbyciu konfinacji rzeźnikom i wędliniarzom gminy miasta Bielska w Śląsku jest także i nadal dozwolone.

§. 4.

Gdy śwynie z Galicyi lub Bukowiny transportowane nie według przepisów rozporządzenia niniejszego, będą poza granicami tych krajów przydybane, należy je zatrzymać i natychmiast, według okoliczności telegrafem, przesać doniesienie o tem zdarzeniu Władzy administracyjnej pierwszej instancji, w której okręgu urzędowym nastąpiło przytrzymanie, ażeby niezwłocznie poczyniła co potrzeba.

Takich transportów świń nie wolno ani wyladować ani przeladować.

Jeżeli transportowi nie towarzyszy dozorca, urząd kolejowy postarać się ma o odpowiednie karmienie i pojenie tych zwierząt na koszt posyłającego.

Władza administracyjna pierwszej instancji zarządzić ma odesłanie takich transportów na koszt i niebezpieczeństwo posyłającego do stacji, w której je oddano.

O odesłaniu transportu napowrót uwiadomić należy telegrafem Władzę administracyjną pierwszej instancji, w której okręgu urzędowym leży stacja oddania.

Świnie pędzone gościńcami lub manowcami dla wyprowadzenia w sposób zakazany z Galicyi do innych krajów należy przytrzymać i w najbliższej gminie całkiem odosobnione od krajowych zwierząt racicowych na koszt i niebezpieczeństwo właściciela pomieścić i pielęgnować, i dopóty trzymać pod zam-

knięciem, dopóki Władza administracyjna pierwszej instancyi miejsca przytrzymania, którą niezwłocznie uwiadomić należy, nie zarządzi pozabijania pod ścisłym nadzorem świń ów transport składających. Władza administracyjna pierwszej instancyi upoważniona jest dozwolić, żeby świnię takie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela celem jak najkorzystniejszego sprzedania przewiezione zostały na wozach z zaprzęgiem końskim do najbliższego miejsca większej konsumcyi i tam niezwłocznie pozabijane.

§ 5.

Przeciwko osobom, wyprowadzającym świnię z Galicyi lub z Bukowiny za granicę tych krajów w sposób sprzeciwiający się przepisom rozporządzenia niniejszego, jakoteż przeciw urzędnikom kolejowym i oglądaczom bydła w stacyi oddania, którzy zezwolą na przewóz zakazany, postępować się będzie według przepisów §u 45go ustawy powszechnej o chorobach zaraźliwych zwierzęcych a względnie ustawy z dnia 24. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko zakazom w rozporządzeniu niniejszem zawartym, nie podlegające posta-

nowieniom karnym ustawy powszechnej o chorobach zwierzęcych zaraźliwych (ustawa z dnia 24. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 51), karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Ministerstwu spraw wewnętrznych zastrzeżone jest zezwalanie wyjątkowo w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa na wywóz bezpośredni z Galicyi i Bukowiny świń pojedynczych przeznaczonych do celów hodowli.

§. 8.

Mocą rozporządzenia niniejszego uchylają się w całej rozciągłości obowiązujące jeszcze rozporządzenia ministeryalne, któremi obrót świń z Galicyi poza granicę tego kraju był uregulowany.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. czerwca 1893.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 6. czerwca 1893.

(Zawiera Nr. 84—88.)

84.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1893,

tyczące się zwinięcia król. węgierskiej komory pomocniczej w Kraljewicy i poruczenia jej czynności tamtejszemu oddziałowi straży skarbowej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu królewska komora pomocnicza II. klasy w Kraljewicy (Porto Rè) będzie z końcem czerwca 1893 zwinięta. Czynności tej komory przechodzą z dniem 1. lipca 1893 na oddział straży skarbowej w Kraljewicy, który urzędować będzie jako delegacja bukarskiej król. komory pomocniczej I. klasy, opatrzona upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

Steinbach r. w.

85.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. maja 1893,

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi tkaniny w obrocie hafciarskim mają być znaczone.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56) o postępowaniu celniczem

w obrocie hafciarskim, rozporządza się, że w czasie od dnia 1. lipca aż do 31. grudnia 1893, tkaniny wprowadzane w obrocie hafciarskim znaczone będą cechą tożsamości barwy czerwonej.

Steinbach r. w.

86.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. maja 1893,

o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Putilli na Bukowinie.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 10. lutego 1892 zaprowadza się w Putilli na Bukowinie urząd podatkowy i sądowno-depozytowy dla gmin (obszarów dworskich) Sądu powiatowego pod tą samą nazwą istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocznie czynności od dnia 1. lipca 1893.

Od tego terminu gminy w okręgu Sądu powiatowego putillskiego leżące Dychtyniec, Dołhopole, Jabłonica, Kisielica, Koniatyn, Płoska, Sergie, Stebne-Szpetki, Stronice-Putilla, Toraki i Uście-Putilla, tudzież obszar dworski Putilla oddzielone zostaną od okręgu urzędu podatkowego wyżnickiego i przyłączone będą do urzędu podatkowego putillskiego.

Steinbach r. w.

87.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 3. czerwca 1893,

o zmianach w spisie kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

W spisie kolei żelaznych, podlegających umowie międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1892), tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, poczynić należy następujące zmiany.

Austria i Węgry.

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa (łącznie z Liechtensteinem).

I. Wymienioną pod *A*, 8 c. k. uprzyw. kolej galicyjską Karola Ludwika, która przeszła na własność państwa a w skutek tego pod zarząd c. k. austr. kolei rządowych, wykreślić należy ze spisu razem z jej wszystkimi przynależnościami.

II. Z tej przyczyny, jakoteż ze względu na otwarcie nowych kolei pod zarządem c. k. kolei rządowych liczba *A*, 1 ma opiewać:

1. C. k. dyrekcyja generalna kolei rządowych austriackich, łącznie z częścią linii z Feldkirchu do Buchs na obszarze księstwa Liechtenstein i częścią kolei od granicy włosko-austriackiej pod Pontebłą aż do Pöntenflu, eksploatowaną na wspólnie z Spółką włoską kolei adryatyckiej, nakonec łącznie z częściami kolei od Brodów i Podwołoczysk aż do granicy austriacko-rosyjskiej, eksploatowanymi na wspólnie z zarządem kolei rosyjskiej południowo-zachodniej;

natomiast z wyłączeniem kolei rządowej dalmatyńskiej z liniami:

- a)* od Spletu na Sivericz do Kninu,
- b)* od Perkowic na Sliwno do Szebeniku,

tudzież kolei miejscowych kołomyjskich:

- c)* z Kołomyi do Słobody rungurskiej z odnogą,
- d)* z Nadworniańskiego przedmieścia do Szeparowce-Kniaźdworu.

nakonec odnóg:

- e)* od Podłęża do Niepołomic,
 - f)* od Lititz do Nürschan i
 - g)* od Wamy do Russ-Moldawicy
- } nowo
} otwartych.

III. Świeżo umieścić należy w spisie:

- pod liczbą 12 *a*: kolej miejscową Mori-Arco-Riva nad jeziorem Garda;
- pod liczbą 15 *a*: kolej miejscową dóbr kameralnych solnych.

IV. Liczba 16 z powodu otwarcia linii wymienionych poniżej pod *i*) i *k*) opiewać ma jak następuje:

16. Spółka kolei południowej (linie austriackie) z wyłączeniem kolei lokalnych wąsko-torowych:

- h)* od Mödlingu do Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),
- i)* od Predingu na Wieselsdorf do Stainz,
- k)* od Polcan do Konicy.

V. Z powodu przejścia kolei galicyjskiej Karola Ludwika pod zarząd c. k. austriackich kolei rządowych powstaje w spisie kolei żelaznych rosyjskich pod *B* II Zarządy austriackie w nadpisie do liczb 54 i 55 następująca zmiana w tekście: Zamiast: „przez kolej galicyjską Karola Ludwika“ wpisać należy: „przez c. k. Dyrekcyją generalną kolei rządowych austriackich“.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 13. maja 1893.)

II. Węgry.

1. Jako nowo przybywające wpisać należy następujące linie eksploatowane przez kolej rządową węgierską:

- gg)* kolej miejscowa Almaz-Füzito—Strygonia,
- hh)* koleje miejscowe naddunajskie,
- ii)* kolej miejscowa koszycko-tornawska,
- kk)* kolej miejscowa debreczyńsko—F. Abońska,
- ll)* kolej miejscowa komitatu bekeskiego,
- mm)* kolej miejscowa szigetkamarsko-slatyńska,
- nn)* linie Spółki kolei miejscowej sybińsko-weresztorońskiej:
 - od Sybina do Feleku i
 - od Feleku do Fogaras,
- oo)* kolej miejscowa braszowsko-haromszecka,
- pp)* kolej miejscowa Szomogy-Szobb—barska,
- qq)* kolej miejscowa varadzko-gołubowiecka.

2. Nazwę kolei od Aradu do Csanadu wymienionej pod liczbą 6 zmienić należy na: „Połączone koleje żelazne aradzkie i csanadzkie“.

3. Spółkę austriacko-węgierską kolei państwa wymienioną pod liczbą 2 (linie węgierskie) łącznie z kolejami miejscowymi przez nią eksploatowanymi należy wykreślić, ponieważ wszystkie te linie przeszły pod zarząd kr. węgierskich kolei rządowych.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 21. kwietnia 1893.)

Nadto jako nowo przybywające dopisać należy:

Część kolei hodoniuńsko-holickiej, na obszarze węgierskim leżącą, jakoteż kolej miejscową nadlewocką, eksploatowaną przez c. k. uprzyw. kolej koszycko-bogumińską.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 10. maja 1893.)

III. Obszar zajęty.

W oddziale „Austria i Węgry“, po liczbach I i II wpisać należy z osobną liczbą III pod tytułem „Obszar zajęty“:

C. i k. kolej wojskowa banjalucko-doberlińska.

C. i k. kolej nadbośniańska.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 10. stycznia 1893.)

Niemcy.

1. W dziale A I (koleje żelazne rządowe i przez Rząd eksploatowane), pod liczbą bieżącą 4 (koleje żelazne rządowe król. bawarskie) dopisać należy w końcu:

a₁ z wyłączeniem eksploatowanej przez takowe kolei miejscowej augsburskiej.

2. W dziale A II (koleje prywatne eksploatowane przez Spółki prywatne) dopisać należy:

„14 a, kolej miejska i portowa boizenburska“,

„15 a, kolej nadbregska (Donaueschingen-Furtwangen)“,

„20 a, kolej żelazna deggendorfsko-mettenńska“,

„44 a, kolej żelazna Mannheim - Weinheim - Heidelberg-Mannheim“.

„46 a, kolej żelazna z Monachium do Wolfratshausen“.

3. Tamże:

pod Nr. 29 zmienić należy nazwę kolei na „Fürth-Zirndorf Cadolzburska“ a

pod Nr. 32 wykreślić wyrazy w nawiasie „(część od Gotteszell do Teisnach)“.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 10. stycznia 1893.)

W dziale A II (koleje żelazne prywatne eksploatowane przez Spółki prywatne) dopisać należy:

„62 a kolej żelazna od Ronsdorfu do Müngsten“.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 6. lutego 1893.)

Włochy.

Dopisać należy następujące linie eksploatowane przez Spółkę „Società Veneta per Impresse e Costruzioni pubbliche“:

Padwa-Bassano, Vicenza-Treviso, Vicenza-Schio, Cividale-Portogruaro, Parma-Suzzara, Bologna S. Z.-Portomaggiore, Budrio-Massalombarda, Arezzo-Stia, Coregliano-Vittorio.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 16. marca 1893.)

Holandya.

1. Koleje oznaczone w spisie kolejowym liczbami 2 i 6 należy wykreślić, ponieważ części kolei Spółki holenderskiej kolei nadreńskich eksploatuje teraz Spółka eksploatacji kolei rządowych (Nr. 1) a linie Spółki kolei od Haarlemu do Zandvoort Spółka kolei holenderskiej (Nr. 3).

2. Wykaz kolei leżących na obszarze niemieckim, eksploatowanych przez zarządy nie niemieckie lub na wspólnie z niemi, sprostować należy ze względu na „Zarządy holenderskie“ w następujący sposób:

Nr. 108. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Cranenburg aż do Cleve, eksploatowana przez kolej holenderską i na wspólnie z koleją holenderską rządową.

Nr. 109. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Emmerich aż do Emmerich eksploatowana przez kolej holenderską rządową.

Nr. 110. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gronau aż do Gronau eksploatowana przez kolej holenderską rządową i na wspólnie z koleją holenderską.

Nr. 111. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gildehaus aż do Salzbergen eksploatowana przez kolej holenderską i na wspólnie z koleją holenderską rządową.

(Uwiadomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 31. grudnia 1892.)

Rosya.

Poczynić należy następujące zmiany:

1. Zamieścić w spisie

kolej żelazną pskowsko-rygską;

kolej żelazną wąsko-torową nowgorodzka.

2. a) Nazwę kolei moskiewsko-jarostawelskiej zmienić na:

kolej moskiewsko-jarostawelsko-kostromska;

b) nazwę kolei moskiewsko-riazańskiej zastąpić następującą:

kolej żelazna moskiewsko-kazańska;

c) wykreślić koleje żelazne riaziańsko-kozłowska, tambowo-kozłowska i tambowo-saratowska, eksploatowane obecnie przez tę samą Spółkę a natomiast wpisać:

kolej żelazna riaziańsko-uralska.

3. Wykreślić kolej riazsko-wiazemską, riazsko-morszczańską i morszczańsko-syzańską, które zostały w czasie połączone a wpisać nowe przedsiębiorstwo:

kolej żelazna syzańsko-wiazemska.

4. Wykreślić kolej warszawsko-bydgoską i warszawsko-wiedeńską, eksploatowane obecnie przez

tę samą Spółkę a wpisać natomiast całość eksploatacji kolejowej:

kolej żelazna warszawsko-wiedeńska.

5. Zmienić nazwę kolei samarsko-ufimskiej na: kolej żelazna samarsko-zlatouska.

(Uwiedomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 25. marca 1893.)

Zamieścić należy w spisie

kolej żelazną od Jarosławla do Wołogdy.

(Uwiedomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 5. maja 1893.)

Szwajcarya.

Zamieścić należy

linią Rorschach-Haiden (Spółka kolejowa z siedzibą w Heiden)

i kolej Sihlthalską (Spółka z siedzibą w Zurychu).

(Uwiedomienie Urzędu centralnego w Bernie z dnia 31. grudnia 1892.)

Stosownie do art. 58go, ustęp 2 umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, koleje żelazne nowo oznajmione wstępują rzeczywiście w służbę przewozową międzynarodową w miesiąc od daty listu, którym Urząd centralny w Bernie uwiedomi o tem państwa traktatowe.

Bacquehem r. w.

88.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 3. czerwca 1893,

tyczące się uchylenia zakazów przywozu i przewozu pewnych towarów z Niemiec, Francyi, Belgii, Holandyi i Rumunii wydanych rozporządzeniami z dnia 10. października 1892 (Dz. u. p. Nr. 180), z dnia 6. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 189) i z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 190), jakoteż ograniczenia tychże zakazów co do Rosyi.

Ze względu na obecne stosunki zdrowotne za granicą, uchyla się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim zakazy przywozu i przewozu pewnych towarów z Niemiec, Francyi, Belgii, Holandyi i Rumunii wydane rozporządzeniami z dnia 10. października 1892 (Dz. u. p. Nr. 180), z dnia 6. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 189) i z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 190).

Co do Rosyi zatrzymuje się tylko zakaz przywozu:

1. bielizny wdziawalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej obuwie noszone, tudzież pościeli używanej.

Gdy przedmioty te przewożone są jako pakunek podróży lub jako rzeczy osób przesiedlających się z powodu zmiany pobytu, podlegają rewizji policyjno-zdrowotnej a według okoliczności postępowaniu policyjno-zdrowotnemu przy przejściu granicy lub w miejscu przeznaczenia;

2. z szmat i gałganów.

Od tego zakazu wyjęte są: a) szmaty siłą hydrauliczną ściśnięte, oddawane do przewozu jako towary dla handlu hurtownego w belach obręczami żelaznymi zamkniętych, jeżeli opatrzone są znakami pochodzenia i numerami urzędownie oznaczonymi; b) odpadki nowe, bezpośrednio z przędzalni, tkalni, fabryk krawieckich lub blecharni w obrót wchodzące, wełna sztuczna (shoddy) i nowe odpadki papieru.

Przedmioty rzeczono, od przywozu wyłączone, wolno przewozić tylko za złożeniem urzędowego potwierdzenia, że w sąsiednim państwie zagranicznym, do którego mają być wprowadzone, ich przywóz a względnie przewóz jest dozwolony i pod warunkiem wzięcia w zupełnem odosobnieniu pod zamknięciem miejsca, niedopuszczającym żadnej manipulacji podczas przewozu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Sprostowanie.

W wykazie przetworów farmaceutycznych, których nie wolno wyrabiać z gorzałki uwolnionej od podatku, zamieszczonym w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 3. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 31, część XI z r. b., strona 46, kolumna druga, wiersz 21 od góry, zamiast: „Spiritus peniperi, Spiritus Menthae. piperitae“, powinno być: „Spiritus juniperi, Spiritus Menthae piperitae“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXV. — Wydana i rozesłana dnia 15. czerwca 1893.

(Zawiera Nr. 89—93.)

89.

Umowa kolejowa z dnia 2./14. stycznia 1893,

między monarchią austriacko-węgierską a cesarstwem rosyjskiem, tycząca się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Nowosielicą.

(Zawarta w Kijowie dnia 2./14. stycznia 1893, ratyfikowana w Wiedniu dnia 31. maja 1893.)

(Pierwopis.)

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie

et

le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies,

animés du désir d'étendre par une jonction des voies ferrées à Nowosielitza les relations commerciales entre les États respectifs, ont résolu de régler d'un commun accord par une convention les questions résultants de ce nouveau raccordement, et ont nommé à cet effet leurs commissaires, savoir:

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Henri Chevalier de Wittek, Docteur en droit, Conseiller Intime, Chef de Section au Ministère Impérial Royal du Commerce,

le Sieur Emile Chevalier de Guttenberg, Général-Major,

(Przekład.)

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego

tudzież

Rząd Najjaśniejszego Cesarza wszech Rosyj,

pragnąc przez połączenie kolei żelaznych pod Nowosielicą rozszerzyć stosunki handlowe między odnośnemi państwami, postanowiły zawrzeć umowę, w którejby za wspólną zgodą uregulowane były stosunki z tego połączenia wypływające i do tego celu mianowali swymi komisarzami a mianowicie:

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego:

JMPana Henryka Witteka, doktora praw, radcę tajnego, naczelnika sekcyjnego w c. k. Ministerstwie handlu,

JMPana Emila Guttenberga, generała-majora,

le Sieur Adolphe Baron de Jorkasch-Koch, Conseiller de Ministère,

le Sieur Jean Fekete de Bélafalva, Conseiller de Régence;

et

le Gouvernement de **Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:**

le Sieur Alexandre de Borodine, Ingénieur de voies de communication, Conseiller de Cour,

le Sieur Baron Henri de Rosen, Ingénieur civil, Conseiller d'Etat actuel,

le Sieur Eugène de Schimanowsky, Colonel d'Etat-major,

le Sieur Baron Nicolas de Firks, Colonel d'Etat-major,

le Sieur Gabriel de Karnowitch, Ingénieur de voies de communication, Conseiller d'Etat,

le Sieur Siméon Sofroniéeff, Ingénieur des voies de communication, Conseiller de Cour;

lesquels, dûment autorisés à cet effet, sont convenus, sous réserve de la ratification, des articles suivants:

Article 1.

Pour relier le réseau des chemins de fer Sud-Ouest Russes au réseau autrichien de la Boucovine, il sera construit un raccordement entre la station existante des chemins de fer locaux de la Boucovine à Nowosielitza (Autriche) et la station à construire à Nowosielitza (Russie) sur l'embranchement des chemins de fer Sud-Ouest Russes, devant y aboutir.

Article 2.

Les questions techniques relatives au raccordement susmentionné, savoir celles qui se rapportent à la construction du tronçon de jonction, au point de la frontière, où le raccordement des deux chemins de fer, autrichien et russe, devra s'effectuer, et à l'établissement des deux gares frontières susdites sur les territoires des deux Etats limitrophes, ayant déjà fait l'objet d'une enquête locale de délégués des administrations de chemins de fer y intéressées, les deux Gouvernements approuvent le procès-verbal de cette enquête, tenue à Czernowitz le 24 et 25 Juillet 1891.
5 et 6 Août

JMPana barona Adolfa Jorkascha-Kocha, radcę ministeryalnego,

JMPana Jana Feketego-Bélafalwę, radcę rządowego;

a

Rząd Najjaśniejszego Cesarza wszech Rosyj:

JMPana Aleksandra Borodina, inżyniera komunikacyj drogowych, radcę dworu,

JMPana barona Henryka Rosena, inżyniera cywilnego, rzeczywistego radcę stanu,

JMPana Eugeniusza Szymanowskiego, pułkownika sztabu generalnego,

JMPana barona Mikołaja Firksa, pułkownika sztabu generalnego,

JMPana Gabryela Karnowicza, inżyniera komunikacyj drogowych, radcę stanu,

JMPana Szymona Sofronejewa, inżyniera komunikacyj drogowych, radcę dworu,

którzy należycie do tego celu upoważnieni, zgodzili się z zastrzeżeniem ratyfikacyi, na następujące artykuły:

Artykuł 1.

W celu połączenia sieci kolei żelaznych rosyjskich południowo-zachodnich z siecią austriacką na Bukowinie, wybudowane będzie połączenie między istniejącą stacją kolei miejscowych bukowińskich w Nowosielicy (austriackiej) a stacją urządzić się mającą w Nowosielicy (rosyjskiej) dla budującej się odnogi kolei rosyjskich południowo-zachodnich, która aż do tego punktu będzie doprowadzona.

Artykuł 2.

Gdy kwestye techniczne, tyżące się rzeczonego połączenia a mianowicie budowy linii łączącej, punktu na granicy, w którym koleje austriacka i rosyjska łączyć się mają i budowy przereczonych dworców pogranicznych na obszarach obu państw sąsiednich zostały już na miejscu uregulowane przez komisją złożoną z delegatów interesowanych Zarządów kolejowych, przeto oba Rządy zatwierdzają protokół komisji rzeczonej, która odbyła się w Czerniowcach dnia 24. i 25. lipca 1891.
5. i 6. sierpnia

Article 3.

Conformément aux termes dudit procès-verbal et d'après le plan *A* y annexé, la jonction des deux lignes de chemin de fer, autrichienne et russe, s'effectuera au moyen d'une double voie à construire entre les gares frontières respectives, et dont l'une aura l'écartement de 1·435 mètres et l'autre l'écartement de 5 pieds (mesure anglaise).

Cette voie de jonction passera la frontière austro-russe, moyennant un pont à construire sur le ruisseau-frontière de Rokitna, et traversera la ligne de démarcation autrichienne, près du poteau autrichien No 1207, et la ligne de démarcation russe, entre les deux poteaux russes No 1207 et No 1208, à une distance de 120 mètres de ce dernier point de délimitation.

Article 4.

Les voies ferrées et le matériel roulant seront disposés de part et d'autre de manière à assurer le service de traction par des locomotives.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes auront soin de faire achever la construction de la ligne de raccordement sur leurs territoires respectifs, sitôt que faire se pourra, et au plus tard avant la fin de l'année 1893.

Article 6.

Le changement du service de l'exploitation à la frontière se fera de manière que les convois autrichiens, par la voie étroite, entrent dans la station russe et les convois russes, par la voie large, entrent dans la station autrichienne.

En ce qui concerne l'établissement des deux gares frontières, il est entendu que les travaux respectifs, savoir les travaux d'agrandissement dans la station autrichienne existante à Nowosielitza (Autriche) et les travaux de premier établissement pour la gare russe à construire à Nowosielitza (Russie), s'exécuteront d'après les plans arrêtés par ladite enquête locale et annexés au procès-verbal du 24 et 25 Juillet 1891.
5 et 6 Août

Article 7.

Les Hautes Parties Contractantes se chargent, chacune pour son territoire, de la construction et de l'entretien des voies de jonction et des stations frontières, mentionnées aux articles 3 et 6, de sorte

Artykuł 3.

Stosownie do postanowień rzeczzonego protokołu i według planu *A* dołączonego do tego protokołu linie kolejowe połączone być mają zapomocą dwóch torów między obu dworcami pogranicznymi wybudować się mających, z których jeden będzie miał 1·435 metra a drugi 5 stóp (angielskich) szerokości.

Ta linia łącząca przecinać będzie granicę austriacko-rosyjską na moście, który wybudowany będzie na strumieniu pogranicznym Rokitna a mianowicie przechodzić będzie przez linię demarkacyjną austriacką koło słupa granicznego austriackiego Nr. 1207 a przez linię demarkacyjną rosyjską między słupami granicznymi rosyjskimi Nr. 1207 i 1208 w odległości 120 metrów od tego ostatniego punktu granicznego.

Artykuł 4.

Obie Strony wykonają kolej żelazną w taki sposób i dostarczą takiego materiału wozowego, żeby ruch mógł odbywać się zapomocą lokomotyw.

Artykuł 5.

Obie Strony rokujące dołożą starania każda na swoim obszarze, żeby linia łącząca skończona została jak najrychlej, najpóźniej zaś przed końcem 1893 roku.

Artykuł 6.

Zmiana ruchu na granicy urządzona będzie w taki sposób, że pociągi austriackie dojeżdżać będą do stacyi rosyjskiej szlakiem wąsko torowym a pociągi rosyjskie do stacyi austriackiej szlakiem szeroko-torowym.

Co się tyczy budowy dwóch dworców pogranicznych postanawia się, że odnośne roboty, mianowicie rozszerzenie istniejącej stacyi pogranicznej austriackiej w Nowosielicy austriackiej, jakoteż wystawienie z gruntu stacyi pogranicznej rosyjskiej w Nowosielicy rosyjskiej, wykonane być mają podług planów umówionych przez rzeczoną komisją miejscową i dołączonych do protokołu z dnia 24. i 25. lipca 1891.
5. i 6. sierpnia

Artykuł 7.

Wysokie Strony rokujące biorą na siebie wybudowanie i utrzymywanie każda na swoim obszarze szlaków łączących i stacyj pogranicznych w artykułach 3 i 6 wzmiankowanych w taki sposób, że

que les frais en résultant seront, pour la partie autrichienne, y compris la voie large, située sur le territoire de l'Autriche, supportés par l'administration de chemins de fer autrichienne, tandis que lesdits frais pour la partie russe, y compris la voie étroite, située sur le territoire de Russie, incomberont à l'administration du chemin de fer russe.

Le pont-frontière sera construit par l'administration russe, à laquelle l'administration autrichienne remboursera la moitié des frais respectifs.

Les projets de ce pont seront soumis par l'administration russe à l'approbation des autorités compétentes autrichiennes.

Article 8.

A l'exception de la partie autrichienne du pont, l'entretien et la surveillance de la double voie sur le territoire autrichien, entre la frontière et la station, incombera à l'administration autrichienne; l'entretien et la surveillance du pont-frontière ainsi que de la double voie sur tout le reste du territoire russe, compris entre la frontière et la station, incombera à l'administration russe.

Les deux administrations ne paieront l'une à l'autre aucun dédommagement à titre d'usage ou de renouvellement des susdites voies de jonction, y compris le pont et les deux gares frontières, ni à titre de leur exploitation.

Article 9.

La pleine souveraineté, y compris le droit de justice et de police dans les deux gares frontières, ainsi que sur les portions de ligne, situées entre ces gares et la frontière, restera exclusivement réservée à celle des Hautes Parties Contractantes, sur le territoire de laquelle se trouve la gare et la portion de ligne respectives.

Il est réservé aux administrations des chemins de fer contigus de s'entendre, sauf l'approbation des autorités compétentes des deux États, sur les dispositions à prendre relativement aux signaux, aux télégraphes et à tous les autres détails du service dans les gares frontières.

Pour que la construction des voies et des gares frontières puisse satisfaire à leur but, les dites administrations se communiqueront leurs gabarits des bâtiments et du matériel roulant.

wynikające z tego kosztu części austriackiej a mianowicie także szlaku szeroko-torowego, leżącego na obszarze austriackim, ponosić ma Zarząd kolejowy austriacki, podczas gdy odnośne kosztu części rosyjskiej, łącznie ze szlakiem wąsko-torowym austriackim, ponosić będzie Zarząd kolejowy rosyjski.

Most pograniczny wybuduje Zarząd rosyjski a Zarząd austriacki zwróci mu połowę kosztów.

Projekty wykonania tego mostu przedstawi Zarząd rosyjski właściwym Władzom austriackim do zatwierdzenia.

Artykuł 8.

Konserwacja obu szlaków na obszarze austriackim i nadzór nad nimi od granicy aż do stacyi, z wyjątkiem austriackiej części mostu, należeć będzie do Zarządu austriackiego; konserwacja mostu i obu szlaków na obszarze rosyjskim, jakoteż nadzór nad nimi od granicy aż do stacyi, należeć będzie do Zarządu rosyjskiego.

Za używanie lub odnawianie przerzeczonych szlaków łączących, mostu i obu dworców pogranicznych, jakoteż z tytułu odbywającego się ruchu kolejowego, obadwa Zarządy nie będą sobie nawzajem płaciły żadnego wynagrodzenia.

Artykuł 9.

Zupełną władzę majestatu łącznie z władzą sądowną i policyjną w obu dworcach pogranicznych, jakoteż na szlakach od tychże dworców aż do granicy zastrzega się wyłącznie tej z Wysokich Stron rokujących, na której obszarze znajduje się odnośny dworzec i szlak kolejowy.

Uregulowanie postanowień co do sygnałów, telegrafów i wszelkich innych szczegółów służby w dworcach pogranicznych zostawia się Zarządowi kolei żelaznych, połączyć się mających z zastrzeżeniem zatwierdzenia ich układów przez Władze właściwe obu Państw.

Ażebry tory łączące i dworce pograniczne wykonane zostały odpowiednio celowi, rzeczzone Zarządy komunikować sobie będą nawzajem projekty struktury budynków i wozów.

Article 10.

Les Hautes Parties Contractantes prendront toutes les mesures nécessaires pour que dans les gares frontières le déchargement et le rechargement des wagons à marchandises, rendu inévitable par la largeur inégale des voies, puisse s'opérer avec le moins de temps et de frais possible.

Dans ce but, autant que dans celui de faciliter le mouvement des trains, il sera établi dans les gares frontières, autrichienne et russe, pour le service du chemin de fer limitrophe les voies de garage nécessaires et les autres constructions et installations, destinées à faciliter le passage des voyageurs et le transbordement des marchandises.

Pour éviter des transbordements inutiles, les administrations des chemins de fer devront s'entendre afin que les marchandises expédiées d'une station frontière et destinées à passer dans l'Etat limitrophe soient autant que possible, et à condition que les règlements de douane et de police des pays respectifs ne s'y opposent, chargées dans des wagons de retour au pays voisin.

Aussi les administrations des deux réseaux voisins auront soin de réserver dans les gares frontières une localité pour y établir un petit bureau, destiné à l'usage du chemin de fer voisin.

Article 11.

Les employés ou agents destinés au service des trains, circulant entre les deux stations frontières, seront tenus de connaître et d'observer les règlements des signaux et du service du pays voisin. Faisant le service à la gare voisine ils sont soumis aux ordres du chef de cette gare. Ils restent, en outre, soumis au pouvoir disciplinaire de leur administration respective et à la surveillance des autorités de leur pays.

Article 12.

Les itinéraires et la coïncidence des trains pour le transport des personnes et des marchandises seront arrêtées par les deux administrations, chacune pour son territoire, et communiquées réciproquement, de même que les modifications ultérieures.

Les Hautes Parties Contractantes exerceront, s'il serait nécessaire, leur influence pour que le service des trains soit réglé de la manière la plus convenable au trafic réciproque.

Artykuł 10.

Wysokie Strony rokujące zaprowadzą wszelkie urządzenia potrzebne do tego, żeby wyładowywanie i ładowanie wozów towarowych w obu dworcach pogranicznych niezbędnę z powodu różnicy szerokości szlaków, odbywało się z jak najmniejszą stratą czasu i jak najmniejszym kosztem.

W tym celu, jakoteż dla ułatwienia ekspedycji pociągów urządzone będą w dworcach pogranicznych austriackim i rosyjskim tory pomocnicze dla służby kolei sąsiedniej, postawione będą budowle i zaprowadzone zostaną urządzenia, mające na celu ułatwienie ruchu osobowego i przeładowywanie towarów.

Dla zapobieżenia niepotrzebnego przeładowywania Zarządy kolejowe zawrzeć mają ze sobą unowę postanawiającą, że towary, wyeksperyowane z jednej z dwóch stacyj pogranicznych a do obszaru sąsiedniego państwa przeznaczone, ładowane będą ile możności, tudzież o ileby temu nie sprzeciwiały się przepisy cłowe i policyjne odnośnych krajów, w wozach powracających z sąsiedniego państwa.

Nadto Zarządy obu łączących się sieci kolejowych postarają się o przysposobienie w dworcach pogranicznych lokalu do urządzenia w nim małego biura na użytek sąsiedniej kolei żelaznej.

Artykuł 11.

Urzednicy i sludzy, pełniący służbę w pociągach kursujących między dwiema stacyami pogranicznymi, obowiązani będą znać i zachowywać przepisy sygnałowe i służbowe kraju sąsiedniego. Pełniąc służbę na dworcu sąsiednim, podlegają oni zarządzaniom naczelnika tego dworca. Zresztą podlegają władzy porządkowej swojego Zarządu i nadzorowi Władz swego kraju.

Artykuł 12.

Obadwa Zarządy ustanawiać będą porządku jazdy i zbiegi pociągów dla ruchu osobowego i towarowego, każdy w swoim obszarze i ustanowienia te równie jak zmiany późniejsze, będą sobie komunikować.

Gdyby zachodziła tego potrzeba, Wysokie strony rokujące użyją wpływu swego w celu uzyskania, żeby służba pociągowa urządzona została w sposób jak najkorzystniejszy dla wzajemnego obrotu.

Article 13.

Les tarifs à percevoir pour le transport des voyageurs et des marchandises sur la ligne de jonction seront fixés d'un commun accord par les deux administrations de chemins de fer, l'approbation des gouvernements respectifs obtenue.

Les Hautes Parties Contractantes aviseront à ce que ces tarifs correspondent aux conditions de l'exploitation et aux besoins du commerce.

Article 14.

Il ne sera fait aucune distinction entre les habitants des deux pays, soit pour les prix de transport, soit pour le temps d'expédition, sauf les délais, nécessités par les réglemens de douane; l'application de ces réglemens sera la même pour les habitants des deux pays.

Article 15.

Les Hautes Parties Contractantes pourvoient à ce que l'organisation des transports directs pour les voyageurs et les marchandises, sitôt que les deux Gouvernements considéreront ces transports comme désirables dans l'intérêt du trafic, ne soit pas contesté par les administrations des chemins de fer respectifs.

Article 16.

Toutes les mesures de police, y compris la police sanitaire et de douane, auxquelles pourra donner lieu l'ouverture du raccordement, object de la présente Convention, sont réservées à chacun des deux Gouvernements et seront prises d'un commun accord, si faire se peut.

Les deux Gouvernements s'entendront à ce que les mesures de douane soient concertées avant l'ouverture de la jonction.

Quant au visa des passeports et aux formalités de visite et d'expédition en douane des bagages et des marchandises importées ou exportées, les deux Gouvernements s'engagent à ne pas traiter moins favorablement le chemin de fer, reliant les deux stations Nowosielitza, que tout autre chemin de fer, traversant la frontière des deux Etats, et à lui accorder dans l'intérêt et en faveur du commerce toute facilité et simplification de service, compatibles avec les lois des deux pays.

Le même traitement sera appliqué pour le chemin de fer en question quant aux mesures tarifaires.

Artykuł 13.

Taryfy poboru opłat za przewóz osób i towarów na linii łączącej, ustanowione będą za wspólną zgodą przez oba Zarządy kolei żelaznych z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Rządy obu Państw.

Strony rokujące będą miały wzgląd na to, żeby taryfy rzeczzone czyniły zadość warunkom ruchu i potrzebom handlu.

Artykuł 14.

Pomiędzy obywatelami obu Państw nie będzie czyniona żadna różnica ani pod względem ceny przewozu ani pod względem czasu ekspedycji z wyjątkiem zwłoki, jakiejby wymagały przepisy cłowe; przepisy cłowe będą atoli do obywateli obu Państw jednakowo stosowane.

Artykuł 15.

Wysokie Strony rokujące postarają się, żeby zaorowadzenie wóży bezpośredniej dla pasażerów i dla towarów, jak tylko oba Rządy uznają zaprowadzenie takowej za pożądane dla dobra obrotu, nie doznawało przeszkody ze strony Zarządów kolejowych.

Artykuł 16.

Wszelkie środki policyjne a więc także dotyczące się policyi zdrowia i policyi celnej, które będą potrzebne z powodu otwarcia połączenia kolejowego, będącego przedmiotem umowy niniejszej, zaprowadzi każdy z dwóch Rządów osobno. Pod tym względem jednak postępować się będzie ile możliwości w porozumieniu.

Obadwa Rządy przozumieją się z sobą, ażeby środki cłowe ustanowione były przed otwarciem połączenia.

Co się tyczy wizowania paszportów i formalności przy rewidowaniu i ekspedowaniu celnikiem rzeczy podrózných i towarów wprowadzanych lub wyprowadzanych, oba Rządy zobowiązują się nie postępować mniej przychylnie na kolei żelaznej, łączącej dwie stacje nowosielickie, jak na każdej innej kolei żelaznej, przecinającej granicę obu Państw i przyzwolić dla dobra handlu na wszelkie uproszczenia i ułatwienia służbowe zgodne z prawami obu Państw.

Również przychylnie postępowanie stosowane być ma pod względem środków taryfowych, zaprowadzić się mających na kolei w mowie będącej.

Article 17.

Le chemin de fer reliant les deux stations Nowosielitza servira aussi aux transports des postes, tant des lettres que des paquets, et à l'établissement des lignes télégraphiques.

Les administrations des postes et des télégraphes des deux Hautes Parties Contractantes s'entendront pour organiser le service postal et télégraphique sur ledit chemin de fer.

Article 18.

Dans tous les cas, où les administrations de chemin de fer de l'un ou de l'autre Etat ne sauraient s'entendre sur les différents points, prévus dans la présente Convention, et spécialement sur les moyens d'assurer la régularité de l'exploitation entre les deux stations frontières et les relations commerciales, les deux Gouvernements interviendront d'office et prendront d'un commun accord les mesures nécessaires.

Article 19.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne dans l'espace de six mois à dater du jour de la signature, ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi, les commissaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Kiev en double expédition le 2/14 Janvier de l'an 1893.

Wittek m. p.	Borodine m. p.
Guttenberg m. p.	Rosen m. p.
Jorkasch m. p.	Schimanowsky m. p.
Fekete m. p.	Firks m. p.
	Karnowitch m. p.
	Sofronóieff m. p.

Artykuł 17.

Kolej łącząca pomiędzy obu stacyami nowosielickimi służyć ma także do przewozu poczty listowej i wozowej, jakoteż do urządzenia linii telegraficznych.

Zarządy poczt i telegrafów obu Wysokich Stron rokujących porozumieją się z sobą pod względem urządzenia służby pocztowej i telegraficznej na rzezonej kolei żelaznej.

Artykuł 18.

We wszystkich tych przypadkach, w których Zarządy kolei żelaznych obu Stron nie mogłyby porozumieć się z sobą co do rozmaitych punktów w umowie niniejszej przewidzianych a mianowicie co do sposobów utrzymania porządnego ruchu między obu stacyami pogranicznymi i stosunków handlowych, oba Rządy działać będą z urzędu i za wspólną zgodą przepiszą środki potrzebne.

Artykuł 19.

Umowa niniejsza ma być ratyfikowana a dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Wiedniu w przeciągu sześciu miesięcy od dnia podpisania lub wcześniej, jeśli to będzie możliwe.

W dowód czego komisarze podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Kijowie w dwóch egzemplarzach dnia 2./14. stycznia w roku 1893.

Wittek r. w.	Borodin r. w.
Guttenberg r. w.	Rosen r. w.
Jorkasch r. w.	Szymanowski r. w.
Fekete r. w.	Firks r. w.
	Karnowicz r. w.
	Sofroniew r. w.

Umowę powyższą jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 9. czerwca 1893.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

90.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. maja 1893,**

tyczące się upoważnienia c. k. komory głównej w Budziejowicach do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

C. k. komorę główną w Budziejowicach zalicza się do tych komor głównych, które upoważnione są kupcom i fabrykantom kredytować płatne kwoty cła przywozowego w myśl postanowień rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6).

Steinbach r. w.

91.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. czerwca 1893,**

o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Wolarach w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. lipca 1892 zaprowadza się w Wolarach w Czechach urząd podatkowy i sądowno-depozytowy dla gmin Sądu powiatowego pod tą samą nazwą istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocznie czynności od dnia 1. lipca 1893.

Od tegoż terminu gminy w okręgu Sądu powiatowego wolarskiego leżące jakoto: Wolary, Humwald, Czeskie Trouby i Schneedorf górny oddzielone zostaną od okręgu urzędu podatkowego prachatyckiego a gminy Pumperle, Hüblern, Leimsgrub, Schillerberg, Wolfgrub i Zassów górny od okręgu urzędu podatkowego wimperskiego i przyłączone będą do urzędu podatkowego wolarskiego.

Steinbach r. w.

92.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1893,**

o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Urfahrze w Górnej Austrii.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 7. sierpnia 1892 zaprowadza się w Urfahrze w Górnej Austrii urząd podatkowy i sądowno-depozytowy dla gmin Sądu powiatowego pod tą samą nazwą istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocznie czynności od dnia 1. lipca 1893.

Od tegoż terminu gminy w okręgu Sądu powiatowego urfahrskiego leżące Altenberg, Engerwitzdorf, Callneukirchen, Helmonsödt, Holzwiesen, Katzbach, Katzgraben, Kirchsclag, Klendorf, Lachstadt, Lichtenberg, Niederkulm, Oberbairing, Oberndorf, Pelmberg, Pöstlingberg, Pröselsdorf, Pulgarn, Ridl, Sonnberg, Steinbach, Steyregg i Urfahr oddzielone zostaną od okręgu urzędu podatkowego głównego w Linzu i przyłączone będą do urzędu podatkowego w Urfahrze.

Steinbach r. w.

93.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. czerwca 1893,**

o przeistoczeniu c. k. komory pomocniczej I. klasy w Nowosielicy na komorę główną II. klasy.

C. k. komora pomocnicza I. klasy w Nowosielicy przeistoczona została na komorę główną II. klasy i urzędowanie swoje w tym przymocie rozpoczęła dnia 26. maja 1893.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. - Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 103.)

103.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 21. czerwca 1893,

tyczące się składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane.

W przedmiocie odpowiedniego stosowania w praktyce artykułu 75go statutu Banku austriacko-węgierskiego, ustawą z dnia 27. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 51) przepisane, wydają się na podstawie umowy z Radą generalną tego Banku zawartej, następujące postanowienia zasadnicze, mające służyć za wskazówkę przy składaniu w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które powinny być deponowane w Sądzie.

§. 1.

Papiery wartościowe, które według postanowień ustawowych powszechnych, w Sądzie, a względnie w urzędzie sądowno-depozytowym należałoby składać, mogą zamiast tam, być składane w Banku austriacko-węgierskim a to w „oddziale depozytowym Banku austriacko-węgierskiego“ w Wiedniu.

Papiery wartościowe oddawać można osobiście lub nadsyłać pocztą. Nadto wszystkie filie Banku upoważnione są pośredniczyć na żądanie bez poboru prowizji, w składaniu depozytów papierowych „w oddziale depozytowym“ w Wiedniu. W przypadku takim filia Banku posyła papiery do oddziału depozytowego na koszt i niebezpieczeństwo deponenta.

Od postanowień rozporządzenia niniejszego wyłączone są:

- a) depozyty sądowo-karne;
- b) wszelkie depozyty, należące do zakresu jurysdykcji spornej, licząc do nich także takie, które składają się w celu zabezpieczenia lub dopełnienia zobowiązania;
- c) kaucye i wadya.

Od składania w Banku austriacko-węgierskim wyłączone są także własne depozyty tegoż Banku; gdy więc Bank sam ma deponować sądownie papiery wartościowe, winien zawsze składać takowe w Sądzie.

§. 2.

Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego przyjmuje w zachowanie, z wyłączeniem kwitów depozytowych, przez siebie samego wysta-

wionych, papiery wartościowe wszelkiego rodzaju, o ile od prawnego obrotu nie są wyłączone.

Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego trudni się także zarządaniem papierów wartościowych krajowych i zagranicznych do obrotu publicznego przypuszczonych, w zachowanie przyjętych (obligacji długu państwa, listów zastawnych, obligacji pierwszorzędných, akcji itd.), asygnat kasowych, książeczek kas oszczędności i innych książeczek władkowych.

Depozyty, oddane Bankowi w zachowanie, mogą być każdego czasu, za zezwoleniem właściwego Sądu powierzone Bankowi w zarząd, o ile są do tego zdadne.

§. 3.

Papiery wartościowe Bankowi powierzone zachowywane będą jako oddzielne depozyty i jako oddzielna własność poszczególnych deponentów lub tych osób, dla których zostały złożone.

§. 4.

Depozyty oddawać należy na czas oznaczony.

Termin zachowania, który przy pierwszym złożeniu liczy się na przeciąg najmniej jednego roku a najwięcej trzech lat, może być na żądanie, z tem samem co do czasu ograniczeniem przedłużony.

W zarządzie depozytów, jeżeli co innego nie było postanowione, Bank sam, chociażby tego deponent nie żądał, uskutecznia prolongacją zawsze na rok jeden, obciążając jednocześnie odnośne konto przypadającą należnością.

Za zezwoleniem właściwego Sądu depozyt może być cofnięty każdego czasu, a więc także przed upływem ustanowionego terminu zachowania lub zarządu. W przypadku takim strona traci należność za okres, który jeszcze nie upłynął.

§. 5.

Odpowiedzialność Banku za depozyty u niego złożone (Art. 72 statutu Bankowego) rozciąga się także na wszelkie szkody, jakichby strona doznała w skutek przekroczenia obowiązków służbowych przez funkcjonaryszów bankowych.

Odpowiedzialność za zachowywanie ustaje z upływem terminu zachowywania, jeżeli Bank złożył depozyt w Sądzie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela.

§. 6.

Przyjmując depozyty w zarząd, bierze Bank na siebie obowiązek załatwiania z pieczołowitością porządnego kupca następujących czynności:

a) realizowania w terminach płatności kuponów należących do papierów wartościowych w Banku złożonych, jeżeli takowe są płatne na placach Banku lub spłacane są w walucie austriackiej, w walucie koronowej lub złotych w zlocie, w markach niemieckich, frankach lub lirach włoskich, w innym razie jak najkorzystniejszej sprzedaży takowych na giełdzie lub gdzieindziej, tudzież ściągania odsetek od asygnat kasowych, od książeczek kas oszczędności i innych wkładkowych.

Razem z papierami wartościowymi w zarząd oddawanymi nie przyjmuje się kuponów, które są już lub będą w najbliższych 14 dniach płatne; takowe trzeba więc wprzód oddzielić;

b) przeglądania list ciągnięć i losowań wydawanych w przeciągu czasu zachowywania, jakoteż przeglądania ogłoszeń co do wypowiedzenia lub konwersyi papierów;

c) przedstawiania w ustanowionych terminach do wypłaty tych sztuk, które wypłacane są w walucie austriackiej, w walucie koronowej lub w złotych złotem, w markach niemieckich, frankach lub lirach włoskich, względnie załatwiania konwersyi, a według okoliczności jak najkorzystniejszej sprzedaży na giełdzie lub gdzieindziej sztuk wyciągniętych, wylosowanych lub w inny sposób do wypłaty przypadających, jeżeli takowe nie są wypłacane na żadnym placu bankowym, lub są wypłacane w innej, niżeli wyżej wspomniano, walucie.

Sprzedaż na giełdzie [*ad a) i c)*] uskutecznia się przed upływem terminu płatności kuponów lub papierów a mianowicie na 8 dni przedtem, jeżeli są płatne w Europie a na 14 dni przedtem, jeżeli są płatne na placach zaeuropejskich;

d) kontrolowania, czy nie nastąpiła w okresie depozytowym amortyzacja tych papierów deponowanych, które podlegają losowaniu;

e) oddania do dyspozycji uprawnionemu kwot, według a) i c) na placu wiedeńskim wpływających, najpóźniej w 3 dni po terminie płatności, kwot na placu zakładu bankowego poza obrębem Wiednia wpływających, w 8 dni po inkasowaniu, w oddziale depozytowym w Wiedniu, lub wszystkich tych kwot w 8 dni po inkasowaniu, w zakładzie bankowym, przez uprawnionego wskazanym;

- f) wystarania się w czasie właściwym o nowe arkusze kuponowe;
- g) wymieniania kwitów tymczasowych za właściwe papiery;
- h) wykonywania łączącego się z papierami wartościowymi deponowanymi prawa pobierania nowych papierów na rachunek deponenta;
- i) uiszczania za deponenta z jego gotówki dalszych sum na papiery nie całkowicie spłacone.

Zobowiązania pod *b)*, *c)*, *d)*, *h)* i *i)* ustanowione, przyjmuje jednak Bank tylko co do takich papierów, co do których i o ile listy ciągnięcia i losowania, jakoteż wszelkie inne ogłoszenia, bywają umieszczane w Gazecie wiedeńskiej, w piśmie „Budapesti Közlöny“, w piśmie „Deutscher Reichs- und königlich preussischer Staatsanzeiger“, lub Oddziałowi depozytowemu Banku są bezpośrednio przez źródła emisji komunikowane.

Nadto czynności pod *h)* i *c)* wzmiankowane załatwiać będzie Bank tylko w tym razie, jeżeli strona otrzymawszy poprzednio uwiadomienie od Oddziału depozytowego, zażąda tego piśmiennie najpóźniej na ośm dni przed upływem terminu do wykonania prawa pobierania lub do zapłacenia sum ustanowionego i jednocześnie pieniądze do tego potrzebne łącznie z odpowiednią prowizją nadesła lub ze swojej gotowizny przekaże.

Gdy papier wartościowy, Bankowi w Zarząd oddany, ma być w skutek wylosowania (wyciągnięcia) lub z innej przyczyny spłacony [*c)*], lub gdy co do papieru deponowanego zachodzi przypadek amortyzacji [*d)*], Oddział depozytowy winien niezwłocznie donieść uprawnionemu o tych okolicznościach, w pierwszym przypadku z podaniem sumy gotówki, która ma być wypłacona i terminu wypłaty a zarazem uwiadomić o tem także Sąd, którego kompetencji depozyt podlega.

Podobnież o czynnościach według *h)* i *i)* załatwionych winien Oddział depozytowy donieść niezwłocznie stronie i zarazem uwiadomić Sąd właściwy.

Od gotowizny należącej się deponentowi nie płaci Bank żadnych odsetek.

§. 7.

Nadto na wyraźne żądanie jest Bank obowiązany

- a) załatwiać sprzedaż komisową papierów wartościowych w Banku deponowanych, jakoteż częściową lub zupełną realizacją deponowanych książeczek kasy oszczędności lub innych wkładkowych;

- b) za pieniądze, w zarządzie depozytu wpływające, kupować po kursie dziennym papiery państwa lub inne wartościowe, które według postanowień ustawowych kwalifikują się do lokowania pieniędzy sierocych a następnie obejmować takowe w zachowanie i zarząd.

Po wykonaniu czynności powyżej wzmiankowanych, winien Oddział depozytowy Banku wydać niezwłocznie stronie rachunek szczegółowy a zarazem uwiadomić o tem Sąd właściwy.

§. 8.

Do złożenia depozytu w Banku austriacko-węgierskim zamiast w Sądzie potrzebne jest zezwolenie tego Sądu, który według ogólnych postanowień ustawowych jest właściwym do przyjęcia tego depozytu.

Przy załatwianiu podania o przyjęcie depozytu do Banku rozważyć należy i wziąć za podstawę orzeczenia pytanie, o ile dla stron korzystniejszym lub stosowniejszym jest złożenie go w Banku aniżeli w Sądzie.

Oddział depozytowy Banku może odmówić przyjęcia depozytu, jeżeli okoliczności, w których ma być złożony, wzniesają obawę trudności w manipulacji, zawikłań lub niebezpieczeństw przy zwrocie papierów.

Dla zapobieżenia późniejszemu odnówieniu przyjęcia depozytu, na którego złożenie Sąd zezwolił, wolno w przypadkach wątpliwych zasięgnąć wprzód przyzwolenia Oddziału depozytowego co do projektowanych szczegółów złożenia, a to bądź przez uzyskanie podpisu na podaniu, bądź też drogą zapytania uczynionego przez Sąd do tegoż Oddziału przed załatwieniem podania.

§. 9.

W podaniu do Sądu o pozwolenie złożenia depozytu w Banku wyrazić należy powód zamierzonego złożenia i oprócz wymienienia nazwiska, stanu i mieszkania tej osoby, dla której depozyt ma być złożony, oznaczyć dokładnie papiery wartościowe złożone się mające, wymieniając ilość sztuk, rodzaj, stopę procentową, numer (seryą) i wartość imienną, tudzież kupony w najbliższym czasie płatne; nadto trzeba oznajmić, czy papiery deponowane być mają tylko w celu zachowywania, czy w celu zachowywania i zarządu i pod jakimi szczególnymi warunkami (klauzulami).

Adnotacją, że osobie trzeciej służy prawo dożywotniego poboru kuponów a względnie procentów i dywidend, przyjmuje się tylko z dodatkiem: „dopóki śmierć uprawnionego do poboru nie będzie udowodniona“. Obowiązku przekonywania się w każdym przypadku o życiu uprawnionego do poboru, nie przyjmuje Bank w żadnym razie.

§. 10.

O udzieleniu pozwolenia do złożenia papierów wartościowych w Banku winien Sąd uwiadomić z urzędu „Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu“.

Jeżeli w pozwoleniu złożenia depozytu termin zachowywania nie jest podany, przyjmuje się, że deponent upoważniony jest umawiać się w myśl §. 4go z Oddziałem depozytowym co do ustanowienia a według okoliczności prolongacyi terminu.

Papiery wartościowe znajdujące się w zachowaniu sądownym, mogą być oddane Bankowi tylko po opłaceniu lub zabezpieczeniu należności za zachowywanie (odlicznego, taksy depozytowej).

W przypadku takiego składania depozytu nadesłać należy Oddziałowi depozytowemu Banku z urzędu także sumaryczny wyciąg z księgi depozytowej, tyczący się odnośnej masy.

Pozwolenie sądowe do złożenia papierów wartościowych w Banku staje się nieważnym, jeżeli depozyt nie został złożony w przeciągu sześciu miesięcy od daty pozwolenia.

§. 11.

Uskuteczniając złożenie depozytu, winna strona okazać odnośną rezolucją sądową i papiery wartościowe do depozytu przeznaczone oddać z deklaracją depozytową.

Deklaracją depozytową wygotowywać należy, Wzór *A.* gdy chodzi o zachowywanie, według wzoru *A.*, gdy Wzór *B.* chodzi o zachowywanie i zarząd, według wzoru *B.* i papiery wartościowe, które mają być oddane, w szczególności trzeba w sposób w §. 9 wskazany, papiery jednak nie podlegające losowaniu bez przytaczania numerów (seryj) i podać nazwisko, stan i miejsce zamieszkania osoby, dla której depozyt ma być złożony. Deklaracje depozytowe, w którychby numer (seryj) papierów nie podlegających losowaniu były wyrażone, nie będą przyjmowane. Deklaracja depozytowa musi być opatrzona podpisem własnoręcznym deponenta, podającym jego nazwisko, stan miejsce zamieszkania a jeżeli depo-

nent działa w zastępstwie innej osoby, wyrażony być ma nadto stosunek tego zastępstwa z podaniem nazwiska, stanu i miejsca zamieszkania osoby zastępowanej.

Blankiety do deklaracji depozytowych wydawane będą na każde żądanie bezpłatnie w oddziale depozytowym Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i we wszystkich filiach bankowych.

Oddział depozytowy Banku wręczyć ma deponentowi kwit depozytowy na papiery złożone.

Na wszystkie papiery wartościowe do depozytu składane, chociażby były różnorakie, wydaje się jeden wspólny kwit depozytowy i takowy oprócz napisu: „kwit depozytowy na depozyt sądowy“ z powołaniem się na odnośne pozwolenie sądowe. zawierać ma szczegóły, któreby umożliwiały Sądowi rozpoznanie, czy depozyt złożony został zgodnie z pozwoleniem sądownym. Numerów (seryj) złożonych papierów wartościowych nie zapisuje się w kwicie depozytowym; deponent jednak obowiązany jest dołączyć do deklaracji depozytowej wykaz numerów złożonych papierów wartościowych podlegających losowaniu, który Oddział depozytowy opatrzy pieczęcią i odeśle do Sądu (§. 12). Kwit depozytowy opatrzony być ma podpisem firmy Oddziału depozytowego Banku austriacko-węgierskiego.

Strona obowiązana jest kwit depozytowy troskliwie zachowywać a gdyby go postradała, winna pod własną odpowiedzialnością jak tylko stratę spopstrzeże, uwiadomić Oddział depozytowy Banku, w celu zapobieżenia wydaniu depozytu osobom nieuprawnionym.

Jeżeli depozyt złożono za pośrednictwem filii Banku, deponent otrzyma najprzód potwierdzenie tymczasowe filii Banku na odebrane papiery, a gdy nadejdzie kwit depozytowy wiedeńskiego Oddziału depozytowego, potwierdzenie tymczasowe wymienia się za takowy.

§. 12.

O dokonaniem objęcia każdego depozytu winien Oddział depozytowy Banku uwiadomić Sąd z przesłaniem kwitu depozytowego, opatrzonemu napisem kopia i pieczęcią Oddziału depozytowego, tudzież z dołączeniem wzmiankowanego w §. 11, ust. 5 wykazu numerów złożonych papierów wartościowych losowawni podlegających.

Sąd winien zbadać, czy depozyt złożony zgodnie z udzielonym pozwoleniem; gdyby dostrzeżono uchybienia, postarać się należy o ich uchylenie.

O ile Sąd ma uwiadomić strony interesowane o dokonaniem złożeniu depozytu sądowego, powołać się należy w tem uwiadomieniu na podanie przez deponenta wniesione i na udzielone pozwolenie do złożenia depozytu.

§. 13.

Sądy upoważnione są na prośbę deponenta przesyłać pocztą do „Oddziału depozytowego Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu“, papiery wartościwe, tamże złożyć się mające razem z deklaracją depozytową.

§. 14.

Wzór C.

Sąd utrzymywać ma podług wzoru C regestr wszystkich depozytów w Banku austriacko-węgierskim za zezwoleniem sądowym złożonych, w którym papiery wartościwe deponowane, mają być sumarycznie zapisywane i zmiany zachodzące w zasobie kapitałowym poszczególnych mas utrzymywane być mają w ciągłej ewidencji, tudzież podług wzoru D, skorowidz do tego rejestru. Pierwotne złożenie, jakoteż przyrosty i ubytki zapisywać należy na podstawie kopij kwitów depozytowych Sądowi nadsyłanych i wszelkich innych odnośnych doniesień Banku a to niezwłocznie po ich nadejściu.

Wzór D.

Kopie kwitów depozytowych, przez Bank Sądowi nadsyłanych, tudzież spisy numerów deponowanych papierów wartościowych wylosowaniu podlegających, zachowywać należy w szafach zamkniętych ogniotrwałych i dokumenty te mają być oznaczone temi samemi numerami co odnośne masy w rejestrze powyżej wzmiankowanym.

Pod względem uprawnienia do przeglądania przerzeczonych ksiąg i dokumentów stosują się przepisy ogólne, tyżące się przeglądania aktów registrarur sądowych.

§. 15.

W zawiadywaniu depozytami trzymać się należy ile możności tej zasady, że papiery wartościwe, do tej samej masy depozytowej należące, zachowywane być mają niepodzielnie albo w Sądzie, albo w Banku austriacko-węgierskim. Przeto w szczególności papiery wartościwe w Sądzie deponowane, przenoszone być mają do Banku w zachowanie albo też w zachowanie i w zarząd zwyczajnie w ten sposób, że przenosić się będzie wszystkie papiery wartościwe tę samą masę składające a kwalifikujące się do zachowywania lub do zachowywania i zarządu w Banku.

§. 16.

Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego rozporządzać może depozytami w zastępstwie Sądu objętymi, jakoteż pieniędzmi w zarządzie one-mi wpływającymi, tylko za zezwoleniem sądowym i w granicach tego zezwolenia, mianowicie zaś wydawać wolno mu tylko do rąk tego odbiorcy, który w rezolucyi sądowej, zarządzającej wydanie jest wymieniony.

W tym celu winien Sąd uwiadamiać z urzędu bezpośrednio Oddział depozytowy Banku o każdym odnośnem zezwoleniu.

Rezolucye zawierające takie uwiadomienie, oznaczać ma Sąd pod liczbą Dziennika podawczego osobnemi numerami, w porządku arytmetycznym bez względu na masy depozytowe bieżąciami a poczynającami się corocznie od 1, tudzież głoskami B. D. (bankowy depozyt) i takowe opatrywane być mają za każdym razem podpisem zwierzchnika Sądu i pieczęcią urzędową sądową.

Dla ewidencji rzeczonych uwiadomień, utrzymywać ma Sąd ksiązkę zapisków podług wzoru E.

Wzór E.

O dokonaniem wydaniu za zezwoleniem Sądu części składowych depozytu i wynikiem z tego zmniejszeniu się zasobu kapitałowego, jakoteż o zupełnem zamknięciu konta depozytowego, będzie Oddział depozytowy przysyłał Sądowi uwiadomienia co do każdego z osobna przypadku.

§. 17.

Kwitów depozytowych przez Bank wydanych na papiery wartościwe u niego zamiast w Sądzie złożone, nie wolno przenosić na inne osoby bez sądowego zezwolenia. Sąd, dając na to zezwolenie, winien zarazem oświadczyć, czy depozyt także po przeniesieniu uważany być ma za depozyt sądowy i czy ma takiemu samemu postępowaniu podlegać.

Udzielanie przez Bank bez wyraźnego zarządzenia Sądu pożyczek na papiery wartościwe w Banku zamiast w Sądzie złożone, jest podobnież wykluczone.

§. 18.

Podania o zezwolenie na złożenie depozytu w Banku austriacko-węgierskim, jakoteż o zezwolenie na rozrządzenie depozytem w Banku złożonym a w szczególności także podania o wydanie depozytu, wnosić należy w jednym wygotowaniu, ale z dołączeniem dwóch rubrów. Podanie zostaje w Sądzie,

jedno zaś rubrum dołącza się do rezolucyi sądowej dla petenta a drugie przeznaczone jest dla „Oddziału depozytowego Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu“.

§. 19.

Wszelkie wydanie papierów depozytowych, licząc do nich kupony, kwitować ma odbiorca Bankowi na kwicie depozytowym, który powinien przynieść i na deklaracji depozytowej; pieniądze zaś w zarządzie depozytu wpływające, wydawane będą bez przedstawiania kwitu depozytowego, za czekiem, który jednak opiewać ma tylko na odbiorcę w rezolucyi sądowej, tyczącej się wydania, wymienionego, lub za kwitem.

Deponent a względnie uprawniony do odbierania otrzyma w miarę potrzeby na każde żądanie za złożeniem należności stęplowej w kwocie 20 centów, książeczkę czekową z 10 blankietami czekowymi. Tylko чеки na takich blankietach wygotowane będą po sprawdzeniu wypłacane. Odbiorca blankietów czekowych obowiązany jest zachowywać je troskliwie, a gdyby je postradał, winien pod własną odpowiedzialnością, jak tylko stratę spostrzeże, uwiadomić Oddział depozytowy Banku, w celu zapobieżenia wypłatom do rąk nieuprawnionych.

Po wydaniu całego depozytu Bank odbiera kwit depozytowy a blankiety czekowe, nie użyte aż do zamknięcia konta depozytowego, należy zwrócić Oddziałowi depozytowemu według okoliczności za zwrotem należności stęplowej.

§. 20.

Oddział depozytowy Banku winien adnotacye lub prenotacye, tudzież wykreślenia zarządzone przez Sąd co do pewnej masy depozytowej, zapisać niezwłocznie, dokładnie i dosłownie w koncie odnośnej masy i o dokonaniu tego zdać Sądowi za każdym razem krótką relacyą.

Gdy Sąd zarządza adnotacyą, prenotacyą lub wykreślenie co do pewnej masy, należy zanotować to w rejestrze, który stosownie do §. 14go ma być w Sądzie utrzymywany.

§. 21.

Gdyby Oddział depozytowy Banku, wykonując zarządzenie sądowe, lub jeszcze przedtem, dostrzegł przeszkodę lub pomyłkę, obowiązany jest wstrzymać się z wykonaniem zarządzenia i niezwłocznie zdać Sądowi relacyą, iżby wydał dalsze stosowne polecenie.

§. 22.

Sądowi wolno co do depozytów w Banku na podstawie swego zarządzenia złożonych, przeglądać bez kosztów odnośne arkusze ksiąg bankowych, tudzież pojedyncze depozyty jego kompetencyi podlegające; atoli nie może to dźiać się w czasie niewłaściwym.

Nadto może Sąd żądać od Banku bezpłatnego wydania wyciągów z ksiąg lub wyjaśnień co do poszczególnych mas jego kompetencyi podlegających.

Każdemu żądaniu Sądu w tym względzie winien Bank uczynić niezwłocznie zadosyć.

Sądy, mające siedzibę poza obrębem Wiednia, mogą te uprawnienia swoje wykonywać za pośrednictwem Sądu znajdujacego się w Wiedniu.

§. 23.

Sąd winien wszelkie doniesienia odbierane od Banku co do depozytów sądowych u niego złożonych, porównywać z odnośnemi aktami sądowemi; jeżeli powstanie wątpliwość co do dokładności takiego doniesienia lub zarządzenia przez Bank wydanego, postarać się należy w sposób odpowiedni o uchylenie uchybienia.

Przy wypracowywaniu ekshibitów, tyczących się depozytów sądowych w Banku złożonych, winien wprawdzie Sąd mieć odpowiednio wzgląd na osnowę rejestru, który w myśl §. 14go będzie utrzymywany, lecz nie powinien przestawać na czerpaniu informacji swoich jedynie z tej książki.

§. 24.

Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego obowiązany jest deponentowi i temu, dla którego depozyt został złożony, wydawać na piśmienne żądanie wyciąg z konta odnośnej masy, opatrzony statutowym podpisem firmy, za pobraniem odpowiedniej należności. W tym wyciągu z konta podawać należy zwyczajnie tylko depozyty, znajdujące się jeszcze w chwili wygotowania, tudzież istniejące jeszcze adnotacye i prenotacye jak w odnośnym arkuszu są zapisane; gdyby jednak żądano wyraźnie szczegółowego wyciągu z konta masy, podać należy wszelkie jakie były depozyty, wszelkie dopisania, wydania, adnotacye, prenotacye i wykreślenia.

Innym osobom prócz deponenta i tego, dla którego depozyt został złożony, obowiązany jest Oddział depozytowy wydać wyciąg z konta za pobraniem przypadającej należności tylko w tym razie,

jeżeli osoby te wylegitymują się pozwoleniem właściwego Sądu. Pozwolenie do uzyskania wyciągu z konta udzielać będzie Sąd temu, który udowodni wiarogodnie, że ma w tem interes prawny.

Udzielanie wyciągów co do poszczególnych pozycji pewnej masy nie jest dozwolone.

Wyjaśnienia co do stanu należności w gotówce i papierów w zarząd przyjętych, udzielane będą deponentowi bezpłatnie na każde żądanie.

§. 25.

Za zachowywanie, jakoteż za zarząd depozytów i za wszelkie inne trudy z tem się łączące, opłacać mają strony Bankowi należności zachowkowe, zarządowe i pod jakąkolwiek inną nazwą istniejące, które wyszczególnione są w taryfie należności do

Załączka F. niniejszego rozporządzenia, załączka F' dołączonej.

§. 26.

Pisma, które Bank austriacko-węgierski lub zakłady tegoż Banku w sprawach depozytów sądo-

wych będą wystosowywały do Sądów i innych Władz, nie podlegają w myśl p. t. 9 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, jako korespondencye urzędowe, opłacie należności.

Korespondencyom pomiędzy Sądami a Bankiem i zakładami bankowemi służy uwolnienie od portoryum, przepisane w artykule II, l. 1 ustawy z dnia 2. października 1865, Dz. u. p. Nr. 108; korespondencye te opatrzone być powinny na stronie adresowej dopiskiem: „W sprawach sądowo-depozytowych“.

§. 27.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dwa miesiące po ogłoszeniu i zatrzymają z zastrzeżeniem przedłużenia i zmiany, gdyby w porozumieniu z Bankiem austriacko-węgierskim przyszło do skutku, aż do końca 1897 roku.

Steinbach r. w.

Schönborn r. w.

Wzór C, do rozporządzenia Nr. 103 (§. 14).

(1 strona arkusza.)

R e g e s t r

Sądu w

do zapisywania

depozytów sądowych, złożonych w Oddziale depozytowym Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu.

Załączka F, do rozporządzenia Nr. 103 (§. 25).

Taryfa należytości

za „zachowywanie“ jakoteż za „zachowywanie i zarząd“ papierów wartościowych złożonych w Banku austriacko-węgierskim zamiast w Sądzie.

I. Należytości roczne.

A. Za zachowywanie.

1. Należytość za zachowywanie wynosi:

a) za depozyty składające się z papierów wartościowych w obrocie publicznym będących, krajowych i zagranicznych, tudzież asygnat kasowych, książeczek kasy oszczędności i innych książeczek wkładowych, również przekazów i kwitów depozytowych na okaziciela opiewających: 60 centów wal. austr. na rok od każdego 1000 złotych;

b) za depozyty składające się z innych papierów wartościowych: 36 centów wal. austr. na rok od każdego 1000 złotych, w obu zaś przypadkach (a i b) najmniej jeden złoty na rok.

2. Należytość za zachowywanie oblicza się tylko od sum podzielnych przez 1000, przy czem część sumy, mniej niż 1000 złotych wynosząca, liczy się za cały tysiąc złotych.

3. Należytość za zachowywanie opłacać należy zawsze z góry a to tak przy pierwszym złożeniu, jak i przy prolongacjach, najmniej za przeciąg jednego roku a najwięcej za trzy lata.

B. Za zachowywanie i zarząd.

4. W interesach zarządowych należytość za zachowywanie i zarząd wynosi:

$\frac{1}{2}$ od tysiąca, a więc 50 centów od każdego 1000 złotych, najmniej zaś 25 centów za rok i od każdego kwitu depozytowego.

5. Nadto za przeglądanie list numerów tych papierów, które zostały wylosowane, płaci się

należytość rewizyjną w kwocie 3 centy na rok od każdej sztuki papierów losowaniu podlegających.

6. Rok zarządu liczy się od 1. miesiąca, w którym depozyt złożono, aż do 1. tego samego miesiąca w roku następnym. Gdy zaś depozyt, Bankowi w Zarząd oddany, odebrany będzie w dniu powszednim, następującym po dniu terminowym a jeżeliby ten dzień lub dzień terminowy był świątecznym, w następnym dniu powszednim, w takim razie, pomimo rozpoczęcia się nowego roku zarządu, nie będzie liczona należytość za dalszy rok.

7. Należytość za zarząd, jak również według okoliczności należytości za rewizją numerów, opłacić ma deponent przy pierwszym złożeniu a to za rok jeden z góry gotówką.

Natomiast przy prolongacjach, które, jeżeli inaczej nie postanowiono, uskutecznia Bank austriacko-węgierski w dniu terminowym samodzielnie, bez interwencji deponenta, zapisują się te należytości w odnośnem koncie jako dług i potrącają się z najbliższych wpływów odsetkowych.

II. Szacowanie papierów wartościowych deponowanych.

8. Za podstawę do oszacowania służy suma imienna papierów wartościowych deponowanych a względnie suma na takowe spłacona.

9. Suma imienna papierów wartościowych, opiewających na walutę zagraniczną zamieniana będzie *al pari* na walutę austriacką.

10. Gdy papiery wartościowe nie opiewają na sumę kapitałową, lecz na rentę w procentach

oznaczoną, w takim razie suma kapitałowa, wypadająca ze skapitalizowania renty podług jej stopy procentowej, przyjęta będzie za sumę imienną.

11. Arkusze kuponowe (zupełne lub niezupełne), gdyby oddane były w zachowanie bez obligacji do których należą, szacowane będą tak jak same obligacje; pojedyncze zaś kupony oceniane będą tylko podług ich sumy.

12. Kwity użytkowe od papierów już umorzonych, kupony premiowe i talony liczone będą bez wyjątku sztuka po 50 złotych.

III. Należytości poboczne.

A. W zachowywaniu.

13. Jeżeli na prośbę właściciela depozyt ma być w okresie zachowywania otwierany w celu wydania kuponów i papierów, przeglądania itp. opłaca się za to stałą należytość manipulacyjną w kwocie jeden złoty od pakietu. Należytości jednak tej nie liczy się, jeżeli kupony i papiery mają być wydawane i przeglądane przy sposobności prolongowania terminu zachowywania.

B. W zarządzie.

14. Za inkasowanie płatnych papierów wartościowych lub kuponów, które nie w Wiedniu są płatne, liczyć się będzie oprócz należytości za zarząd, jeszcze osobną należytość za inkaso od każdej z osobna kwoty inkasowanej, wynoszącą od płatnych papierów wartościowych 1 za tysiąc, najmniej zaś 30 centów od sztuki, a od kuponów $\frac{1}{8}$ za sto, najmniej zaś 10 centów od gatunku a względnie, gdy chodzi o pojedyncze kupony aż do 10 sztuk włącznie, najmniej 1 cent od kuponu.

Pobieranie odsetek od asygnat kasowych, od książeczek kas oszczędności i innych wkładkowych podlega tym samym opłatom co inkasowanie płatnych papierów wartościowych.

15. Za wykonanie prawa poboru i uiszczanie spłat liczyć się będzie oprócz wydatków w gotówce na portoryum, stręczne itp., także prowizyą, wynoszącą $\frac{1}{2}$ od tysiąca wartości pobrać a względnie wypłacić się mającej, najmniej zaś 25 centów.

16. Za wszelkie złożenia w gotówce a względnie w papierach u obcych banków, w kasach oszczędności, urzędach depozytowych itp. liczy się oprócz wydatków w gotówce prowizyą za złożenie, wynoszącą $\frac{1}{2}$ od tysiąca deponowanej kwoty w gotówce lub wartości imiennej, najmniej zaś 25 centów.

17. Za składanie papierów wartościowych do walnych zgromadzeń, do konwokacyj sądowych itp. liczyć się będzie stałą należytość w kwocie 2 złote i nadto należytość pisarską za wygotowanie spisu numerów, tudzież kwotę kosztów, gdyby powstały.

IV. Kupno i sprzedaż papierów wartościowych.

(§. 7 rozporządzenia.)

18. Gdy Bank kupuje lub sprzedaje papiery wartościowe, dającemu polecenie liczy prowizyą, wynoszącą $\frac{1}{8}$ od sta ceny kupna a względnie sprzedaży, najmniej zaś 50 centów. Jeżeli jednocześnie z poleceniem sprzedaży albo przynajmniej przed jej rzeczywistym załatwieniem, dano polecenie do kupna papierów wartościowych, prowizyą liczy się tylko raz a to od większej sumy.

V. Należytości pisarskie.

19. Za wygotowanie wykazu numerów lub tytułów papierów wartościowych deponowanych pobiera się należytość pisarską po 50 centów za stronę quarto a za wygotowanie wyciągu z konta należytość pisarską w kwocie podobnie 50 centów za stronę długu jak i za stronę należności a więc najmniej 1 złoty.

VI. Zwrót wydatków w gotówce.

20. Wydatki w gotówce, które Bank ponosi przy załatwianiu interesów na rachunek deponenta, jakoto na stręczne, stęple, portoryum, telegramy itp., tudzież w stosunkach z pocztową kasą oszczędności na opłaty prowizyjne, manipulacyjne itp. winien deponent Bankowi zwrócić. Jednakże portorya, jeżeli wynoszą mniej niż 10 centów od listu, nie będą mu liczone.

21. Gdy papiery i kupony muszą być dla inkasowania posłane za granicę, w takim razie, oprócz należytości za inkasowanie i portoryj zwrócić należy Bankowi prowizye i koszta policzone przez korespondentów zagranicznych.

22. Za książeczki czekowe wydawane w zarządzie płaci się należytość stęplową po 2 centy od czeku.

VII. Czynności załatwiane bezpłatnie.

23. Wszystkie filie Banku austriacko-węgierskiego na żądanie deponentów pośredniczyć będą bez poboru prowizyj w składaniu depozytów w oddziale depozytowym. Podobnie bez poboru prowizyj odbierają filie Banku od deponentów depozyty w gotówce w celu dopisania jako należności w ich koncie u Oddziału depozytowego w Wiedniu, jeżeli deponenci dają jednocześnie polecenie do zakupu papierów lub do spłacenia pożyczki u Banku zalegającej itp.; w przeciwnym razie liczy się za przekazaną gotowiznę prowizję przekazową ($\frac{1}{4}$ od tysiąca, najmniej zaś 5 centów).

24. Depozyty, które Bankowi tylko w zachowanie były oddane, przenosi się w zachowanie i zarząd Banku bez liczenia należności manipulacyjnej i z policzeniem opłaconej należności za okres zachowywania, który jeszcze nie upłynął.

25. Kwity depozytowe, co do których termin jeszcze nie upłynął, przepisuje się bezpłatnie:

- a) jeżeli przepisanie jest pożądane ze względów manipulacyjnych;

b) przy składaniu sztuk uzupełniających na miejsce wylosowanych;

c) w skutek udowodnionej zmiany nazwiska deponenta i jeżeli

d) depozyt drogą sukcesyjną lub przez cesję przeszedł na inną osobę.

We wszystkich innych przypadkach prócz powyżej wzmiankowanych, uważa się przepisanie kwitów depozytowych, co do których termin nie upłynął, za nową wkładkę a przeto liczy się należytość za zachowanie a względnie zarząd od dnia przepisania, tak, że należytość już zapłacona za resztę okresu zachowania a względnie zarządu, przepada.

26. W zakupie listów zastawnych Banku austriacko-węgierskiego, o ile mogą być dostarczone z własnego zapasu Banku, tudzież przy wydaniu, prolongacji i inkasowaniu udziałowych przekazów hipotecznych (asygnat salinarnych) wystawionych w Wiedniu, pośredniczy Bank bezpłatnie.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 104—105.)

104.

Traktat handlowy z dnia 5. sierpnia 1892,

między Austryą i Węgrami a Serbią.

(Zawarty w Wiedniu dnia 9. sierpnia 1892, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 20. czerwca 1892, poczem wzajemna wymiana ratyfikacyj nastąpiła w Wiedniu dnia 30. czerwca 1893.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium
 facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illis Regentium Serbiae Regni nomine Majestatis Suae Serbiae Regis ad promovendas et dilatandas commercii relationes tractatus $\frac{\text{die nona mensis augusti}}{\text{die vigesima octava mensis julii}}$ anni elapsi Viennae initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie, d'une part,

et

la Régence du Royaume de Serbie au nom de Sa Majesté le Roi de Serbie, d'autre part,

animés d'un égal désir d'étendre et de développer les relations commerciales entre Leurs Etats, ont résolu de conclure un nouveau traité, et ont nommé, à cet effet, pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie :

Monsieur Gustave Comte Kálnoky de Kőröspatak, Son Conseiller intime actuel et chambellan, Général de cavalerie, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères,

La Régence du Royaume de Serbie:

Monsieur Georges S. Simitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Serbie près Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

Monsieur Stévan Popovitch, Conseiller d'Etat;

Monsieur le Docteur Lazar Patchou, Directeur des Monopoles du tabac et du sel;

Monsieur Kosta Stéfanovitch, Inspecteur des douanes au Ministère des finances; et

Monsieur Milovan Milovanovitch, Commissaire du Gouvernement auprès la Banque Nationale,

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, z jednej strony,

tudzież

Regencya królestwa serbskiego w imieniu Najjaśniejszego Króla serbskiego, z drugiej strony,

przejęci zarówno życzeniem rozszerzenia i rozkrzewienia stosunków handlowych pomiędzy Swojemi Państwami, postanowili zawrzeć w tym celu nowy traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Gustawa Hrabiego Kálnoky z Kőröspatak, Swego rzeczywistego radcę tajnego i szambelana, generała jazdy, Swego Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych,

Regencya królestwa serbskiego:

Pana Jerzego S. Simicza, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra serbskiego przy Najjaśniejszym Cesarzu austriackim, Królu czeskim itd. i Królu Apostolskim węgierskim;

Pana Stefana Popowicza, radcę stanu;

Pana Dra Łazarza Paczou, dyrektora monopolu tytoniowego i solnego;

Pana Kostę Stefanowicza, inspektora celnego w Ministerstwie skarbu i

Pana Milana Milowanowicza, komisarza rządowego w Banku narodowym,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les pays des Parties contractantes.

Les sujets de chacune des Parties contractantes jouiront dans les territoires de l'autre des mêmes droits, faveurs et exemptions dont jouissent actuellement ou jouiront à l'avenir, en matière de commerce et de navigation, dans ces territoires, les propres nationaux et les sujets de la nation la plus favorisée.

Article II.

Les sujets de chacune des Parties contractantes auront réciproquement, dans les territoires de l'autre, la même faculté que les nationaux et les sujets de la nation la plus favorisée de voyager sur les chemins de fer, rivières et routes, de s'établir dans des lieux quelconques ou d'y séjourner temporairement, d'acquérir des terres de toute sorte et des maisons ou de les louer et de les posséder en tout ou en partie; en général, d'acquérir des biens meubles et immeubles, de les aliéner ou transmettre par des actes quelconques et surtout par la vente, le testament ou par la succession *ab intestato*: le tout sans autorisation ou approbation des autorités du pays. Ils pourront y exercer leur commerce ou métier, régler leurs affaires de toute sorte, soit directement, soit par l'entremise d'un intermédiaire qu'ils choisiront eux-mêmes, soit personnellement, soit en compagnie, transporter des marchandises et des personnes, établir des dépôts, fixer les prix, gages et les paiements de leurs marchandises et prestations, vaquer à leurs affaires, présenter leurs déclarations aux douanes, faire valoir leurs droits et requêtes devant les autorités et tribunaux du pays: le tout sans payer des droits, contributions, impôts et taxes autres ni plus élevés ou onéreux que ceux auxquels sont soumis les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée et sans distinction de la nationalité ou de la confession.

Il est bien entendu qu'ils auront à se conformer à cet égard aux lois et règlements du pays en vigueur par rapport au commerce, aux métiers et à la sûreté publique et applicables aux nationaux et aux sujets de la nation la plus favorisée.

Les fondations, corporations, associations et en général toutes les personnes morales qui existent dans les territoires d'une des Parties contractantes sont, à l'exception des sociétés commerciales et

quels, lequel okazane sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje znalazłszy w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Handel i żegluga pomiędzy krajami Stron kontraktujących będą całkiem wolne.

Poddani każdej ze Stron kontraktujących używać mają w krajach drugiej Strony tych samych praw, przywilejów i uwolnień pod względem handlu i żeglugi, których używają lub w przyszłości używać będą pod tym względem obywatele krajowi i poddani narodu największej przychylności doznającego.

Artykuł II.

Poddani każdej ze Stron kontraktujących będą mieli nawzajem w krajach drugiej Strony takie samo prawo jak krajowcy i poddani narodu największej życzliwości doznającego, podróżować kolejami żelaznymi, rzekami i gościńcami, osiadać w jakichkolwiek miejscach lub przebywać tamże czasowo, nabywać grunta wszelkiego rodzaju i domy, albo najmować je całe lub ich części i posiadać, w ogóle nabywać ruchomości i nieruchomości, rozporządzać niemi mocą jakichkolwiek aktów prawnych, mianowicie: drogą sprzedaży, testamentem lub beztestamentowo i do tego wszystkiego nie będą potrzebowali osobnego upoważnienia lub pozwolenia od Władz krajowych; będą mogli trudnić się handlem lub rzemiosłem, zajmować się interesami swemi czy to bezpośrednio czy przez pośrednika dowolnie obranego, oddzielnie lub w spółce, wysłać towary i osoby, urządzać składy, ustanawiać ceny, zapłaty i wynagrodzenia za swoje towary i czynności, jakoteż załatwiać swoje sprawy, składać na komorach deklaracje, dochodzić swoich praw i udawać się ze swemi zażaleniami do Władz i Sądów krajowych, wszystko to nie płacąc ani innych ani wyższych lub uciążliwszych podatków, opłat, taks i należności jak krajowcy lub poddani narodu największej przychylności doznającego i bez różnicy narodowości lub wyznania.

Rozumie się samo przez się, że przy tem zachowywać winni ustawy i rozporządzenia krajowe, tyczące się handlu, rzemiosł i bezpieczeństwa publicznego a stosowane do krajowców, jakoteż do obywateli narodu, największej przychylności doznającego.

Fundacje, korporacje, stowarzyszenia i w ogóle wszystkie osoby prawne, istniejące w krajach jednej ze Stron kontraktujących, z wyjątkiem spółek han-

d'assurance, exclues de la faculté d'acquérir, soit à titre gratuit soit à titre onéreux, des biens immeubles sur les territoires de l'autre Partie.

Article III.

Les sujets de chacune des Parties contractantes seront exempts, sur les territoires de l'autre, de tout service militaire, tant dans la troupe régulière que dans la milice et la garde nationale. Ils seront dispensés également de toute fonction officielle obligatoire, judiciaire, administrative ou municipale, du logement militaire, de toute contribution de guerre, de toute réquisition ou prestation militaires de quelque sorte que ce soit, hormis cependant les charges attachées à la possession ou à la location de biens immeubles, ainsi que les prestations ou réquisitions militaires auxquelles sont soumis les nationaux en leur qualité de propriétaires ou de locataires d'immeubles.

Ils ne pourront être assujettis, ni personnellement, ni par rapport à leurs meubles ou immeubles, à d'autres devoirs, restrictions, taxes ou impôts qu'à ceux auxquels seront soumis les nationaux.

Article IV.

Les industriels ou négociants d'une des Parties contractantes qui voyagent ou qui font voyager leurs commis, agents, commis-voyageurs ou représentants quelconques sur les territoires de l'autre, pour y faire des achats ou recueillir des commissions, soit avec soit sans échantillons, ainsi qu'en général dans l'intérêt de leurs affaires de commerce ou d'industrie, ne pourront à ce titre être soumis à aucun droit ou impôt ultérieur, en tant qu'ils prouveront par une carte de légitimation délivrée d'après le formulaire joint au présent Traité, que la raison sociale, pour le compte de laquelle ils voyagent, a acquitté dans son pays les droits et impôts prescrits pour l'exercice de son commerce et de son industrie.

La disposition qui précède ne s'applique pas à la recherche de commandes chez des personnes qui n'exercent pas de commerce, ni d'industrie. Toutefois, les commis-voyageurs autrichiens ou hongrois ne seront pas traités en Serbie sous ce rapport moins favorablement que les nationaux.

Les sujets de l'une des Parties contractantes, se rendant aux foires ou marchés sur les territoires de l'autre à l'effet d'y exercer leur commerce ou d'y débiter leurs produits, seront réciproquement traités comme les nationaux et ne seront pas soumis à des taxes plus élevées que celles perçues de ces derniers.

dłowych i zakładów ubezpieczeń, nie mogą nabywać w krajach drugiej Strony nieruchomości ani przez darowiznę, ani przez kupno.

Artykuł III.

Poddani każdej z dwóch Stron kontraktujących uwolnieni będą w krajach drugiej Strony od wszelkiej służby wojskowej, czy to w armii regularnej, czyli też w milicyi lub gwardyi narodowej. Również wolni będą od wszelkiej służby urzędowej obowiązkowej sądowej, administracyjnej lub municypalnej, od kwaterunku wojskowego, od wszelkiej kontrybucyi wojennej, od wszelkiej rekwizycyi lub prestacyi wojskowej jakiegokolwiek rodzaju, z wyjątkiem atoli ciężarów przywiązanych do posiadania lub dzierżawy nieruchomości, jakoteż z wyjątkiem prestacyj lub rekwizycyj wojskowych, którym podlegają wszyscy krajowcy jako posiadacze lub dzierżawcy nieruchomości.

Nie mogą być zniewalani ani osobiście, ani ze względu na swoje ruchomości lub nieruchomości do innych obowiązków, opłat lub podatków, prócz do tych, którym podlegać będą krajowcy.

Artykuł IV.

Przemysłowcy i kupcy jednej ze Stron kontraktujących, podróżujący w krajach drugiej Strony, lub wysyłający tam swoich komisantów, agentów i jakichkolwiek reprezentantów, w celu zakupowania towarów lub zbierania zamówień, czy to z próbkami czy bez próbek i w ogóle w sprawach swojego handlu i przemysłu, nie będą podlegali z tego tytułu, równie jak wzmiankowani ich przedstawiciele, żadnym innym podatkom i opłatom, jeżeli kartą legitymacyjną, podług dołączonego wzoru wygotowaną, udowodnią, że dom handlowy, na którego rachunek podróżują, opłacił w swoim kraju podatki i należności przypadające od niego za wykonywanie handlu i przemysłu.

Postanowienie powyższe nie stosuje się do szukania zamówień u osób nie trudniących się handlem i przemysłem. Atoli z komisantami podróżującymi austriackimi i węgierskimi nie będzie się postępować w Serbii pod tym względem mniej przychylnie, jak z krajowymi.

Z poddanymi obu Stron kontraktujących, udającymi się z jednego kraju do drugiego na targi i jarmarki dla wykonywania tam swego handlu i zbywania swoich produktów, postępować się będzie nawzajem tak samo, jak z krajowcami i nie będą tam podlegali wyższym opłatom jak ci ostatni.

Les sujets d'une des Parties contractantes qui exercent le métier d'expéditeur ou de charretier entre les divers points des territoires des Parties contractantes ou qui se livrent à la navigation ne seront soumis, par rapport à l'exercice de ces métiers, à aucune taxe industrielle ou spéciale sur les territoires de l'autre.

Article V.

Les Parties contractantes s'engagent à ne pas entraver le commerce réciproque par des prohibitions quelconques d'importation, d'exportation ou de transit.

Elles ne pourront faire d'exceptions à cette règle que:

- a) pour les monopoles d'Etat actuellement en vigueur ou qui pourraient être établis à l'avenir;
- b) par égard à la police sanitaire et vétérinaire, conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet;
- c) dans des circonstances exceptionnelles par rapport aux provisions de guerre.

La réserve exprimée sous b) s'étend également aux mesures prohibitives prises dans le but d'empêcher, dans l'intérêt de l'agriculture, la propagation d'insectes ou d'autres organismes nuisibles.

Pour ce qui a trait aux mesures de précaution à prendre contre l'importation et la propagation d'épizooties, les Parties contractantes ont arrêté, en même temps, une Convention spéciale.

Article VI.

Les marchandises de toute nature venant des territoires de l'une des Parties contractantes ou y allant seront réciproquement affranchies, dans les territoires de l'autre, de tout droit de transit et de taxes de consommation de toute sorte, soit qu'elles transitent directement, soit que pendant le transit elles doivent être déchargées, déposées ou rechargées.

Article VII.

/A Les marchandises d'origine ou de manufacture autrichienne ou hongroise, énumérées au tarif *A* joint au présent Traité, acquitteront, à leur entrée en Serbie, les droits fixés par le dit tarif.

Toute marchandise d'origine ou de manufacture autrichienne ou hongroise, dénommée ou non au tarif *A*, sera traitée, à l'entrée en Serbie, sur le pied de la nation la plus favorisée.

/B Les marchandises d'origine ou de manufacture serbe, énumérées au tarif *B* joint au présent Traité,

Poddani jednej ze Stron kontraktujących, trznięcych się przedsiębiorstwem przesyłkowym lub rozwoźnictwem pomiędzy rozmaitemi miejscami obu Państw, lub poświęcający się żeglarstwu, nie będą pociągani w krajach drugiej Strony z tytułu wykonywania tego przemysłu do opłaty podatku przemysłowego lub innego osobnego.

Artykuł V.

Strony kontraktujące zobowiązują się nie tawować wzajemnego handlu żadnemi zakazami co do przywozu, wywozu lub przewozu.

Wyjątki w tej mierze dozwolone są tylko:

- a) co do monopoliołów już istniejących, lub któreby w przyszłości zostały zaprowadzone;
- b) ze względów policyjno-zdrowotnych i weterynarskich, stosownie do zasad międzynarodowych w tej mierze przyjętych;
- c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Zastrzeżenie pod b) wzmiankowane rozciąga się na te środki ostrożności, które użyte będą dla zabezpieczenia rolnictwa od przenoszenia i roznoszenia szkodliwych owadów, tudzież innych organizmów szkodliwych.

We względzie środków przeciw roznoszeniu i rozszerzaniu chorób zaraźliwych bydła Strony kontraktujące zawarły jednocześnie osobną umowę.

Artykuł VI.

Towary wszelkiego rodzaju, z krajów jednej ze Stron kontraktujących wywożone lub przez te kraje wiezione, będą nawzajem uwalniane w krajach drugiej Strony od wszelkiego cła przewozowego, jakoteż od opłat akcyzowych wszelkiego rodzaju, bez względu czy przewożone są bezpośrednio, czy też będą podczas przewozu wyładowane, złożone na skład i znowu naładowane.

Artykuł VII.

/A Towary pochodzące z Austrii i Węgier, lub tamże wyrobione, w taryfie *A* do niniejszego traktatu handlowego wymienione, gdy zostaną przywiezione do Serbii, będą tam wpuszczane za opłatą ceł w rzeczonyj taryfie ustanowionych.

Z wszelkiemi towarami z Austrii i Węgier pochodzącymi, lub tamże wyrobionymi, bez względu, czy są, czy nie są w taryfie *A* wymienione, gdy zostaną przywiezione do Serbii, postępować się będzie, jak z towarami narodu największej życzliwości doznającego.

/B Towary pochodzące z Serbii lub tamże wyrobione, w taryfie *B* do traktatu niniejszego dołączonej,

acquitteront, à leur entrée dans le territoire douanier austro-hongrois, les droits fixés par le dit tarif.

Toute marchandise d'origine ou de manufacture serbe, dénommée ou non au tarif *B*, sera traitée, à l'entrée dans le territoire douanier austro-hongrois, sur le pied de la nation la plus favorisée.

Dans le but de faciliter le trafic réciproque à travers la frontière commune les Parties contractantes sont convenues des dispositions spéciales contenues dans l'annexe *C* joint au présent Traité.

Article VIII.

Chacune des Parties contractantes s'engage, non seulement quant au montant des droits et taxes accessoires à percevoir à l'entrée et à la sortie, mais aussi quant à la perception et à la garantie de ces droits et taxes accessoires, comme en général quant au traitement douanier à l'importation, au transit et à l'exportation, à faire profiter les produits du sol et de l'industrie de l'autre Partie de toute faveur, immunité ou facilité qui serait déjà accordée ou qui pourrait être à l'avenir accordée à une tierce Puissance, de manière que toute faveur pareille sera étendue immédiatement, par ce fait même, et sans compensation, aux produits du sol et de l'industrie de l'autre Partie contractante.

Article IX.

Seront admis de part et d'autre en franchise temporaire de droit d'importation ou d'exportation les objets suivants avec l'obligation de les faire retourner dans un terme établi à l'avance et à la condition que l'identité des objets exportés et réimportés soit constatée d'une manière absolue:

1. toutes les marchandises qui, sortant du commerce libre dans les territoires de l'une des Parties contractantes, sont expédiées aux foires et marchés de l'autre, ou qui, en dehors des foires ou marchés y sont expédiées pour y être déposées dans des entrepôts ou magasins de douane, ainsi que les échantillons importés par les commis voyageurs;

2. le bétail conduit des territoires de l'une des Parties contractantes aux marchés dans les territoires de l'autre, et qui sera reconduit sans avoir été vendu;

3. les objets destinés à être réparés sans que leur nature et leur dénomination commerciale subisse un changement essentiel;

4. les sacs marqués et ayant déjà servi, ainsi que les fûts et futailles qui sont importés des territoires de l'autre Partie contractante pour être réex-

wymienione, gdy zostaną przywiezione do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, będą tam wpuszczane za opłatą ceł w rzeczonyj taryfje ustanowionych.

Z wszelkimi towarami z Serbii pochodzącymi lub także wyrobionemi, bez względu czy są, czy nie są w taryfje *B* wymienione, gdy zostaną przywiezione do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, postępować się będzie jak z towarami narodu największej życzliwości doznającego.

Celem ułatwienia wzajemnego obrotu przez wspólną granicę umówione zostały osobne postanowienia, zawarte w załączce *C* do niniejszego traktatu.

Artykuł VIII.

Strony kontraktujące przyjmują zobowiązanie, że nie tylko we względzie wymiaru ceł i należności pobocznych od towarów przywożonych i wywożonych, lecz także we względzie poboru i zabezpieczenia tychże, jak i w ogóle we względzie postępowania z towarami przywożonemi, wywożonemi i przewożonemi przypuszczać będą ziemiopłody i wyroby przemysłowe drugiej Strony do korzystania z wszelkich ulg, ułatwień lub uwolnień, które jedna z nich trzeciemu mocarstwu zapewniła lub zapewni w przyszłości; tak, że wszelka taka ulga rozciągnięta będzie *ipso facto* odrazu i bez wzajemnego świadczenia na towary drugiej Strony.

Artykuł IX.

Uwalnia się czasowo przedmioty poniżej wymienione z obszarów obu Stron przywożone i wywożone, od ceł przywozowych i wywozowych, pod warunkiem wyprowadzenia ich napowrót w czasie z góry oznaczonym i zabezpieczenia ich tożsamości.

1. Wszelkie takie towary, które pochodzą z wolnego obrotu w krajach jednej ze Stron kontraktujących, wysłane będą do krajów drugiej Strony na targ lub jarmark albo na niepewną sprzedaż w obrocie nie targowym i nie jarmarczonym lub jako próbki przez komisantów rozwożone;

2. bydło przyprawdane z krajów jednej Strony na targi odbywające się w krajach drugiej Strony, lecz nie sprzedane i napowrót wyprowadzone;

3. przedmioty przeznaczone do takiej naprawy, która nie ma zmienić istotnie ich rodzaju i nazwy handlowej;

4. worki używane znaczone, jakoteż beczki, wysyłane do krajów jednej Strony gdzie mają być

portés remplis ou qui sont réimportés après avoir été exportés remplis;

le tout conformément aux dispositions applicables à la nation la plus favorisée.

Article X.

Les droits internes de production, de fabrication ou de consommation, qui grèvent ou grèveraient les produits du pays, soit pour le compte de l'État, soit pour le compte des administrations municipales ou corporations, ne pourront frapper, sous aucun prétexte, ni d'un taux plus élevé, ni d'une manière plus onéreuse, les produits similaires provenant des territoires de l'autre Partie contractante.

Article XI.

Les marchandises d'origine serbe étant traitées en Autriche-Hongrie, quant à l'acquittement des droits et taxes accessoires, d'après les dispositions en vigueur à l'égard de la nation la plus favorisée, les marchandises d'origine autrichienne ou hongroise ne seront également soumises en Serbie à aucun droit additionnel de douane, local ou de tout autre genre, à des taxes accessoires nouvelles ou supérieures à celles qui existent actuellement à l'égard des nations les plus favorisées, savoir:

1. pour le port: 20 paras de dinar par 100 kilogrammes et seulement dans le cas où ce service est fait par les hommes au service de la douane;

2. pour le pesage: 8 paras de dinar par 100 kilogrammes;

3. pour le pavé: 10 paras de dinar par 100 kilogrammes;

4. pour le magasinage: 5 paras de dinar par 100 kilogrammes et par jour; cette taxe est augmentée de 10 paras par 100 kilogrammes et par jour pour les marchandises facilement inflammables et explosibles.

Il est entendu que les taxes accessoires ne peuvent être perçues qu'en tant que les services auxquels ces taxes sont affectées ont été rendus effectivement et conformément aux prescriptions et lois douanières.

Il demeure en outre convenu que toute diminution de ces taxes additionnelles ou accessoires qui serait accordée aux marchandises d'un tiers Etat sera également appliquée sans délai aux articles similaires d'origine autrichienne ou hongroise.

Article XII.

Sans préjudice des arrangements spéciaux sur le traitement douanier du trafic sur les chemins de fer, il est convenu que les marchandises qui sont soumises sur les territoires de l'une des Parties contractantes au traitement de l'acquit à caution et qui,

napelnione lub wypróznione i wracające po napełnieniu lub wypróznieniu;

wszystko to pod warunkami ustanowionemi dla narodu największej przychylności doznającego.

Artykuł X.

Podatki wewnętrzne, w obszarze jednej ze Stron kontraktujących na rachunek Państwa, gmin lub korporacyj pobierane lub w przyszłości pobierać się mające od wyprodukowania wyrobu lub konsumcyi jakiegoś przedmiotu, nie mogą być pod żadnym pozorem dla wyrobów drugiej Strony większe lub uciążliwsze, aniżeli dla takich samych wyrobów własnego kraju.

Artykuł XI.

Jak w monarchii austriacko-węgierskiej pobierane będą od towarów pochodzenia serbskiego cła i należności poboczne według tych samych postanowień, które stosowane są do narodu największej przychylności doznającego, tak też towary austriackie lub węgierskie nie będą obciążane w Serbii żadnemi dodatkami do ceł, miejscowemi lub jakimikolwiek innemi, żadnemi taksami pobocznemi nowemi lub wyższemi od tych, które zaprowadzone są obecnie dla narodu największej przychylności doznającego, mianowicie:

1. za odniesienie: 20 par dinarowych od 100 kilogramów i tylko tam, gdzie służba cłowa spełnia tę czynność;

2. wagowe: 8 par dinarowych od 100 kilogramów;

3. brukowe: 10 par dinarowych od 100 kilogramów;

4. składowe: 5 par dinarowych od 100 kilogramów za dzień; dla towarów zapalnych i wybuchających podwyższa się tę ostatnią taksę o 10 par od 100 kilogramów za dzień.

Rozumie się samo przez się, że powyższe opłaty dodatkowe pobierane być mogą tylko wtedy i o tyle, o ile czynność, za którą mają być płacone odbyła się rzeczywiście i to na podstawie przepisów cłowych lub ustaw.

Zgodzono się zresztą, że jeżeliby jedna z powyższych kwot dodatkowych niższa została na rzecz trzeciego Państwa, niżenie to rozciągnięte ma być niezwłocznie na towary austriackie lub węgierskie tego samego rodzaju.

Artykuł XII.

Niezależnie od osobnych umów, tyczących się postępowania cłowego w obrocie kolejowym, stanowi się, że towary, które w obszarze jednej ze Stron kontraktujących, poddawane są postępowaniu mającemu na celu zabezpieczenie cła, i z tej lub

pour cette même raison ou pour une autre, y ont déjà été mises sous scellés, ne seront point déballées dans les territoires de l'autre Partie, et les scellés et plombs trouvés intacts ne seront pas remplacés pourvu que l'on ait satisfait aux exigences du contrôle.

En général, les formalités du service douanier seront réglées d'après des principes identiques et seront simplifiées autant que possible; il sera pourvu à une expédition régulière et prompte dans les heures de service qui seront fixées en nombre suffisant.

Autant que les circonstances le permettront, les bureaux douaniers des Parties contractantes seront réunis ou du moins ils procéderont à leurs opérations par un service combiné et simultanément, sans entraver inutilement le trafic.

Article XIII.

Les Parties contractantes s'engagent à coopérer, par des moyens convenables, pour empêcher et punir la contrebande dirigée contre leurs territoires, à accorder à cet effet toute assistance légale aux employés de l'autre Partie contractante chargés de la surveillance, à les aider et à leur faire parvenir, par les employés de finance et de police, ainsi que par les autorités locales en général, toutes les informations dont ils auront besoin pour l'exercice de leurs fonctions.

Les Parties contractantes se sont réservées de convenir de réglemens spéciaux à cet égard.

Article XIV.

1. Les sujets de l'une des Parties contractantes jouiront sur les territoires de l'autre des mêmes droits que les nationaux pour ce qui concerne la protection des inventions, des dessins et modèles industriels, des marques de fabrique et de commerce, de la raison sociale et du nom commercial.

Sont assimilés sous ce rapport aux sujets toutes les personnes qui sont domiciliées ou ont leur établissement industriel principal sur les territoires de l'une des Parties contractantes.

2. Lorsque une demande de brevets pour une invention, un dessin, un modèle ou une marque de fabrique et de commerce est déposée, pour s'en assurer la protection dans les territoires de l'une des Parties contractantes, et que dans le délai de trois mois le dépôt de cette demande est effectuée dans les territoires de l'autre Partie contractante, il est établi:

a) que cette demande postérieure aura la priorité sur toutes les demandes déposées dans les territoires de l'autre Partie contractante après l'époque du dépôt de la première demande; et

innej przyczyny już w drugim obszarze zostały opieczętowane i oplombowane, nie będą rozpakowywane; pieczęci zaś i plomby nienaruszone nie będą zastępowane innemi, byle się stało zadosyć wszelkim innym wymaganiom kontroli.

W ogóle formalności postępowania cłowego będą uregulowane według tych samych zasad i o ile można uproszczone i wyznaczona będzie dostateczna ilość godzin urzędowych, izby ekspedycya odbywać się mogła regularnie i szybko.

O ile okoliczności pozwolą, komory obu Państw będą z sobą łączone, albo przynajmniej będą wykonywały czynności swoje łącznie i jednocześnie, aby obrotu nie utrudniać bez potrzeby.

Artykuł XIII.

Strony kontraktujące zobowiązują się dopomagać sobie skutecznymi środkami do zapobiegania przemytnictwu na ich obszarach i do karania za ten występpek, do dawania wszelkiej pomocy prawnej urzędnikom drugiej Strony, którym dozór jest poruczony, do wspierania ich i przesyłania im przez urzędników skarbowych i policyjnych jakoteż przez Władze miejscowe w ogólności, wszelkich wiadomości, których mogliby potrzebować do sprawowania swoich czynności.

W tym względzie wydane będą za wspólnem porozumieniem się osobne przepisy.

Artykuł XIV.

1. Poddani jednej ze Stron kontraktujących używać będą w obszarach drugiej Strony pod względem ochrony wynalazków, wzorów i modeli, znaczków handlowych i fabrycznych, firm i nazwisk, tych samych praw co właśni poddani.

Z poddanymi w duchu umowy niniejszej zostają na równi inne osoby, które w obszarach jednej ze Stron kontraktujących mają miejsce zamieszkania lub główną siedzibę.

2. Jeżeli pewien wynalazek, wzór lub model, znaczek fabryczny lub handlowy oznajmiony będzie w obszarach jednej ze Stron kontraktujących celem uzyskania ochrony i w przeciągu okresu trziesięcijnego złożone będzie oznajmienie także w obszarach drugiej Strony kontraktującej, natenczas

a) to późniejsze oznajmienie ma mieć pierwszeństwo przed wszystkimi oznajmieniami, które w obszarach drugiej Strony po chwili pierwszego oznajmienia zostały podane; i

b) que l'objet pour lequel une demande de brevet a été présentée ne perdra pas le caractère de nouveauté dans les territoires de l'autre Partie contractante par suite de circonstances survenues après la date du dépôt de la première demande.

3. Le délai prévu plus haut court:

a) pour ce qui concerne les dessins et modèles, ainsi que les marques de commerce et de fabrique, à partir de la date de la présentation de la première demande;

b) pour ce qui concerne les inventions, à partir de la date où le brevet a été délivré sur la première demande.

Le jour du dépôt de la demande ou de la délivrance du brevet n'est pas compté dans le délai

Sera considéré comme jour de la délivrance du brevet, le jour où la résolution portant sur la délivrance définitive du brevet est remise à la partie intéressée.

4. L'importation d'une marchandise fabriquée dans les territoires de l'une des Parties contractantes sur les territoires de l'autre n'entraînera pas dans ces derniers territoires la déchéance du droit de protection accordée à cette marchandise sur la déposition d'un dessin ou d'un modèle.

5. On ne pourra pas refuser au propriétaire d'une marque de commerce ou de fabrique, enregistrée dans les territoires de l'une des Parties contractantes, l'enregistrement dans les territoires de l'autre, pour la seule raison que cette marque n'est pas conforme aux prescriptions qui y sont en vigueur relativement à la composition et à la forme extérieure de la marque.

Ne seront pas considérées comme prescriptions ayant rapport à la composition et à la forme des marques, les dispositions qui défendent l'usage du portrait du souverain ou des membres de la famille régnante, ou l'usage d'armoiries de l'Etat, d'autres armoiries publiques ou enfin l'emploi de marques considérées contraires à l'ordre public ou étant en opposition avec la situation réelle, de manière à induire en erreur le public.

6. Chacune des Parties contractantes adoptera les mesures nécessaires, en tant qu'elles n'auraient pas été prises antérieurement, contre l'exposition et la mise en vente de marchandises qui, dans une intention frauduleuse, au préjudice du commerce légitime, sont revêtues des armoiries d'Etat de l'autre Partie contractante ou portent, comme indication de provenance, le nom ou les armoiries de localités ou de districts, situés dans les territoires de l'autre Partie contractante.

7. Les sujets de l'une des Parties contractantes qui veulent s'assurer la propriété d'une marque,

b) okoliczności, które po chwili pierwszego oznajmienia na stąpią, nie mają przedmiotu onegoż oznajmienia pozbawiać nowości w obszarach drugiej Strony.

3. Termin w ustępie powyższym przewidziany rozpoczyna się:

a) dla wzorów i modeli, jakoteż dla znaczków handlowych i fabrycznych od chwili, w której pierwsze oznajmienie zostało podane;

b) dla wynalazków od chwili, w której na zasadzie pierwszego oznajmienia patent został udzielony.

Dzień oznajmienia lub udzielenia patentu nie wlicza się w bieg terminu.

Za dzień udzielenia patentu uważa się ten dzień, w którym uchwała, tycząca się ostatecznego udzielenia patentu została doręczona.

4. Wprowadzenie towaru w obszarach jednej Strony wyrobionego, do obszarów drugiej Strony, nie ma w tych ostatnich obszarach spowodować utraty prawa ochrony, nadanego towarowi na podstawie wzoru lub modelu.

5. Posiadaczowi znaczkę handlowego lub fabrycznego, w obszarach jednej Strony wpisanego, nie może być wpisane w obszarach drugiej Strony odmówione z tej przyczyny, ponieważ znaczek nie czyni zadość przepisom tutaj obowiązującym pod względem składu i zewnętrznej postaci.

Do przepisów tyjących się składu i zewnętrznej znaczków postaci nie liczy się tych przepisów, które wzbraniają używania na znaczki wizerunków monarchy lub członków rodzin panujących, albo też herbów państwa i innych publicznych, lub używania takich znaczków, które są przeciwne porządkowi publicznemu lub zostając w sprzeczności z istotnymi stosunkami mogłyby uwodzić publiczność.

6. Każda ze Stron kontraktujących, o ile się to jeszcze nie stało, wyda postanowienia, zabraniające sprzedawania i trzymania na sprzedaż takich towarów, które w zamiarze ludzkiego handlu i obrotu opatrzone są herbami Państwa drugiej Strony lub nazwą albo herbem pewnych miejsc lub okręgów w obszarach drugiej Strony leżących, celem oznaczenia, że ztamtąd pochodzą.

7. Poddani jednej ze Stron kontraktujących którzy chcą zapewnić sobie w obszarach drugiej

d'un dessin ou d'un modèle dans les territoires de l'autre Partie contractante, auront à remplir les formalités prescrites par la législation de cette dernière. Ils devront, en particulier, faire déposer leurs marques, dessins et modèles, conformément aux prescriptions en vigueur, en Serbie: au tribunal de commerce à Belgrade, en Autriche-Hongrie, pour les Royaumes et provinces représentés au Reichsrath: à la Chambre de commerce et d'industrie de Vienne, et pour les pays de la Couronne de St. Etienne: à la Chambre de commerce et d'industrie de Budapest.

Article XV.

Le présent Traité s'étend à tous les pays qui appartiennent à présent ou appartiendront à l'avenir au territoire douanier austro-hongrois.

Article XVI.

Le présent traité est destiné à remplacer le traité de commerce du $\frac{6 \text{ mai}}{24 \text{ avril}}$ 1881. Il entrera en vigueur le $\frac{1^{\text{er}} \text{ juillet}}{19 \text{ juin}}$ 1893 et restera exécutoire jusqu'au $\frac{31 \text{ décembre}}{19 \text{ décembre}}$ 1903.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, ledit traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'un an à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article XVII.

Le présent traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Vienne le plus tôt possible.

En foi de quoi, les plénipotentiaires l'ont signé et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait, à Vienne, en double expédition. le $\frac{9 \text{ août}}{28 \text{ juillet}}$ mil-huit-cent-quatre-vingt-douze.

(L. S.) Kálnoky m. p.

(L. S.) G. S. Simitch m. p.

(L. S.) St. R. Popovitch m. p.

(L. S.) Dr. Lazar Patchou m. p.

(L. S.) K. Stéfanovitch m. p.

(L. S.) M. Milovanovitch m. p.

Strony prawo wyłączne do pewnego znaczku, wzoru lub modelu winni dopełnić formalności przez prawodawstwo drugiej Strony pod tym względem przepisanych; w szczególności obowiązani są złożyć swoje znaczki, wzorki i modele zgodnie z obowiązującymi przepisami, w Serbii: w Sądzie handlowym w Belgradzie, w Austrii i Węgrzech, dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa: w Izbie handlowo-przemysłowej wiedeńskiej, a dla krajów korony węgierskiej: w Izbie handlowo-przemysłowej budapeszteńskiej.

Artykuł XV.

Traktat niniejszy rozciągać się będzie na wszystkie kraje, które należą lub w przyszłości należeć będą do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Artykuł XVI.

Traktat niniejszy zajmie miejsce traktatu handlowego z dnia $\frac{6 \text{ maja}}{24 \text{ kwietnia}}$ 1881. Nabędzie on mocy obowiązującej od dnia $\frac{1. \text{ lipca}}{18. \text{ czerwca}}$ 1893 i będzie obowiązywał aż do dnia $\frac{31. \text{ grudnia}}{19. \text{ grudnia}}$ 1903.

Gdyby żadna ze Stron kontraktujących nie oświadczyła na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczonoż terminu, że ma zamiar zawiesić skuteczność traktatu, tenże zatrzyma moc obowiązującą aż dopóki nie upłynie rok od dnia, w którym jedna lub druga ze Stron rokujących go wypowie.

Artykuł XVII.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a ratyfikacje zostaną wymienione jak można najrychlej w Wiedniu.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia $\frac{9. \text{ sierpnia}}{28. \text{ lipca}}$ 1892.

(L. S.) Kálnoky r. w.

(L. S.) G. S. Simicz r. w.

(L. S.) St. R. Popowicz r. w.

(L. S.) Dr. Lazar Paczou r. w.

(L. S.) K. Stefanowicz r. w.

(L. S.) M. Milowanowicz r. w.

(Formulaire.)

Carte de légitimation industrielle pour voyageurs de commerce.

Valable pour l'année

Il est certifié par la présente que le sieur N. fait le commerce
(possède une fabrique) de sous la raison sociale

est au service de la maison de commerce en qualité de
voyageur de commerce et que cette maison fait le commerce (possède une fabrique) de
. à

Le sieur N. désirant recueillir des commandes
et faire des achats de marchandises pour le compte de la susdite raison sociale ainsi que pour celui
des raisons sociales suivantes:
.

dans { la Monarchie austro-hongroise
le Royaume de Serbie,

il est certifié, en outre, que l. dite raison
sociale acquitte dans son (leur) pays les droits réglementaires
pour l'exercice de son (leur) commerce.

Le porteur de la présente carte de légitimation est autorisé à recueillir des commandes et à faire
des achats de marchandises, mais exclusivement en voyageant et seulement pour compte de
dite raison Il pourra porter avec lui des échantillons, mais
non des marchandises. En recueillant des commandes et en faisant des achats, il aura à se conformer
aux règlements en vigueur dans chaque Etat pour les voyageurs de commerce de la nation la plus
favorisée, et il devra toujours être muni de la carte de légitimation.

(Endroit, date, signature et sceau de l'autorité qui délivre la carte.)

(Signalement, domicile et signature du voyageur de commerce.)

Wzór.**Karta przemysłowo-legitymacyjna.**

Ważna na rok

Poświadczam się niniejszem, że Pan trudni się handlem
(posiada fabrykę) pod firmą

jest agentem podróży firm i że firma ta
trudni się handlem (posiada fabrykę) w

Nadto ponieważ Pan zamierza na rachunek
rzeczony firmy, jakoteż następujących firm
.
starać się o zamówienia towarów i zakupować towary:

w { monarchii austriacko-węgierskiej
 { królestwie serbskim

poświadczam się niniejszem, że przereczon . . firm . . za wykonywanie swego handlu opłac . . .
w swoim kraju podatki prawnie istniejące.

Posiadacz tej karty ma prawo starać się o zamówienia towarów i zakupować towary wyłącznie na
objazdach i wyłącznie na rachunek przereczon . . firm . . . Wolno mu wozić z sobą tylko próbki
towarów, ale nie towary. Starając się o zamówienia i zakupując towary, zachowywać ma przepisy
w każdym Państwie dla kupców podróży narodu największej przychylności doznającego, istniejące
i wozić z sobą niniejszą kartę legitymacyjną.

(Miejsce wystawienia, data, podpis i pieczęć Władzy kartę wystawiającej.)

(Opis osoby, miejsce zamieszkania i podpis kupca podróży.)

Annexe A.

Droits à l'entrée en Serbie.

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars Paras		
		100 kg		
	I. Papier.			
1 a)	Papier buvard, commun (gris ou blanc); papier d'emballage, carton et papier-carton de toute sorte (à l'exception du papier-carton fin pour cartes de visite et photographies), même teints en pâte ou imprégnés ou recouverts d'une substance quelconque pour servir d'emballage, de toiture etc.	2.50		
b) 1	Papier buvard, fin, teint en pâte	8.—		
	Papier à écrire, à imprimer, à dessiner et tout autre papier non compris sous le Nr. 1 a), excepté le papier à cigarettes et le papier de soie	10.—		
	<i>Observation:</i> Rentrent ici le papier-carton fin pour cartes de visite et photographies, ainsi que le papier à lettre de toute sorte sans monogrammes, dessins ni images, même en boîtes de carton de toute sorte et de toute garniture.			
2	Papier à cigarettes et papier de soie, en feuilles	16.—		
2 a)	Papier peint, glacé et bronzé (doré et argenté); papier transparent (enduît d'un corps gras ou de cire); papier collé sur toile	30.—		
	Papier recouvert de verre, de sable, papier d'émeri	8.—		
b)	Papier imprimé, papier réglé ou quadrillé en couleurs	18.—		
	Papier à lettre avec monogrammes, dessins et images, même en boîtes de carton de toute sorte et de toute garniture; papier avec images	25.—		
	Papier de tenture et patrons pour peintures de chambres; bordures pour ornementation; papier découpé à jour à l'emporte-pièce; papier à dentelles et similaire	46.—		15 en caisses ou en barils 10 en paniers 5 en ballots ou en sacs
c)	Enveloppes sans monogrammes, dessins ni images, même en boîtes de carton de toute sorte et de toute garniture	10.—		
	Enveloppes avec monogrammes, dessins et images, même en boîtes de carton de toute sorte et de toute garniture	25.—		
	<i>Observation:</i> Les papiers à lettre et les enveloppes qui portent seulement l'inscription imprimée de la raison sociale acquittent le droit de 10 dinars; les enveloppes renforcées de tissus sont admis selon leur qualité aux droits de 10 ou de 25 dinars.			
	Cornets et sacs de papier d'emballage, même avec inscription imprimée de la raison sociale etc.	4.50		
	Papier, même imprimé, réglé ou quadrillé en couleurs, s'il est broché ou relié en papier ou en carton	22.—		
	Registres reliés en calicot ou en cuir, même avec coins et fermoirs en métaux communs	20.—		

Załączka A.

Cła od towarów wprowadzanych do Serbii.

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej,
		dinary	pary	
	Grupa I. Papier.		100 kg	
1 a)	Bibuła, ordynarna (siwa lub biała); papier pakowy, tektura i papier kartonowy wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem przedniego papieru kartonowego na bilety wizytowe i fotografie), także w masie barwiony, albo też nasycony lub powleczony jakąś substancją, żeby mógł służyć do pakowania, krycia dachów itp.	2.50		
b) 1	Bibuła, przednia, w masie barwiona	8.—		
	Papier do pisania, drukowy, rysunkowy i wszelki inny, pod Nr. 1 a) nie wymieniony, wyjąwszy papier cygaretowy i bibułkę angielską	10.—		
	Uwaga. Tutaj należy także papier kartonowy przedni na bilety wizytowe i fotografie, tudzież papier listowy wszelkiego rodzaju bez monogramów, rycin i obrazków, także w pudełkach wszelkiego rodzaju i wyrobu.			
2	Papier cygaretowy i bibułka angielska w arkuszach ...	16.—		
2 a)	Papier różnobarwny, lakierowany i bronzowany (t. zw. złoty i srebrny); papier na przeźroczka (tłuszczem lub woskiem nasycony); papier naklejony na płótnie	30.—		
b)	Papier szklany, piaskowy i szmirglowy	8.—		
	Papier drukowany, liniowany	18.—		
	Papier listowy z monogramami, rycinami i obrazkami, także w pudełkach wszelkiego rodzaju i wyrobu; papier z obrazkami	25.—		15 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
	Obicia i patrony dla malarzy pokojowych; paski papierowe na ozdoby; papier dziurkowany, koronkowy itp.	46.—		
c)	Koperty bez monogramów, rycin i obrazków, także w pudełkach wszelkiego rodzaju i wyrobu	10.—		
	Koperty z monogramami, rycinami i obrazkami, także w pudełkach wszelkiego rodzaju i wyrobu	25.—		
	Uwaga. Papiery listowe i koperty, opatrzone tylko drukowaniem oznaczeniem firmy, podlegają opłacie cłowej w kwocie 10 dinarów; koperty tkaninami podklejone stosownie do gatunku opłacie cłowej w kwocie 10 lub 25 dinarów.			
	Trąbki i torebki papierowe, także z drukowaniem oznaczeniem firmy	4.50		
	Papier, także drukowany, liniowany, kratkowany, broszurowany lub w tekturę oprawiony	22.—		
	Książki kupieckie oprawione w kalikot lub skórę, także z narożnikami i okuciami z metali nieszlachetnych.	20.—		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits Dinars Paras	Tare en pour cent du poids brut
		100 kg	
	Livres, cartes géographiques, musique et autres articles similaires, littéraires, scientifiques et artistiques, reliés ou fixés sur de la toile ou quelque autre matière	20.—	} 15 en caisses ou en barils 10 en paniers 5 en ballots ou en sacs
d)	Livres, cartes géographiques, musique, en feuilles ou brochés, non reliés	exempts	
		100 kg	
e)	Cartes à jouer	60.—	} 15 en caisses ou en barils 10 en paniers 5 en ballots ou en sacs
	Papier à cigarettes en livrets ou autrement préparé pour fumeurs	40.—	
f) 1	Ouvrages en papier, ordinaires	10.—	
	<i>Observation:</i> Rentrent sous cette position: les objets moulés en pâte de papier ou autres matières similaires; les boîtes et autres ouvrages similaires de papier ou de carton, sans ornements importants, même combinés avec des matières communes.		
2	Ouvrages en papier, non spécialement dénommés, même combinés avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas sous le N° 61 b) (quincaillerie)	30.—	
II. Produits horticoles et agricoles.			
5	Produits de meunerie: Farine et autres produits de meunerie (grains perlés, égrugés et mordés, semoules, gruaux).....	1.50	
III. Laines et poils.			
8 a)	Fils de laine (y compris laine artificielle), de poils de chameau ou de castor, écrus, blanchis, teints, imprimés, retors à un ou à plusieurs bouts	55.—	} 25 en caisses ou en barils 10 en ballots ou en sacs
9	Tissus de laine:		
a)	communs :		
2	Feutres ordinaires de poils ou de laine grossière (même découpés en semelles etc., même goudronnés ou laqués)	24.—	} 16 en caisses ou en barils 8 en paniers 5 en ballots ou en sacs
	Draps grossiers (tels que Halina, Loden, Azor et similaires)	25.—	
	Couvertures (pour chevaux et couvertures grossières pour lits), de laine grossière ou de poils de bêtes à cornes, de crin ou d'autres poils semblables	24.—	
	<i>Observation:</i> Rentrent dans cette position les couvertures fabriqués avec du shoddy, dites Ab-faldecken.		
b)	Tapis ordinaires en poils autres que les poils de chèvres	24.—	
	Tapis autres, de toute sorte, ajustés ou non; couvertures de toute sorte à l'exception des couvertures pour chevaux et des couvertures grossières pour lits du N° 9 a) 2 et des couvertures de table du N° 9 c) 2	50.—	

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	pany	
		100	kg	
	Książki, mapy, nuty i inne podobne przedmioty literatury, umiejętności i sztuki, oprawione, albo na płótnie lub na jakimkolwiek innym materiale naklejone	20.—		15 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
d)	Książki, mapy, nuty, nieoprawne lub tylko zbroszowane	bez opłaty		
		100	kg	
e)	Karty do gry	60.—		15 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
	Papier cygaretowy w książeczkach lub w jakimkolwiek inny sposób dla palących przyrządzony	40.—		
f) 1	Towary papierowe pospolite	10.—		
	Uwaga. Tu należą także wyroby wygniatane z miąższu papierowego i podobnych materiałów; również pudełka i tym podobne wyroby z papieru i tektury bez istotnych ozdób, także w połączeniu z pospolitemi materiałami.			
2	Towary papierowe, szczegółowo nie wymienione, także w połączeniu z pospolitemi materiałami, o ile nie należą do Nr. 61 b) (towary galanteryjne)	30.—		
Grupa II. Płody ogrodowe i rolne.				
5	Mlewo: Mąka i inne mlewo (ziarna obtaczane, szrotowane i wyluszczone, krupy, kasza, grysik)	150		
Grupa III. Wełna i włosy.				
8 a)	Przędze z wełny owczej i sztucznej, z włosów wielbłądzich lub bobrowych, surowe, bielone, barwione, drukowane, z jednej lub kilku nitok skręcone	55.—		25 w pakach i beczkach 10 w balach i worach
9	Towary wełniane:			
a)	pospolite:			
2	Piłśnie grube z włosów zwierzęcych lub grubej wełny (także przykrojone na podeszwy itp. namazione lub lakierowane)	24.—		16 w pakach i beczkach 8 w koszach 5 w balach i worach
	Sukna grube, jak samodziiały, baje, azory itp.	25.—		
	Derki (na konie i koldry ordynarne) z grubej wełny lub z włosów bydłęcych, końskich itp.	24.—		
	Uwaga. Tu należa także derki wyrabiane z wełną shoddy (Abfalldecken).			
b)	Kobierce ordynarne, z wszelkich włosów zwierzęcych prócz z kozich	24.—		
	Inne kobierce wszelkiego rodzaju przyrządzone lub nie, tudzież dery wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem wymienionych pod Nr. 9 a) 2 der końskich i kolder ordynarnych, tudzież obrusów wymienionych pod Nr. 9 c) 2	50.—		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits Dinars Paras	Tare en pour cent du poids brut
c)	<p>Tissus, autres que ceux dénommés aux Nos 9 a) et b), même imprimés, façonnés, mélangés ou non avec des fils métalliques, même mélangés avec une petite quantité de soie:</p> <p>1 Draps et tissus analogues aux draps pour habillements d'homme et autres vêtements forts, flanelles, wattmols, étoffes pour doublures, feutres fins et articles fins en feutre, bonneterie ordinaire</p> <p><i>Observation:</i> Sont aussi compris sous „tissus analogues aux draps“ toutes les étoffes de mode pour habillements d'homme, telles qu'elles sont fabriquées à Brünn et Reichenberg.</p> <p>2 Étoffes minces et légères, servant ordinairement pour vêtements de femmes (orléans, thibet, cachemir, mohairs, barèges et semblables), étoffes pour meubles, couvertures de table, fichus, écharpes, châles et tissus analogues, avec ou sans franges ou glands: peluche et velours de laine</p> <p><i>Observation:</i> Rentrent dans cette position les étoffes nommées: alpaca, mohairs, orléans thibet, lustre, cachemir, serge, lama, poil de chèvre, satin, italian cloth, mérino, damas, reps et autres étoffes pour meubles, étoffes de mode pour dames. Les fichus, châles et écharpes pourront porter des broderies simples.</p> <p>3 Tissus à jour sans distinction, très légers et de fabrication fine, tels que: blonde, tulle-bobin, pétinet, foulard, gaze et autres tissus semblables, de même fichus, châles et autres articles semblables de ces étoffes</p>	<p>100 kg</p> <p>70.—</p> <p>120.—</p> <p>150.—</p>	<p>18 en caisses ou en barils 10 en paniers 5 en ballots ou en sacs</p> <p>22 en caisses ou en barils 12 en paniers 8 en ballots ou en sacs</p>
IV. Bois, ouvrages en bois et en autres matières végétales.			
10 b)	Bois de construction, comme: planches, lattes, douves, carreaux, pieux, bardeaux, solives, poutres, mardriers, troncs, bois en grume, perches etc.	<p>100 kg — .50 ou le m³ 3.—</p> <p>100 kg — .50 ou le m³ 3.—</p>	
c)	Echalas	100 kg 1.—	
d)	Bois débité et dégrossi, pour moyeux, jantes et rais pour chars ou moulins, timons, rames, cercles, bois de cornouiller pour coins etc.	100 kg 1.—	
11 a)	<p>Ouvrages de bois ordinaires, c'est-à-dire ouvrages de charron, de tonnelier, de tourneur et de menuisier; tous ces ouvrages bruts, ni peints, ni coloriés, ni vernis, ni polis, ni combinés avec d'autres matières excepté le fer</p> <p><i>Observation:</i> Sont compris dans cette position: fûts et futailles, cuves, cuiviers, auges, baquets, bottes, seaux, roues et autres pièces de chars (excepté les chars confectionnés), brouettes, charrettes et</p>	4.—	

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./11. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	parry	
			100 <i>kg</i>	
c)	Tkaniny, odmienne od wymienionych pod Nr. 9 a) i b) także drukowane, w desefi, połączone lub nie połączone z nitkami metalowymi, także z pomniejszą przymieszką jedwabiu:			
1	Sukna i materye tego rodzaju na ubiory męskie i wszelkie inne ubiory grubsze, flanele, watmole, materye na podszewki; piłśnie przednie i towary piłśniowe, towary dziane ordynarne		70.—	18 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
	Uwaga. Do materyj sukniennych należą także wszelkie materye modne na ubrania męskie, jakie wyrabiane są w Bernie i Libercu.			
2	Materye lekkie, cienkie używane zwykle na suknie damskie (orlean, tybet, kaszmir, mohair, barège itp.), materye na meble, obrusy, chustki na szyję i do okrycia, szale, tkaniny w rodzaju szali, także z frandzlami lub kutasami; plusz wełniany, aksamit wełniany		120.—	
	Uwaga. Tutaj należą: alpaka, mohair, orlean, tybet, lustryna, kaszmir, serge, lama, poil de chèvre, satin, italian-cloth, merynos, adamaszki, ryps i inne materye na obicia do sprzętów, materye modne kobiece. Chustki na szyję i do okrycia, tudzież szaliki mogą być także haftowane po prostu.			
3	Wszystkie tkaniny przeźrocze, przednie, lekkie, jak blondyny, bobbinety, petynety, fulary, gazy itp., również chustki, szale i inne podobne przedmioty z tych materyj		150.—	{ 22 w pakach i beczkach 12 w koszach 8 w balach i worach
Grupa IV. Drzewo, towary drewniane i wyroby z innych istot roślinnych.				
10 b)	Drzewo budulcowe, jak: deski, łaty, klepki, tafle, pale, gąty, belki, tramy, bale, pnie, kłody, tyki itp.		{ 100 <i>kg</i> —50 lub <i>m</i> ³ 3.—	
c)	Żerdki do winorośli		{ 100 <i>kg</i> —50 lub <i>m</i> ³ 3.—	
	Do dalszego obrobienia przygotowane i ociosane drzewo na piasty, dzwona, na sprychy do kół wozowych i młyńskich; dyszle, wiosła, obręcze, drzewo dereniowe na kliny itp.		100 <i>kg</i> 1.—	
d)	Tarciczki drewniane na fornery, do wyrobów szewskich i introligatorskich, obręcze do sit zbożowych, do sit mącznych lub na bębny, obręcze do beczek.		4.—	
11 a)	Towary drewniane, pospolite, t. j. wyroby kołodziej-skie, bednarskie, tokarskie i stolarskie, surowe, ani nie pokostowane, ani nie malowane, nie lakierowane, i nie politurowane i tylko w połączeniu z żelazem		4.—	
	Uwaga: Tutej należą: beczki, kadzie, stągwie, kufy, koryta, putnie, wiadra, koła i inne części składowe wozów (wyjąwszy wozy gotowe), taczki, wózki ręczne, sanki ręczne, posadzki i części			

Numéros du tarif général serbe du 2/14. avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	traîneaux à bras, parquets et leurs parties, rames, bancs, tables, chaises, lits, armoires, jougs, arçons, calandres, bancs de tourneur, rouets, moulins (à l'exception des moulins sur pontons), échelles, sabots, cages à poules, râteaux, fourches, pelles, chevilles pour chaussures, cure-dents, fil de bois pour allumettes et tout autre article similaire en bois, brut, ni peint, ni verni, ni poli. Sont également compris dans cette position les bouchons et les semelles de liège.		100 kg	
b) 1	Cuillers, assiettes, boîtes, embauchoirs:			
	α) non teints	4.—		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 4 en ballots ou en demi-caisses
	β) teints, vernis ou peints	9.—		
	Meubles en bois tendre, simplement peints (même avec fleurs ou autres ornements en peinture ordinaire) et combinés seulement avec des tresses de paille ordinaires et des ferrures:			
	α) bahuts	3.50		
	β) autres	5.—		
	Ouvrages de menuisier, de tourneur, de sculpteur et autres articles de bois (à l'exception de ceux tarifés ci-dessus), même en combinaison avec d'autres matières communes:			
	α) non teints	4.50		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 4 en ballots ou en demi-caisses
	β) teints, vernis ou peints	9.—		
2	Les objets nommés sous le Nr 11 b) 1, polis	12.—		
	<i>Observation aux Numéros 11 b), 1 et 2:</i> Rentrent dans ces positions les meubles en bois courbé, même s'ils sont combinés avec du bois non courbé, avec des ouvrages tressés en paille, rotin et similaires, avec des parties tournées et perforées ou avec ornements pressés ou produits par la machine à fraiser, non sculptés.			
3	Meubles rembourrés ou tapissés	18.—		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 4 en ballots ou en demi-caisses
	Autres ouvrages en bois, rembourrés ou tapissés	32.—		
4	Baguettes et cadres de bois, bronzés et dorés	20.—		
	Autres objets dorés ou bronzés	30.—		
c)	Articles de tamerie, avec cercle de bois et sans distinction de la matière dont est formé le fond ...	10.—		
12	Ouvrages de vannerie:			
a)	communs, savoir: de verges avec écorce, d'écorce seule, de jonc, de roseau, de canne commune, de paille ou d'herbe, non teints ni vernis, comme: paniers, corbeilles, ruches, nattes, claies, balais, paillasons, sacs de roseaux, formes de paille pour le pain etc.: tous ces objets même combinés avec du bois, des fils ou ficelles	5.—		
b)	fin, c'est-à-dire de rotin, de panama, de liber et d'autres végétaux exotiques; de verges sans			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła diaryary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
	składowe posadzek, wiosła, ławki, stoły, stolki, łóżka, szafy, jarzma, terlice, magle, tokarnie, kołowrotki, młynki (z wyjątkiem pontonowych), drabiny, obuwie drewniane, kurniki, grabie, widły do siana, łopaty, kołki szewskie, wyklówacze, patyczki na zapalki i tym podobne towary drewniane surowe, ani pokostowane, ani lakierowane, ani gładzone. Tu należą także zatyczki korkowe i podeszwy korkowe.	100 kg	
b) 1	<p>Łyżki kuchenne, talerze, pudełka, kopyta szewskie:</p> <p>α) nie barwione</p> <p>β) barwione, lakierowane lub pokostowane</p> <p>Sprzęty z miękkiego drzewa poprostu pokostowane (także z malowanymi poprostu kwiatami, ozdobami itp.) i tylko w połączeniu z ordynarnymi plecionkami słomianymi i okuciem żelaznym:</p> <p>α) skrzynie</p> <p>β) inne</p> <p>Towary stolarskie, tokarskie, rzeźbiarskie i inne drewniane, z wyjątkiem powyżej wymienionych, także w połączeniu z innymi pospolitymi materiałami:</p> <p>α) niebarwione</p> <p>β) barwione, lakierowane lub pokostowane</p>	<p>4.—</p> <p>9.—</p> <p>3.50</p> <p>5.—</p> <p>4.50</p> <p>9.—</p>	<p>{ 18 w pakach i beczkach 12 w koszach 4 w balach i worach</p>
2	<p>Przedmioty pod Nr. 11 b) 1 wymienione, gładzone</p> <p>Uwaga pod Nr. 11 b) 1 i 2: Do tych pozycji należą sprzęty z drzewa giętego, także połączone z drzewem nie giętym, z plecionką ze słomy, trzciny itp.; z częściami składowymi toczonemi i dziurkowanemi, z ozdobami wyciskanemi lub machinowo wykonanemi, nie rzeźbionemi.</p>	12.—	<p>{ 18 w pakach i beczkach 12 w koszach 4 w balach i worach</p>
3	<p>Sprzęty, wysłane lub powleczone</p> <p>Inne towary drewniane wysłane lub powleczone</p>	<p>18.—</p> <p>32.—</p>	
4	<p>Listwy i ramy drewniane bronzowane i pozłoczone</p> <p>Inne przedmioty, pozłacane lub bronzowane</p>	<p>20.—</p> <p>30.—</p>	
c)	Wyroby sitarskie z obręczami drewnianymi, bez względu na materiał, z którego dno jest zrobione	10.—	
12	Plecionki:		
a)	pospolite, a mianowicie: z prętów nieokorowanych, z kory, z sitowia lub rogózki, z trzciny pospolitej, słomy lub trawy, nie barwione i nie powleczone pokostem, jak: kosze, kosiarki, ule, faszyny, miotły, rogózki, maty, wieńczerze, formy do chleba itp.; wszystkie te przedmioty także w połączeniu z drzewem, sznurkiem lub przędzą	5.—	
b)	przednie, t. j. z trzciny hiszpańskiej, panamskiej, lyka i innych materiałów zamorskich; z prętów okoro-		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	écorce, ainsi que tous les ouvrages fins d'écorce commune, de roseau, de paille ou de quelque autre végétal, teints ou non teints, peints, vernis, combinés ou non avec d'autres matières communes (excepté les chapeaux, les casquettes et les articles de quincaillerie)	100 kg		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 4 en ballots ou en sacs
	<i>Observation:</i> Rentrent ici également les ouvrages dénommés sous a) s'ils sont teints, vernis ou combinés avec quelque matière qui n'y est pas mentionnée.	10.—		
c)	Tous les ouvrages de vannerie mentionnés sous a) et b) s'ils sont en tout ou en partie dorés ou bronzés.	50.—		
13 a)	Voitures, chars et traîneaux d'attelage :		par pièce	
1	Sans ferrures, non peints		10.—	
2	Avec ferrures ou peints, mais non rembourrés :			
	a) sans ressorts		15.—	
	β) avec ressorts		30.—	
3	Rembourrés		100.—	
b)	Wagons de chemins de fer		exempts	
c)	Embarcations avec ou sans accessoires :		la tonne de capacité	
	Jusqu'à 4 tonnes de capacité		2.—	
2	Au delà de 4 tonnes, outre le taux ci-dessus mentionné, pour chaque tonne en sus		1.—	
3	Bateaux à vapeur et chalands avec barques, ponts et autres accessoires		exempts	
	<i>Observation:</i> Sont considérés comme accessoires: les cordages, ancres, voiles, rames, gaffes et autres engins et agrès, ainsi que les ustensiles de ménage et l'ameublement des bateaux.			
d)	Moulins sur pontons, avec leurs accessoires, mais sans autres embarcations		la pièce 350.—	
	<i>Observation:</i> On considère comme accessoires tout ce qui est nécessaire au moulin tels que: meules, pièces de mécanisme, huches, ponts, ancres et autres engins de bateliers ou de meuniers ainsi que les meubles et ustensiles ordinaires de meunier.			
V. Animaux.				
ex 14 a)	Chevaux, juments, poulains		par tête 10.—	
ex 16 a)	Sardines en futailles ou en saumure et tous les autres poissons salés ou en saumure, séchés ou fumés ...	100 kg 12.—		{ 15 en caisses ou en barils 10 en paniers 4 en ballots
19 f) 1	Plumes de parure de toute sorte	700.—		{ 30 en caisses ou en barils 11 en paniers 10 en ballots ou en sacs

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
	wanych; także wszelkie wyroby misterne z kory zwyczajnej, trzciny, słomy lub innych istot roślinnych, barwione, lakierowane, w połączeniu lub bez połączenia z materiałami pospolitemi (wyjąwszy kapelusze, czapki i towary galanteryjne . .	100 kg 10.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach 4 w balach i worach
	Uwaga: Tu należą także plecionki pod a) wymienione, jeżeli są barwione, lakierowane lub w połączeniu z materiałami także nie wymienionymi.		
c)	Plecionki, jeżeli są po części lub całkiem pozłoczone lub bronzowane	50.—	
13 a)	Powozy i sanki do zaprzęgu:	od sztuki	
1	nie okute, nie polakierowane	10.—	
2	okute lub polakierowane, ale nie wysłane:		
	α) bez sprężyn	15.—	
	β) ze sprężynami	30.—	
3	wysłane	100.—	
b)	Wozy dla kolei żelaznych	bez opłaty	
c)	Okręty i inne statki wodne z przyborami lub bez nich:	od tonny pojemności	
1	aż do 4 ton pojemności	2.—	
2	nad 4 tonny, oprócz powyższej opłaty cłowej za 4 tonny, od każdej następnej tonny	1.—	
3	Parowce i holowniki z barkami, przyborami i pontonami	bez opłaty	
	Uwaga: Przez przybory parowców rozumieć należy: liny okrętowe, kotwice, żagle, wiosła, bosaki i inne przedmioty, tudzież sprzęty do mieszkań i kuchni.		
d)	Młyny na pontonach, z wszystkimi częściami składowymi i przyborami, atoli bez wszelkich statków	od sztuki 350.—	
	Uwaga: Przez przybory młynarskie rozumieją się wszelkie przedmioty potrzebne do wykonywania sztuki młynarskiej, jakoto: kamienie młyńskie, maszyny młynarskie, dzieże do ciasta, mosty, kotwice, tudzież inne narzędzia okrętowe i młynarskie, jakoteż pospolite sprzęty młynarskie.		
	Grupa V. Zwierzęta.	od sztuki	
z 14 a)	Konie, klacze i źrebięta	10.—	
z 16 a)	Sardynki w beczułkach bez zaprawy solnej i wszelkie inne ryby, solone lub w zaprawie, suszone lub wędzone	100 kg 12.—	{ 15 w pakach i beczkach 10 w koszach 4 w balach
19 f) 1	Pióra do stroju wszelkiego rodzaju	700.—	{ 30 w pakach i beczkach 11 w koszach 10 w balach i worach

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 kg	
	VI. Aliments et boissons.			
20	Aliments:			
a)	Composés de farine, de fruits, de légumes, de graines, d'épices et d'autres matières végétales, frits, rôtis, cuits, confits au vinaigre ou autrement préparés pour servir de nourriture:			
1	Sans sucre, ni miel:			
	α) pain, gâteaux, pâtes granulées, macaronis, sagou et autres pâtes et farinages.....	6.—		
	β) marmelades, moût de fruits et de raisin, cuits, autres sucres pressés ou cuits; conserves de fruits, de légumes, etc.....	12.—		
2	Avec sucre ou miel: pâtisseries, pain d'épices et autres pâtes, farinages ou comestibles de ce genre; fruits et autres matières végétales, pressés ou cuits, avec addition de sucre etc. Sont compris sous cette rubrique le sucre candi, le sucre d'orge, de réglisse, et autres sucreries colorées, ainsi que les bonbons sans distinction.....	25.—		18 en caisses ou en barils 12 en pots 10 en paniers 4 en ballots ou en sacs
b)	Composés de viande, de lard, de poissons, d'écrevisses, d'escargots, de coquillages et d'autres matières animales — cuits, frits, rôtis, grillés, marinés ou autrement préparés, comme: marinades, conserves, extraits, rôtis, oeufs de poisson (caviar ou avgoutar), saucisses, salami etc.....	25.—		
c)	Fromage.....	15.—		
	Crème; beurre, non salée ni fondue.....	15.—		
21	Boissons alcooliques et spiritueux:			
a)	Vin:			
1	En fûts et futailles:			
	α) du crû des environs de Versecz, Fehér-Templom (Weisskirchen), Pancsova et de la Syrmie.....	2.50		
	β) autres.....	10.—		10 en doubles fûts
2	En bouteilles (y compris les vins mousseux).....	30.—		20 en caisses 12 en paniers
b)	Spiritueux distillés (alcool, esprit de vin, eau de vie, rhum, liqueurs):			
1	En fûts et futailles:			
	α) alcool et esprit de vin.....	6.—		
	β) autres.....	10.—		10 en doubles fûts
2	En bouteilles.....	25.—		20 en caisses 12 en paniers
c)	Bière en fûts, en futailles et en bouteilles.....	3.—		20 en caisses 20 en caisses 12 en paniers
	<i>Observation:</i> Si, à l'entrée de la bière importée en bouteilles, l'importateur déclare qu'il exportera les bouteilles dans le terme de 3 mois, le bureau de douane par lequel la bière est entrée prendra note du nombre des bouteilles importées et restituera, lors de l'exportation d'un nombre égal ou inférieur de bouteilles à bière dans le terme susindiqué, les droits de douane et			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej	
	Grupa VI. Towary śniedne i napoje.	100 <i>kg</i>		
20	Towary śniedne:			
a)	Z mąki, owoców, ziarn strączkowych, nasion, korzeni lub jakichkolwiek innych istot roślinnych, pieczone, gotowane, w occie marynowane i w jakikolwiek inny sposób do jedzenia przyrządzone:			
1	Bez cukru lub miodu:			
	α) Chleb, pieczywo, ziarna ciastowe, makaron, sago, towary ciastowe i leguminy	6.—	} 18 w pakach i beczkach 12 w garnkach 10 w koszach 4 w balach i worach	
	β) Owoce i moszcz gronowy, gotowany i inne soki wyciskane lub gotowane; konserwy owocowe i jarzynne itp.	12.—		
2	Z cukrem lub miodem, jakoto: wyroby cukiernicze, pierniki i inne ciastka; owoce i inne istoty roślinne, gotowane lub wyciskane, lecz z przydatkiem cukru itp. Tu należą także: cukier lodowaty, jęczmienny, lukrecyowy i inne towary cukrowe barwione, także cukierki wszelkiego rodzaju	25.—		
b)	Z mięsa, słoniny, ryb, raków, ślimaków, skorupiaków i innych istot roślinnych, gotowane, pieczone, smażone, marynowane lub w inny sposób przyrządzone, jakoto: marynaty, konserwy, wyciągi, pieczenie, ikra rybna (kawiar i awgutar), kiełbasy, salami itp.	25.—		
c)	Ser.	15.—		
	Śmietana i masło nie solone i nie topione	15.—		
21	Napoje wysokokowe i spirytusowe:			
a)	Wino:			
1	W beczkach:			
	α) z okolicy Werszecu, Białego Kostela, Panczowy, także z Szymii	2.50		} 10 w beczkach podwójnych 20 w pakach 12 w koszach
	β) inne	10.—		
2	We flaszkach (także wina musujące)	30.—		
b)	Płyny wysokokowe pędzone (spirytus, wyskok winny, gorzałka, rum, likiery):			
1	W beczkach:			
	α) Spirytus i wyskok winny	6.—	} 10 w beczkach podwójnych	
	β) inne	10.—		
2	We flaszkach	25.—	} 20 w pakach 12 w koszach	
c)	Piwo w beczkach i flaszkach	3.—		} 20 w beczkach podwójnych 20 w pakach 12 w koszach
	Uwaga: Jeżeli wprowadzający piwo we flaszkach, przywożąc je, deklaruje, że flaszki w przeciągu trzech miesięcy napowrót wywiezie, natenczas komora, przez którą piwo przywiózł, zanotuje ilość flaszek owej posyłki i gdyby wywoził napowrót takąż samą lub mniejszą ilość flaszek z piwa w rzeczonym przeciągu czasu, cła i tro-			

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	de trošarina qui correspondent à leur poids effectif, sans prélever de droit d'exportation.		100 kg	
22 a)	Vinaigre de table, essences de vinaigre	5.—		{ 20 en doubles fûts 20 en caisses 12 en paniers
	Eaux minérales, y compris les bouteilles et crêches . . .	1.—		
	VII. Pierre, terre et verre.			
23 c)	Houille et lignite,		exempts	
25	Pierre commune et compositions imitant la pierre:			
a)	Taillée, non polie, pour constructions ou pavage, y compris pierres artificielles de basalte et similaires	100 kg — .30		
b)	Meules de moulin, même garnies de cercles en métaux communs	2.—		
c)	Ouvrages de tailleurs de pierres, ouvrages en ciment (y compris ouvrages en plâtre), comme: pierres tumulaires, monuments, colonnes (même portant des inscriptions); encadrements de portes et de fenêtres, gouttières, tuyaux, auges, marches d'escalier etc. et autres ouvrages pesant au moins 5 kg, même en combinaison avec du bois ou des métaux communs:			
1	non polies	1.—		
2	polies	2.50		
	<i>Observation:</i> Par exception rentrent sous c) 1 et 2, sans distinction du poids, les meules à aiguiser, les pierres lithographiques, les plaques en pierres dites de Kehlheim et les plaques de ciment, ardoises pour toitures.			
d)	Objets façonnés d'un poids inférieur à 5 kg, à l'exception de ceux mentionnés dans l'observation à la lettre c), combinés ou non avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 a) (quincaillerie):			
1	non polis	4.—		{ 15 en caisses ou en barils 9 en paniers 3 en ballots ou en sacs
2	polis	6.—		
26	Poterie:			
a) 1	Briques et tuiles de toute sorte	le mille 3.—		
2 et ex b)	Poteries communes avec ou sans vernis ou engobe, poterie en grès, tuyaux, carreaux pour poêles et pour plancher; tous ces articles même en combinaison avec du bois ou du fer, non poli et non verni	100 kg 2.—		
ex b)	Faïence fine et porcelaine, unicolores ou blanches, de même que blanches décorées de bordures ou ornements en couleurs; pipes en terre; tous ces articles, même avec couvercles et avec garnitures en métaux communs; rentrent également dans cette position les articles contenus dans l'alinéa précédent, s'ils portent des couvercles ou garnitures semblables			
		8.—		{ 25 en caisses ou en barils 20 en paniers ou en demi-caisses
	Faïence et porcelaine, fines, colorées, peintes, dorées et argentées; poterie combinée avec d'autres matières communes en tant qu'elle ne rentre pas dans les deux alinéas qui précèdent ou dans le N° 61 a) (quincaillerie)	16.—		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
	szaryna w kwocie odpowiedniej wadze flaszek będą zwrócone a cło wywozowe nie będzie pobierane.	100 kg	
22 a)	Ocet stołowy; esencya octowa	5.—	20 w beczkach podwójnych 20 w pakach 12 w koszach
	Wody mineralne łącznie z flaszkami i kamionkami	1.—	
Grupa VII. Kamienie, ziemie i szkło.			
23 c)	Węgiel kamienny i brunatny	bez opłaty	
25	Kamienie pospolite lub podobizny kamieni:		
a)	ociosane, nie gładzone, na budulec i do brukowania, także kamienie bazaltowe sztuczne itp.	100 kg —30	
b)	Kamienie młyńskie, także z obręczami metalowymi, ...	2.—	
c)	Towary kamieniarskie i towary z masy cementowej (także towary z gipsu), jak nagrobki, pomniki, słupy (także z napisami); futryny do drzwi i okien, rynny, rury, koryta, stopnie itp. tudzież inne wyroby, ważące najmniej 5 kg także w połączeniu z drzewem lub metalami nieszlachetnymi:		
1	nie wygładzone	1.—	
2	wygładzone	2.50	
Uwaga: Do ustępu c) 1 lub 2 należą wyjątkowo także kamienie szlifierskie, kamienie litograficzne, płyty kehlheimskie i cementowe, łupek dachowy, bez względu na wagę.			
d)	Przedmioty gotowe, mniej niż 5 kg ważące, z wyjątkiem wymienionych wyjątkowo w uwadze do c) z połączeniem lub bez połączenia z materiałami pospolitemi, o ile nie należą do Nr. 61 a) (towary galanteryjne):		
1	nie wygładzone	4.—	15 w pakach i beczkach 9 w koszach 3 w balach i worach
2	wygładzone	6.—	
26	Towary gliniane:	1000 sztuk	
a) 1	Dachówki i cegły murarskie wszelkiego rodzaju	3.—	
2	Towary gliniane pospolite polewane lub nie polewane, kamionka pospolita, rury gliniane, kafle i flizy; wszystko to także w połączeniu z drzewem nie wygładzonym, nie lakierowanym i z takimże żelazem.	100 kg 2.—	
i z b)			
z b)	Fajans przedni i porcelana, jednobarwne lub białe, także białe z szlakiem barwistym i ozdobami; fajki gliniane; wszystko to także z wieczkami i okuciami z metali nieszlachetnych	8.—	
Uwaga: Tu należą także towary w ustępie poprzedzającym wymienione, gdy są opatrzone takimże wieczkami i okuciami.			
	Fajans przedni i porcelana, barwiste, malowane, pozłacane, posrebrzane; towary gliniane w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi, o ile nie należą do towarów wymienionych w obu ustępach poprzedzających lub nie są zaliczone do Nr. 61 a) (towary galanteryjne)	16.—	25 w pakach i beczkach 20 w koszach i przegrodach

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
27	Verres et verreries:		100 kg	
a)	Verre commun, c'est-à-dire non taillé, non poli, non dessiné, non pressé, non coloré, non doré, non peint, non combiné avec d'autres matières:			
1	Verre à vitres et en feuilles	2.—		
2	a) Verre creux dans sa couleur naturelle; verre et émail en masse, plaques de verre coulées pour toitures ou dallages, cannelées ou non cannelées	2.50		
	β) Verre creux blanc	3.50		
	<i>Observation:</i> Rentrent ici les cylindres de lampes, même avec bords polis ou dépolis.			
b)	Verre creux du N ^o 27 a) 2 avec bouchons, fonds ou bords polis ou dépolis; verre pressé et verre maté, avec ou sans bouchons, fonds ou bords polis ou dépolis	6.—		
	Verreries polies, gravées à l'eau forte ou autrement dessinées (à l'exception du verre pressé et maté susindiqué), coloriées, dorées, argentées, étamées; pendeloques de lustres, boutons, perles, coraux, émail de verre, et vitrifications taillées à pierres fausses	12.—		
	<i>Observation:</i> Les oeillets et calottes servant à rattacher les boutons ainsi que les fils sur lesquels les perles, coraux et l'émail de verre sont enfilés pour faciliter l'emballage et le transport, n'auront aucune influence sur la tarification de ces objets.			
	Si les objets en verre enfilés sur des fils ou des cordons peuvent servir directement comme bijoux (par exemple comme bracelets, colliers etc.), ils ne rentrent pas dans le N ^o 27 b).			30 en caisses ou en barils 20 en paniers ou en demi-caisses
c)	Verreries combinées avec d'autres matières communes à l'exception des miroirs encadrés et de la quincaillerie	30.—		
	<i>Observation:</i> Les objets en verre creux couverts d'un entrelacement ordinaire d'osier, de jonc, de paille ou de canne, seront traités selon la qualité du verre d'après les N ^{os} 27 a) ou b). L'application des noms ou marques de fabrique etc., des inscriptions ou autres désignations sur le verre creux ne change pas la tarification de cet article.			
28	Miroirs encadrés, excepté les miroirs qui rentrent dans la quincaillerie:			
a)	Jusqu'à 0.60m de haut	20.—		
b)	Au-dessus de 0.60 m de haut	30.—		
VIII. Métaux.				
30	Fer:			
a)	Brut, c'est-à-dire fonte en barres, en masses, en gueuses etc.; vieille ferraille, débris de fer et d'acier	—	.50	

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
27	<p>Szkło i towary szklane:</p> <p>a) Szkło pospolite, to jest nie szlifowane, nie polerowane, nie krajane, bez deseni, nie wyciskane, nie barwione, nie połączane, nie malowane i bez połączenia z innymi materiałami: .</p> <p>1 Szyby i tafle szklane</p> <p>2 α) Szkło dęte barwy naturalnej; surowa masa szklana i emaliowa; płyty lane do krycia dachów i wykładania podłóg, karbowane lub nie</p> <p> β) Szkło dęte, białe</p> <p> U w a g a: Tutaj należą także cylindry do lamp, chociażby brzegi ich były już oszlifowane.</p> <p>b) Szkło dęte Nru 27 a) 2 mające zatyczki, dna lub brzegi szlifowane lub ocierane; szkło wyciskane i matowe z zatyczkami, dnami lub brzegami szlifowanymi lub ocieranymi</p> <p>Szkło szlifowane, wykwaszane, rżnięte, w deseń (z wyjątkiem wymienionego powyżej szkła wyciskanego i matowego), barwione, połączane, posrebrzane, wykładane; wisiory szklane do pajaków, guziki szklane, korale szklane, paciorki szklane, emalia i stopy na kamienie fałszywe</p> <p> U w a g a: Uszka i podstawki u guzików, służące do ich przytwierdzenia, tudzież nawleczenie korali szklanych, paciorków szklanych i emalii na nitkach dla łatwiejszego zapakowania i posłania nie bierze się na uwagę przy odnoszeniu do taryfy.</p> <p> Jeżeli przedmioty szklane nawleczone na nitki lub sznurki, mogą być od razu użyte do stroju (np. naramienniki, naszyjniki itp.) nie należą do Nru 27 b).</p> <p>c) Towary szklane w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi, o ile nie należą do zwierciadeł w ramach lub towarów galanteryjnych</p> <p> U w a g a: Szkło dęte, oplecione ordynarnie wikliną, sitowiem, słomą lub trzcina należy według swojej jakości do Nru 27 a) lub b). Przy odnoszeniu do taryfy szkła dętego nie bierze się na uwagę oznaczeń firmy, znaków ochronnych itp. napisów lub oznaczeń.</p>	<p>100 kg</p> <p>2.—</p> <p>2.50</p> <p>3.50</p> <p>6.—</p> <p>12.—</p> <p>30.—</p>	<p>30 w skrzyniach i beczkach</p> <p>20 w koszach i przegrodach</p>
28	<p>Zwierciadła w ramach, o ile nie należą do towarów galanteryjnych:</p> <p>a) aż do 0'60 m wysokości</p> <p>b) nad 0'60 m wysokości</p>	<p>20.—</p> <p>30.—</p>	
Grupa VIII. Metale.			
30	<p>Żelazo:</p> <p>a) Surowizna w sztabach, w masie, w bryłach, itp. stare okruchy żelaza, odpadki żelaza i stali</p>	<p>—50</p>	

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut	
		Dinars	Paras		
b) 1, 2 et 3	Demi-ouvré:		100 kg		
	Fer et acier en barres, en prismes, massiaux etc.; fer en loupes (Luppeneisen, Rohzaggel), milbars (Rohschienen) et ingots		— .80		
	Fer et acier en verges, carré, en bandes, plat ou rond, fer et acier d'angle et de cornière de toute espèce; plaques de fer et d'acier		1. —		
	<i>Observation:</i> Rentre ici tout fer en verges étiré, façonné, laminé, l'acier étiré et fondu en verges de toute sorte, le fer nommé „fer de Bosnie“, fer en cercles, fer à L, V, T et I (fer à poutres), U, + etc., comme en général le fer et l'acier dans toutes les formes en usage dans le commerce.				
	Matériel pour chemins de fer (à l'exception de celui qui rentre dans les machines ou les moyens de transport), par exemple rails, attaches des rails, pièces servant à la construction ou réparation du matériel roulant, changements et croisements de voies, aiguilles etc., constructions pour chemins de fer		exempts		
	Tôle et fil de fer ou d'acier, de toute sorte		100 kg 4. —		
	Socs de charrues et de herses		3.50		
	c) 1	Ouvrages de fer ou d'acier: Clous, pointes en fil de fer, rivets, boulons, chevilles, crampons, fers de cheval et couvercles pour casseroles		4.50	
	2	Vis rentrant sous le N° 30 c) 1		12. —	} 10 en caisses ou en barils 6 en paniers 3 en ballots, en sacs ou en demi-caisses
		Ouvrages de fer ou d'acier, non limés ni peints, combinés seulement avec du bois ou de la fonte		6. —	
	<i>Observation:</i> La peinture destinée à empêcher la rouille ne change pas la tarification de ces ouvrages.				
	Vis rentrant sous le N° 30 c) 2		12. —		
	Instruments et outils en fer ou en acier: fouines et fourches, crampons, pioches, pelles, râtaux, faux, faucilles, couteaux de hachepaille, herses, charrues, reponsoirs, ciseaux à froid; marteaux, tenailles, enclumes, pesant plus de 2.5 kg: tous ces articles sans distinction de travail, même avec manches, poignées, anses etc. en bois		3.50		
3	Ouvrages de fer ou d'acier, limés ou peints (excepté la peinture destinée à empêcher la rouille); ouvrages de serrurerie (excepté les serrures et les clefs), de ferblanterie et autres ouvrages en tôle, ouvrages de fil de fer, même limés ou peints: tous ces articles combinés ou non avec des matières communes ...		12.50	} 10 en caisses ou en barils 6 en paniers 3 en ballots, en sacs ou en demi-caisses	
	<i>Observation:</i> Rentrent ici tous les outils et instruments non spécialement dénommés, sans distinction de travail.				
	Haches, forces, croissants		3.50	} 10 en caisses ou en barils 6 en paniers 3 en ballots, en sacs ou en demi-caisses	
	Vis rentrant sous le N° 30 c) 3		12. —		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	pary	
b)	w pół obrobione:		100 kg	
1, 2 i 3	Żelazo kowalne i stal w bryłach, kłodach, kawalkach regularnych itp., żelazo wyfryszowane (Rohzaggel, Milbars), szyny surowe i stal surowa	—	.80	
	Żelazo i stal w sztabach, kwadratowe, wstęgowe, płaskie, okrągłe, kątowe wszelkiego rodzaju, płyty żelazne i stalowe		1.—	
	Uwaga: Tu należy wszelkie żelazo wykute lub wywalcowane, także stal, jakoteż stal lana w sztabach wszelkiego rodzaju, tak zwane żelazo bośniackie, żelazo obręczowe, żelazo L, żelazo V, żelazo T i I (legary), żelazo U, żelazo + itd. w ogóle żelazo handlowe i także stal wszelkiego rodzaju.			
	Materyał kolejowy z żelaza i stali (z wyjątkiem należącego do machin i wozów), np. szyny kolejowe, materyał do przytwierdzenia szyn, części składowe do budowy lub reparacji wozów, przyrządy do zmiany ruchu, zwrotnice, iglice itp. konstrukcyjne żelazne do budowni kolejowych		bez opłaty	
	Blacha żelazna i stalowa, tudzież drut żelazny i stalowy bez różnicy		100 kg 4.—	
	Żelazo na pługi i brony		3.50	
c)	Towary z żelaza kutego lub stali:			
1	Gwoździe, sztyfty, nity, sworznie, kołki, klamry, podkowy i przykrywki żelazne do garnków		4.50	
	Śruby Nr. 30 c) 1		12.—	
2	Towary z żelaza kutego lub stali, ani piłowane, ani pokostowane, tylko w połączeniu z drzewem lub żelazem lanem		6.—	} 10 w pakach i beczkach 6 w koszach 3 w balach, worach i ramach
	Uwaga: Pokostowania dla ochrony od rdzewienia nie bierze się na uwagę przy odnoszeniu tych towarów do taryfy.			
	Śruby Nr. 30 c) 2		12.—	
	Narzędzia żelazne lub stalowe: widły do gnoju i siana, klamry, motyki, łopaty, grabie, kosy, sierpy, rzeźaki do sieczki, brony, pługi, stempory, dłuta; także młoty, kleszcze, kowadła przeszło 2.5 kg wazące; — wszystkie te przedmioty bez względu na wyrób, także z rękojściami, trzonkami, styliskami itp. drewnianymi		3.50	
3	Towary z żelaza kutego lub stali, piłowane lub pokostowane (z wyjątkiem pokostu mającego zapobiedz rdzy); wszelkie towary ślusarskie (z wyjątkiem zamków i kluczy), wyroby blacharskie wszelkiego rodzaju, towary drucziane: wszelkie te towary także piłowane lub pokostowane w połączeniu lub bez połączenia z materyałami pospolitemi		12.50	} 10 w pakach i beczkach 6 w koszach 3 w balach, worach i ramach
	Uwaga: Tutaj należą także wszelkie narzędzia szczegółowo nie wymienione bez względu na wyrób.			
	Topory, nożyce do strzyży owiec i do płotów		3.50	} 10 w pakach i beczkach 6 w koszach 3 w balach, worach i ramach
	Śruby Nr. 30 c) 3		12.—	

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 <i>kg</i>	
4	Ouvrages de fer ou d'acier, de fil de fer, ou de tôle, étamés, zingués (articles de ferblanterie et de fil de fer étamé), même en combinaison avec d'autres matières communes	15.—		10 en caisses ou en barils 6 en paniers
	Serrures et clefs	15.—		3 en ballots, en sacs ou en demi-caisses
	Tous les ouvrages polis, laqués, émaillés (à l'exception des ustensiles de ménage émaillés) et bronzés, même en combinaison avec d'autres matières communes	25.—		13 en caisses ou en barils 6 en paniers
	Ustensiles de ménage en tôle, émaillés	18.—		4 en ballots, en sacs ou en demi-caisses
d)	Ouvrages de fonte ou de quelque composition imitant la fonte:			
1	Non limés, non peints, non émaillés, ni recouverts d'aucun autre métal, ni d'aucune autre composition de métal, combinés ou non avec du bois ou du fer forgé ou laminé	3.50		
	<i>Observation:</i> La peinture destinée à empêcher la rouille ne change pas la tarification de ces ouvrages.			
2	Limés, peints (excepté la peinture destinée à empêcher la rouille), émaillés, bronzés, recouverts de quelque autre métal commun ou de quelque composition de métal, laqués, même combinés avec des matières communes	6.50		10 en caisses ou en barils 6 en paniers 3 en ballots, en sacs ou en demi-caisses
3	Polis	25.—		13 en caisses ou en barils 6 en paniers 4 en ballots, en sacs ou en demi-caisses
31	Plomb et zinc:			
a)	Demi-ouvrés, c'est-à-dire en masses, saumons, barres, feuilles et fil:			
1	Plomb	5.—		
2	Zinc	6.—		
b)	Ouvrages de plomb:			
1	Balles, grenaille, baguettes pour assemblage de vitres, tuyaux et tous les autres ouvrages ordinaires, c'est-à-dire pesant plus de 2.5 <i>kg</i> ; caractères d'imprimerie	8.—		10 en caisses ou en barils 6 en paniers 2 en ballots ou en sacs
2	Tous les autres ouvrages, même combinés avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d) (quincaillerie)	30.—		13 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
c)	Ouvrages de zinc:			
1	Ordinaires, c'est-à-dire pesant plus de 2.5 <i>kg</i>	10.—		10 en caisses ou en barils 6 en paniers 2 en ballots ou en sacs
2	Tous les autres ouvrages, même en combinaison avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d) (quincaillerie)	35.—		13 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
32	Etain et métal anglais (dit Britannia):			
a)	Demi-ouvrés, c'est-à-dire en masses, saumons, plaques, barres, feuilles, fil; retailles et débris de vieux ouvrages	20.—		
b)	Ouvrages, même en combinaison avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d) (quincaillerie):			
1	Fondus, en objets ordinaires et grossiers	25.—		10 en caisses ou en barils 6 en paniers 2 en ballots ou en sacs
2	Fondus, en objets fins et légers; ouvrages en feuilles ou en fil, sans distinction	35.—		13 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej	
		dinary	pary		
4	Towary z żelaza kutego lub stali, drutu lub blachy, cyną lub cynkiem pobielane, (z białej blachy i z drutu białego, także w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi	100	kg	10 w pakach i beczkach 6 w koszach 3 w balach, worach i ramach 13 w pakach i beczkach 6 w koszach 4 w balach, worach i ramach.	
	Zamki i klucze	15.—			
	Wszelkie towary polerowane, lakierowane, emaliowane, bronzowane, z wyjątkiem naczyń kuchennego emaliowanego), także w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi	15.—			
	Naczynie kuchenne emaliowane	25.—			
	d) Towary z żelaza lanego i jego podobizn:	18.—			
	1 ani piłowane, pokostowane, emaliowane, ani żadnym innym metalem lub stopem nie obłożone, także w połączeniu z drzewem albo z żelazem kutem lub walcowaniem	3.50			
	Pokostowania dla ochrony od rdzy, nie bierze się na uwagę przy odnoszeniu tych przedmiotów do taryfy.				
	2 piłowane, pokostowane (wyjąwszy gdy pokost służy dla ochrony od rdzy), emaliowane, bronzowane, innym metalem pospolitym lub stopem obłożone, lakierowane, także w połączeniu z materiałami pospolitemi	6.50			
	3 polerowane	25.—			
	31	Ołów i cynk:			
a)	Półwyroby w balwanach, bryłach, sztabach, tudzież blacha i drut:				
1	z ołowiu	5.—			
2	z cynku	6.—			
b)	Towary ołowiane:				
1	Kule, śrut, ołów na oprawy do okien, rury i wszelkie towary ordynarne, t. j. ważące każda sztuka nad 2.5 kg; także czcionki drukarskie	8.—	10 w pakach i beczkach 6 w koszach 2 w balach i worach		
2	Wszelkie inne towary, także w połączeniu z materiałami pospolitemi, o ile takowe nie należą do Nr. 61, d) (towary galanteryjne)	30.—			
c)	Towary cynkowe:				
1	ordynarne, t. j. ważące każda sztuka nad 2.5 kg	10.—	10 w pakach i beczkach 6 w koszach 2 w balach i worach		
2	wszelkie inne towary, także w połączeniu z pospolitemi materiałami, o ile takowe nie należą do Nr. 61 d) (towary galanteryjne)	35.—			
32	Cyna i metal brytania:				
a)	Półwyroby w balwanach, bryłach, płytach, sztabach, blacha, drut, także odpadki i okruchy starych towarów	20.—	10 w pakach i beczkach 6 w koszach 2 w balach i worach		
b)	Towary z nich, także w połączeniu z materiałami pospolitemi, o ile takowe nie należą do Nr. 61 d) (towary galanteryjne):				
1	Towary lane ordynarne lub większych rozmiarów	25.—	13 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach		
2	Towary lane lekkie i przednie; towary blaszane lub druciane wszelkiego rodzaju	35.—			

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
33	Cuivre:		100 kg	
a)	Demi-ouvré, c'est-à-dire en masses, saumons, plaques, barres, feuilles, fil; retailles et débris de vieux ouvrages	15.—		} 10 en caisses ou en barils 6 en paniers 2 en ballots ou en sacs
b)	Ouvrages, même combinés avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d (quincaillerie):			
1	Fondus, en objets ordinaires et grossiers: cloches, clochettes, mortiers, pilons, chandeliers, fers à repasser, moulins à café, règles, poids, aunes et autres mesures semblables, monuments, croix tumulaires, ustensiles etc.	22.—		
2	Fondus, en objets fins et légers, ouvrages en feuilles ou en fil, sans distinction	35.—		} 13 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
34	Laiton, tombac et bronze:			
a)	Demi-ouvrés, c'est-à-dire en masses, saumons, plaques, barres, feuilles, fil; retailles et débris de vieux ouvrages	12.—		} 10 en caisses ou en barils 6 en paniers 2 en ballots ou en sacs
b)	Ouvrages, même en combinaison avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d (quincaillerie):			
1	Fondus, en objets ordinaires et grossiers: cloches, clochettes, canons, mortiers, pilons, chandeliers, fers à repasser, moulins à café, règles, poids, aunes et autres mesures semblables; monuments, croix tumulaires, ustensiles, etc.	22.—		
2	Fondus, en objets fins et légers, ouvrages en feuilles ou en fil sans distinction	35.—		
35	Nickel et alliages de Nickel (argentan, packfong, alpacca):			} 13 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
a)	Demi-ouvrés, c'est-à-dire en masses, saumons, plaques, barres, feuilles, fil, retailles et débris de vieux ouvrages	30.—		
b)	Ouvrages, même combinés avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d (quincaillerie):			
1	Fondus, en objets ordinaires et grossiers	50.—		
2	Fondus, en objets fins et légers, ouvrages en feuilles ou en fil, sans distinction <i>Observation:</i> Seront considérés comme ouvrages de nickel les objets fabriqués de nickel pur ou d'alliages de nickel, tandis que les objets nickelés devront être tarifés selon leurs autres qualités.	75.—		
36 b)	Ouvrages argentés de nickel et d'alliages de nickel (argenterie Christofle) et autres ouvrages argentés de métaux communs, tous ces articles même combinés avec des matières communes, en tant qu'ils ne rentrent pas dans le N° 61 d (quincaillerie)	200.—		
IX. Peaux et cuirs, caoutchouc, guttapercha et toile cirée.				
39 d)	Peaux et cuirs, tannés:			} 14 en caisses ou en barils 10 en paniers 6 en ballots ou en sacs
1	Cuir à semelles; blankleder non laqué et cuirs de toute sorte pour opankes	30.—		
	Déchets de cuir de toute sorte et cuir factice pour semelles fait de ces déchets	10.—		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
33	Miedź:	100 kg	
a)	Półwyroby w bryłach, formach, płytach, sztabach, blacha, drut; tudzież odpadki i okruchy starych towarów	15.—	
b)	Towary z nich, także w połączeniu z pospolitemi materiałami, o ile nie są przyłączone do Nr. 61 d) (kramarszczyzna):		10 w pakach i beczkach
1	Towary lane ordynarne: dzwony, dzwonki, moździerz, tłuczki, świeczniki, żelazka do prasowania, młynki do kawy, linie, ciężarki, pręty miarowe i tym podobne miary długości; pomniki, krzyże nagrobne, naczynia itp. w ogóle przedmioty ordynarne lub większe	22.—	6 w koszach 2 w balach i worach
2	Wszelkie towary lane, lżejsze, przednie; towary blaszane lub druciane wszelkiego rodzaju	35.—	13 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach
34	Mosiądz, także tombak i bronzы:		
a)	Półwyroby w bryłach, formach, płytach, sztabach, blacha, drut, tudzież odpadki i okruchy starych towarów	12.—	
b)	Towary z nich, także w połączeniu z pospolitemi materiałami, o ile nie są przyłączone do Nr. 61 d) (kramarszczyzna):		10 w pakach i beczkach
1	Towary lane ordynarne: dzwony, dzwonki, działa, moździerz, tłuczki, świeczniki, żelazka do prasowania, młynki do kawy, linie, ciężarki, pręty miarowe, i tym podobne miary długości, pomniki, krzyże nagrobne, naczynia itp. w ogóle przedmioty ordynarne lub większe	22.—	6 w koszach 2 w balach i worach
2	Wszelkie towary lane, lżejsze i przednie, towary blaszane i druciane wszelkiego rodzaju	35.—	13 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach
35	Nikel i stopy niklowe (nowe srebro, pakfong, alpaka):		
a)	Półwyroby w bryłach, płytach, sztabach, blacha, drut, tudzież odpadki i odłamki starych towarów	30.—	
b)	Towary z nich także w połączeniu z pospolitemi materiałami, o ile nie są przyłączone do Nr. 61 d) (kramarszczyzna):		10 w pakach i beczkach 6 w koszach 2 w balach i worach
1	Towary lane, w ogóle przedmioty ordynarne lub większe	50.—	
2	Wszelkie towary lane, lżejsze i przednie; towary blaszane lub druciane wszelkiego rodzaju	75.—	13 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach
36 b)	Towary z chińskiego srebra, to jest towary z niklu i stopów niklowych posrebrzane, tudzież wszelkie inne towary posrebrzane z metali nieszlachetnych, także w połączeniu z materiałami pospolitemi o ile nie są przyłączone do Nr. 61 d) (kramarszczyzna) ..	200.—	
	Grupa IX. Błamy, skóry, kauczuk, guttapercha, i cerata.		
39 d)	Błamy i skóry garbowane:		
1	Skóra na podeszwy, tudzież skóra glansowana, nie lakierowana i skóra wszelkiego rodzaju na opanki ...	30.—	14 w pakach i beczkach 10 w koszach
	Odpadki skóry wszelkiego rodzaju i wyrobiona z nich sztuczna skóra na podeszwy	10.—	6 w balach i worach

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
		100 <i>kg</i>		
2	Cuirs ordinaires: c'est-à-dire tout cuir de couleur naturelle, de même que le cuir noir (même ciré, grainé, tiré), de cheval, de boeuf et de veau, à l'exception des cuirs dénommés sous le N ^o 39 <i>d</i> 1.	45.—		} 14 en caisses ou en barils 10 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Tous les autres cuirs, même laqués et bronzés	60.—		
40 <i>b</i>)	Caoutchouc et guttapercha, ouvrés:			
1	En feuilles et plaques minces ou en fils, sans combinaison avec d'autres matières	65.—		} 16 en caisses ou en barils 13 en paniers 6 en ballots ou en sacs
2	Tissus et autres étoffes enduites ou trempées de caoutchouc ou de guttapercha, ou avec intercalation de couches de ces substances, tissus élastiques et bonneterie élastique, ainsi que tous les autres ouvrages de caoutchouc ou de guttapercha, même combinés avec d'autres matières, excepté les vêtements et chaussures	80.—		
41	Toile cirée:			
<i>a</i>)	Commune, c'est-à-dire bâches pour recouvrir des marchandises ou des voitures, de tissus ordinaires recouverts ou trempés de goudron ou de quelque autre matière commune	15.—		} 13 en caisses ou en barils 9 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	<i>Observation:</i> Rentrent dans cette position les couvertures imperméables pour marchandises ou voitures de tissus imprégnées, même ajustées avec des cercles, boucles et courroies etc.			
<i>b</i>)	Fine, c'est-à-dire pour couvertures de tables et pour autre usage, excepté celle dénommée au N ^o 41 <i>a</i>).	40.—		
	X. Dentrées coloniales et produits du midi.			
ex 42 <i>a</i>)	Cacao en poudre	15.—		15 en caisses ou en barils
ex 44 <i>b</i>)	Succédanés du café	5.—		
	Chocolat et succédanés de chocolat	30.—		15 en caisses ou en barils
<i>c</i>)	Sucre:			
1	Brut	5.—		} 13 en caisses ou en barils 9 en paniers 2 en ballots ou en sacs
2	Raffiné	8.—		
3	Sucre en poudre	8.—		
<i>d</i>)	Mélasse (sirop non clarifié) de sucre, même pour fabrication du cirage ou des encres d'imprimerie	2.50		
<i>e</i>)	Riz	5.—		
	XI. Médicaments, produits chimiques et couleurs.			
46	Médicaments, drogues et produits chimiques:			
<i>a</i>)	Simples:			
1	Soude calcinée	2.—		} 25 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Ecorce de quinquina	16.—		
	Toutes les herbes, feuilles, fleurs, écorces (excepté écorce de quinquina), racines, semences, graines et autres végétaux, employés comme médicaments: secs, entiers ou en poudre;			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cla dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		100 <i>kg</i>	
2	Skóra ordynarna, to jest wszelka skóra barwy naturalnej, jakoteż skóra czarna (także woskowana, gorszowana, ciągnięta), końska, wołowa i cielęca (z wyjątkiem skóry wymienionej pod Nr. 39 <i>d</i>) 1) ..	45.—	} 14 w pakach i beczkach 10 w koszach 6 w balach i worach
	Wszelka inna skóra, także lakierowana i bronzowana ..	60.—	
40 <i>b</i>)	Kauczuk i guttapercha, wyroby z nich: arkusze lub cienkie tafle, nici kauczukowe bez połączenia z innymi materiałami	65.—	
2	Tkaniny kauczukiem lub guttaperczą nasycone lub powleczone, lub też niemi oklejone, także tkaniny i towary dziane elastyczne, jakoteż wszelkie inne towary kauczukowe lub guttaperkowe także w połączeniu z innymi materiałami z wyjątkiem odzieży i obuwia	80.—	} 16 w pakach i beczkach 13 w koszach 6 w balach i worach
41	Cerata:		
<i>a</i>)	pospolita, to jest z tkanin ordynarnych, do okrywania towarów i wozów, posmarowana lub napojona smołą, albo innym materiałem pospolitym	15.—	} 13 w pakach i beczkach 9 w koszach 6 w balach i worach
	Uwaga: Tu należą okrycia nieprzemakalne do wozów i towarów, z płótna impregnowanego, także z kółkami, rzemieniami, sprzączkami itp.		
<i>b</i>)	przednia, t. j. na obrusy i do innego użytku z wyjątkiem wymienionej pod Nr. 41 <i>a</i>)	40.—	
Grupa X. Towary kolonialne i owoce południowe.			
z 42 <i>a</i>)	Kakao, sproszkowane	15.—	15 w pakach i beczkach
z 44 <i>b</i>)	Surogaty kawy	5.—	
	Czokolada i surogaty czekolady	30.—	15 w pakach i beczkach
<i>c</i>)	Cukier:		
1	surowy	5.—	} 13 w pakach i beczkach 9 w koszach 2 w balach i worach
2	rafinowany	8.—	
3	cukier w proszku	8.—	
<i>d</i>)	melas (syrup nie klarowany) cukrzany, także do fabrykacji czernidla do skóry i drukarskiego	2.50	
<i>e</i>)	Ryż	5.—	
Grupa XI. Leki, przetwory chemiczne i farby.			
46	Leki, lekarstwa i przetwory chemiczne:		
<i>a</i>)	proste:		
1	soda, kalcynowana	2.—	} 25 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	kora chinu	16.—	
	Zioła, liście, kwiecie, kory (z wyjątkiem chinowej) korzonki, nasiona, ziarenka i inne istoty roślinne, używane jako środki lecznicze, suche, całe lub sproszkowane;		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	sucs de végétaux, employés comme médicaments, tels que: baume de Copahu, manne, thiriacque, opium sous toutes ses formes et camphre;		100 kg	
	tous les acides et sels, liquides, cristallisés, en morceaux ou en poudre, excepté le sel commun de cuisine et les acides et sels dénommés ailleurs;			
	produits minéraux ou métalliques pour médicaments, comme: mercure, calomel, sublimé corrosif, nitrate d'argent, etc.;			
	animaux et leurs parties, servant comme médicaments, tels que: cantharides, castoreum, musc, ambre gris, etc.	45.—		} 25 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
ex 2	Salpêtre raffiné	6.—		
	Acétate de plomb, sel d'ammoniac (salmiac), tartre ..	6.—		} 10 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
ex 3	Acide nitrique	2.—		
	Acide sulfurique	1.—		
	Sulfate de fer (vitriol vert)	1.—		
	Sulfate de cuivre (vitriol bleu)	1.—		
	Litharge	4.—		
	Blanc de zinc, blanc de plomb	7.—		} 10 en caisses ou en barils 7 en paniers 3 en ballots ou en sacs
	Acide muriatique et acide chlorhydrique	1.—		
ex 4	Soude, brute ou cristallisée	2.—		
	Potasse	4.—		
ex 5	Chaux hydraulique, ciment, plâtre	—60		
	Chaux sulfatée fibreuse (Federweiss) en poudre	—50		
6	Chaux commune, vive ou éteinte	—30		
7	Pâte de papier, sèche ou non, y compris la cellulose ..	exempte		
b)	Médicaments composés, parfumeries et produits chimiques:		100 kg	
1	Quinine et sels de quinine		100	
	Médicaments préparés ou composés, parfums et préparations similaires; teintures, sirops, liqueurs, vins et autres boissons employées comme remèdes; eau anathérique, eau de Cologne, extraits, essences, baumes, gouttes, pilules; emplâtres, onguents, opodeldoch, papier ou toile avec préparations médicales ou chimiques, fard, etc., huiles odorantes ou éthériques, eaux ou vinaigres odorants, pomades et autres articles de parfumerie, à l'exception du savon parfumé. Sous cette rubrique rentrent sans distinctions tous les médicaments, produits chimiques et parfums en général, même non préparés, pourvu que, renfermés dans des bouteilles, pots, peaux, toiles ou autres récipients ou enveloppes spéciaux liés ou scellés, ils soient ajustés pour la vente au détail	100.—		} 16 en caisses ou en barils 9 en paniers 6 en ballots ou en sacs
ex 2	Cire à cacheter	20.—		
	Vernis à la laque	30.—		} 12 en caisses ou en barils 8 en paniers 4 en ballots ou en sacs
ex 3	Mastics de toutes sortes	6.—		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	pary	
	Soki roślinne używane na lekarstwa, jakoto: balsam kopajwy, manna, thesiak, makowiec i przetwory makowcowe, kamfora;	100	kg	
	Kwasy i sole, płynne, skryzalizowane, w kawalkach lub sproszkowane, z wyjątkiem soli kuchennej pospolitej, tudzież kwasów i soli gdzieindziej osobno wymienionych;			
	plody metaliczne lub mineralne na lekarstwa, jak: rtęć, kalomel, sublimat, lapis itp.;			
	Zwierzęta i części składowe zwierzęce na lekarstwa, jakoto: kantarydy, kastoreum, moschus, ambra itp.	45.—		{ 25 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
z 2	Saletra, rafinowana	6.—		{ 10 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach
	Octan ołowiu, salmiak, kamień winny	6.—		
z 3	Kwas saletrzany	2.—		
	Kwas siarkowy	1.—		
	Witryol żelazny	1.—		
	Witryol miedziany	1.—		
	Glejta ołowna	4.—		
	Bieleń cynkowa i ołowiowa	7.—		{ 10 w pakach i beczkach 7 w koszach 3 w balach i worach
	Kwas solny lub chlorowy	1.—		
z 4	Soda, surowa lub krystaliczna	2.—		
	Potaż	4.—		
z 5	Wapno hydrauliczne, cement, gips	—60		
	Federweiss, sproszkowany	—50		
6	Wapno pospolite, gaszone lub nie gaszone	—30		
7	Miazga papierowa, sucha lub nie, także celuloza	bez opłaty		
b)	Leki, pachnidła i chemikalia:	100	kg	
1	Chinina i sole chinowe	100.—		
	Towary lecznicze preparowane lub złożone, pachnidła itp.; tynktury, syropy, likiery, wino i inne napoje używane na lekarstwa; woda do ust, woda kolońska, ekstrakty, esencje, balsamy, krople, pigułki, plastry, maści, opodeldok, papier lub płótno z przetworami medycznymi lub chemicznymi, róż itp. olejki wonne lub eteryczne, wody i octy wonne, pomady i inne pachnidła, z wyjątkiem mydel wonnych; także wszelkie leki choćby nie przyrządzone, plody chemiczne i pachnidła, gdy są we flaszkach, słojkach, skórze, płótnie lub innych owinięciach, albo w szczególnych opakowaniach, obwiązane sznurkiem lub opieczetowane, do handlu cząstkowego przysposobione	100.—		{ 16 w pakach i beczkach 9 w koszach 6 w balach i worach
z 2	Lak	20.—		{ 12 w pakach i beczkach 8 w koszach 4 w balach i worach
	Pokosty lakowe	30.—		
z 3	Kity wszelkiego rodzaju	6.—		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	Allumettes de toute sorte (même en boîtes), amidon de toute sorte (même en boîtes), dextrine et colle forte.....	100	kg	
	Encre et cirage de toute sorte	10.—		{ 12 en caisses ou en barils 8 en paniers 4 en ballots ou en sacs
	Mèches de toute sorte	4.—		
47	Couleurs:	30.—		{ 12 en caisses ou en barils 8 en paniers 4 en ballots ou en sacs
ex a) 6	Bleu de Brême et de Paris et toutes les autres cou- leurs à l'imitation de l'indigo	20.—		{ 16 en caisses ou en barils 10 en paniers 4 en ballots ou en sacs
	Bleu de Berlin et bleu pour linge (outremer etc.), en morceaux, en poudre ou sur papier	10.—		
b)	Préparées:			
1	Terres colorantes et autres couleurs communes miné- rales, en morceaux ou en poudre, telles que: ocre, rouge d'Angleterre, bol, bleu minéral, cuivre brun, baryte, terre rouge, ombre, tripoli blanc et jaune, terre de Vienne, de Brescia, de Vicence, de Bologne, etc., graphite, noir animal et végétal (noir de fumée), suie et craie blanche non entourée de papier	1.—		
2	Couleurs dérivées du goudron de houille	60.—		{ 20 en caisses ou en barils 12 en paniers 10 en doubles-fûts
	Toutes les autres couleurs préparées chimiquement, en morceaux, en poudre ou liquides, y compris la craie en couleurs pour dessiner et la craie entourée de papier	20.—		
3	Substances pour le nettoyage et le polissage (chaux de Vienne et similaires) dans des enveloppes ajustées pour la vente au détail	10.—		
XII. Graisses et substances grasses.				
48	Huiles non parfumées:			
a)	Huiles d'olives, de graines et d'autres végétaux non spécialement dénommés; térébenthine et vernis, liquides	10.—		{ 20 en caisses 12 en paniers 10 en doubles-fûts
b)	Huile de noix de coco et de palmier; térébenthine épaisse	3.—		
	Goudron végétal et minéral sans distinction.....	—75		
	Graisses et autres substances grasses:			
a)	Beurre, salé ou fondu, beurre artificiel	15.—		{ 13 en barils ou en cuves 6 en paniers ou en ballots
ex b)	Glycérine.....	8.—		12 en caisses ou en barils
d)	Cire, stéarine, paraffine, palmitine, césine et simi- laires	10.—		{ 13 en caisses ou en barils 8 en paniers 3 en ballots ou en sacs

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	parry	
	Zapalki wszelkiego rodzaju (także w pudełkach), skrobia wszelkiego rodzaju (także w pudełkach), guma skro- biowa i klej.....	100	ky	{ 12 w pakach i beczkach 8 w koszach 4 w balach i worach
	Atramenty i czernidla do butów wszelkiego rodzaju ...	4.—		
	Knoty wszelkiego rodzaju	30.—		{ 12 w pakach i beczkach 8 w koszach 4 w balach i worach
47	Farby:			
z a) 6	Błękit bremeński i paryski, jakoteż wszelkie inne farby do naśladowania indygo	20.—		{ 16 w pakach i beczkach 10 w koszach 4 w balach i worach
	Błękit berliński i farbka do bielizny (ultramaryna itp.) w kawałkach, w proszku lub na papierze	10.—		
	b) przyrządzone:			
1	pospolite, farby otrzymywane z ziem i mineralów, w ka- wałkach lub sproszkowane: oker, czerwień angiel- ska, bolus, błękit mineralny, farba miedziano-bru- nałna, baryt, czerwień, umbra, trypla (biała i żółta), ziemia wiedeńska, breściańska, wicenccka, boloń- ska itd.; także grafit, węgiel kościany i roślinny (czernidło sadzowe), kopeć i kreda biała nie owi- nięta w papier	1.—		
2	Farby anilinowe	60.—		
	Wszelkie inne farby chemicznie przyrządzone, w kawał- kach, w proszku lub płynne, także kreda rysunkowa różnokolorowa i kreda w papier owinięta	20.—		{ 20 w pakach i beczkach 12 w koszach 10 w beczkach podwójnych
3	Środki do czyszczenia i polerowania (wapno wiedeń- skie itp.) w owinięciach do sprzedaży cząstkowej...	10.—		
XII. Tłuszcze i wytwory tłuste.				
48	Oleje nie wonne:			
a)	Oliwa, oleje z nasion i inne szczegółowo nie wymienio- ne, także terpentyna płynna i pokost	10.—		{ 20 w pakach 12 w koszach 10 w beczkach podwójnych
b)	Olej z orzechów kokosowych i palmowych; terpentyna gęsta	3.—		
	Maż wszelkiego rodzaju	—,75		
49	Tłuszcze i inne istoty tłuste:			
a)	Masło, solone lub topione, także masło sztuczne	15.—		{ 13 w beczkach i kublach 6 w koszach i balach
z b)	Gliceryna	8.—		12 w pakach i beczkach
d)	Wosk, stearyna, parafina, palmityna, cerazyna itp.	10.—		{ 13 w pakach i beczkach 8 w koszach 3 w balach i worach

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids bruts
		Dinars	Paras	
50	Produits de substances grasses:		100 <i>kg</i>	
a)	Savon:			
	1. non parfumé	9.—		} 15 en caisses ou en barils 8 en paniers 3 en ballots ou en sacs
	2. parfumé	18.—		
b)	Bougies de cire, de stéarine, de paraffine, de cérésine, de palmitine ou de quelque autre composition similaire	16.—		
	XIII. Machines, instruments, objets scientifiques et armes.			
51	Machines:			
	Machines et pièces détachées, de métaux, de bois ou de quelque autre matière commune à l'usage de l'industrie, des métiers, de l'agriculture, des brasseries et distilleries, du transport par eau et par terre, des bains et à d'autres usages analogues; y compris les machines à coudre, à tricoter et à broder, pompes d'incendies avec tous leurs accessoires		exemptes	
52	Instruments et appareils:			
a)	d'astronomie, d'optique, de mathématique, de mécanique, de médecine, de chirurgie, de physique, et autres, pour différents usages scientifiques et pour laboratoires		100 <i>kg</i> 50.—	} 20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
b)	Instruments de musique:			
1	Simple, de bois non poli ni laqué et sans clefs de métal, comme flûtes, gouslés, cornemuses, etc. . . .	60.—		
2	Pianos, pianinos, harmoniums, phisharmonicas, orgues d'églises	la pièce 100.—		
	Orgues de Barbarie	100 <i>kg</i> 40.—		
3	Tous les autres instruments de musique de quelque matière qu'ils soient, y compris les instruments dénommés sous le N° 52 b) 1 en bois poli ou à clefs de métal	100.—		} 23 en caisses ou en barils 9 en ballots
53	Objets scientifiques, littéraires et artistiques, tels que: livres, journaux, cartes géographiques, globes terrestres, cahiers de musique ou écrits divers; dessins, peintures, tableaux et gravures et chromotypies, sur quelque matière que ce soit, sans reliure ou seulement brochés, non encadrés, ni collés ou fixés sur carton, toile ou autre matière		exemptes	
54	Armes à main de toute sorte, telles que: fusils, pistolets, revolvers, sabres, épées, yatagans, handjars, fleurets, baïonnettes, etc.		100 <i>kg</i> 70.—	} 15 en caisses ou en barils 10 en paniers 5 en ballots ou en sacs
	XV. Coton, Chanvre, lin et autres végétaux textiles.			
56 a)	Déchets de coton	5.—		
	Coton brut ou cardé	9.—		6 en ballots

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	parry	
50	Tłuszcze:		100 kg	
a)	Mydła:			
1	nie wonne	9.—		} 15 w pakach i beczkach 8 w koszach 3 w balach i worach
2	wonne	18.—		
b)	Świece woskowe, stearynowe, parafinowe, cerezynowe, palmitynowe itp.	16.—		
Grupa XIII. Machiny, narzędzia, przedmioty naukowe i broń.				
51	Machiny: Machiny i części machin z metali, drzewa lub jakiegokolwiek innego materiału pospolitego do przemysłu, rzemiosł, rolnictwa, gorzelni i destylarni, do przewożenia wodą i ładem, do łaźni i innych celów podobnych, także machinki do szycia, dziania i haftowania, sikawki i przybory do nich należące		bez opłaty	
52	Narzędzia i przyrządy:			
a)	astronomiczne, optyczne, matematyczne, mechaniczne, medyczne, chirurgiczne, fizyczne i wszelkie inne narzędzia do rozmaitego użytku naukowego i do laboratoryjów	100 kg 50.—		
b)	muzyczne:			} 20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
1	proste z drzewa niewygładzonego, nielakierowanego, bez kluczów metalowych do strojenia, jak flety, gęśle, kobzy	60.—		
2	fortepiana, pianina, harmonia, fisharmonie, organy.	od sztuki 100.—		
	Pozytywki	100 kg 40.—		
3	Wszelkie inne narzędzia muzyczne z jakiegokolwiek materiału, także wymienione pod 52 b) 1, gdy są zrobione z drzewa wygładzonego lub lakierowanego i opatrzone metalowymi kluczami do strojenia	100.—		} 23 w pakach i beczkach 9 w balach
53	Przedmioty umiejętności, literatury i sztuki, jakoto: książki, czasopisma, mapy, globy, nuty i pisma rozmaite; rysunki, malowidła, obrazy, sztychy, malowidła drukowane na jakimkolwiek materiale, nie oprawione lub tylko w poszytach, bez ram, nie naklejone ani na płótnie, ani na żadnym innym materiale		bez opłaty	
54	Broń ręczna wszelkiego rodzaju, jak: strzelby, pistolety, rewolwery, szable, szpady, jatagany, handzary, rapiry, bagnety itp.	100 kg 70.—		} 15 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
Grupa XV. Bawełna, len, konopie i inne przędziwa roślinne.				
56 a)	Odpadki bawełny	5.—		6 w balach
	Bawełna, surowa lub gręplowana.	9.—		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 kg	
b)	Fils de coton, simples ou retors, même accomodés pour la vente au détail:			
1	Écrus ou blanchis, non teints et sans combinaison avec d'autres matières:			
	α) jusqu'au N° 30 anglais	18.—		
	β) au delà du N° 30 anglais	27.—		
2	Teints ou imprimés:			
	α) jusqu'au N° 30 anglais	23.—		
	β) au delà du N° 30 anglais	33.—		
	<i>Observation:</i> Les fils à coudre, accomodés pour la vente au détail sur petites cartes, bobines etc., rentrent, selon leur qualité, sous les N°s 56 b) 1 β) ou 2 β).			
	En combinaison avec des fils de métaux communs	50.—		
c)	Tissus et autres étoffes de coton:			
1	Futaine (molleton) et autres étoffes similaires, écrues	25.—		
	Tous les autres tissus et étoffes de coton, non spécialement taxés, écrus	30.—		
	Ouate en feuilles	9.—		
2	Futaine (molleton) et autres étoffes similaires (Kalmuk etc.), coutils, treillis, Oxfords, zéphyres, „Gradl“, et „Schöckl“, c'est-à-dire étoffes pour literie tissées en couleur ou quadrillées; couvertures et tapis sans distinction de fabrication; tous ces articles sans distinction, blanchis, teints ou tissés en couleurs ou imprimés	25.—		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs.
3	Étoffes pour pantalons et habits; piqués et semblables; tous ces articles sans distinction, blanchis, teints ou tissés en couleurs ou imprimés	35.—		
	Linge de table, mouchoirs et fichus, tissés en couleurs ou imprimés	55.—		
	Organdine pour doublures, tissus et bobbinets fortement apprêtés (Steifapprets)	25.—		
	Tous les autres tissus et étoffes de coton serrés, non brodés (excepté le velours):			
	α) blanchis	50.—		
	β) teints et tissés en couleurs	60.—		
	γ) imprimés	80.—		
4	Tissus et étoffes fins et légers, comme: jaconat, linon, mousseline, tulle pour rideaux et autres usages; velours; tous les tissus et étoffes à dessins tissés imitant la broderie:			
	α) blanchis	80.—		
	β) teints ou tissés en couleurs	100.—		
	γ) imprimés	120.—		
	<i>Observation:</i> Rentrent sous le N° 56 c) 4 tous les tissus et étoffes mélangés d'une petite quantité de soie servant d'ornements, ainsi que tous les tissus et étoffes combinés avec d'autres matières communes non textiles.			

Nr. taryfy sejskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		100 <i>kg</i>	
b)	Przędze bawełniane pojedyncze lub skręcone, także przysposobione do handlu cząstkowego:		
1	surowe lub bielone, nie barwione, bez połączenia z innymi materiałami:		
	α) aż do Nr. 30 numeracyi angielskiej.....	18.—	
	β) ponad Nr. 30 numeracyi angielskiej.....	27.—	
2	barwione lub drukowane:		
	α) aż do Nr. 30 numeracyi angielskiej.....	23.—	
	β) ponad Nr. 30 numeracyi angielskiej.....	33.—	
	Uwaga: Nici do szycia na cewkach, kartkach itp. do sprzedaży cząstkowej należą według gatunku do Nr. 56 b) 1 β) lub 2 β).		
	w połączeniu z nitkami z metali pospolitych.....	50.—	
c)	Towary bawełniane:		
1	Barchan (molleton) i inne podobne materye, surowe ..	25.—	
	Wszelkie inne towary bawełniane szczegółowo nie wymienione, surowe.....	30.—	
	Wata bawełniana w arkuszach.....	9.—	
2	Barchan (molleton) i inne podobne materye (kałmuk itp.), cwelich i drylich, oxfordy, zefiry, gradl, schöckl, t. j. materye na pościel w barwie tkane lub w kratkę; koldry i kobierce bez względu na wyrób; wszystkie te towary bez różnicy, bielone, barwione, różnobarwnie tkane lub drukowane.....	25.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach
3	Materye na spodnie, materye na surduty, piki itp. tkaniny; wszystkie bez różnicy bielone, barwione, różnobarwnie tkane lub drukowane.....	35.—	5 w balach i worach
	Bielizna stołowa i chustki (do nosa, na szyję i na głowę), różnobarwnie tkane lub drukowane.....	55.—	
	Organtyna na podszewkę i tkaniny twarde.....	25.—	
	Wszelkie inne tkaniny bawełniane gęste, nie haftowane (wyjąwszy aksamit):		
	α) bielone.....	50.—	
	β) barwione lub w barwie tkane.....	60.—	
	γ) drukowane.....	80.—	
4	Tkaniny bawełniane przednie, lekkie, jak: jaconat, linon, muslin, tiul na firanki i do innego użytku, aksamity, tkaniny z deseniem wetkanym, naśladowającym haft:		
	α) bielone.....	80.—	
	β) barwione lub w barwie tkane.....	100.—	
	γ) drukowane.....	120.—	
	Uwaga: Do Nr. 56 c) 4 należą wszelkie tkaniny bawełniane zawierające dla ozdoby małą przymieszkę jedwabiu, jakoteż wszelkie tkaniny bawełniane w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi, nie tkackimi.		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 kg	
5	Gazes, blondes, dentelles fabriquées à la machine, tulle anglais, tulle-bobin, pétinet (excepté les organidines pour doublures et les tissus et bobbinets fortement apprêtés)	160.—		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs
57	Chanvre, lin et autres végétaux textiles, excepté le coton:			
b)	Fils (excepté les ouvrages de corderie), simples ou retors, même accomodés pour la vente au détail:			
1	écrus, non blanchis, non teints, et sans combinaison avec d'autres matières	12.50		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs
2	blanchis, non teints, non combinés avec d'autres matières	15.—		
	Teints, imprimés ou en combinaison avec d'autres matières communes	25.—		
c)	Tissus et autres étoffes:			
1	Toile grossière pour sacs et emballages, ainsi que les sacs confectionnés	7.50		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs
	Sacs pour prunes, pesant la pièce 1 kg et plus	4.50		
	<i>Observation:</i> Les articles rentrant dans le N° 57 c 1 ainsi que les treillis pour sacs et les sacs confectionnés du N° 57 c 2 peuvent même porter quelques raies de couleurs.			
2	Treillis pour sacs, ainsi que les sacs confectionnés	7.50		
	Toile commune et autres tissus similaires forts de lin ou de chanvre (comme „Flank“, „Numerasch“, „Kalamaika“ etc.); treillis pour vêtements militaires, toile à voile et autres tissus forts; tous ces articles même blanchis, mais non teints	15.—		
3	Tous les tissus énumérés sous le N° 57 c) 2, teints; Gradl (toile croisée pour literie, matelas, paillasses, ameublement); canevas et Schökl (toile teinte pour doublures et tissus pour literie quadrillés en couleur); couvertures et tapis de toute sorte	30.—		18 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs
4	Coutils pour vêtements, blanchis ou tissés en couleurs	30.—		
	Tous les autres tissus et étoffes serrés, écrus, blanchis, teints, tissés en couleurs, imprimés, mais non brodés	65.—		
5	Tissus et étoffes fins et légers, comme: linon, battiste, tulle pour rideaux et autres usages; tous les tissus et étoffes à dessins tissés, imitant la broderie	150.—		
	<i>Observation:</i> Rentrent sous le N° 57 c) 5 tous les tissus et étoffes mélangés d'une petite quantité de soie servant d'ornements, ainsi que tous les tissus et étoffes combinés avec d'autres matières non textiles.			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła duary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		100 kg	
5	Gazy, blondyny, koronki machinowe, tiul angielski, bobinet, petynet (z wyjątkiem organtyny na podszewkę i tkanin twardych)	160.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach 5 w balach i worach
57	Len, konopie i inne przedziwa roślinne z wyjątkiem bawełny:		
b)	Przędze (z wyjątkiem towarów powroźniczych), pojedyncze lub skręcone, także do sprzedaży cząstkowej:		
1	surowe, nie bielone, nie barwione, bez połączenia z innymi materiałami	12:50	18 w pakach i beczkach 12 w koszach 5 w balach i worach
2	bielone, nie barwione, bez połączenia z innymi materiałami	15.—	
	barwione, drukowane lub w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi	25.—	
c)	Tkaniny:		
	plótno grube na wory i do pakowania także wory gotowe z niego	7:50	
1	Wory na śliwki, ciężkie, ważące po 1 kg i więcej	4:50	
	Uwaga: Towary należące do Nr. 57 c) 1, jakoteż cwelichy na wory, należące do Nr. 57 c) 2 i wory z niego mogą zawierać paski barwiste.		
2	Cwelichy na wory i wory z nich	7:50	
	Plótno domowe pospolite i inne podobne grube plótno lniane lub konopne (jak flank, numerasz, kalameika itp.); cwelich na ubiory wojskowe, plótno żaglowe i inne grube tkaniny lniane; wszystkie także bielone, lecz nie barwione.	15.—	
3	Tkaniny wymienione pod Nr. 57 c) 2 barwione, tudzież plótno skośnie tkane na pościel, materace, sienniki, na obicia mebli; kanafas i schöckl (t. j. plótno barwiste na podszewkę i plótno barwiste w kratkę na pościel); okrycia i kobierce wszelkiego rodzaju	30.—	18 w pakach i beczkach 12 w koszach 5 w balach i worach
4	Dreluchy na ubiory, bielone lub w barwie tkane.	30.—	
	Inne tkaniny gęste, surowe, bielone, barwione, w barwie tkane, drukowane, nie haftowane	65.—	
5	Tkaniny, przednie, lekkie jak linon, batyst, tiul na firanki i do innego użytku, także z wtkanym deseniem nasładującym haft	150.—	
	Uwaga: Do Nr. 57 c) 5 należą tkaniny, zawierające dla ozdoby małą przymieszkę jedwabiu, jak również wszelkie tkaniny w połączeniu z innymi materiałami nie tkackimi.		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 <i>kg</i>	
6	Tissus à jour, tels que: dentelles fabriquées à la machine, tulle anglais, tulle-bobin ou périmet, voiles etc.	300.—		{ 18 en caisses ou en barils 12 en paniers 5 en ballots ou en sacs
d)	Ouvrages de cordier:			
1	Cordages, câbles et cordes (aussi licous, traits de harnais etc.)	10.—		
2	Autres (ficelles, tuyaux, sangles, seaux, filets, matériel de pompiers et de gymnastique etc.), même combinés avec d'autres matières communes	20.—		{ 15 en caisses ou en barils 10 en paniers 3 en ballots ou en sacs
XVI. Soie.				
58 b)	Fils de toute sorte, même combinés avec des matières communes	200.—		
c)	Tissus et étoffes:			
1	De demi-soie, c'est-à-dire de soie pure ou de bourre de soie, mélangée avec du coton, du fil de lin, avec de la laine ou d'autres poils, en tant que ces articles ne rentrent pas dans la catégorie des tissus de laine, de coton, de chanvre, de lin etc., et excepté les articles dénommés sous le N° 58 c) 2.	250.—		
2	De soie pure (excepté les rubans), même ornés avec quelque autre matière	850.—		{ 20 en caisses ou en barils 16 en paniers 8 en ballots ou en sacs
	Rubans de soie pure	500.—		
	Velours de demi-soie	300.—		
	Rubans de demi-soie, même en velour	200.—		
	Etoffes de demi-soie, à jour, telles que: blondes, voiles, tulle anglais, dentelles etc.; étoffes de demi-soie mélangées de fils d'or ou dorés ou de fils de verre.	450.—		
XVII. Bijoux et quincaillerie.				
59	Bijoux et autres articles de parure à l'usage des hommes et des femmes, comme: bagues, boucles d'oreilles, bracelets, colliers, chaînes de montre, tépélouks (coiffures), agrafes, boutons qui ne sont pas destinés à être cousus, médaillons, épingles de parure et broches:			
a) 1	En matières communes, sans distinction de travail (même en imitation de pierres précieuses, de perles fines, d'or, de platine, d'argent, d'or filé, d'ivoire, d'écaillé, de corail, de grenat, de cornaline, de turquoise et d'autres pierres demi-précieuses) ...		le <i>kg</i> 1.—	{ 20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	pary	
6	Tkaniny przezrocze, koronki machinowe, tiul angielski, bobinet lub petinet, zasłony twarzowe itd.	100 <i>kg</i>	300.—	18 w pakach i beczkach 12 w koszach 5 w balach i worach
d)	Towary powroźnicze:			
1	Liny, powrozy, sznury (także uździenice, postronki itp.)	10.—		16 w pakach i beczkach 10 w koszach 5 w balach i worach
2	Inne (szpagat, węże, pasy, sieci, przybory do gaszenia ognia i do gimnastyki itp.), także w połączeniu z innymi materiałami pospolitemi	20.—		
Grupa XVI. Jedwab.				
58 b)	Przędze jedwabne wszelkiego rodzaju, także w połączeniu z materiałami pospolitemi		200.—	
c)	Tkaniny:			
1	Półjedwabne, t. j. towary z jedwabiu lub peli mięszanej z bawełną, lnem, wełną lub innymi włosami zwierzęcymi, o ile nie należą do grupy tkanin wełnianych, bawełnianych, lnianych, konopnych itp., z wyjątkiem przedmiotów wymienionych pod Nr. 58 c) 2	250.—		
2	Całojedwabne (z wyjątkiem wstążek), także ozdobione jakimkolwiek innym materiałem	850.—		20 w pakach i beczkach 16 w koszach 8 w balach i worach
	Wstążki całojedwabne	500.—		
	Aksamity półjedwabne	300.—		
	Wstążki półjedwabne, także z aksamitu	200.—		
	Materje przezrocze półjedwabne, jak: blondyny, zasłony twarzowe, tiul angielski, koronki itp. lub także tkaniny przerabiane nitkami złotymi, pozłacanymi lub szklanymi	450.—		
Grupa XVII. Przedmioty do stroju i towary galanteryjne.				
59	Przedmioty do stroju dla mężczyzn i kobiet, jak: pierścionki, wisiorki, naramienniki, łańcuszki na szyję i do zegarków, tepeluk (strój do włosów), agrafy, guzy nie dające się przyszywać, medaliony, szpilki do stroju i brosze:			
a) 1	Z materiałów pospolitych, bez względu na wyrób (również z podobizn kamieni szlachetnych, pereł, złota, platyny, srebra, przędz złotych, kości słoniowej, żółwi, koralu, granatów, karniolu, turkusów i innych kamieni półszlachetnych)	1 <i>kg</i>	1.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach

Numéros du tarif gén. al serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
	2 En métaux communs, finement dorés ou argentés, sans distinction du travail		le kg 3.—	
	<i>Observation:</i> Ces articles s'ils ne sont finement dorés ou argentés qu'en partie, rentrent dans le No 59 a) 1.			
	b) 1 En argent ou en aluminium		15.—	
	2 En nacre, écume de mer, ivoire ou écaille		5.—	
	c) 1 En ambre ou masse d'ambre		5.—	
	2 De cheveux, de coraux, de grenat véritable, de coralline, de turquoise et d'autres pierres demi-précieuses		20.—	
	d) En or, platine, pierres précieuses et perles fines		25.—	
	e) Fleurs artificielles:			
	1 En matières communes, même combinées en petite quantité avec des tissus ou de la bonneterie		— .80	
	2 En tissus et bonneterie:			
	a) couronnes funéraires		— .80	20 en caisses ou en barils
	β) autres		3.—	12 en paniers
	3 Non dénommées sous 1 et 2		régime des bijoux	6 en ballots ou en sacs
60	Fils métalliques (leonscher Draht), même filés sur fils de matières textiles, lamettes, clinquant, bouillons, paillettes, métaux battus en feuilles:			
	a) De métaux communs		— .75	
	<i>Observation:</i> Rentre ici la poudre à bronzer.			
	b) De métaux finement dorés ou argentés		2.—	
	c) De métaux précieux		10.—	
61	Articles de quincaillerie:			
	a) De pierres communes, de verre, de porcelaine, de faïence, de terre cuite, de lave, de mosaïque et de plâtre, de cire, de stéarine, de paraffine, de cérésine et d'autres compositions semblables, sans distinction de travail, combinés ou non avec matières communes		— .30	
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: fruits artificiels de cire ou d'autres compositions semblables, statuettes, figurines et autres bibelots semblables, pipes (à l'exception des pipes en terre); rosettes pour rideaux; lithophanies, cadrans de montre, lentilles optiques, verres de montre, yeux artificiels de verre. Par exception rentrent ici les presses-papier, chandeliers, encriers et autres ouvrages plastiques similaires en albâtre et en marbre, pesant moins de 5 kg la pièce.			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		1 kg	
2	Z metali pospolitych, prawdziwym złotem lub srebrem połączonych lub posrebrzanych, bez względu na robotę	3 —	
	Uwaga: Przedmioty takie tylko po części prawdziwym złotem lub srebrem połączone lub posrebrzane należą do Nr. 59 a) 1.		
b) 1	Ze srebra i glinu	15.—	
2	Z perłowej macicy, morskiej pianki, kości słoniowej i żółwin	5.—	
e) 1	Z bursztynu i masy bursztynowej	5.—	
2	Z włosów ludzkich, koralu, granatów, karniolu, turkusów i innych kamieni półszlachetnych	20.—	
d)	Ze złota, platyny, kamieni szlachetnych i pereł	25.—	
e)	Kwiaty sztuczne:		
1	Z materiałów pospolitych, także z towarami tkanemi lub dzianemi w małej ilości połączone	—80	
2	Z towarów tkanych i dzianych:		
	α) Wieńce nagrobne	—80	20 w pakach i beczkach 12 w koszach
	β) inne	3.—	6 w balach i worach
3	Inne		
		jak przedmioty do stroju	
60	Drut lyoński, także okręcony na przędzy, szych, blaszki okrągłe, drut splaszczony, trzęsidelka, błyskotki, nęcza złota i srebrna:		
a)	Z metali nieszlachetnych	—75	
	Uwaga: Tu należy także proszek brązowy.		
b)	Z metali połączonych lub posrebrzanych prawdziwym złotem i srebrem	2.—	
c)	Z metali szlachetnych	10.—	
61	Towary galanteryjne:		
a)	z kamieni pospolitych, szkła, porcelany, kamionki, gliny, lawy, mozaiki i gipsu, wosku, stearyny, parafiny, cerezyny i innych podobnych kompozycji, bez względu na robotę, w połączeniu lub bez połączenia z materiałami pospolitemi	—30	
	Jako towary galanteryjne należą do tej pozycji taryfy tylko następujące: owoce sztuczne z wosku i podobnych kompozycji; statuetki, figurki i podobne cacka, fajki (z wyjątkiem glinianych), rozety do firanek, litofanie, tarcze cyfrowe, soczewki optyczne, szkła do zegarków kieszonkowych, sztuczne oczy szklane. Wyjątkowo należą tu także przyciskacze do listów, świeczniki, kałamarze i tym podobne wyroby z alabastru i marmuru, ważące każdy z osobna mniej jak 5 kg.		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits Dinars Paras	Tare en pour cent du poids brut
b) 1	<p>Articles de quincaillerie de papier, de carton, de carton-pâte ou de papier mâché, sans distinction de travail, combinés ou non avec d'autres matières communes.....</p> <p>Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: albums, carnets et calepins (excepté ceux reliés en papier, en toile cirée ou en toile de reliure), estompes de papier, éventails, roulettes à papier buvard, timbres à cacheter, albums à esquisse, portefeuilles, étuis, fourreaux, tabatières, perspectives montées en papier; cadres, miroirs à main, boutons, fume-cigarres, jeux de tombola, coussins à coudre, figurines et autres bibelots semblables.</p>	<p>le kg</p> <p>— .65</p>	
2	<p>Papeterie de luxe, même en combinaison avec d'autres matières communes</p> <p>Ne peuvent être tarifés comme papeterie de luxe que: les décorations de cotillon et autres articles semblables pour divertissement de carnaval, lampions de papier, metachromatypies, cartes de félicitation, cartes de menu, bonbonnières et similaires, ornées d'images coloriés, de peintures, de papier de dentelles etc.; par exception ces objets peuvent également être partiellement garnis en soie.</p>	<p>1.50</p>	
c) 1	<p>Articles de quincaillerie de bois, de vannerie et d'autres matières végétales communes (à l'exception de ceux spécialement dénommés à l'alinéa 2 de cette position), sans distinction de travail, combinés ou non avec d'autres matières communes.....</p> <p>Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: peignes, dents de peignes, roues et navettes, de tisserands; porte-plumes; tabatières; coussins à coudre, miroirs à main, cadres pour photographies, palettes; crayons noirs et de couleur, avec gaine de bois; quilles et queues de billard; éventails; règles, aunes, mètres, jauges, échelles, de petite dimension pour bureau et pour dessin; boutons (excepté les boutons de parure qui ne sont pas destinés à être cousus); ornements d'imprimerie; plioirs; fourreaux de couteau (appelés Kanie); boîtes à aiguilles; chevalets de violon; brosses et pinceaux montés en bois; petites croix, figurines et autres bibelots semblables; jeux de tombola, échiquiers et dominos (même plaqués d'os); pipes, tuyaux de pipes, fume-cigarres et fume-cigarettes cannes, montures de parapluies; fouets et cravaches; cuillères et fourchettes de table, fines; vannerie de luxe garnie de tissus et de bonneterie (corbeilles à ouvrage, porte-houquets, bonbonnières et autres bibelots semblables).</p>	<p>— .60</p>	<p>20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs</p>
2	<p>Les articles de quincaillerie de bois, dénommés sous 1, avec incrustations fines (Boule, marqueterie).....</p>	<p>1.—</p>	

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	N a z w a p r z e d m i o t ó w	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
b) 1	<p>Towary galanteryjne z papieru, tektury, masy papierowej lub miąższu papierowego, bez względu na obróbie, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru: albumy, notatniki (wyjawszy oprawione w papier, ceratę lub płótno introligatorskie), wiszory papierowe, wachlarze, krążki z bibułą, pieczątki papierowe, albumy do szkicowania, teki, pudełka, futerały; także tabakierki, perspektywy w oprawach papierowych, ramy, zwierciadła ręczne, guziki, cygarniczki, zabawki do tomoli i poduszczyki do szycia, figurki i tym podobne cacka.</p>	<p>1 <i>l.g</i></p> <p>65.—</p>	
2	<p>Wyroby papierowe, także w połączeniu z innymi pospolitemi materiałami</p> <p>Tylko następujące wyroby papierowe wytworne zaliczają się do tego numeru: orderki kotylionowe itp. przedmioty karnawałowe, lampiony papierowe, obrazki do odlepiania, bilety z powinszowaniem, spisy potraw, pudełka na cukierki itp. z kolorowymi obrazkami, malowidłami, koronką papierową itp.; takowe mogą być także wyjątkowo obłożone tu i owdzie jedwabiem.</p>	<p>1.50</p>	
c) 1	<p>Towary galanteryjne z drzewa, plecionki i innych istot roślinnych pospolitych (z wyjątkiem tych, które szczegółowo pod 2 tego numeru taryfy są wymienione), bez względu na wyrób, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru taryfy: grzebienie tkackie, zęby tkackie, kółka tkackie, czolenka tkackie; rączki do piór; tabakierki; poduszczyki do szycia, zwierciadła ręczne, ramy do fotografii, palety malarskie; ołówki czarne i kolorowe w drzewie; kule bilardowe; wachlarze; linie, miary łokciowe, metrowe, podziałki, małe do użytku w biurach i do rysunku; guziki (z wyjątkiem służących do stroju, nie dających się przyszyć); ozdoby drukarskie; kartki do gładzenia; okładziny do nożów (t. z. kanie); igielniki; podstawki do skrzypców; szczotki i pędzle w drzewie; krzyżki, figurki i tym podobne drobne cacka stołowe; zabawki do tomoli, szachy i domino (także okładane kością); fajki, cybuchy, cygarniczki i cygaretki; laski, zestawy parasoli; bicze i pręty; łyżki i widelce stołowe lepsze; towary koszykarskie wyłożone towarami tkackimi lub dzianymi, zbytkowe (koszyczki do roboty, rączki do buketów, koszyczki na cukierki itp. drobne cacka).</p>	<p>—.60</p>	<p>20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach</p>
2	<p>Towary galanteryjne z drzewa, wymienione pod 1, inkrustowane wytworne (boule, marqueterie)</p>	<p>1.—</p>	

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
d) 1	Articles de quincaillerie de fer, d'acier, de cuivre, de laiton, de tombac, de bronze, de plomb, d'étain, de métal de Britannia, de zinc et d'alliages de ces métaux, sans distinction de travail, combinés ou non avec d'autres matières communes:		le kg	
	α) Coutellerie, couteaux et fourchettes de table, même avec manches de ces métaux ou de bois, de porcelaine, de verre, d'os, de corne, d'imitations d'ivoire et d'écaille; boutons de métal (à l'exception des boutons de parure, qui ne sont pas destinés à être cousus); aiguilles à coudre, à broder, à tricoter, épingles, épingles à cheveux (excepté les épingles de parure), même dorées ou argentées; aiguillettes, oeillets, anneaux, agrafes, boucles	—	35	
	β) Autres	—	45	
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant sous β que: petites cloches de table et de bureau; encriers de poche et de voyage; plumes à écrire, perles d'acier, clefs de montre, hameçons, crochets et chainettes pour clefs, dés; éperons; muselières et colliers de chiens; balanciers de pendules, cadrans pour montres et horloges; jetons et fiches; fourreaux de couteaux (appelés Kanie), fume-cigarres et fume-cigarettes, pipes; lanternes de poche; étuis (fourreaux); cornes à poudre; planchettes achevées avec oeillets et boutons; boîtes pour aiguilles, épingles et pour plumes à écrire, tabatières, briquets; cachets, petites règles de bureau et pour dessin, garnitures de bureau, figurines et autres bibelots semblables.			
2	Articles de quincaillerie d'alpacca, de packfong et de nickel, sans distinction de travail, combinés ou non avec autres matières communes.....		1·20	20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: couteaux et fourchettes avec manches d'alpacca, de packfong ou de nickel, les objets nommés sous 1, s'ils sont fabriqués d'alpacca, de packfong et de nickel.			
	<i>Observation:</i> Seront considérés comme articles de nickel les objets fabriqués de nickel pur ou d'alliages de nickel, tandis que les objets nickelés devront être tarifés selon leurs autres qualités.			
3	Articles de quincaillerie du N° 61 d) 1, finement argentés ou dorés		2.—	
	<i>Observation:</i> Ces objets, lorsqu'ils ne sont finement dorés ou argentés qu'en partie, rentrent dans le N° 61 d) 1.			
4	Articles de quincaillerie du N° 61 d) 2, finement dorés ou argentés.....		2·50	
	<i>Observation:</i> Ces objets, lorsqu'ils ne sont finement dorés ou argentés qu'en partie, rentrent dans le N° 61 d) 2.			

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
d) 1	<p>Towary galanteryjne z żelaza, stali, miedzi, mosiądzu, tombaku, bronzu, ołowiu, cyny, metalu brytania, cynku i stopów z tych metali, bez względu na wyrób, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi:</p> <p>α) Towary nożownicze, noże i widelce stołowe, także z trzonkami z tych metali lub z drzewa, porcelany, szkła, kości, rogu, kości słoniowej i imitacyj żółwin; guziki metalowe (z wyjątkiem guzików do stroju, nie dających się przyszywać); igły, druty do pończoch, szpilki i szpilki do włosów (z wyjątkiem szpilek do stroju), także pozłoczone lub posrebrzone; sztyfty do sznurowania, uszka, kółka, haftki i sprzączki</p> <p>β) inne.....</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do pozycji β: małe dzwonki stołowe i do użytku w biurach, przybory pisarskie kieszonkowe i podróżne; pióra do pisania, paciorki stalowe, kluczyki do zegarków, wędki, haczyki i łańcuszki na klucze, narpastki; ostrogi; kagańce i naszyjniki dla psów, pendule zegarowe, tarcze cyfrowe do zegarków i zegarów; marki do gier, okładziny do nożów (kame), cygaretki i cygaretkówki, fajki, latarnie kieszonkowe, pudełka (futerały); rogi na proch; brykle gotowe z uszkami i guzikami, igielniki i puszki na pióra do pisania, tabakierki, pudeleczka na zapalki, pieczątki, linie, mniejsze do użytku w biurach i do rysunku, garnitury przyborów pisarskich, figurki i tym podobne cacka.</p>	<p>1 kg</p> <p>— .35</p> <p>— .45</p>	
2	<p>Towary galanteryjne z alpaki, pakfongu i niklu, bez względu na wyrób, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru: noże i widelce z trzonkami z alpaki, pakfongu i niklu, tudzież przedmioty pod 1 wymienione, jeżeli są zrobione z alpaki, pakfongu i niklu.</p> <p>Uwaga: Przez towary niklowe rozumieją się towary zrobione z czystego niklu i ze stopów niklowych, podczas gdy przedmioty tylko niklowane odnoszą się do taryfy według innych własności.</p>	1.20	<p>20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach</p>
3	<p>Towary galanteryjne Nr. 61 d) 1, jeżeli są posrebrzone lub pozłoczone prawdziwym srebrem lub złotem....</p> <p>Uwaga: Przedmioty takie tylko po części pozłoczone lub posrebrzone prawdziwym złotem lub srebrem, należą do Nr. 61 d) 1.</p>	2.--	
4	<p>Towary galanteryjne Nr. 61 d) 2, jeżeli są posrebrzone lub pozłoczone prawdziwym srebrem lub złotem....</p> <p>Uwaga: Przedmioty takie tylko po części pozłoczone lub posrebrzone prawdziwym złotem lub srebrem, należą do Nr. 61 d) 2.</p>	2.50	

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892.	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
e)	Articles de quincaillerie d'os, de corne, de caoutchouc (même adurci), de guttapercha, de celluloïde et de compositions similaires, sans distinction de travail, combinés ou non avec d'autres matières communes:	le kg		
	Boutons (à l'exception des boutons de parure qui ne sont pas destinés à être cousus)	— .60		
	Autres	1.—		
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: brosse à dents montée sur les matières ci-dessus dénommées; peignes; embouchures de pipes, fume-cigarres et fume-cigarettes; billes de billard; échiquiers et dominos, quilles de billard; tabatières, petites boîtes, figurines et autres bibelots semblables; éventails; fouets et cravaches avec manches de ces matières; gomme à gratter, cornes à poudre, mètres, cure-dents, cadres, timbres en caoutchouc; planchettes achevées, avec oeillets et boutons; fournitures d'écriture, cannes ou manches de canne en matières ci-dessus dénommées; fourchettes; bouches de biberons. Rentrent ici ces articles fabriqués en matières susdites, même si elles imitent l'ivoire, l'écaille etc.			
f)	Articles de quincaillerie de cuir ou de pelleterie, sans distinction de travail, combinés ou non avec d'autres matières communes	1.60		
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans cette position que: articles de luxe en cuir (porte-cigarres et porte-cigarettes, portemonnaies, porte-feuilles, porte-feuilles de poche); éventails; estompes en cuir; cassettes ou étuis de cuir ou recouverts de cuir; ceintures de dames; tous ces articles, même garnis de métaux communs, dorés ou argentés, ou doublés ou garnis de soie.			20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	<i>Observation:</i> Les objets, non spécialement dénommés dans les positions précédentes a)—f) ne seront pas traités comme articles de quincaillerie; ils seront tarifés d'après les positions dans lesquelles ils rentrent selon la matière dominante.			
g)	Articles de quincaillerie de tissus et de bonneterie, combinés avec des matières communes, sans distinction de travail, en tant qu'ils ne rentrent pas dans la catégorie XVIII et qu'ils ne sont pas spécialement tarifés:			
1	De soie ou de demi-soie ou de fils d'or ou d'argent . . .	2.40		
2	Autres	— .80		
	Ne peuvent être tarifés comme articles de quincaillerie rentrant dans ces positions que: sachets et coussins de toilettes; éventails; étuis à bijoux, portemonnaies, blagues à tabac.			
h)	Lunettes, jumelles, lorgnettes de spectacle, lorgnons, loupes, pince-nez:			
1	Avec monture en métaux communs ou autres matières communes	3.—		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
e)	<p>Towary galanteryjne z kości, rogu, kauczuku, gutta-perchy, gumy twardej, celluloidu i tym podobnych kompozycji, bez względu na wyrób, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi:</p> <p>1 Guziki (z wyjątkiem guzików do stroju, niedających się przyszywać).....</p> <p>2 Inne.....</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru taryfy: towary szczotkarskie, nie połączone z materiałami powyżej wymienionemi; grzebienie, naustniki do fajek, cygarniczki i cygaretówki; kule bilardowe, szachy i domino, stożki bilardowe; tabakierki, puszki, figurki i tym podobne cacka; wachlarze, bicze i pręty z trzonkami z tychże materiałów, guma do wycierania, rogi na proch, miary składane, wykluwacze do żelków, ramy, pieczątki, brylki gotowe z uszkami i guzikami; przybory pisarskie stołowe; laski wyłącznie z powyższych materiałów, jakoteż rękojeści z takowych do lasek; widelce, naustniki do flaszek dla niemowląt. Tutaj należą przedmioty wymienione z materiałów przerzeczonych, chociażby naśladowały kość słoniową, żółwiny itp.</p>	<p>1 kg</p> <p>—60</p> <p>1.—</p>	
f)	<p>Towary galanteryjne ze skóry i blamów z włosami bez względu na wyrób, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami pospolitemi.....</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru taryfy: towary galanteryjne skórzane (pularesy na cygara i cygarety, na pieniądze, na listy, teki, portfele); wachlarze, wiszory skórzane; szkatułki lub pudełka skórzane lub skórą obciążnięte; paski kobiece; takowe mogą także być opatrzone okuciem z metali nieszlachetnych, pozłoconych lub posrebrzonych albo z podszewką i tym podobnymi dodatkami jedwabnymi.</p> <p>Uwaga: Przedmioty w pozycjach powyższych a) — f) nie wymienione odnoszą się do taryfy nie jak towary galanteryjne, lecz jak towary owych grup taryfy, do których należą ze względu na materiał, stanowiący ich główną część składową.</p>	<p>1.60</p>	<p>20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach</p>
g)	<p>Towary galanteryjne z towarów tkackich i dzianych w połączeniu z materiałami pospolitemi, bez względu na wyrób, o ile nie należą do grupy XVIII i nie są w taryfie szczegółowo wymienione:</p> <p>1 Z jedwabiu lub półjedwabiu albo z nici złotych lub srebrnych.....</p> <p>2 Inne.....</p> <p>Tylko następujące towary galanteryjne zaliczają się do tego numeru taryfy: wachlarze, poduszeczki wonne i toaletowe, pudełeczka na kosztowności, pularesy, kapciuchy.</p>	<p>2.40</p> <p>—80</p> <p>3.—</p>	
h)	<p>Lunety, okulary, lornety teatralne, drobnowidze, lornetki, nanośniki:</p> <p>1 W oprawie z metali pospolitych lub innych materiałów pospolitych.....</p>	<p>3.—</p>	

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits Dinars Paras	Tare en pour cent du poids brut
		le <i>kg</i>	
2	Avec montures d'argent, de métaux finement dorés ou argentés, d'aluminium, d'ivoire, d'écaille, de nacre	8.—	
3	Avec montures d'or et de platine	20.—	
<i>i)</i>	Jouets d'enfants de toute sorte	—,35	
<i>j)</i>	Pendules, pendules de la Forêt Noire et autres horloges à suspendre, de toute sorte, horloges et pendules d'après le système américain	—,50	
<i>k)</i>	Objets de nacre, d'ambre, d'imitation d'ambre, d'écaille, d'ivoire, d'écume de mer et d'imitation d'écume de mer, combinés ou non avec d'autres matières:		
1	Boutons de nacre (à l'exception des boutons qui ne sont pas destinés à être cousus).....	1,50	
2	Autres	3.—	
	Rentrent dans cette position: billes de billard, quilles de billard; couteaux et fourchettes avec manches en ces matières; éventails; articles pour fumeurs; brosses et peignes en ces matières ou montés sur ces matières; pièces de jeux d'échecs, jeux de domino, jetons et fiches, figurines et autres bibelots similaires; étuis à aiguilles et à épingles, porte-monnaies, étuis pour bijoux, cure-dents, boucles, cannes et manches de cannes fabriquées exclusivement des matières ci-dessus dénommées.		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	<i>Observation:</i> En ce qui concerne les articles pour fumeurs, combinés avec de l'ambre ou avec imitation d'ambre, les parties en ambre ou en imitation d'ambre seront tarifées séparément d'après le N° 61 <i>k)</i> 2. Les autres parties suivent le régime de la matière dont elles sont composées.		
<i>l)</i>	Tous les articles de quincaillerie de matières communes, dénommées dans les positions précédentes, combinés avec des matières fines ou avec de l'or ou du platine	2.—	
<i>m)</i>	Objets d'argent ou d'aluminium, même finement dorés ou combinés avec d'autres matières ou avec de l'or ou du platine.....	10.—	
<i>n)</i>	Objets de corail, d'agate, de cornaline, ou d'autres pierres demi-précieuses, combinés ou non avec d'autres matières ou avec de l'or ou du platine....	15.—	
<i>o)</i>	Objets d'or, de platine, de pierres précieuses ou de perles fines	25.—	
	XVIII. Confections, broderies et bonneterie.		
62 ex <i>a)</i> , <i>b)</i> et <i>c)</i>	Habits confectionnés et autres confections (y compris le linge) seront taxés selon la matière dominant en quantité à la superficie extérieure, avec une majoration de 50 pour cent du droit conventionnel grévante cette matière.		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła		Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dinary	parry	
			1 <i>kg</i>	
2	W oprawie ze srebra, z metali nieszlachetnych pozłacanych lub posrebrzanych prawdziwym srebrem lub złotem		8.—	
3	W oprawie ze złota i platyny		20.—	
i)	Zabawki dziecięce wszelkiego rodzaju		—35	
j)	Zegary ściennie wszelkiego rodzaju pendułowe, szwarzwaldzkie i inne, także zegary systemu amerykańskiego		—50	
k)	Towary z perłowej macicy, bursztynu, kości słoniowej, morskiej pianki i podobizny, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami:			
1	Guziki z perłowej macicy (z wyjątkiem guzików do stroju, niedających się przyszywać)		1.50	
2	Inne		3.—	
	Tutaj należą: kule bilardowe, stożki bilardowe; noże i widelce z trzonkami z tych materiałów; wachlarze; przybory do palenia; szczotki i grzebienie z tych materiałów lub niemi obłożone; figury szachowe, domino; marki do gier, figurki i tym podobne drobne cacka stołowe; igielniki, pularesy, szkatułki na kosztowności, wykluwacze do zębów, sprzączki, laski wyłącznie z materiałów powyższych, jakoteż rączki z tychże materiałów do lasek.			20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	Uwaga: Gdy przybory do palenia połączone są z bursztynem lub podobną bursztynu, wymierzone będzie oddzielnie cło od części bursztynowych według Nru 61 <i>k)</i> 2. Inne części składowe podlegają oczeniu według rodzaju materiału, z którego są zrobione.			
l)	Wszystkie towary galanteryjne powyżej wymienione, zrobione z pospolitych materiałów, w połączeniu z przednimi materiałami, albo ze złotem lub z platyną		2.—	
m)	Towary ze srebra i glinu, także pozłoczone prawdziwym złotem, lub w połączeniu z innymi materiałami albo ze złotem lub platyną		10.—	
n)	Towary z koralu, agatu, karniolu i innych kamieni półszlachetnych, w połączeniu lub bez połączenia z innymi materiałami albo ze złotem lub platyną		15.—	
o)	Towary ze złota, platyny, kamieni szlachetnych i pereł prawdziwych		25.—	
	Grupa XVIII. Odzież, hafty i towary dziane.			
62 z a), b) i c)	Ubiory i inna odzież (także bielizna) podlegają cłu przypadającemu od materiału, którego ilość na stronie zewnętrznej przeważa, z dodatkiem 50 od sta cła traktatowego od głównego materiału.			

Numeros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits Dinars Paras	Tare en pour cent du poids brut
ex a)	Chapeaux ordinaires, de feutre, à l'usage des paysans .	100 kg 55.—	
	Tous les autres articles du N° 62 a)	40.—	
ex b)	Rubanerie, bonneterie (y compris la bonneterie façon- née), passementerie et boutons:		
	De laine	100.—	
	De coton	80.—	20 en caisses ou en barils
	De lin	80.—	12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	<i>Observation:</i> Dans la tarification de ces articles il ne sera pas tenu compte de simples coutures et ourlets.		
	Broderies sur tissus et étoffes de coton, de laine et de lin	300.—	
	Dentelles, travaillées à la main	150.—	
	Parapluies et parasols autres qu'en soie	la pièce — 30	
	<i>Observation:</i> Les parapluies et parasols ren- trant dans cette position peuvent avoir des bordures en soie.		
	Chapeaux, non garnis, pour hommes et dames, sans distinction des matières, excepté les chapeaux de soie	100 kg 160.—	
	Chapeaux pour hommes, garnis, de toute sorte, excepté les chapeaux de soie (cilindres)	230.—	
	Chapeaux pour dames, garnis, de toute sorte, excepté ceux du N° 62 c) 1	280.—	
	<i>Observation:</i> Les chapeaux qui, d'après leur forme et garniture, peuvent être portés par les hommes et par les dames, seront taxés comme les chapeaux pour hommes.		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Bandages de chirurgie excepté ceux en soie et en cuir	80.—	
	Fez avec ou sans houppes, même en soie	90.—	
	Passementerie, galons, tresses, cordons et articles de garniture, confectionnés de fils métalliques dorés ou argentés	150.—	
	Tous les autres articles du N° 62 b) 1-9	100.—	
	<i>Observation:</i> Rentrent ici: chabraques de laine; coussins et couvertures de lit contre-pointées, de laine, de coton et de lin; gaines de sabres, de cuir ou d'autres matières communes; bretelles de laine, de coton ou de lin, même de tissus élastiques; gants de peau, doublés; visières de chapeaux et de casquettes, en cuir; cordes de boyaux pour instruments de musique; jarretières de laine, de coton, de lin, même avec fils élastiques; bavettes (pour enfants) de coton, de lin, ou de toile cirée; brides (harnais) de lin; manchons de		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
		dina'y pary	
		100 kg	
z a)	Kapelusze ordynarne wieśniacze z pilśni	55.—	
	Wszelkie inne przedmioty Nru 62 a)	40.—	
z b)	Towary wstążkowe, dziane i pończoszkowe, pasamon- nicze i guzikarskie:		
	z wełny	100.—	
	z bawełny	80.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach
	z lnu	80.—	6 w balach i worach
	Uwaga: Przy odnoszeniu do taryfy nie bierze się na uwagę szwów prostych i obrąbków u towa- rów tutaj należących.		
	Hafty:		
	z bawełny, wełny lub lnu	300.—	
	koronki, ręczne	150.—	
	Parasole i parasolki pokryte niejedwabnymi materyami	od sztuki — .30	
	Uwaga: Parasole i parasolki tu należące mogą także mieć brzegi jedwabne.		
	Kapelusze, nie ubrane, męskie i kobiece, bez względu na materyał, z wyjątkiem jedwabnych	100 kg 160.—	
	Kapelusze męskie, ubrane, bez względu na materyał, wyjąwszy jedwabne (cylindry)	230.—	
	Kapelusze kobiece, ubrane, bez względu na materyał, z wyjątkiem wymienionych pod Nr. 62 c) 1	280.—	
	Uwaga: Kapelusze takiej formy i tak ubrane. że zarówno mężczyźni jak kobiety mogą je nosić, podlegają takiemu cłu jak kapelusze męskie.		
	Obwiązki chirurgiczne, z wyjątkiem jedwabnych i skó- rzanych	80.—	20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	Fezy, z kutasami lub bez nich, także z jedwabiu	90.—	
	Pasamony, galony, plecionki, sznury i przedmioty gar- niturowe przetykane nitkami metalowymi pozłaca- nemi lub posrebrzanemi	150.—	
	Wszelkie inne przedmioty Nr 62 b) 1—9	100.—	
	Uwaga: Tu należą czapaki wełniane, podu- szki i koldry uszyte z wełny, bawełny, lnu, po- chwy na pałasze skórzane lub z innych materya- łów pospolitych, szelki wełniane, bawełniane lub lniane, także gumowe; rękawiczki skórzane, pod- szyte; daszki skórzane do kapeluszy i czapek; struny jelitowe do narzędzi muzycznych, pod- wiązki wełniane, bawełniane, lniane, także gu- mowe; podbrodki dla dzieci bawełniane, lniane		

Numéros du tarif général serbe du 2/14 avril 1892	Dénomination des marchandises	Droits		Tare en pour cent du poids brut
		Dinars	Paras	
			100 <i>kg</i>	
	laine ou de coton; doublures pour chapeaux et pour casquettes, de laine, de coton et de lin; fourrures (boas, manchons, collets de fourrure, casquettes et semblables).			
ex c) 1	Bandages de chirurgie de soie ou de demi-soie	200.—		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Parapluies et parasols de soie et de demi-soie	la pièce — .50		
	Chapeaux de soie (cylindres) même garnis	100 <i>kg</i> 250.—		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
	Chapeaux de soie pour dames, même parés	350.—		
	Passementerie, bonneterie et boutons:			
	α) de soie	700.—		
	β) de demi-soie	350.—		
	Broderies:			
	α) sur soie	800.—		
	β) sur mi-soie	400.—		
	Gants de peau, non doublés	400.—		
	Bretelles de soie ou mélangées de soie	300.—		
2	Passementerie, rubanerie et boutons, avec fils d'or ou d'argent fin, ou avec fils de métaux finement dorés ou argentés	300.—		
	Broderies de fils d'or ou d'argent ou de métaux finement dorés ou argentés, filés ou non sur matières textiles	300.—		
	Broderies du même genre sur soie	1000.—		
63	Cordonnerie:			
a)	De bois, en combinaison avec du cuir et d'autres matières communes	5.—		
b)	Opankes communes de peau brute ou de cuir à opankes	35.—		
c) 1	Bottes ordinaires de cuir commun	80.—		
2	Toutes les autres chaussures de toute matière, à l'exception de celles brodées de fils d'or, d'argent ou de fils métalliques finement dorés ou argentés	100.—		
d)	Chaussures de toute matière, brodées de fils d'or, d'argent, ou de fils métalliques finement dorés ou argentés	250.—		
64	Ouvrages de sellerie, articles de voyage et de ganterie:			
a)	Bâts, soufflets et malles de bois, combinés avec du cuir, de la toile ou quelque autre matière commune	15.—		20 en caisses ou en barils 12 en paniers 6 en ballots ou en sacs
b)	Harnais communs en cuir	60.—		
	Bandages de chirurgie de cuir	100.—		
	Porte-manteaux, valises, porte-cahiers pour écoliers et articles semblables, d'étoffes grossières en combinaison avec des matières communes	20.—		
	Tous les autres articles du N° 64 b)	100.—		
c)	Ouvrages de sellerie, articles de voyage et de ganterie, brodés de fils d'or et d'argent ou de fils métalliques finement dorés ou argentés	200.—		

Nr. taryfy serbskiej powszechnej z dnia 2./14. kwietnia 1892	Nazwa przedmiotów	Stopa cła dinary pary	Odciąga się na tarę w odsetkach wagi surowej
	lub ceratowe; cugle (uprząż na konie) z lnu; zarękawki z wełny lub bawełny, podszywka do kapeluszy i czapek z wełny, bawełny i lnu, towary kuśnierskie (boa, zarękawki).	100 <i>kg</i>	
z c) 1	Obwiązki chirurgiczne z jedwabiu i półjedwabiu	200.—	{ 20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	Parasole i parasolki powleczone jedwabiem i półjedwabiem	od sztuki —50	
	Kapelusze jedwabne (cylindry), także ubrane	100 <i>kg</i> 250.—	
	Kapelusze kobiece z jedwabiu, także przystrojone	350.—	
	Towary dziane, pasamoniczne i guzikarskie:		
	α) z jedwabiu	700.—	
	β) z półjedwabiu	350.—	
	Hafty:		
	α) na jedwabiu	800.—	
	β) na półjedwabiu	400.—	
	Rękawiczki skórzane nie podszyte	400.—	{ 20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	Szelki z jedwabiu lub z jedwabiu	300.—	
2	Towary wstążkowe pasamoniczne i guzikarskie, z nitkami ze złota lub srebra lub z metali prawdziwym złotem lub srebrem połączanych lub posrebrzanych	300.—	
	Hafty z przędzami lub drutami złotymi lub srebrnymi albo połączanymi lub posrebrzanymi prawdziwym złotem lub srebrem	300.—	
	Takież hafty na jedwabiu	1000.—	
63	Obuwie:		
	a) z drzewa, w połączeniu ze skórą i innymi materiałami pospolitemi	5.—	
	b) Opanki ze skóry czerwonej lub opankowej	35.—	
c) 1	Buty ordynarne ze skóry pospolitej	80.—	
2	Wszelkie inne obuwie z jakiegokolwiek materiału, bez haftu z drutu złotego lub srebrnego, albo z drutu połączanego lub posrebrzanego prawdziwym złotem lub srebrem	100.—	
	d) Obuwie z jakiegokolwiek materiału, z haftem z drutu złotego lub srebrnego, albo z drutu połączanego lub posrebrzanego prawdziwym złotem lub srebrem	250.—	
64	Towary siodlarskie, kaletnicze i rękawicznicze:		{ 20 w pakach i beczkach 12 w koszach 6 w balach i worach
	a) Tłumoki, worki i kufry z drzewa, w połączeniu ze skórą, płótnem i innymi pospolitemi materiałami	15.—	
	b) Uprząż na konie ordynarna, skórzana	60.—	
	Obwiązki chirurgiczne, skórzane	100.—	
	Torby, kuferki ręczne, tornistry studenckie i tym podobne przedmioty z grubych materyj w połączeniu z pospolitemi materiałami	20.—	
	Wszelkie inne przedmioty Nru 64 b)	100.—	
c)	Towary siodlarskie, kaletnicze i rękawicznicze z haftami z drutu złotego lub srebrnego, z drutem połączanym lub posrebrzanym prawdziwym złotem lub srebrem	200.—	

Annexe B.

Droits à l'entrée dans le territoire douanier austro-hongrois.

Numéros du tarif général austro-hongrois en vigueur au moment de la signature du traité	Dénomination des marchandises	Droits Florins en or
		les 100 <i>kg</i>
26	Haricots, lupins, pois, lentilles, vesces	1.—
ex 29	Raisins de table, frais (poids du colt 5 <i>kg</i> ou moins)	2.—
30	Noix et noisettes, sèches ou mondées	1·50
31	Légumes de table, frais, fins	exempts
32 a)	Légumes non spécialement dénommés, frais	exempts
	Fruits, non spécialement dénommés, frais	exempts par tête
40	Taureaux	4.—
41	Vaches	3.—
42	Bouvillons, taurillons et génisses	2·50
43	Veaux	1·50
44	Brebis, béliers, moutons	—·50
	Chèvres, boucs	—·50
45	Agneaux	—·25
	Chevreaux	—·25
46	Porcs pesant plus de 10 <i>kg</i>	1·50
47	Porcs pesant 10 <i>kg</i> ou moins (cochons de lait)	—·30
ex 50 a)	Volaille vivante	exempte
		les 100 <i>kg</i>
ex 50 b)	Volaille morte	3.—
ex 51	Poissons, frais	exempts
55	Oeufs de volaille	exempts
60	Peaux brutes (vertes ou sèches, même salées ou passées à la chaux, mais pas autrement travaillées)	exempts
ex 63	Vessies et boyaux, frais, salés ou séchés	2.—
83	Viande fraîche ou préparée, c'est-à-dire salée, desséchée, fumée ou en même temps desséchée ou salée	6.—
ex 96	Lignites et charbons de terre	exempts
ex 102	Pierres brutes ou simplement dégrossies	exemptes
ex 103 a) } et b 2) }	Chaux	exempte
ex 110	Avelanèdes, noix de galle	exemptes
151 a)	Cordes, cordages, câbles, même blanchis, goudronnés	5.—
ex 152	Laine, brute ou lavée	exempte
273 a)	Plomb et alliages de plomb, bruts, de même vieux en morceaux et débris	2.—
ex 276 a)	Cuivre, brut, de même vieux en morceaux et débris	exempt
	Mercure	exempt
ex 318	Antimoine	exempt
ex 322	Chlorure de chaux	—·75

Załączka B.

Cła od towarów wprowadzanych do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Numer powszechnej taryfy cłowej austriacko-węgierskiej obowiązującej w czasie zawarcia traktatu	Nazwa przedmiotów	Stopa cła Złote w zlocie
		100 kg
26	Bób, lubin, groch, soczewica, wyka	1.—
z 29	Winogrona, świeże stołowe w opakowaniach najwięcej po 5 kg	2.—
30	Orzechy włoskie i laskowe, suche lub wyluszczone	1.50
31	Jarzyny stołowe przednie, świeże	bez opłaty
32 a)	Jarzyny, szczegółowo nie wymienione, świeże	bez opłaty
	Owoce, szczegółowo nie wymienione, świeże	bez opłaty od sztuki
40	Byki	4.—
41	Krowy	3.—
42	Jałownik	2.50
43	Cieleta	1.50
44	Owce, barany, skopy	—50
	Kozy, kozły	—50
45	Jagnięta	—25
	Kozłeta	—25
46	Świnie, przeszło 10 kg ważące	1.50
47	Świnie, 10 kg i mniej ważące (prosięta)	—30
z 50 a)	Drób żywy	bez opłaty
		100 kg
z 50 b)	Drób, bity	3.—
z 51	Ryby, świeże	bez opłaty
55	Jaja drobiu	bez opłaty
60	Blamy i skóry, surowe (świeże i suche, także nasolone lub nawapnione, ale bardziej nie obrabione)	bez opłaty
z 63	Pęcherze i jelita, świeże, nasolone lub suszone	2.—
83	Mięso, świeże lub przyrządzone (mianowicie solone, suszone, wędzone, marynowane)	6.—
z 96	Drzewiaki i węgle kopalne	bez opłaty
z 102	Kamienie, surowe, tylko ociosane	bez opłaty
z 103 a) i b) 2	} Wapno	bez opłaty
z 110		Narośle, galas
151 a)	Liny, sznury, powrozy, także bielone, mazione	5.—
z 152	Wetna, surowa lub myta	bez opłaty
273 a)	Olów i stopy ołowiu, surowe, także stare okruchy i odpadki	2.—
z 276 a)	Miedź, surowa, także stare okruchy i odpadki	bez opłaty
	Rtęć	bez opłaty
z 318	Antymon	bez opłaty
z 322	Chlorek wapna	—75

Załączka C.

Faveurs spéciales accordées au trafic-frontière.

I. Afin de donner au trafic des districts-frontière les facilités qu'exigent les besoins du commerce journalier, les Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

1. Resteront libres de tout droit de douane et de même du droit de timbre sur les reçus de la douane, à l'importation et à l'exportation, à travers la frontière commune:

- a) toutes les quantités de marchandises dont la somme totale des droits à prélever n'atteint pas le chiffre de 2 kreuzer v. a. ou de 5 paras de dinar;
- b) herbes, foin, paille, fanes, mousse, fourrages, joncs et cannes ordinaires, plantes vivantes (en tant qu'elles sont admises à la libre circulation par les règlements internationaux en vigueur), céréales en gerbes ou en épis, plantes légumineuses, chanvre et lin non battus;
- c) ruches avec abeilles vivantes;
- d) sang de bestiaux;
- e) oeufs de toute sorte;
- f) lait doux, lait caillé et caille-botte;
- g) charbon de bois, lignite et houille, tourbe et charbon de tourbe;
- h) pierre à bâtir et de taille, pierres à paver et meules, pierres ordinaires à aiguiser et cous ordinaires pour faux et faucilles, en général toutes les pierres soit taillées soit non taillées — mais ni polies, ni taillées en dalles — scories, cailloux, sable; chaux et plâtre, crus; marne, argile et en général toute sorte de terre ordinaire, servant à fabriquer des briques, pots, pipes et vases;
- i) briques et tuiles, même tuiles cannelées et tuiles de pavage;
- j) son, pain de colza et autres déchets de fruits pressés et cuits et de semences oléagineuses;
- k) cendre végétale ou de houille, engrais, lies, lavures, limon;
- l) pain et farine en quantité de dix kilogrammes ou moins, viande fraîche en quantité de quatre kilogrammes ou moins, fromage en

Szczególne ułatwienia w obrocie pogranicznym.

I. Dla ułatwienia handlu w okręgach pogranicznych obu Stron, o ile wymaga tego obrót codzienny, Strony kontraktujące umówiły między sobą następujące postanowienia:

1. W obrocie przez wspólną granicę uwolnione są od ceł przywozowych i wywozowych, jakoteż od obowiązku stępowania dokumentów cłowych:

- a) Wszelkie takie ilości towarów, od których przypadające cło wynosi ogółem mniej jak dwa centy waluty austriackiej lub 5 par dinarowych;
- b) trawa, siano, słoma, liście, mech, rośliny pastewne, sitowie i trzcina pospolita, rośliny świeże (o ile według przepisów międzynarodowych obrót ich jest dozwolony, zboże w snopach lub kłosach, jarzyny, len i konopie nie międlone;
- c) ule z żywymi pszczołami;
- d) krew bydlęca;
- e) jaja wszelkiego rodzaju;
- f) mleko, słodkie, kwaśne, twaróg;
- g) węgle drzewne, brunatne i kamienne, torf, węgle torfowe;
- h) kamienie budulcowe i ciosowe, do brukowania i młyńskie, brusy pospolite, osetki pospolite do kos i sierpów, w ogóle wszelkie kamienie ociosane lub nieociosane — lecz nie wygładzone i nie rżnięte na płyty — zuzle, krzemień, piasek, wapno surowe i gips, margiel, glina i w ogólności ziemia pospolita jakiegobądź rodzaju, służąca do wyrobu cegieł, garnków, fajek i naczyń;
- i) dachówki i cegły, także dachówki falcowane i cegły do brukowania;
- j) otręby, makuchy i inne odpadki owoców prasowanych i gotowanych, tudzież nasion olejnych;
- k) łuzyny roślinne lub węglowe, gnój, braha, po-myje, glina;
- l) chleb i mąka w ilości najwięcej 10 kilogramów, mięso świeże w ilości najwięcej 4 kilo-

quantité de deux kilogrammes ou moins, beurre frais en quantité de deux kilogrammes ou moins;

- m) produits horticoles, frais, tels que: plantes potagères, salades, choux, concombres, raves, pommes de terre et similaires; de même légumes et fruits frais;
- n) volaille vivante;
- o) poissons frais.

Il est entendu que les marchandises énumérées ci-dessus ne payeront pas en Serbie l'impôt d'Obrt.

Les certificats servant de légitimation pour le libre exercice du commerce de frontière peuvent être délivrés par l'autorité administrative compétente, même pour une période plus étendue, aux personnes qui veulent profiter régulièrement des faveurs mentionnées au paragraphe 1. Ces certificats ne peuvent pas être soumis dans les territoires de l'autre Partie contractante à un droit de timbre ou à une autre taxe quelconque.

2. Les habitants des districts-frontière qui possèdent ou qui ont affermé des terres au delà de la frontière seront exempts des droits de douane par rapport aux objets nécessaires à l'exploitation de ces terres, notamment les ustensiles, les instruments agricoles et les bêtes de labour, les grains à enssemencer, puis les produits récoltés dans ces propriétés, tels que céréales, foin, bétail, bois etc.

3. L'exemption réciproque de tout droit de douane s'étendra aussi à tous les sacs et récipients qui ont servi aux habitants des districts-frontière à transporter dans le pays voisin leurs produits agricoles, par exemple: céréales et autres produits de l'agriculture, plâtre, chaux, boissons ou autres liquides et autres objets quelconques du trafic-frontière, et qui en retournent vides par la même route.

4. Restera également exempté, dans les territoires des Parties contractantes, de tout droit de douane à l'entrée et à la sortie: le bétail conduit d'un pays à l'autre à l'affouragement ou au pâturage, et reconduit après l'affouragement ou le pâturage. Pourront de même être reconduits en franchise douanière les produits du bétail conduit au pâturage, tels que: lait, beurre, fromage, laine, les animaux mis bas dans l'intervalle, mais toujours en quantité proportionnée au nombre du bétail et à la durée du pâturage.

5. Seront également traités en franchise douanière: les céréales, les graines oléagineuses, le chanvre, le lin, le bois, le tan et autres objets agricoles similaires que les habitants des districts-frontière des Parties contractantes importent pour leur propre besoin dans les moulins situés dans le district-frontière de l'autre Partie contractante, pour y être moulus, pilés, taillés, broyés etc. et qui sont réexportés après avoir subi ces opérations.

gramy, ser w ilości najwięcej 2 kilogramy, masło świeże w ilości najwięcej 2 kilogramy;

- m) ogrodowiny świeże, jakoto: włoszczyzna, sałata, kapusta, jarmuż, ogórki, buraki, ziemniaki itp.; nadto jarzyny świeże i owoce świeże;
- n) drób żywy;
- o) ryby, świeże.

Przedmioty powyżej wymienione nie podlegają w Serbii opłacie zwanej obrtem.

Świadectwa służące za legitymacye w celu trudnienia się handlem pogranicznym wydawać mogą osobom, chcącym korzystać regularnie z dobrodziejstw 5u 1go, właściwe Władze administracyjne, także na dłuższy okres. Świadectwa te nie mogą być na obszarze drugiej Strony kontraktującej poddawane żadnej opłacie stęplowej lub jakiegokolwiek innej.

2. Mieszkańcy pogranicza, posiadający lub dzierżawiący grunta z tamtej strony granicy, mogą przeprowadzać przez granicę bez opłaty cła przedmioty potrzebne do uprawy tychże gruntów, mianowicie narzędzia rolnicze i gospodarskie, bydło pociągowe, zboże na zasiew, tudzież płody na owych gruntach uzyskane, jakoto zboże, drzewo, siano, bydło itp.

3. Nadto obie Strony uwalniać będą od cła wszelkie worki i naczynia, w których mieszkańcy pogranicza swoje płody rolnicze, jak np. zboże i inne owoce rolne, gips, wapno, napoje lub płyny innego rodzaju i wszelkie inne przedmioty w obrocie pogranicznym do kraju sąsiedniego przeniesli i które wracają ztamtąd próżno tą samą drogą.

4. Prócz tego na obszarach obu Stron kontraktujących uwolnione będą od wszelkiej opłaty cłowej tak w razie wprowadzania jak i wyprowadzania: bydło z jednego obszaru do drugiego pędzone na wypas lub na pastwisko a po wypasieniu lub wykarmieniu wracające; także płody otrzymane z bydła na pastwisko wypędzonego, jakoto: mleko, masło, ser, wełna i przyplodek w czasie pobytu tamże uzyskany, w ilości odpowiedniej ilości bydła i czasowi pobytu na pastwisku.

5. Również wolne będą od opłaty cłowej: zboże, nasiona olejne, len, konopie, drzewo, dębiana i inne płody rolnicze, gdy mieszkańcy okręgów pogranicznych obu Stron przenosić je będą na własną potrzebę do młynów, znajdujących się w okręgu pogranicznym drugiej Strony, w celu zmielenia ich, utłuczenia, pocięcia, utarcia itp. i po przerobieniu ich w taki sposób, przenoszą napowrót.

Les administrations douanières des Parties contractantes détermineront d'un commun accord, selon le besoin et dans une juste mesure, les quantités des produits qui pourront être réimportées ou doivent être réexportées en échange des matières premières.

6. Les faveurs désignées sous 1, 3 et 5 ne sont applicables qu'aux habitants d'une zone s'étendant jusqu'à dix kilomètres de la frontière commune des territoires des Parties contractantes.

7. Les Parties contractantes et leurs autorités administratives s'entendent sur les points par lesquels, en dehors des routes douanières ordinaires et des passages réglementaires de fleuve, le libre trafic des habitants pourra avoir lieu avec les objets précités ainsi qu'avec d'autres articles du commerce journalier, exempts de droits de douane.

II. Sont exempts de droits de douane à l'entrée et à la sortie dans le commerce direct par les frontières communes:

1. Les effets des voyageurs, bateliers, charretiers et ouvriers, tels que: linge, vêtements, ustensiles de voyage, outils et instruments, destinés à leur propre usage et dans une quantité correspondante aux circonstances.

2. Les voitures servant effectivement au transport des personnes et des marchandises, charrettes, paniers et appareils similaires pour le transport, bêtes de somme et de trait, embarcations avec inventaire régulier.

3. Les provisions des navires.

4. Les cartes d'échantillons et les échantillons qui ne peuvent servir à aucun autre usage.

5. Les emballages et les récipients usuels dans lesquels se trouve la marchandise ne seront pas tarifés séparément, mais seront traités d'après les dispositions sur les tares.

III. Les marchandises ci-après désignées, directement importées dans le territoire douanier austro-hongrois par la frontière commune, jouiront à condition que leur origine serbe soit dûment certifiée, des droits réduits et exemptions comme suit:

	les 100 kg
Maïs, orge	25 kr.
Avoine	60 „
Sarrasin et millet	50 „
Froment, méteil, seigle	75 „
Prunes sèches et marmelade de prunes confites sans addition de sucre	1 fl. 50 „

Zarządy cłowe obu Stron kontraktujących oznaczą za wspólną zgodą, o ile to jest potrzebne, odpowiednie ilości, które wolno będzie przenosić napowrót jako uzyskane z rzeczonych płodów surowych.

6. Z uwolnień wzmiankowanych pod 1, 3 i 5 korzystać mogą mieszkańcy pasów pogranicznych obu Stron kontraktujących w szerokości dziesięciu kilometrów.

7. Strony kontraktujące i ich Władze administracyjne porozumieją się z sobą, w których miejscach z pominięciem zwyczajnych dróg cłowych i przepisanych miejsc przeprawy przez rzeki wolno będzie mieszkańcom pogranicza przynieść przedmioty powyższe, jakoteż inne przedmioty codziennego obrotu od cła uwolnione.

II. Wolne są od ceł przywozowych i wywozowych w obrocie bezpośrednim przez granicę wspólną obu Państw:

1. Rzeczy podróŜnych majtków, woźniców i rzemieślników, jakoto: bielizna, odzież, przybory podróŜne, narzędzia do ich własnego uŜytku i w stosownej do okoliczności ilości.

2. Powozy i wozy słuŜące rzeczywiście do przewozu podróŜnych i towarów, kosze i tym podobne przyrządy do przenoszenia cięŜarów, zwierzęta pociągowe i juczne, statki wodne z prawidłowym inwentarzem.

3. Prowianty okrętowe.

4. Karty z próbkami i próbki nie mogące słuŜyć do innego celu.

5. Zwykle owinięcia i naczynia, w których zapakowane są towary cłu podlegające, nie mają być oclone oddzielnie, lecz stosują się do tych opakowań przepisy dotyczące się tary.

III. Towary poniŜej oznaczone, gdy będą wprowadzane bezpośrednio do okręgu cłowego austriacko-węgierskiego przez wspólną granicę cłową za udowodnieniem pochodzenia z Serbii podlegać będą następującym cłom zniŜonym a względnie będą od ceł uwolnione:

	od 100 kg
kukurydza, jęczmień	25 c.
owies	60 „
tatarka i proso	50 „
pszenica, półboŜe, żyto	75 „
śliwki suszone i powidła, bez przydania cukru	1 zł. 50 „

	par tête		od sztuki
Boeufs	4 fl. — kr.	woły	4 zł. — c.
Miel	exempt.	miód	bez opłaty
	les 100 kg		od 100 kg
Rakia, c'est-à-dire eau de vie de prunes n'ayant pas plus de 38 ⁰ / ₀ d'alcool (d'après l'alcoolomètre centigrade), à l'entrée par la frontière entre la Bosnie et la Serbie, la taxe de con- sommation non comprise	3 fl. 20 kr.	rakia, t. j. sliwowica zawierająca najwięcej 38 procentów wysokoku (stopniowego alkoholomierza), przywożona przez granicę serbsko-bośniacką, prócz podatku konsumcyjnego	3 zł. 20 c.
Vin du crû des districts de Krajna, Timok, Kruševac, Morava et Toplica, en futailles	3 „ 20 „	wino w beczkach z obwodów krajeńskie- go, timockiego, kruszewackiego, morawskiego i teplickiego	3 „ 20 „

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos illa omnia, fideliter executioni mandatuos esse. In quorum finem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesima mensis junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a Glanz m. p.,

Caput sectionis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du traité de commerce conclu à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et la Serbie, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les réserves et déclarations suivantes qui auront à former partie intégrante du traité même:

I. En ce qui concerne le traité de commerce.

Ad Article II.

1. Les dispositions de l'article II relatives à l'établissement et l'exercice des professions ne seront pas appliquées dans les pays des Parties contractantes à la pharmacie, aux courtiers, au colportage, au commerce et aux professions, exercés exclusivement en ambulant.

2. Les sociétés anonymes et celles en commandite par actions (y compris les sociétés d'assurance de tout genre), existant sur les territoires de l'une des Parties contractantes en vertu des lois respectives, pourront, réciproquement, exercer sur les territoires de l'autre tous les droits, y compris celui d'ester en justice, en se conformant aux lois et prescriptions qui y sont en vigueur sur cette matière.

Les sociétés autrichiennes ou hongroises ne pourront, en ce qui concerne leur reconnaissance et leur admission en Serbie, être traitées sous aucun rapport moins favorablement pendant la durée du présent traité que les sociétés serbes et les sociétés de tout autre état. En déterminant les conditions de la reconnaissance et de l'admission des sociétés en Serbie, le Gouvernement Royal Serbe tiendra compte, autant que possible, des désirs qui lui seront recommandés dans l'intérêt des sociétés autrichiennes ou hongroises exerçant leur industrie en Serbie.

En attendant la réglementation de cette matière, la disposition contenue au protocole final (à l'article II, paragraphe 2) annexé au traité de commerce du ^{6 mai} 24 avril 1881 demeurera en vigueur.

3. Les passeports ou cartes de passeport délivrés en due forme par l'autorité compétente du propre pays suffiront, en règle générale, à la légitimation dans les territoires de l'autre Partie contractante, et il ne sera pas exigé de visa de la part des missions et consulats, ni des autorités locales.

Protokół końcowy.

Przystępując do podpisania traktatu handlowego między Austryą i Węgrami a Serbią w dniu dzisiejszym zawartego, podpisani Pełnomocnicy złożyli następujące zastrzeżenia i oświadczenia, które stanowią część istotną samegoż traktatu.

I. Do traktatu handlowego.

Do artykułu II.

1. Postanowienia artykułu II, dotyczące się rozpoczęcia i wykonywania przemysłu nie będą stosowane w krajach obu Stron kontraktujących do aptekarstwa, do meklerstwa, tudzież do handlu obnośnego i do takich przedsiębiorstw przemysłowych, które wykonywane są wyłącznie koczowniczo.

2. Spółki akcyjne i Spółki komandytowe na akcje (licząc do nich Spółki ubezpieczeń wszelkiego rodzaju), w obszarze jednej ze Stron kontraktujących prawnie istniejące, będą mogły nawzajem wykonywać na obszarze drugiej Strony wszystkie prawa swoje, a więc także prawo szukania sprawiedliwości u Sądów, pod warunkiem zachowywania ustaw i przepisów pod tym względem obowiązujących.

Dopóki traktat niniejszy będzie obowiązywał, Spółki austriackie lub węgierskie będą doznawały w przedmiocie uznania i dopuszczenia w Serbii nie mniejszej przychylności pod każdym względem jak Spółki serbskie i Spółki każdego innego państwa. Ustanawiając warunki uznania i dopuszczenia Spółek w Serbii, Rząd królewsko serbski będzie ile możności uwzględniał życzenia, które będą mu zalecone w interesie Spółek austriackich i węgierskich, wykonywających swój przemysł w Serbii.

Aż do uregulowania tej materii postanowienia punktu 2 do artykułu II w protokole końcowym do traktatu handlowego z ^{6. maja} 24. kwietnia 1881 zatrzymają moc swoje.

3. Pasporty lub karty paszportowe, wydane w należytej formie przez Władzę właściwą własnego kraju, będą zwyczajnie dostatecznymi do wylegitymowania się w obszarach drugiej Strony kontraktującej i nie będzie potrzeba dawać ich do podpisania w poselstwach i konsulatach albo u Władz miejscowych.

Des exceptions ne pourront avoir lieu que dans des circonstances extraordinaires, par rapport à la sûreté publique en général, ou par rapport à certains individus en particulier. Dans ces cas le visa ou la légitimation supplémentaire est donné sans frais.

4. Les sujets autrichiens ou hongrois qui voudront s'établir en Serbie pour y exercer un commerce ou une industrie auront à solliciter l'autorisation respective auprès de l'autorité administrative Royale de l'endroit où ils veulent exercer ce commerce ou cette industrie.

L'autorisation ne peut être refusée, si le solliciteur a rempli toutes les conditions prescrites par la loi pour les nationaux. Pour les réclamations qui s'y rapportent il sera loisible à la partie intéressée de recourir aux instances établies par la loi.

Les sujets autrichiens ou hongrois qui exerçaient un commerce ou une industrie quelconque en Serbie déjà avant la mise en vigueur du présent Traité, ne pourront pas être soumis aux susdites conditions, concernant l'établissement d'un commerce ou d'une industrie, mais ils seront tenus à acquitter pour la continuation de l'exercice de leur commerce ou industrie tous les droits, taxes etc. prescrits pour les nationaux.

5. On n'entend pas comprendre sous la dénomination de „dépôts“ à l'article II les entrepôts publics.

Ad Article V.

Le Gouvernement Royal de Serbie s'oblige de n'introduire, pendant la durée du présent traité, de nouveaux monopoles d'Etat que sur le pétrole, le papier à cigarettes, les allumettes et l'alcool produit de matières amylicées ou de mélasses.

En dehors des articles formant l'objet d'un monopole de l'Etat ou d'un brevet d'invention, aucun droit exclusif ne sera accordé pour l'exercice d'un commerce ou d'une industrie.

Ad Article VII.

Pour faire jouir les marchandises du traitement conventionnel, la déclaration des marchandises devra indiquer leur origine.

Les importateurs de marchandises serbes, autrichiennes ou hongroises seront, en règle générale, pourvu que d'autres dispositions ne soient pas stipulées expressément dans le présent traité, réciproquement dispensés de l'obligation de produire des certificats d'origine. Toutefois, la production de certificats d'origine pourra exceptionnellement être exigée par une des Parties contractantes pour le cas où elle aurait établi des droits différentiels

Wyjątki czynione być mogą tylko w okolicznościach nadzwyczajnych ze względów na bezpieczeństwo publiczne w ogólności, lub co do pewnych osób. W przypadkach tych podpis lub legitymacja dodatkowa dawana będzie bez kosztów.

4. Poddani austriacy lub węgierscy, którzy zechcą osiąść w Serbii dla trudnienia się tam handlem lub przemysłem, winni podać o pozwolenie do Władzy administracyjnej królewskiej tego miejsca, w którym tym handlem lub przemysłem chcą się trudnić.

Pozwolenie nie może być odmówione, jeżeli proszący dopełni wszystkich tych warunków, które ustawa przepisuje dla krajowców. Wszelkie zażalenia w tym względzie rozsądzone będą w ustawowym toku instancyi.

Poddani austriacy lub węgierscy, którzy trudnili się już jakimkolwiek handlem lub przemysłem w Serbii, zanim traktat niniejszy nabył mocy obowiązującej, nie mogą już być pociągani do dopełnienia powyższych warunków co do rozpoczęcia handlu lub przemysłu, lecz obowiązani są opłacać wszystkie te podatki i taksy co krajowcy, jeżeli chcą trudnić się nadal swoim handlem lub przemysłem.

5. Przez wyraz „składy“ w artykule II traktatu nie mają być rozumiane publiczne zakłady składowe.

Do artykułu V.

Rząd serbski zobowiązuje się nie zaprowadzać, dopóki traktat niniejszy będzie obowiązywał, żadnych nowych monopolów państwa, prócz na naftę, papier cygaretowy, zapalki i alkohol z istot mącznych lub melasu.

Z wyjątkiem tych produktów, które są przedmiotami monopoli rządowego lub patentu na wynalazek, nie będą nadawane żadne wyłączne prawa do wykonywania handlu lub przemysłu.

Do artykułu VII.

Ażebym do towarów zastosowane było postępowanie w traktacie przepisane, podać należy w deklaracji towarowej miejsce ich pochodzenia.

Wprowadzający towary serbskie, jakoteż austriackie lub węgierskie mają być w ogólności nawzajem uwalniani od obowiązku przedstawiania świadectw pochodzenia, o ile w traktacie niniejszym wyraźnie co innego nie zostało postanowione. Atoli przedstawienie świadectw pochodzenia może być wyjątkowo wymagane przez jedną ze Stron rokujących w tym przypadku, gdyby Strona ta zaprowadziła cło odmierne dla rozmaitych miejsc pocho-

d'après l'origine des marchandises, et que, selon la situation générale, tant par rapport aux droits douaniers, qu'en ce qui concerne les conditions de transport, il deviendrait probable que des marchandises provenant d'un tiers Etat qui, dans le cas dont il s'agit, y serait exclu du régime de faveur, soient introduites des territoires de l'autre Partie contractante.

Lesdits certificats pourront émaner de l'autorité locale du lieu d'exportation ou du bureau de douane d'expédition, soit à l'intérieur, soit à la frontière, ou bien d'un agent consulaire; enfin ils pourront, au besoin, même être remplacés par la facture, si les gouvernements respectifs le croient convenable.

Les certificats d'origine doivent être délivrés gratuitement. Il en est de même du visa consulaire, lorsque ce visa est exigé pour les certificats d'origine délivrés par les autorités locales ou par les bureaux de douane.

Dans le cas où la Serbie percevra sur les céréales et sur le bétail des droits d'entrée qui sont au moins égaux à la différence entre le droit de douane le plus élevé applicable à ces articles à l'entrée dans le territoire douanier austro-hongrois et le droit spécial de faveur concédé à la Serbie, l'Autriche-Hongrie ne demandera pas l'apposition d'un visa consulaire sur les certificats d'origine délivrés pour ces articles, aussi longtemps que la mesure dont il s'agit offrira dans la pratique des garanties suffisantes.

Chacune des Parties contractantes pourra exiger la présentation d'une traduction des certificats d'origine qui ne seraient pas dressés dans la langue employée dans son service douanier. Cette traduction pourra aussi être délivrée par un fonctionnaire du pays exportateur autorisé à se servir d'un sceau officiel.

Quant aux denrées coloniales, aux épices, aux huiles, aux fruits du midi, aux drogues, aux matières tinctoriales et à tanner, aux gommes et aux résines, il est entendu que ces articles importés de l'Autriche-Hongrie jouiront en Serbie du traitement conventionnel, même s'ils ne sont pas accompagnés de certificats d'origine.

Ad Article VIII.

1. Les dispositions de l'article VIII ne s'appliquent point:

- a) aux faveurs qui sont accordées à d'autres états limitrophes pour faciliter le commerce des frontières;
- b) aux obligations imposées à l'une des Parties contractantes par les dispositions d'une union

dzienia i gdyby w obec stosunków ogólnych, jakoteż ze względu na stopy cła i na warunki transportowe zachodziło podobieństwo do prawdy, że towary pochodzące z trzeciego państwa, które w odnośnym przypadku byłoby wyłączone od stosowania zasad największej przychylności, wprowadzane są z obszarów drugiej Strony kontraktującej.

Świadectwa te wystawiane być mogą przez Władzę miejscową miejsca wysyłki lub przez komorę ekspedycyjną znajdującą się czy to w głębi kraju, czy na granicy, albo też przez urząd konsulski; w razie potrzeby może wreszcie zastąpić je faktura, jeżeli odnośne Rządy uznają to za odpowiednie.

Świadectwa pochodzenia powinny być wystawiane bezpłatnie. Również bezpłatną być ma wiza konsulska na świadectwach pochodzenia wystawionych przez Władze miejscowe lub komory cłowe, gdyby uznana była za potrzebną.

W takim razie, gdyby Serbia nałożyła na zboże i bydło cła wchodowe, równe najmniej różnicy między odnośnym cłem najwyższem, które pobierane być ma od tych przedmiotów, gdy są wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, a cłem zniżonem dla Serbii, Austrii i Węgry nie będą żądały, żeby świadectwa pochodzenia, tyczące się tych przedmiotów, były opatrywane wizą konsulską, dopóki środek powyższy będzie w wykonaniu praktycznym dostatecznie zapewniał bezpieczeństwo.

Każda ze Stron kontraktujących będzie miała prawo żądania, żeby do świadectw pochodzenia wystawionych nie w języku, jakiego używa jej służba cłowa, dołączane były przekłady na ten język. Przekład taki może także być wystawiony przez urzędnika uprawnionego w kraju wywożącym do używania pieczęci urzędowej.

Co się tyczy towarów kolonialnych, korzeni, olejów, owoców południowych, materiałów aptecznych, farbierskich i garbarskich, gum i żywic, zgodzono się że z temi towarami, gdy z Austrii i Węgry wprowadzane będą do Serbii, postępować się będzie według zasad największej przychylności nawet bez okazania świadectwa pochodzenia.

Do artykułu VIII.

1. Postanowienia artykułu VIII. nie mają być stosowane:

- a) do ulg przyznanych innym Państwom ościenym dla ułatwienia obrotu granicznego;
- b) do zobowiązań, któreby na jedną ze Stron kontraktujących wkładały postanowienia zwią-

douanière déjà contractée ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

2. Le taux des droits de sortie n'est pas limité par ce traité; mais il est bien entendu que ces droits seront les mêmes pour toutes les directions dans lesquelles l'exportation se fait.

3. Seront observées conformément aux principes en vigueur en Autriche-Hongrie, quant au traitement douanier en Serbie, les règles suivantes:

a) L'intéressé sera libre de renvoyer à l'étranger, sans acquitter les droits de douane ou une taxe quelconque de consommation, les marchandises, même après les avoir examinées, qui auraient été déclarées à l'entrée, mais qui n'auraient pas encore passé dans le libre trafic, pourvu toutefois qu'il ne se soit pas, dans sa déclaration, rendu coupable d'une irrégularité qui justifierait une procédure pénale en matière de douane.

Dans ce cas on procédera, quant à la marchandise importée, conformément aux dispositions des lois des finances. La marchandise pourra de nouveau être réexportée, si la procédure pénale en matière de douane relative à la constatation, aura prouvé la justesse de la déclaration.

Dans tous les cas l'importateur aura à acquitter les taxes accessoires dues en vertu de l'article XI.

b) L'importateur a la faculté de demander la constatation du poids net au moyen du pesage réel; dans ce cas le résultat de ce pesage aura à servir de base à la tarification en remplacement de la tare fixée au tarif.

Ad Article X.

Les marchandises importées en Serbie ne pourront être grevées sous quelle dénomination que ce soit de taxes perçues au profit de l'Etat ou des communes, autres que des droits de douane, des taxes accessoires prévues à l'article XI, de l'impôt dit „Obrt“ et des taxes de consommation lesquelles sont admises seulement pour les articles de consommation.

Il est fait exception à cette disposition pour les cartes à jouer qui pourront être assujetties à un droit de timbre n'excédant toutefois pas un dinar par jeu.

L'impôt de l'Obrt, pourra comme par le passé, être perçu pendant la durée du présent traité, après l'acquiescement du droit d'importation, au taux maximum de 7⁰/₀ de la valeur des produits industriels et de 1⁰/₀ de la valeur des matières premières.

zku cłowego, już zawartego lub w przyszłości zawrzeć się mającego.

2. Cła wywozowe pobierane być mogą w dowolnej wysokości, ale tylko we wszystkich kierunkach obrotu.

3. Zgodnie z zasadami przyjętymi w Austrii i Węgrzech zachowywane będą w Serbii przy pobieraniu cła następujące prawidła:

a) Stronie wolno towary do wprowadzenia deklarowane, które nie weszły jeszcze w obrót wolny, nawet już po rewizji odesłać napowrót za granicę bez opłaty cła lub podatku konsumcyjnego, jednak tylko w tym razie, jeżeli w deklaracji swojej nie popełnił żadnego uchybienia uzasadniającego wytoczenie postępowania karnego.

W tym ostatnim przypadku postąpi się z towarem wprowadzonym według postanowień ustaw dochodowo - skarbowych, a jeżeli w postępowaniu karnem zostanie udowodnione, że deklaracja była prawdziwa, wolno będzie wywieść napowrót towar.

We wszystkich takich przypadkach strona winna opłacić należności poboczne przypadające w myśl artykułu XI.

b) Wprowadzający ma prawo żądać, żeby wagę czystą oznaczono przez rzeczywiste odważenie, w którym to razie zamiast tary w taryfie ustanowionej wynik tego rzeczywistego odważenia służyć ma za podstawę do wymierzenia opłaty.

Do artykułu X.

Towary do Serbii wprowadzane nie mogą być obciążane żadnymi opłatami pod jakąkolwiek nazwą istniejącymi, rządowymi lub gminnymi prócz ceł, należności dodatkowych w traktacie (artykuł XI) ustanowionych, obrtu i opłat akcyzowych, którym podlegają jedynie przedmioty konsumpcyjne.

Wyjątkowo pobierana być może od kart do gry opłata stęplowa wynosząca najwięcej 1 dinar od gry.

Obrt pobierany być może, dopóki traktat niemiecki będzie obowiązywał, jak dotąd, po opłaceniu cła wchodowego i wynosić ma najwięcej 7 proc. wartości fabrykatów a najwięcej 1 proc. wartości płodów surowych. Jednakże domagać się można

Toutefois, le paiement de l'Obrt ne pourra être exigé que pour des marchandises qui sont importées par des industriels ou par des négociants.

Le Gouvernement serbe s'oblige à percevoir l'Obrt sur les capitaux engagés en Serbie dans les affaires commerciales, de manière à ce que ces capitaux soient passibles à titre d'Obrt exactement des mêmes charges, auxquelles sont assujetties au même titre et au taux maximum susindiqué les marchandises importées de l'étranger. Ces marchandises n'auront dans aucun cas à acquitter l'Obrt itérativement lors du prélèvement de l'Obrt sur les capitaux de commerce respectifs.

Les dispositions spéciales, concernant la perception de l'Obrt sur la valeur des marchandises importées en Serbie, sont contenues dans l'annexe D. Le Gouvernement serbe prendra des mesures afin que la perception des droits de douane et la perception de l'Obrt se suivent immédiatement et que, par conséquent, les marchandises puissent être mises sans retard à la libre disposition de la partie intéressée.

Les articles de consommation sur lesquels des taxes de consommation pourront être prélevés à l'importation, soit pour le compte de l'Etat, soit pour celui des communes, sont les suivants: les boissons et les comestibles, le fourrage, les combustibles et les matières d'éclairage, ainsi que les matériaux de construction. Toutes les autres marchandises seront exemptes en Serbie du paiement de taxes de consommation.

La perception de ces taxes sur les dits articles de consommation à l'importation en Serbie pourra s'effectuer, quand même ces articles n'y seraient pas produits. Si toutefois ces articles étaient produits en Serbie, ils devront être frappés de taxes internes équivalentes.

Pour les articles dénommés ci-après les taxes de consommation (trošarina) ne dépasseront pas les taux suivants:

	les 100 kg poids net
Sucre raffiné	25 dinars
Sucreries, pâtisserie	50 „
Succédanés de café	30 „
Chocolat	50 „
Huile comestible	20 „
Poissons, salés, en saumure ou séchés, cuits, rôtis	30 „
Poissons, marinés, dans l'huile, conserves de poissons et de viande dans des boîtes hermétiquement fermées	60 „
Bougies de stéarine, de paraffine et similaires	18 „
Alcool, Cognac et autres spiritueux distillés	100 „
Rhum, liqueur, et autres spiritueux dulcifiés ou aromatisés	100 „

opłacania obrtu tylko od towarów wprowadzanych przez przemysłowców i kupców.

Rząd serbski zobowiązuje się pobierać obrt od kapitałów w Serbii obracanych w interesach handlowych w taki sposób, żeby kapitały te podlegały pod tytułem obrtu takiemu samemu ciężarowi podatkowemu, jakiemu podlegają z tego samego tytułu i w powyższej kwocie maksymalnej towary wprowadzane z zagranicy. Towary te będą przy poborze obrtu od kapitałów obrotowych, znajdujących się w kraju, w każdym razie wolne od ponownego poboru obrtu.

Postanowienia szczególne, tyżące się poboru obrtu od wartości towarów wprowadzanych do Serbii zawarte są w załączce D. Rząd królewsko serbski zobowiązuje się zaprowadzić takie urządzenia, żeby obrt pobierany był bezpośrednio po poborze ceł, iżby towary mogły być bez zwłoki oddawane stronie do wolnej dyspozycji.

Przedmiotami konsumcyjnymi, od których przy wprowadzeniu pobierana być może akcyza na rachunek Państwa lub gmin są następujące: napoje i żywność, pasza bydłęca, materiały opałowe, materiały do oświetlania i materiały budulcowe. Wszystkie inne towary są w Serbii uwolnione od akcyzy.

Od przerzeczonych przedmiotów konsumcyjnych, gdy są do Serbii wprowadzone, akcyza może także być pobierana, gdy przedmioty te nie są w Serbii produkowane; gdyby w Serbii były wyrabiane, muszą być obciążone takimi samymi opłatami wewnętrznymi.

Akcyza rządowa (trošarina) w Serbii od przedmiotów poniżej wymienionych nie może przenosić stóp następujących:

	Od 100 kg netto
Cukier rafinowany	25 dinarów,
Towary cukrowe, ciastka	50 „
Surogaty kawy	30 „
Czokolada	50 „
Oliwa stołowa	20 „
Ryby, solone, w zaprawie słojej lub suszone, gotowane, pieczone	30 „
Ryby, marynowane, w oliwie, konserwy rybne i mięsne w puszkach szczelnie zamkniętych	60 „
Świece stearynowe, parafinowe itp.	18 „
Spirytus, koniak i inne płyny wysokokowe, destylowane	100 „
Rum, likwor i inne napoje wysokokowe słodzone lub korzeniami zaprawione	100 „

Dans certaines villes ou circonscriptions restreintes des taxes de consommation communales pourront être prélevées sur les articles de consommation, importés de l'étranger: boissons, comestibles, fourrages, combustibles et matériaux d'éclairage, ainsi que matériaux de construction, à condition que les marchandises similaires qui y sont importées des autres parties du pays ainsi que les marchandises similaires qui sont produits dans le rayon où le droit d'accise est établi, soient frappées des mêmes taxes.

Les dispositions qui précèdent ne sont applicables aux marchandises autrichiennes ou hongroises que dans le cas où les provenances de tout autre pays sont soumises au même traitement.

Le Gouvernement Royal serbe prend l'engagement de régler la perception de la trošarina sur la production et la fabrication indigènes, de sorte, que la quantité totale de la production interne acquitte effectivement tout le montant de la taxe que paye l'importation étrangère.

Ne seront, par conséquent, pas accordées à la production et à la fabrication indigènes des faveurs spéciales, telles qu'elles résultent de l'abonnement etc.

Les dispositions sur la trošarina actuellement en vigueur en Serbie n'étant pas d'accord avec les principes énoncés dans le présent traité, le Gouvernement serbe s'oblige d'établir cette concordance à partir du jour de l'entrée en vigueur du traité. Par conséquent, à partir de cette date, la perception de la trošarina n'aura plus lieu surtout pour les articles énumérés ci-dessous: savon de toute sorte parfumé ou non, papier à cigarettes en livrets ou autrement découpé ou préparé pour fumeurs, allumettes et autres matières inflammables.

Ad Article XIV.

Le Gouvernement Royal de Serbie présentera à la Chambre serbe et tâchera à faire sanctionner dans le plus bref délai une loi sur les brevets d'invention, conforme aux principes internationaux adoptés à cet égard.

II. En ce qui concerne le tarif A (Droits à l'entrée en Serbie).

1.

Les parties accessoires peu importantes ne servant qu'à fixer et à joindre les parties des marchandises, p. ex. clous, rivets, vis, agrafes, fermoirs, crochets, clamps, cercles, ferrures ou bordures, charnières, verrous, serrures avec clefs, bandes, fils, ficelles, courroies, cordes; puis les ornements peu essentiels, les doublures intérieures ou les revêtements

W poszczególnych miastach lub ściślejszych obszarach akcyza gminna od przedmiotów konsumcyjnych (napojów, żywności, paszy bydłowej, materiałów opałowych, materiałów do oświetlania i materiałów budulcowych) zagranicznych pobierana być może w tym razie, jeżeli także same towary wprowadzane z głębi kraju i w obrębie obszaru akcyzowego produkowane, podlegają tej samej opłacie.

Postanowienia powyższe stosują się jednak do towarów austriackich lub węgierskich tylko wtedy, jeżeli tak samo będą im podlegały towary wprowadzane z wszystkich innych krajów.

Rząd królewsko serbski zobowiązuje się pobór troszariny od produktów i fabrykatów krajowych uregulować w ten sposób, żeby cała ilość produkcji krajowej podlegała rzeczywiście całkowitej takiej opłacie, jakiej podlega przywóz zagraniczny,

Z tego powodu nie będą czynione produkcji i fabrykacji krajowej żadne ulgi szczególne jakieby np. wynikały z opłacania podatku ryczałtowo itp.

Ponieważ postanowienia dotyczące się troszariny, obecnie w Serbii obowiązujące, nie całkiem zgadzają się z zasadami w traktacie niniejszym przyjętymi, Rząd serbski zobowiązuje się uczynić je z nim zgodnymi od dnia, w którym traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, przeto w szczególności, począwszy od tego dnia troszarina nie będzie już pobierana od następujących przedmiotów: od mydła wszelkiego rodzaju wonnego i nie wonnego, od papieru cygaretoowego w książeczkach i w inny sposób pociętego albo dla palących przysposobionego, od zapalek i innych towarów podpałowych.

Do artykułu XIV.

Rząd królewsko serbski przedstawi Izbie serbskiej w najbliższym czasie ustawę o przywilejach zgodną z zasadami w obrocie międzynarodowym przyjętymi i będzie się starał o uzyskanie jej zatwierdzenia.

II. Do taryfy A (Cła od towarów wprowadzonych do Serbii).

1.

Części składowe nie istotne, służące tylko do przytwierdzenia i połączenia poszczególnych części składowych towarów, np. gwoździe, nity, śruby, haftki, zawiaski, klamerki, haczyki, obręcze, okucia, rygle, zamki (z kluczami), tasiemki, nitki, sznurki, rzemienie, postronki, tudzież ozdoby nie istotne, podszewka wewnętrzna lub wyklejenie dna, nie

de fond: n'auront pas d'influence sur le traitement douanier. Par conséquent, les marchandises respectives seront, malgré ces accessoires, à déclarer et à tarifier en douane d'après l'article du tarif auquel elles appartiennent selon leurs autres parties.

2.

Sont compris dans le tarif A sous la désignation de matières communes ou ordinaires toutes les matières autres que les suivantes: métaux précieux, métaux finement dorés ou argentés, pierres précieuses et pierres demi-précieuses, perles fines, coraux véritables, écaille véritable, ivoire véritable, nacre véritable, écume de mer, ambre et imitations d'ambre à l'exception de celles en verre, soieries.

3.

Les simples coutures et ourlets sur les couvertures, tapis, rideaux, fichus et autres articles ajustés sont indifférents au point de vue de la tarification des tissus et autres étoffes.

4.

Les étuis et autres emballages intérieurs seront taxés séparément selon leur espèce, à moins qu'ils ne soient admis en franchise d'après les dispositions sur la tare.

5.

Ad N° 9 a) 2. Les draps grossiers dont la qualité répond aux échantillons établis d'un commun accord, acquitteront sans égard à leur dénomination commerciale en Serbie le droit de 25 dinars d'après le N° 9 a) 2.

6.

Ad N° 25 a). Sont compris sous le nom de pierres de basalte artificielles les dalles de pavage, fabriquées de grès commun, appelées Klinker.

7.

Ad N° 30 c) 1. Seront tarifés au droit de 4.50 dinars tous les clous sans distinction de la fabrication (à la main ou à la machine), du travail (noirs, polis à la machine ou blanchis, bleus au four etc.) et de l'emploi; sont par conséquent admis à ce droit même les clous à ferrer.

8.

A la catégorie XVII. Les imitations d'ambre en verre ne sont pas considérées comme articles en ambre imité.

będą miały wpływu na postępowanie cłowe. Odnoszące towary trzeba więc deklarować i takowe odnoszone będą do taryfy, bez względu na części przydatkowe, jako towary tej pozycji taryfy, do której należą według innych swoich części składowych.

2.

Przez materiały pospolite lub ordynarne w duchu taryfy A rozumieć należy wszelkie materiały, z wyjątkiem następujących: metale szlachetne, metale nieszlachetne pozłacane lub posrebrzane prawdziwym złotem lub srebrem, kamienie szlachetne i półszlachetne, perły prawdziwe, korale prawdziwe, żółwiny prawdziwe, kość słoniowa prawdziwa, morska pianka, bursztyn i podobizny bursztynu z wyjątkiem szklanych, towary jedwabne.

3.

Szwy i obrąbki proste u okryć, kobiereców, firanek, chustek i innych towarów przyrządzonych nie mają wpływu przy odnoszeniu do taryfy tkanin i innych materyj.

4.

Pudełka i inne futerały wewnętrzne, o ile według postanowień o tarze nie są od cła uwolnione, szacuje się oddzielnie podług ich własności.

5.

Do N° 9 a) 2. Sukna grube, których gatunek zgadza się z próbkami typowymi za wspólną zgodą przyjętymi, wpuszczane będą za opłatą cła, w kwocie 25 dinarów według N° taryfy 9 a) 2 bez względu na pospolitą ich nazwę handlową w Serbii.

6.

Do N° 25 a). Nazwa kamienie bazaltowe sztuczne obejmuje płyty brukarskie (Klinker) z kamionki pospolitej wyrabiane.

7.

Do N° 30 c) 1. Opłacie cłowej po 4.50 dinara podlegają wszelkie gwoździe bez względu na wykonanie (ręcznie lub maszyną), na wyrób (czarne, połyskujące, błękitnawe itp.) i przeznaczenie; w szczególności należą do tej pozycji także ufnale.

8.

Do grupy XVII. Podobizny bursztynu zrobione ze szkła, nie są uważane za przedmioty zrobione z podobizny bursztynu.

9.

A la catégorie XVIII. Dans la tarification convenue pour les habits confectionnés et autres confections, il ne sera pas tenu compte des doublures, boutons, passements, parties brodées, rubans, bordures, garnitures etc. Ces confections seront par conséquent taxées selon la matière dominante en quantité à la superficie extérieure.

Sont compris sous la désignation de „tous les autres articles“ des Nos 62 a), b) 1—9 et 64 b) les articles qui, en tant qu'ils ne sont pas tarifés ailleurs dans le présent tarif conventionnel, doivent rentrer dans les dites positions du Tarif général serbe d'après la classification actuelle.

Le présent protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange de ratifications sur le traité auquel il se rapporte, a été dressé en double expédition à Vienne le $\frac{9 \text{ août}}{28 \text{ juillet}}$ 1892.

(L. S.) **Kálnoky** m. p.

(L. S.) **G. S. Simitch** m. p.

(L. S.) **St. R. Popovitch** m. p.

(L. S.) **Dr. Lazar Patchou** m. p.

(L. S.) **K. Stéfanovitch** m. p.

(L. S.) **M. Milovanovitch** m. p.

9.

Do grupy XVIII. Przy odnoszeniu do taryfy odzieży gotowej i innych ubiorów, podszewka, guziki, pasamony, wstążki, obszewki, wypustki, hafty, garnitury itp. będą pomijane i ubiory te szacowane będą podług materiału przeważającego na stronie zewnętrznej.

W numerach 62 a), b) 1—9 i 64 b) nazwa wszelkie inne przedmioty obejmuje te przedmioty, które w niniejszej taryfie traktatowej nie są gdzieindziej wymienione, a według przyjętej klasyfikacji należą do rzeczonych pozycji taryfy serbskiej powszechnej.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacji, przez samą wymianę ratyfikacji traktatu, do którego się odnosi, uważany będzie za przyjęty i potwierdzony, spisany został w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia $\frac{9. \text{ sierpnia}}{28. \text{ lipca}}$ 1892.

(L. S.) **Kálnoky** m. p.

(L. S.) **G. S. Simicz** r. w.

(L. S.) **St. R. Popowicz** r. w.

(L. S.) **Dr. Łazarz Paczou** r. w.

(L. S.) **K. Stefanowicz** r. w.

(L. S.) **M. Milowanowicz** r. w.

Załączka D.

Dispositions concernant la perception de l'Obrt sur la valeur des marchandises importées en Serbie.

§. 1.

Les marchandises importées en Serbie et passibles de l'Obrt doivent être accompagnées d'une déclaration sur la valeur servant de base à l'application de cet impôt. Dans cette déclaration doivent être indiquées la valeur et la dénomination commerciale de l'article importé.

Le prix de vente réel de l'objet importé, au lieu de production ou d'expédition, augmenté des frais de transport et, s'il y a lieu, de ceux d'assurance et de commission, réellement survenus pour l'importation jusqu'à la frontière en Serbie, constituera la valeur de la marchandise, qui devra servir de base à l'application de l'Obrt.

L'importateur devra joindre à sa déclaration la facture de vente et la lettre de voiture ou le connaissement.

La valeur de la marchandise sera portée sur la déclaration en dinars (francs) et fractions. Si la valeur est indiquée dans la facture en florins v. a., elle sera, pour l'application de l'Obrt, réduite en francs sur la base du cours moyen qu'avait la pièce de 20 francs aux bourses de Budapest ou de Vienne au mois qui précédait le mois dans lequel la déclaration a été faite. Le Ministère Royal des finances de Serbie publiera ce cours moyen. Les frais de transport, d'assurance et de commission seront réduits sur la même base.

§. 2.

La visite des marchandises pour l'application de l'Obrt aura lieu dans les 48 heures qui suivent la déclaration.

Si le bureau de l'Obrt juge insuffisante la valeur déclarée, il aura, dans les 24 heures après la visite, le droit de déclarer qu'il retient la marchandise en payant à l'importateur le prix déclaré par lui, majoré de 10 pour 100; il est entendu que dans ce cas l'Obrt ne sera pas perçu et que le droit de douane ainsi que les taxes accessoires qui ont déjà été acquittés seront restitués. Ce paiement devra être effectué dans les quinze jours qui suivent la déclaration de préemption.

Si le bureau de l'Obrt ne déclare pas, dans les 24 heures après la visite, vouloir user du droit de préemption, il aura, après l'expiration de ce terme, à délivrer sans délai la marchandise, contre acquittement du droit de l'Obrt calculé d'après la valeur déclarée par l'importateur.

Postanowienia, dotyczące się poboru obrtu od wartości towarów do Serbii wprowadzanych.

§. 1.

Wprowadzając do Serbii towary, podlegające tam opłacie zwanej obrt, złożyć należy deklarację wartości, która służy za podstawę do wymierzenia tego podatku. W deklaracji tej podaje się prócz wartości, także nazwę handlową wprowadzanego przedmiotu.

Wartość towaru, służąc mająca za podstawę do wymierzenia obrtu stanowi rzeczywista cena kupna wprowadzanego przedmiotu w miejscu wyrobu lub wysłania z doliczeniem kosztów transportu, a według okoliczności także kosztów ubezpieczenia i komisyjnych, jakie rzeczywiście celem wprowadzenia do Serbii poniesiono aż do punktu wchodowego na granicy.

Wprowadzający winien dołączyć do deklaracji fakturę sprzedawcy, tudzież list przewozowy lub kartę ładunkową.

Wartość towaru podać należy w deklaracji w dinarach (frankach) i ich ułamkach. Jeżeli wartość fakturowa wyrażona jest w walucie austriackiej, zamienić ją należy do wymierzenia cła na franki podług kursu średniego 20frankówki w miesiącu przed miesiącem deklaracji na giełdzie budapeszteńskiej lub wiedeńskiej. Kurs ten średni ogłasza będzie królewsko serbskie Ministerstwo skarbu. Tenże sam stosunek służyć ma za podstawę do zamiany waluty kosztów transportu, ubezpieczenia i komisyjnych.

§. 2.

Rewizya towarów w celu wymierzenia obrtu odbywać się będzie w 48 godzin po złożeniu deklaracji.

Jeżeli urząd podatkowy uzna, że wartość deklarowana jest za niska, ma prawo oświadczyć w przeciągu 24 godzin po wykonaniu oględzin, że towar zatrzymuje za wyplatą wartości deklarowanej towaru z dodatkiem 10procentowym. Rozumie się, że w przypadku tym obrtu się nie pobiera i że się cło z należyciami pobocznymi już opłaconemi, zwraca. Wyplata nastąpić ma w ciągu dni 14 od dnia zapowiedzenia pierwokupu.

Jeżeli urząd podatkowy w przeciągu 24 godzin od rewizji towaru nie oświadczy, że chce wykonać prawo pierwokupu, winien po upływie tego terminu wydać towar za opłatą obrtu, który wymierzony będzie podług deklaracji wartości przez wprowadzającego złożonej.

L'importateur contre lequel le bureau de l'Obrt voudra exercer le droit de préemption, pourra, dans les huit jours après que la décision respective lui aura été communiquée, s'il le préfère, demander l'estimation de la marchandise par des experts. La même faculté appartiendra au bureau de l'Obrt, lorsqu'il ne jugera pas convenable de recourir immédiatement à la préemption; seulement il devra communiquer à l'importateur sa décision à l'égard de cette expertise dans les 24 heures qui suivent la visite. De quelque côté que l'expertise ait été réclamée, le bureau de l'Obrt sera tenu à délivrer à la libre disposition de l'importateur, s'il le demande, la marchandise, en retenant des échantillons, à condition toutefois que l'importateur fournisse caution suffisante à garantir l'impôt de l'Obrt et le supplément qui pourrait résulter de l'expertise.

§. 3.

Le droit de préemption du bureau de l'Obrt est déchu dès que l'expertise est demandée, soit par ce bureau, soit par l'importateur.

Si l'expertise constate que la valeur de la marchandise ne dépasse pas de plus de 5 pour cent la valeur déclarée par l'importateur, l'Obrt sera perçu sur le montant de la déclaration.

Si la valeur constatée par l'expertise de l'Obrt est de plus de 5 pour cent la valeur déclarée, passe sera perçu sur la valeur déterminée par les experts.

Cet impôt sera augmenté de 50 pour cent à titre d'amende, si l'évaluation des experts est de 10 pour cent supérieure à la valeur déclarée.

Il pourra même être prélevé 100 pour cent de l'Obrt à titre d'amende, si le bureau de l'Obrt a déclaré dans le terme prescrit de vouloir préempter, mais que sur la demande de l'importateur la remise de la marchandise et l'expertise ont déjà eu lieu, et que la valeur déterminée par les experts dépasse de 15 pour cent la valeur déclarée.

Les frais d'expertise seront supportés par le déclarant, si la valeur déterminée par l'expertise excède de plus de 5 pour cent la valeur déclarée; dans le cas contraire ils seront supportés par le bureau de l'Obrt.

Aussitôt que l'impôt de l'Obrt et l'amende résultant de l'expertise auront été perçus par le bureau de l'Obrt, la marchandise sera délivrée à l'importateur, ou, si la marchandise avait déjà été retirée, le reste du montant du cautionnement lui sera rendu sans délai.

§. 4.

En cas d'expertise le chef du bureau de l'Obrt et l'importateur nommeront chacun un expert dans les huit jours qui suivent la demande de l'expertise.

Wprowadzający, przeciw któremu urząd podatkowy chce wykonać prawo pierwokupu, może, jeżeli tak woli, zażądać w przeciągu dni ośmiu od otrzymania odnośnego orzeczenia urzędu podatkowego, żeby towar został przez biegłych oszacowany. Toż samo prawo służy urzędnikowi podatkowemu, jeżeli nie uzna za stosowne przystąpić natychmiast do pierwokupu; winien jednak decyzyą swoją co do zasięgnięcia opinii biegłych oznajmić wprowadzającemu w ciągu 24 godzin po wykonaniu oględzin. Przez którąkolwiek stronę biegli byliby wzywani, urząd podatkowy winien będzie wydać towar wprowadzającemu do wolnej dyspozycyi, jeżeli tego zażąda, pod warunkiem zestawienia próbek i dostatecznego zabezpieczenia tak obrtu, jak i dodatku, który w skutek wezwania biegłych będzie zapewne potrzebny.

§. 3.

Prawo pierwokupu, służące urzędowi podatkowemu ustaje, jak tylko bądź urząd podatkowy, bądź wprowadzający zażąda wezwania biegłych.

Jeżeli biegli orzekną, że wartość towaru przewyższa wartość przez wprowadzającego deklarowaną najwięcej o 5 od sta, obrt wymierzony będzie podług wartości deklarowanej.

Jeżeli wartość oznaczona przez biegłych przenosi o więcej niż 5 procent wartość deklarowaną, ściągnąć należy obrt podług wartości oznaczonej przez biegłych.

Jeżeli zaś wartość podana przez biegłych będzie o 10 procent większa od deklarowanej, w takim razie obrt będzie za karę podwyższony o 50 procent.

Obrt może być za karę podwyższony nawet aż do 100 od sta, jeżeli urząd podatkowy w czasie właściwym oświadczył, że chce prawo pierwokupu wykonać, atoli na wniosek strony wydał towar i biegli zostali wezwani, a wartość przez nich oznaczona wynosiła o 50 procent więcej niż deklarowana.

Koszta oceny wartości przez biegłych ponosi deklarujący, jeżeli wartość przez nich podana przewyższa deklarowaną o więcej niż 5 od sta; w przeciwnym razie ponosi je urząd podatkowy.

Jak tylko podatek i grzywna z wezwania biegłych wynika zostaną ściągnięte, urząd podatkowy winien wydać towar wprowadzającemu, lub jeżeli tenże już go odebrał, zwrócić mu niezwłocznie resztę zabezpieczenia.

§. 4.

Gdy biegli mają być wezwani, przełożony urzędu podatkowego, tudzież wprowadzający, w ciągu dni ośmiu po zażądaniu wezwania biegłych, wy-

En cas de partage de voix ou même au moment de la constitution de l'arbitrage, si l'importateur le requiert, les experts choisiront un tiers arbitre. S'il y a désaccord entre eux, le tiers arbitre sera nommé par le président du tribunal de commerce compétent ou, aux endroits où il n'existe pas de tribunal de commerce, par le président du tribunal de première instance compétent.

La décision arbitrale devra être rendue dans les huit jours qui suivront la nomination des arbitres.

Powyższy Traktat handlowy łącznie z protokołem końcowym i załączkami zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 30. czerwca 1893.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

105.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu handlu i rolnictwa z dnia 30. czerwca 1893,

tyczące się wykonania Traktatu handlowego z dnia 9. sierpnia 1892, pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią.

W przedmiocie wykonania Traktatu handlowego pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Serbią dnia 9. sierpnia 1892 zawartego (Dz. u. p. Nr. 104 z r. 1893) rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko-węgierskimi, co następuje:

1. Wydanie urzędowe taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego zmienia się, a względnie uzupełnia w sposób następujący:

Do Nr. t. 23. *Kukurydza, jako ulga pograniczna dla przywozu z Serbii, na mocy traktatu 25 c. od 100 kg.*

Do Nr. t. 23 bis. *Jęczmień, jako ulga pograniczna dla przywozu z Serbii, na mocy traktatu 25 c. od 100 kg.*

Do Nr. t. 24. *Pszenica, żyto i półzboże, jako ulga pograniczna dla przywozu z Serbii, na mocy traktatu 75 c. od 100 kg.*

Uwaga 2 do Nr. t. 24. uchylona została od dnia 1. lipca 1893, przeto należy ją wykreślić.

Do Nr. t. 32 b). *Zamiast „śliwki suszone; powidła gotowane bez cukru; jako ulga pograniczna dla przywozu z Serbii, na mocy traktatu 1 zł. 50 c. od 100 kg“ wpisać należy: „śliwki suszone i powi-*

hierają po jednym sędzi polubownym. W razie równości głosów lub na żądanie wprowadzającego, zaraz przy tworzeniu sądu polubownego dwaj biegli wybrać mają trzeciego na rozjemcę. Jeżeli co do wyboru rozjemcy nie mogą się zgodzić, zamianuje go prezes właściwego Sądu handlowego, lub gdzieby takiego nie było, prezes właściwego Sądu pierwszej instancyi.

Wyrok Sądu polubownego wydany być powinien w ciągu najbliższych dni ośmiu po zamianowaniu sędziów polubownych.

dla bez przydania cukru, jako ulga pograniczna dla przywozu z Serbii, na mocy traktatu . 1 zł. 50 c. od 100 kg“.

Do Nr. taryfy 77 a. *Zamiast „wina serbskie w beczkach (z okolicy Poszarewaczu, Negotina, Semendry i Niszu) jako ulga pograniczna, na mocy traktatu 3 zł. 20 c. od 100 kg“ wpisać należy: „wina serbskie w beczkach, z obwodów krajeńskiego, tymockiego, kruszewackiego, morawskiego i toplickiego, jako ulga pograniczna na mocy traktatu 3 zł. 20 c. od 100 kg“.*

Do Nr. t. 322. *Chlorek wapna, na mocy traktatu 75 c. od 100 kg.*

2. Pod względem udowadniania pochodzenia z Serbii co do rodzajów zboż, którym przyznano niżenie w razie wprowadzania bezpośrednio do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego przez wspólną granicę, t. j. kukurydzy, jęczmienia, owsa, pszenicy, żyta i półzboża, zatrzymują się aż do dalszego zarządzenia dotychczasowe przepisy.

Pobieranie cła zniżonego od wina serbskiego w beczkach w razie wprowadzania go bezpośrednio do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego przez wspólną granicę cłową podlega warunkowi, żeby dołączone było świadectwo pochodzenia, według przepisu wystawione, przez właściwe c. i k. austriacko-węgierskie konsulaty w Serbii wizowane, potwierdzające, że odnośne wino jest winem naturalnem i pochodzi z obwodu krajeńskiego, tymockiego, kruszewackiego i toplickiego.

Zarządzenia niniejsze nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1893.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 106.)

106.

Umowa tycząca się chorób zaraźliwych bydła z dnia 9. sierpnia
1892,

pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią.

(Zawarta w Wiedniu dnia 9. sierpnia 1892, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 20. czerwca 1893, poczem ratyfikacje wzajemne wymienione zostały dnia 30. czerwca 1893 w Wiedniu.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium
facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illis Regentium Serbiae Regni nomine Majestatis Suae Serbiae Regis simul cum tractatu de promovendis et dilatandis commercii relationibus $\frac{\text{die nona mensis augusti}}{\text{die vigesima octava mensis julii}}$ anni elapsi stabilito ad transitum cum pecudibus et rebus beluinis quam maxime faciliorem reddendum specialis conventio Viennae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, d'une part,

et

la Régence du Royaume de Serbie au nom de sa Majesté le Roi de Serbie, d'autre part,

désirant faciliter, même en temps d'épizooties, le commerce des animaux, des peaux et autres produits bruts d'animaux dans les limites des précautions à prendre contre la propagation de ces maladies, ont résolu de conclure à cet effet une nouvelle convention et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur Gustave Comte Kálnoky de Kőröspatak, Son Conseiller intime actuel et chambellan, Général de Cavalerie, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères,

La Régence du Royaume de Serbie:

Monsieur Georges S. Simitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Serbie près Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie;

Monsieur Stévan Popovitch, Conseiller d'Etat;

Monsieur le Docteur Lazar Patchou, Directeur des Monopoles du tabac et du sel;

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski z jednej strony,

tudzież

Regencya królestwa serbskiego w imieniu Najjaśniejszego Króla serbskiego, z drugiej strony,

pragnąc, żeby handel bydłem, skórami i tym podobnymi płodami zwierzęcymi surowymi nawet w czasie, gdy między bydłem panują choroby zaraźliwe mógł się odbywać o ile na to pozwolą środki ostrożności przeciw rozszerzaniu się tych chorób użyte, postanowili zawrzeć w tym celu nową umowę i mianowali do tego Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

pana Gustawa hrabiego Kálnoky z Kőröspatak, Swego rzeczywistego Radcę tajnego i szambelana, generała jazdy, Swego Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych;

Regencya królestwa serbskiego:

pana Jerzego S. Simicza, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra serbskiego przy Najjaśniejszym Cesarzu austriackim, Królu czeskim itd. i Królu Apostolskim węgierskim;

pana Stefana Popowicza, radcę stanu;

pana Dra Łazarza Paczou, dyrektora monopolu tytoniowego i solnego;

Monsieur Kosta Stéfanovitch, Inspecteur des douanes au Ministère des finances; et

Monsieur Milovan Milovanovitch, commissaire du Gouvernement auprès la Banque Nationale,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

L'entrée des animaux, des produits bruts d'animaux et des objets pouvant servir de véhicules à la contagion, des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre Partie, peut être limitée à des stations-frontière spécialement désignées et y être soumis au contrôle vétérinaire de la part de l'Etat sur les territoires duquel l'importation doit avoir lieu.

Article 2.

Les animaux, les produits bruts d'animaux et les objets mentionnés à l'Article 1er ne pourront être introduits des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre sans la présentation d'un certificat d'origine et de santé. Ce certificat sera délivré par l'autorité locale et devra contenir, s'il se réfère à des animaux, l'attestation d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou spécialement délégué à cet effet par l'autorité compétente de l'Etat, constatant qu'il a visité les animaux et les a trouvés en bonne santé.

Dans le cas où le certificat d'origine et de santé, ainsi que toutes les annotations portées sur ce certificat ne seraient pas rédigés dans la langue de service du pays destinataire, on ajoutera une traduction légalisée dans cette langue.

Le certificat devra renfermer les données nécessaires pour vérifier l'origine des animaux, des produits bruts d'animaux et des objets pouvant servir de véhicules à la contagion, ainsi que la route suivie jusqu'à la station d'entrée; l'attestation du médecin vétérinaire doit de même contenir l'indication qu'il ne s'est produit, au lieu de provenance et dans les communes voisines, pendant les derniers 40 jours avant l'expédition, aucun cas de peste bovine ou d'une autre maladie contagieuse pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite par la loi et qui est transmissible à l'espèce d'animaux pour lesquels le certificat a été délivré. Lorsqu'il s'agit d'animaux, il doit de plus être constaté que, avant leur départ, ils ont passé dans le lieu de provenance 40 jours au moins.

pana Kostę Stefanowicza, inspektora celnego w Ministerstwie skarbu; i

pana Milana Milowanowicza, komisarza rządowego przy banku narodowym,

który okazane sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje znalazłszy w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Wprowadzanie zwierząt, płodów zwierzęcych surowych i przedmiotów, z którymi zaraza mogłaby być roznoszona, z obszarów jednej ze Stron kontraktujących, do obszarów drugiej Strony, może być ograniczone do stacyi pogranicznych szczegółowo oznaczonych, a państwo, na którego obszar przedmioty te będą wprowadzane, może poddać takowe kontroli weterynarskiej.

Artykuł 2.

Zwierzęta, płody surowe zwierzęce i przedmioty w artykule 1 wzmiankowane, nie mogą być wprowadzane z obszarów jednej ze Stron kontraktujących, do obszarów drugiej Strony bez okazania świadectwa pochodzenia i zdrowia. Świadectwo to, które wydawać będzie Władza miejscowa, zawierać powinno, jeżeli się tyczy zwierząt, potwierdzenie weterynarza rządowego, lub przez właściwą Władzę rządową do tego celu wydelegowanego, że zwierzęta badał i przekonał się o ich zupełnem zdrowiu.

Jeżeli świadectwo pochodzenia i zdrowia (przepustka), tudzież wszelkie zapiski w tem świadectwie nie są ułożone w języku służbowym kraju przeznaczenia, dołączany będzie przekład urzędownie uwierzytelniony na ten język.

Świadectwo zawierać powinno szczegóły potrzebne do stwierdzenia pochodzenia zwierząt, płodów surowych zwierzęcych i przedmiotów, z którymi zaraza mogłaby być roznoszona, jakoteż drogi przebytej aż do stacyi wchodowej; potwierdzenie lekarza powinno również poświadczać, że w miejscu pochodzenia i w gminach sąsiednich nie zdarzył się w ostatnich dniach 40 przed wysłaniem transportu ani jeden przypadek księgosuszu lub innej choroby zaraźliwej, co do której jest prawem przepisany obowiązek donoszenia o jej pojawieniu się, a która może udzielać się temu rodzajowi zwierząt, dla których świadectwo jest wystawione. Gdy chodzi o zwierzęta, powinno być nadto stwierdzone, że takowe przed wysłaniem stały w miejscu pochodzenia najmniej dni 40.

En ce qui concerne les animaux des espèces chevaline, asine et bovine, ces certificats doivent être délivrés pour chaque pièce séparément; les animaux de race ovine, caprine et porcine peuvent être compris cumulativement dans un seul certificat.

La validité des certificats est fixée à huit jours. Si cette durée expire pendant le transport, les animaux devront, afin que les certificats soient valables pour une nouvelle durée de huit jours, être soumis à la visite d'un vétérinaire de l'Etat ou spécialement délégué à cet effet par l'autorité compétente de l'Etat. Le résultat de cette visite sera attesté sur les certificats.

S'il s'agit de transports effectués par chemin de fer ou par bateau, les animaux doivent être soumis avant l'embarquement à la visite d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou spécialement délégué à cet effet par l'autorité compétente de l'Etat. Le résultat de l'inspection devra être noté sur le certificat.

Seront, toutefois, admis à l'entrée, sans être accompagnés de certificats d'origine, la graisse et le suif fondus, la laine lavée dans des établissements industriels, emballée dans des sacs clos, et les boyaux séchés ou salés en caisses ou barils clos.

Article 3.

Les transports qui ne répondent pas aux dispositions qui précèdent, ainsi que les animaux que le médecin vétérinaire, à leur passage de la frontière, trouve atteints ou suspects d'une maladie contagieuse, enfin les animaux qui ont été transportés ou ont eu un contact quelconque avec des animaux malades ou suspects d'être atteints d'une maladie contagieuse, pourront être refoulés à la station d'entrée. Le médecin vétérinaire à la frontière doit noter le motif du renvoi sur le certificat et l'attester par sa signature. L'autorité compétente de frontière donnera, par la voie la plus directe et sans retard, avis du renvoi et de sa cause à l'autorité administrative du district-frontière du pays exportateur.

Si, parmi des animaux transportés directement en chemin de fer (ou par bateau), la présence d'une maladie contagieuse n'est reconnue qu'après leur entrée dans le pays de destination au moment du débarquement, ce fait doit être consigné dans un procès-verbal dressé en présence d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou spécialement délégué à cet effet par l'autorité compétente de l'Etat, et tout le transport doit être renvoyé immédiatement à la station de départ. Copie du procès-verbal sera transmise sans délai au Gouvernement respectif.

Sur la demande du propriétaire, l'autorité administrative du pays destinataire, respectivement de la localité où la maladie des animaux importés a été constatée et d'où le renvoi du transport aurait

Dla koni, mułów, osłów i rogacizny wystawiać należy oddzielne przepustki dla każdej sztuki z osobna; dla owiec, kóz i świń wydawane być mogą przepustki zbiorowe.

Do ważności przepustek ustanawia się termin ośmiodniowy. Gdyby termin ten upłynął podczas transportu, przepustka może być ważna jeszcze przez następne dni ośm, jeżeli weterynarz rządowy lub przez Władzę rządową osobno do tego upoważniony zbada bydło ponownie i wycisk badania zapisze w przepustce.

Jeżeli bydło przewozi się koleją żelazną lub statkiem, zwierzęta powinny być przed ładowaniem poddane osobnej rewizji, którą wykonać ma weterynarz rządowy lub przez Władzę rządową osobno do tego upoważniony i wynik powinien być w przepustce zapisany.

Pozwala się wprowadzać bez świadectwa pochodzenia łój i tłuszcz topiony, wełnę fabrycznie mytą i w worach zamkniętych upakowaną, tudzież jelicita suszone lub solone w zamkniętych pakach lub beczkach transportowane.

Artykuł 3.

Posyłki nie czyniące zadość przepisom powyższym, tudzież zwierzęta, które weterynarz, gdy będą przebywały granicę, uzna za dotknięte chorobą zaraźliwą lub za podejrzone o nią i zwierzęta, które były transportowane lub w jakikolwiek inny sposób miały styczność ze zwierzętami choremi lub podejrzanymi, mogą nie być wpuszczone do stacyi wejścia.

Weterynarz pograniczny winien zanotować w przepustce przyczynę odesłania bydła i stwierdzić swoim podpisem. Właściwa Władza pograniczna uwiadomi bezpośrednio i niezwłocznie Władzę administracyjną okręgu pogranicznego kraju wysyłającego, o nie wpuszczeniu bydła i o przyczynie tego.

Jeżeli pomiędzy zwierzętami, wiezionymi bezpośrednio koleją żelazną (lub statkiem) dostrzeżona będzie choroba zaraźliwa dopiero przy wylądowaniu po wejściu zwierząt do kraju przeznaczenia, spisany będzie wywód słowny w obecności weterynarza rządowego, lub do tego osobno przez Władzę rządową upoważnionego i na podstawie takowego cały transport odesłany zostanie niezwłocznie do stacyi odjazdu. Odnosnemu Rządowi przesłany będzie niezwłocznie odpis tego protokołu.

Na żądanie właściciela, Władza administracyjna kraju przeznaczenia, a względnie Władza tego miejsca, w którym u zwierząt wprowadzonych choroba została stwierdzona i z którego transport został

dû s'opérer, peut permettre qu'en les faisant abattre sur le champs la valeur des animaux soit réalisée, pourvu toutefois que la nature de la maladie n'exclue pas une pareille mesure. Sous ce rapport les animaux importés des territoires de l'une des Parties contractantes dans les territoires de l'autre seront traités comme les animaux du pays.

Article 4.

L'Autriche-Hongrie, pour s'assurer du bon état de santé des animaux d'origine serbe, se réserve le droit de les soumettre, après leur passage de la frontière, à une inspection et observation vétérinaires ultérieures dans des localités spécialement désignées à cet effet. Ces localités ne pourront être situées qu'aux points-frontière ou au marché principal des bestiaux sur lequel les animaux sont dirigés pour être mis en vente. Cette observation ne s'étendra pas au delà de 8 jours.

Le Gouvernement Royal de Serbie sera informé des conditions sous lesquelles s'effectueront l'inspection et l'observation en question.

On prendra surtout les dispositions nécessaires pour que, pendant la durée de cette observation, les animaux puissent être convenablement aménagés, entretenus et trafiqués.

Après l'expiration de ce temps d'observation, les animaux d'origine serbe seront traités, en ce qui concerne la circulation dans l'intérieur, au point de vue de la police vétérinaire, sur un pied égal avec les animaux indigènes.

Article 5.

Lorsque la peste bovine éclate dans les territoires de l'une des Parties contractantes, l'autre Partie a le droit de prohiber ou de limiter temporairement l'importation des ruminants, des pores et des produits bruts d'animaux, ainsi que des objets pouvant servir de véhicules à la contagion.

L'interdiction ou la restriction de l'importation des animaux, produits et objets susdits sera levée 40 jours après l'extinction de la maladie et après que la désinfection aura été opérée.

Article 6.

Aussi longtemps que la péripneumonie contagieuse règne parmi le bétail de l'une des Parties contractantes, l'autre Partie aura le droit de prohiber l'entrée des animaux de l'espèce bovine provenant des contrées infectées (en Autriche: capitansats de district; en Hongrie: comitats; en Serbie: districts). Lorsque ces animaux proviennent des contrées indemnes de l'une des Parties contractantes, l'autre

na powrót odesłany, może pozwolić, żeby zwierzęta zostały natychmiast pozabijane i spieniężone, jeżeli rodzaj choroby nie wyklucza takiego środka. Pod tym względem ze zwierzętami wprowadzonymi z obszarów jednej ze Stron rokujących, do obszarów drugiej Strony, postępować się będzie tak samo jak z krajowemi.

Artykuł 4.

Austria i Węgry, pragnąc zapewnić się o dobrym stanie zdrowia zwierząt pochodzenia serbskiego, zastrzegają sobie prawo poddawania ich, gdy przejdą granicę, badaniu i obserwowaniu weterynarskiemu w miejscach osobno do tego celu wyznaczonych. Odbywać się to powinno tylko w stacjach granicznych, lub w miejscu targowicy głównej bydłowej, gdzie bydło bywa na sprzedaż przyprowadzane. Obserwacja ta nie ma jednak trwać dłużej jak dni ośm.

Rząd królewsko serbski będzie uwiadomiony o sposobach postępowania w tym względzie; w szczególności wydane będą zarządzenia, żeby zwierzęta podczas trwania obserwacji były odpowiednio umieszczone, obsłużone i zaopatrzone.

Po upływie terminu obserwacji postępować się będzie w obrocie wewnętrznym ze zwierzętami serbskiego pochodzenia, pod względem policyi weterynarskiej całkiem tak samo, jak ze zwierzętami krajowemi.

Artykuł 5.

Gdy księgosusz pojawi się w obszarach jednej ze Stron kontraktujących, druga Strona ma prawo zakazać czasowo wprowadzania odżuwaczy, świń i płodów surowych zwierzęcych, tudzież przedmiotów zarodki zarazy chwytających, lub wprowadzanie ich na pewien czas ograniczyć.

Zakaz lub ograniczenie wprowadzania zwierząt, tudzież płodów i przedmiotów rzeczonych będzie cofnięty w dni 40 po wygaśnięciu choroby i wykonaniu odwietrzenia.

Artykuł 6.

Dopóki zaraza płucna panuje między bydłem jednej ze Stron kontraktujących, druga Strona będzie miała prawo zakazać wprowadzania rogacizny, pochodzącej z okolic dotkniętych zarazą (w Austrii: starostwa; w krajach korony węgierskiej: komitaty; w Serbii: obwody), wprowadzanie zaś z obszarów nie zapowietrzonych ograniczyć w ten sposób, żeby zwierzęta wiezione były ze stacyi kolejowej, najbliższej

Partie aura le droit d'en limiter l'entrée de sorte que les animaux devront être transportés de la station de chemin de fer la plus rapprochée du lieu de provenance, dans des wagons plombés, sans retard, à l'exclusion de tout débarquement ou d'embarquement d'autres animaux, à la frontière et de là à des abattoirs publics placés sous le contrôle de la police vétérinaire, dans lesquels ils seront immédiatement abattus.

Article 7.

Si, par le trafic des animaux, une maladie contagieuse pour laquelle l'obligation de la déclaration est prescrite, a été introduite des territoires de l'une des Parties contractantes dans ceux de l'autre, cette dernière aura le droit de limiter ou d'interdire temporairement l'importation de toutes les espèces d'animaux auxquelles la maladie est transmissible.

Article 8.

Chacune des Parties contractantes fera publier, périodiquement, des bulletins sur l'état des épizooties. Ces bulletins seront transmis directement à l'autre Partie contractante.

Les autorités compétentes s'avertiront, réciproquement, sans retard et directement, de l'apparition d'épizooties dans les districts-frontière.

Lorsque la peste bovine éclate dans les territoires de l'une des Parties contractantes, avis direct sera donné, par voie télégraphique, à l'autre Partie de l'apparition et de l'extension de la maladie.

Article 9.

Les wagons de chemin de fer ainsi que les bateaux ou parties de bateaux qui ont servi au transport des chevaux, des mulets, des ânes, des animaux des espèces bovine, ovine, caprine et porcine, doivent, avant d'être utilisés de nouveau pour des transports des territoires de l'une de Parties contractantes dans les territoires de l'autre Partie, être soumis à un procédé de nettoyage (désinfection) de nature à détruire entièrement les germes de contagion qui peuvent s'être attachés aux wagons, bateaux ou parties de bateaux. Ce procédé sera déterminé par un accord spécial.

Article 10.

L'entrée des animaux amenés des territoires de l'une des Parties contractantes au pâturage dans les territoires de l'autre est permise aux conditions suivantes:

a) Les propriétaires des troupeaux présenteront, au passage de la frontière, pour être vérifiés

miejsca pochodzenia leżącej, w wagonach urzędowo zamkniętych, bez przeładowania lub doładowania innego bydła i z unikaniem wszelkiego opóźnienia w transporcie do granicy, a ztąd do rzeźni publicznych, pod nadzorem policyi weterynarskiej zostających, celem natychmiastowego zabicia.

Artykuł 7.

Jeżeli choroba zaraźliwa, co do której istnieje obowiązek donoszenia o pojawieniu się, zaniesiona zostanie przez obrót bydła z obszarów jednej ze Stron kontraktujących do obszarów drugiej Strony, ta druga Strona będzie miała prawo ograniczyć lub zabronić czasowo wprowadzania tych rodzajów bydła, którym ta choroba może się udzielać.

Artykuł 8.

Każda ze Stron kontraktujących będzie wydawała peryodyczne wykazy stanu chorób zaraźliwych zwierzęcych. Wykazy te przesyłane będą bezpośrednio drugiej Stronie kontraktującej.

O wybuchu choroby zaraźliwej w okręgach pogranicznych Władze właściwe będą sobie niezwłocznie donosiły bezpośrednio.

Gdy księgosusz wybuchnie w obszarach jednej ze Stron kontraktujących, druga Strona będzie o jej pojawieniu się i rozciągłości uwiadomiona bezpośrednio telegrafem.

Artykuł 9.

Wagony kolei żelaznych, statki lub części składowe statków, które służyły do przewozu koni, mułów, osłów, rogacizny, owiec, kóz lub świń, zanim będą na nowo użyte do przewozu z obszarów jednej ze Stron kontraktujących do obszarów drugiej Strony, powinny być wprzód oczyszczone (odwietrzone), a to w taki sposób, żeby zarodki zarazy, które mogły przylgnąć do wagonów, statków lub ich części, zostały całkowicie wytępione. Sposób postępowania w tym względzie określony będzie w osobnej umowie.

Artykuł 10.

Z obszarów jednej ze Stron kontraktujących do obszarów drugiej Strony wolno wprowadzać bydło na paszę, pod następującymi warunkami:

a) Właściciele bydła składając będą na granicy do sprawdzenia (zbadania i uwierzytelnienia)

(examinée et légalisée), une liste des animaux qu'ils comptent conduire au pâturage, avec mention du nombre des pièces et de leurs marques extérieures les plus caractéristiques.

- b) Le retour des animaux dans les territoires d'origine ne sera autorisé qu'après constatation de leur identité.

Si, toutefois, pendant l'époque de la pâture, il éclatait, soit dans une partie des troupeaux, soit dans une localité éloignée moins de 20 kilomètres du pâturage, soit sur la route par laquelle doit s'effectuer le retour du troupeau à la station-frontière, une maladie contagieuse présentant un danger pour le bétail en question, le retour des animaux sur les territoires de l'autre Partie contractante sera interdit, sauf dans les cas d'urgence (tels que manque de fourrage, intempéries etc.). Dans ces derniers cas le retour des animaux qui ne seraient pas encore atteints de l'épizootie ne pourra avoir lieu que lorsque les mesures de sûreté que les autorités compétentes seront convenues d'appliquer pour empêcher l'extension de l'épizootie, auront été exécutées.

Article 11.

La présente Convention est destinée à remplacer la convention sur les épizooties du ^{6 mai}/_{24 avril} 1881. Elle entrera en vigueur en même temps que le traité de commerce conclu ce jour d'hui entre les Parties contractantes et aura la même durée.

Article 12.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne en même temps que celles du traité de commerce.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, en double expédition, le ^{9 août}/_{28 juillet} 1892.

(L. S.) Kálnoky m. p.

(L. S.) G. S. Simitch m. p.

(L. S.) St. R. Popovitch m. p.

(L. S.) Dr. Lazar Patchou m. p.

(L. S.) K. Stéfanovitch m. p.

(L. S.) M. Milovanovitch m. p.

wykaz zwierząt, które chcą przeprowadzić na pastwisko, podający ilość sztuk bydła i znamiona ich zewnętrzne charakterystyczne.

- b) Bydło wracające wpuszczane będzie do obszaru, z którego pochodzi tylko po stwierdzeniu tożsamości.

Gdyby jednak w okresie pobytu bydła na paszy wybuchła w części trzód, albo tylko w miejscu mniej niż 20 kilometrów oddalonym od pastwiska albo na drodze, którą trzoda wracać ma do stacji granicznej, choroba dla odnośnego rodzaju zwierząt zaraźliwa, powrót bydła do obszaru drugiej Strony jest wzbroniony, wyjąwszy, gdyby nieodzowna konieczność (brak paszy, zły stan powietrza itp.) wymagała dozwolenia wyjątku. W tym ostatnim przypadku zwierzęta nie dotknięte jeszcze zarazą mogą powracać jedynie tylko z zastosowaniem środków bezpieczeństwa, które Władze właściwe uznają za odpowiednie do zapobieżenia rozniesieniu zarazy.

Artykuł 11.

Umowa niniejsza zajmie miejsce umowy z dnia ^{6. maja}/_{24. kwietnia} 1881, tyczącej się chorób zaraźliwych bydłęcych. Nabędzie ona mocy obowiązującej jednocześnie z traktatem handlowym, przez Strony kontraktujące dnia dzisiejszego zawartym i będzie obowiązywała tak długo, jak i tenże traktat.

Artykuł 12.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacje wymienione zostaną jednocześnie z ratyfikacjami traktatu handlowego w Wiedniu.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia ^{9. sierpnia}/_{28. lipca} 1892.

(L. S.) Kálnoky r. w.

(L. S.) G. S. Simicz r. w.

(L. S.) St. R. Popovicz r. w.

(L. S.) Dr. Lazar Paczou r. w.

(L. S.) K. Stefanowicz r. w.

(L. S.) M. Milowanowicz r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni, mandaturus esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Viennae die vigesima mensis junii anno domini millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Hugo liber Baro a **Glanz** m. p.,
Caput sectionis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention sur les épizooties conclue, à la date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et la Serbie, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les déclarations suivantes qui formeront partie intégrante de la Convention même :

1. La Serbie s'engage à prendre les mesures nécessaires, afin de prohiber, sans exception, toute importation et tout transit des bêtes à cornes par les frontières roumaine, bulgare et turque.

Dès que les raisons qui exigent le maintien de l'interdiction de l'importation et du transit des bêtes à cornes de la Roumanie, de la Bulgarie et de la Turquie, auront cessé d'exister, les Parties contractantes se réservent de modifier, d'un commun accord, la stipulation de l'alinéa précédent.

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu w dniu dzisiejszym umowy między Austryą i Węgrami a Serbią, tyczącej się chorób zaraźliwych bydła, Pełnomocnicy obu Stron złożyli następujące oświadczenia, które stanowią istotną część składową samejże Umowy:

1. Serbia zobowiązuje się zaprowadzić na granicach swoich od strony Rumunii, Bulgarii i Turcji takie urządzenia, żeby zakaz wprowadzania i przeprowadzania rogacizny był bezwarunkowo utrzymany.

Jak tylko ustaną powody, wymagające utrzymania zakazu wprowadzania i przeprowadzania bydła z Rumunii, Bulgarii i Turcji, Strony kontraktujące zmieniają odpowiednio za wspólną zgodą postanowienia powyższego ustępu.

La Serbie s'engage à surveiller tout le bétail qui se trouve le long des dites frontières, dans une zone s'étendant jusqu'à 37 kilomètres, par l'établissement et la continuation régulière du cadastre qui sera soumis à un contrôle rigoureux.

2. Le Gouvernement Royal de Serbie s'engage

- a) à pourvoir par voie législative à ce que toute falsification des certificats d'origine et de santé ainsi que toute fausse indication portée sur ces certificats soient sévèrement punies;
- b) à déléguer à toutes les stations ouvertes à l'exportation des animaux des médecins vétérinaires nommés par l'Etat qui auront à confirmer par leur visa la justesse des certificats.

3. Les dispositions de la Convention sur les épizooties ne s'appliquent qu'aux animaux, aux produits bruts d'animaux et aux objets visés par l'article 1er, originaires des territoires des Parties contractantes. L'admission des provenances d'autres pays, passant par les territoires de l'une des Parties contractantes pour l'importation ou le transit sur les territoires de l'autre Partie contractante, ne rentre pas dans le cadre de la Convention.

4. Outre le lieu d'origine, les certificats d'origine et de santé doivent aussi indiquer le rayon administratif dans lequel il est situé (en Autriche: royaumes et pays; en Hongrie: comitats; en Serbie: districts).

5. La légalisation de la traduction des certificats d'origine et de santé doit émaner d'une autorité ou d'une personne autorisée à se servir d'un sceau officiel. Seront assimilés aux autorités et personnes susdites, lorsqu'il s'agit de transport par chemin de fer, le chef de la station où l'embarquement a lieu.

6. Les transports d'animaux provenant des territoires de l'une des Parties contractantes, passant en transit par les territoires de l'autre Partie, ne peuvent être soumis qu'aux restrictions auxquelles l'importation des animaux est assujettie en vertu des stipulations de la présente Convention sur les épizooties.

Le présent protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Parties contractantes, sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications de la Convention à

Serbia zobowiązuje się nadzorować wszelkie bydło wzdłuż granic rzeczonych na przestrzeni aż do 37 kilometrów a w tym celu zaprowadzić i utrzymywać regularnie kataster bydła, podlegający ścisłej kontroli.

2. Rząd królewsko serbski zobowiązuje się:

- a) postarać się drogą ustawodawczą, żeby fałszowanie przepustek i podawanie w nich szczegółów nie prawdziwych było karane surowo;
- b) ustanowić na wszystkich stacjach wywozu bydła weterynarzy przez Rząd mianowanych, którzy potwierdzać będą wiarygodność przepustek bydłowych.

3. Postanowienia umowy, tyżcej się chorób zaraźliwych bydła, stosują się tylko do zwierząt, płodów surowych zwierzęcych i przedmiotów w artykule 1 wzmiankowanych, o ile takowe pochodzą z obszarów Stron kontraktujących. Wpuszczanie z innych krajów zwierząt, płodów i owych przedmiotów idących przez obszary jednej Strony dla wprowadzenia ich do obszarów drugiej Strony, lub przeprowadzenia przez takowe nie należy do zakresu Umowy niniejszej.

4. W świadectwach pochodzenia i zdrowia (przepustkach) podawać należy oprócz miejsca pochodzenia, także ten okrąg administracyjny (w Austrii: królestwa i kraje; w krajach korony węgierskiej: komitaty; w Serbii: obwody) do którego miejsce pochodzenia należy.

5. Przekład świadectw pochodzenia i zdrowia (przepustek) ma być uwierzytelniany urzędownie przez osobę, lub Władzę uprawnioną do utrzymywania pieczęci urzędowej. Do osób i Władz tych zalicza się dla transportów kolejowych naczelnika stacyi ładunkowej.

6. Przewóz zwierząt pochodzących z obszarów jednej ze Stron kontraktujących, przez obszary drugiej Strony, może być poddawany jedynie tym ograniczeniom, które według postanowień umowy niniejszej o chorobach zaraźliwych bydła mają być stosowane do zwierząt wprowadzanych.

Protokół niniejszy, który bez osobnej ratyfikacji, przez samą wymianę ratyfikacji umowy, do której się odnosi, uważany być ma za przyjęty i zatwierdzony przez obie Strony kontraktujące spi-

laquelle il se rapporte, a été dressé, en double
expédition, à Vienne le $\frac{9 \text{ août}}{28 \text{ juillet}}$ 1892.

sany został w dwóch wygotowaniach w Wiedniu
dnia $\frac{9. \text{ sierpnia}}{28. \text{ lipca}}$ 1892.

(L. S.) **Kálnoky** m. p.

(L. S.) **G. S. Simitch** m. p.

(L. S.) **St. R. Popovitch** m. p.

(L. S.) **Dr. Lazar Patchou** m. p.

(L. S.) **K. Stéfanovitch** m. p.

(L. S.) **M. Milovanovitch** m. p.

(L. S.) **Kálnoky** r. w.

(L. S.) **G. S. Simicz** r. w.

(L. S.) **St. R. Popowicz** r. w.

(L. S.) **Dr. Lazar Paczou** r. w.

(L. S.) **K. Stefanowicz** r. w.

(L. S.) **M. Milowanowicz** r. w.

Umowę powyższą, tycającą się chorób zaraźliwych bydła, łącznie z protokołem końcowym, przez
obie Izby Rady państwa zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 30. czerwca 1892.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Rok 1893.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 107.)

107.

Obwieszczenie Ministrów handlu i skarbu z dnia 30. czerwca 1893,

o częściowej zmianie statystycznego spisu towarów dla handlu zagranicznego.

Ze względu na postanowienia zawarte w Traktacie handlowym z Serbią z dnia 9. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 104 z r. 1893) numerami 46, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 80 i 1177 w części przywozowej „Statystycznego spisu towarów dla handlu zagra-

nicznego obszaru cłowego austriacko-węgierskiego“ obwieszczeniem Ministrów handlu i skarbu z dnia 31. stycznia 1892 (Dz. u. p. Nr. 20) wydanego, zostały w porozumieniu z królewsko węgierskimi Ministerstwami handlu i skarbu na zasadzie §u 1go, ustęp 3 ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego zmienione i zmiana ta nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1893. Osnowy tej zmiany nie ogłasza się na podstawie §u 1go, ustępu 4go przerzeczonej ustawy.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 109—113.)

109.

Dokument koncesyjny z dnia 4. czerwca 1893,

na kolej miejscową z Niemieckiego Brodu do
Humpolca.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Jakób Hruszka, burmistrz w Humpolcu w związku z Filipem Beczwarem, radnym miasta Humpolca, Ferdynandem Bursikiem, przewodniczącym powiatu i opatem w Żeliwie i Dr. Arnoldem Beckiem, adwokatem nadwornym i sędowym w Wiedniu podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Niemieckiego Brodu do Humpolca,

przeło ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 6. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 57), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi w Niemieckim Brodzie uprzyw. Spółki kolei północno-zachodniej austriackiej do Humpolca.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacjom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 750.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych mającego wynosić najwięcej 100.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 35.816 zł. waluty austriackiej a na pozostałe

lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 8.994 zł. waluty austriackiej.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, taką kwotę, jaką administracja państwa wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jej zatwierdzeniu, tak ułożonego, żeby cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być mógł w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcje pierwszorzędne i zakładowe.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

3. Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających zaliczek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od zaliczek rządowych przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej jak najrychlej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu kaucyą w sumie rzeczywistej 5.000 zł. a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesjonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze

ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu kolei koncesjonowanej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesjonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Koncesjonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędných, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 750.000 zł. waluty austriackiej w monecie papierowej.

Obligacye pierwszorzędne, które mają być puszczane w obieg, pozbyte będą drogą ofert według zarządzeń, które Rząd wyda.

Nadto nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę aż do 100.000 zł. waluty austriackiej papierami.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędných, zanim akcyje zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po całkowitem wyekspensowaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych no-

wych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných, akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statutach utworzyć się mającej Spółki akcyjnej zamieszczone być musi postanowienie, że wszyscy członkowie zarządu (rady nadzorczej, dyrekcji) powinni być obywatelami austriackimi i mieć stałą siedzibę w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i zandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszwomocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszwomocy obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonymi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 13.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywała uprzyw. kolej północno-zachodnia austriacka na podstawie kontraktu, który w tym względzie za zezwoleniem Rządu będzie zawarty.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go przez pozostałą część okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszwomocy, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej koncesjonowana uzyskała bezpośrednie połączenie z jedną z kolei, na którychby ruch utrzymywał Rząd.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracać będą Rządowi koszta utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 14.

Koncesjonaryusze obowiązani są dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei niniejszem koncesjonowanej do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 15.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesji przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §cie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 16.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która by wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacji pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych, z doliczeniem raty rocznej, potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesjonariuszom kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacji pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat

rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie obligacji pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji z doliczeniem kapitału, wyrównywającego sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacji pierwszorzędnych według postanowień ustępu 1go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesjonariusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesjonariuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 17.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesjonariusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesjonariuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 16, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 16), zatrzymają koncesjonariusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonariuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 18.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcyjną Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze aż do dalszego zarządzenia nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 19.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia czwartego miesiąca czerwca roku zbawienia tysiąc osiemset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

110.

Dokument koncesyjny z dnia 11.
czerwca 1893,

na kolej miejscową z Podklosteru do Hermagoru
(w dolinie Gaili).

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Feliks Mottony, właściciel fabryki w Pod-
klosterze w związku z Franciszkiem Lambrecht-
tem, właścicielem realności i burmistrzem w Her-
magorze, tudzież Hansem Gasserem sen., właścicielem fabryki w Hermagorze podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Podklosteru do Hermagoru, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), tudzież ustawy z dnia 8. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 59), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacji w Podklosterze na linii bielacko-tarwiskiej kolei państwa do Hermagoru (kolej w dolinie Gaili).

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze,

od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych i od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi kolei żelaznych przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych lub na innych nieruchomościach, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Państwo gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 75 lat ma być umorzona, z doliczeniem dywidendy pierwszorzędnej czteroprocentowej i kwoty amortyzacyjnej na rzecz kapitału w akcyach pierwszorzędnych mającego wynosić najwięcej 150.000 zł. w. a. a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał

sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustania się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 75go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 61.020 złotych waluty austriackiej a na pozostałe lata okresu koncesyjnego w zmniejszonej sumie maksymalnej 13.491 złotych waluty austriackiej.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w § 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie akcji pierwszorzędnych i obligacji pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, taką kwotę, jaką administracya państwa wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jej zatwierdzeniu, tak ułożonego, żeby cały kapitał zakładowy (§. 12) umorzony być mógł w ciągu okresu koncesyjnego.

Obligacje pierwszorzędne umorzone być mają pierwiej niż akcyje pierwszorzędne i zakładowe.

§. 5.

Zaliczka, którą Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wydawana będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacji pierwszorzędnych i od akcji pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu pięciu miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowemi odsetkami.

Z roszczeniem do zaliczki od Rządu zgłosić się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma spłatę zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową; nie wolno jednak zamieszczać w nim także opłat stęplowych od kuponów.

Od dopłat rządowych nie ma przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei żelaznej w §. 1 wzmiankowanej jak najrychlej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesjonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepałą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej trzymać się powinni koncesyo-

naryusze osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i inspekcji głównej kolei austriackich a względnie dyrekcji głównej kolei austriackich rządowych.

Budowa i dostawy powierzane być mają z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i z warunkami podawanymi pospolicie przy budowie kolei rządowych a to na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu z odpowiednim wpływem Władz państwa wypracowanych.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycji kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Środki do utrzymywania ruchu, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warun-

kami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej, do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Koncesyonaryusze mają prawo wypuszczenia w obieg pod warunkami, które Rząd przepisze, obligacyj pierwszorzędnych, mających nieść cztery od sta i które w przeciągu lat 75 mają być spłacone a to w sumie imiennej najwięcej 1,300.000 złotych waluty austriackiej w monecie papierowej.

Obligacje pierwszorzędne, które mają być puszczane w obieg, pozbyte będą drogą ofert według zarządzeń, które Rząd wyda.

Nadto nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, za sumę aż do 150.000 złotych waluty austriackiej papierami.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po skończeniu w myśl koncesyi i otwarciu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, a w szczególności gdyby odnogi w §. 1, ustępie 3 przewidziane, zostały wybudowane, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędnych, akcyj zakładowych i pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zarządczej, dyrekcji), winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową

stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów w mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonaryuszów a koncesyonaryusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki utrzy-

mywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

Rząd przeto zastrzega sobie ustanowienie taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacji towarów i wszelkich przepisów pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przy czem będzie miał wzgląd z jednej strony na odnośne interesa publiczne, z drugiej zaś na potrzebę zapewnienia przedsiębiorstwu dostatecznych zysków.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu. Koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacji.

§. 15.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 16.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszów

nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, która by wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacji pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego a mianowicie akcyj pierwszorzędnych po cztery od sta a akcyj zakładowych po dwa od sta i do umorzenia kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacji pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacji pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacji i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe opro-

centowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonariusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 18.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonariusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 17, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 17), zatrzymają koncesyonariusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 19.

Po utworzeniu się Spółki akcyjnej (§. 12), komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna

to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowemu skarbu państwa gwarancją dającego; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani aż do dalszego zarządzenia płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 20.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia jedenastego miesiąca czerwca w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym trzecim, Naszego panowania czterdziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

111.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. lipca 1893,**

tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanawia się w okręgu Sądu krajowego czerniowieckiego Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Waszkowcach nad Czeremoszem dla gmin Waszkowce nad Czeremoszem łącznie z obszarem dworskim, Ruska Banilla łącznie z obszarem dworskim, Słobodzia Banilla, Karapczin łącznie z obszarem dworskim, Willawcze łącznie z obszarem dworskim i Zamostie.

Gdy Sąd ten rozpocznie urzędowanie, co później będzie postanowione i do wiadomości podane, gminy i obszary dworskie powyżej wymienione oddłączone zostaną od okręgu Sądu powiatowego wyznickiego.

Schönborn r. w.

112.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1893,**

o ustanowieniu Dyrekcyj skarbowych powiatowych w Brzeżanach, Czortkowie i Żółkwi w okręgu Dyrekcyi skarbowej krajowej we Lwowie.

W skutek Najwyższego postanowienia z dnia 29. sierpnia 1892 ustanawia się w okręgu Dyrekcyi skarbowej we Lwowie trzy nowe Dyrekcyje skarbowe powiatowe z siedzibami w Brzeżanach, Czortkowie i Żółkwi, z których Dyrekcyja skarbowa powiatowa brzeżańska obejmować będzie powiaty administracyjne brzeżański, podhajecki, przemysłański i rohatyński, Dyrekcyja skarbowa powiatowa czortkowska powiaty administracyjne czortkowski, husiatyński i borszczowski, Dyrekcyja skarbowa powiatowa żółkiewska powiaty administracyjne żółkiewski, rawski i sokalski.

Rzeczony Dyrekcyje skarbowe powiatowe rozpoczną urzędowanie od dnia 1. sierpnia 1893.

Z tego powodu odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1867, tyczącego się ostatecznej organizacji służby skarbowej pierwszej instancyi w Galicyi (Dz. u. p. Nr. 84 z r. 1867) oddzielają się począwszy od dnia 1. sierpnia 1893: od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej kołomyjskiej, powiat administracyjny borszczowski; od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej tarnopolskiej, powiaty administracyjne brzeżański, podhajecki, czortkowski i husiatyński; od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej brodzkiej, powiaty administracyjne przemysłański i sokalski; od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej stanisławowskiej, powiat administracyjny rohatyński; od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej lwowskiej powiat administracyjny żółkiewski; od okręgu urzędowego Dyrekcyi skarbowej powiatowej przemyskiej, powiat administracyjny rawski.

Steinbach r. w.

113.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 4. lipca 1893,**

tyczące się wliczania czasu nauki, spędzonego w c. k. szkole leśniczej w Wydrdze, w praktykę trzyletnią, przepisaną kandydatom do egzaminu rządowego służby pomocniczej przy ochronie lasów i technicznej.

Odnośnie do §u 28go rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. lutego 1889 (Dz. u. p. Nr. 23) postanawia się, że także tym kandydatom do egzaminu rządowego dla służby pomocniczej przy ochronie lasów i technicznej, którzy skończyli kurs nauk w c. k. szkole leśniczej w Wydrdze, czas nauki spędzony w tym zakładzie ma być wliczany w praktykę trzyletnią przepisaną kandydatom do tego egzaminu.

Falkenhayn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 114.)

114.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 20. lipca 1893,

którem zabrania się wywozu paszy.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zabrania się wywozu siana, wszelkich rodzajów ziół pastewnych

świeżych i suchych, słomy i siczki przez wszystkie granice obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Niniejszy zakaz wywozu wejdzie w wykonanie od tego dnia, w którym poszczególne komory otrzymają o nim wiadomość i będzie obowiązywał aż do odwołania.

Posyłki przedmiotów powyżej wymienionych, dowodnie aż do dnia 20. lipca 1893 oddane na kolej lub na statek w celu wywiezienia za granicę, mogą być za granicę wyprowadzone.

Falkenhayn r. w. Bacquehem r. w.
Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 21. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 115—119.)

115.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z d. 24. czerwca 1893,

którem zmienia się §. 8 Przepisów, dotyczących się pożyczania książek z bibliotek uniwersyteckich i naukowych, rozporządzeniem tutejszem z dnia 20. grudnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 30 z r. 1850) ogłoszonych.

Paragraf 8 Przepisów, dotyczących się pożyczania książek z bibliotek uniwersyteckich i naukowych, rozporządzeniem tutejszem z dnia 20. grudnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 30 z r. 1850) ogłoszonych, zmienia się w sposób następujący:

§. 8.

Jeżeli kto książki pożyczonej nie zwróci po upływie terminu pożyczkowego, należy mu zobowiązanie przypomnieć listem urzędownie poleconym.

Jeżeli w przeciągu trzech dni (licząc od dnia, który po doręczeniu nastąpi), przypomnienie to nie będzie miało skutku, wezwać należy opieszałego dłużnika pismem upominalnym, żeby książkę zwrócił i tenże winien postać, który mu upomnienie doręczy a nie jest ani do odbioru książki, ani do zwrócenia rewersu upoważniony, zapłacić drożne.

Drożne ustanawia się, wyjąwszy przypadek w §. 12 przewidziany, dla Wiednia, w dzielnicach I—IX w kwocie 30 c., w dzielnicach X—XIX w kwocie 40 c., dla innych miast, w których znajdują się biblioteki naukowe, jakoteż zakłady naukowe upoważnione do urzędowego pośredniczenia w wypożyczaniu książek z bibliotek publicznych (rozporządzenie ministeryjne z dnia 22. maja 1868. §§. 2, 4, 5), w kwocie 20 c.

Jeżeli wezwanie to nie odniesie skutku w przeciągu następnych trzech dni po doręczeniu listu upominalnego, natenczas uczynić należy doniesienie w tych miejscach, w których znajduje się dyrekcya policyi, do tejsze, w innych zaś miejscach do Władzy administracyjnej pierwszej instancyi, poczem Władza ta ma sposobem przymusowym postarać się, żeby książka pożyczona została zwrócona.

Pożyczającym, do których środki powyższe musiano zastosować, prawo pożyczania książek służy odtąd tylko warunkowo. Prawo to gaśnie całkiem na przeciąg jednego roku, jeżeli pożyczającego trzeba było jeszcze raz upominać, żeby książki pożyczone zwrócił.

Dyrektorom bibliotek, zabrania się wyraźnie odstępować od tych przepisów ze względu na osobę pożyczającego lub dla jakichkolwiek innych przyczyn.

Gautsch r. w.

116.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1893,**

tyczące się wymiany stęplowych blankietów do listów przewozowych kolejowych, na mocy rozporządzenia z dnia 1. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 41) sprzedawanych, za blankiety do listów przewozowych emisji 1893.

Ponieważ blankiety do listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znacznikiem stęplowym, sprzedawane na mocy rozporządzenia Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 1. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 41), zostały od dnia 1. lipca 1893 wycofane, przeto blankiety do listów przewozowych rzeczono rodzaju, nie użyte aż do dnia 30. czerwca 1893, można w urzędach sprzedaż, do tego upoważnionych, wymieniać za nowe blankiety do listów przewozowych emisji 1893, a to bezpłatnie w tym razie, jeżeli nie mają żadnych zapisków.

Także te dawne blankiety do listów przewozowych, które opatrzone są zapiskami bądź ręcznymi, bądź drukowanymi, z których jednak nie zrobiono użytku w urzędzie kolejowym, mogą być aż do tego samego terminu wymieniane za nowe blankiety do listów przewozowych emisji 1893, jednakże tylko z zachowaniem ostrożności pod tym względem przepisanych i za opłatą po $\frac{1}{2}$ centa od blankietu.

Po dniu 30. września 1893, wzmiankowane dawne blankiety do listów przewozowych, nie będą już wymieniane.

Steinbach r. w.

117.**Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 6. lipca 1893,**

tyczące się utrzymywania biur informacyjnych.

Na zasadzie §. 24. ustęp 1, ustawy przemysłowej z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) z częściową zmianą i uzupełnieniem rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 116) postanawia się, że utrzymywanie biur informacyjnych, zaliczone temże rozporządzeniem do rodzajów przemysłu wymagających konsensu, nie jest ograniczone do udzielania wyjaśnień o stosunkach kredytowych firm, lecz obejmuje także udzielanie wyjaśnień o stosunkach kredytowych takich przemysł-

ślowców, którzy nie mają firmy, jakoteż innych osób, o ile wyjaśnienia te są żądane do celów przemysłowych.

Natomiast biura te nie są upoważnione do odpowiadania na pytania, tyżące się stosunków prywatnych nie mające związku z tem, czy ktoś zasługuje na kredyt.

Inne postanowienia rzeczono rozporządzenia zatrzymują moc swoje.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

118.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 6. lipca 1893,**

tyżące się egzaminu do służby rządowej techniczno-leśnej.

§. 1.

Uzdolnienie zawodowe potrzebne do uzyskania (w służbie rządowej techniczno-leśnej u Władz administracyjnych, tudzież w zarządzie dóbr rządowych i funduszowych) posady zaliczonej do pewnej klasy stopnia służbowego, udowodnić należy egzaminem, który zostaje niniejszem urządzony, a który zdaje się w Ministerjum rolnictwa.

§. 2.

Ażeby być przypuszczonym do egzaminu, kandydat ma udowodnić:

1. Jednoroczne praktyczne zajęcie swoje w lasach rządowych lub prywatnych pouczających (praktykę przygotowawczą), przed wstąpieniem do jednego z zakładów naukowych pod l. 2 wzmiankowanych;

2. złożenie egzaminów rządowych teoretycznych z nauki leśnictwa w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie z nią na równi będącym;

3. ucześnie w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu lub w zakładzie będącym z nim na równi, na wykłady o systemie ujmowania dzikich potoków i złożenie z tego przedmiotu z dobrym skutkiem egzaminu u docenta, który go wykłada;

4. jednoroczne zajęcie praktyczne w lasach rządowych lub w lasach prywatnych pouczających, albo też w służbie techniczno-leśnej u Władz administracyjnych, a to po skończeniu zakładów naukowych pod l. 2 wzmiankowanych (praktykę dopełniającą).

§. 3.

W ciągu praktyki (§. 2, l. 1 i 4) winien kandydat utrzymywać dziennik swoich czynności w poszczególnych gałęziach służbowych, w którym zapisywać ma własne zapatrywania i spostrzeżenia.

§. 4.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu podawać należy do Ministerstwa rolnictwa, najpóźniej aż do 31. lipca tego roku, w którym egzamin ma być złożony.

Każdy kandydat winien do prośby swojej dołączyć: metrykę chrztu lub urodzenia, własny życiorys w krótkości naszkicowany, świadectwa wykształcenia stosownie do §. 2. wymagane, a względnie praktyki i dziennik.

§. 5.

O przypuszczeniu do egzaminu decyduje Ministerstwo rolnictwa. Jeżeli jednoroczne zajęcie praktyczne (§. 2, l. 4) nie skończyło się jeszcze w terminie (§. 4) do podawania próśb wyznaczonym, okoliczność ta nie stoi na przeszkodzie przypuszczeniu do egzaminu, jednakże przepisana praktyka powinna się w takim razie aż do terminu egzaminu skończyć i trzeba to komisji egzaminacyjnej udowodnić.

Osoby, które były karane za zbrodnię lub za przekroczenie kradzieży lub przewiezienia, za udział w nich, za oszustwo, za przestępstwo a względnie za przekroczenia wzmiankowane w §. 1 ustawy z dnia 28. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 47) lub w §. 1 ustawy z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 78) nie będą przypuszczane do egzaminu w ciągu okresu w ustawie z dnia 15. listopada 1867 (Dz. u. p. Nr. 131) ustanowionego.

§. 6.

Egzamin będzie się odbywał w Ministerstwie rolnictwa, corocznie w miesiącu październiku, o ile w poszczególnych latach inaczej nie będzie zarządzone.

O dniu rozpoczęcia się egzaminu kandydaci będą wcześniej uwiadomieni.

§. 7.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i trzech komisarzy egzaminacyjnych, z których dwaj należeć mają do grona techników leśnych rządowych lub prywatnych, a jeden do grona urzędników sądowo-administracyjnych Ministerstwa rolnictwa lub jego zakresu służbowego.

Przewodniczącym jest naczelnik departamentu technicznego zarządu dóbr rządowych i funduszy lub departamentu leśno-technicznego zarządu administracyjnego w Ministerstwie rolnictwa, albo też zastępca, przez Ministerstwo rolnictwa przeznaczony.

Do sprawowania obowiązków komisarzy egzaminacyjnych wyznaczać będzie Ministerstwo rolnictwa na okres pięcioletni po dziesięciu techników leśnych rządowych lub prywatnych i pięciu urzędników sądowo-administracyjnych Ministerstwa rolnictwa lub zakresu służbowego tego Ministerstwa. Z grona tych komisarzy egzaminacyjnych powoływać będzie przewodniczący za poprzednim zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa za każdym razem dwóch pierwszej, a jednego drugiej kategorii.

§. 8.

Przewodniczący kieruje całym aktem egzaminacyjnym, ma prawo egzaminowania i głosowania.

Komisja egzaminacyjna wydaje uchwały na posiedzeniu nie publicznem i większością głosów. W razie równości głosów, to zdanie uważa się za uchwalone, do którego przewodniczący przystąpił.

Kto z kandydatem jest spokrewniony lub spowinowacony, ten na jego egzaminie nie może być ani przewodniczącym, ani członkiem komisji egzaminacyjnej.

§. 9.

Na egzaminie trzymać się należy głównie kierunku praktycznego, a w szczególności należy mieć wzgląd na potrzeby służby rządowej techniczo-leśnej.

Egzamin dzieli się na piśmienny i ustny, który odbywa się przed pierwszym. Egzamin ustny odbywa się najprzód w lesie a następnie w zamkniętym lokalu. Jednakże w razie niepogody przewodniczący może zarządzić, żeby egzamin w lesie odbył się po egzaminie ustnym w zamkniętym lokalu, lub podczas tegoż egzaminu, który się w takim razie przerywa.

§. 10.

Przedmioty egzaminu są następujące:

1. Przedmioty z zakresu produkcji.

- a) Uprawa lasów (produkcja płodów leśnych) a w szczególności tak jej zasady naukowe pod względem przyrodniczym, finansowym i ekonomiczno-politycznym jak i metody wykonywania i zastosowanie tychże do rozmaitych szczególnych przypadków.

- b) ochrona lasów pod względem technicznym;
- c) użytkowanie lasów, mianowicie zasady i prawa właściwego i odpowiedniego czasu zbioru wyrabiania lub przetwarzania płodów leśnych (technologia leśna i przemysł leśny), ich transportu, zachowywania i sprzedaży;
- d) łowiectwo, a mianowicie hodowla zwierzęcy, ochrona zwierzęcy, polowanie, użytkowanie polowania i ochrona polowania pod względem technicznym.

2. Przedmioty z zakresu gospodarstwa.

- a) miernictwo leśne, obejmujące zasady zdejmowania i rysowania planów geodezyjnych, tudzież obliczania przestrzeni i miąższości płodów leśnych;
- b) urządzenie gospodarstwa leśnego;
- c) obliczenie wartości lasów w zastosowaniu do szacowania ziemi i zapasu, jakoteż do celów rozstrzygnięcia kwestyi statyczno-leśnych przy urządzeniu gospodarstwa, tudzież zasady powszechne szacowania dóbr leśnych i rolniczych w ogólności.

3. Przedmioty z zakresu administracyi.

- a) Najważniejsze przepisy co do organizacyi Władz administracyjnych i sądowych, tudzież Władz autonomicznych;
- b) organizacya służby rządowej techniczno-leśnej (§. 1);
- c) prawo leśne, licząc tu najważniejsze postanowienia co do odkupu i regulacyi służebnictw leśnych, jakoteż środków mających na celu nieszkodliwe odprowadzanie wód górskich, prawo polowania i rybołóstwa, tudzież najważniejsze postanowienia, dotyczące się ochrony kultury krajowej (ustawa o ochronie pól, ochrona zwierząt użytecznych, ustawy przeciwko szkodnikom kultury, ustawy o potwierdzaniu dozorców do ochrony kultury krajowej i odbieraniu od nich przysięgi);
- d) najważniejsze postanowienia prawa prywatnego (posiadanie, własność, prawo zastawu, służebności, kontrakty, wynagrodzenie szkody, księga gruntowa) i najważniejsze postanowienia prawa karnego, dotyczące się leśnictwa i łowiectwa;
- e) najważniejsze postanowienia dotyczące się postępowania sumarycznego w sporach o naruszenie posiadania, tudzież postępowania upominalnego i egzekucyi na nieruchomości pierwszego i drugiego stopnia i sekwestracji przedmiotów dzierżawy;
- f) najważniejsze postanowienia dotyczące się bezpośredniego opodatkowania i utrzymywania w ewidencyi katastru podatku gruntowego, tudzież dotyczące się stępli i opłat od dokumentów prawnych, potwierzeń odbioru i rachunków.

4. Przedmioty poboczne.

- a) budownictwo leśne z uwzględnieniem budowy przemysłowych leśnych i budynków mieszkalnych, co do tych ostatnich jednak z ograniczeniem do budynków prostych na mieszkania dla służby leśnej i robotników;
- b) system leśny ujmowania dzikich potoków;
- c) gospodarstwo rolne, o ile przedmiotem jego są grunta pomniejsze (role, łąki, ogrody, pastwiska).

Co się tyczy przedmiotów pod l. 3, lit. c) i e) podanych, dostateczną jest znajomość przepisów obowiązujących w tym kraju, w którym kandydat sprawował w ostatnim czasie obowiązki.

§. 11.

Zanim się egzamin pisemny rozpocznie, kandydaci oddać mają przewodniczącemu przepisany stępel do świadectwa, a jeżeli zachodzi przypadek §u 5go ustępu 1, udowodnić dokończenie przepisaney praktyki.

§. 12.

Na egzamin piśmienny wyznaczone są dwa dni. W każdym z tych dni komisya bezpośrednio przed rozpoczęciem się egzaminu wyznacza trzy pytania, na które wszyscy kandydaci mają odpowiedzieć; pytania te wybrać należy z pomiędzy pytań przez przewodniczącego w stosownej ilości proponowanych, w taki sposób, żeby z sześciu pytań, na które w obu dniach razem odpowiedź ma być dana, po dwa, tyczyły się grup §u 10, l. 1 i 2, a po jednym grup §u 10, l. 3 i 4.

Kandydatom nie wolno używać żadnych innych środków naukowych, prócz tabel pomocniczych i tekstów ustaw, których im komisya dostarczy lub pozwoli używać. Podczas egzaminu piśmiennego, kandydaci zostawać mają ciągle pod ścisłym dozorem, najmniej dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Jak tylko kandydat skończy odpowiedź na pytanie, winien oddać komisyi całe wypracowanie (brulion i odpis na czysto, jeżeli odpisuje).

W każdym dniu egzamin piśmienny trwa najdłużej dziesięć godzin. Po upływie czasu na wygotowanie odpowiedzi przeznaczonego odebrać należy od kandydatów wypracowania jeszcze nie skończone.

§. 13.

Egzamin w lesie odbywać się ma w miejscowości, którą wyznacza przewodniczący.

§. 14.

Egzamin ustny w zamkniętym lokalu odbywa się publicznie i trwać ma nie dłużej jak ośm godzin dziennie. Kandydatów egzaminować należy w porządku abecadlowym, chyba, że przewodniczący z ważnych powodów inaczej zarządzi.

Każdego kandydata egzaminuje się najdłużej przez dwie godziny.

§. 15.

Co do każdego z osobna kandydata, jak tylko się skończy jego egzamin, uchwała komisya na podstawie ogólnego wyniku piśmiennego i ustnego egzaminu, jakoteż z stosownym względem na osnowę dziennika, czy kandydat ma być uznany za uzdolnionego znakomicie, bardzo dobrze, dobrze, lub za nieuzdolnionego do służby rządowej techniczno-leśnej. Jeżeli choćby tylko jeden z głosujących uznał kandydata za nieuzdolnionego, tenże nie może być uznany za uzdolnionego znakomicie.

Kandydatowi uznanemu za nieuzdolnionego wyznaczyć należy termin, po upływie którego ma być przypuszczony do ponowienia całego egzaminu a w ciągu którego ma ciągle odbywać praktykę (§. 2, l. 4) i utrzymywać dziennik (§. 3).

Jeżeli komisya uzna, że kandydat jest wprawdzie dostatecznie przygotowany z ważniejszych przedmiotów egzaminu a mianowicie posiada dość wiedzy praktycznej do służby rządowej techniczno-leśnej, atoli co do niektórych przedmiotów egzaminu biegłość jego okazuje się do tej służby niewystarczającą, winna polecić mu złożenie egzaminu poprawczego z odnośnych przedmiotów po upływie oznaczonego terminu, wstrzymując się z ostateczną decyzją co do wyniku egzaminu aż do złożenia tego egzaminu poprawczego. Zarazem komisya ma orzec czy egzamin poprawczy odbyć się ma tylko ustnie czy także piśmiennie i czy kandydat ma aż do tego czasu ciągle praktykować (§. 2, l. 4) i utrzymywać dziennik (§. 3).

§. 16.

Kandydat, który uznany został dwa razy za nieuzdolnionego, nie może już być przypuszczony do egzaminu.

§. 17.

Uchwałę komisji co do wyniku egzaminu każdego kandydata obwieścić należy publicznie w lokalu egzaminu.

Ci kandydaci, którzy na egzaminie uznani zostali przynajmniej za dobrze uzdolnionych, otrzymają świadectwo podpisane przez przewodniczącego i komisarzy egzaminacyjnych, opatrzone pieczęcią

Ministerstwa rolnictwa i według przepisów ostępowane. O tej okoliczności, że egzamin był ponawiany lub że kandydat zdawał egzamin poprawczy, nie nadmienia się w świadectwie.

Kandydaci, którym poleca się złożenie egzaminu poprawczego, jakoteż ci, którzy uznani zostali za nieuzdolnionych, będą piśmiennie uwiadomieni o wyniku swego egzaminu.

§. 18.

Spisać należy protokół całego aktu egzaminacyjnego. Tenże obejmować ma narady i uchwały komisji, jakoteż zdarzenia szczególne.

Do pisania protokołu przydany będzie komisji sekretarz.

Protokół powinien być podpisany przez przewodniczącego, komisarzy egzaminacyjnych, jakoteż przez sekretarza, poczem ze wszystkimi wypracowaniami egzaminacyjnymi przedstawia się go Ministerstwu rolnictwa.

§. 19.

Jeżeli stosownie do postanowień wydanych na zasadzie §u 15go egzamin poprawczy lub ponowny odbyć się może dopiero w najbliższym zwyczajnym terminie egzaminów (§. 6), prośbę o przypuszczenie do tego egzaminu, opatrzoną załączkami, jakie byłyby potrzebne, podać należy podług przepisów §u 4go, ustęp 1. Jeżeli zaś egzamin ten można złożyć przedtem, w takim razie prośbę o wyznaczenie terminu, opatrzoną załączkami odpowiedniami, podać należy do Ministerstwa rolnictwa przed upływem okresu, który kandydatowi wyznaczono do złożenia egzaminu poprawczego lub ponownego, w przeciwnym bowiem razie można będzie zdawać egzamin ten dopiero w najbliższym zwyczajnym terminie egzaminów.

§. 20.

Za zdawanie egzaminu rozporządzeniem niniejszem urzędzonego, kandydaci nie mają opłacać żadnej taksy.

§. 21.

Członkowie komisji egzaminacyjnej pobierać będą za czas trwania egzaminu takse a mianowicie będący urzędnikami rządowymi, po cztery złote, nie będący zaś nimi, po ośm złotych dziennie. Jeżeliby egzamin odbywał się poza obrębem siedziby urzędowej, komisarzy egzaminacyjnych, będących urzędnikami rządowymi a względnie poza obrębem miejsca zamieszkania tych, którzy nie są urzędnikami rządowymi, pobierać będą pierwsi

należyłości normalne, ci ostatni zaś koszta podróży i dyety według przepisów, dotyczących się urzędników rządowych VIII klasy stopnia służbowego.

§. 22.

Kandydaci, którym jeszcze na zasadzie rozporządzenia z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9) polecono ponowić egzamin dla służby technicznej w Zarządzie lasów rządowych, mogą ponowić ten egzamin tylko według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§. 23.

Kandydaci, którzy jeszcze przed rokiem szkolnym, rozpoczynającym się po wejściu niniejszego rozporządzenia w wykonanie, odbyli na zasadzie rozporządzenia z dnia 4. lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 16) najmniej jednoroczną praktykę leśniczą poprzedzającą wstąpienie do zakładu naukowego leśniczego, mogą być przypuszczeni do egzaminu rządowego, niniejszem rozporządzeniem urządzonego, nawet w tym razie, jeżeli dziennik (§. 3) utrzymywali tylko przez czas w §. 2, l. 4 oznaczony.

§. 24.

Od zdawania egzaminu rozporządzeniem niniejszem urządzonego uwolnieni są ci, którzy zanim rozporządzenie niniejsze nabyło mocy obowiązującej, zdali już z dobrym skutkiem egzamin dla służby technicznej w zarządzie lasów rządowych stosownie do rozporządzenia z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9).

§. 25.

Czy egzamin złożony za granicą ma być uważany za równy egzaminowi rozporządzeniem niniejszem urządzonemu, jakoteż, czy przez egzamina złożone za granicą czyni się zadość wymaganiom §u 2, l. 2 i 3, orzekać będzie Ministerstwo rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Podobnie w każdym z osobna przypadku orzeka Ministerstwo rolnictwa o tem, czy i o ile sprawowanie obowiązków w leśnictwie różniące się od tego, które w §. 2, l. 1 i 4 jest oznaczone, może być uważane za dostateczne w celu przypuszczenia do egzaminu.

§. 26.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc swoją rozporządzenia a mianowicie z dnia 13. lutego 1875 (Dz. u. p. Nr. 9), dotyczące się egzaminu do służby technicznej w zarządzie lasów rządowych i z dnia 4. lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 16), jakoteż z dnia 11. czerwca 1884 (Dz. u. p. Nr. 125), dotyczące się przypuszczania do egzaminu dla służby technicznej w zarządzie lasów rządowych.

Falkenhayn r. w.

119.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 16. lipca 1893,

tyczące się obligacyj długu państwa, które stosownie do §. 3. ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172), podlegają niższej stopie podatku obrotowego.

Dotatkowo do rozporządzeń tutejszych z dnia 27. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 232) i z dnia 18. lutego 1893 (Dz. u. p. Nr. 25) podaje się do wiadomości odnośnie do §u 9go rozporządzenia z dnia 10. listopada 1892 (Dz. u. p. Nr. 197), że pięćprocentowe akcje kolei galicyjskiej Karola Ludwika po 200 zł. m. k. przestępowane teraz na obligacye długu państwa, należą także do tych obligacyj długu państwa procent niosących, do których stosuje się dobrodziejstwo §u 3go ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 172) o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 23. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 120.)

120.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 21. lipca 1893,

którem zabrania się przywozu i przewozu bielizny wdziewalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli, tudzież szmat i gałganów z portów francuskich w zatoce lionńskiej, jakoteż z departamentów Herauld i Gard, z temi portami graniczącymi.

Z powodu zwiększania się cholery w południowej Francji i niebezpieczeństwa przyniesienia onejże, zabrania się w porozumianiu z Rządem królewsko węgierskim przywozu i przewozu bielizny wdziewalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli, tudzież szmat i gałganów z portów francuskich w zatoce lionńskiej, jakoteż z departamentów Herauld i Gard, z temi portami graniczącymi.

O ile przedmioty wymienione przewożone są jako pakunek podróżny, lub jako rzeczy osób, przesiedlających się w skutek zmiany pobytu, podlegają rewizji zdrowotno-policyjnej a według okoliczności postępowaniu zdrowotno-policyjnemu przy przewo-

zie przez granicę a względnie w miejscu przeznaczenia.

Co się tyczy szmat i gałganów, wyjątemi są z pod zakazu:

- a) szmaty, które są zapomocą siły hydraulicznej ściśnięte i nadchodzą do przewozu jako towary dla handlu hurtownego w belach obręczami żelaznymi zamkniętych, jeżeli są opatrzone uznaniami urzędownie znakami pochodzenia i numerami;
- b) nowe odpadki, wchodzące w obrót bezpośrednio z przędzalni, tkalni, fabryk krawieckich lub blecharni, wełna sztuczna (shoddy) i nowe odpadki papierowe.

Przewóz rzeczonych przedmiotów, od przywozu wyłączonych, dozwolony jest tylko za złożeniem potwierdzenia urzędowego, że w sąsiednim państwie zagranicznym, do którego mają być wprowadzone, przywóz a względnie przewóz jest dozwolony i pod warunkiem transportowania w zupełnym odosobnieniu, pod zamknięciem miejsca, nie dopuszczającym żadnej manipulacji podczas przewozu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia, w którym odnośnym komorom a względnie Władzom zdrowotnym morskim stanie się wiadomem.

Taafe r. w.

Bacquehem r. w.
Steinbach r. w.

Rok 1893.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 121.)

121.

Umowa pomiędzy Austryą i Węgrami a Rumunią z dnia 28. stycznia 1893,

tycząca się ochrony znaczków.

(Zawarta w Bukareszcie dnia 28. stycznia 1893, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 12. czerwca 1893, poczem ratyfikacje wzajemne wymienione zostały w Bukareszcie dnia 29. czerwca 1893.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Romaniae Regis ad tuendas tesserarum mercibus affixas specialis conventio die vigesima octava mensis Januarii anni currentis in urbe Bucarest inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et Sa Majesté le Roi de Roumanie également animés du désir d'assurer une protection efficace à la propriété des marques de fabrique ou de commerce des nationaux respectifs ont résolu de conclure à cet effet une convention spéciale et ont nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie le Comte Agénor Goluchowski, Son Chambellan, Chevalier de l'Ordre de la Couronne de Fer de première classe, Commandeur de l'Ordre de François Joseph avec plaque et Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Roumanie,

Sa Majesté le Roi de Roumanie le Sieur Alexandre N. Lahovari, Grand Croix de l'Ordre Royal de la Couronne de Roumanie, Grand Officier de l'Ordre de l'Etoile de Roumanie etc. etc. Son Ministre Secrétaire d'Etat au département des Affaires Etrangères ;

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme sont convenus des articles suivants :

Article I.

Les sujets roumains en Autriche-Hongrie et les sujets autrichiens et hongrois en Roumanie jouiront de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce et des autres désignations de marchandises assimilées aux marques de fabrique ou de commerce par les lois du pays où elles doivent être enrégistrées.

Article II.

Le droit exclusif pour les sujets de l'une des Parties contractantes d'exploiter une marque de fabrique ou de commerce dans les territoires de l'autre ne peut être acquis que par ceux, qui l'ont déjà légitimement acquis dans leur propre pays et ne peut avoir une plus grande étendue ou une plus longue durée que dans le pays d'origine.

Article III.

Les ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes qui voudront s'assurer dans les territoires de l'autre la propriété d'une marque, devront remplir les formalités prescrites à cet égard par la législation de ce pays.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież Najjaśniejszy Król rumuński, przejęci zarówno życzeniem zapewnienia obywatelom obu Państw skutecznej ochrony własności znaczków fabrycznych lub handlowych, postanowili zawrzeć w tym celu osobną umowę i mianowali do tego celu Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski hrabiego Agenora Gołuchowskiego, Swego szambelana, kawalera orderu Żelaznej korony pierwszej klasy, komandora orderu Franciszka Józefa z gwiazdą itd., Swego posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu rumuńskim,

Najjaśniejszy Król rumuński pana Aleksandra N Lahovari, kawalera wielkiego krzyża orderu królewskiego korony rumuńskiej, wielkiego oficera orderu „Gwiazdy rumuńskiej“ itd. itd., Swego Ministra, sekretarza stanu w departamencie spraw zewnętrznych;

którzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Obywatele rumuńscy w Austrii i Węgrzech, tudzież obywatele austriaccy i węgierscy w Rumunii doznawać będą takiej samej jak krajowcy opieki we wszystkim, co się tyczy własności znaczków fabrycznych lub handlowych i wszelkich innych oznaczeń towarowych, ustawami kraju, w którym powinny być zaciągnięte do rejestru, uznanych za równe znaczkom handlowym lub fabrycznym.

Artykuł II.

Prawo wyłączne na rzecz obywateli jednej ze Stron kontraktujących, używania w obszarach drugiej Strony pewnego znaczka fabrycznego lub handlowego, mogą nabyć tylko ci, którzy nabyli już legalnie to prawo w swoim kraju rodzinnym i takowe nie może ani być rozciąglejszem, ani trwać dłużej jak w kraju rodzinnym.

Artykuł III.

Obywatele jednej ze Stron kontraktujących, którzy w obszarach drugiej Strony chcą sobie zapewnić własność znaczka, obowiązani są dopełnić formalności ustawami owej Strony pod tym względem przepisanych.

En Autriche-Hongrie le dépôt des marques devra s'effectuer exclusivement aux Chambres de Commerce et d'Industrie à Vienne pour l'Autriche et à Budapest pour la Hongrie, en Roumanie au greffe du tribunal de commerce à Bucarest.

Toutefois le dépôt pourra être refusé par l'autorité compétente si la marque est reconnue contraire à l'ordre public, aux bonnes moeurs ou aux lois du pays.

Article IV.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que faire se pourra; elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest en double expédition le vingt-huit (seize) Janvier mil huit cent quatre vingt treize.

Agénor Comte Goluchowski m. p.

Al. Lahovari m. p.

W Austrii i Węgrzech składać należy znaczki wyłącznie w Izbach handlowo-przemysłowych w Wiedniu dla Austrii a w Budapeszcie dla Węgier, w Rumunii w biurze Sądu handlowego w Bukareszcie.

Władza właściwa może jednak odmówić przyjęcia znaczków, któreby wykaczały przeciw porządkowi publicznemu, obyczajności lub ustawom krajowym.

Artykuł IV.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacje wymienione zostaną jak można najrychlej w Bukareszcie. Nabędzie ona mocy obowiązującej w miesiąc po wymianie ratyfikacji i będzie obowiązywała aż do upływu roku od dnia, w którym ją jedna lub druga ze Stron kontraktujących wypowie.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Bukareszcie w dwóch wygotowaniach dnia 28. (16.) stycznia 1893.

Hrabia Agenor Gołuchowski r. w.

Al. Lahovari r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profitemur. Verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni, mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae, die duodecima mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a **Glanz** m. p.

Caput sectionis.

Umowę powyższą, dotyczącą się ochrony znaczków między Austrią i Węgrami a Rumunią, zatwierdzoną przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 26. lipca 1893.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. lipca 1893.

(Zawiera Nr. 122.)

122.

Deklaracya z dnia 25. kwietnia 1892, wymieniona pomiędzy Austryą i Węgrami a Szwecyą i Norwecyą,

w przedmiocie zmiany artykułu 6go Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 3. listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 60 z r. 1874).

(Zawarta w Wiedniu dnia 25. kwietnia 1892, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 12. czerwca 1893, ratyfikacye wzajemne wymienione zostały w Wiedniu dnia 5. lipca 1893.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Sueciae et Norvegiae Regis ad eum finem, ut stipulatio quaedam articuli sexti tractatus inter utriusque Nostrum ditiones die tertia mensis Novembris anni 1873 conclusi mutaretur, declaratio specialis die vigesima quinta mensis Aprilis anni 1892 Viennae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

La modification de l'article 6 du Traité de commerce et de navigation, conclu le 3 Novembre 1873 entre l'Autriche-Hongrie et les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège, ayant été reconnu utile par leurs Gouvernements respectifs, les Soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Au dernier alinéa de l'article 6 du Traité de commerce et de navigation entre l'Autriche-Hongrie et les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège du 3 Novembre 1873 est substitué le texte suivant:

„Les commis-voyageurs autrichiens et hongrois en Suède ou en Norvège et, réciproquement, les commis-voyageurs suédois et norvégiens en Autriche ou en Hongrie jouiront, sous le rapport des impôts, du traitement de la nation la plus favorisée.“

La présente Déclaration aura la même force et durée que le Traité de commerce et de navigation du 3 Novembre 1873 auquel elle se rattache.

La présente Déclaration sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne le plus tôt possible.

En foi de quoi les Soussignés l'ont signé et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Vienne, en double expédition, le 25 Avril 1892.

(L. S.) **Kálnoky** m. p. (L. S.) **G. Lewenhaupt** m. p.

(Przekład.)

Gdy Rządy Austrii i Węgier, ludzicz królestw zjednoczonych Szwecyi i Norwegii uznały za pożyteczne zmienić artykuł 6 Traktatu handlowego i żeglarskiego pomiędzy ich państwami dnia 3. listopada 1873 zawartego, podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, zgodzili się jak następuje:

Ustęp ostatni artykułu 6go Traktatu handlowego i żeglarskiego pomiędzy Austryą i Węgrami a królestwami zjednoczonymi Szwecyą i Norwegią z dnia 3. listopada 1873 opiewać ma następnie:

„Z kupcami podróżującymi austriackimi i węgierskimi w Szwecyi lub Norwegii i nawzajem z kupcami podróżującymi szwedzkimi i norweskimi w Austrii lub Węgrzech postępować się będzie pod względem opodatkowania tak samo, jak z takimiż kupcami narodu największej przychylności doznającego.“

Deklaracya niniejsza będzie miała taką samą moc i będzie obowiązywała do tego samego czasu co Traktat handlowy z dnia 3. listopada 1873, do którego się odnosi.

Deklaracya niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacye wymienione zostaną jak można najrychlej w Wiedniu.

W dowód czego podpisani położyli na niej swoje podpisy i wycisnęli swoje pieczęci.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia 25. kwietnia 1892.

(L. S.) **Kálnoky** r. w. (L. S.) **G. Lewenhaupt** r. w.

Nos visis et perpensis declarationis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die duodecima mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes **Kálnoky** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a **Glanz** m. p.

Caput sectionis.

Deklaracyą powyższą, zatwierdzoną przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 29. lipca 1893.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 4. sierpnia 1893.

(Zawiera Nr. 123—126.)

123.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 30. czerwca 1893,

tyczące się zmiany pod wyrazem „Sześciany“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów do taryfy cłowej powszechnej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko-węgierskimi zmienia się w urzędowym abecadłowym spisie towarów do taryfy cłowej powszechnej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego osnowę wyrazu „Sześciany“ a mianowicie drugi ustęp onejże (cięte z korku itp.) w ten sposób, że wyrazy: „które po jednej stronie mają jeszcze chropowatą korę“ zostają wykreślone. Przeto także te sześciany korkowe, które ze wszystkich stron są obcięte, podlegają cłu przepisanej pod Nrem 228 a taryfy, a wynoszącemu 1 zł. 50 c. od 100 kg.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

(Pólniech.)

124.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 9. lipca 1893,

o zmianie w części I. Przepisów tyczących się służby wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny uchyla się punkt 10 §u 147, Iszej części Przepisów tyczących się służby wojskowej i takowy opiewać ma odtąd jak następuje:

10. Elewi i chłopcy od kapeli mają być brani do wojska po skończeniu 17. roku życia, jeżeli w tym czasie są już zdadni do służby wojennej, niezwłocznie — w przeciwnym razie jak tylko staną się do służby wojennej zdadnymi.

Chłopcy okrętowi i machinowi mają być brani do wojska dopiero po skończeniu szkoły, a mianowicie, jeżeli już skończyli 17 rok życia i są już zdadni do służby wojennej, niezwłocznie, w przeciwnym razie dopiero po skończeniu 17. roku życia, a względnie jak tylko staną się do służby wojennej zdadnymi.

Ponieważ jednak przez wzięcie do wojska elewów i chłopców od kapeli po skończeniu 17. roku życia, a względnie przez wzięcie do wojska chłopców okrętowych i machinowych po skończeniu szkoły powstaje dalsze przedłużenie obowiązku słu-

żenia pod chorągwią, przeto przy braniu osób takich do wojska, postępować należy z największą sumiennością, w szczególności zaś nie należy pod żadnym pozorem zwlekać wzięcia do wojska poza tę chwilę, w której staną się zdawnymi do służby wojennej.

Chłopcy okrętowi i machinowi, którzy skończyli 17 rok życia, i są już zdadni do służby wojennej, jeżeliby z powodu niedostatecznego postępu zostali ze szkoły oddaleni, mają być brani do wojska jednocześnie z oddaleniem ze szkoły.

Weltersheimb r. w.

125

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1893,

o zawarciu z reprezentacją krajową księstwa bukowskińskiego umowy dodatkowej w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego.

Ogłasza się niniejszem umowę dodatkową, którą na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), jakoteż uchwały sejmiku krajowego księstwa bukowskińskiego z dnia 19. maja 1893 c. k. Minister skarbu zawarł z reprezentacją krajową księstwa bukowskińskiego w przedmiocie funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego w związku z odnośną główną umową (Dz. u. p. Nr. 161 z roku 1891).

Steinbach r. w.

U m o w a

między c. k. Rządem z jednej a Wydziałem krajowym księstwa bukowskińskiego w imieniu reprezentacji kraju z drugiej strony, zawarta na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142) w przedmiocie zwrotu zaliczek rządowych bezprocentowych, otrzymanych w czasie od dnia 1. stycznia 1890 aż do końca listopada 1891 na rzecz funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego ponad miarę sum stałych, w istniejącej umowie głównej (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891) przewidzianych.

§. 1.

Według dokonanego i przez obie Strony kontraktujące za dobre uznanego obliczenia Wydział krajowy księstwa bukowskińskiego otrzymał w czasie

od dnia 1. stycznia 1890 aż do końca listopada 1891 ze skarbu państwa, na rzecz funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego ponad miarę sum stałych w istniejącej umowie głównej (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891) przewidzianych, zaliczki rządowe bezprocentowe w sumie ogólnej sto cztery tysiące pięćset czterdzieści trzy (104.543) złote 28 c. w. a.

§. 2.

Reprezentacja krajowa księstwa bukowskińskiego zobowiązuje się zaliczki rządowe bezprocentowe, w §. 1 umowy niniejszej oznaczone, na rzecz funduszu indemnizacyjnego bukowskińskiego ponad miarę sum stałych, w istniejącej umowie głównej (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891) przewidzianych, w sumie ogólnej sto cztery tysiące pięćset czterdzieści trzy (104.543) złote 28 c. w. a. otrzymane, zwrócić skarbowi państwa najpóźniej w przeciągu lat siedmiu, poczynając od roku 1905 (tysiąc dziewięćset piętego), w ten sposób, że kwoty na każdy z lat 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910 i 1911 przypadające, po 14.934 zł. 75⁵/₁₀ c. w. a. spłacone będą najpóźniej w równych ratach ćwierćrocznych, dnia 31. marca, 30. czerwca, 30. września i 31. grudnia lat przerzeczonych, z dołu płatnych, każda rata po trzy tysiące siedmset trzydzieści trzy (3.733) zł. 69 c. w. a.

§. 3.

Umowę niniejszą spisuje się w dwóch jedno-brzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami c. k. Ministra skarbu, tudzież Starosty krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu, a drugi u reprezentacji krajowej księstwa bukowskińskiego.

Wiedeń, dnia 18. lipca 1893.

C. k. Minister skarbu:

(L. S.) Steinbach r. w.

Czerniowce, dnia 3. czerwca 1893.

Starosta krajowy:

Jan Lupul r. w.

Mikołaj bar. Mustazza r. w.

Członek Wydziału krajowego.

Jan Tymiński r. w.

Członek Wydziału krajowego.

(L. S.)

126.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893,

podające przepisy o przewozie przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi.

I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Przepisy niżej zamieszczone stosują się do przewozu przedmiotów wybuchających, wyszczególnionych pod Nr. XXXVI w załączce B do Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), któremi są:

1. Proch czarny (strzelniczy i rozsadzający), tudzież inne środki strzelnicze, o ile oddzielnymi przepisami przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi jest dozwolony.

2. Środki rozsadzające koncesyowane, o ile przewóz ich kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony.

3. Naboje do broni palnej ręcznej i wszelka amunicja, zawierająca albo proch czarny albo inne środki strzelnicze, których przewóz kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony.

(Naboje gotowe do broni palnej ręcznej a mianowicie: 1. naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i 2. naboje mające gilsy tylko po części metalowe, tudzież kapsle do kul i kapsle do śrutu (amunicja Floberta) podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVII a względnie XXXVII a załączki B do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) i przepisom tamże podanym.)

4. Wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 50, ust. 4 lit. a aż do e [włącznie] Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) są wykluczone od przewozu.

(Wyroby pirotechniczne z mączki prochowej i podobnych mieszanin, jakoteż bengalskie wyroby szellakowe podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVIII a względnie XLII załączki B do Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 i przepisom tamże podanym.)

5. Lonty.

(Lonty bezpieczeństwa podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. IV załączki B do Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 i przepisom tamże podanym.)

6. Nitrocelulozy, jakoto: bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, (o ile przedmioty te zwilżone są wodą w ilości najmniej 20 procent), tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, o ile przewóz takich wytworów kolejami żelaznymi jest dozwolony.

(Bawełna strzelnicza prasowana, zawierająca najmniej 15 procentów wody, bawełna strzelnicza w postaci kosmyków i wełna kleinowa, obie gdy zawierają 35 procentów wody, podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXIX, a względnie XL załączki B do Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 i przepisom tamże podanym.)

7. Podpałki rozsadzające jakoto: kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpałki do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania.

§. 2.

Przedmioty w §. 1 wyszczególnione, o ile przewóz ich kolejami żelaznymi podlega osobnemu pozwoleniu, Ministerstwo handlu oznajmiać będzie zarządom kolejowym z wymienieniem odnośnej fabryki i podaniem przepisów co do pakowania.

§. 3.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie, że na tych częściach kolei żelaznych, na których nie chodzą pociągi wyłącznie towarowe i na których nadto niema sposobności do zaprowadzenia pociągów wyłącznie towarowych w peryodycznych odstępach czasu, wykluczy towary wybuchające na wniosek odnośnego zarządu, od przewozu kolejami żelaznymi.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisu dotyczącego się transportów wojskowych na kolejach żelaznych (wydanie czwarte 1892) i do towarów wybuchających, oddawanych przez zarząd wojskowy, stosują się wyłącznie postanowienia tegoż przepisu wojskowego.

§. 5.

O ile dla posyłek od osób prywatnych do zarządu wojskowego, tudzież dla poszczególnych rodzajów, lub dla niektórych stacyj kolejowych nie istnieją, lub w każdym z osobna przypadku nie będą wydane oddzielne przepisy, przedmioty wybuchające, w §. 1 wyszczególnione, przyjmowane będą do przewozu kolejami żelaznymi, pod warunkami poniżej zamieszczonemi.

II.

Pakowanie.

§. 6.

Pod względem pakowania obowiązują następujące postanowienia:

1. (1) Proch czarny (strzelniczy i rozsadzający) tudzież wszelkie inne środki strzelnicze, których przewóz kolejami żelaznymi jest dozwolony, o ile dla tych ostatnich w odnośnym orzeczeniu dopuszczalności co innego nie jest przepisane, powinny być zapakowane w workach z tkaniny pyłu nie przepuszczającej (wytwory mączyste w workach podwójnych z tkaniny lub skóry gęstej) a następnie w beczkach drewnianych, pakach lub naczyniach metalowych. Można też używać do tego beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo grubej i twardej pokostowanej tektury.

(2) Jeżeli się używa beczek drewnianych, takowe powinny być zrobione mocno i opatrzone na zewnętrznym obwodzie każdego dna obręczą wpuszczaną, trzema gwoździami dobrze pobielonemi (zankowemi) przytwierdzoną. Ostatnie obręcze po obu końcach beczki (główne) przytwierdzić należy również trzema takimi gwoździami, obręcze zaś na wypukłości podeprzeć każdą trzema kawałkami obręczy, opierając takowe o obręcze końcowe. Gwoździe nie powinny sterceć we wnętrzu beczki. Paki mają być szczelnie spojone a ściany ich połączone być powinny na cynek. Wieka należy przyzrubować.

(3) Naczynia te powinny być opatrzone zewnątrz wyraźnym napisem, podającym dokładnie co zawierają, np. „proch strzelniczy (czarny)“, „proch rozsadzający (czarny)“ itp. Na posyłkach przywozowych i przewozowych powinno być nadto podane nazwisko lub firma fabrykanta.

2. Środki rozsadzające koncesyonowane podlegają następującym przepisom:

a) Takowe wolno wprowadzać w obrót tylko w tych formach, owinięciach i opakowaniach, które dla każdego z osobna rodzaju są przepisane w orzeczeniu dopuszczalności.

b) (1) Naczynia, w których środki rozsadzające koncesyonowane są zapakowane, powinny być opatrzone na stronie zewnętrznej kartą, podającą wyraźnie i dokładnie oznaczenie wytworu i jego gatunku, jakoteż nazwisko lub firmę fabrykanta, oznaczenie fabryki, tudzież datę i liczbę ministeryalnego pozwolenia na przewóz i wreszcie datę fabrykacji. Karta rzeczona powinna być przytwierdzona na zewnętrznej stronie każdego naczynia, do przewiezienia służącego, w taki sposób, ażeby przy otwieraniu naczyni musiała być rozdarta. Nakoniec zamknięcie każdego naczynia powinno być

opatrzone plombą fabryczną z wyraźnym odciskiem.

(2) Karty rzeczone i odciski plomb będą zarządom kolejowym komunikowane w każdym z osobna przypadku przy udzielaniu pozwolenia na przewóz.

c) Na zewnętrznej stronie wieka każdego naczynia użytego do pakowania przyklepione być ma w sposób w oczy wpadający krótkie objaśnienie o otwieraniu i zamykaniu tychże naczyni.

3. (1) Naboje do broni palnej ręcznej pakować trzeba najprzód partyjami w pudełkach twardych tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach nie mogły się przesunąć. Pojedyncze pudełko pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznemi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 kg, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej“ nabite wydrukowanym lub szablonowym.

(4) Dla posyłek wszelkiej innej amunicji decydować się będzie w każdym z osobna przypadku co do dopuszczalności obranego sposobu pakowania, jakoteż co do wagi maksymalnej naczyni.

4. (1) Wyroby pirotechniczne pakować należy w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznemi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury.

(2) Waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „wyroby pirotechniczne“ wydrukowanym lub szablonowym.

5. (1) Lonty (z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa) pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznemi obręczami lub opaskami. Za-

miast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury.

(2) Lonty znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 *kg*, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „Lonty“ wydrukowanym lub szablonowym.

6. (1) Nitrocellulozy, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania naczyń nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej) opatrzone powłoką z parafiny łączyć należy przed włożeniem do naczyń w pakiety owijając je mocno w papier.

Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocellulozy nie powinny być opatrzone w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w tem samym naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocellulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(3) Waga brutto naczynia napełnionego bawełną strzelniczą lub innemi cellulozami nie powinna przenosić 90 *kg*, waga brutto naczynia zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 *kg*.

(4) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

7. Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające.

1. (1) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby

kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnień nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy niemi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczynia, która po włożeniu kapsli pozostanie próżna, wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku. W posyłkach do Niemiec miejsce próżne w kapslach pomiędzy niemi wypełnia się całkowicie suchymi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilnią lub sukrem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna zawinąć w papier pakowy, przyciskając wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się naczynia do paki mocno zrobionej, której ściany powinny mieć najmniej 22 *mm* grubości a wkłada się w taki sposób, żeby otwarte końce czołowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznej powierzchni każdego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia otwierającemu wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętymi w nie końcami palców mógł pudełko wygodnie uchwycić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nie umyślnie próżnie w pace, któreby naczyniom trząść się pozwalały, należy pozatykać kawałeczkami papieru, słomą, sianem lub pakułami, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki przytwierdza się szrubami mosiężnemi lub drzewnemi cyną pobielanemi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno do znajdującego się w niej materiału tak przylegać, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi o otwieraniu pak z kapslami rozsadzającymi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, również mocno zrobioną pakę drewnianą, która się zamyka szrubami mosiężnemi lub drzewnemi cyną pobielanemi a której ściany powinny mieć najmniej 25 *mm* grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a zewnętrzną wynosić powinna najmniej 30 *mm* i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcją i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie trącać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 *kg* kapsli rozsadzających i powinna być opatrzona dwiema mocnemi antabami.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać poświadczenie, jako przepisy powyższe 1 aż do 5 zostały zachowane, wystawione przez posyłającego i przez chemika kolei znanego.

Uwaga: Wzmiankowana wyżej instrukcja co do otwierania pak z kapslami rozsadzającymi opiewać ma jak następuje:

„Paki z kapslami rozsadzającymi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą szrubczyka wyciąga się z wieka paki zewnętrznej szruby strzegąc się, żeby manipulujący szrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrócił paki.

Odsłoniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak szrubczyk, jak i szruby nim ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pace wewnętrzną naokoło jednego lub kilku naczyń blaszanych, kapsle rozsadzające zawierających, w papier owiniętych, najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobyszy ostrożnie z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy naczynia najbliższe leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmując się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne tejsze warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skutecznie wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejsze.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zacznie się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawalki bibuły, użyte do wypełnienia próżnych przestrzeni.

Do otwierania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz szrubczyka (Schraubenzieher, Brustleier) i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trącać.“

b) Podpały elektryczne do podkopów.

1. (1) Podpały elektryczne z krótkimi drutami lub twardą głową pakować należy w grubych naczyniach blaszanych, mogących mieścić w sobie najwięcej po 100 sztuk i trzeba je ustawiać prosto. Naczynia wypełnić należy całkowicie trocinami lub podobnym materiałem.

(2) Zamiast naczyń blaszanych można używać pudełek z grubej twardej tektury. Naczynia wypeł-

nione włożyć należy do skrzyni drewnianej lub grubej blaszanej a tę do zwierzchniej skrzyni drewnianej. Grubość ścian skrzyni drewnianej wewnętrznej wynosić powinna najmniej 22 *mm*, grubość ścian skrzyni zwierzchniej najmniej 25 *mm*.

2. Podpały elektryczne na długich drutach guttaperkowych lub żerdkach drewnianych łączyć należy wiązkami zawierającymi najwięcej po 10 sztuk w pakiety, z których każdy zawierać ma najwięcej 100 podpałów. Palniki leżeć powinny naprzemian to na jednym to na drugim końcu pakietu. Najwięcej po pięć takich pakietów obwija się w gruby papier, obwiązuje i pakuje w pace drewnianej lub grubej blaszanej, którą wypełnić należy sianem, słomą lub podobnym materiałem. Pakę tę umieszcza się w drugiej zwierzchniej, drewnianej, której ściany powinny mieć najmniej 25 *mm* grubości.

3. Zresztą stosują się postanowienia powyższe podane pod a) 3—6.

c) Palniki frykcyjne

pakować należy w następujący sposób:

1. Koniec druta pocieralnika każdego palnika frykcyjnego oblepić należy papierem w taki sposób, żeby tenże sięgał poza uszko druta pocieralnika.

2. Palniki frykcyjne układać należy w wiązki zawierające najwięcej po 50 sztuk. Wiązki te owinać należy na końcach głów palników wełną drzewną (wolliną) a po wierzchu papierem, zagięte zaś końce pocieralników włożyć najprzód w osłonę papierową nawiązaną, niczem nie napełnioną a następnie w drugą taką osłonę, napełnioną wełną drzewną. Przytem jednak baczyć należy pilnie na to, żeby w żadnym razie wełna drzewna nie mogła zetknąć się bezpośrednio z drutami pocieralników, iżby przy zdejmowaniu palników lub zdejmowaniu osłony papierowej drut pocieralnika nie zaczął się lub nie został wyrwany.

3. Kilka wiązek w taki sposób przyrządzonych wkłada się w pakę pojedynczą, której waga brutto nie powinna przenosić 20 *kg*.

4. Próżnie w pakach wypełnić należy szelnie z jak największą starannością, odpadkami papieru lub wełną drzewną.

5. Ściany paki, której długość ma być zastosowana do długości palników frykcyjnych, powinny mieć najmniej 22 *mm* grubości i być wolne od szpar i dziur sękowych, dla zapewnienia zaś potrzebnej wytrzymałości powinny być spojone na cynek.

6. Wreszcie na wieku i na ścianach bocznych paki przylepić należy znak ochronny zawierający cechę fabryczną.

III. Oddawanie.

§. 7.

Podpały rozsadzające odstawiać należy na kolej oddzielnie od przedmiotów w §. 1 pod l. 1, 2 i 6 wymienionych.

§. 8.

(1) Posyłek towarów wybuchających nie wolno oddawać i przewozić jak posyłki pospieszne; na 24 godziny przed oddaniem takowych trzeba uprzedzić o tem ekspedyt kolei i zasięgnąć tamże dalszych wskazówek we względzie oddania.

(2) Posyłki takie przyjmowane będą tylko w tych dniach, które zarządy kolejowe podadzą do wiadomości i do tych pociągów, które one wyznaczają.

(3) Przyjmując posyłkę przeznaczoną za granicę, trzeba ile możności mieć wzgląd na to, żeby dalszy przewóz od stacyi pogranicznej mógł się odbyć pociągiem łączącym się bezpośrednio.

§. 9.

(1) Posyłki takie dostawiać wolno do lokali dworcowych zwyczajnie dopiero przed samem ładowaniem do wozów kolejowych i nie wcześniej, jak na dwie godziny przed odejściem pociągu według planu ruchu, do pociągów zaś nocnych na dwie godziny, zanim się skończy przyjmowanie.

(2) Nie wolno przyjmować posyłek do takich stacyj i szlaków kolejowych, na których przedmioty wybuchające są od przewozu wyłączone (§. 3). Jeżeli posyłka przeznaczona jest do stacyi takiej kolei lub odnogi, po której pociągi towarowe nie mieszane kursują tylko w miarę możności, adresować ją należy do odbiorcy w stacyi początkowej tej kolei lub odnogi, który obowiązany jest zabrać posyłkę niezwłocznie (§. 37) z lokalów dworca i mieć dalsze staranie o oddanie jej na nowo, gdy na to ruch pociągów pozwoli. Tylko bawełna strzelnicza wilgotna, prasowana może być przewożona pociągami mieszanymi na tych szlakach, na których nie kursują pociągi towarowe nie mieszane.

§. 10.

Pod względem dołączania osobnych legitymacyj przy oddawaniu towarów wybuchających obowiązują następujące postanowienia:

1. Do posyłek prochu czarnego (strzelniczego i rozsadzającego), jakoteż do posyłek innych środków strzelniczych (§. 1, l. 1) dołączać należy tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa, jak i wtedy, gdy mają być wprowadzone, wyprowadzone lub przewiezione, ceduły przewodnie

amunicyjne, stosownie do rozporządzenia z dnia 11. lutego 1860, Dz. u. p. Nr. 39, z zastosowaniem ułatwień w §§. 3, 4 i 6 rzeczzonego rozporządzenia dozwolonych.

2. (1) Gdy środki rozsadzające koncesyonowane oddaje fabrykant lub sprzedawca konsens posiadający, w nienaruszonym pierwotnym zamknięciu, odcisk pozwolenia ministerjalnego do przesyłania zastępuje miejsce ceduły przewodniej.

(2) Do posyłek środków rozsadzających, które mają być do obszaru krajów w Radzie państwa reprezentowanych wprowadzone, przez takowy przewiezione lub z niego wywiezione, powinny być dołączone ceduły przewodnie, o których wygotowanie prosić należy Ministerstwo spraw wewnętrznych.

(3) Dla wszelkich innych posyłek list przewozowy, przez posyłającego wystawiony służy za cedułą przewodnią, takowy jednak powinien być przez Władzę administracyjną powiatową, w okręgach policyjnych Wiednia, Pragi, Lwowa, Krakowa, i Tryestu przez Władzę policyjną rządową wizowany na podstawie udowodnionego prawa nabycia.

(4) Listy przewozowe, które Władza wystawia, wolne są od tego wizowania.

3. Dla naboji do broni palnej ręcznej jakoteż dla wszelkiej innej amunicyi (§. 1, l. 3) obowiązującymi są tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa jak i wtedy, gdy mają być wprowadzone, wyprowadzone, lub przewiezione, postanowienia rozporządzenia z dnia 11. lutego 1860, Dz. u. p. Nr. 39 o dołączaniu ceduł przewodnich, z zastosowaniem ułatwień w §§. 3, 4 i 6 rzeczzonego rozporządzenia wzmiankowanych.

4. (1) Do wyrobów pirotechnicznych (§. 1, l. 4) dołączać należy tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa, jak i wtedy, gdy mają być wprowadzone, wyprowadzone lub przewiezione, pozwolenie Władzy w §. 1 ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134 przepisane.

(2) Tylko co do przedmiotów pirotechnicznych rozrywkowych, sposobem przemysłowym wyrabianych, jeżeli już wyrobienie ich sposobem przemysłowym jest udowodnione, nie trzeba stosownie do §u 3go, punktu 4go rozporządzenia z dnia 4. sierpnia 1885, Dz. u. p. Nr. 135 wykazywać osobno pozwolenia do wprowadzenia w obrót.

5. Posyłając lonty (§. 1, l. 5) nie trzeba wykazywać pozwolenia Władzy do wprowadzenia w obrót.

6. Nitrocelulozy (§. 1, l. 6).

a) Do posyłek bawełny strzelniczej, jakoteż nabojów z bawełny strzelniczej prasowanej powleczonych parafiną dołączać należy tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa, jak i wtedy, gdy mają być

wprowadzone, wyprowadzone lub przewiezione, ceduły przewodnie, amunicyjne stosownie do rozporządzenia z dnia 11. lutego 1860, Dz. u. p. Nr. 39, z zastosowaniem ułatwień w §§. 3, 4 i 6 rzeczzonego rozporządzenia dozwolonych.

- b) Do wełny kleinowej dołączać należy tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa, jak i wtedy, gdy mają być wprowadzone, wyprowadzone, lub przewiezione, pozwolenie Władzy do przesyłania w §. 1 ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134 przepisane. Wyjątek od tego postanowienia przyzwolony został w §. 3, punkt 5 rozporządzenia z dnia 4. sierpnia 1885, Dz. u. p. Nr. 135 tylko dla nabytków do celów przemysłowych (z wyłączeniem użycia do technicznego rozsadzania) i do celów lekarskich; jednakże w takich przypadkach wyjątkowych służba kolejowa wymagać ma jakiegoś udowodnienia nabycia rzeczzonego przedmiotu do celów przemysłowych lub lekarskich.

- c) Do papieru rozsadzającego stosują się te postanowienia, które według powyższego numeru 4 są obowiązującymi dla przedmiotów pirotechnicznych rozrywkowych.

7. Podpały rozsadzające (§. 1, l. 7).

- a) Gdy się posyła kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) zachowywać należy tak w obrocie wewnętrznym obszaru państwa jak i wtedy, gdy mają być wprowadzone, wyprowadzone lub przewiezione postanowienia rozporządzenia z dnia 11. lutego 1860, Dz. u. p. Nr. 39, o dołączeniu ceduł przewodnich amunicyjnych, z zastosowaniem ułatwień dla rzeczonych przedmiotów §§. 3, 4 i 6 wzmiankowanego rozporządzenia przyzwolonych.

- b) Podpały do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania, opatrzone być powinny w obszarze, na którym obowiązuje ustawa z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, jakoteż gdy mają być wprowadzone do tego obszaru, pozwoleniem urzędowym w myśl §. 1. przerzeczonej ustawy.

§. 11.

(1) Listy przewozowe nie powinny wymieniać żadnych innych przedmiotów. Zawarte w nich oznaczenie przedmiotu podkreślić należy czerwonym atramentem. Listy przewozowe powinny oprócz ilości, gatunku, znaków i numerów naczyń, podawać także wagę brutto każdego naczynia i dla prochu czarnego (strzelniczego i rozsadzającego), dla wszelkich innych środków strzelniczych, dla środków rozsadzających koncesyonowanych i dla nitrocellulozu powinny być wygotowywane oddzielnie.

(2) Takie listy przewozowe nie powinny zawierać dopisku „zostawić na koleji“.

§. 12.

Przewoźne opłacić należy przy oddaniu. Można też żądać od posyłających odpowiedniej kaucyi na pokrycie wydatków mogących powstać z powodu przeszkód odebrania lub przewozu (§. 37).

§. 13.

Nie przyjmuje się posyłek obciążonych powiątkami. Nie można też deklarować, ile zależy na rychłej dostawie.

§. 14.

Posyłki przetworów, będących monopoliami rządowymi, jakoteż przedmiotów, zawierających takie przetwory, gdy się je wprowadza lub przewozi, powinny być zasłonięte pozwoleniem przepisaniem w §. 19 ustawy o cłach i monopoljach rządowych.

§. 15.

(1) Te przedmioty wybuchające, które od przewozu kolejami żelaznymi są wyłączone, jeżeli przeznaczone są do zbadania, wolno przyjmować do przewozu w ilościach mniej niż 0.5 kg wynoszących, gdy wysyłane są przez Władzę lub z polecenia Władzy.

(2) Posyłający winien przy oddaniu wylegitymować się poleceniem urzędowym, które zawierać ma także postanowienia co do sposobu zapakowania. Pierwopis lub kopią wierzytelną polecenia urzędowego dołączyć należy do listu przewozowego.

IV.

W o z y.

§. 16.

(1) Do przewożenia wolno używać tylko krytych wozów towarowych opatrzonych elastycznymi aparatami do odpychania i ciągnięcia i stałym bezpiecznym dachem, mających ściany szczelne i drzwi zamykające się dobrze.

(2) Wozów towarowych, w których wnętrzu sterczą gwoździe żelazne, śruby, mutry itp., wolno używać do przewożenia tylko wtedy, gdy sterczące żelazne części składowe nie są ostre i będą w sposób odpowiedni osłonięte.

(3) Drzwi wozu, tudzież okna, jeżeli są, powinny być zamknięte i zeszczelnione. Do tego celu nie wolno używać papieru.

§. 17.

(1) Do ładowania towarów wybuchających nie trzeba w ogóle używać wozów z hamulcami.

(2) Gdyby wypadło koniecznie użyć do tego wozów z hamulcami, hamulców ich nie wolno poruszać, przeto na wozach takich nie może siedzieć nikt ze służby pociągowej.

(3) Nie wolno także używać do przewozu towarów tego rodzaju ani wozów, u których łoża osi zostały niedawno odnowione, ani takich, które w najbliższym czasie oddane być mają do rewizji w warsztacie.

§. 18.

Wozy, obładowane towarami wybuchającymi, smarować należy z jak największą starannością.

V.

Ładowanie.

§. 19.

(1) Towary wybuchające ładować trzeba ile możności nie z magazynów towarowych, lecz tylko na jak najodleglejszych torach bocznych na ustroniu. Osobom nie interesowanym przybliżać się nie wolno.

(2) Naczyni napelnionych środkami rozsadzającymi, nie wolno przewracać, toczyć lub suwać, ani też obracać na ziemi około punktu oparcia, przeciwnie, należy je zawsze nosić bardzo ostrożnie a przedewszystkiem chronić od potrącenia.

(3) Ładować, wyładowywać i przeładowywać paki należy ile możności tylko we dnie, w nocy zaś tylko przy lampach bezpieczeństwa, lub przy takich latarniach, których szyby zabezpieczone są siatką drucianą od stłuczenia.

(4) Palenie tytoniu w pobliżu takich pak jest bezwarunkowo zakazane.

(5) Gdyby lokomotywa przejeżdżała (§. 31), drzwi wozu trzymać należy zamknięte, części posyłki, jeszcze nie włożone do wozu, osłonić dla zabezpieczenia od ognia a ładowanie przerwać.

§. 20.

Naczynia (paki, beczki) pakować należy w wozach kolejowych tak mocno, żeby były zabezpieczone od ocierania się, trzęsienia, uderzania, wywracania lub spadania z górnych warstw. Mianowicie nie wolno beczek stawiać prosto, lecz należy je kłaść równolegle od ścian podłużnych wozu i z pomocą podkładów drewnianych kocami nakrytych od toczenia się zabezpieczyć.

§. 21.

Wozy wolno obciążać tylko aż do dwóch trzecich części ich ładowności. Nadto nie wolno kłaść na sobie więcej warstw jak trzy.

§. 22.

Razem z innymi towarami ładować wolno tylko posyłki nie przenoszące 1000 *kg* a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyładowane pierwszej jak przedmioty wybuchające.

§. 23.

(1) W wozach wiozących środki rozsadzające koncesyonowane lub nitrocelulozę nie wolno umieszczać zarazem prochu czarnego (strzelniczego i rozsadzającego), jakoteż innych środków strzelniczych, nabojów do broni palnej ręcznej, ani żadnej innej amunicji, wyrobów pirotechnicznych, lontów lub podpałów.

(2) Podpały rozsadzające pakować też należy oddzielnie od prochu czarnego (strzelniczego i rozsadzającego), jakoteż od innych środków strzelniczych.

§. 24.

Na wozach przyklepić należy kartki z napisem wielkimi głoskami barwą błękitną wydrukowanym, wyrażającym co się na nich znajduje.

VI.

Zestawianie pociągu.

§. 25.

Towarów wybuchających nie wolno przewozić temi samymi pociągami, które przewozi się ludzi.

§. 26.

(1) Wozy obładowane towarami wybuchającymi umieszczać należy zwyczajnie w tylnej połowie pociągu, zawsze zaś w taki sposób, aby za nimi następowały jeszcze najmniej trzy wozy kryte bądź próżne, bądź obładowane towarami nie zapalającymi się łatwo; ze sobą, jakoteż z poprzedzającymi i z następującymi wozami trzeba je mocno zesworować. Po wozach wiozących najwięcej 25 *kg* netto towarów wybuchowych nie trzeba umieszczać osobnych wozów ochronnych.

(2) Wozów obładowanych środkami rozsadzającymi koncesyonowanymi nie wolno w ogólności zestawiać w bezpośrednim związku z innymi wozami wiozącymi inne przedmioty wybuchające lub zapalne.

§. 27.

(1) Jeżeli wozy obładowane towarami wybuchającymi nie mogą być umieszczone w tylnej połowie pociągu, lub jeżeli wozy takie tworzą pociąg osobny, znajdować się powinny nietylko na końcu tegoż, lecz także za parowozem, trzy wagony bezpieczeństwa, powyżej wzmiankowane (§. 26).

(2) Do obrotu na kolejach podjazdowych stosuje się odpowiednio postanowienie §. 30, ustęp 2.

§. 28.

Jednym pociągiem nie wolno przewozić więcej nad 30.000 *kg* środków rozsadzających koncesyonowanych.

VII.

Środki ostrożności w dworcach i gdy pociąg idzie.

§. 29.

(1) Wozy obładowane towarami wybuchającymi stawiać należy na stacjach jak najdalej od budynków stacyjnych i mieszkalnych, magazynów i palarni i ile możliwości tylko na takich torach bocznych, na których nawet w razie mylnego skierowania zwrotnicy nie może nastąpić spotkanie z pociągami w ruchu będącymi.

(2) Nadto nakazać trzeba dozór niewątpliwy nad niemi.

§. 30.

(1) Celem przesunięcia takich wozów nie trzeba puszczać ich samopas, ani używać do tego parowozów. Do zesworowania przysuwać je trzeba z wielką ostrożnością.

(2) Gdyby jednak wyjątkowo wypadło użyć parowozu do przesunięcia, w takim razie pomiędzy parowozem a wozem z towarami wybuchającymi, który trzeba przesunąć, przyczepić należy przynajmniej jeden inny wóz.

§. 31.

(1) Rozniecać ogień, wypuszczać parę lub czyścić parowozy w pobliżu miejsca ładowania lub wozów obładowanych towarami wybuchającymi wolno tylko w razie najkonieczniejszej potrzeby. Na stacji unikać nadto należy ile możliwości przejeżdżania z parowozami i zatrzymywania ich w pobliżu.

(2) W wozach obładowanych towarami wybuchającymi i w pobliżu tychże tytoniu palić nie wolno.

§. 32.

W stacjach na szlaku, o ile przestanek na to pozwala, zrewidować trzeba starannie stan i zam-

knięcie wozów obładowanych towarami wybuchającymi, jakoteż ich zesworowanie i zarządy kolejowe postarać się mają o to, aby w takich stacjach unikano wszelkiego niepotrzebnego przedłużania przestanku programem ruchu przepisanego i usuwano ile możliwości wszystko, coby mogło grozić niebezpieczeństwem.

§. 33.

Towary wybuchające, w drodze będące, przeladowywać wolno do innych wozów tylko w razie koniecznej potrzeby. Zarządy kolejowe winny przeto takie pozawierać ze sobą układy, aby posyłki rzeczony przewożone były od stacyi przyjmującej aż do stacyi przeznaczenia w tym samym wozie.

§. 34.

(1) O nadejściu posyłki przedmiotów wybuchających, gdy takowa waży więcej niż 150 *kg*, powinna być stacya odbiorcza telegraficznie uwiadomiona przez ostatnią stacyą graniczną a względnie przez stacyą przyjmującą, leżącą w obrębie tego samego zarządu kolejowego.

(2) Nadto odbiorcę posyłek środków rozsadzających koncesyonowanych lub podpałów rozsadzających uwiadomić ma telegraficznie na koszt oddawcy stacya przyjmująca o odejściu posyłki tego rodzaju.

VIII.

Wydawanie.

§. 35.

O nadejściu posyłek towarów wybuchających do przeznaczonej stacyi uwiadomić należy natychmiast posłańcem lub telegrafem adresata, który winien je odebrać niezwłocznie.

§. 36.

(1) Towary wybuchające wyładowuje się z wozów, jeżeli wozy zostają na stacyi, ile możliwości dopiero w chwili ich odebrania, trzymając się we względzie wyboru miejsca, w którym to ma się odbyć i we względzie ostrożności, które przytem mają być zachowane, tych samych przepisów, które dotyczą się ładowania (§. 19).

(2) Jeżeli posyłka wyładowana być musi przed chwilą odebrania, zachować trzeba ostrożności rozporządzeniem niniejszem przepisane, towar złożyć w miejscu bezpiecznym, ochraniającem od wilgoci i ognia i kazać go pilnować.

§. 37.

Gdy adresat nie odbierze posyłek towarów wybuchających, postąpić należy jak następuje:

- a) Posylki środków rozsadzających koncesyowanych i podpalów rozsadzających, których adresat otrzymawszy uwiadomienie, nie odbierze w ciągu najbliższych sześciu godzin, przypadających w czasie na ekspedycją wyznaczonym (także w niedziele i święta), oddać należy celem jak najrychlejszego usunięcia ich z lokali dworcowych i dalszego niemi rozrządzenia, w miastach posiadających własny statut gminny, Władzy bezpieczeństwa, w innych zaś miejscach c. k. Starostwu, a gdzie to stać się nie może, komendzie najbliższego posterunku żandarmeryi po poprzedniczym uwiadomieniu.
- b) Posylki wszelkich innych towarów wybuchających, nie odebranych w ciągu 24 godzin po uwiadomieniu, zwrócić należy posyłającemu na jego koszt, albo w razie, gdyby towar nie mógł być odesłany napowrót w przeciągu trzech dni, licząc od jego nadejścia do stacyi przeznaczonej, dla braku odpowiedniego pociągu, postąpić z nim należy w myśl ustępu a). Nadto zarządy kolei mają prawo podwyższyć składowe od takich posyłek po upływie wzmiankowanych 24 godzin.

(2) W razie przerwy ruchu, kolej żelazna ma prawo postąpić w myśl ustępu 1, atoli nie może liczyć podwyższonego składowego.

Postanowienia karne.

§. 38.

(1) Kto towary wybuchające oddaje do przewozu pod fałszywą lub niedokładną deklaracją,

albo zaniedbuje środków ostrożności, które są przepisane jako warunek ich przyjęcia, albo świadomie oddaje towary tego rodzaju, których Władza do przewozu kolejami żelaznymi nie dopuszcza, ten oprócz dopłaty różnicy przewoźnego i wynagrodzenia szkody, tudzież kar kodeksem karnym lub przepisami policyjnemi postanowionych, chociażby szkoda nie powstała, zapłacić ma dodatek do przewoźnego po sześć złotych od każdego kilograma wagi ryczałtowej całej posyłki, na który już przez samo oddanie posyłki się naraził.

(2) Dodatek do przewoźnego ściągnąć można od posyłającego albo od odbiorcy.

Postanowienia końcowe.

§. 39.

(1) Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy dnia 1. września 1893.

(2) Przez wydanie onegoż, rozporządzenie z dnia 1. lipca 1880, Dz. u. p. Nr. 79, zawierające przepisy o przewozie towarów wybuchających kolejami żelaznymi zostaje uchylone.

§. 40.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiałem, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 17. sierpnia 1893.

(Zawiera Nr. 127—133.)

127.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. czerwca 1893,

podające do wiadomości, że obligacje pierwszorzędne kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których spłacenie Rząd wziął na siebie, tudzież akcje tejsze kolei, zamienione przez ostępowanie na obligacje długu państwa, mogą być używane do składania kaucyj małżeńskich wojskowych i że do nich ma być stosowane obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 154, Dz. rozp. Nr. 31).

Obligacje pierwszorzędne kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których spłacenie z powodu nabycia tejsze kolei na rzecz Państwa Rząd wziął na siebie w myśl umowy z dnia 30. czerwca 1891, ustawą z dnia 25. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 164) zatwierdzonej, tudzież akcje tejsze kolei na tej samej zasadzie przez ostępowanie na obligacje rządowe zamienione, stanowią część składową długu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i należą przeto do kategorii *B* obligacji rządowych, wymienionych w §. 1 obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 154, Dz. rozp. Nr. 31), które mogą być przeznaczane na kaucyje małżeńskie wojskowych.

Pod względem postępowania przy składaniu tych obligacyj, przy pobieraniu od nich odsetek, jakoteż przy dewinkulowaniu lub przepisaniu ich na kogo innego, stosują się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3. lipca 1887,

(Dz. u. p. Nr. 96, Dz. rozp. Nr. 31) z wyjątkiem przedostatniego ustępu.

Steinbach r. w.

128.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1893,

którem podaje się do wiadomości zmiana jednego z postanowień Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, którą nowy Porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) uchwalony przez c. k. Komisją główną miar i wag.

Bacquehem r. w.

Dodatek dwudziesty czwarty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 63.

W przedmiocie sprawdzania miarowzorów podręcznych na 1 litr i 2 litry do kontrolowania miar pojemności do rzeczy sypkich.

Miarowzory podręczne na 1 litr i 2 litry do kontrolowania miar pojemności do rzeczy sypkich

poddawać należy sprawdzeniu zapomocą miarowzórów 5- i 10-litrowych do kontroli miar pojemności do rzeczy sypkich a to według instrukcyi w tym względzie wydanej.

Wiedeń, dnia 3. lipca 1893.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Arzberger r. w.

129.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. lipca 1893,

o sprawdzaniu i cechowaniu kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze [obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. stycznia 1892 (Dz. u. p. Nr. 35)] uchwalony przez c. k. komisję główną miar i wag.

Bacquehem r. w.

Dodatek

do przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

U każdego kurka miarowego do piwa, który ma być przyjęty do sprawdzania i oechowania, wielkości miary, które tenże podaje, powinny być wybite (nie wryte) na górnym pierścieniu mosiężnym naczynia miarowego szklanego w następujący sposób: „wielkości miary wynoszą litrów“.

Wiedeń dnia 3. lipca 1893.

C. k. komisya główna miar i wag:
Arzberger r. w.

130.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 31. lipca 1893,

o podziale powiatu administracyjnego smichowskiego i zaprowadzeniu nowego starostwa w Kladnie w Czechach.

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. lipca 1892

raczył najmiłościwiej pozwolić, żeby z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa czeskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101), teraźniejszy powiat administracyjny smichowski został podzielony i żeby zaprowadzone zostało nowe starostwo w Kladnie w taki sposób, że okręgi sądowe smichowski i zbrasławski pozostać mają w powiecie administracyjnym smichowskim a okręgi sądowe kladneński i unhoski stanowią mają powiat administracyjny kladneński.

Starostwo kladneńskie rozpocząć ma urządowanie dnia 1. października 1893.

Taaffe r. w.

131.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. sierpnia 1893,

o zmianie kilku postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) kolei z Leobenu do Vordernbergu.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 28. lipca 1893 postanowienia §§. 13, 16 i 17 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) kolei żelaznej z Leoben do Vordernbergu zmienione zostały w następujący sposób:

I.

Postanowienia §u 13, ustęp 2 i ustęp 3 rzezonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego zostają uchylone.

II.

Na miejsce postanowień §§. 16 i 17 tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego wydają się następujące zarządzenia:

§. 16.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej począwszy od 8. lipca 1899 kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich

stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania obligacji pierwszorzędnych, za zezwoleniem Rządu w obieg wypuszczonych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej do oprocentowania po pięć od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce kwoty potrzebne do oprocentowania według planu i umorzenia obligacji pierwszorzędnych aż do zupełnego ich spłacenia w terminach płatności zgodnie z planem ustanowionych, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 przewidziany, suma roczna tamże wzmiankowana, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów przez Spółkę nabyte, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 17.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów przez Spółkę nabyte, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanego w §. 16, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 16), zatrzyma Spółka

na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

Bacquehem r. w.

132.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. sierpnia 1893,

tyczące się opłat od dokumentów, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione, chociaż dług zastawny ma niezmiennie nadal istnieć.

1. Dokumenty, któremi prawo zastawu na nieruchomościach zostaje po części zniesione, chociaż dług zastawny niezmiennie nadal ma istnieć, podlegają zwyczajnie według p. t. 101 *I A n* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) opłacie przypadającej od wartości długu zastawnego według skali II. Atoli jeżeli będzie udowodnione, że wartość nieruchomości, uwolnionej od obciążenia prawem zastawu, jest mniejsza, aniżeli wartość długu zastawnego, opłatę według skali przypadającą wymierzyć należy od wartości nieruchomości.

2. Deklaracje, któremi łączne prawo zastawu znosi się w taki sposób, że dług zastawny rozkłada się na pojedyncze dobra zastawne tak, że teraz na każdym dobrach zastawnych ciąży inna część długu, podlegają — o ile wartość każdego z tych dóbr zastawnych jest większa aniżeli częściowa kwota długu ciężająca na niej w skutek zniesienia łącznego prawa zastawu — nie opłacie według skali II, lecz stałej, po 50 c. od arkusza według t. p. 101 *I B* ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

3. W tych przypadkach, w których częściowe uchylenie prawa zastawu jest tylko zezwoleniem na czynność prawną trzeciej osoby, deklaracja znosząca, jeżeli według skali II nie mniejsza przypada opłata, podlega według t. p. 34 *b* ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) stałej opłacie po 50 c. od każdego arkusza, o ile zabezpieczone prawo zastawu trwa nadal niezmiennie a wartość nieruchomości, na której prawo zastawu ma nadal ciążyć, po strąceniu ciężarów, któreby na niej przed zabezpie-

czonym długiem istniały nie stanie się mniejszą od wartości tego długu.

Zniesienie prawa zastawu podlega opłacie jako pozwolenie w duchu poprzedzającego ustępu, jeżeli zachodzą warunki tamże podane, w szczególności w następujących przypadkach:

gdy wierzyciele hipoteczni zezwalają na sprzedanie części ciała hipotecznego bez ciężarów i

gdy wierzyciele hipoteczni zezwalają na wykreślenie swoich praw zastawu z jednej lub więcej hipotek łącznych, ich wierzytelnościami obciążonych, w celu sprzedania bez ciężarów hipotek wyzwolonych. Wykazanie okoliczności uzasadniających według postanowień powyższych uwolnienie od opłaty, jakoby według skali przypadająca — o ile okoliczności te nie są wyraźnie podane w dokumencie prawnym, dotyczącym się zniesienia prawa zastawu — jest obowiązkiem tej strony, która żąda mniejszego wymiaru opłaty.

Steinbach r. w.

133.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 5. sierpnia 1893,

tyczące się przyłączenia gminy Swejkowic do okręgu Sądu powiatowego rokyczańskiego w Czechach.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Swejkowice od okręgu Sądu powiatowego zbirowskiego a krajowego praskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego rokyczańskiego a obwodowego pilzeńskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1893.

(Zawiera Nr. 134—135.)

134.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. sierpnia 1893,

o podziale powiatów administracyjnych radowieckiego i suczawskiego i zaprowadzenia nowego starostwa w Gurahumorze na Bukowinie.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. lipca 1892 raczył najmiłosciwiej pozwolić na częściową zmianę podziału administracyjnego księstwa bukowińskiego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101) a mianowicie na podział teraźniejszych powiatów administracyjnych radowieckiego i suczawskiego, i na ustanowienie nowego starostwa w Gurahumorze, w ten sposób, żeby okrąg sądowy gurahumorski został oddzielony od powiatu administracyjnego suczawskiego a okrąg sądowy solecki od powiatu administracyjnego radowieckiego i żeby dwa te okręgi sądowe połączone były w jeden powiat administracyjny, którego starostwo będzie miało siedzibę w Gurahumorze.

Starostwo gurahumorskie rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. października 1893.

Taaffe r. w.

135.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 23. sierpnia 1893,

tyczące się udzielenia zapomóg z funduszków państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkami z przyczyny powodzi.

Na zasadzie §u 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważniam Rząd mój, żeby na zaradzenie niedostatkowi na teraz w okolicach Mojego królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, Mojego księstwa bukowińskiego i Mojego uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego powodziami dotkniętych, wydał sumę 240.000 zł. z funduszków państwa w miarę najnaglejszej potrzeby, pod warunkiem złożenia rachunków.

§. 2.

Suma ta przeznaczona jest na udzielanie potrzebującym pomocy zapomóg niezwrrotnych, a mia-

nowicie na zakupno żywności, tudzież w okolicznościach na szczególne względy zasługujących, na udzielanie osobom prywatnym, gminom lub innym korporacyom zapomóg również niezrotnych w celu przywrócenia budowli zniszczonych lub uszkodzonych.

§. 3.

Zapomogi te wydzielać mają Władze rządowe.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, dotyczące się tych zapomóg są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Ischl, dnia 23. sierpnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

Bacquehem r. w.

Zaleski r. w.

Falkenhayn r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1893.

(Zawiera Nr. 136—138.)

136.

Dokument koncesyjny z dnia 25. lipca 1893,

na kolej miejscową z Planu do Tachowa.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Henryk Swoboda, burmistrz, imieniem gminy miasta Tachowa, w związku z Dr. Józefem Böttgerem, przewodniczącym powiatu, imieniem reprezentacyi tamtejszego powiatu podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Planu do Tachowa, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238),

jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229), w sposób następujący:

§ 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od pewnego punktu linii pilzeńsko-chebskiej kolei państwa pomiędzy stacyami Josefhütte i Plan-Tachów na Lohm, Buchlöding i Wittingreith do Tachowa.

§ 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat dwadzieścia, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć niezwłocznie budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Rządu kaucyą w sumie rzeczywistej 2.000 zł. a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyona-

ryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu kolei koncesyonowanej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Obligacye pierwszorządne nie będą emitowane.

Natomiast nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorządnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorządnych, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po skończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu

pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmerji a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska i w razie wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, jak Władza wojskowa uzna za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienia koncesji przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu ustanowione będą w osobnym kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 11.

Koncesjonaryusze obowiązani są dozwolic Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei niniejszem koncesjonowanej do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego

wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód czysty w myśl postanowienia powyższego obliczony, będzie koncesyonaryuszom płacony jako wynagrodzenie za kolej a to w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

2. Gdyby zaś odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby dochód średni, w myśl postanowień ustępu 1 obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na umówione oprocentowanie i umorzenie pożyczki zaciągniętej przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym królestwa czeskiego, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, wynagrodzenie, które Rząd ma za kolej zapłacić, będzie polegało na tem, że Rząd weźmie na siebie spłacenie pożyczki przez koncesyonaryuszów w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej i sumę roczną powyżej wzmiankowaną, tyczącą się kapitału akcyjnego, będzie płacił w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

3. Rząd zastrzega sobie, że jeżeli odkupienie nastąpi na podstawie dochodu średniego, obliczonego według ustępu 1go, wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdykontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które

według postanowień ustępu 1go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

4. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a według okoliczności tylko resztą pożyczki Banku krajowego królestwa czeskiego obciążone i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 4.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szcze-

gólności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wysokość oznaczy Rząd ze względu na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akeyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokarów urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego piątego miesiąca lipca roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego trzeciego, Naszego panowania czterdziestego piątego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

137.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. września 1893,

o wydaniu II. Dodatku do umowy, tyczącej się przepisów o ułatwieniach w obrocie wzajemnym między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi z jednej a niemieckimi z drugiej strony, co do przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony, zawartej w myśl §u 1go ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892).

Postanowienia z dnia 20. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 226) i z dnia 25. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 43) umówione pomiędzy Austryą i Węgrami a Państwem niemieckim w myśl załączki 1 do Umowy międzynarodowej zmieniają się i uzupełniają w sposób następujący:

W Nr. IV,

po „Nr. III“ przydać należy: „ustęp 1“.

VIII a.

Po Nr. VIII przydać należy następujący Nr. VIII a.

(1) Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanej lub zeszwajsonowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczelnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi;

b) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonymi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materiałem z dodaniem szkła wodnego.

(2) W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

(3) Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

W Nrze IX,

ustęp 1, wykreślić należy wyrazy „Eter siarczany, jakoteż“.

W Nrze X,

ustęp 1, po cyfrze 3 przydaje się następujący nowy ustęp:

„W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.“

W Nrze XI,

ustęp 1, po słowach „pod Nr. IX“ wykreślić należy słowa „dla eteru siarczanego itd.“

XIV.

przydaje się następujący drugi ustęp:

„Ołowiu nie wolno używać do pakowania kwasu pikrinowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrinowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołowiem nie wolno używać do przewożenia.“

W Nrze XV,

we wstępie po wyrazach: „porównaj w tym względzie Nr. XVII) — “ przydać należy: „tudzież chlorku siarki“ a

w cyfrach 2 i 4, zamiast „kwas mineralne“ i „kwasów mineralnych“ położyć należy: „przedmioty te“ a względnie „przedmiotów tych“.

W Nrze XIX,

ustęp 1, zamiast wyrazów „(porównaj Nr. IX)“ położyć należy: „(porównaj Nr. VIII a)“.

W Nrze XXI i XXII

w cyfrze 8 zamiast „nieś trzeba“ położyć należy: „Trzeba nieść ręką“.

W Nrze XXXI

ustępy 1 i 2 opiewać mają następująco:

(1) Wełna, włosy, wełna sztuczna, bawełna, jedwab, len, konopie, juta w stanie surowym, w postaci odpadków przy przędzeniu i tkaniu jako gałgany lub płatki do czyszczenia; tudzież towary powroźnicze, rzemienie ruchodawcze z bawełny i konopi, nicienice do warsztatów tkackich (Weber-, Harnisch- und Geschirrlitzen), (co się tyczy używanej wełny do czyszczenia porównaj ustęp 3), przewożone będą, jeżeli są pokostowane lub natłuszczone tylko wozami krytymi albo niekrytymi pod okryciem oponowem.

(2) Rzeczony przedmioty będą zawsze uważane za natłuszczone lub pokostowane, jeżeli z listu przewozowego nie wynika, że tak nie jest.

XXXII

opiewać ma następująco:

Odpadki zwierzęce podlegające gniciu, jakoto nienasolone świeże skóry, tłuszcze, ścięgna, kości, rogi, racice, skóra na klej świeża nie nawapniona, jakoteż inne przedmioty, w wysokim stopniu cuchnące i obrzydliwe, atoli z wyjątkiem przytoczonych pod Nr. LV i LVI przyjmowane i przewożone będą tylko pod następującymi warunkami:

1. Kości dostatecznie oczyszczone i suche, prasowany łój, rogi bez wyrostków kości czaszkowej, w stanie suchym, racice odżuwaczów i świń bez kości i miękkich części będą przyjmowane do przewozu oddzielnymi posyłkami zapakowane w dobrzych worach.

2. Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii, powyżej pod liczbą 1 nie wymienionych, przyjmowane będą do przewozu tylko zapakowane w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Listy przewozowe powinny zawierać dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w tych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartymi wozami.

3. Świeże ścięgna, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami

skóry i mięsa okryte, podlegają wtedy, gdy od dawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym postanowieniom:

- a) W czasie od 1. marca aż do 31. października przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczonym w taki sposób zwilżone, żeby zgniła woń tego co się w nich znajduje, nie dawała się ucuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego) napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie namazioną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
 - b) W miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnie całkiem okryta osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego) a ta znowu wielką wozową, nie przepuszczającą wody, nie namazioną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się ucuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.
 - c) Takie posyłki, których woń zgniła nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kublach mocznych, szczelnie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego co się w nich zawiera, nie dawała się ucuć.
4. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 3 nie wymienione, transportowane pełnemi wozami, przewożone będą otwartemi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.
 5. Kolej żelazna może żądać, żeby przewożne opłacono z góry.
 6. Wozy, naczynia i osłony, w których i pod któremi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbolowym stracą woń zgniłą.
 7. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.
 8. Czas i termin naładowania i wyładowania, tudzież przywiezienia i odwiezienia, jakoteż pociąg, którym przewiezienie ma nastąpić, wyznacza Zarząd kolei.

XXXIII

opiewać ma następnie:

„Siarke przewozi się tylko wozami krytymi, albo otwartemi pod osłoną oponową.“

W Nrze XXXIV

przed: „ryżowa i łodygi lnu“ dodać należy: „kukurydziana“.

W Nrze XXXV

przed „IX“ (dwa razy) przydać należy „VIII a“.

XXXVI

opiewać ma następnie:

1. Naboje do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innemi środkami strzelniczymi, o ile oddzielnemi przepisami przewóz tych ostatnich kolejami żelaznemi jest dozwolony (co się tyczy nabojów gotowych do broni palnej ręcznej a mianowicie: 1. nabojów metalowych z gilsami wyłącznie metalowemi i 2. nabojów, mających gilsy tylko po części metalowe, tudzież co się tyczy kapsli kulowych i kapsli śrutowych, obacz Nr. XXXVII i Nr. XXXVII a);

2. wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 1, liczba 4 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznemi, są w ogóle wykluczone od przewozu (co się tyczy wyrobów pirotechnicznych z mączki prochowej i podobnych mieszanin obacz Nr. XXXVIII a co do bengalskich wyrobów szellakowych Nr. XLII);

3. lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (co się tyczy tychże obacz Nr. IV załączki 1 do Umowy międzynarodowej, tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznemi);

4. nitrocellulozy, jako bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, (o ile przedmioty te zwilżone są wodą w ilości najmniej 20 procent), tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, (co się tyczy bawełny strzelniczej prasowanej, zawierającej najmniej 15 procentów wody i co się tyczy bawełny strzelniczej w postaci kosmyków i co się tyczy wełny kleinowej, obydwie zawierających 35 procentów wody, obacz Nr. XXXIX i XL);

5. Podpały rozsadzające jako: kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania podlegają następującym przepisom:

A. Pakowanie.

Do 1.

(1) Naboje do broni palnej ręcznej pakować trzeba najprzód partjami w pudełkach twardej tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach

nie mogły się przesuwać. Pojedyncze pudełka z nabojami pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w jednym naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 *kg*, waga brutto jednego naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej, nabite“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 2 i 3.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

Do 4.

(1) Nitrocelulozy, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający — o ile wytwory takie osobnymi przepisami nie są wyłączone od przewozu kolejami żelaznymi — pakować trzeba tak mocno, żeby tarcie nie miało miejsca, w pakach lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania naczyń nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej) opatrzone powłoką z parafiny, zanim się je włoży do naczyń, łączyć należy w pakiety mocno w papier zawinięte.

Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocelulozy nie powinny być opatrzone w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w tem samym naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocelulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(3) Waga brutto naczynia napełnionego bawełną strzelniczą lub innemi celulozami nie powinna przenosić 90 *kg*, waga brutto naczynia zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 *kg*.

(4) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

Do 5.

7. Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen).

1. (1) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnień nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy nimi wypełnić należy całkowicie w posyłkach do Niemiec suchymi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku. W posyłkach do Austrii i Węgier miejsce próżne w kapslach i pomiędzy nimi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczynia, która po włożeniu kapsli pozostanie próżna, wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilśnią lub sukrem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna okleić paskiem mocnego papieru, przyciskając wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się naczynia do paki drewnianej mocno zrobionej, której ściany powinny mieć najmniej 22 *mm* grubości albo do skrzyni z grubej blachy, a wkłada się w taki sposób, żeby otwarte końce czołowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznej powierzchni każdego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia otwierającemu wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętemi w nie końcami palców mógł pudełko wygodnie uchwycić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nie umyślnie próżnie w pace, należy pozatykać kawałeczkami

papieru, słomą, sianem, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki, jeżeli jest blaszana, przylutowuje się a jeżeli jest drewniana, przytwierdza się szrubami mosiężnymi lub drzewnymi cyną pobielanemi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno do znajdującego się w niej materiału tak przylegać, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi o otwieraniu pak z kapslami rozsadzającymi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, również mocno zrobioną pakę drewnianą, która się zamyka szrubami mosiężnymi lub drzewnymi cyną pobielanemi a której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a powierzchnią wynosić powinna najmniej 30 mm i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcyą i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie trącać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kg kapsli rozsadzających i powinna być opatrzona dwiema mocnymi antabami.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać poświadczenie, jako przepisy powyższe 1 aż do 5 zostały zachowane, wystawione przez posyłającego i przez chemika kolei znanego.

Uwaga: Wzmiankowana wyżej instrukcyja co do otwierania pak z kapslami rozsadzającymi opiewać ma jak następuje:

„Paki z kapslami rozsadzającymi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą szrubczyka wyciąga się szruby z wieka paki zewnętrznej strzegąc się, żeby manipulujący szrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrzucił paki.

Odsłoniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak szrubczyk, jak i szruby nim ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pace wewnętrznej naokoło jednego lub kilku naczyń blaszanych, kapsle rozsadzające zawierających, w papier owiniętych, najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobyszczony ostrożnie z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy naczynia najbliższe leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmując się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne teje warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skuteczniać wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejsze.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zaczną się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawalki bibuły, użyte do wypełnienia próżnych przestrzeni.

Do otwierania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz szrubczyka (Schraubenzieher, Brustleier) i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trącać.“

b) Podpały elektryczne do podkopów.

(Liczby 1 i 2 nie ulegają żadnej zmianie.)

Liczba 3 opiewać ma jak następuje:

„3. Zresztą stosują się odpowiednio postanowienia powyższe podane pod a) 3—6.“

c) Palniki frykcyjne.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

B.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

C.

(Nie ulega żadnej zmianie.)

D.

(Ustępy 1 i 2 nie ulegają żadnej zmianie.)

Ustęp 3 opiewać ma następnie:

(3) Razem z innymi towarami ładować wolno tylko ilości nie przenoszące 1000 kg a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyładowane pierwej jak przedmioty wybuchające.

W ustępie 4 zamiast: „nabojów z prochu strzelniczego“ położyć należy „nabojów“.

E

opiewać ma jak następuje:

E.

Inne postanowienia:

Zresztą zachowywać należy:

a)

Dla przewozu na kolejach austriackich wszelkie inne postanowienia rozporządzenia c. k. Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 126), tyżącego się uregulowania przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi a mianowicie:

co się tyczy oddawania: §. 8, ustęp 1 i 2 i §. 9, ustęp 1;

co się tyczy wozów: §. 17, ustęp 2 i §. 18;

co się tyczy ładowania: §. 19 i §. 24 w ten sposób, że przy przejściu z Niemiec, kartki błękitno wydrukowane, które wielkimi głoskami podawać mają co posyłka zawiera, przyklepać ma stacya pograniczna;

co się tyczy zestawiania pociągu: §§. 25 aż do 28;

co się tyczy środków ostrożności w dworcach i podczas jazdy §§. 29 aż do 32 i §. 34;

nakoniec co się tyczy wydawania §§. 35, 36 i 37, ten ostatni jednakże w taki sposób, że w razie nieodebrania, posyłka nie będzie w żadnym przypadku zwrócona posyłającemu znajdującemu się za granicą.

b)

Dla przewozu na kolejach węgierskich odpowiednie postanowienia rozporządzenia królewskiego węgierskiego Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893.

c)

(Nie ulega żadnej zmianie.)

XXXVII

opiewać ma jak następuje:

Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innemi środkami strzelniczymi, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi jest w Austrii i Węgrzech oddzielnie pozwolony a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowemi i

2 naboje, mające gilsy tylko po części metalowe

przewożone będą pod następującemi warunkami:

a) U naboi metalowych pociski powinny być z gilsami metalowemi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura nabojów powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu.

b) Naboje trzeba pakować najprzód w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwają. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno nad drugim w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grube, gdyby zaś były przestrzenie próżne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowemi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace. U pak blaszanych wyłożonych ściany paki drewnianej mogą mieć 10 milimetrów grubości.

c) Paka nabojami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami do łatwiejszego noszenia.

d) Nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zaplombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odcisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przyklepionym na wieku i ścianach bocznych paki.

e) Posyłający winien dać w liście przewozowym deklaracją przez siebie podpisaną, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracya ta ma opiewać:

„Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcyi i opakowania postanowieniom dodatkowym Nr. XXXVII umowy zawartej między Austrią i Węgrami z jednej a Niemcami z drugiej strony w myśl załączki 1 do umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarowego na kolejach żelaznych.“

XXXVII a.

Po Nrze XXXVII przydaje się następujący Nr. XXXVII a:

Kapsle kulowe i kapsle śrutowe. (Amunicya Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych

lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przylepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe“ lub „kapsle śrutowe“.

Do kapsli Floberta bez kul i śrutu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.“

W Nrze LXII

w ostatniem zdaniu wykreslić należy wyraz „drewniane“.

W Nrze LXVI

na końcu cyfry 1, c przydać należy następujący ustęp 5:

(5) „O ile naczynia zapakowane są mocno w pakach, osłony dla ochrony wentylów, jakoteż przyrządy toczenia się niedopuszczające nie są potrzebne.“

LXVI a.

Po XLVI przydać należy następujący Nr. LXVI a:

„Tlen zgęszczony, wodór zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materjały te mogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

- a) na próbie urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;
- b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzedz się dającym umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;
- c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone, jeżeli są umieszczone wewnątrz szyi faszowej, zatyczką metalową, ponad brzeg szyi faszowej na bok nie wystającą, najmniej 2.5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz szyi faszowej i jeżeli naczynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przysrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnemi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożliwe. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“, „wodór zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiejscawiająca z nim się obchodzić. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedujący zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyń napełnionych gazami zgęszczonemi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych, ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonych umyślnie do transportowania gościńcami.“

XLVII

opiewać ma następnie:

„Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrzyć ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

W Nrze LV,

cyfra 4, po wyrazach: „i otwartymi wozami“ dodać należy: „jakoteż wozami kotłowymi“.

Przy końcu umowy przydać należy następujące postanowienie końcowe:

Postanowienie końcowe.

Na zasadzie ostatniego ustępu §u 1go postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej przewóz warunkowy towarów, które według cyfry 4 tego paragrafu są od przewozu wyłączone, albo

przyjęcie warunków łżejszych od tych, które w załączce 1 są przepisane, może być postanowione dla obrotu między dwoma lub więcej państwami kontraktującemi, albo:

1. drogą układu zawartego przez Rządy państw interesowanych, albo

2. na mocy postanowień taryfowych interesowanych kolei żelaznych, pod tym warunkiem,

- a) że według regulaminów wewnętrznych przewóz przedmiotów rzeczonych lub warunki pod tym względem projektowane są możebne, i
- b) że wszystkie właściwe Władze nadzorcze zatwierdzą owe postanowienia taryfowe, które koleje do tego upoważnione mają wydać.

Zmiany i uzupełnienia powyższe nabywają mocy obowiązującej od dnia 1. października 1893.

Bacquehem r. w.

138.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 1. września 1893,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893 zaprowadzonego.

W Regulaminie ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893 zaprowadzonym, zmienia się i uzupełnia osnowę podanych niżej numerów załączki B z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1893 w sposób następujący:

Numer IV.

Przy końcu w nawiasie „po Nrze XXXVI“ przydać należy: „liczba 5“.

Numer VII.

W ustępie 1 wykreślić należy wyrazy:

„jakoteż tak zwany koks sodowy (wytwór poboczny otrzymany w fabrykacji olejków dziegieciowych).“

Przy końcu tego numeru przydać należy następujący ustęp 3:

(3) Pod temi samemi warunkami co siarczyk sodu surowy, niekrystaliczny, przyjmowany będzie do przewozu koks sodowy, wytwór poboczny, otrzymywany w fabrykacji „olejków dziegieciowych“.

Numer VIIIa.

Pomiędzy Nr. VIII a IX przydać należy:

(1) Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanej lub zeszejsowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczelnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, siano, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi;

b) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojściami opatrzonych i dostatecznie wystanych materiałem pakowym, jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materiałem z dodaniem szkła wodnego.

(2) W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

(3) Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami porównaj Nr. XXXV.

Numer IX.

W ustępie 1 wykreślić należy wyrazy „Eter siarczany, jakoteż“.

Numer X.

W ustępie 1 po cyfrze 3 przydaje się następujący nowy ustęp:

„W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.“

Numer XI.

W ustępie 1 po słowach „pod Nr. IX“ wykreślić należy słowa „dla eteru siarczanego itd.“

Numer XIV

przydaje się następujący drugi ustęp:

„Ołowiu nie wolno używać do pakowania kwasu pikrinowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrinowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołowiem nie wolno używać do przewożenia.“

Numer XV.

1. We wstępie po wyrazach: „(porównaj w tym względzie Nr. XVII) —“ przydać należy: „tudzież chlorku siarki“.

2. W cyfrach 2, 4 i 6, zamiast „kwasu mineralnego“ i „kwasów mineralnych“ a względnie „płynnych kwasów mineralnych wszelkiego rodzaju“, położyć należy: „przedmioty te“ a względnie „przedmiotów tych“.

Numer XIX.

W ustępie 1 zamiast wyrazów „(porównaj Nr. IX)“ położyć należy: „(porównaj Nr. VIII a)“.

W Numerach XXI i XXII

w cyfrze 8 zamiast „nieś trzeba“ położyć należy: „Trzeba nieś ręką“.

Numer XXXII.

Postanowienia pod l. 4—7 należy wykreślić a na ich miejsce wpisać następujące postanowienia l. 4—8:

„4. Świeże ścięgnięta, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami skóry i mięsa okryte podlegają wtedy, gdy oddawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym postanowieniom:

- a) W czasie od 1. marca aż do 31. października przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczonym w taki sposób zwilżone, żeby zgniła woń tego, co się w nich znajduje, nie dawała się uczuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płótna chmielowego), napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie namazaną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

b) W miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnie całkiem okryta osłoną z grubej tkaniny, (tak zwanego płótna chmielowego), a ta znowu wielką oponą wozową, nie przepuszczającą wody, nie namazaną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się uczuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

c) Takie posyłki, których woń zgniła nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kubłach mocnych, szczelnie zamkniętych w taki sposób, żeby woń tego, co się w nich zawiera, nie dawała się uczuć.

5. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 4 nie wymienione, transportowane pełnemi wozami, przewożone będą otwartemi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.

6. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne opłacono z góry.

7. Wozy, naczynia i osłony, w których i pod któremi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbolowym stracą woń zgniłą.

8. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

W Nrze XXXIV

przed: „ryżowa i łodygi lnu“ dodać należy: „kukurydziana“.

Numer XXXV.

Przed „IX“ (dwa razy) przydać należy „VIII a“ a po wyrazach „jakoteż LI“ (dwa razy) dodać należy: „i LIV“.

Numer XXXVI.

Na miejsce Nru XXXVI. kładą się następujące postanowienia:

XXXVI. (1) 1. Proch czarny (strzelniczy i rozsadzający), jakoteż inne środki strzelnicze, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony;

2. środki rozsadzające koncesyonowane, o ile przewóz ich kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony;

3. naboje do broni palnej ręcznej i wszelka inna amunicja, zawierająca bądź proch czarny, bądź inne środki wybuchające, których przewóz kolejami żelaznymi jest oddzielnie dozwolony.

(Naboje gotowe do broni palnej ręcznej a mianowicie: 1. naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i 2. naboje mające gilsy tylko po części metalowe, tudzież kapsle kulowe i kapsle śrutowe (amunicja Floberta) podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVII a względnie XXXVII a i przepisom tamże podanym.)

4. Wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 50, ust. 4 lit. a aż do e (włącznie) są wykluczone od przewozu.

(Wyroby pirotechniczne z mączki prochowej i podobnych mieszanin, jakoteż bengalskie wyroby szellakowe podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXVIII a względnie XLII i przepisom tamże podanym.)

5. Lonty.

(Lonty bezpieczeństwa podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. IV i przepisom tamże podanym.)

6. Nitrocellulozy, jako bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, (o ile przedmioty te zwilżone są wodą w ilości najmniej 20 procent), tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, o ile przewóz takich wytworów kolejami żelaznymi jest dozwolony.

(Bawełna strzelnicza prasowana, zawierająca najmniej 15 procentów wody, bawełna strzelnicza w postaci kosmyków i wełna kleinowa, obie gdy zawierają 35 procentów wody, podlegają dotrzymaniu warunków ustanowionych pod Nr. XXXIX, a względnie XL i przepisom tamże podanym.)

7. Podpałki rozsadzające, jako kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpałki do podkopów, które elektrycznością lub potarciem pobudzają się do działania

(a) przewozić wolno tylko podług przepisów, które osobnymi rozporządzeniami są a względnie będą wydane.

Numer XXXVII.

Na miejsce tego Numeru wydają się następujące przepisy:

XXXVII. Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innymi środkami strzelniczymi, o ile

przewóz ich kolejami żelaznymi jest pozwolony, a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowymi i

2. naboje, mające gilsy tylko po części metalowe,

przewożone będą pod następującymi warunkami:

a) U naboju metalowych pociski powinny być z gilsami metalowymi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura naboju powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu.

b) Naboje trzeba pakować najprzód w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno nad drugim w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grube, gdyby zaś były przestrzenie próżne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowymi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace.

U pak blachą wyłożonych ściany paki drewnianej, mogą mieć 10 milimetrów grubości.

c) Paka nabojami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami dla łatwiejszego noszenia.

d) Nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zaplombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odcisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przyklepionym na wieku i ścianach bocznych paki.

e) Posyłający winien dać w liście przewozowym deklaracją przez siebie podpisaną, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracja ta ma opiewać:

„Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcyi i opakowania postanowieniom załączki B do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych podanym pod Nr. XXXVII.“

Numer XXXVII a.

Pomiędzy Nr. XXXVII a XXXVIII przydać należy:

„XXXVII a. Kapsle kulowe i kapsle śrutowe (amunicya Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwac.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przyklepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe“ lub „kapsle śrutowe“.

Do kapsli Floberta bez kul i śrutu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.

W Nrze XXXIX

wstęp ma opiewać:

„Bawełna strzelnicza prasowana zawierająca najmniej 15 procentów wody, przewożona będzie pod następującymi warunkami:“

Numer XL.

W ustępie 3 zamiast wyrazów „gdy wełna kleinowa zawiera“ położyć należy:

„Gdy materiały te zawierają.“

Numer XLII.

Zamiast „naczyniach“, „naczynia“, położyć należy „skrzyniach“, „skrzyni“, „skrzynie“ a w ostatniem zdaniu wyraz „drewniane“ wykreślić.

Numer XLVI.

Na końcu cyfry 1, c przydać należy następujący ustęp 5:

(5) „O ile naczynia zapakowane są mocno w pakach, osłony dla ochrony wentylów, jakoteż przyrządy toczenia się niedopuszczające nie są potrzebne.“

Numer XLVI a.

Pomiędzy Nr. XLVI a Nr. XLVII przydać należy:

„XLVI a. Tlen zgęszczony, wodor zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materiały te mogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

a) na próbie urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;

b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzedz się dającym, umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;

c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone, jeżeli są umieszczone wewnątrz szyi flaszowej zatyczką metalową, ponad brzeg szyi flaszowej na bok nie wystającą, najmniej 2.5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz szyi flaszowej i jeżeli naczynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przyskrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnymi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożliwe. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem, toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“, „wodor zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiająca z nim się obchodzić. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedycyjny zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyni napelnionych gazami zgęszczonemi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych, ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonych umyślnie do transportowania gościńcami.

XLVII

opiewać ma następnie:

„Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwie-

tniu aż do października włącznie, posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

Numer LV.

W cyfrze 4 po wyrazach: „i otwartymi wozami“ dodać należy: „jakoteż wozami kotłowemi“.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiałem, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. września 1893.

(Zawiera Nr. 139—140.)

139.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 12. września 1893,

którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 66) wydaje się zarządzenia wyjątkowe dla obszaru królewskiego stołecznego miasta Pragi, tudzież dla powiatów administracyjnych winohradzkiego, karlińskiego i dla teraźniejszego obszaru powiatu administracyjnego smichowskiego (t. j. dla okręgów sądowych kladneńskiego, zbrasławskiego, smichowskiego i unhosckiego).

Na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 66), w skutek uchwały całego Ministerstwa z dnia 22. sierpnia 1893 i po zasięgnięciu Najwyższego przyzwolenia zawieszają się czasowo postanowienia artykułów 12 i 13 ustawy zasadniczej o powszechnych prawach obywateli państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 142) w obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi, tudzież w obszarach starostw winohradzkiego i karlińskiego, jakoteż w całym teraźniejszym obszarze starostwa smichowskiego (t. j. w okręgach sądowych kladneńskim, zbrasławskim, smichowskim i unhoskim). Zawieszenie to ma taki skutek, że wchodzi w zastosowanie postanowienia §. 6, lit. a i b, §. 7, lit. a i b, tudzież, o ile chodzi o karanie za²przekro-

czenia przeciwko przepisom tamże zawartym i przeciwko zarządzeniom na zasadzie §. 8go wydanym, §. 9 ustawy z dnia 5. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 66).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w.	Gautsch r. w.
Bacquehem r. w.	Schönborn r. w.
Zaleski r. w.	Steinbach r. w.

140.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 12. września 1893,

tyczące się zawieszenia działalności Sądów przysięgłych w okręgu Sądu krajowego praskiego.

Na zasadzie §. 1go ustawy z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 120) całe Ministerstwo po wysłuchaniu Najwyższego Trybunału uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

Działalność Sądów przysięgłych zawiesza się w okręgu Sądu krajowego praskiego na czas jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia co do następujących ich orzecznictwu odkazanych, w artykule VI ustawy wprowadczej do ustawy

o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) wyszczególnionych zbrodni i przestępstw, a mianowicie

co do zbrodni przestępstw popełnionych osnową druku (lit. A)

tudzież co do następujących zbrodni i przestępstw:

zdrady głównej, lit. B, l. 1);

zaburzenia spokojności publicznej (lit. B, l. 2);

buntu i rozruchu (lit. B, l. 3);

gwałtu publicznego (lit. B, l. 4, lit. a, b i c);

obrazy religii (lit. B, l. 8);

morderstwa i zabójstwa (lit. B, l. 12);

ciężkiego uszkodzenia ciała (lit. B, l. 15);

poniżania rozporządzeń władz i podburzania (lit. B, l. 24);

podniecania do nienawiści (lit. B, l. 25);

niebezpiecznego dla ogółu używania materiałów rozsadzających a mianowicie w przypadkach §§. 4, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 134).

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1893.

(Zawiera Nr. 144—147.)

144.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 22. września 1893,

zabraniające handlu obnośnego na obszarze Grazu, stolicy krajowej.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §. 5 przepisu wykonawczego do tego patentu zabrania się od dnia 1. stycznia 1894 handlu obnośnego na obszarze Grazu, stolicy krajowej.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych a które w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych są wymienione.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60 ustęp 2 ustawy przemysłowej sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumpcyjności co dziennej tamże oznaczonych.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 22. września 1893,

tyczące się sprawdzania i cechowania zbiorników transportowych do spirytusu.

1. Odnośnie do obwieszczenia z dnia 7. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 44), do ogłoszonych w Dzienniku rozporządzeń komisji głównej miar i wag Nr. 36 pod dniem 24. listopada 1890 postanowień wykonawczych, oddział C, ustęp 12 i do ustawy z dnia 11. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 66), zwraca się uwagę kół interesowanych na to, że po sprawdzeniu i ocechowaniu zbiorników transportowych do spirytusu wyjmowanie rur powietrznych (Entlüftungsröhren) nie jest dozwolone.

2. Zbiorniki transportowe do spirytusu, w których rzezone rury powietrzne zostały po sprawdzeniu i ocechowaniu wyjęte, uważać należy za nieocechowane.

Bacquehem r. w.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. września 1893,

tyczące się zniżenia cen przepisanych dla soli morskiej białej sprzedawanej w Istrii i Dalmacji do nasalania ryb.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu zniża się ustanowioną w taryfie

spzedaży soli, dołączonej do rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155) pod I, B., P. 16 do 19 cenę soli morskiej białej, sprzedawanej pod warunkami tamże przepisanimi do nasalania ryb, a mianowicie:

1. Dla rybaków, solarzy ryb i fabrykantów konserw rybich w Istrii (łącznie z wyspami morlackimi i gminą Grado),

w c. k. składach soli w Piranie i Koprze z 4 zł. 29 c. na 3 zł. 75 c.,

w c. k. składzie soli w Tryeście z 4 zł. 57 c. na 4 zł. 4 c. a

w c. k. składzie soli w Wołowsku z 4 zł. 64¹/₂ c. na 4 zł. 11 c.

2. Dla rybaków, solarzy ryb i fabrykantów konserw rybich w Dalmacyi

w c. k. dalmackich składach soli z 3 zł. 97¹/₂ c. na 3 zł. 44 c. za 100 kilogramów (loco magazyn sprzedaży soli, bez opakowania).

Ceny niniejszem niższone zaprowadzają się od dnia 1. października 1893.

Steinbach r. w.

147.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 27. września 1893,

którem zabrania się przywozu i przewozu bielizny wdzielalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli, tudzież szmat i gałganów z Rumunii.

Z powodu niebezpieczeństwa przyniesienia cholery, zabrania się w porozumieniu z Rządem kró-

lewsko węgierskim przywozu i przewozu następujących przedmiotów z Rumunii:

1. Bielizny wdzielalnej używanej, nieoczyszczonej, odzieży noszonej, licząc do niej także obuwie noszone, używanej pościeli.

O ile przedmioty wymienione przewożone są jako pakunek podróży, lub jako rzeczy osób, przesiedlających się w skutek zmiany pobytu, podlegają rewizji zdrowotno-policyjnej a według okoliczności postępowaniu zdrowotno-policyjnemu przy przewozie przez granicę a względnie w miejscu przeznaczenia.

2. Szmat i gałganów.

Wyjątemi są z pod zakazu:

a) szmaty, które są zapomocą siły hydraulicznej ściśnięte i nadchodzą do przewozu jako towary dla handlu hurtownego w belach obręczami żelaznymi zamkniętych, jeżeli są opatrzone uznaniami urzędownie znakami pochodzenia i numerami;

b) nowe odpadki, wchodzące w obrót bezpośrednio z przędzalni, tkalni, fabryk krawieckich lub blecharni, wełna sztuczna (shoddy) i nowe odpadki papierowe.

Przewóz rzeczonych przedmiotów, od przywozu wyłączonych, dozwolony jest tylko za złożeniem potwierdzenia urzędowego, że w sąsiednim państwie zagranicznym, do którego mają być wprowadzone, przywóz a względnie przewóz jest dozwolony i pod warunkiem transportowania w zupełnem odosobnieniu, pod zamknięciem miejsca, nie dopuszczającym żadnej manipulacji podczas przewozu.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia, w którym odnośnym komorom a względnie Władzom zdrowotnym morskim stanie się wiadomem.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 5. października 1893.

(Zawiera Nr. 148.)

148.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. września 1893,

podające do wiadomości zasady, według których
postępować należy pod względem nadzoru nad
obrotem statków na rzekach spławnych dla zapo-
bieżenia roznoszeniu cholery.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Celem zapobieżenia przynoszeniu i roznoszeniu
cholery przez żeglugę na rzekach i flisactwo, podaje
się niżej zasady przez Najwyższą Radę zdrowia
zapropozowane, które służyć mają za prawo do po-
stępowania:

Przepisy obowiązujące w obrocie kolejowym
co do przestrzegania środków policyjno-zdrowotnych
zapobiegających przyniesieniu i roznoszeniu cholery,
mianowicie tak pod względem przewozu osób niemi-
wożonych, rzeczy podróжных i rzeczy przemieszczają-
cych się osób naprzód lub później wysłanych i co
do przedmiotów, które ze względów policyjno-zdro-
wotnych podlegają pewnym ograniczeniom obrotu,
stosowane być mają odpowiednio do obrotu żeglars-
kiego i flisackiego na rzekach spławnych.

Środki szczególne.

§. 2.

W szczególności szyper a względnie właściciel
statku obowiązany jest przestrzegać największej czy-
stości i porządku na statku, ustawicznie i troskliwie
obserwować stan zdrowia osób znajdujących się na
nim, z szczególnym względem na zaskarżenie po-
dobne do cholery, objawiające się częstymi wy-
próżnieniami i wonitami, mieć pieczę o zdrowe
pomieszczenie i żywienie osób znajdujących się na
statku, o dostarczanie im zawsze dobrej wody do
picia, której w żadnym razie nie wolno brać z rzeki,
mieć zawsze w pogotowiu środki potrzebne do udzie-
lenia pierwszej pomocy w razie, gdyby ktoś na statku
zasłabł w sposób wzniesający podejrzenie cholery i
na wszystkich statkach do przewozu osób przezna-
czonych, lokal odosobniony, posiadać zapas środków
odwietrzających, urzędownie do używania przyjętych,
mianowicie zaś wapna palonego niegaszonego lub
świeżego mleka wapiennego, jakoteż przyborów po-
trzebnych do ich stosowania, między innymi, na
statkach, także zapas papieru odczynnikowego czer-
wonego.

Mieć należy staranie, żeby treść żołądkowa i
jelitowa osób, u których te narządy dotknięte są
chorobą, nie dostawała się do wody, lecz do naczynia
nieprzepuszczającego, zawierającego dostateczną
do zupełnego pokrycia wydzielin ilość mleka wa-
piennego lub innego płynu odwietrzającego za sku-
teczny uznanego.

Każdy statek wiozący podejrzanych o cholere, chorych lub zmarłych na cholere, winien wywiesić banderę żółtą, która wisieć ma aż do chwili skończenia odwietrzenia i odzyskania wolności ruchu.

W razie zachorowania jakiejś osoby wśród objawów wzniesających podejrzenie cholery, trzeba niezwłocznie osobę tę razem z osobą zdatną do obsługi i środkami do pielęgowania potrzebnymi od wszystkich innych osób na statku będących odosobnić w taki sposób, żeby choroba nie mogła być przeniesiona. Do tego pielęgowania można na statkach trudniących się przewozem pasażerów używać także zdatnych do tego ludzi ze służby załogowej.

Podczas tej pielęgnacyi chorego wykonywać należy jak najściślej przepisy, tyjące się odwietrzenia.

Stacye do lądowania.

§. 3.

Na każdej stacyi do lądowania ustanowiona być ma przez odnośną Władzę administracyjną osoba obowiązana odbierać uwiadomienia przez szypra statku czynić się mające o przypadkach zachorowania lub śmierci, podejrzenie cholery wzniesających i przesyłać je niezwłocznie za pośrednictwem Władzy miejscowej do Władzy administracyjnej i do najbliższej stacyi wysadzania chorych.

Przystanki, w których można zaopatrzyć się w dobrą wodę do picia, należy oznaczyć tablicą z odpowiednim napisem i postarać się, żeby w takich przystankach wody do picia i użytkowej można było jak najłatwiej dostawać.

Pomiędzy stacyami do lądowania rozróżniać należy: 1. zwyczajne stacye do lądowania; 2. stacye do wysadzania chorych i 3. stacye do rewizyi statków.

W przystaniach zwyczajnych wolno wysadzać osoby tylko z takich statków, na których niema ani chorych na cholere, ani o nią podejrzanych ani też zmarłych na cholere, za co szyper statku jest odpowiedzialny.

Jeżeli osoby te przybywają z okolic dotkniętych cholere, zapisać należy przed wysadzeniem ich na ląd ich nazwiska, zatrudnienie i pochodzenie z przydaniem celu podróży i przez służbę przystani odesłać je do zarządu gminnego miejsca przystani w celu wydania dalszego zarządzenia pod względem policyjno-zdrowotnego obserwowania tychże osób przez 5 dni.

Przystanie, w których środki potrzebne do nadzorowania obrotu w czasie cholery nie mogłyby ściśle być wykonane, mają być według okoliczności dopóki cholera trwa, na polecenie Władzy administracyjnej krajowej zamknięte.

Stacye do wysadzania chorych.

§. 4.

Stacye do lądowania, leżące w gminie, w której chorzy na cholere mogą być oddawani do odpowiedniego odosobnionego pielęgowania i leczenia, oznaczyć należy jako stacye do wysadzania chorych.

Tylko w takich stacyach wolno wysadzać osoby chore na cholere i z przyczyny rodzaju choroby o cholere podejrzane.

Zarząd odnośnej gminy, który przed przybyciem statku przez poprzedzającą stacyą o przybyciu chorego na cholere lub o cholere podejrzanego powinien być uwiadomiony (§. 3, ustęp 1), poczynić ma wszelkie kroki do przeniesienia go i objęcia w odosobnioną pielęgnacyą pod kierunkiem biegłego (lekarza).

Przeniesienie to wykonane być ma z wszelką ostrożnością zapewniającą zapobieżenie rozniesienia choroby.

Jeżeli chory z szczególnej ważnej przyczyny żąda, żeby go wysadzono na ląd dopiero w następnej stacyi, wziąć należy na statek, na koszt chorego, lekarza, o ile to być może już wprzódy najkrótszą drogą zamówionego, którego zadaniem będzie niesienie pomocy lekarskiej i czuwanie nad zdrowiem osób znajdujących się na statku.

Zwłoki osób, które chorowały na cholere, wysadzić należy z interwencyą lekarską podobnież w najbliższej stacyi do wysadzania chorych.

Po wysadzeniu na ląd chorych na cholere i podejrzanych o cholere, jakoteż zmarłych na cholere wywiesić należy na statku żółtą banderę i udać się z nim do najbliższej stacyi rewizyjnej, którą naprzód uwiadomić należy i gdzie odbędzie się dalsza rewizya i odwietrzenie.

Stacye do rewizyi statków.

§. 5.

Te stacye do wysadzania chorych, w których stosunki miejscowe dozwalają zatrzymywania statków w celu wykonania ściślej rewizyi policyjno-zdrowotnej statków, osób, rzeczy podróźnych i towarów, jakoteż, według okoliczności, w celu gruntownego odwietrzenia statków lub tratów, urządźć należy jako stacye do rewizyi statków.

Pierwszą z tych stacyj urządźć należy w krajach leżących na granicy obszaru, w którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, o ile takowa przecina bieg rzeki wspólnej, zawsze ile możliwości bezpośrednio przy tej granicy, następne zaś stacye w takich odstępach, żeby statki także płynąc w górę, od dolnej stacyi rewizyjnej do najbliższej górnej jeszcze tego samego dnia dostać się mogły.

W każdej takiej stacyi oprócz osobnego miejsca do ładowania dla statków dotkniętych zarazą i podejrzanych powinny znajdować się lokale odosobnione do oddzielnego pomieszczenia chorych na cholera i podejrzanych, przybory do przenoszenia chorych, przyrząd do odwietrzenia parą, jakoteż zapasy dostateczne przepisanych środków odwietrzających, mianowicie wapna palonego (niegaszonego) i mleka wapiennego, papieru odczynnikowego czerwonego, tudzież worków do przenoszenia odzieży i bielizny do odwietrzania, powinni być wyćwiczeni pomocnicy do odwietrzania i do obsługi chorych.

Dla każdej takiej stacyi do rewizyi statków ustanowić należy do kierowania służbą i wykonywania władzy policyjnej urzędnika administracyjnego lub policyjnego na przełożonego i lekarzy rewizyjnych z pomocnikami, gdyby w szczególnym przypadku byli potrzebni. Postarać się należy, żeby osoby te miały do rozrządzania odpowiedni statek służbowy.

Stacyą do rewizyi statków oznaczyć należy tablicą z napisem z daleka widzialnym „Stacya do rewizyi statków“ tudzież białą banderą obok chorągwi czarno-żółtej, osoby zaś powyżej wzmiankowane winny nosić białą przepaskę na lewem ramieniu.

Postępowanie przy rewizyi statków rzecznych.

§. 6.

Każdy statek winien zatrzymać się w stacyi do rewizyi statków. Szyper ma czekać na rewizyą i wszystko do niej potrzebne trzymać w pogotowiu. Komisji rewizyjnej obowiązany jest dać zgodne z prawdą wyjaśnienie.

Przełożony stacyi rewizyjnej a względnie osoba przez niego wydelegowana i lekarz rewidujący udają się w charakterze komisji rewizyjnej na każdy statek, gdzie pierwszy, przy pomocy dokumentów dla statków i tratów przepisanych, które winny być okazane, ma statek zrewidować, t. j. obejrzeć jego lokale, celem wykrycia stosunków zakazanych. Lekarz zbadać ma stan zdrowia osób znajdujących się na statku, stan rzeczy podróжных, towarów, magazynów, jakoteż urządzenia zdrowotne a w szczególności pod względem wody do picia, stosunków czystości i wyżywienia, usuwania nieczystości, wychodków i środków do udzielania pierwszej pomocy.

Chociażby nie zachodziło podejrzenie cholery, usunąć należy niezwłocznie uchybienia zdrowotne celem przywrócenia na statku przepisanego stanu zdrowotnego. Wodę zbierającą się we wnętrzu statku odwietrzyć należy mlekiem wapiennem na każdym statku rewidowanym, jeżeli ta woda zbiorcza w skutek odwietrzenia na poprzedniej stacyi rewizyjnej dokonanej nie oddziaływała silnie alkalicznie, co się

objawia przez zblękitnienie pasku papieru odczynnikowego czerwonego zanurzonego w wodzie zbiorczej. Jeżeli oddziaływanie jest już tylko słabe lub wcale się nie objawia, trzeba znowu dodać mleka wapiennego i gruntownie wymieszać, póki nie nastąpi silne alkaliczne oddziaływanie.

Po wykonaniu rewizyi i zastosowaniu środków zdrowotnych w pierwszej stacyi rewizyjnej pogranicznej, do której statek zawinie, otrzyma szyper statku świadectwo rewizyi /., w którym zapisać należy nazwę, numer, właściciela, szypra statku, jego pochodzenie i miejsce przeznaczenia, ilość jego załogi, (majtków, służby) i pasażerów, dzień i godzinę rewizyi, wynik rewizyi, tudzież środki zarządzone i wykonane a w uwadze szczegóły ważne pod względem policyjno-zdrowotnym, jakich dowiedziano się co do poprzedniej podróży statku.

Zapisek powinien być potwierdzony podpisem rewidującego.

W tem świadectwie rewizyi winien szyper statku notować dokładnie w ciągu dalszej podróży na każdej stacyi wszelkie zmiany w składzie osobowym, to jest przybytek i ubytek, jakoteż wydarzenia zdrowotne i pokazać je ma na najbliższej stacyi rewizyjnej, gdzie będzie sprawdzone, mianowicie pod względem zgodności liczby osób znajdujących się na statku z liczbą wykazaną na ostatniej rewizyi, na podstawie zanotowanych zmian i dopisany zostanie wynik ponownej rewizyi, jeżeli statek nie przechodzi koło drugiej stacyi rewizyjnej już tego samego dnia. W przypadku tym, jeżeli niema szczególnych powodów do podejrzenia, nie odbywa się ponowna rewizya i przełożony stacyi do rewizyi statków potwierdza tylko w świadectwie rewizyi czas przejazdu.

Statki, które tego samego dnia były już rewidowane, winny za przybyciem do nowej stacyi rewizyjnej, koło której chcą tylko przepłynąć, wywiesić białą banderę i mają być bezzwłocznie wyeksdyowane.

Z wyjątkiem tego przypadku Władza administracyjna krajowa zezwolić może na ułatwienia tylko na rzecz takich statków, które służą wyłącznie do regularnego obrotu miejscowego pod porę niepodjezranego.

Postępowanie w razie podejrzenia o cholera.

§. 7.

Statki, przybywające z podejrzanyymi o cholera chorymi lub umarłymi, albo na którychby takowych przy rewizyi znaleziono, przybić mają do lądu w przystani do tego wyznaczonej, odosobnionej, która oznaczona być ma tablicą z odpowiednim napisem i chorągwią żółtą. Następnie komisya (§. 6, ustęp 1)

Obacz załączkę.

wykonać ma oprócz czynności urzędowych w §. 6 przepisanych, następujące policyjno-zdrowotne:

1. Wysadzenie pasażerów zdrowych, którzy z chorymi nie mieli styczności i tymczasowe ustronnie ich umieszczenie.

2. Wysadzenie pasażerów podejrzanych, którzy byli w styczności z chorymi i odosobnione ich umieszczenie.

3. Wysadzenie chorych i umarłych i odosobniony transport tychże do szpitalu odosobnionego.

4. Oddzielne wyładowanie rzeczy podróжных nie podejrzanych w żadnym względzie o zanieczyszczenie wydzielinami cholerycznymi.

5. Zapakowanie rzeczy parą odwiezrać się mających w wory nasycone roztworem odwiezrającym, poczem następuje odosobnione przeniesienie tychże do desinfekcji.

6. Rewizya policyjno-zdrowotna pasażerów nie podejrzanych i ich pakunku, który według okoliczności poddać należy odwiezreniu; zarządzenie dalszej 5-dniowej policyjno-zdrowotnej obserwacji odjeżdżających nie podejrzanych.

7. Zatrzymanie i ponawiana rewizya lekarska podejrzanych na ląd wysadzonych, według okoliczności odwiezrenie ich pakunku.

8. Gruntowne odwiezrenie wszystkich podejrzanych o zachwycenie zarazy przedmiotów na statku, lokalu odosobnionego, wychodków, przedmiotów, które mogły być wystawione na podejrzane zanieczyszczenie itp., przyczem unikać należy zanieczyszczenia wody rzecznej, odwiezrenie wody zbiorczej na statku mlekiem wapiennem, tak żeby we wszystkich miejscach silnie alkalicznie oddziaływała, dodatkowe czyszczenie, wietrzenie, przeszkodzenie używaniu przez dni 7.

Dopiero po upływie tych 7 dni, jeżeli w ciągu tego okresu nie zdarzył się na statku przypadek zasłabnięcia i jeżeli podejrzenie, gdyby powstało, zostało uchylone, świadectwo rewizyi, które od statku podejrzanego za przybyciem onegoż natychmiast odebrać należy, ma być onemuż oddane, a jeżeliby statek dotychczas świadectwa takiego nie miał, zostanie mu wystawione.

Z osobami należącymi do załogi statku, chorem, podejrzanymi, jakoteż wysiadającymi na ląd nie podejrzanimi, jeżeli podczas pobytu statku w stacyi rewizyjnej, nie miały z nim żadnych dalszych stosunków, postępować należy tak samo jak to przepisane jest co do pasażerów.

Osoby należące do załogi statku, które na nim dalej pełnią usługi i są pomieszczone, powinny być na nim oddane pod nadzór lekarski, ich stan zdrowia ma być codziennie przez lekarza badany, nie

wolno im znosić się bez nadzoru z osobami z lądu i swobodę odzyskać mają dopiero wtedy, gdy od wykonania odwiezrenia na statku upływie pięć dni bez podejranej zmiany w stanie ich zdrowia.

Pod względem diagnostycznego stwierdzenia podejrzanych przypadków zasłabnięcia i śmierci zapomocą bakterjologii, przesyłania przepisanych doniesień i sprawozdań, poszukiwania źródła zarazy, pod względem czynności urzędowych z tego wynikających i najściślejszego przestrzegania wszelkich urządzeń policyjno-zdrowotnych i higienicznych obowiązują przepisy powszechne.

Obwieszczenie.

§. 8.

Otwarcie i zamknięcie stacyj do lądowania, do wysadzania chorych i do rewizyi statków ma być publicznie obwieszczane.

Postanowienia karne.

§. 9.

Wykroczenia przeciw rozporządzeniu niniejszemu, o ile nie podlegają ustawie karnej powszechnej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

Stosowanie w razie wybuchu cholery w krajach tutejszych.

§. 10.

W razie wybuchu cholery w jednym z powiatów administracyjnych w obszarze, na którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, nad rzeką spławną położonym, postanowienia niniejszego rozporządzenia ministeryalnego mogą być odpowiednio stosowane.

Termin wejścia w wykonanie.

§. 11.

Niniejsze rozporządzenie ministeryalne wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Postanowienia szczegółowe potrzebne do wykonania zasad w rozporządzeniu niniejszem podanych na pewnych rzekach spławnych lub częściach rzek wydadzą odnośnie Władze administracyjne krajowe i ogłoszą takowe w Dziennikach ustaw i rozporządzeń krajowych. Oznaczenie czasu rozpoczęcia się i trwania przerweczonego nadzoru nad obrotem statków na rzekach spławnych zastrzega się Władzom administracyjnym krajowym.

Taaffe r. w.

Załączka.

Świadcstwo rewizyi.

S t a t k u	Nazwa:
	N ^o :
	Właściciel (przedsiębiorstwo):
	Szyper:
	Pochodzenie:
	Miejsce przeznaczenia:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. -- Wydana i rozesłana dnia 21. października 1893.

(Zawiera Nr. 149—155.)

149.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 14. września 1893,

o zwinięciu „Reale stazione agraria“ we Florencyi upoważnionej do wystawiania świadectw rozbioru chemicznego wina.

Odroźnie do rozporządzenia z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201) podaje się do wiadomości, że „Reale stazione agraria“ we Florencyi, która według punktu e) tegoż rozporządzenia upoważniona była do wystawiania świadectw rozbioru chemicznego wina włoskiego do Austrii i Węgier wywozić się mającego, zwinięta została z dniem 21. lipca b. r.

Steinbach r. w. Bacquehem r. w.
Falkenhayn r. w.

150.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. października 1893,

w przedmiocie rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym jaworznieńskim w Galicyi.

Sąd powiatowy jaworznieński, rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 28) ustanowiony, rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

151.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. października 1893,

tyczące się przeładowywania podczas transportu wyrobów cukrowych, podatkiem konsumcyjnym obciążonych.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie §u 63go ustawy z r. 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru co następuje:

Wyroby cukrowe, podatkiem konsumcyjnym obciążone, do złożenia w zakładzie cukrowniczym albo w wolnym składzie cukru albo do wywozu za linią cłową przeznaczone (§. 42 ustawy o opodatkowaniu cukru), które pod zamknięciem miejsca ładunku były wyeksperymentowane, mogą być podczas transportu przeładowywane na inne wozy sposobne do położenia na nich zamknięcia miejsca ładunku tylko pod następującymi warunkami:

- a) przeładować trzeba cały ładunek wozu, którego miejsce ładunku jest zamknięciem opatrzone;
- b) posyłający a względnie przewoźca winien wprzód uwiadomić wcześniej najbliższy oddział straży skarbowej o przeładowaniu z podaniem miejsca i czasu;
- c) przeładowanie odbyć się powinno pod dozorem urzędowym w obecności dwóch członków straży skarbowej, którzy mają zamknięcie urzędowe odjąć, na nowym wozie napowrót przy-

łożyć i w papierach przewoźnych zanotować uczynienie tego a względnie przeładowanie z podaniem rodzaju a według okoliczności oznaczenia wozu do którego wyroby cukrowe przeładowano, jakoteż z przytoczeniem ilości i rodzaju przyłożonych zamknięć.

Zarządzenia powyższe nie stosują się do przeładowywania wyrobów cukrowych wyeksportowanych pod urzędowym zamknięciem pak.

Steinbach r. w.

152.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. października 1893,

którem uzupełniają się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 45), tyczące się mianowania pomocników wadmistrza i zakresu ich czynności.

W uzupełnieniu postanowień §u 7go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 45) postanawia się, że pomocnikami wadmistrza mianowane być mogą tylko takie osoby, których uzdolnienie techniczne będzie uznane i poświadczane przez przełożonego inspektora miar i wag na podstawie złożonego egzaminu.

Postanowienie zawarte w §. 10 rzeczonoego rozporządzenia, co do zatrudniania pomocników wadmistrza, uzupełnia się dla tych funkcyonaryuszów urzędu miar i wag ze względu na przepisany wyżej dowód uzdolnienia w ten sposób, że pomocników wadmistrza można w razie potrzeby używać także do samodzielnego załatwiania pewnych czynności urzędu miar i wag.

Bacquehem r. w.

153.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. października 1893,

którem zmienia się i uzupełnia opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu V. Pricka.

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 124),

którem używanie zegaru kontrolującego do spirytusu systemu V. Pricka do kontroli podatkowej w gorzelniach zostało dozwolone, zarządza się w porozumieniu z kr. węg. Ministerstwem skarbu, że wszystkie zegary kontrolujące systemu V. Pricka, nowo w użycie wchodzące, lub z powodu reparacji ponownie do sprawdzenia i ocechowania przedstawiane, opatrzone być powinny od dnia 1. listopada 1893 następującymi ulepszeniami:

1. Otwór spustowy niecułek odpływowych *H* wzmiarkowany w punkcie 3, ustępu 11go i 12go znajduje się w najniższym miejscu niecułek, tak, że spirytus do niecułek wchodzący, może otworem tym natychmiast wszystkich odpłynąć.

2. Zamiast dotychczasowych dwóch par czerpaków w tylnej ścianie bębna mierniczego (punkt 5 ustępu 2 opisu), umieszczone tam są trzy pary odbieralników urządzone w sposób na rysunku uwidoczniiony, które już nie z niecułek odpływowych czerpią próbki spirytusu, lecz napełniają się bezpośrednio z odpowiedniej przegrody bębna, z którą komunikują. Rurki spustowe tych odbieralników oddalone są od ściany bębna o 5 milimetrów, ażeby woda zgęszczająca się na tej ścianie nie dostawała się do próbek spirytusu.

3. Rzeczono odbieralniki próbek prowadzą próbki te najprzód do lejkatwego (kapturkiem a względnie blachą ochronną już nie opatrzonego) naczynia r_1 , które ścianą przedziałową podzielone jest na dwie przegrody. Trzy pary odbieralników są tak urządzone, że od każdej z nich jedna z dwóch rurek spustowych wprowadza spirytus próbkowy do jednej z przegród przerzeczonoego lejka. Z lejka podwójnego dostaje się spirytus próbkowy rurkami i i i_1 do rurek s i s_1 , które już dawniej istniały a umieszczone są na tylnej ścianie niecułek odpływowych, ztąd zaś w sposób dotychczasowy do zbiorników na próbki K i K_1 .

Połączenie dotychczas nie szczelne rurek s i s_1 z lejkami T i T_1 już szczelnie zamkniętymi, zeszczelnione jest zamknięciem kauczukowem.

4. Ażeby ile możności zapobiedz ulatnianiu się plynów próbkowych, także otwory powietrzne obu zbiorników na próbki połączone są ze sobą w sposób na rysunku uwidoczniiony zapomocą rury odpowiedniej szerokości H_1 , z której idzie odnoga do naczynia M , zanurzonego w zbiorniku na próbki K_1 .

Gdy naczynie M napełni się spirytusem, wnętrze zbiorników próbkowych jest tym sposobem od wszelkiej komunikacji z powietrzem zewnętrznym zamknięte a uchodzenie powietrza w zbiornikach próbkowych ściśniętego nie doznaje przy M przeszkody.

Ponieważ rura H_1 umieszczona jest w odpowiedniej wysokości, przeto nie należy się obawiać, żeby zbiorniki próbkowe płyn przy M wchłaniały.

Wykonawcy kontroli nadzwyczajnej czuwać mają nad tem, żeby naczynie przy M napełnione było zawsze spirytusem zawierającym w przybliżeniu tyle alkoholu co wyrób.

5. W przyrządach do pędzenia wyrabiających średnio najwięcej 7 hektolitrow gorzałki jak to ma miejsce w gorzelniach rolniczych, pojemność każdego odbieralnika próbek wynosi już nie 3, lecz $3\frac{1}{3}$ centymetra sześciennego (punkt 5, ustęp czwarty od końca opisu). Ponieważ nadto zamiast jak dotychczas dwóch, używa się teraz trzech par odbieralników próbek, przeto za każdym obrotem bębna po 10 centymetrów sześciennych płynu próbnego wchodzi do obu zbiorników próbek.

6. Ażeby próbki spirytusu całkowicie odpływały, zbiorniki na nie umieszczone zostały nieco wyżej a kurki spustowe x i x_1 niżej.

U zbiorników na próbki znajdują się dwa otwory L i L_1 zamykające się śrubkami, które otwierać należy przed spuszczeniem płynu próbnego z naczyń na próbki, tudzież gorzałki z naczyń wstawionych. Także kłapa wstecz działająca E umieszczona jest nieco niżej.

Steinbach r. w.

154.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. października 1893,

tyczące się zaprowadzenia Sądu delegowanego miejsko-powiatowego dla Döblingu w Wiedniu.

Ze zmianą punktu 7 w artykule II rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lu-

tego 1892 (Dz. u. p. Nr. 36) zaprowadza się dla obszaru XIX dzielnicy miasta Wiednia Sąd delegowany miejsko-powiatowy pod nazwą: „Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Döblingu“.

Sąd ten sprawować ma jurysdykcją na zasadzie upoważnienia ustawą z dnia 16. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 141) udzielonego, według postanowień dla Sądów powiatowych, znajdujących się poza obrębem siedziby trybunału a zarazem także jurysdykcją w sprawach karnych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894 i począwszy od tego dnia, właściwość Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Währingu ograniczona zostanie do XVIII dzielnicy miasta Wiednia.

Schönborn r. w.

155.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. września 1893,

tyczące się zmiany wykazu korporacyj rolniczych, upoważnionych do potwierdzania zamówień lub deklaracji potrzebnych do nabywania z zagranicy soli nawozowych sól kuchenną zawierających, wystawionych przez rolników.

Na miejsce podanego jako załączka A w przepisie wykonawczym do rozporządzenia z dnia 13. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 138) wykazu korporacyj rolniczych, upoważnionych do potwierdzania zamówień lub deklaracji wystawianych przez rolników podług wzorów B i E tegoż przepisu wykonawczego podaje się wykaz następujący.

Steinbach r. w.

W y k a z

korporacyj rolniczych upoważnionych do potwierdzania zamówień lub deklaracyj wystawianych przez rolników podług wzorów B i E.

Dolna Austrya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Wiedniu.
Górna Austrya	Rada ziemiańska krajowa dla Górnej Austrii w Linzu.
Salzburg	C. k. Towarzystwo rolnicze w Salzburgu.
Tyrol	Dwie sekcye Rady ziemiańskiej krajowej dla Tyrolu w Innsbrucku i Trydencie.
Vorarlberg	Stowarzyszenie rolnicze vorarlberskie w Bregencyi.
Styrya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Grazu.
Karyntya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Celowcu.
Kraina	C. k. Towarzystwo rolnicze w Lublanie.
Tryest, Gorycja i Gradyska, Istrya	C. k. Towarzystwo rolnicze w Tryeście i Gorycji i Rada ziemiańska krajowa dla Istryi w Porzeczcu.
Dalmacya	C. k. Rada ziemiańska krajowa dla Dalmacyi w Zadarze.
Czechy	Obie sekcye Rady ziemiańskiej krajowej dla królestwa czeskiego w Pradze.
Morawia	C. k. Towarzystwo morawsko-śląskie do podniesienia rolnictwa, przyrodnictwa i krajoznawstwa w Bernie.
Śląsk	Austryacko-śląskie Towarzystwo rolnicze i leśnicze w Opawie, tudzież Stowarzyszenie rolnicze i leśnicze dla Śląska północno-zachodniego w Bernaticach.
Galicja	C. k. galic. Towarzystwo rolnicze we Lwowie i c. k. Towarzystwo rolnicze w Krakowie.
Bukowina	Stowarzyszenie ziemiańskie krajowe dla księstwa bukowińskiego w Czerniowcach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. października 1893.

(Zawiera Nr. 156.)

156.

Traktat przyjaźni, handlowy i żeglarski z dnia 23. czerwca 1892,
pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a królestwem koreańskim.

(Zawarty w Tokio dnia 23. czerwca 1892; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 3. czerwca 1893, a ratyfikacje wzajemne wymieniono w Seoul dnia 6. października 1893.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium
facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Coreae Regis ad
promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque
Nostrum ditiones existentes tractatus die vigesima tertia mensis Junii anni elapsi
in urbe Tokio initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary on the one part

and

His Majesty the King of Corea on the other part,

being sincerely desirous of establishing permanent relations of Friendship and Commerce between Their respective Dominions and of facilitating the commercial intercourse between Their respective subjects, have resolved to conclude a Treaty for that purpose and have therefore named as Their Plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary:

The Baron Roger de Biegeleben, His Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at the Courts of China, Japan and Siam, Knight Commander of the Imperial Order of Francis Joseph (with the Star), Knight of the Imperial Order of the Iron Crown;

and

His Majesty the King of Corea:

Kwon Chai Hinng, His Chargé d'Affaires ad interim at the Imperial Court of Japan, a Dignitary of the Sixth Rank, Secretary of the Royal Corean Foreign Office;

who after having communicated to each other their respective Full Powers, found in good and due form, have agreed upon the following articles:

Article I.

There shall be perpetual Peace and Friendship between His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary, and His Majesty the King of Corea and between Their respective subjects. Austrian and Hungarian subjects in Corea and Corean subjects in Austria-Hungary shall enjoy full security and protection for their persons and property.

Article II.

1. The High Contracting Parties grant each other the right to be represented at the Court of the other Contracting Party by a Diplomatic Agent and to appoint Consuls General, Consuls or Vice-Consuls at any port or town opened to trade in, their respective Dominions.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, z jednej strony,

i

Najjaśniejszy Król koreański z drugiej strony,

przejęci szczerem życzeniem utrwalenia stosunków przyjaźnych i handlowych pomiędzy Swojemi Państwami i ułatwienia Swoim poddanym stosunków handlowych, postanowili dla osiągnięcia tego zamiaru zawrzeć traktat i mianowali w tym celu Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Barona Rüdigera Biegelebena, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego Ministra przy dworach chińskim, japońskim i syamskim, komandora orderu ces. Franciszka Józefa (z gwiazdą), kawalera orderu ces. Żelaznej korony;

a

Najjaśniejszy Król koreański:

Kwona Chai Hinnga, Swego tymczasowego pełnomocnika przy dworze cesarskim w Japonii, dygnitarza szóstej rangi, sekretarza król. koreańskiego ministerstwa spraw zewnętrznych;

k którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie zgodzili się między sobą na następujące artykuły:

Artykuł I.

Pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austriackim, Królem czeskim itd. i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Królem koreańskim, jakoteż pomiędzy Ich poddanymi panować ma trwale pokój i przyjaźń, obywatele austriaccy w Korei a Koreańczycy w Austrii i Węgrzech doznawać mają w całej rozciągłości opieki i bezpieczeństwa pod względem osób swoich i własności.

Artykuł II.

1. Wysokie Strony kontraktujące przyznają sobie nawzajem prawo utrzymywania przy dworze drugiej strony agentów dyplomatycznych do ich reprezentowania, tudzież ustanawiania w otwartych dla handlu portach i miastach swoich obszarów, konsulów generalnych, konsulów lub wicekonsulów.

All these functionaries shall enjoy the same privileges and immunities as those of the most favoured nation.

2. The Diplomatic Representative and the Consular Officers of each of the Contracting Parties and the members of their official establishments shall have the right to travel freely in any part of the Dominions of the other.

The Korean Authorities shall furnish passports to the Austro-Hungarian functionaries travelling in Corea and shall provide such escort for their protection as may be necessary.

3. The Consuls General, Consuls and Vice-Consuls of the Contracting Parties shall exercise their functions on receipt of due authorization from the Sovereign or Government of the country in which they respectively reside and shall not be permitted to engage in trade.

4. The Contracting Parties, moreover, shall have the right to intrust Diplomatic Agents and Consular Officers of a third Power with the discharge of their respective Consular affairs.

Article III.

1. Jurisdiction over the persons and property of Austrian and Hungarian subjects in Corea shall be vested exclusively in the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty, who shall, without any intervention of the Korean Authorities, hear and determine all cases brought against Austrian or Hungarian subjects by any Austrian or Hungarian or other foreign subject or citizen.

2. If the Korean Authorities or a Korean subject make any charge or complaint against an Austrian or Hungarian subject in Corea, the case shall be heard and decided by the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty.

3. If the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty or an Austrian or Hungarian subject make any charge or complaint against a Korean subject in Corea, the case shall be heard and decided by the Korean Authorities.

4. Austrian or Hungarian subjects who commit any offence in Corea shall be tried and punished by the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty according to the laws of their country.

5. Korean subjects who commit in Corea any offence against an Austrian or Hungarian subject

Wszyscy ci funkcyonaryusze używać mają tych samych praw i swobód co funkcyonaryusze narodu największej przychylności doznającego.

3. Agent dyplomatyczny i urzędnicy konsulowscy każdej ze Stron kontraktujących będą mieli prawo podróżowania bez przeszkody po całym obszarze krajów drugiej Strony.

Władze koreańskie wystawiać będą funkcyonaryuszom austriacko-węgierskim do podróży paszporty i będą im przydawały eskortę w sile do okoliczności zastosowanej.

3. Konsulowie generalni, konsulowie lub wicekonsulowie Stron kontraktujących rozpoczynać będą sprawowanie urzędowania dopiero wtedy, gdy monarcha lub Rząd kraju, w którym mają siedzibę, udzieli im exequaturę; trudnienie się interesami handlowymi nie ma im być dozwolone.

4. Stronom kontraktującym ma nadto służyć prawo poruczania agentom dyplomatycznym i urzędnikom konsulowskim trzeciego państwa swoich interesów konsulowskich.

Artykuł III.

1. Władzę sądową nad poddanymi austriackimi i węgierskimi, tudzież nad ich własnością sprawować będą w Korei wyłącznie Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości. Przed te Władze mają być wytaczane i one będą rozstrzygały wszelkie skargi podawane przeciw obywatelom austriackim i węgierskim przez obywateli Austrii i Węgier lub innych państw zagranicznych a Władze koreańskie nie będą się w to gęła wdawać.

2. Skargi i zażalenia Władz lub poddanych Korei przeciw poddanym austriackim lub węgierskim w Korei mają być wytaczane przed Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości i one będą je rozstrzygały.

3. Skargi i zażalenia Władz Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości, tudzież obywateli austriackich lub węgierskich przeciw poddanym koreańskim w Korei, wytaczane być mają przed Władzami koreańskimi i one będą je rozstrzygały.

4. Obywatele austriaccy lub węgierscy, którzy popełnią w Korei czyn karygodny, mają być pociągani do śledztwa i karani przez Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości według ustaw swego kraju.

5. Koreańczycy, którzy w Korei popełnią czyn karygodny przeciw obywatelowi austriackiemu lub

shall be tried and punished by the Corean Authorities according to the laws of Corea.

6. Any complaint of the Corean Government against Austrian or Hungarian subjects involving a penalty or confiscation by reason of any breach either of this Treaty or of any Regulation annexed thereto or of any Regulation that may hereafter be made in virtue of its provisions, shall be brought before the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty for trial and decision. Any penalty imposed and all property confiscated by them in such cases shall belong to the Corean Government.

7. Austrian or Hungarian goods, when seized by the Corean Authorities at an open port shall be put under the seals of the Corean Authorities and the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty and shall be detained by the former until the latter have given their decision.

If this decision is in favour of the owner of the goods, they shall be immediately placed at the disposal of the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty. But the owner shall be allowed to receive them at once on depositing their value with the Corean Authorities pending the decision of the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty.

8. In all cases, whether civil or criminal, tried either in Corean Courts or before the Austro-Hungarian Consular Authorities in Corea, a properly authorized official of the nationality of the plaintiff or prosecutor shall be allowed to attend the hearing and shall be treated with the courtesy due to his position. He shall be allowed, whenever he thinks it necessary, to call, examine and cross-examine witnesses and to protest against the proceedings or decision.

9. If a Corean subject who is charged with an offence against the laws of his country, takes refuge on premises occupied in Corea by an Austrian or Hungarian subject or on board an Austrian or Hungarian merchant vessel in Corean waters, the Austro-Hungarian Consular Authorities, on receiving an application from the Corean Authorities, shall take steps to have such person arrested and handed over to the latter for trial. But without the consent of the proper Austro-Hungarian Authority, no Corean officer shall enter the premises of any Austrian or Hungarian subject without his consent, or go on

węgierskiemu. mają być pociągani do śledztwa i karanii przez Władze koreańskie według ustaw koreańskich.

6. Wszelkie roszczenia Rządu koreańskiego do kar pieniężnych lub konfiskat przeciwko poddanym austriackim lub węgierskim z powodu naruszenia postanowień niniejszego Traktatu lub przepisów jakie później na podstawie onegoż będą wydane, mają być rozeznawane i rozsądzone przez Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości. Wszelkie kary pieniężne i konfiskaty, które te ostatnie Władze w przypadkach takich zawyrokują, dostawać się mają Rządowi koreańskiemu.

7. Towary austriackie lub węgierskie, w porcie otwartym przez Władze koreańskie przyaresztowane, opieczętowane mają Władze koreańskie, tudzież Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości i koreańskie trzymać je winny w zachowaniu dopóty, dopóki austriacko-węgierskie nie wydadzą decyzji.

Jeżeli decyzja ta wypadnie na korzyść właściciela towarów, takowe wydane będą niezwłocznie Władzy Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości do dalszego niemi rozrządzenia. Jeżeli zaś właściciel towarów przyaresztowanych złoży ich wartość u Władz koreańskich, towary mają mu być oddane zanim Władza Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości sprawę rozstrzygnie.

8. We wszystkich sprawach cywilnych i karnych, rozpoznawanych w Korei przez Sądy koreańskie lub przez Władze konsulowskie austriacko-węgierskie, przesłuchiwanu może być obecny upoważniony do tego urzędnik tej samej co powód narodowości, powód zaś ma doznawać należnych względów. Wolno mu będzie wzywać świadków, przesłuchiwać ich i poddawać badaniu krzyżowemu, tudzież protestować przeciwko postępowaniu lub wyrokowi.

9. Gdy Koreańczyk, obwiniony o przekroczenie ustaw swojego kraju, schroni się w Korei do posiadłości obywatela austriackiego lub węgierskiego, albo na okręcie handlowym austriackim lub węgierskim, przebywającym na wodach koreańskich, Władze konsulowskie austriacko-węgierskie obowiązane są na prośbę Władz koreańskich poczynić kroki potrzebne do ujęcia obwinionego i wydania go tym Władzom w celu przeprowadzenia śledztwa. Jednakże bez upoważnienia właściwej Władzy austriacko-węgierskiej urzędnikom koreańskim nie wolno wchodzić do posiadłości obywatela austriackiego

board any Austrian or Hungarian ship without the consent of the officer in charge.

10. On the demand of any competent Austro-Hungarian Consular Authority the Corean Authorities shall arrest and deliver to the former any Austrian or Hungarian subject charged with a criminal offence or any deserter from a ship of war of His Imperial and Royal Apostolic Majesty or from an Austrian or Hungarian merchant vessel.

As to deserters, in case of an Austro-Hungarian Consular Authority not being extant, they shall be arrested and delivered on the demand of the respective captain or master of the ship.

11. The right of extra-territorial jurisdiction over Austrian and Hungarian subjects in Corea shall be relinquished, when in the judgement of His Imperial and Royal Apostolic Majesty the laws and legal procedure of Corea shall have been so far modified and reformed as to remove the objections which now exist to Austrian and Hungarian subjects being placed under Corean jurisdiction; and Corean judges shall have attained similar legal qualifications and a similar independent position to those of Austrian and Hungarian judges.

Article IV.

1. The following places shall, from the day on which this Treaty comes into operation, be opened to Austrian and Hungarian commerce:

- a) the ports of Chemulpo (Jenchuan), Wönsan (Gensan) and Pusan (Fusan), or if the latter port should not be approved, any other port in that neighbourhood;
- b) the cities of Hanyang (Seoul) and Janghwachin, or instead of the latter any other place in that neighbourhood.

It is hereby declared that if all the other Governments having treaties with Corea shall hereafter surrender the right of opening commercial establishments in the city of Hanyang, the same right shall not be claimed for Austrian or Hungarian subjects.

2. At the above-named places Austrian or Hungarian subjects shall have the right to rent or to purchase land or houses, to erect dwellings.

lub węgierskiego bez jego zezwolenia, ani też na okręt austriacki lub węgierski bez zezwolenia szypira.

10. Władze koreańskie obowiązane są na prośbę właściwej Władzy konsulowskiej austriacko-węgierskiej aresztować poddanych austriackich lub węgierskich obwinionych o czyny karygodne, tudzież zbiegów z okrętów wojennych Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości i z okrętów handlowych austriackich lub węgierskich i wydawać ich Władzy, która się o nich upomni.

Co się tyczy zbiegów, dostatecznem będzie także upomnienie się kapitana odnośnego okrętu, jeżeliby nie było Władzy konsulowskiej austriacko-węgierskiej.

11. Prawo jurysdykcji zakrajowej nad obywatelami austriackimi i węgierskimi znajdującymi się w Korei, ma być zniesione wtedy, gdy postępowanie sądowe i ustawy królestwa koreańskiego będą tak zmienione i ulepszone, że według zdania Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości uchylone zostaną skrupuły nie pozwalające obecnie zostawić obywateli austriackich i węgierskich pod jurysdykcją koreańską i gdy sędziowie koreańscy pod względem uzdolnienia sądowicznego i niezawisłości stanowiska znajdować się będą na równi z sędziami austriackimi i węgierskimi.

Artykuł IV.

1. Od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, następujące miejsca otwarte być mają dla handlu austriackiego i węgierskiego:

- a) Porty Chemulpo (Jenchuan), Wönsan (Gensan) i Pusan (Fusan), lub gdyby ten ostatni port okazał się nieodpowiednim, którykolwiek inny port w pobliżu;
- b) miasta Hanyang (Seoul) i Janghwachin, lub zamiast tego ostatniego którekolwiek inne targowisko w pobliżu.

Zarazem nadmienia się, że jak tylko wszystkie inne Rządy, z którymi Korea pozawierała traktaty, zrzekną się na przyszłość prawa utrzymywania osad handlowych w mieście Hanyangu, roszczenie tego prawa na rzecz obywateli austriackich lub węgierskich nie będzie możebne.

2. Obywatele austriaccy lub węgierscy będą mieli prawo w miejscach wyżej wymienionych grunta lub domy kupować i dzierżawić, zakładać magazyny

warehouses and factories, to form communities and to conduct independently their administration. They shall be allowed the free exercise of their religion. All arrangements for the selection, determination of the limits and laying out of the sites of the foreign settlements and for the sale of land at the various ports and places in Corea open to foreign trade, shall be made by the Korean Authorities in conjunction with the competent Foreign Authorities.

3. These sites shall be purchased from the owners and prepared for occupation by the Korean Government, and the expense thus incurred shall be a first charge on the proceeds of the sale of the lands. The yearly rental agreed upon by the Korean Authorities in conjunction with the Foreign Authorities shall be paid to the former, who shall retain a fixed amount thereof as a fair equivalent for the land tax. The remainder, together with any balance left from the proceeds of land sales, shall belong to a Municipal fund to be administered by a Council, the constitution of which shall be determined by the Korean Authorities in conjunction with the competent Foreign Authorities.

4. Austrian or Hungarian subjects may rent or purchase land or houses beyond the limits of the Foreign Settlements and within a distance of ten Korean li from the same. But all land so occupied shall be subject to such conditions as to the observance of Korean local regulations and payment of land tax as the Korean Authorities may see fit to impose.

5. The Korean Authorities will set apart, free of cost, at each of the places open to trade a suitable piece of ground as a foreign cemetery, upon which no rent, land tax or other charges shall be payable, and the management of which shall be left to the Municipal Council above mentioned.

6. Austrian or Hungarian subjects shall be allowed to go where they please without passports within a distance of one hundred Korean li from any of the ports and places open to foreign trade or within such limits as may hereafter be agreed upon between the competent Authorities of the Contracting Parties. Austrian or Hungarian subjects are authorized to travel in Corea for pleasure or for purposes of trade, to transport and sell goods of all kinds, except books and other printed matter disapproved of by the Korean Government, and to purchase native produce in all parts of the country

lub fabryki, tworzyć związki gminne i uregulować swoją administracją gminną samodzielnie; nadto służyć im będzie prawo wolnego wykonywania obrzędów religijnych. Wszelkie środki dotyczące się wyboru, odgraniczenia i pomiaru gruntów przeznaczonych na osady dla cudzoziemców lub sprzedaży gruntów w rozmaitych portach i miejscach koreańskich dla handlu zagranicznego otwartych, postanawiane będą przez Władze koreańskie w porozumieniu z odnośnymi Władzami zagranicznymi.

3. Grunta te ma Rząd koreański odkupić od właścicieli i do użytku przysposobić. Koszta ztąd wynikłe zwracane będą przedewszystkiem z dochodu, jaki przyniesie sprzedaż gruntów. Czynnosc gruntowy roczny, który Władze koreańskie ustanowią w porozumieniu z Władzami zagranicznymi, ma być płacony Władzom koreańskim, które część jego zatrzymają jako wynagrodzenie za podatek gruntowy. Nadwyżka i sumy pozostałe z sprzedaży gruntów będą oddawane do funduszu municypalnego, administrowanego przez Radę gminną, której skład przepiszą Władze koreańskie w porozumieniu z odnośnymi Władzami zagranicznymi.

4. Obywatele austriaccy i węgierscy mogą poza obrębem osad zagranicznych w obwodzie 10 li koreańskich grunta i domy kupować lub dzierżawić. Atoli takie posiadłości gruntowe podlegać mają wszelkim miejscowym rozporządzeniom i podatkom gruntowym, jakie Władze koreańskie ustanowią.

5. W każdym miejscu, dla handlu zagranicznego otwartem, wyznaczają Władze koreańskie bezpłatnie miejsce na cmentarz dla cudzoziemców, Cmentarz nie będzie podlegał ani podatкови czynszowemu, ani gruntowemu, ani żadnemu innemu a zarządzanie nim oddane będzie Radzie gminnej powyżej wzmiankowanej.

6. W odległości 100 li koreańskich od portów i placów dla handlu zagranicznego otwartych lub w obrębie, który w przyszłości Władze właściwe Stron kontraktujących oznaczają, wolno będzie obywatelom austriackim i węgierskim podróżować bez paszportów według upodobania. Obywatele ci będą także mieli prawo podróżować w Korei dla przyjemności lub w celach handlowych, przewozić i przedawać towary wszelkiego rodzaju z wyjątkiem książek i innych druków przez Rząd koreański nie aprobowanych; tudzież zakupować płody krajowe we wszystkich częściach kraju. Atoli do tego celu

under passports which will be issued by their Consuls and countersigned or sealed by the Korean Local Authorities. These passports, if demanded, must be produced for examination in the districts passed through. If the passport be not irregular, the bearer will be allowed to proceed, and he shall be at liberty to procure such means of transport as he may require. Any Austrian or Hungarian subject travelling beyond the limits above named without a passport or committing, when in the interior, any offence, shall be arrested and handed over to the nearest Austro-Hungarian Consul for punishment and shall not suffer any ill-treatment at the hands of the Korean Authorities besides being arrested. Travelling without a passport beyond the said limits will render the offender liable to a fine not exceeding one hundred Mexican dollars, with or without imprisonment for a term not exceeding one month.

7. Austrian or Hungarian subjects in Corea shall be amenable to such municipal and police regulations for the maintenance of peace and public order as may be agreed upon by the competent Authorities of the Contracting Parties. These regulations shall become binding on Austrian or Hungarian subjects on being duly issued by the competent Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty. Breaches of these regulations shall be punished by these Authorities.

Article V.

1. At each of the ports or places open to foreign trade Austrian or Hungarian subjects shall be at full liberty to import from any foreign port or from any Korean open port, to sell or to buy from any Korean subjects or others, and to export to any foreign or Korean open port all kinds of merchandise not prohibited by this Treaty, on paying the duties of the Tariff annexed thereto. They may freely transact their business with Korean subjects or others without the intervention of Korean officials or other persons and they may freely engage in any industrial occupation.

2. The owners or consignees of all goods imported from any foreign port and upon which the

zaopatrzyć się muszą w paszporty, które Władze konsulowskie będą wystawiać a Władze miejscowe koreańskie kontrasygnować i pieczęcią opatrywać. Podróźni obowiązani są w okręgach, przez które przejeżdżają, pokazywać paszporty do zbadania, gdy to będzie od nich żądane. Jeżeli paszporty będą w porządku, posiadaczowi wolno będzie odbywać dalszą podróż i starać się o przybory, jakichby do jej odbycia potrzebował. Obywatel austriacki lub węgierski, podróżujący poza obrębem granic wyżej wzmiankowanych bez paszportu, lub jeżeli w głębi kraju popełni czyn prawu przeciwny, ma być aresztowany i najbliższemu konsulowi austriacko-węgierskiemu do ukarania oddany; Władzom koreańskim nie wolno z nim źle się obchodzić, wyjąwszy, iż wolno go aresztować.

Kto wzmiankowane granice przestąpi bez paszportu, karany będzie grzywną aż do stu dolarów meksykańskich a nadto może być skazany na więzienie aż do jednego miesiąca.

7. Obywatele austriaccy i węgierscy mają być posłuszni w Korei rozporządzeniom municypalnym i policyjnym, uchwalonym przez Władze właściwe Stron kontraktujących w celu utrzymania spokojności i porządku publicznego. Rozporządzenia te będą obowiązywały obywateli austriackich i węgierskich wtedy, gdy je właściwe Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości odpowiednio ogłoszą; wykroczenia przeciwko nim będą przez też Władze karane.

Artykuł V.

1. W każdym z placów, dla handlu zagranicznego otwartych, obywatele austriaccy i węgierscy będą mieli nieograniczone prawo towary wszelkiego rodzaju z wyjątkiem tych, które mocą niniejszego Traktatu są zakazane, za opłaceniem ceł w dołączonej taryfie ustanowionych, z wszystkich portów zagranicznych i otwartych koreańskich wprowadzać, sprzedawać lub od poddanych bądź koreańskich bądź zagranicznych kupować i do wszystkich zagranicznych lub otwartych koreańskich portów wyprawiać. Mają prawo zawierać interesa z poddanymi koreańskimi lub obywatelami innych państw bez przeszkody i bez pośrednictwa urzędników koreańskich lub jakichkolwiek innych osób i nadto wolno im trudnić się przemysłem wszelkiego rodzaju.

2. Właściciele lub konsygnataryusze wszelkich towarów wprowadzonych z portów zagranicznych,

duty of the afore-said Tariff shall have been paid, shall be entitled, on re-exporting the same to any foreign port at any time within thirteen Korean months from the date of importation, to receive a drawback certificate for the amount of such import duty, provided that the original packages containing such goods remain intact. These drawback certificates shall either be redeemed by the Korean Customs on demand, or they shall be received in payment of duty at any Korean open port.

3. The export duty paid on Korean goods, when carried from one Korean open port to another, shall be refunded at the port of shipment on production of a Customs certificate showing that the goods have arrived at the port of destination, or on satisfactory proof being produced of the loss of the goods by shipwreck.

4. All goods imported into Corea by Austrian or Hungarian subjects on which the duty of the Tariff annexed to this Treaty shall have been paid, shall once for all be free of any additional tax, excise or transit duty whatsoever, whether they remain at the port of importation or be conveyed to any other Korean open port or to any other part of the country. In like manner full freedom shall be allowed for the transport to the open ports of all Korean commodities intended for exportation, and such commodities shall not, either at the place of production or when being conveyed from any part of Corea to any of the open ports, be subject to the payment of any tax, excise or transit duty whatsoever.

5. The Korean Government may charter Austrian or Hungarian merchant vessels for the conveyance of goods or passengers to unopened ports in Corea, and Korean subjects shall have the same right, subject to the approval of their own Authorities.

6. Whenever the Korean Government shall have reason to apprehend a scarcity of food within the Kingdom, His Majesty the King of Corea may, by Decree, temporarily prohibit the export of grain to foreign countries from any or all of the Korean open ports and such prohibition shall become binding on Austrian or Hungarian subjects in Corea on the expiration of one month from the date on which it shall have been officially communicated by the Korean Authorities to the Austro-Hungarian Consul at the port concerned, but shall not remain longer in force than is absolutely necessary.

opłaciwszy od nich cło podług przerweczonej taryfy, jeżeli chcą wywieść napowrót te towary do któregośkolwiek portu zagranicznego, i jeżeli to ma się stać przed upływem trzynastu miesięcy rachuby koreańskiej od dnia wprowadzenia, mają prawo żądać ceduły na zwrot cła w kwocie opłaconej, o ile opakowanie pierwotne jest jeszcze nie uszkodzone, i komory koreańskie będą na żądanie spłacały te ceduły zwrotne gotówką lub takowe będą w każdym otwartym porcie koreańskim przyjmowane za gotówkę przy opłacaniu cła.

3. Jeżeli towary koreańskie posyła się z otwartego portu koreańskiego do innego portu, cło, przy wywozie opłacone, ma być w porcie wysyłki zwrócone, o ile poświadczeniem komory zostanie udowodnione, że towar przybył do portu przeznaczonego lub o ile będzie dostatecznie udowodnione, że w skutek rozbicia się okrętu towary zatonięły.

4. Wszelkie towary przez poddanych austriackich lub węgierskich do Korei wprowadzone, od których cła według taryfy do Traktatu niniejszego dołączonej zostały opłacone, mają być raz na zawsze wolne od wszelkich opłat dodatkowych, akcyzowych i od wszelkiego cła przewozowego bez względu, czy pozostają w porcie, do którego je wprowadzono, czy będą przewiezione do innego otwartego portu koreańskiego lub do innej części kraju. Podobnie wszelkie towary koreańskie do wywozu przeznaczone mogą być transportowane do portów otwartych bez jakiegokolwiek ograniczenia i nie mają podlegać żadnym opłatom, ani akcyzie, ani cłu przewozowemu, ani w miejscu produkcji, ani na drodze do otwartego portu z którejkolwiek części Korei pochodzą.

5. Rządowi koreańskiemu służy prawo najmowania okrętów handlowych austriackich lub węgierskich w celu przewożenia niemi towarów i pasażerów do portów koreańskich nie otwartych. Także poddanym koreańskim ma to być dozwolone, jeżeli Władze koreańskie upoważnią ich do tego.

6. Gdyby Rząd koreański miał uzasadnioną obawę, że w kraju mógłby wybuchnąć głód, Najjaśniejszy król koreański może dekretem zakazać na pewien czas wywozu zboża do krajów zagranicznych z którychkolwiek lub ze wszystkich otwartych portów koreańskich a zakaz taki stanie się obowiązującym dla poddanych austriackich i węgierskich w Korei po upływie miesiąca od dnia, w którym takowy przez Władze koreańskie do wiadomości urzędowej konsula austriacko-węgierskiego w odnośnym porcie rezydującego, będzie podany, ma zaś

7. Austrian or Hungarian merchant vessels shall pay tonnage dues at the rate of thirty cents (Mexican) per register-ton. One such payment will entitle a vessel to visit any or all the open ports in Corea during a period of four months without further charge. All tonnage dues shall be appropriated for the purposes of erecting lighthouses and beacons and placing buoys on the Korean coast, more especially at the approaches to the open ports and in deepening or otherwise improving the anchorages. No tonnage dues shall be charged on boats employed at the open ports in landing or shipping cargo.

8. It is hereby agreed that the Tariff and Trade Regulations hereto annexed shall come into operation simultaneously with this Treaty. The competent Authorities of the Contracting Parties may, from time to time, revise the said Regulations with a view to the insertion therein, by mutual consent, of such modifications or additions as experience shall prove to be expedient.

Article VI.

Any Austrian or Hungarian subject who smuggles or attempts to smuggle goods into any Korean port or place not open to foreign trade, shall forfeit twice the value of such goods, and the goods shall be confiscated. The Korean Local Authorities may seize such goods, and may arrest any Austrian or Hungarian subject concerned in such smuggling or attempt to smuggle. They shall immediately forward any person so arrested to the nearest Austro-Hungarian Consular Authority for trial, and may detain such goods until the case shall have been finally adjudicated.

Article VII.

1. If an Austrian or Hungarian ship be wrecked or stranded on the coast of Corea, the Local Authorities shall immediately take such steps to protect the ship and her cargo from plunder and all the persons belonging to her from illtreatment and to render such other assistance as may be required. They shall at once inform the nearest

obowiązywać nie dłużej, jak to niezbędnie będzie potrzebne.

7. Okręty austriackie lub węgierskie opłacać mają beczkowe w kwocie 30 centów meksykańskich od tonny rejestrowej. Jednorazowe opłacenie beczkowego nadaje okrętom na przeciąg czterech miesięcy prawo zawijania do któregośkolwiek lub do wszystkich otwartych portów koreańskich bez opłacania innych podatków. Wszelkie przychody z beczkowego obracane być mają na zaprowadzanie latarni morskich i znaków morskich i na wystawianie znaków kotwicznych u wybrzeży koreańskich, mianowicie u przystępów do portów otwartych, jakoteż na pogłębienie i w ogóle na ulepszenie miejsc do zapuszczania kotwicy. Czolna służące w portach otwartych do wyładowywania i naładowywania towarów nie opłacają beczkowego.

8. Postanawia się za wspólną zgodą, że jednocześnie z niniejszym Traktatem taryfa i przepisy handlowe nabędą mocy obowiązującej. Władze właściwe Stron kontraktujących mogą co pewien czas poddawać rzeczony przepisy rewizji i drogą wzajemnego porozumienia się czynić w nich zmiany i dodawać uzupełnienia, które na podstawie doświadczenia okażą się odpowiedniami.

Artykuł VI.

Poddany austriacki lub węgierski, przemycający lub usiłujący przemycać towary do takiego portu lub miejsca w Korei, które nie jest otwarte dla handlu zagranicznego, zapłacić ma za karę podwójną wartość tych towarów, towary zaś podlegają konfiskacie. Władze lokalne koreańskie mogą towary takie przyaresztować i uwięzić każdego obywatela austriackiego lub węgierskiego, któryby miał udział w przemytnictwie lub w usiłowaniu popełnienia przemytnictwa. Osoby uwięzione mają być niezwłocznie odstawione do najbliższej Władzy konsulowskiej austriacko-węgierskiej celem przeprowadzenia śledztwa, towary zaś mogą być zatrzymane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przypadku.

Artykuł VII.

1. Gdy okręt austriacki lub węgierski rozbije się lub osiedzie na mieliznie u wybrzeży koreańskich, Władze miejscowe obowiązane są poczynić kroki potrzebne dla ochrony okrętu i jego ładunku od rabunku a osób do niego należących od wszelkiej krzywdy i nadto dać wszelką potrzebną pomoc. Władze miejscowe winny niezwłocznie o tem

Austro-Hungarian Consul of the occurrence and shall furnish the shipwrecked persons, if necessary, with means of conveyance to the nearest open port.

2. All expenses incurred by the Government of Corea for the rescue, clothing, maintenance and travelling of shipwrecked Austrian or Hungarian subjects, for the medical treatment of the sick and injured and for the burial of the dead, if not repaid by the master of the ship, shall be refunded by the respective Government of His Imperial and Royal Apostolic Majesty.

3. As to the expenses incurred in the recovery or preservation of a wrecked vessel or the property belonging to her, the Austro-Hungarian Monarchy shall not be responsible for the repayment of such expenses, and they shall be a charge upon the property saved, and shall be paid by the parties interested therein upon receiving delivery of the same.

4. No charge shall be made by the Government of Corea for the expenses of the Government officers, local functionaries or police who shall proceed to the wreck, for the travelling expenses of officers escorting the shipwrecked men, nor for the expenses of official correspondence. Such expenses shall be borne by the Government of Corea.

5. Any Austrian or Hungarian ship compelled by stress of weather or by want of fuel or provisions to enter an unopened port in Corea, shall be allowed to execute repairs and to obtain necessary supplies. All such expenses shall be defrayed by the master of the vessel. The Korean Authorities and inhabitants shall render assistance to the ship and furnish her with all supplies that may be required.

Article VIII.

1. The ships of war of each of the High Contracting Parties shall be at liberty to visit all the ports of the other. They shall enjoy every facility for procuring supplies of all kinds, or for making repairs, and shall not be subject to trade and harbour regulations, nor be liable to the payment of duties or port charges of any kind.

2. When ships of war of His Imperial and Royal Apostolic Majesty visit unopened ports in

co się stało uwiadomić najbliższego konsula austriacko-węgierskiego a gdyby to było potrzebne, winny dostarczyć rozbitkom statku dla dostania się do najbliższego portu otwartego.

2. Wszelkie wydatki, które Rząd koreański poniesie na ratowanie, przyodzianie, wyżywienie i odesłanie rozbitków będących obywatelami austriackimi lub węgierskimi, na wydobycie z wody zwłok tych, którzy utonęli, na leczenie chorych i rannych, na pogrzebanie zmarłych, będą mu zwrócone, jeżeli tego nie uczyni kapitan okrętu, przez Rząd Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości.

3. Co się zaś tyczy wydatków, poniesionych na ratowanie lub zachowanie rozbitego okrętu lub towarów znajdujących się na jego pokładzie, monarchia austriacko-węgierska, nie ma być za ich zwrot odpowiedzialna. Wydatki takie ciężyc będą na wyratowanych towarach i interesowani zwrócić je mają przy odbiorze towarów.

4. Wydatki urzędników rządowych, jakoteż sług władzy miejscowej i policyjnej, udających się do rozbitego okrętu, koszta podróży urzędników eskortujących rozbitków, tudzież koszta korespondencji urzędowej nie będą liczone przez Rząd koreański i tenże będzie je sam ponosił.

5. Gdyby okręty austriackie lub węgierskie burzą, brakiem opału lub żywności zniewolone były zawiąć do portu koreańskiego nie otwartego, ma im być dozwolone okręt naprawić i zaopatrzyć się w potrzebne zapasy. Wydatki ponieść winien kapitan okrętu. Władze koreańskie i mieszkańcy mają okrętowi dać pomoc i zaopatrzyć go we wszystko potrzebne.

Artykuł VIII.

1. Okrętom wojennym Wysokich Stron kontraktujących wolno odwiedzać wszystkie porty drugiej Strony. Do nabywania zapasów wszelkiego rodzaju i naprawiania uszkodzeń mają być im czynione wszelkie ułatwienia. Nie podlegają one przepisom handlowym i portowym i nie są obowiązane opłacać ani ceł ani żadnych należności portowych.

2. Gdy okręty wojenne Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości zawiąć do portów ko-

Corea, the officers and men may land, but shall not proceed into the interior unless they are provided with passports.

3. Supplies of all kinds for the use of His Imperial and Royal Apostolic Majesty's Navy may be landed at the open ports of Corea and stored in the custody of Austro-Hungarian officers without the payment of any duty. But if any such supplies are sold, the purchaser shall pay the proper duty to the Korean Authorities.

4. The Korean Government will afford all the facilities in their power to ships of His Imperial and Royal Apostolic Majesty's Navy, which may be engaged in making surveys in Korean waters.

Article IX.

1. Austrian or Hungarian subjects in Corea shall be allowed to employ Korean subjects as teachers, interpreters, servants or in any other lawful capacity, without any restriction on the part of the Korean Authorities; and, in like manner, no restrictions shall be placed upon the employment of Austrian or Hungarian subjects by Korean Authorities and subjects in a lawful capacity.

2. Subjects of one of the High Contracting Parties who may proceed to the country of the other to study its language, literature, laws, arts or industries, or for the purpose of scientific research, shall be afforded every reasonable facility for doing so.

Article X.

It is hereby stipulated that the Governments, public officers and subjects of His Imperial and Royal Apostolic Majesty shall, from the day on which this Treaty comes into operation, participate in all privileges, immunities and advantages, especially in relation to import or export duties, which shall then have been granted or may thereafter be granted by His Majesty the King of Corea to the Government, public officers or subjects of any other Power.

Article XI.

Ten years from the date on which this Treaty shall come into operation, either of the High Contracting Parties may, on giving one year's previous notice to the other, demand a revision of the Treaty

reańskich nie otwartych, oficerom i majtkom wolno wprawdzie wysiąć na ląd, lecz nie wolno im udać się w głąb kraju bez paszportów.

3. Zapasy wszelkiego rodzaju na użytek marynarki wojennej Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości wolno bez opłaty cła wysadzać na ląd w portach koreańskich otwartych i składać w magazynach pod dozorem urzędników austriacko-węgierskich. Gdyby zaś zapasy takie miały być sprzedane, nabywca zapłacić ma Władzom koreańskim odpowiednie cło.

4. Okrętom marynarki wojennej Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości, zajmującym się pracami pomiarowymi na wodach koreańskich, będzie Rząd koreański czynił wszelkie możebne ułatwienia.

Artykuł IX.

1. Obywatele austriacko-węgierscy w Korei będą mieli prawo przyjmowania poddanych koreańskich na nauczycieli, tłumaczy, sług i w jakimkolwiek innym przymocie prawnym a Władze koreańskie nie mają ich w tym względzie ograniczać. Podobnież używanie obywateli austriackich lub węgierskich w jakimkolwiek prawnym przymocie przez Władze koreańskie lub poddanych koreańskich nie ma podlegać żadnemu ograniczeniu.

2. Poddani jednej ze Stron kontraktujących, udający się do obszaru drugiej Strony dla studyowania jej języka, literatury, ustaw, sztuk lub przemysłu, albo dla zajmowania się tam badaniami naukowymi, doznawać będą w przedsięwzięciu swoim wszelkich możebnych ułatwień.

Artykuł X.

Postanawia się niniejszem, że od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, Rządy, urzędnicy i poddani Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości używać mają pod względem ceł przywózowych i wywózowych wszystkich przywilejów, swobód i korzyści, jakie Najjaśniejszy Król koreański nadał już do tego czasu lub w przyszłości nada Rządowi, urzędnikom publicznym lub poddanym jakiegokolwiek innego mocarstwa.

Artykuł XI.

Po upływie lat 10, licząc od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, każda ze Stron kontraktujących będzie miała prawo żądania, jeżeli rokiem pierwszej uwiadomi drugą

or of the Tariff annexed thereto, with a view to the insertion therein, by mutual consent, of such modifications as experience shall prove to be desirable.

It is hereby agreed that, if all the other Governments having treaties with Corea shall hereafter come to revision of the treaties in general, the Austro-Hungarian Monarchy shall consent to the same without claiming for the term of the date.

Article XII.

For the present all official communications addressed by the Authorities of His Imperial and Royal Apostolic Majesty to those of Corea shall be accompanied by a translation into Chinese.

Article XIII.

The present Treaty shall be ratified by His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary and by His Majesty the King of Corea under their hands and seals. The ratifications shall be exchanged at Hanyang (Seoul) as soon as possible, but at latest within one year from the date of signature. The Treaty which shall be published by the Governments of the Contracting Parties, shall come into operation on the day on which the ratifications are exchanged.

In witness thereof the respective Plenipotentiaries above named have signed the present Treaty and have thereto affixed their seals.

Done in triplicate at Tokio this twenty third day of June in the year Eighteen hundred and ninety-two corresponding to the twenty-ninth day of the fifth month of the five hundred and first year of the Corean era, being the eighteenth year of the Chinese reign Kuang Hsi.

(L. S.) Biegeleben m. p.

(L. S.) Kwon Chai Hinng m. p.

Stronę o tym swoim zamiarze, żeby Traktat lub dołączona do niego taryfa poddane zostały rewizji, celem poczynienia w nich za wspólnem porozumieniem się tych zmian, które na podstawie doświadczenia okażą się pożądanemi.

Postanawia się niniejszem, że gdyby wszystkie inne Rządy, które z Koreą pozawierały traktaty, zgodziły się na rewizyę tych traktatów w ogólności, monarchia austriacko-węgierska także zgodzi się na to, nie obstając przy powyższym terminie.

Artykuł XII.

Do wszelkich pism urzędowych, które Władze Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości będą do Władz koreańskich wystosowywały, ma być obecnie dołączany przekład chiński.

Artykuł XIII.

Traktat niniejszy ma być przez Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, tudzież przez Najjaśniejszego Króla koreańskiego podpisami i pieczęciami ratyfikowany. Ratyfikacye wymienione być mają w Hanyang (Seoul) jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu roku od dnia podpisania. Rządy Stron kontraktujących winny Traktat ogłosić a mocy obowiązującej nabędzie takowy od dnia wymiany ratyfikacyj.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w Tokio w trzech wygotowaniach dnia 23. czerwca w roku tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym drugim, który odpowiada 29 dniowi piątego miesiąca pięćsetnego pierwszego roku rachuby koreańskiej a który jest ośmnastym rokiem rządów chińskich Kuang Hsüsa.

(L. S.) Biegeleben r. w.

(L. S.) Kwon Chai Hinng r. w.

Regulations

under which Austrian and Hungarian Trade is to be conducted in Corea.

I. Entrance and Clearance of Vessels.

1. Within forty-eight hours (exclusive of Sundays and holidays) after the arrival of an Austrian or Hungarian ship in a Korean port, the master shall deliver to the Korean Customs Authorities the receipt of the Austro-Hungarian Consul showing that he has deposited the ship's papers at the Austro-Hungarian Consulate, and he shall then make an entry of his ship by handing in a written paper stating the name of the ship, of the port from which she comes, of her master, the number, and, if required, the names of her passengers, her tonnage, and the number of her crew, which paper shall be certified by the master to be a true statement, and shall be signed by him. He shall, at the same time, deposit a written manifest of his cargo, setting forth the marks and numbers of the packages and their contents as they are described in the Bills of Lading, with the names of the persons to whom they are consigned. The master shall certify that this description is correct, and shall sign his name to the same. When a vessel has been duly entered, the Customs Authorities will issue a permit to open hatches, which shall be exhibited to the Customs officer on board. Breaking bulk without having obtained such permission will render the master liable to a fine not exceeding one hundred Mexican dollars.

2. If any error is discovered in the manifest, it may be corrected within twenty-four hours (exclusive of Sundays and holidays) of its being handed in, without the payment of any fee, but for any alteration or post entry to the manifest made after that time a fee of five Mexican dollars shall be paid.

3. Any master who shall neglect to enter his vessel at the Korean Custom-house within the time fixed by this Regulation shall pay a penalty not exceeding fifty Mexican dollars for every twenty-four hours that he shall so neglect to enter his ship.

Przepisy

dla handlu austriacko-węgierskiego w Korei.

I. Zawijanie i meldowanie okrętów.

1. W przeciągu 48 godzin (wyjąwszy niedziele i piątki) od przybycia okrętu austriackiego lub węgierskiego do portu koreańskiego, winien kapitan oddać Władzom cłowym koreańskim potwierdzenie przez konsula austriacko-węgierskiego wystawione a udowadniające, że papiery okrętowe złożył w konsulacie austriacko-węgierskim a następnie winien okręt zameldować przez wręczenie pisma podającego nazwę okrętu, nazwę portu, z którego przybywa, nazwisko kapitana, ilość, a gdyby tego żądano, także nazwiska pasażerów, pojemność okrętu i ilość załogi. Pismo to powinno być przez kapitana jako deklaracja zgodna z prawdą potwierdzone i przezeń podpisane. Zarazem złożyć ma kapitan wykaz towarowy, podający znaki i numera pak, tudzież co zawierają, jak są w cedułach ładunkowych zapisane i nazwiska osób, do których są adresowane. Kapitan winien potwierdzić, że wykaz ten jest rzetelny i opatrzyć go swoim podpisem. Jak tylko okręt zostanie według przepisów zameldowany, Władze cłowe wydadzą pozwolenie do otwarcia luk i pozwolenie to pokazać należy urzędnikowi cłowemu, znajdującemu się na pokładzie. Gdyby towary zaczęto wyładowywać, zanim pozwolenie nadejdzie, kapitan podpada karze pieniężnej, która nie może przenosić kwoty stu dolarów meksykańskich.

2. Gdyby w wykazie towarowym dostrzeżono omyłkę, można ją sprostować w przeciągu 24 godzin (nie licząc niedziel i świąt) po oddaniu wykazu, bez opłaty jakiegokolwiek należności; natomiast po upływie tego terminu od każdej zmiany w wykazie i od każdego dopisania nowej pozycji zapłacić należy pięć dolarów meksykańskich.

3. Każdy kapitan, zaniebujący okręt swój zameldować na komorze koreańskiej w terminie w przepisach niniejszych ustanowionym, zapłacić ma grzywnę, która nie może przenosić pięćdziesięciu dolarów za każde 24 godziny tego zaniebania zameldowania okrętu.

4. Any Austrian or Hungarian vessel which remains in port for less than forty-eight hours (exclusive of Sundays and holidays) and does not open her hatches, also any vessel driven into port by stress of weather, or only in want of supplies, shall not be required to enter or to pay tonnage dues so long as such vessel does not engage in trade.

5. When the master of a vessel wishes to clear, he shall hand in to the Customs Authorities an export manifest containing similar particulars to those given in the import manifest. The Customs Authorities will then issue a clearance certificate and return the Consul's receipt for the ship's papers. These documents must be handed in to the Consulate before the ship's papers are returned to the master.

6. Should any ship leave the port without clearing outwards in the manner above prescribed, the master shall be liable to a penalty not exceeding two hundred Mexican dollars.

7. Austrian and Hungarian steamers may enter and clear on the same day, and they shall not be required to hand in a manifest except for such goods as are to be landed or transhipped at the port of entry.

II. Landing and Shipping of Cargo and Payment of Duties.

1. The importer of any goods who desires to land them shall make and sign an application to that effect at the Custom-house, stating his own name, the name of the ship in which the goods have been imported, the marks, numbers, and contents of the packages and their values, and declaring that this statement is correct. The Customs Authorities may demand the production of the invoice of each consignment of merchandise. If it is not produced or if its absence is not satisfactorily accounted for the owner shall be allowed to land his goods on payment of double the Tariff duty, but the surplus duty so levied shall be refunded on the production of the invoice.

2. All goods so entered may be examined by the Customs officers at the places appointed for the purpose. Such examination shall be made without delay or injury to the merchandise, and the packages shall be at once restored by the Customs Authorities to their original condition, in so far as may be practicable.

3. Should the Customs Authorities consider the value of any goods paying an ad valorem duty

4. Okręt austriacki lub węgierski, zatrzymujący się mniej niż 48 godzin (nie licząc niedziel i świąt) w porcie i nie otwierający swoich luk, tudzież okręt, który tylko burzą lub niedostatkiem zapasów zniewolony, do portu zawija, nie jest obowiązany meldować się ani płacić beczkowego, dopóki nie wdaje się w interesa handlowe.

5. Gdy kapitan okrętu chce się wymeldować, winien złożyć u Władz cłowych wykaz towarów wywozowych, zawierający też same szczegóły, które były podane w wykazie towarów przywozowych. Władze cłowe wystawią cedulę wymeldowania i zwrócą potwierdzenie konsula, tyżące się odbioru papierów okrętowych. Dokumenty te złożyć należy w konsulacie pierwej zanim papiery okrętowe zostaną kapitanowi zwrócone.

6. Gdyby okręt opuścił port, nie wymeldowawszy go w sposób powyższy, kapitan podpada karze pieniężnej, która nie może przenosić 200 dolarów meksykańskich.

7. Parowce austriackie i węgierskie mogą tego samego dnia wpłynąć i odpłynąć i są obowiązane złożyć wykaz towarowy jedynie co do tych towarów, które mają być w porcie na ląd wysadzone lub przeładowane.

II. Wysadzanie na ląd i branie na pokład ładunku tudzież płacenie cła.

1. Wprowadzający towary jakiegokolwiek, chcąc wysadzić je na ląd, winien podać do komory podpisaną prośbę, w której podane być ma jego własne nazwisko, nazwa okrętu, którym towary zostały wprowadzone, znaki, numera, tudzież rodzaj i wartość posyłek frachtowych i przydane być powinno oświadczenie, że szczegóły te są zgodne z prawdą. Władze cłowe mogą zażądać okazania faktury do każdej konsygnacji towarowej. Gdyby jej nie okazano lub wadliwości jej nie zdołano dostatecznie wyjaśnić, wolno będzie właścicielowi wysadzić towary na ląd za opłatą podwójnej należności taryfowej, jednakże nadpłacona pojedyncza należność zostanie zwrócona, jak tylko faktura zostanie okazana.

2. Urzędnicy cłowi mogą wszystkie towary w ten sposób deklarowane, rewidować w miejscach do tego wyznaczonych. Rewizya odbywać się powinna bez zwłoki i bez uszkodzenia towarów i Władze cłowe obowiązane są przywrócić paki niezwłocznie do pierwotnego stanu, o ile to jest możliwe.

3. Jeżeli Władze cłowe mniemają, że wprowadzający lub wyprowadzający towary deklarował

as declared by the importer or exporter insufficient, they shall call upon him to pay duty on the value determined by an appraisement to be made by the Customs appraiser. But should the importer or exporter be dissatisfied with that appraisement, he shall within twenty-four hours (exclusive of Sundays and holidays) state his reasons for such dissatisfaction to the Commissioner of Customs, and shall appoint an appraiser of his own to make a reappraisement. He shall then declare the value of the goods as determined by such reappraisement. The Commissioner of Customs will thereupon, at his option, either assess the duty on the value determined by this reappraisement, or will purchase the goods from the importer or exporter at the price thus determined, with the addition of five per cent. In the latter case the purchase money shall be paid to the importer or exporter within five days from the date on which he has declared the value determined by his own appraiser.

4. Upon all goods damaged on the voyage of importation a fair reduction of duty shall be allowed, proportionate to their deterioration. If any disputes arise as to the amount of such reduction, they shall be settled in the manner pointed out in the preceding clause.

5. All goods intended to be exported shall be entered at the Korean Custom-house before they are shipped. The application to ship shall be made in writing, and shall state the name of the vessel by which the goods are to be exported, the marks and number of the packages, and the quantity, description, and value of the contents. The exporter shall certify in writing that the application gives a true account of all the goods contained therein, and shall sign his name thereto.

6. No goods shall be landed or shipped at other places than those fixed by the Korean Customs Authorities, or between the hours of sunset and sunrise, or on Sundays or holidays, without the special permission of the Customs Authorities, who will be entitled to reasonable fees for the extra duty thus performed.

7. Claims by importers or exporters for duties paid in excess, or by the Customs Authorities for duties which have not been fully paid, shall be entertained only when made within thirty days from the date of payment.

8. No entry will be required for passengers' baggage, which may be landed or shipped at any time after examination by the Customs officers. Permits will be delivered by the Customs officers

za nisko wartość towarów, mają go wezwać, żeby opłacił cło podług tej wartości, którą po wykonaniu oszacowania oznaczy taksator komory. Jeżeli zaś wprowadzający lub wyprowadzający nie jest z tego oszacowania zadowolony, winien w przeciągu 24 godzin (nie licząc niedziel i świąt) podać urzędnikom cłowym powody tego niezadowolenia i wyznaczyć własnego taksatora do ponownego oszacowania. Następnie winien deklarować wartość towarów podług tego ponownego oszacowania. Natenczas urzędnik cłowy podług własnego wyboru albo wymierzy cło odpowiednie tej ostatniej wartości szacunkowej albo też odkupi towary od wprowadzającego lub wyprowadzającego, płacąc za nią tę ostatnią wartość z doliczeniem 5 od sta. W tym ostatnim przypadku cena kupna wyplacona być ma wprowadzającemu lub wyprowadzającemu w przeciągu pięciu dni od dnia, w którym deklarował wartość przez własnego taksatora oznaczoną.

4. Cło od wszystkich tych towarów, które podczas transportu zostały uszkodzone, wymierzane będzie w kwocie niższej odpowiedniej zmniejszeniu się ich wartości. Gdyby co do kwoty tego zniżenia powstał spór, takowy załatwiony będzie sposobem wzmiankowanym w poprzedzającym artykule.

5. Wszystkie towary do wywozu przeznaczone powinny być przed wzięciem na okręt deklarowane na komorze koreańskiej. Prośbę o pozwolenie zabrania na okręt podać należy piśmiennie i takowa zawierająca ma nazwę okrętu, który ma towary wywieść, znaki i ilość pak, wreszcie ilość, rodzaj i wartość towarów. Wywożący towary winien potwierdzić piśmiennie, że prośba zawiera zgodny z prawdą wykaz wszystkich towarów w niej wyszczególnionych i położyć swój podpis.

6. Nie wolno brać na okręt ani wysadzać na ląd żadnego towaru w innych miejscach zamiast w tych, które Władze koreańskie wyznaczają, ani w godzinach między zachodem a wschodem słońca, ani też w niedziele i święta, chyba za osobnem pozwoleniem Władz cłowych, które w takim razie będą miały prawo poboru odpowiednich należności za usługi nadzwyczajne.

7. Wprowadzający lub wywożący towary, tudzież Władze cłowe mogą zgłaszać się z roszczeniami swemi z powodu, iż opłacone cło było za wielkie a względnie za małe, tylko w przeciągu dni 30 od opłacenia cła.

8. Pakunku podróżnych nie trzeba deklarować; można go każdego czasu wysadzić na ląd lub zabrać na okręt, jak tylko urzędnicy cłowi go zrewidują. Na zapasy okrętów austriackich lub węgier-

on application in the case of provisions for the use of Austrian or Hungarian ships, their crews and passengers.

9. Vessels needing repairs may land their cargo for that purpose without the payment of duty. All goods so landed shall remain in charge of the Corean Authorities, and all just charges for storage, labour and supervision shall be paid by the master. But if any portion of such cargo be sold, the duties of the Tariff shall be paid on the portion so disposed of.

10. Any person desiring to tranship cargo shall obtain a permit from the Customs Authorities before doing so.

III. Protection of the Revenue.

1. The Customs Authorities shall have the right to place Customs officers on board any Austrian or Hungarian merchant vessel in their ports. All such Customs officers shall have access to all parts of the ship in which cargo is stowed. They shall be treated with civility, and such reasonable accommodation shall be allotted to them as the ship affords.

2. The hatches and all other places of entrance into that part of the ship where cargo is stowed may be secured by the Corean Customs officers between the hours of sunset and sunrise, and on Sundays and holidays, by affixing seals, locks or other fastenings, and if any person shall, without due permission, wilfully open any entrance that has been so secured, or break any seal, lock or other fastening that has been affixed by the Corean Customs officers, not only the person so offending, but the master of the ship also, shall be liable to a penalty not exceeding one hundred Mexican dollars.

3. Any Austrian or Hungarian subject who ships, or attempts to ship, or discharges, or attempts to discharge, goods which have not been duly entered at the Custom house in the manner above provided, or packages containing goods different from those described in the import or export permit application, or prohibited goods, shall forfeit twice the value of such goods, and the goods shall be confiscated.

4. Any person signing a false declaration or certificate with the intent to defraud the revenue of Corea shall be liable to a fine not exceeding two hundred Mexican dollars.

skich, ich załogi lub pasażerów wydawać będą urzędnicy cłowi na żądanie pozwolenia piśmienne.

9. Okręty, potrzebujące naprawy, mogą w tym celu wysadzić na ląd swój ładunek bez opłacenia cła. Wszystkie towary w ten sposób na ląd wysadzone mają zostawać pod pieczęcią Władz koreańskich a kapitan obowiązany jest zapłacić wszelkie słuszne wydatki na złożenie, pieczęć i dozór. Gdyby część takiego ładunku została sprzedana, od części sprzedanej opłacić należy cła w taryfie przepisane.

10. Kto chce ładunki przeładować, winien postarać się wprzód o pozwolenie piśmienne u Władz cłowych.

III. Zabezpieczenie przychodu cłowego.

1. Władze cłowe będą miały prawo wysłać urzędników cłowych na pokład każdego okrętu handlowego austriackiego lub węgierskiego w porcie koreańskim. Wszyscy ci urzędnicy cłowi będą mieli przystęp do wszelkich takich części okrętu, w których ładunek jest złożony. Postępować należy z nimi uprzejmie i trzeba im wyznaczyć odpowiednie pomieszczenie, jakie okręt dać może.

2. Luki i wszelkie inne wchody do tej części okrętu, w której ładunek jest złożony, mogą urzędnicy cłowi koreańscy w godzinach od zachodu do wschodu słońca, jakoteż w niedziele i święta zabezpieczyć przez opieczętowanie, zamknięcie na kłódkę lub w inny sposób a gdyby kto bez należytego pozwolenia samowolnie wejście tak zabezpieczone otworzył, albo pieczęć, kłódkę lub inne zamknięcie przez urzędników koreańskich uczynione, wyłamał, w takim razie nietylko osoba, która to popełniła, lecz także kapitan okrętu podpada karze pieniężnej, która nie może przenosić kwoty stu dolarów meksykańskich.

3. Każdy poddany austriacki lub węgierski, który towary, nie deklarowane należycie na komorze w sposób powyżej przepisany lub paki inne towary zawierające zamiast tych, które w prośbie o pozwolenie wprowadzenia lub wyprowadzenia wymieniono, albo też towary zakazane zabiera na okręt lub wysadza na ląd, opłacić ma za karę podwójną wartość towarów a towary ulegają konfiskacie.

4. Każdy, fałszywą deklaracją lub fałszywe potwierdzenie w zamiarze zmniejszenia przychodów Korei podpisujący, podpada karze pieniężnej, która nie może przenosić 200 dolarów meksykańskich.

5. Any violation of any provision of these Regulations, to which no penalty is specially attached herein, may be punished by a fine not exceeding one hundred Mexican dollars.

6. The Austro-Hungarian Consular Authorities shall enforce with respect to their nationals, in the same way as the provisions of the Treaty, all the customs and port regulations which the Administration of Korean Customs may deem necessary to issue with a view to warrant the collecting of taxes and to insure the working of its service, provided that such regulations be properly promulgated and do not derogate to the stipulations above expressed nor detract from the rights granted by the Treaty to Austrians and Hungarians in Korea.

Note. — All documents required by these Regulations, and all other communications addressed to the Korean Customs Authorities, may be written in the English language.

(L. S.) **Biegeleben** m. p.

(L. S.) **Kwon Chai Hinng** m. p.

5. Wszelkie naruszenie któregokolwiek postanowienia przepisów niniejszych, za które w nich osobna kara nie jest ustanowiona, może być ukarane grzywną, która jednak nie powinna przynosić kwoty stu dolarów meksykańskich.

6. Władze konsulowskie austriacko-węgierskie winny zniewalać obywateli swego państwa w równej mierze do wykonywania postanowień niniejszego Traktatu i do zachowywania wszelkich przepisów cłowych i portowych, jakie zarząd ceł koreańskich dla zabezpieczenia poboru opłat i sprawowania służby uzna za stosowne wydać z zastrzeżeniem, żeby przepisy te były należycie ogłoszone i żeby nie uwłaczały układom powyższym, ani nie naruszały praw, które Traktat niniejszy Austryakom i Węgrom w Korei nadaje.

Uwaga. Wszelkie dokumenty na zasadzie niniejszych przepisów wymagane i wszelkie pisma do Władz cłowych koreańskich wystosowane, mogą być ułożone w języku angielskim.

(L. S.) **Biegeleben** r. w.

(L. S.) **Kwon Chai Hinng** r. w.

Protocol.

The above-named Plenipotentiaries hereby make and append to this Treaty the following Declarations:

1. The provisions of this Treaty shall apply to all countries placed under the authority and under the protectorate of Austria-Hungary.

2. A Chinese translation of the Treaty signed and sealed by both Parties, is annexed hereto. The English text however shall be understood to be the text of Treaty.

And it is hereby further stipulated that this Protocol shall be laid before the High Contracting Parties simultaneously with this Treaty and that the ratification of this Treaty shall include the confirmation of the present Protocol for which therefore no separate act of ratification will be required.

In faith of which the above-named Plenipotentiaries have this day signed this Protocol and have thereto affixed their seals.

Done at Tokio this twenty-third day of June in the year Eighteen hundred ninety-two, corresponding to the twenty-ninth day of the fifth month of the five hundred and first year of the Korean era, being the eighteenth year of the Chinese reign Kuang Hsü.

(L. S.) Biegeleben m. p.

(L. S.) Kwon Chai Hinng m. p.

Protokół.

Przerzeczeni pełnomocnicy składają niniejszem następujące oświadczenia i dołączają je do Traktatu:

1. Postanowienia niniejszego Traktatu mają być stosowane do wszystkich krajów zostających pod zwierzchnictwem lub pod opieką Austrii i Węgier.

2. Dołącza się przekład chiński Traktatu podpisami i pieczęciami obu Stron opatrzony. Tekst angielski ma jednak być uważany za tekst Traktatu.

Nadto postanawia się niniejszem, że protokół ten przedstawiony będzie Wysokim Stronom kontraktującym razem z Traktatem i że ratyfikacja Traktatu ma w sobie zawierać oraz ratyfikacją niniejszego protokołu, do którego przeto nie potrzeba osobnego aktu ratyfikacyjnego.

W dowód czego przerzeczeni pełnomocnicy podpisali w dniu dzisiejszym protokół niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Działo się w Tokio, dnia 23. czerwca 1892 roku, który odpowiada 29 dniowi piątego miesiąca pięćsetnego pierwszego roku rachuby koreańskiej a ósmnastego rządów chińskich Kuang Hsüsa.

(L. S.) Biegeleben r. w.

(L. S.) Kwon Chai Hinng r. w.

Import Tariff.

(Classified according to the rate of duty.)

Class I.

Duty-free goods.

Agricultural implements.
Books, maps, charts.
Bullion, being gold and silver, refined.
Coins, gold and silver.
Fire-engines.
Models of inventions.
Packing bags, packing matting, tea lead, and ropes for packing goods.
Plants, trees and shrubs, all kinds.
Samples in reasonable quantities.
Scientific instruments as physical, mathematical, meteorological and surgical, instruments and their appliances.
Travellers' baggage.
Types, new and old.

Class II.

Import goods subject to an ad valorem duty of 5 per cent.

Alum.
Anchors and chains.
Bamboo, split or not.
Bark and other substances for tanning.
Beans, peas and pulse, all kinds.
Bones.
Bricks and tiles.
Camphor, crude.
Coal and coke.
Cotton, raw.
Drugs and medicines, all kinds.
Fish, fresh.
Flax, hemp and jute.
Flints.
Flour and meal, all kinds.
Fruit, fresh, all kinds.
Glue.
Grain and corn, all kinds.
Guano and manures, all kinds.
Hides and skins, raw and undressed.

Taryfa przywozowa.

(Z klasyfikacją podług stopy cła.)

Klasa I.

Towary uwolnione od cła.

Narzędzia rolnicze.
Książki, mapy, mapy morskie.
Sztaby złote i srebrne, oczyszczone.
Monety złote i srebrne.
Sikawki pożarowe.
Modele wynalazków.
Worki i rogoże do pakowania, otów do plombowania herbaty i sznurki do pakowania towarów.
Rośliny drzewa i krzewy wszelkiego rodzaju.
Próbki w miernych ilościach.
Narzędzia, naukowe jakoteż fizyczne, matematyczne, meteorologiczne i chirurgiczne z przyborami.
Pakunki podróżnych.
Czcionki drukarskie, nowe i stare.

Klasa II.

Towary podlegające przy wprowadzaniu cła od wartości wynoszącemu 5 od sta.

Ałun.
Kotwice i łańcuchy.
Bambus, łupany lub cały.
Kora i inne materiały do garbowania.
Bób, groch i strączywo wszelkiego rodzaju.
Kości.
Cegły i dachówki.
Kamfora, surowa.
Węgiel kamienny i koks.
Bawełna, surowa.
Materiały apteczne i lekarstwa wszelkiego rodzaju.
Ryby, świeże.
Len, konopie i juta.
Skalki.
Mąka, gruba i przednia, wszelkiego rodzaju.
Klej.
Zboże, wszelkiego rodzaju.
Guano i nawóz, wszelkiego rodzaju.
Skóry i błamy, surowe i nie przyrządzone.

Horns and hoofs, all kinds not otherwise provided for.
 Kerosene and petroleum and other mineral oils.
 Lanterns, paper.
 Lime.
 Matches.
 Matting, floor-, Chinese and Japanese, coir etc. common qualities.
 Meat, fresh.
 Metal, all kinds in pig, block, ingot, slab, bar, rod, plate, sheet, hoop, strip, band and flat, T- and angle-iron, old and scrap iron.

Oil-cake.
 Oil-wood (tung-yu).
 Paper, common qualities.
 Pepper, unground.
 Pitch and tar.
 Rattans, split or not.
 Scales and balances.
 Seed, all kinds.
 Soap, common qualities.
 Soy, Chinese and Japanese.
 Twine and thread, all kinds excepting in silk.

Umbrellas, paper.
 Vegetables, fresh, dried and salted.
 Wool, sheep's, raw.
 Yarn, all kinds in cotton, wool, hemp etc.
 All unenumerated articles, raw or unmanufactured

Class III.

Import goods subject to an ad valorem duty of $7\frac{1}{2}$ per cent.

Beverages, such as lemonade, ginger beer, soda and mineral waters.
 Blankets and rugs.
 Brasiletto wood, Indian.
 Buttons, buckles, hooks and eyes etc.
 Candles.
 Canvas.
 Carpets and floor rugs, all kinds, tapestry.

Cement as Portland and other kinds.
 Charcoal.
 Chemicals, all kinds.
 Clocks and parts thereof.

Clothing and wearing apparel, all kinds, hats, boots, shoes etc.
 Cocoons.
 Cordage and ropes, all kinds and sizes.
 Cotton manufactures, all kinds.
 Cotton and silk mixtures, all kinds.

Rogi i kopyta wszelkiego rodzaju o ile nie wydaje się dla nich osobnego postanowienia.
 Cerezyzna, nafta i inne oleje kopalinne.
 Latarnie papierowe.
 Wapno.
 Zapalki.
 Rogoże na podłogi chińskie i japońskie, kokosowe itp., ordynarne.
 Mięso, świeże.
 Metale wszelkiego rodzaju w bryłach, kreggach, sztabach, płytach, prętach, taflach, blachach, obręczach, taśmach i płaszczynach, żelazo T i kątowe, żelaziwo i odpadki żelaza.

Makuchy olejne.
 Drzewo olejne (tung-yu).
 Papier, gatunki pospolite.
 Pieprz, nie tłuczony.
 Smoła i maź.
 Trzcina do wyplatania, lupana lub cała.
 Wagowe talerze i wagi.
 Nasiona wszelkiego rodzaju.
 Mydło, gatunki pospolite.
 Soja (sosy) chińskie i japońskie.
 Nici wszelkiego rodzaju z wyjątkiem jedwabnych.
 Parasole papierowe.
 Owoce świeże, solone i suszone.
 Wełna owcza, surowa.
 Przędza wszelkiego rodzaju z bawełny, wełny, konopi itd.
 Wszelkie przedmioty nie wyszczególnione, surowe lub nie obrobione.

Klasa III.

Towary podlegające przy wprowadzeniu cłu od wartości wynoszącemu $7\frac{1}{2}$ od sta.

Napoje, jakoto limonada, piwo imbierowe, woda sodowa i wody mineralne.
 Kołdry, derki wełniane.
 Drzewo brazyliowe, indyjskie.
 Guziki, sprzączki, haczyki i haftki itd.
 Świece.
 Płótno żaglowe (kanawas).
 Kobierce i dywany wełniane wszelkiego rodzaju, obicia.
 Cement, zwłaszcza portlandzki i inne gatunki.
 Węgiel drzewny.
 Wytwory chemiczne wszelkiego rodzaju.
 Zegary (wieżowe, ściennie i stołowe), tudzież ich części składowe.
 Odzież i przedmioty wszelkiego rodzaju do odzieży należące, jakoto kapelusze, buty, trzewiki itp.
 Kokony.
 Sznury i liny wszelkiego rodzaju i wielkości.
 Wyroby bawełniane wszelkiego rodzaju.
 Tkaniny mięszane z bawełny i jedwabiu, wszelkiego rodzaju.

Cotton and woollen mixtures, all kinds.

Cutlery, all kinds.

Dyes, colours and paints, paint oil, and materials used for mixing paints.

Earthenware.

Fans.

Feathers.

Felt.

Fish, dried and salted.

Foil, tin, copper and all other kinds except gold and silver.

Fruits, dried, salted and preserved.

Gamboge.

Glassware, all kinds.

Glass, window-, plain and coloured, all qualities.

Grasscloth and all textiles in hemp, jute etc.

Hair, all kinds, except human.

Hides and skins, tanned and dressed.

Isinglass, all kinds.

Lamps, all kinds.

Leather, all ordinary kinds, plain.

Linen, linen and cotton, linen and woollen, linen and silk mixtures, grey, white, or printed.

Matting, superior qualities, Japanese „tatamis“ etc.

Meat, dried and salted.

Meerschaumware.

Metals, all kinds in pipe and tube, corrugated, or galvanised, wire, steel, tinplates, nickel, platina, quicksilver, German silver, tutenague, or white copper, yellow metal, unrefined gold and silver.

Metal manufactures, all kinds, as nails, screws, tools, machinery, railway plant, and hardware.

Mosaic work.

Mosquito netting, all kinds.

Needles and pins.

Oils, vegetable, all kinds.

Oil- and floor-cloth, all kinds.

Paper, all kinds, not otherwise provided for.

Planks, soft wood.

Porcelain, common qualities.

Resin.

Salt.

Sapan wood.

Sea products, as seaweed, bicho de mar, etc.

Silk, raw, reeled, thrown, floss or waste.

Silk manufactures not otherwise provided for.

Spectacles.

Spirits in jars.

Stationery and writing materials, all kinds, blank books, etc.

Tkaniny mieszane z bawełny i wełny wszelkiego rodzaju.

Towary nożownicze, wszelkiego rodzaju.

Farby (do farbowania, malowania, lakierowania), oleje malarskie i materiały do mieszania farb.

Towary gliniane.

Wachlarze.

Pióra.

Pilśni.

Ryby, suszone i solone.

Staniol z cyny, miedzi i wszelkich innych metali, z wyjątkiem złota i srebra.

Owoce, suszone, solone i marynowane.

Gumigutta.

Towary szklane, wszelkiego rodzaju.

Szkoło, szyby, barwione i niebarwione jakiegokolwiek gatunku.

Płótno i wszelkie tkaniny z konopi, juty itp.

Włosy wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem ludzkich.

Skóry i błony garbowane i przyrządzone.

Klej wyżowy, wszelkiego rodzaju.

Lampy, wszelkiego rodzaju.

Rzemień, w pospolitym gatunku, nie barwiony.

Płótno lniane, tkaniny mieszane z lnu i bawełny, z lnu i wełny, z lnu i jedwabiu, szare, białe lub drukowane.

Rogoże, w przedniejszych gatunkach, japońskie „tatamis“ itp.

Mięso, suszone i solone.

Towary z morskiej piany.

Metale, wszelkiego rodzaju, rury i walce, żłobkowane lub galwanizowane, drut, stal, blacha biała, nikiel, platyna, rtęć, nowe srebro tutanego czyli miedź biała, metal żółty, złoto i srebro nieoczyszczone.

Wyroby metalowe, wszelkiego rodzaju, jakoto: gwoździe, śruby, narzędzia, maszyny, materiały żelazny i towary żelazne.

Wyroby mozaikowe.

Siatki moskitowe, wszelkiego rodzaju.

Igły i szpilki.

Oleje roślinne, wszelkiego rodzaju.

Cerata, także na podłogę, wszelkiego rodzaju.

Papier, wszelkiego rodzaju, o ile w tym względzie co innego nie jest postanowione.

Deski z miękkiego drzewa.

Porcelana, pospolite gatunki.

Żywica.

Sól.

Drzewo sapanowe.

Płody morskie, jak trawa morska, bicho de mar itp.

Jedwab, surowy, czesany, skręcony, pela lub odpadki jedwabiu.

Wyroby jedwabne, dla których co innego nie jest postanowione.

Okulary.

Napoje spirytusowe w kamionkach.

Materiały pisarskie, wszelkiego rodzaju, książki próżne itp.

Stones and slate, cut and dressed.
 Sugar, brown and white, all qualities, molasses
 and syrups.
 Sulphur.
 Table stores, all kinds, and preserved provisions.
 Tallow.
 Tea.
 Umbrellas, silk, cotton.

Umbrella-frames.
 Varnish.
 Vermicelli.
 Watches, all kinds and parts thereof.
 Wax, bees' or vegetable.
 Wax-cloth.
 Wines in wood or bottle, all kinds.
 Wood and timber, soft.
 Woollen manufactures, all kinds.
 Wollen and silk mixtures, all kinds.
 All unenumerated articles, partly manufactured.

Class IV.

Import goods subject to an ad valorem
 duty of 10 per cent.

Arms, fire-arms, fowling pieces etc. imported
 under special permit.
 Beer, porter and cider.
 Camphor, refined.
 Carmine.
 Clothing made wholly of silk.
 Confectionaries and sweetmeats, all kinds.
 Explosives used for mining etc. imported under
 special permit.
 Foil, gold and silver.
 Furniture, all kinds.
 Glass, plate, silvered or unsilvered, framed or
 unframed.
 Hair, human.
 India-rubber, manufactured or not.
 Lacquered-ware, common.
 Leather, superior kinds, and stamped, figured or
 coloured.
 Leather manufactures, all kinds.
 Liqueurs in wood or bottle, all kinds.
 Materials for seals, etc.
 Musical boxes.
 Musical instruments, all kinds.
 Paper, coloured, fancy, wall and hanging.
 Perfumes and scents.
 Photographic apparatus.
 Pictures, prints, photographs, engravings, all kinds,
 framed or unframed.
 Planks, hard wood.
 Plated ware, all kinds.

Kamienie i łupek, pocięte i przyrządzone.
 Cukier, brunatny i biały, wszelkiego rodzaju, melas
 i syrup.
 Siarka.
 Towary śniedne wszelkiego rodzaju i konserwy.
 Łój.
 Herbata.
 Parasole i parasolki jedwabne lub bawełniane.
 Wiązania do parasoli i parasolek.
 Pokost.
 Makaron, długi (vermicelli).
 Zegarki kieszonkowe wszelkiego rodzaju i ich części
 składowe.
 Wosk, pszczeli i roślinny.
 Cerata.
 Wina w beczkach lub flaszczkach, wszelkiego rodzaju.
 Drzewo, także budulcowe, miękkie.
 Wyroby wełniane wszelkiego rodzaju.
 Tkaniny mięszane z wełny i jedwabiu wszelkiego
 rodzaju.
 Wszelkie półfabrykaty szczegółowo nie wymienione.

Klasa IV.

Towary podlegające przy wprowadzeniu cłu
 od wartości wynoszącemu 4 od sta.
 Broń, broń palna, strzelby na ptaki itp., o ile zostają
 wprowadzone za osobnem pozwoleniem.
 Piwo, piwo porterowe i cyder.
 Kamfora, oczyszczona.
 Karmin.
 Odzież, cała z jedwabiu zrobiona.
 Konfitury i cukry wszelkiego rodzaju.
 Materyały wybuchające do użytku w górnictwie, o ile
 wprowadzone są za osobnem pozwoleniem.
 Złoto i srebro w listkach.
 Sprzęty wszelkiego rodzaju.
 Szkło zwierciadlane podłożone lub nie, w ramach
 lub bez ram.
 Włosy ludzkie.
 Kauczuk, wyroby z niego lub surowy.
 Towary lakierowane, pospolite.
 Skóra, przedniejsze gatunki, drukowana, w deseń
 lub barwiona.
 Wyroby skórzanе, wszelkiego rodzaju.
 Likwory w beczkach lub flaszczkach, wszelk. rodzaju.
 Materyały pieczętarskie itp.
 Tabakierki grające.
 Narzędzia muzyczne, wszelkiego rodzaju.
 Papier, barwiony, wykwinny, obicia ścienne papier.
 Pachnidła i wonności.
 Przybory fotograficzne.
 Malowidła, druki, fotografie, miedzioryty, staloryty,
 drzeworyty, wszelkiego rodzaju w ramach lub
 bez ram.
 Deski z twardego drzewa.
 Towary platerowane, wszelkiego rodzaju.

Porcelain, superior qualities.
 Saddlery and harness.
 Silk thread, or floss silk in skein.
 Silk manufactures, as gauze, crape, Japanese amber lustrings, satins, satin damasks, figured satins, Japanese, white silk („habutai“).
 Soap, superior qualities.
 Sugar candy.
 Telescopes and binocular glasses.
 Tooth-powder.
 Trunks and portmanteaux.
 Velvet, silk.
 Vermillion.
 Wood or timber, hard.
 Works of art.
 All unenumerated articles completely manufactured.

Class V.

Import goods subject to an ad valorem duty of 20 per cent.

Amber.
 Artificial flowers.
 Birds' nests.
 Carriages.
 Cochineal.
 Coral, manufactured or not.
 Embroideries in gold, silver or silk.
 Enamel-ware.
 Fireworks.
 Furs, superior, as sable, sea-otter, seal, otter, beaver etc.
 Ginseng, red, white, crude and clarified.
 Hair ornaments, gold and silver.
 Incense sticks.
 Ivory, manufactured or not.
 Jade-ware.
 Jewellery, real or imitation, precious stones.
 Lacquered-ware, superior.
 Musk.
 Pearls.
 Plate, gold and silver.
 Rhinoceros horns.
 Scented woods, all kinds.
 Spices, all kinds.
 Spirits in wood or bottle, all kinds.
 Tobacco, all forms and kinds.
 Tortoise shell, manufactured or not.

Class VI.

Prohibited goods.

Adulterated drugs or medicines.
 Arms, munitions and implements of war, as ordnance or cannon, shot and shell, firearms of all kinds, cartridges, side-arms, spears or

Porcelana w lepszym gatunku.
 Towary siodlarskie i uprzęż końska.
 Nici jedwabne lub pela w motkach.
 Wyroby jedwabne, jak gaza, krepa, tafta japońska barwy bursztynowej, satin, adamaszek satenowy, satin w deseń, jedwab japoński biały („habutai“).
 Mydło, przedniejsze gatunki.
 Kandyz.
 Lunety i teleskopy.
 Proszek do zębów.
 Kufry i tłumoki.
 Aksamit jedwabny.
 Cynober.
 Drzewo, także budulcowe, twarde.
 Dzieła sztuki.
 Wszelkie wyroby zupełne szczegół. nie wymienione.

Klasa V.

Towary podlegające przy wprowadzeniu cła od wartości wynoszącemu 20 od sta.

Bursztyn.
 Kwiaty sztuczne.
 Gniazda ptasie.
 Powozy.
 Koszenilla.
 Korale, obrobione lub nieobrobione.
 Hafty złote, srebrne lub jedwabne.
 Towary emaliowane.
 Wyroby pirotechniczne.
 Błamy, przedniejsze, jakoto z sobolów, kaślani, psów morskich, wyder, bobrów itp.
 Ginseng, czerwony, biały, surowy i rafinowany.
 Ozdoby do włosów, złote i srebrne.
 Kadzidla.
 Kość słoniowa, wyroby z niej, lub surowa.
 Towary jade (nephrit).
 Klejnoty, prawdziwe lub naśladowane, kamienie szlachetne.
 Towary lakierowane, przedniejsze.
 Piżmo.
 Perły.
 Płyty złote i srebrne.
 Rogi nosorożcowe.
 Drzewo wonne, wszelkiego rodzaju.
 Korzenie wszelkiego rodzaju.
 Napoje spirytusowe w beczkach lub flaszkiach, wszelkiego rodzaju.
 Tytoń w jakiegokolwiek postaci i wszelkiego gatunku.
 Żółwiny, wyroby z nich lub surowe.

Klasa VI.

Towary zakazane.

Materyały apteczne lub lekarstwa fałszowane.
 Broń, amunicya i materyał wojenny, jak ciężkie działa, armaty, pociski i kule rozsadzające,

pikes, saltpetre, gunpowder, guncotton, dynamite, and other explosive substances.

The Korean Authorities will grant special permits for the importation of arms, firearms and ammunition for purposes of sport or self-defence, on satisfactory proof being furnished to them of the bona fide character of the application.

Counterfeit coins, all kinds.

Opium, only three catties for medical use to be allowed. But if any Austrian or Hungarian vessel coming to Corea for the purpose of trade should have more than three catties weight of opium on board, the surplus quantity shall be seized and destroyed by the Korean Authorities.

Foreign ships, when sold in Corea, will pay a duty of twenty-five cents per ton on sailing vessels, and fifty cents per ton on steamers.

(L. S.) **Biegeleben** m. p.

(L. S.) **Kwon Chai Hinng** m. p.

broń palna wszelkiego rodzaju, naboje, broń przyboczna, lance lub piki, saletra, proch strzelniczy, bawełna strzelnicza, dynamit i inne materiały rozsadzające.

Władze koreańskie wydawać będą osobne pozwolenia do przywozu broni, broni palnej i amunicji dla myśliwych i do obrony własnej, o ile będzie im dostatecznie udowodnione, że prośba podana jest bona fide.

Monety fałszywe wszelkiego rodzaju.

Opium, którego tylko trzy catties do celów lekarskich wprowadzić wolno. Gdyby okręt austriacki lub węgierski do Korei w celach handlowych przybywający, miał na pokładzie więcej niż trzy catties opium, Władze koreańskie skonfiskują i zniszczą ilość tę wagę przewyższającą.

Od okrętów zagranicznych, w Korei sprzedawanych, opłacana będzie osobna należność a mianowicie od okrętów żaglowych po 25 centów od tonny a od parowców po 50 cent. od tonny.

(L. S.) **Biegeleben** r. w.

(L. S.) **Kwon Chai Hinng** r. w.

Export Tariff.

Class I.

Duty-free exports goods.

Bullion, being gold and silver, refined.
 Coins, gold and silver, all kinds.
 Plants, trees and shrubs, all kinds.
 Samples, in reasonable quantity.
 Travellers' baggage.

Class II.

All other native goods or productions not enumerated in Class I, will pay an ad valorem duty of five per cent.
 The exportation of red ginseng is prohibited.

Rules.

I. In the case of imported articles the ad valorem duties of this Tariff will be calculated on the actual cost of the goods at the place of production or fabrication, with the addition of freight, insurance, etc. In the case of export articles the ad valorem-duties will be calculated on market-values in Corea.

II. Duties may be paid in Mexican dollars or Japanese silver yen.

III. The above Tariff of import and export duties shall be converted, as soon as possible, and as far as may be deemed desirable, into specific rates by agreement between the competent Authorities of the two countries.

(L. S.) Biegeleben m. p.

(L. S.) Kwon Chai Hinng m. p.

Taryfa wywozowa.

Klasa I.

Towary uwolnione od cła wywozowego.

Sztaby złote i srebrne, oczyszczone.
 Monety złote i srebrne, wszelkiego rodzaju.
 Rośliny, drzewa, krzewy, wszelkiego rodzaju.
 Próbkki, w miernej ilości.
 Pakunki podróżnych.

Klasa II.

Wszelkie inne towary i płody krajowe w klasie I nie wymienione podlegają cłu od wartości wynoszącemu 5 od sta.
 Wywóz ginsengu surowego jest zakazany.

Prawidła.

I. Przepisane w niniejszej taryfie cła od wartości obliczane będą dla towarów przywozowych podług kosztów nakładu w miejscach produkcji lub fabrykacji z doliczeniem kosztów przewozu, asekuracji itp. Dla towarów wywozowych cła od wartości obliczane będą podług cen targowych w Korei.

II. Opłaty składać można w dolarach meksykańskich lub w japońskich yenach srebrnych.

III. Cła przywozowe i wywozowe w Taryfie powyższej ustanowione, zamienione zostaną jak tylko będzie to możebne i o ile okaże się pożądanem, drogą umowy między właściwymi Władzami obu krajów, na cła gatunkowe.

(L. S.) Biegeleben r. w.

(L. S.) Kwon Chai Hinng r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos illa omnia, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus. Dabantur Vienna die tertia mensis Junii anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo tertio, Regnorum Nostrorum quadragesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Gustavus Comes Kálnoky m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Hugo liber Baro a Glanz m. p.,

Caput sectionis.

Powyższy Traktat przyjaźni, handlowy i żeglarski z załączkami, zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 31. października 1893.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 31. października 1893.

(Zawiera Nr. 157—158.)

157.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. października 1893,

tyczące się przyłączenia gmin a względnie obszarów dworskich Fehlbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska do okręgu Sądu powiatowego krakowieckiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminy a względnie obszary dworskie Fehlbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska od okręgu Sądu powiatowego lubaczowskiego i Sądu krajowego lwowskiego a przyłącza do okręgu Sądu powiatowego krakowieckiego a względnie Sądu obwodowego przemyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 25. października 1893,

którem ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 14. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 168) królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają na 16 okręgów nadzorczego urzędowania inspektorów przemysłowych.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podzielone zostają ze zmianą rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 14. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 168) na szesnaście okręgów nadzorczych a obszar każdego z nich ustanawia się jak następuje:

1. Okrąg nadzorczy:

Obszar policyi wiedeńskiej.

2. Okrąg nadzorczy:

Austria poniżej Anizy z wyjątkiem obszaru policyi wiedeńskiej.

3. Okrąg nadzorczy:

Austria powyżej Anizy; Salzburg.

4. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Gracu, Celja, Marburga i Ptui, starostwa styryjskie: celijskie, feldbachskie, gradeckie, hartberskie, niemiecko-landsberskie, libnickie, ljutomerskie, marburskie, ptuj-kie, radkersburskie, brezieckie, voitzberskie, welckie, słoweńsko-gradeckie; tudzież Kraina.

5. Okrąg nadzorczy:

Starostwa styryjskie: bruckie nad Murem, gröbminskie, judenburskie, leobenkie, liezeńskie, murawskie; tudzież Karyntya.

6. Okrąg nadzorczy:

Przymorze z Tryestem; Dalmacya.

7. Okrąg nadzorczy:

Tyrol i Vorarlberg.

8. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Pragi i starostw czeskich: uścieckiego nad Łabą, czesko-brodzkiego, mosteńskiego, dubskiego, karlińskiego, kladneńskiego, chomutowskiego, król. winohradzkiego, louńskiego, litomierzycznego, melnickiego, rakonickiego, rudnickiego, żateckiego, slańskiego, śmichowskiego, cieplickiego.

9. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Liberca i starostw czeskich: czesko-lipskiego, frydlandzkiego, jabłonieckiego, jabłońskiego, werchłabskiego, jiczyńskiego, młodobolesslawskiego, mnichowskiego, libereckiego, rumburskiego, szluknowskiego, semilskiego, ilemnickiego, deczyńskiego, trutnowskiego, turnowskiego.

10. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: aszskiego, horszowsko-tyńskiego, chebskiego, falknowskiego, kraślickiego, jachimowskiego, kadańskiego, karłowarskiego, kralowickiego, zlutycznego, strzybrańskiego, pilzeńskiego, plańskiego, podborzańskiego, przestyckiego, tachnowskiego, domažlickiego, tepelskiego.

11. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: beneszowskiego, blatneńskiego, budiejowickiego, niemiecko-brodzkiego, horzowickiego, kaplickiego, klattowskiego, krumłowskiego, ledeckiego, tyńskiego nad Wełtawą, milewskiego, jindrychowsko-hradeckiego, pelchrzymowskiego, piseckiego, prachatyckiego, przybramskiego, suszyckiego, selczańskiego, strakonickiego, taborzkiego, trzebonskiego.

12. Okrąg nadzorczy:

Obszar starostw czeskich: bromowskiego, czaslawskiego, chotieborskiego, chrudymskiego, wysoko-myckiego, kolińskiego, kralowo-hradeckiego, kralowo-dworskiego, kutnoborskiego, lanckrońskiego, litomyskiego, nowobydzowskiego, nowomiejskiego nad Metują, pardubickiego, podjebradzkiego, polickiego, rychnowskiego, żamberskiego.

13. Okrąg nadzorczy:

Obszar miast Berna, Iglawy, Znojmu i starostw morawskich: hustopeckiego, boskowskiego, berneńskiego, daczycznego, kijowskiego, hodonińskiego, igławskiego, mor. krumłowskiego, wielko-międzyrzedzkiego, morawsko-trzebowskiego, nowo-miejskiego, mikułowskiego, trzebickiego, wyszkowskiego, znojmskiego.

14. Okrąg nadzorczy:

Obszar miasta Ołomuńca, Kromieryża, Węgierskiego Hradyszcza i starostw morawskich: zabrzeskiego, holeszowskiego, kromierzyskiego, litowskiego, hranickiego, olomunieckiego, przerowskiego, prosnickiego, rymarzowskiego, szumperskiego, sternberskiego, węgiersko-brodzkiego, węgiersko-hradyskiego.

15. Okrąg nadzorczy:

Śląsk; tudzież obszar starostw morawskich: misteckiego, nowo-jiczyńskiego, wołosko-międzyrzedzkiego

16. Okrąg nadzorczy:

Galicya; Bukowina.

§. 2.

Dla każdego z tych okręgów nadzorczych ustanawia się jednego inspektora przemysłowego, tenże ma siedzibę:

dla	1.	okręgu nadzorczego w	Wiedniu,
"	2.	"	" Wiener-Neustadt,
"	3.	"	" Linzu,
"	4.	"	" Grazu,
"	5.	"	" Celowcu,
"	6.	"	" Tryeście,
"	7.	"	" Innsbrucku,
"	8.	"	" Pradze,
"	9.	"	" Libercu,
"	10.	"	" Pilzni,
"	11.	"	" Budiejowicach.
"	12.	"	" Hradcu Królewskim,
"	13.	"	" Bernie,
"	14.	"	" Ołomuńcu,
"	15.	"	" Opawie,
"	16.	"	" Lwowie.

§. 3.

Nadto w myśl §. 4go ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) urzęduje na całym obszarze, na którym ta ustawa obowiązuje, jeden inspektor przemysłowy dla przemysłu szyperskiego na wodach śródkrajowych a na zasadzie ustawy z dnia 27. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 158), jeden inspektor przemysłowy przy budowie zakładów komunikacyjnych publicznych w Wiedniu.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. listopada 1893.

Taafe r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1893.

(Zawiera Nr. 159—162.)

159.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 13. października 1893,

tyczące się udowodnienia pochodzenia win serbskich przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W uzupełnieniu postanowień punktu 2go rozporządzenia z dnia 30. czerwca 1893 (Dz. u. p. Nr. 105), tyczącego się wykonania Traktatu handlowego z dnia 9. sierpnia 1892 pomiędzy Austryą i Węgrami a Serbią, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko-węgierskimi, że świadectwa pochodzenia, wystawione dla win serbskich w beczkach, w takim tylko razie mają być przyjmowane za podstawę do zastosowania niższej stopy cła, jeżeli oprócz potwierdzenia, w przereczonym rozporządzeniu przepisanego, zawierają także ilość sztuk, znaki i numera, jakoteż wagę sporo beczek, iżby można na podstawie tych szczegółów stwierdzić niewątpliwie tożsamość posyłki.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

160.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. listopada 1893,

w przedmiocie rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym cyrknickim w Krainie.

Sąd powiatowy cyrknicki, rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 210) ustanowiony rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

161.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 5. listopada 1893,

tyczące się przyłączenia gminy piwodzkiej do okręgu Sądu powiatowego jarosławskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę piwodzką łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego sieniawskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego jarosławskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

162.**Rozporządzenie Ministerstw skar-
bu, handlu i rolnictwa z dnia 10.
listopada 1893,****którem uchyla się zakaz wywozu paszy.****W porozumieniu z interesowanemi Minister-
stwami królewsko węgierskiemi uchyla się zakaz****wywozu siana, ziół pastewnych świeżych i suchych,
tudzież wszelkich gatunków słomy i siczki, wydany
rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 20. lipca
1893 (Dz. u. p. Nr. 114).****Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obo-
wiązującej dnia 15. listopada 1893 o godzinie 12
w południe.****Falkenhayn r. w.****Bacquehem r. w.****Steinbach r. w.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 168—173.)

168.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 23. listopada 1893,

tyczące się czynienia doniesień o każdym kupnie gruntów, uskutecznionem przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych, w celu wymierzenia należyłości.

Z częściową zmianą rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1850 (Dz. u. p. Nr. 470) Ministerstwo skarbu rozporządza w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, co następuje:

O sprawach prawnych, dotyczących się wykupna gruntów, które c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych przywiodą do skutku we własnym zakresie działania w myśl §. 28, l. 10 rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 183), donosić należy celem wymierzenia należyłości temu urzędowi wymiarowemu (urzędowi podatkowemu, urzędowi wymiaru należyłości a względnie urzędowi głównemu wymiaru taks i należyłości w Wiedniu) do odbierania doniesień takich upoważnionemu, który znajduje się w siedzibie odnośnej c. k. Dyrekcyi ruchu, a to także wtedy, gdy nieruchomości, będąca przedmiotem kupna, leży poza obrębem obszaru urzędowego a względnie administracyjnego rzeczzonego urzędu wymiarowego.

Także Sądy winny przerzeczone urzędy wymiarowe uwiadamiać o wszelkich wpisach do ksiąg publicznych, dotyczących się każdego wyżej wzmiankowanego wykupna gruntów.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Plener r. w.

169.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. listopada 1893,

tyczące się przyłączenia gminy Zalesie do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Zalesie łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego w Złotym Potoku i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

170.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 27. listopada 1893,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 135) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszów państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko - lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucji rozporządzenie cesarskie z dnia 23. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 135), wydane na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszów państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

171.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1893,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1894.

Od dnia 1. stycznia 1894 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1894 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1894 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw a względnie rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 222), tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, którem tanto rozporządzenie zostało uzupełnione i zmienione. zatrzymuje moc obowiązującą.

Bacquehem r. w.

172.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1893,

tyczące się urzędowego poddawania rewizji i próbie starych kotłów parowych, w handel wprowadzanych i do używania znowu przeznaczonych.

Na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 7. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 112) o poddawaniu próbom i peryodycznej rewizji kotłów parowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Stare kotły parowe, w handel wprowadzane i do używania znowu przeznaczone, zanim ponownie będą wzięte do użytku, poddawać należy rewizji wewnętrznej i próbie.

§. 2.

Prośbę o to podawać ma ten, który zamierza kocioł ustawić i onegoż używać.

Do próby dołączyć należy pierwopis lub wiarygodny odpis poprzedniego świadectwa kotła, które zawierać ma wyniki rewizji także w ostatnim roku używania kotła wykonanej.

§. 3.

Stare kotły parowe, w handel wprowadzone i do używania znowu przeznaczone, poddawane być mają próbie w samemże miejscu ich przyszłego używania a wykonać ją ma ten komisarz do próbowania kotłów parowych, do którego w myśl istniejących przepisów będzie w przyszłości należała rewizja odnośnego kotła.

§. 4.

Komisarzowi do próbowania kotłów parowych zostawia się do woli, albo zapisać w starym świadectwie wykonaną rewizją, tudzież poczynione przy

tej sposobności postrzeżenia pod względem jakości użytego materiału i grubości blachy w pojedynczych częściach kotła z wymienieniem osoby, która ma go znowu używać i nowego miejsca ustawienia, lub też wystawić nowe świadectwo. W tym ostatnim przypadku należy także wszystkie ważniejsze zapiski przenieść w sposób autentyczny ze starego do nowego świadectwa tudzież jego odpisu i stare świadectwo odebrać.

§. 5.

Gdyby nie można było dołączyć poprzedniego świadectwa takiego kotła, przedstawić należy w prośbie do Ministerstwa handlu dowód autentyczny co do pochodzenia owego kotła, co do jego fabrykanta, roku zrobienia, poprzedniego posiadacza i poprzedniego miejsca używania, co do czasu, przez który w ogóle kocioł był już w przemyśle używany i co do przyczyn, dla których od używania został usunięty, jakoteż co do dozwolonej dotychczas dla niego prężności pary, a Ministerstwo handlu wyda decyzją według okoliczności po zasięgnięciu dalszych wyjaśnień co do jakości kotła u poprzedniego posiadacza i poprzednich komisarzy rewizyjnych.

Kotły, co do których potrzebne dowody nie mogą być dostarczone, nie będą dopuszczone do dalszego używania.

§. 6.

Odpowiedzialność za stare kotły ciąży zarówno na tym, który go zrobił, jak i na tym, który go używa.

§. 7.

Postanowienia powyższe stosują się także do kotłów, zrobionych z części starych kotłów z przydaniem nowego materiału kotłowego.

§. 8.

Zresztą także do starych kotłów stosują się postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 130).

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

173.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia z dnia 7. gru- dnia 1893,

tyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu
24. grudnia 1893.

Na zasadzie §u 75go ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), którą ustawa przemysłowa została zmieniona i uzupełniona, pozwala się, żeby dnia 24. grudnia 1893 praca niedzielna przy sprzedaży częściowej w przemyśle handlowym, jakoteż przy sprzedaży towarów w przemyśle produkcyjnym trwała poza granicami, jakie rozporządzeniami ministeryalnymi z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83) i z dnia 21. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 143) zostały ustanowione, aż do godziny 7 wieczorem.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza postanowienia §. 2, B. 10 pierwszego z rozporządzeń powyższych, według którego praca niedzielna przy sprzedaży środków żywności itp. przez całą niedzielę jest dozwolona.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu oznaczonym.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1894**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik	1879 za . . .	2 zł. 30 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1865 " . . .	2 " — "	"	1880 " . . .	2 " 20 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1881 " . . .	2 " 20 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "	"	1893 " . . .	3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie **uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LV. – Wydana i rozesłana dnia 12. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 174.)

174.

Ustawa z dnia 1. grudnia 1893,

o zarządzeniach z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego bukowińskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego bukowińskiego poleca się Rządowi uskutecznienie z reprezentacją krajową księstwa bukowińskiego wzajemnego obliczenia zobowiązań państwa i kraju, przypadających do wypłaty po dniu 31. grudnia 1893 na zasadzie umów, z tą reprezentacją krajową, w przedmiocie uregulowania stosunków państwa do funduszu indemnizacyjnego Bukowiny (Dz. u. p. Nr. 142 i Nr. 161 z r. 1891, tudzież Nr. 125 z r. 1893) zawartych, w odniesieniu ich do dnia 1. stycznia 1894 i z przyjęciem pięć od sta za stopę procentową wzajemnego potrącenia.

Suma, którą według tego obliczenia, odniesionego do dnia 1. stycznia 1894 przypadnie na państwo do zapłacenia, będzie spłacona w latach 1894 aż do 1903 włącznie ratami ćwierćrocznymi według tej samej stopy pięcioprocentowej obliczonemi, które płacone będą w miejsce świadczeń państwa, należących się krajowi na zasadzie umów dotychczasowych i w tych samych terminach umownych.

Artykuł II.

Pożyczce krajowej bukowińskiej, która na zasadzie ustawy krajowej z dnia 25. października 1893 w sumie imiennej potrzebnej do uzyskania gotówką sześciu milionów dwustu pięćdziesięciu tysięcy złotych waluty austriackiej w celu wykonania konwersyi długu indemnizacyjnego galicyjskiego będzie zaciągnięta, w przeciągu najwięcej lat 50 będzie spłacona i nieść będzie najwięcej 4 od sta, przyznają się ze strony państwa pod warunkiem uskutecznienia obliczenia w artykule I oznaczonego, następujące dobrodziejstwa:

§. 1.

Uwalnia się od stępli i należytości obligacye nowo emitowane, jakoteż kupony tej nowej pożyczki krajowej lub zapis długu co do tej pożyczki wygotowany, tudzież kwity, tyżące się wypłaty odsetek i spłaty kapitału tej pożyczki krajowej, jakoteż wszelkie dokumenty ugodne i jakiekolwiek inne, które Wydział krajowy bukowiński wystawi z powodu zaciągnięcia tej pożyczki krajowej.

§. 2.

Odsetki od tej nowej pożyczki uwalnia się od podatku dochodowego, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości mocą ustaw na jego miejsce został zaprowadzony, pod tym warunkiem, że kraj Bukowina wynagrodzi skarbowi państwa w zupełności ubytek podatku dochodowego, który przypadałby od obligacyj indemnizacyjnych bukowińskich jeszcze w obiegu będących, gdyby według planu były umarżane.

Upoważnia się Rząd do zawarcia w tym wzglę-
dzie umowy prawnie obowiązującej z reprezentacją
krajową księstwa bukowińskiego.

§. 3.

Obligacye tej nowej pożyczki krajowej mogą
być używane do korzystnego lokowania w nich ka-
pitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów pod nad-
zorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy
sierocych, powierzniczych i depozytowych a po kur-
sie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną,
na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam
Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i spra-
wiedliwości.

Wiedeń, dnia 1. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.
Plener r. w. Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 21. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 175—176.)

175.

Ustawa z dnia 14. grudnia 1893,
zmieniająca §. 3 ustawy z dnia 30. marca 1893,
(Dz. u. p. Nr. 65) o wydawaniu soli bydłowej po
zniżonej cenie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Paragraf 3 ustawy z dnia 30. marca 1893,
(Dz. u. p. Nr. 65) o wydawaniu soli bydłowej po zni-
żonej cenie zostaje zmieniony i ma teraz opiewać
jak następuje:

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa
mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, po-
ruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 14. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

176.

Rozporządzenie Ministerstwa skar-
bu z dnia 20. grudnia 1893,
w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 30. marca
1893 (Dz. u. p. Nr. 65) i z dnia 14. grudnia 1893
(Dz. u. p. Nr. 175) o wydawaniu soli bydłowej po
zniżonej cenie.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 30.
marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65), a względnie ustawy
z dnia 14. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 175) o wy-
dawaniu soli bydłowej po zniżonej cenie, rozporządza
się co następuje:

§. 1.

Do nabywania według postanowień niżej za-
mieszczonych soli bydłowej po zniżonej cenie w kwoc-
cie 5 zł. za 100 kilogramów, uprawnieni są w ogóle
wszyscy gospodarze wiejszy (posiadacze lub dzier-
żawcy gospodarstwa wiejskiego), posiadający w kró-
lestwach i krajach w Radzie państwa reprezento-
wanych z wyjątkiem Dalmacyi, najmniej jedną
sztukę bydła tych rodzajów, które w rejestrze po-
dług załączki A (kolumny 5—10) wygotowanym,
są oznaczone, o ile cała gmina, na której obszarze
owe sztuki bydła w stajniach stoją, nie jest od na-
bywania takiej soli wyłączona.

Załączka A.

Cała gmina może być od poboru soli bydłowej wyłączona albo w skutek wyraźnego zrzeczenia się poboru takiej soli, albo gdy prawo poboru będzie jej za karę odebrane (§. 17).

Nadto wyłączeni są od dalszego nabywania tej soli bydłowej wszyscy ci gospodarze:

- a) którzy z powodu nadużycia takiej soli bydłowej uznani zostaną za winnych ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego,
- b) którzy obok gospodarstwa miejskiego trudnią się także handlem solą kuchenną w siedzibie swego gospodarstwa wiejskiego, lub
- c) którzy z jakiegokolwiek szczególnego tytułu prawnego pobierają już sól bydłową (np. jako deputat lub z łaski) dla swego bydła, a to bądź bezpłatnie, bądź po niższej cenie niż po 5 zł. za 100 kilogramów. Gospodarze jednak ci są tylko o tyle wyłączeni od poboru soli bydłowej po tej ostatniej cenie, o ile ilość soli wydawana im bezpłatnie lub po niższej cenie wynosi więcej lub przynajmniej tyle, ile stosownie do postanowień niżej podanych mogliby dostać soli bydłowej po cenie 5 zł. za 100 kilogramów.

§. 2.

Sól bydłowa, która wydawana być ma w ilości aż do 500.000 cetnarów metrycznych rocznie, rozdzielana będzie w myśl ustawy na poszczególne królestwa i kraje (z wyjątkiem Dalmacyi), powiaty administracyjne i gminy w stosunku ilości i rodzaju ich bydła, obliczonego według względnie ostatniej konskrypcyi.

W Galicyi i na Bukowinie rzeczony rozkład soli bydłowej rozciągać się ma także na wyłączone ze związku gminnego samodzielne obszary dworskie, z którymi pod względem wydawania soli w ogóle postępować się będzie tak samo, jak z gminami.

Wynik tego rozkładu obowiązuje — niezawisłe od sprostowań, któreby w razie zmian w podziale administracyjnym wcześniej były potrzebne — aż do końca tego roku, w którym na podstawie najbliższej urzędowej konskrypcyi bydła będzie można przystąpić do nowego rozkładu soli bydłowej.

Rozkład soli bydłowej na poszczególne kraje uskutecznia Ministerstwo skarbu, a rozkład na powiaty administracyjne (miasta z własnym statutem

i starostwa), a względnie na wszystkie gminy, wykonywają właściwe Władze skarbowe krajowe, a to w taki sposób, żeby ilość kilogramów soli bydłowej, na każdą gminę przypadająca, była podzielna przez 50. W tym celu reszty, wynoszące mniej jak 25 kilogramów, należy opuszczać, wynoszące zaś tyle lub więcej, podwyższać do 50.

§. 3.

Celem rozkładu ilości soli bydłowej, jaka stosownie do §. 2. dla każdej gminy miejskiej i wiejskiej będzie wyznaczana, na poszczególnych gospodarzy wiejskich, bydło posiadających (rozkład indywidualny), winien przełożony każdego obszaru gminnego w listopadzie każdego roku oznaczyć istniejącą rzeczywiście naówczas w obszarze gminnym ogólną ilość bydła gospodarzy tego obszaru, a to podług podanych w załączce A (kolumny 5 aż do 10) grup poszczególnych rodzajów bydła, i podług tamtejszych gospodarzy wiejskich, w sposób jak najdokładniejszy i jak najniezawodniejszy, a następnie sposobem objaśnionym w załączce B, najpóźniej aż do 10. grudnia każdego roku obliczyć ilość, jaka z ilości soli bydłowej, gminie na rok wyznaczonej i oznajmionej, przypada na rok następny na każdego z osobna gospodarza wiejskiego bydło posiadającego w stosunku zbadanej rzeczywistej ilości jego bydła w porze zimowej. Gdyby obliczona tym sposobem ilość, z przyczyny nie uwzględniania bydła osób nie zaliczonych do stanu gospodarzy wiejskich, albo z jakiegokolwiek innej przyczyny, wynosiła więcej niż 2 kilogramy na każdą obliczoną jednostkę bydła (załączka A, kol. 11), należy zmniejszyć ją do tej ilości.

Załączka B.

Z ilości tym sposobem oznaczonej strąca się ilość soli, którą posiadacz bydła z jakiegokolwiek tytułu prawnego (np. jako deputat lub z łaski) bezpłatnie lub po niższej cenie niż po 5 zł. za 100 kilogramów rocznie otrzymuje, a którą właściwa Władza skarbowa krajowa wcześniej ma obliczyć, i odnośnej zwierzchności gminnej jakoteż właściwemu Biuru kontroli powiatowej podać do wiadomości; to co zostanie, stanowi wymiar największy, aż do którego każdy gospodarz wiejski do poboru uprawniony, może żądać soli dla swego bydła w odnośnej gminie w stajni stojącego.

Wymiar ten może także być oznaczany z współdziałaniem jednego z tych związków rolniczych, w których okręgu odnośna gmina leży.

Wynik zbadania ilości bydła i indywidualnego rozkładu soli bydłowej zapisać należy w rejestrze rozkładu soli bydłowej, ściśle według załączki A

utrzymywać się mającym, który każdemu gospodarzowi wiejskiemu, jakoteż funkcjonaryuszom rządowym (także dla sporządzania odpisów) przegłądać wolno.

Zażalenia dotyczące się oznaczenia ilości bydła lub wymiaru soli bydłowej podawać mają gospodarze wiejscy w gminach własny statut posiadających do Władzy administracyjnej krajowej, we wszystkich innych gminach, do właściwego starostwa, któreto Władze orzekają co do takich zażeń w pierwszej i ostatniej instancyi.

§. 4.

Sól bydłowa wydawana będzie z c. k. Składów soli do tego przeznaczonych (§. 5) zmielona i już zaprawiona, po cenie niższej 5 zł. za 100 kilogramów, bez opakowania, z wagi odnośnego składu soli.

Cena 5 zł. obejmuje więc także koszta zaprawienia, natomiast, wszelkie koszta opakowania, nalożenia i spedycji tej soli od wagi solnej aż do miejsca użycia, ponosić ma nabywca soli bydłowej.

Wyjąwszy te przypadki, w których sól bydłową odbierają gminy same, pobór tej soli bydłowej z wszystkich c. k. Składów soli, które do jej wyrobienia zostaną kiedykolwiek wyznaczone, załatwiać będzie Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu. Spedytorowie prywatni, agenci, handlarze itp. są bezwarunkowo wyłączeni od wszelkiego pośrednictwa przy poborze soli bydłowej z c. k. Składów soli.

Przewiezienie soli bydłowej od ostatniej stacyi kolei, na którą Biuro solne takową dla jednej lub więcej gmin przysła, aż do tych gmin, jest rzeczą przełożonego gminy lub prezesa stowarzyszenia, który ją zamówił (§. 8).

Sól bydłowa wydawana będzie tylko zapakowana w workach po 50 kilogramów.

Worki do tego potrzebne muszą być takie, ażeby bez ich uszkodzenia nie można było soli bydłowej wydobyć, aż dopiero po otwarciu urzędowego zamknięcia. Worków takich, za zwrotem kosztów wyrobu, dostarczać będą gminom, sól bydłową bezpośrednio z c. k. Składów soli zabierającym, te Składy soli, innym zaś gminom, przerzuczone Biuro solne kolejowe.

Worki napełnione solą bydłową zamykane będą w c. k. Składach soli plombami ołowianemi. Oprócz

tego worki opatrywane będą winietą papierową barwy fioletowej z napisem: „Sól bydłowa z c. k. Składu soli w“ Za plomby i winiety papierowe nie będzie pobierana żadna należytość.

§. 5.

Gospodarze każdej gminy, uprawnieni do poboru soli bydłowej, mogą odbierać ilość roczną tej soli, podług rozkładu indywidualnego na ich bydło przypadającą, tylko razem i jednorazowo, a to tylko przez przełożonego owego obszaru gminnego, gdzie bydło, dla którego żądają soli bydłowej, stoi w stajni i tylko w terminie dla tej gminy do poboru soli wyznaczonym.

Zamawiać i odbierać sól bydłową mają gminy w tych c. k. Składach soli, które Ministerstwo skarbu dla nich do tego przeznaczy.

Wszystkie gminy, w okręgu pewnej Władzy skarbowej krajowej leżące, w celu poboru soli bydłowej do tego samego składu soli przyłączone, podzielone będą na ośm grup takich, żeby na każdą z nich przypadała mniej więcej ósma część rocznej ilości soli bydłowej, jaka z owego składu soli na ten obszar krajowy będzie wydzielona. Każdej z tych grup wyznaczony będzie inny miesiąc do poboru soli bydłowej a to luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień lub wrzesień.

Jeżeli gmina zaniedba zgłosić się w miesiącu wyznaczonym dla niej do zamówienia soli i uczyni to dopiero później, w takim razie spóźnione jej zamówienie, o ile nadejdzie jeszcze przed dniem 1. października, załatwiane będzie dopiero po zaspokojeniu wszystkich gmin, którym miesiąc jego nadejścia do poboru soli bydłowej jest wyznaczony. Począwszy zaś od 1. października, wszelkie spóźnione zamówienia soli bydłowej załatwiane będą po kolei w jakiej będą nadchodziły, o ile zapasy soli na to wystarczą i tylko w takim razie, jeżeli nadejdą najpóźniej aż do końca listopada odnośnego roku.

Gminy przeto a względnie ich gospodarze dostawać będą przypadającą na nich ilość soli bydłowej z odnośnego c. k. Składu soli odrazu na cały rok, jednak tylko w terminach powyżej wzmiankowanych i zamówienia częściowe od tej samej gminy nie będą przyjmowane.

Kolej ośmiomiesięczną ustanowi właściwa Władza skarbowa krajowa, po naradzeniu się nad tem w komisji, do której powołać należy po jednym reprezentancie Władzy administracyjnej krajowej,

Wydziału krajowego i Rady kultury krajowej a według okoliczności Towarzystwa rolniczego.

Po ustanowieniu tej kolei, Władze skarbowe krajowe za pośrednictwem Biura kontroli powiatowej straży skarbowej i Oddziałów straży skarbowej uwiadomią każdą z osobna gminę swego obszaru urzędowego a to niezwłocznie dla uskutecznienia indywidualnego rozkładu soli bydłowej (§. 3), jaka ilość soli bydłowej została jej na rok wydzielona, tudzież z którego c. k. Składu soli i w którym miesiącu może sól bydłową odebrać.

Gdyby Ministerstwo skarbu uczyniło zmianę w przydzieleniu gmin do c. k. Składów Sali, także nowa kolej poboru soli bydłowej dla gmin tą zmianą dotkniętych będzie w sposób powyższy ustanowiona i gminom do wiadomości podana.

§. 6.

W każdej gminie, która nie jest całkiem wyłączona od poboru soli bydłowej (§. 1), przełożony jej winien wszystkim tym gospodarzom, którzy w tej gminie mają bydło w stajniach, oznajmić najpóźniej aż do 31. grudnia każdego roku wymiar soli bydłowej stosownie do rozkładu indywidualnego (§. 3) dla ich bydła przypadający a zarazem, który miesiąc do poboru tej soli został wyznaczony (§. 5) i wezwać ich, żeby najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca przed miesiącem poboru oświadczyli, czy i jakiej ilości wydzielonej soli bydłowej żądają.

Gospodarze, pragnący dostać soli bydłowej, winni oświadczenie to złożyć w terminie oznaczonym bądź piśmiennie w podaniu niestęplowanem, do przełożonego swojej gminy wystosowanem, bądź też ustnie. Jeżeli ten lub ów gospodarz do poboru soli uprawniony, żąda mniejszej ilości soli bydłowej, aniżeli mu przy rozkładzie indywidualnym wydzielono lub wyraźnie zrzecze się całkiem poboru, albo, jeżeli aż do ostatniego dnia do zgłoszenia się wyznaczonego, wcale się nie zgłosi, co tyle znaczy jak gdyby się zrzekł, w takim razie można w stosunku ilości soli bydłowej, która w skutek tego stanie się wolną, zamawiać większą ilość soli bydłowej dla tych gospodarzy, którzy pragną dostać więcej niż im wydzielono; atoli ilość ta nie może przewyższać ilości, jakaby przypadła, gdyby na każdą jednostkę bydłową dla bydła jednego gospodarza (załączka A, kolumna 11) liczono 2 kilogramy.

Przełożony gminy winien w takim razie na ilości soli bydłowej, przypadające dla poszczególnych gospodarzy do poboru uprawnionych, które w rejestrze rozkładu soli bydłowej zapisane być powinny,

wygotować zaraz po upływie przereczzonego terminu zgłoszenia się, zamówienie sumaryczne, wolne od stępla a to podług wzoru w załączce C podanego i opatrzyć takowe pieczęcią gminy, datą i swoim podpisem.

Załączka C.

Zamawiana ilość soli bydłowej nie może w żadnym razie przenosić ilości rocznej dla odnośnej gminy wyznaczonej i powinna być tak zaokrąglona, żeby cyfra, ilość zamówioną w kilogramach wyrażająca, była przez 50 podzielna.

§. 7.

Przełożony gminy winien zamówienie soli bydłowej, stosownie do §. 6. wygotowane, posłać natychmiast do Biura kontroli powiatowej straży skarbowej.

Biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, otrzymawszy zamówienie od takiej gminy, która od poboru soli bydłowej jest wyłączona, ma takowe przekreślić jako nieważne i odesłać przełożonemu gminy bez potwierdzenia. W innym przypadku winno sprostować i uzupełnić zapiski mylnie lub braki; zamówioną ilość soli bydłowej, która wyrażona być powinna w kilogramach, gdyby przenosiła ilość gminie wydzieloną, ma do tej ilości zredukować a gdyby nie była przez 50 bez reszty podzielna, zaokrąglić w myśl ostatniego ustępu §u 2go.

Następnie kierownik kontroli powiatowej straży skarbowej opatrzyć ma to zamówienie albo uwagą „sprawdzono i zatwierdzono“ albo wyraźnym dopiskiem, jakie poprawki lub uzupełnienia zostały poczynione, a wreszcie pieczęcią urzędową, datą, podpisem i najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu odesłać napowrót do przełożonego gminy.

§. 8.

Z zamówieniami soli bydłowej, potwierdzonemi w taki sposób przez właściwe Biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, postępuje się jak następuje:

- a) te gminy, które same odbierają sól bydłową z c. k. Składów do jej wydawania przeznaczonych (§. 4), winny oddać je bezpośrednio w tychże Składach soli;
- b) inne zaś gminy winny nadesłać je, najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca poboru, do Biura solnego c. k. Dyrekcji głównej austriackich kolei rządowych w Wiedniu, któremu poruczona została spedycja soli bydłowej.

Wysłaniem zamówienia soli bydłczej zająć się ma każdy przełożony gminysam. Dla ułatwienia jednak transportu soli bydłczej pełnemi wagonami pozwala się, żeby kilka gmin lub wszystkie, które z tego samego c. k. Składu, w tym samym miesiącu odebrać mają sól bydłczą i którym sól bydłczą ma być odstawiona na tę samą stacyą, nadsyłały do przerzeczonego Biura solnego kolejowego zamówienia swoje na sól bydłczą także wspólnie (zbiorowo), bądź przez jednego ze swoich przełożonych, bądź też przez prezesa tego stowarzyszenia rolniczego, w którego okręgu leżą.

W przypadku takim przełożony gminy lub prezes stowarzyszenia, obrany, pełnomocnikiem przez gminy łączące się z sobą celem wspólnego poboru soli bydłczej, wygotować ma podług wzoru podanego

Załączka D.

w załączce D konsygnacyą, obejmującą wszystkie tychże gmin zamówienia (z których jednak każde z osobna opatrzone być powinno potwierdzeniem w §. 7 przepisaniem.

Przerzeczony pełnomocnik owych gmin, wygotowujący konsygnacyą, do której dołączyć należy wszystkie zamówienia gmin (liczbami bieżącemi opatrzone), winien podać w niej dokładnie swój adres i charakter tudzież datę, podpisać ją własnoręcznie i tak samo, jak to się dzieje z zamówieniami poszczególnych gmin, wnieść najpóźniej aż do dnia 10. miesiąca poboru.

Jeżeli zamówienia lub konsygnacje posyła się pocztą, trzeba te posyłki dostatecznie frankować.

§. 9.

Tak c. k. Składy soli, jak i Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich badać będą niezwłocznie zamówienia soli bydłczej, do nich nadchodzące, przede wszystkim pod tym względem, czy zawierają przepisane w §. 7 potwierdzenie właściwego Biura kontroli powiatowej straży skarbowej, tudzież czy właściwy c. k. Skład soli i właściwy miesiąc poboru jest w zamówieniu podany. W szczególności c. k. Składy soli badać mają zamówienia bezpośrednio do nich nadchodzące (§. 8, a) także pod tym względem, czy przypadkiem rzeczona Dyrekcyja główna kolei w roku administracyjnym nie wydała już odnośnym gminom takiej ilości soli bydłczej jaka została im wyznaczona.

§. 10.

O ile zamówienie nie musi być zwrócone jako nieważne, ilości soli bydłczej, zamówieniom, według

okoliczności sprostowanym, odpowiednio, wydawać będą c. k. Składy soli tym gminom, które sól bydłczą same z owych składów odbierają (§. 8, a) — za natychmiastowem uiszczeniem w gotówce ceny kupna za sól przypadającej i kosztów pobocznych (§. 4) — do rąk osób, które zamówienie wnoszą a tem samem legitymują się jako pełnomocnicy gmin.

Gminy zaś pobierające sól bydłczą za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu, winny cenę kupna za zamówioną ilość soli bydłczej w stosunku ceny niższej 5 zł. za cetnar metryczny przypadającą, posłać rzeczony Dyrekcyi głównej zaraz z zamówieniem soli bydłczej i jeśli się posyła pocztą, dostatecznie frankować. W przypadku tym kosztów pobocznych, jakich wymaga pobór i odesłanie soli bydłczej zapłacić należy z dołu a to jednocześnie z kosztami przewozu (§. 12).

Gminy jednak mogą także po zniesieniu się wprzód w tej mierze z przerzeczonym Biurem solnem zapłacić za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności cenę kupna łącznie z kosztami pobocznymi, które Biuro solne w przypadku takim naprzód obliczy i gminom oznajmi.

Wszelkie posyłki pieniężne, do rzeczony Dyrekcyi głównej kolei adresowane, opatrywać należy wyraźnym dopiskiem: „na kupno soli bydłczej“.

Biuro solne pobiera przez swoich pełnomocników sól bydłczą z odpowiednich c. k. Składów soli i we właściwym miesiącu (§. 5), w miarę jak i pieniądze nadchodzą.

§. 11.

Dla każdej z osobna gminy, której sól bydłczą wydaje się bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich a więc wtedy, gdy sól bydłczą odbiera zbiorowo kilka gmin za konsygnacyą (§. 8), dla każdej z osobna gminy tą konsygnacyą objętej, wygotowujący c. k. Składy soli według dołączonego wzoru E cedułę kontrolną, która (według

Wzór E.

okoliczności z dołączeniem konsygnacji) razem z solą bydłczą odbierającemu ją pełnomocnikowi odnośnej gminy a względnie rzeczony Dyrekcyi głównej ma być doręczona, wszystkie zaś zamówienia zatrzymują c. k. Składy soli jako dowody do dziennika.

Cedule kontrolne idą razem z posyłkami soli bydlęcej jako zasłona transportu, aż do gmin mających je odebrać i przewoźcy winni oddać je razem z solą bydlęcą przełożonym tychże gmin.

Jednocześnie z wyprawieniem każdej z osobna posyłki soli, winny c. k. Składy soli odpisy ich cedule kontrolnych przelać bezpośrednio jako uwiadomienia właściwemu funkcyjaryuszowi skarbowemu wymienionemu w zamówieniach a względnie w cedułach kontrolnych.

§. 12.

Biuro solne c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich a względnie jego pełnomocnik posyła sól bydlęcą stosownie do §. 10 odebraną z przekazaniem przewoźnego (a według okoliczności także kosztów pobocznych), do ostatniej stacyi kolei żelaznej wymienionej w odnośnym zamówieniu lub konsygnacyi a ztąd wziętej także do ceduły kontrolnej. Przełożony gminy, lub prezes stowarzyszenia, który zamówienie a według okoliczności konsygnacyą wygotował, winien na tejże stacyi odebrać sól bydlęcą za opłatą kwoty powziątku i kazać ją odwieźć dalej aż do gminy, która ją ma otrzymać. Przerzeczony przełożony gminy lub prezes stowarzyszenia jest jako przewoźca odpowiedzialny solidarnie razem z osobą, której transport poruczy, za to, żeby owa posyłka soli bydlęcej porządnie i w czasie właściwym odstawiona została do uprawnionej gminy na ręce jej przełożonego.

Za przybyciem tamże trzeba sól bydlęcą aż do rozdania jej poszczególnym gospodarzom, do poboru uprawnionym, zachowywać w miejscu stosownem i całkiem bezpiecznem, pod zamknięciem urzędu gminnego.

Postanowienia te stosują się także do przewozu i zachowywania soli bydlęcej, którą c. k. Składy soli wydają bezpośrednio poszczególnym gminom a względnie ich pełnomocnikom.

§. 13.

O nadejściu do gminy posyłki soli bydlęcej przez tęż gminę zamówionej i onejże wydanej, winien przełożony tej gminy uwiadomić niezwłocznie właściwego funkcyjaryusza skarbowego, oznaczonego w cedule kontrolnej z posyłką idącej i podać czas dogodny do wykonania czynności urzędowych w następnym paragrafie określonych.

Funkcyjaryusz skarbowy potwierdzi najpóźniej w przeciągu 24 godzin odbiór tego uwiadomie-

nia i przy tej sposobności oznaczy dzień i godzinę wykonania owych czynności.

§. 14.

Wzmiankowany w poprzedzającym paragrafie funkcyjaryusz skarbowy winien w czasie do tego wyznaczonym (§. 13) spisać w odnośnej gminie, w obecności delegata zwierzchności gminnej, wywód oględzin nadeszłej posyłki soli bydlęcej a następnie odjąć z worków zamknięcie urzędowe i worki razem ze solą bydlęcą w nich zawartą oddać przełożonemu gminy. Wykonanie tej czynności urzędowej zanotować ma funkcyjaryusz skarbowy w rejestrze gminnym rozkładu soli (§. 3).

§. 15.

Przełożony gminy rozdziela sól bydlęcą, oddaną mu przez właściwego funkcyjaryusza skarbowego między gospodarzy, którzy ją u niego zamówili, podług zamówień tychże gospodarzy a względnie podług ilości soli jaka nadeszła i kwot, które za nią zapłacono.

Gdyby jaka część sprowadzonej soli miała zostać, przełożony gminy upoważniony jest wydać resztę z ograniczeniem niżej określonym i za zwrotem kosztów, także innym gospodarzom tego żądającym. Jednakże gospodarze ci powinni być w odnośnej gminie do poboru soli bydlęcej uprawnieni i ilość soli bydlęcej, którą jeden gospodarz po znížonej cenie ogółem na rok otrzyma, nie może w żadnym razie przewyższać ilości największej w §. 6, ustęp 2 ustanowionej.

Ilości soli bydlęcej, każdemu gospodarzowi wydane, tudzież datę ich wydania, zapisywać należy w kolumnach 17—19 rejestru rozkładu soli (Załączka A).

§. 16.

Przełożeni wszystkich tych gmin, które nabywają sól bydlęcą po cenie znížonej, tudzież wszystkie osoby załatwiające przewóz soli bydlęcej, obowiązani są dozwalać funkcyjaryuszom skarbowym w każdym czasie przeglądania odnośnych zapisków, rejestrów i wszelkich papierów i pokazywać im sól bydlęcą, jaka kiedykolwiek będzie.

§. 17.

Stosownie do §. 2. ustawy z dnia 30. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 65) do wykroczeń przeciwko przepisom o dochodach niestałych, tyczącym się

soli bydłowej, stosowana być ma ustawa defraudacyjno-karna a mianowicie jako za ciężkie przekroczenia defraudacyjne w myśl §. 320 u. d. k. karani być mają ci, którzy soli bydłowej, wydanej im po cenie niższej, używają lub pozwalają używać jako soli kuchennej lub odstępują takową innym, albo sól bydłową wbrew przepisom nabywają, chociaż mogli poznać, że jest solą bydłową.

Takie ciężkie przekroczenie defraudacyjne karane będzie w myśl §. 320 a względnie 265 u. d. k. grzywną w kwocie dwa aż do dwanaście razy więcej różnicy między powszechną ceną odnośnej ilości soli kuchennej a ceną niższą takiejże ilości soli bydłowej.

Stosownie do §. 1, a wszyscy ci gospodarze, którzy z powodu nadużycia soli bydłowej, nabytej po niższej cenie, uznani będą za winnych ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego mają być wyłączeni od dalszego nabywania takiej soli.

Gdyby w gminie nakazanych zapisków wcale nie utrzymywano, albo gdyby w ogóle pod tym względem stwierdzone zostały niewłaściwości wzniesające obawę istotnej szkody dla skarbu solnego, w takim razie prawo poboru soli bydłowej może być dla całej gminy zawieszane aż do powrotu stosunków zadowolniających.

Wyłączenie takie od nabywania soli bydłowej, zarządza co do poszczególnych gospodarzy Władza skarbową pierwszej instancji, co do całej zaś gminy, Władza skarbową krajową z pozwoleniem odwołania się w przeciągu dni 30.

Rekursa rozstrzyga ostatecznie w pierwszym przypadku Władza skarbową krajową, w ostatnim Ministerstwo skarbu.

§. 18.

Ponieważ terminy wyznaczone w §. 3 a względnie 6 niniejszego rozporządzenia do uskutecznienia indywidualnego rozkładu ilości soli bydłowej poszczególnym gminom wydzielonych, na gospodarzy, bydło posiadających a względnie do oznajmienia gospodarzom ilości soli bydłowej na każdego z nich przypadającej, nie mogą już być na rok 1894 dotrzymane, postanawia się, że celem indywidualnego rozkładu soli bydłowej wydać się mającej w roku 1894, przełożeni gmin winni niezwłocznie, jak tylko otrzymają wiadomość o osnowie niniejszego rozporządzenia, zarządzić obliczenie ilości bydła gospodarzy w obszarach swoich gmin a jak tylko ilość soli bydłowej, na ich gminę przypadająca, będzie im stosownie do §. 5. rozporządzenia, oznajmiona, uskutecznić niezwłocznie rozkład tej ilości w myśl odnośnych wyżej podanych przepisów na gospodarzy bydło posiadających i uwiaidomić poszczególnych gospodarzy, jakie ilości soli bydłowej na nich przypadają.

§. 19.

Władze skarbowe krajowe postarają się o wydanie w odpowiednich językach krajowych druków potrzebnych na registry rozkładu soli z objaśnieniem (§. 3 załączki A i B), tudzież na zamówienia soli bydłowej (§. 6 załączka C) i na konsygnacye (§. 8, załączka D), które to druki mogą poszczególne gminy nabywać za pośrednictwem właściwych oddziałów straży skarbowej zwracając koszta nakładu.

Plener r. w.

Załączka A

(do §. 3).

Kraj:

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny:

biura kontroli powiatowej straży skarbowej:

Okrag sądowy:

Oddział straży skarbowej:

Regestr rozkładu soli bydłowej

w

gminie ,

na

rok 189 . . .

Ilość soli bydłowej wydzielona tej gminie	
Suma jednostek obliczona według zbadanej ilości bydła	
Ilość soli bydłowej na jedną jednostkę przypadająca	
C. k. skład soli, z którego sól bydłowa jest wydawana	
Miesiąc wyznaczony do poboru soli bydłowej	
Ilość ogólna soli bydłowej zamówiona przez przełożonego gminy	

Pieczęć urzędowa:

Nazwisko, data i podpis przełożonego gminy
(obszaru dworskiego):

Załączka B

(do §. 3.)

Objaśnienie

w jaki sposób ilość soli bydłowej, wydzieloną dla każdej gminy (w Galicyi i Bukowinie także dla każdego obszaru dworskiego), rozkładać należy na poszczególnych gospodarzy bydło posiadających i jak utrzymywać regestr rozkładu soli bydłowej, którego wzór podaje załączka A.

Ażeby otrzymać wymiar roczny, aż do którego każdy gospodarz, bydło posiadający, ma prawo dla swego bydła w pewnej gminie (obszarze dworskim) w stajni trzymanego, dostać przez przełożonego tej gminy (obszaru dworskiego) soli bydłowej po cenie niższej 5 zł. za 100 *kg*, winien ten przełożony gminy przedewszystkiem, mianowicie zaś na rok 1894, stosownie do §. 18go niniejszego rozporządzenia Ministerstwa skarbu, niezwłocznie, jak tylko otrzyma wiadomość o tem rozporządzeniu, później w myśl §. 3go tegoż rozporządzenia w listopadzie każdego roku obliczyć sposobem niżej podanym ogólną ilość bydła swojej gminy (obszaru dworskiego) i zapisać ją w regestrze, który ułożony być ma ściśle podług wzoru w załączce A podanego:

Wszystkich gospodarzy, którzy w gminie trzymają bydło w stajniach, chociażby sami nie mieszkali w tej gminie, zapisać należy po kolei w kolumnach 1, 2 i 3 przerzeczonego rejestru a mianowicie ich nazwiska, charakter i miejsce zamieszkania (gminę i powiat administracyjny), pod liczbami bieżącymi, kładąc takowe w pierwszej i zgodnie z nią w przedostatniej kolumnie pionowej rejestru. W kolumnie 4 zapisuje się numera konskrypcyjne domów lub budynków ekonomicznych, w których przerzeczeni gospodarze w owej gminie swoje bydło zwyczajnie w stajni trzymają.

Kolumny rejestru 5 aż do 11 włącznie przeznaczone są na zapisanie ogólnej ilości bydła każdego z wzmiankowanych gospodarzy wyrażonej w jednostkach odpowiednich ilości soli dla każdego rodzaju bydła potrzebnej, w którymto celu rozmaite rodzaje bydła dzielą się na trzy grupy następujące:

- grupa I. bydło ciężkie, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogate przeszło rok liczące;
- „ II. jałownik, to jest wszelkie konie i zwierzęta rogate już odsadzone, aż do jednego roku liczące, tudzież osły, (mułoośły, muły i osły) bez względu na wiek i
- „ III. trzoda, to jest wszelkie kozy, owce i świnię już odsadzone.

Najprzód więc trzeba zliczyć wszystko bydło ciężkie do tego samego gospodarza należące, sumę zapisać w kolumnie 5 pod liczbą bieżącą tegoż gospodarza, sumę tę pomnożyć przez 4 a iloczyn zapisać w kolumnie 6.

Następnie zlicza się wszystkie sztuki jałowika; sumę zapisuje się w kolumnie 7 i mnoży przez 2. Iloczyn zapisać należy w kolumnie 8. Sumę trzody zapisać należy w kolumnie 9, tudzież w kolumnie 10. Na zwierzęta ssące nie wyznacza się soli bydłowej, przeto się je pomija.

Teraz dodaje się jednostki zapisane w kolumnach 6, 8 i 10 każdej z osobna liczby bieżącej. Sumę tych jednostek zapisuje się w kolumnie 11.

Uskuteczniwszy te rachunki i zapiski co do wszystkich gospodarzy, którzy w owej gminie trzymają w stajniach bydło przerzeczonych rodzajów, dodaje się jednostki wszystkich gospodarzy zapisane w kolumnie 11. Sumę otrzymaną, która jest ogólną ilością jednostek wszystkiego bydła całej gminy zapisuje się na pierwszej tytułowej stronie rejestru.

Ilość soli bydłowej gminie wydzieloną i onejże oznajmioną, podzieliwszy przez oznaczoną wyżej ogólną sumę jednostek, otrzyma się ilość soli przypadającą na jedną jednostkę i takową zapisuje się także na stronie tytułowej rejestru. Gdyby na jedną jednostkę wypadło więcej niż 2 *kg*, w takim razie tylko 2 *kg* wolno przyjąć do rachunku.

Teraz oblicza się ilość soli bydłowej przypadającą na każdego gospodarza a to w taki sposób, że rzeczony wymiar soli, na jedną jednostkę przypadający, który jednak nie może przenosić ilości 2 *kg*, mnoży się przez ilość jednostek, jaką każdy gospodarz stosownie do kolumny 11 posiada. Otrzymany iloczyn zapisuje się według kolei odpowiednich liczb bieżących w kolumnie 12.

Jeżeli który z gospodarzy pobiera sól jako deputat lub z łaski, którą dostaje od skarbu bądź bezpłatnie bądź po niższej cenie jak po 5 zł. za 100 *kg* (co zdarza się mianowicie w dobrach skarbowych górno-austriackich i styryjskich, tudzież w miejscu, gdzie się znajdują c. k. żupy, któreto przypadki c. k. biuro kontroli powiatowej straży skarbowej oznajmi naprzód zwierzchności gminy, której się to tyczy) — ogólną ilość takiej soli, którą gospodarz ten rocznie dostaje, zapisuje się w rubryce 13, następnie odciąga się ją od ilości podanej w rubryce 12 i różnicę, będącą rzeczywistym wymiarem, aż do którego gospodarz ten w roku administracyjnym może żądać soli bydłowej, zapisuje się w kolumnie 14.

Jeżeli taki przypadek nie zachodzi, w kolumnie 13 na linii odnośnego gospodarza, robi się kreskę, a liczbę zawartą w kolumnie 12 zapisuje się także w kolumnie 14.

Następujący przykład ułatwi zrozumienie postępowania wyżej opisanego:

Przykład:

Gminie Więckowice wydzielono dajmy na to 1800 *kg* soli bydłowej. Gospodarzy mających tam w stajniach bydło jest 15 a jeden z nich na którego bydle objaśni się w sposób obliczania i zapisywania, nazywa się Wojciech Gwiazdoń i jest kmieciem.

Posiada on dwa konie sześciolatki, 1 źrebię ssące, 6 wołów jarzmnych i 2 woły opasowe, 7 krów i jałowic przeszło po roku liczących, 3 cielęta odsadzone mające po 3 kwartały, 2 cielęta ssące, 1 osła, 2 kozy, 24 owce, 6 świń i 12 prosiąt (jeszcze ssących); przeto pod liczbą bieżącą 1 zapisuje się a mianowicie:

w kolumnie pionowej 1: Wojciech Gwiazdoń, kmieć;
" " " 2 (gmina): Więckowice;
" " " 3 (powiat administracyjny): Sambor;
" " " 4 (Nr. konskr. domu): 14;
" " " 5 (sztuk bydła ciężkiego): 17 [bo ma 2 konie, 8 wołów i 7 krów a to czyni razem 17];
" " " 6 (jednostek bydła ciężkiego): 68 [to jest: 17 pomnożone przez 4];
" " " 7 (sztuki jałownika): 4 [bo ma 3 cielęta odsadzone mniej niż po roku liczące i osła, co czyni razem 4];
" " " 8 (jednostek jałownika): 8 [to jest 4 pomnożone przez 2];
" " " 9 i 10 (trzoda): 32 [bo ma 2 kozy, 24 owce i 6 świń, razem 32 sztuki];
" " " 11: 108 [bo tyle czyni suma jednostek w kolumnach 6, 8 i 10 a mianowicie 68 + 8 + 32 = 108].

Jak z bydłem Gwiazdonia tak samo postąpić należy z bydłem wszystkich innych 14 gospodarzy więckowickich. Następnie dodaje się wszystkie jednostki zapisane w kolumnie 11. Dajmy na to, że suma tych jednostek wynosi 1500, tę więc liczbę zapisać trzeba na stronie tytułowej rejestru, poczem ilość roczną soli bydłowej, gminie więckowickiej wydzieloną, to jest 1800 *kg* dzieli się przez 1500, co daje $(1800 : 1500 =) 1.2$ *kg* a przeto mniej niż największa dozwolona ilość. Na jedną jednostkę wypada więc 1 *kg* i 200 *g* soli bydłowej. Ponieważ Gwiazdoń ma 108 jednostek (kolumna 11), a nie pobiera soli jako deputat ani z łaski, ma prawo dostać w roku administracyjnym aż do 108×1.2 , to jest 129 *kg* 600 *g* soli bydłowej. Skoro tak jest, tedy w kolumnie 13 na linii liczby bieżącej 1 trzeba zrobić kreskę a w kolumnie 12 i 14 pod kilogramami i gramami zapisać liczbę 129 *kg* 600 *g*.

Załączka C

(do §. 6.)

Kraj koronny :

Siedziba właściwego

Powiat administracyjny :

biura kontroli powiatowej straży skarbowej :

Okrąg sądowy :

Oddział straży skarbowej :

Zamówienie soli bydłowej

dla

Gminy *)

stosownie do ustawy z dnia 30. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 65 i §. 6 rozporządzenia Min. sk. z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176.

1		2		3		4		5		6		7	
Ilość soli bydłowej		Cena taryfowa przypadająca 100 kg 5 zł.		Z c. k. składu soli (zupy)		Poboru							
wydzielona	zamówiona												
kilogramów		zł.	c.	w	kraj	miesiąc	rok						

Najbliższej gminy leżąca

Pieczęć urzędowa, data i podpis zamawiającego

stacya kolei żelaznej

przełożonego gminy :

Potwierdzenie (albo sprostowanie)

kierownika kontroli powiatowej straży skarbowej :

Jego pieczęć urzędowa, data i podpis :

*) Jeżeli w krajach wielojęzycznych gmina ma w każdym języku inną nazwę, wpisać tu należy nazwę użytą przy urzędowym rozkładzie soli bydłowej (§. 5).

Załączka D

(do §. 8.)

Do Biura solnego c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich w Wiedniu.

K o n s y g n a c y a

do

zbiorowego zamówienia soli bydłowej gmin wewnątrz wymienionych przez przełożonego
prezesa
 (nazwisko, charakter i adres) gminy
towarzystwa rolniczego
 (dokładne oznaczenie gminy lub stowarzyszenia)

w myśl §. 8 rozporz. Min. sk. z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 176.

1.	Ilość gmin w konsygnacyi objętych	
2.	Ogólna ilość soli bydłowej w kilogramach przez te gminy łącznie zamówiona	
3.	Z c. k. składu soli w	
4.	W miesiącu poboru	
5.	Stacya kolei żelaznej, na którą cała zamówiona ilość soli ma być posłana	
6.	Adres, pod którym wyprawić należy tę posyłkę	

Pieczęć gminy lub stowarzyszenia.

Data i podpis własnoręczny
 (wymienionego wyżej przełożonego gminy lub prezesa
 stowarzyszenia wygotowującego tę konsygnacyę.)

Nr.

Załączka E

(do §. 11.)

Cedula kontroli.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Gminy, dla której wydano sol bydłęcą				Data wydania soli bydłowej			Sol bydłowej wydano		Osoby, której sol bydłęcą wydano			Jeżeli Dyrekcya główna kolei posiada ostatnią stacyą soli bydłowej	Osoby, która sol bydłęcą przewieźć ma od ostatniej stacyi kolei aż do gminy uprawnionej do poboru		
nazwa	powiat admnistracyjny	krój	właściciel c. k. oddział strażnicy skarbowej	dzień	miesiące	rok	liczba worków po 50 kg	waga ogólna w kg	nazwisko	charakter	miejsce zamieszkania			nazwisko	charakter

Ilość soli bydłowej wydana niniejszem przez podpisany c. k. Skład soli odstawić należy według postanowien o przewozie towarów kontroli podlegających, bez odjęcia lub naruszenia zamknięcia skarbowego na każdym worku umieszczono, razem z tą cedulą kontrolną, bezpośrednio do gminy w kolumnie I wymienionej, tam zaś do jej przelozonego, a ten niezwłocznie po nadejściu posyłki wiadomie ma właścicielowi c. k. Oddział strażnicy skarbowej (kolumna 4), do którego należy odjęcie zamknięcia skarbowego.

C. k. Urząd Kontrola **sprowadzany soli w**

Pieczęć urzędowa:

Data i podpis:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 22. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 177.)

177.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 18. grudnia 1893,

którem wydają się zmienione przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132), o statystyce handlu zagranicznego, z jednoczesnem uchyleniem rozporządzenia Ministrów handlu i skarbu z dnia 10. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 213), które dotychczas obowiązywało.

W wykonaniu ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego, rozporządza się z uchyleniem rozporządzenia Ministrów handlu i skarbu z dnia 10. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 213), które w tym względzie dotychczas obowiązywało, co następuje:

§. 1.

Wszelkie towary i przedmioty, które w obrocie handlowym z krajami za linią cłową leżącemi do przywozu, wywozu lub przewozu na c. k. komorze lub w c. k. urzędzie pocztowym sposobem cłowym są deklarowane, a następnie ekspedycyowane, oznajmiać należy do celów statystyki handlowej urzędowej według rodzaju, ilości, tudzież krajów pochodzenia i przeznaczenia (§. 1 ustawy).

Oznajmienie czyni się na komorach, co do obrotu drogami pobocznymi, u straży skarbowej, a co do wywozu pocztowego w urzędach pocztowych podawczych; ten zaś winien je uczynić, kto

na c. k. komorze lub w urzędzie pocztowym a według okoliczności u straży skarbowej składa deklaracją cłową lub żąda ekspedycyi celniczej (§§. 3 i 4 ustawy).

Ten, który jest obowiązany do uczynienia oznajmienia statystycznego, jest także odpowiedzialny za jego prawdziwość i dokładność (§. 5 ustawy).

§. 2.

Od obowiązku oznajmowania do celów statystycznych uwolnione są:

1. Posyłki pocztowe przywozowe i wywozowe tudzież zapiskowe, które nie ważą więcej jak 250 gramów i są uwolnione od cła, jakoteż wszelkie posyłki pocztowe przewozowe.

2. Następujące przedmioty przywozu, wywozu i przewozu, jednakże tylko wtedy, jeżeli co do nich zachodzą owe warunki, na podstawie których byłyby w razie przywozu uwolnione od cła:

- a) Przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku Jego cesarskiej Mości lub posyłane na rozkaz cesarski;
- b) przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku dyplomatów przy c. k. dworze uwierzytelnionych, lub które oni posyłają za granicę, stosownie do osobnych przepisów;
- c) rzeczy wojskowe, jakoto: mundury, rynsztunki, broń, amunicya, rekwizyta wojskowe (do których należą także przybory pościelowe, rekwizyta lekarskie i szpitalne), tudzież konie w obro-

Przedmioty uwolnione od oznajmowania statystycznego.

Obowiązek oznajmowania statystycznego.

cie między korpusami wojskowymi lub zakładami marynarki w obszarze cłowym i poza jego obrębem, wreszcie środki rozsadzające i wybuchające do doświadczeń wojskowych technicznych administracji wojskowej;

- d) rzeczy potrzebne dla Władz rządowych posyłane z obszarów wolnych do obszaru cłowego lub odwrotnie;
- e) rzeczy osób podróżujących i przesiedlających się, należące do wyprawy małżeńskiej i spadkowe, tudzież rzeczy przybyszów i wychodźców a mianowicie, gdy są wprowadzane, jeżeli co do tych przedmiotów przedstawione są poświadczenia przepisane do ekspedycyowania onychże bez poboru cła, gdy zaś są wywożone i przewożone, także bez dołączenia tych poświadczeń;
- f) zwłoki;
- g) przedmioty potrzebne do rozpraw sądowych;
- h) nadane ordery i medale wystawowe;
- i) środki przewozowe wszelkiego rodzaju z przy należyciami, służące rzeczywiście do przewozu rzeczy, jakoteż środki przewozowe, po rzeczywistym użyciu (bez opłaty cła) wracające lub z onychże pochodzące i po rzeczywistym użyciu chociażby pojedynczo (bez opłaty cła) wracające części rezerwowe i składowe lub jakiegokolwiek ich przynależności, z wyjątkiem tak statków wodnych, których rozłożenie dostarcza drzewa do wyrobu jak i środków transportowych będących przedmiotem obrotu zapiskowego;
- j) zapasy okrętów zawijających i odpływających;
- k) tablice wzorów i wzory w odcinkach i próbkach nie zdadne do żadnego innego użytku, jednakże z wyłączeniem wszelkich próbek tytoniu i rzeczy śniednych;
- l) opakowania i naczynia, w których towary są zapakowane;
- m) towary, ważące mniej jak 25 gramów, lub od których, gdyby były wprowadzane, opłata cłowa wynosiłaby mniej jak 2 c.;
- n) towary, które w składach urzędowych zepsuły się całkiem, tak, że nie mogą już służyć do żadnego celu;
- o) rzeczy stare, widocznie używane, które osoby ubogie dostaną z zagranicy w podarunku, i które takimże osobom za granicę są posyłane;
- p) przedmioty obrotu rolniczego, według przepisów cłowych lub na podstawie traktatów uwolnionego od cła, w dobrach ziemskich lub posiadłościach gruntowych, które przecina gra-

nica cłowa, mianowicie byłoby do gospodarstwa należące i sprzęty rolnicze, jakoteż zasiew do uprawy pól, tudzież zebrane na nich płody rolnicze i płody hodowli bydła itp., przyczem zasadą do uwolnienia od obowiązku oznajmowania statystycznego jest istotna łączność ekonomiczna części pogranicznych gruntu;

- q) w obrocie pogranicznym uwolnionym od cła na zasadzie przepisów cłowych lub traktatów, byłoby przez granicę wprowadzane i wyprowadzane na pastwisko, do wypasu stajennego lub do roboty, razem z płodami uzyskanymi z niego podczas pobytu na pastwisku, wypasu stajennego lub pracy i przychowkiem od tego czasu przybyłym, tudzież zboże na zasiew, jakoteż maszyny i narzędzia rolnicze do przemijającego użytku służące.

3. Na stacjach kolejowych wspólnych, granicznych i przechodnich, materyały i przedmioty potrzebne do wybudowania i konserwacji onychże, jakoteż odnogi łączącej, do urzędzenia ruchu i do służby ruchu, przepuszczane przez granicę bez poboru cła, tudzież rzeczy przesiedlających się urzędników i sług, jakoteż przybory służbowe.

4. Obrót przewoźny tutejszo krajowy (posyłki idące z obszaru cłowego przez kraje za linią cłową leżące, do obszaru cłowego), jeżeli oddano według przepisów deklaracją cłową, temu sposobowi obrotu odpowiednią, tudzież obrót przewoźny załatwiany między portami krajowymi przez parowce, pod względem obrotu uprzywilejowane (rozporządzenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 78, oddział VI) i z dnia 13. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 115).

5. Towary z zagranicy pochodzące i wracające do tego samego miejsca, z którego je wysłano, o ile nie opuściły składu urzędowego.

6. Wozy sprzętowe z krajów tutejszych pochodzące, poddawane postępowaniu za kartą przewodnią, ażeby za powrotem z zagranicy nie podlegały oczeniu.

7. Płody rybołóstwa, świeże, statkami rybackimi z morza lub wód pogranicznych, przez rybaków krajowych bez opłaty cła wprowadzane.

8. Towary i przedmioty, które były już podane postępowaniu celniczemu na komorze w krajach korony węgierskiej, w Bośni lub Hercegowinie.

9. Obrót przewoźny wzajemny między obszarem wolnym tryestyńskim z jednej a magazynami prywatnymi (rachunkowymi i klauzurowymi) w Tryście i starym portem tryestyńskim z drugiej strony przez obszar cłowy.

§. 3.

Sposoby oznajmienia.

Oznajmienie statystyczne czynić należy (§. 2 ustawy):

1. zazwyczaj piśmiennie, przez wypełnienie jednej lub kilku cedułów do oznajmień statystycznych;

2. co do przywozu i wywozu pocztą, przez wypełnienie i oddanie duplikatów piśmiennych deklaracji cłowych odpowiednio uzupełnionych;

3. ustnie, w tych przypadkach, w których według §. 13 niniejszego rozporządzenia taki sposób oznajmowania jest dozwolony.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest wpisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym (§. 7 ustawy).

§. 4.

Różne barwy cedułów oznajmienia statystycznego do przywozu i wywozu w wolnym obrocie jakoteż do przewozu.

Do przywozu w wolnym obrocie używać należy na oznajmienia statystyczne cedułów białej barwy, do wywozu z wolnego obrotu cedułów jasno-zielonych, a do przewozu cedułów jasno-czerwonych.

Odnaki cedułów oznajmienia dla obrotu morskiego do przywozu i wywozu w wolnym obrocie, tudzież do przewozu.

Do oznajmień statystycznych, dotyczących się przywozu i wywozu w wolnym obrocie, jakoteż przewozu przez porty morskie austriackie lub węgierskie, używa się cedułów w tych samych trzech barwach, dla tych kierunków obrotu powyżej oznaczonych, jednakże ceduły te, dla odróżnienia od cedułów przeznaczonych dla obrotu lądowego i rzecznoego, opatrzone są osobnym znakiem, a mianowicie wyobrażeniem okrętu i nadto mają na górnym i dolnym brzegu pasek barwy marynarsko-błękitnej.

Pojęcie „wolnego obrotu“.

W duchu niniejszego rozporządzenia przez „wolny obrót“ rozumieć należy ten obrót, który nie jest „obrotem zapiskowym“.

Barwy cedułów do oznajmień dla obrotu zapiskowego.

W obrocie zapiskowym (t. j. w obrocie do uszlachetnienia, do naprawy i w obrocie na niepewną sprzedaż, w obrocie wagonów pożyczonych, próbek, które rozwożą komisanci, przedmiotów wystawowych itp.) używać należy do przywozu, cedułów statystycznych barwy fioletowej, do wywozu napowrót, barwy brunatnej, do wywozu barwy jasno-błękitnej a do przywozu napowrót, barwy szarej.

§. 5.

Osnowa cedułów oznajmienia do przywozu i wywozu w wolnym obrocie, jakoteż do przewozu.

Ceduły oznajmienia statystycznego do przywozu i wywozu w wolnym obrocie, jakoteż do przewozu zawierają:

I. Na dole:

- a) oznaczenie: „Oznajmienie statystyczne“;
- b) oznaczenie kierunku obrotu i sposobu transportu, do którego ceduła oznajmienia ma być użyta, słowami: „do przywozu,“ lub też „do wywozu w wolnym obrocie,“ albo „do przewozu“ z dalszym dodatkiem „łędem lub rzekami“, „morzem przez porty austriackie lub węgierskie“;
- c) ceduły oznajmienia do przywozu a względnie wywozu morzem przez porty austriackie lub węgierskie słowa: „wprowadzono“ a względnie „wyprowadzono przez komorę w“, ceduły zaś do przewozu morzem przez porty austriackie lub węgierskie słowa: „sposób transportu: wprowadzono“ i „wyprowadzono: łądem lub rzekami“;
morzem przez komorę w“;
- d) ceduły oznajmienia do przywozu i wywozu słowa: „pieczęć urzędowa komory“, ceduły oznajmienia do przewozu, słowa: „pieczęć urzędowa komory przekazującej i nazwa komory wychodnej“;
- e) słowa: „miejsce do przyklepnięcia znaczków opłaty statystycznej“. Ceduły oznajmienia do przewozu zawierają natomiast słowa: „bez opłaty“;
- f) słowa: „miejsce i data wygotowania cedułów oznajmienia“ i „podpis oznajmującego“.

II. Rubryki:

1. Numer, jakoteż
2. nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do przywozu a względnie wywozu i przewozu;
3. ilość, rodzaj i oznaczenie bel, a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar (wprowadzany) nasypany lub w ogóle nieopakowany nadszedł na komorę a względnie (wywożony) znajdował się podczas czynności urzędowej; ceduły oznajmienia do przewozu nie zawierają tej rubryki;
4. ilość z podziałem na rubryki: (do przywozu i wywozu) „waga (kilogramów, gramów)“, „oznaczenie czy brutto (bez opakowania) czy netto“, (do przewozu), „waga brutto (kilogramów, gramów)“, (do przywozu, wywozu i przewozu) „sztuk“ i „pojemność w tonach“;
5. kraj pochodzenia, a względnie przeznaczenia; ceduły oznajmienia do przewozu mają rubryki na wymienienie obu tych krajów;
6. ceduły oznajmienia do przywozu: stopa cła:

7. ceduły oznajmienia do przywozu i wywozu rodzaj rejestru i numer ekspedycyi;

8. ceduły oznajmienia do przewozu:

- a) szczegóły zaciągnięcia na komorze przekazującej (rodzaj rejestru, numer ekspedycyi);
- b) szczegóły zaciągnięcia na komorze wychodnej (rodzaj rejestru, numer ekspedycyi).

III. Na odwrotnej stronie.

Objaśnienie o wypełnianiu odnośnej ceduły oznajmienia.

(Wzory — z przykładami jak mają być wypełniane w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia — w załączkach Nr. 1 aż do 6).

§. 6.

Statystyczne ceduły oznajmienia do przywozu i przywozu napowrót a względnie do wywozu i wywozu napowrót w obrocie zapiskowym (§. 4 rozporządzenia) zawierają podobne, jednakże do tego rodzaju obrotu zastosowane napisy i rubryki, jak ceduły do przywozu a względnie wywozu w wolnym obrocie, przeto oznaczony jest w nich także ten z czterech wzmiankowanych kierunków obrotu, do którego ceduła oznajmienia ma być użyta, natomiast w rubrykach „Numer“ i „Nazwa przedmiotów i towarów“, dla przywozu i wywozu napowrót przytoczony jest jako właściwy statystyczny spis towarów do przywozu, dla wywozu i przywozu napowrót, statystyczny spis towarów do wywozu, a zamiast dwóch rubryk poddziałowych na ilość „waga (kilogramów, gramów“, i „oznaczenie czy brutto (bez opakowania) czy netto“ znajduje się jedna rubryka poddziałowa „waga netto (kilogramów, gramów)“. Nadto w cedułach oznajmienia do przywozu napowrót niema rubryki „stopa cła“, natomiast w cedułach oznajmienia do przywozu i wywozu w obrocie zapiskowym znajdują się rubryki: „rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towar ma być poddany a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego“, w cedułach oznajmienia doprzywozu napowrót i wywozu napowrót przeznaczonych, rubryka: „rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towar został poddany, a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego“.

Ceduły oznajmienia do wywozu napowrót zawierają nadto rubryki: „zawarta w towarach napowrót wywiezionych ilość materiałów zagranicznych“ i „dodatków krajowych“, jakoteż „numer i rok pozycyi rejestru zapiskowego wchodowego, pod którą, tudzież nazwę komory, na której w swoim czasie odbyła się czynność celnicza wchodowa co do materiałów zagranicznych“; ceduły oznajmienia do przywozu napowrót zawierają podobnie rubryki: „zawartych w towarach napowrót przywiezionych ilość materiałów krajowych“ i „dodatków zagrani-

cznych“ jakoteż „numer i rok pozycyi rejestru zapiskowego wychodnego, pod którą, tudzież nazwa komory na której w swoim czasie odbyła się czynność celnicza wychodna co do materiałów krajowych“.

Nie zaprowadza się osobnych blankietów dla obrotu zapiskowego lądem i rzekami tudzież morzem, jakie istnieją dla przywozu i wywozu w wolnym obrocie, tudzież dla przewozu, natomiast na wszystkich cedułach oznajmienia dla obrotu zapiskowego znajdują się słowa: „sposób transportu: lądem lub

wprowadzono (wyprowadzono napowrót) _____
 przez komorę w“ . Ceduły oznajmienia do

przywozu i wywozu w obrocie zapiskowym składają się nadto z dwóch kart (połów) brzegiem dziurkowanym oddzielonych, też same wyżej opisane rubryki zawierających, z których jedna ma napis „duplikat.“ (Wzory z przykładami wypełniania podają załączki Nr. 7 aż do 10).

Na przedmioty dopakowane oddawać należy osobne ceduły oznajmienia, a mianowicie do przywozu białe a do wywozu jasno-zielone (§. 4 rozporządzenia), przeto ilości przedmiotów dopakowanych nie należy oznajmiać zapomocą ceduł przeznaczonych do obrotu zapiskowego.

§. 7.

Ceduły oznajmienia (załączki 1 aż do 10) wypełniać należy zrozumiale w następujący sposób.

a) Strony (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) mają podawać:

1. numer, jakoteż
2. nazwę towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do przywozu a względnie wywozu i przewozu (stosownie do §. 17 rozporządzenia);
3. ilość, rodzaj i oznaczenie bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar (wprowadzany) nasypany lub w ogóle nieopakowany nadszedł na komorę lub (wyprowadzany) poddaje się czynności urzędowej.

Rubrykę tę wypełniać należy w cedułe oznajmienia zawsze w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp. ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejsze przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku

Wypełnianie ceduły oznajmienia

a) jakie szczegóły podać mają strony.

belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według §. 9, ustęp ostatni i §. 10 rozporządzenia jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel i wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

4. ilość (stosownie do §. 17 rozporządzenia) w odpowiednich rubrykach podziałowych, do wywozu napowrót w obrocie zapiskowym także ilość materiałów zagranicznych i dodatków krajowych zawartą w towarach napowrót wywiezionych, jakoteż numer i rok pozycji rejestru zapiskowego wchodowego pod którą, tudzież nazwę komory, na której w swoim czasie odbyła się czynność celnicza wchodowa co do przerzeczonych materiałów zagranicznych — do przywozu napowrót w obrocie zapiskowym także ilość materiałów krajowych i dodatków zagranicznych zawartą w towarach napowrót przywiezionych, jakoteż numer i rok pozycji rejestru zapiskowego wychodnego, pod którą, tudzież nazwę komory, na której w swoim czasie odbyła się czynność celnicza wychodowa co do przerzeczonych materiałów krajowych;

5. kraj pochodzenia a względnie przeznaczenia lub oba kraje (stosownie do §. 11, 15 i 16 rozporządzenia);

6. w obrocie zapiskowym sposób transportu, to jest okoliczność, czy towar łądem czy rzekami a względnie morzem przez porty austriackie lub węgierskie został wprowadzony (napowrót wyprawiony) lub wyprowadzony (napowrót wprowadzony) a w cedułach oznajmienia do przewozu morzem, którym z tych sposobów transportu towar został wprowadzony i wyprowadzony; czyni się to przez wyraźne przekreślenie niewłaściwej części odnośnego tekstu. We wszystkich cedułach oznajmienia, tyjących się obrotu morskiego trzeba nadto podać komorę nad morzem leżącą, przez którą towar wprowadzono a względnie wyprowadzono;

7. w obrocie zapiskowym rodzaj lub według okoliczności rodzaje uszlachetnienia lub naprawy, którym towary mają być (zostały) poddane a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego.

Do przywozu i wywozu w obrocie zapiskowym podawać należy oznajmienie statystyczne w dwóch jednobrzmiących wygotowaniach, napisane na blankietach podwójnych w §. 6 rozporządzenia wzmiankowanych.

 Cedule oznajmienia podpisywać mają wyłącznie strony do oznajmowania obowiązane i za to odpowiedzialne (§§. 4 i 5 ustawy) z dołożeniem

miejsca i daty wystawienia. Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

b) Komory uzupełniają te szczegóły (do przywozu i wywozu w obrocie zapiskowym, także w duplikatach cedul oznajmienia) dopisaniem:

b) uzupełnienia, które dopisywać mają komory.

1. stopy cła, która ma być zastosowana. Jeżeli chodzi o uwolniony od cła przywóz przedmiotów do budowy i zaopatrzenia okrętów (ustawa z dnia 30. marca 1873, (Dz. u. p. Nr. 51) komory winny w rubryce „stopa cła“ zapisać uwagę wyrażającą ten cel wprowadzenia onychże: „uwolnione od cła do budowy okrętów“. Jeżeli z jakiegokolwiek innej przyczyny towary zresztą cłu podlegające ekspedywane są do wprowadzenia bez opłaty cła, komory napisać mają w rubryce „stopa cła“ wyrazy „uwolnione od cła“ z dołożeniem okoliczności uzasadniającej to uwolnienie.

2. rodzaju rejestru i numeru ekspedycyi;

3. nazwy komory, wyciśnięciem pieczęci urzędowej a względnie do przewozu nadto dopisaniem ręcznie nazwy komory wychodnej.

§. 8.

Cedule oznajmienia wzmiankowane w §§. 5 i 6 a przeznaczone do przywozu, wywozu i przewozu (także dla obrotu zapiskowego) obejmują pięć przedziałek poprzecznych jedna pod drugą leżących.

Przedziałki poprzeczne cedul oznajmienia.

Jeżeli towary i przedmioty rozróżnione są w statystycznym spisie towarów przez zaliczenie do rozmaitych numerów lub do rozmaitych ustępów tego samego numeru, nie można też ściągać ich w oznajmieniu, lecz oznajmiać je należy oddzielnie albo w rozmaitych przedziałkach poprzecznych tej samej cedule oznajmienia, albo zapomocą kilku cedul oznajmienia.

Oznajmowanie towarów i przedmiotów należących do rozmaitych numerów a względnie do rozmaitych ustępów tego samego numeru statystycznego spisu towarów.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej cedule oznajmienia, nie tyżającej się oznajmienia uwolnionego od opłaty (§. 25 rozporządzenia), wynosi pięć centów.

Pojedyncza stopa opłaty, jeżeli oznajmienie uczyniono piśmiennie.

§. 9.

Przyjmuje się za zasadę, że do każdej nieopakowanej sztuki lub beli użyć należy osobnej cedule oznajmienia. O ile pięć przedziałek poprzecznych cedule nie wystarczy do zupełnego podług przepisów wygotowania cedule oznajmienia w myśl §. 8, ustęp 2, z przyczyny, iż w beli znajduje się większa ilość towarów różnego rodzaju, użyć należy więcej cedul oznajmienia.

Wymiar opłaty statystycznej, jeżeli oznajmienie uczyniono piśmiennie. Pojedyncze nieopakowane sztuki lub belc.

Warunki oznajmienia w tej cedule kilku nieopakowanych sztuk lub bel; wysokość opłaty.

Kilka nieopakowanych sztuk lub kilka bel, będących przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego (§. 3 rozporządzenia) zastępującego jej miejsce, o ile w ogóle nie zachodzą ułatwienia w myśl §. 10 niniejszego rozporządzenia, można dla uproszczenia oznajmiać za pomocą tej samej ceduły oznajmienia. Od każdej ceduły oznajmienia, w taki sposób użytej, opłaca się należność krotną w stosunku ilości bel, do których się odnosi.

Bele jednak, zawierające towary nie tego samego rodzaju, można oznajmiać łącznie, z innymi belami na tej samej cedule tylko pod tym warunkiem, żeby ilości w jednej beli zawarte, nie były połączone z ilościami znajdującymi się w innej beli chociażby wszystkie były tego samego rodzaju. Towary każdej beli podać należy oddzielnie w odpowiedniej ilości przedziałek poprzecznych.

Wyjątkowo dozwolone jest łączenie ilości towarów jednorodnych z kilku bel zawierających nie tylko towary jednego rodzaju wtedy (a to za opłatą należności od każdej beli), jeżeli we wszystkich belach razem znajduje się nie więcej jak pięć rodzajów towarów i w cedule oznajmienia wyłącznie tylko te bele są oznajmione a nakoniec także w deklaracji cłowej (jak np. dzieje się to przy posyłaniu машинок do шция i игіель) ilość tych towarów podana jest łącznie.

§. 10.

Towary, które do wprowadzenia nadejdą na komorę, lub do wywozu znalezione będą podczas ekspedycji wywozowej naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wozie, wagonie, tratwie, saniach) można oznajmiać w sposób uproszczony według następujących przepisów:

Kilka tak naładowanych bel lub sztuk nieopakowanych, należących do tej samej pošyłki, t. j. będących przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego, jej miejsce zastępującego i jeżeli chodzi o przywóz, przeznaczone są dla jednego odbiorcy a jeżeli chodzi o wywóz, pochodzą od jednego wysyłacza), można oznajmiać w tej samej cedule a mianowicie:

1. jeżeli pojedynczo i razem wzięte składają się tylko z przedmiotów należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów, za opłatą pojedynczej należności co także wtedy ma miejsce, gdy przedmioty należą do rozmaitych ustępów odno-

śnego numeru statystycznego spisu towarów i w skutek tego stosownie do przepisu podanego w §. 8, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia wykazane być powinny w rozmaitych przedziałkach poprzecznych ceduły oznajmienia;

2. jeżeli zaś każda z osobna składa się z towarów, należących do jednego numeru statystycznego spisu towarów, atoli razem wzięte są przedmiotami zaliczonymi do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, z użyciem odpowiedniej ilości przedziałek poprzecznych ceduły oznajmienia stosownie do przepisu podanego w §. 8, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia i za opłatą krotnej należności podług ilości numerów statystycznego spisu towarów do których przedmioty oznajmione należą.

Do bel zawierających każda przedmioty należące do rozmaitych numerów nie stosują się więc postanowienia poprzedzające. Bele takie oznajmiać należy zawsze według przepisów podanych w §. 9 niniejszego rozporządzenia, podług których wymierza się też opłatę.

Towary wymienione w kilku deklaracjach podstawowych zrozmaitemi datami odbioru na skład, nie będą uważane za przybyłe tym samym wozem itp. dopóki strona nie udowodni tej okoliczności a tem samem dopełnienia warunku do mniejszej opłaty, przepisanego w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu. Udowodnienia tego można żądać także w innych wątpliwych przypadkach.

Z przestrzeganiem wyjątku co do bel, zawierających przedmioty, które już w każdej z osobna, należą do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, pozwala się nadto dla uproszczenia oznajmiania towarów, które w myśl postanowień powyższych należą do tej samej pošyłki, lecz są na kilku wozach itp. naładowane, z wymierzeniem opłaty podług ilości wozów itp.:

a) towary takie, jeżeli wszystkie należą do tego samego numeru statystycznego spisu towarów, oznajmiać na jednej cedule w jednej przedziałce poprzecznej, a jeżeli ten numer statystycznego spisu towarów dzieli się na kilka ustępów, według okoliczności w kilku przedziałkach poprzecznych tej samej ceduły oznajmienia, i

b) ładunek kilku wozów itp. zawierających każdy jeden rodzaj towarów, oznajmiać należy w odpowiedniej ilości przedziałek poprzecznych ceduły oznajmienia.

2. jeżeli sztuk lub bele należą do jednego numeru statystycznego spisu towarów, ale nie wszystkie sztuki lub bele mają ten sam numer.

Wyłączenie od postanowień poprzedzających bel zawierających przedmioty mieszane, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów.

Towary nadechodzące z rozmaitemi deklaracjami. Udowodnienie warunków do mniejszej opłaty.

Oznajmianie jednej pošyłki towarów na ładowanych na kilku wozach itp.

a) jeżeli wszystkie towary należą do tego samego numeru statystycznego spisu towarów.

b) jeżeli pojedyncze wozy itp. zawierają wprawdzie każdy towary jednego rodzaju ale nie wszystkie ten sam rodzaj.

Oznajmienie pošyłki towarów naładowanych razem na tym samym wozie itp.

1. jeżeli wszystkie towary należą do tego samego numeru statystycznego spisu towarów.

Oznajmianie ładunków wozów itp. zawierających nie tylko jeden rodzaj towarów.

Natomiast, wyjąwszy przypadek pod a) wzmiankowany, jeżeli pojedyncze wozy itp. pewnej posyłki zawierają nie tylko jeden rodzaj towarów, nie wolno ilości tego samego rodzaju na rozmaitych wozach itp. naładowanych, wykazywać łącznie w sumie ogólnej, lecz oznajmiać należy oddzielnie ładunek każdego wozu itp. (z opłatą należytości przypadającej na każdy w myśl §. 9 rozporządzenia lub w myśl l. 2 niniejszego paragrafu).

Rzeczywiste naładowanie towarów jest podstawą do stosowania poprzedzających postanowień.

Podstawą do stosowania postanowień poprzedzających jest, na którym statku, wozie, wagonie, na której tratwie, na których saniach towar naładowany, jeśli jest przywózowym, na komorę nadszedł, a jeśli jest wywózowym, na którym był przy czynności urzędowej wywózowej znaleziony; przeliczanie ładunków wozowych lub sankowych na wagonowe lub wagonowych na okrętowe itp. nie jest dozwolone.

Wyjątek od tego dla wywozu morzem przez Tryest.

Wyjątek od tego pravidła dozwolony jest ze względu na panujące stosunki miejscowe tylko dla wywozu morzem przez Tryest, w którym, jeżeli towary lub przedmioty dowożone są do okrętu wozami, opłatę statystyczną wymierzać należy w taki sposób, że od całego ładunku tego okrętu pobiera się opłatę pojedynczą lub, gdyby ładunek ten należał do kilku numerów statystycznego spisu towarów, opłatę krotną podług ilości tych numerów. Stosowanie jednak postanowienia poprzedzającego do bel zawierających towary rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów nie jest dozwolone i z belami takimi postępować należy zawsze według zasad ogólnych.

C. k. Dyrekcya skarbu w Tryescie urządzi kontrolę potrzebną do zapobieżenia nadużywaniu dobrodziejstwa lokalnego powyżej określonego.

Postanowienia szczególne: przedmioty niesione, bydło pędzone, statki wodne (tratwy, pienie itp.).

Przy stosowaniu postanowień paragrafu niniejszego nie rozróżnia się czy do wozów i sani użyto lub nie użyto bydła pociągowego. Z przedmiotami nieopakowanymi, niesionymi w koszach itp. naczyniach postępuje się jak z ładunkiem wozowym. Postanowienia powyższe dotyczące się ładunków wagonowych, okrętowych itp. stosują się także do bydła pędzonego (nie naładowanego). Od statków (tratw, pienie itp.), które według §. 2 lit. i niniejszego rozporządzenia mają być oznajmiane jako drzewo do wyrobu, wymierzać należy opłatę statystyczną bez względu czy są, czy nie są obładowane a to podług ilości owych statków. Ładunek, jeśli go wiozą, oznajmiać należy osobno i opłacić według odnośnych wyżej podanych przepisów.

§. 11.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się pochodzeniem lub przeznaczeniem, nie wolno oznajmiać w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju pochodzenia lub przeznaczenia użyć należy osobnej przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, poddziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej, wymierzać się mającą według przepisów powyższych; strona winna w takich przypadkach dopisać w cedule oznajmienia uwagę, że towary te należą do jednej deklaracji podstawowej (do jednego listu przewozowego).

Oddzielne wykazywanie towarów przywózowych i wywózowych różniących się pochodzeniem lub przeznaczeniem.

Jeżeli bel lub ładunek wozu itp. składający się z towarów należących tylko do jednego numeru statystycznego spisu towarów, ma być oznajmiony a towary w nim zawarte wprowadzone zostały lub mają być wprowadzone po części lądem lub rzekami, po części morzem przez porty austriackie lub węgierskie, w takim razie, jeżeli zachodzą wszystkie inne warunki do oznajmienia w jednej cedule a względnie w jednej przedziałce poprzecznej cedule (§. 9, ustęp pierwszy i §. 10 ustęp pierwszy, drugi i trzeci rozporządzenia), strona może wyjątkowo podług własnego wyboru i bez podwyższenia opłaty statystycznej, użyć do oznajmienia blankietu, przeznaczonego dla obrotu lądowego lub morskiego, jednakże dopisaniem odpowiedniej uwagi winna w nim ile możności uwidocznić udział odnośnej posyłki w obrocie lądowym i morskim; w przeciwnym razie użyć należy blankietu odpowiedniego temu z dwóch rzeczonych sposobów transportu, na którą przypada większa część posyłki. W cedulach oznajmienia, tyjących się obrotu zapiskowego, dopisać należy w pierwszym przypadku taką samą uwagę, w drugim zaś przypadku wykreślić słowa tekstu, stosujące się do mniejszej części posyłki, a wzmiankowane w §. 6. ustęp 3 niniejszego rozporządzenia.

Wyjątkowe wspólne wykazywanie towarów przywózowych i wywózowych przesyłanych rozmaitemi drogami transportu.

§. 12.

Do oznajmienia statystycznego przewozu używać należy wzmiankowanych powyżej w §. 5, przeznaczonych do tego ceduł oznajmienia, w taki sposób, że w każdej ich przedziałce poprzecznej oznajmiać należy tylko towary i przedmioty należące do tego samego numeru statystycznego spisu towarów do przewozu, z tego samego kraju pochodzące i do tego samego kraju przeznaczone; obojętną zaś jest rzeczą, czy towary te i przedmioty zapakowane są w jednej czy w więcej belach lub są nieopakowane. Do takiego oddzielnego wykazywania można też w razie potrzeby podzielić przedziałki poprzeczne.

Wypełnianie przewozowych ceduł oznajmienia.

Oddzielne wykazywanie towarów przewożonych w rozmaitych sposobach transportowanych.

Tych towarów przewozowych, które łądem lub rzekami są wprowadzane i wyprowadzane, nie wolno oznajmiać w tej samej cedule razem z temi, które są wprowadzane lub wyprowadzane morzem przez porty austriackie lub węgierskie.

Przewozowych ceduł oznajmienia do obrotu morskiego (§. 5 rozporządzenia) używać należy nie tylko wtedy, gdy towary przewozowe są morzem wprowadzane lub wyprowadzane, lecz także wtedy, gdy mają być tylko wprowadzone lub tylko wyprowadzone przez port austriacki lub węgierski.

§. 13.

Oznajmienie statystyczne czynić można ustnie (§. 2, lit. c, ustawy):

1. W obrocie pogranicznym, tj. we wzajemnym obrocie przywozowym i wywozowym między mieszkańcami przyległych okręgów pogranicznych, co do towarów i przedmiotów przeznaczonych dla nich lub dla ich rodzin na potrzeby życia lub służących do ich osobistego użytku, do wykonywania ich własnego przemysłu domowego, na potrzeby własnego gospodarstwa włościańskiego lub własnego drobnego przemysłu, a to, o ile chodzi o towary, które według przepisów krajowych podlegają w razie przywozu cłu wchodowemu, aż do takiej ilości ogólnej, od której cło wchodowe wynosi nie więcej jak 5 zł. w złocie, o ile zaś chodzi o takie przedmioty, które przy wprowadzeniu wolne są od cła, aż do objętości ładunku wozowego, wynoszącego najwięcej 25 cennarów metrycznych. Tę samą skalę stosuje się do towarów wywozowych podług tego czy podlegają cłu przywozowemu, czy są od niego uwolnione.

Jednakże oznajmienie ustne dozwolone jest we wszystkich powyższych przypadkach tylko pod tym drugim warunkiem, że ten obrót pograniczny nie odbywa się ani pocztą, ani też w obrocie frachtowym kolei żelaznych lub przedsiębiorstw żeglarskich.

Przez „okrąg pograniczny“ rozumie się pas pograniczny obustronny, w przepisach cłowych i traktatach handlowych ustanowiony, jeżeli zaś nie istnieje w tym względzie żadne postanowienie, pas pograniczny 10 na kilometrów szeroki po obu stronach granicy krajowej (lub też granicy cłowej, którą według okoliczności może być rzeka). Pod tym względem nie stanowi różnicy, czy obrót wzajemny między mieszkańcami tych okręgów granicznych, stykających się ze sobą, odbywa się łądem czy wodą.

Obrót obustronny między obszarem wolnym tryestyńskim a częściami obszaru cłowego, do niego przytykającymi, nie ma być uważany za „obrot pograniczny“ w duchu niniejszego rozporządzenia ponieważ nie przytyka tu okrąg pograniczny obcego państwa. Przeto oznajmienie statystyczne ustne, w postanowieniach poprzedzających przepisane, nie stosuje się do tego obrotu.

2. W obrocie osób trudniących się przemysłem domowym lub drobnym, mającym na celu uszlachetnienie lub naprawę, jeżeli same te osoby trudniące się przemysłem domowym lub drobnym oznajmiają wprowadzenie lub wysłanie a względnie w obrocie hafciarskim także wtedy, jeżeli oznajmienie czynią pośrednicy pracy wzmiankowani w §. 3 rozporządzenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56 (faktorzy, ferggerzy).

W duchu postanowień poprzedzających, pod l. 1 i 2 wydanych, przez „przemysł domowy“ rozumie się produkcją przemysłową umiejętną, wykonywaną przez pewne osoby według zwyczaju miejscowego we własnych mieszkaniach bez pomocy lub z pomocą własnych domowników a więc z wyłączeniem udziału pomocników przemysłowych (czeladników, uczniów); przez „drobny przemysł“, taką pracę przemysłową, w której przedmioty wyrabiane są rękodzielniczo bez pomocników przemysłowych lub z niewielu takimi pomocnikami. Przeto wszelkie towary i przedmioty przeznaczone do celów wielkiego przemysłu (fabryk, kopalni, przedsiębiorstw budowniczych i innych większych), lub handlu (jedynie z wyjątkiem obrotu targowego cząstkowego, poniżej określonego), oznajmiać należy zawsze piśmiennie.

3. W obrocie targowym cząstkowym obszarów pogranicznych powyżej (l. 1) określonych, tj. do przywozu i wywozu (z wyłączeniem postępowania zapiskowego) przedmiotów targowych z jednego okręgu pogranicznego na jarmark lub na targ do drugiego przyległego okręgu pogranicznego w celu cząstkowego sprzedania tamże, o ile przywóz towarów na targ a względnie powrót towarów z targu następuje w przeciągu 48 godzin przed rozpoczęciem się a względnie po skończeniu się targu a deklaracją do postępowania celniczego czyni się także ustnie.

4. W obrocie drzewa pojedynczemi pniami lub sztukami, z wyjątkiem tratów (§. 2, lit. i i §. 10. ustęp ostatni rozporządzenia.

5. W obrocie podróźnych, o ile takowy w myśl §. 2 lit. e rozporządzenia nie jest uwolniony od obowiązku statystycznego oznajmienia.

We wszystkich innych przypadkach prócz tych, które wyżej pod l. 1 aż do 5 są wymienione, stosować należy postanowienia dotyczące oznajmień statystycznych piśmiennych, nawet wtedy, gdy deklaracją cłową można czynić ustnie.

Komory i straż skarbowa mają prawo żądania od stron w przypadkach wątpliwych udowodnienia, że zachodzą warunki potrzebne do czynienia oznajmienia statystycznego ustnie.

‡ Obrót trudniących się przemysłem domowym lub drobnym, mający na celu uszlachetnienie lub naprawę.

† Pojęcie przemysłu domowego i drobnego.

3. Obrót targowy cząstkowy.

4. Obrót drzewa.

5. Obrót podróźnych.

Oznajmienie statystyczne piśmienne we wszystkich innych przypadkach, w których nawet deklaracji cłową można czynić ustnie.

Udowodnianie, że zachodzą warunki potrzebne do oznajmienia

Przypadki oznajmienia statystycznego ustnego.

1. Obrót pograniczny.

Pojęcie okręgu pogranicznego.

Opłata statystyczna od oznajmienia ustnego.

Opłata statystyczna od każdego oznajmienia ustnego, którego przedmiotem może być tylko osnowa deklaracji cłowej lub dokumentu przewozowego jej miejsce zastępującego (§. 7 ustawy), wynosi w przypadkach ustępów l. 3 4 i 5 niniejszego paragrafu, bez względu na osnowę tego oznajmienia, dwa centy (§. 9 ustawy).

§. 14.

Zastępowanie w obrocie pocztowym ceduły oznajmienia duplikatami deklaracji cłowych.

Dla posyłek pocztowych przywozowych i wywozowych (także w obrocie zapiskowym) ceduły oznajmienia statystycznego zastępuje duplikat deklaracji cłowej piśmiennej (§. 2, lit. b ustawy). W tym celu do posyłek pocztowych, podlegających obowiązkowi statystycznego oznajmienia, dołączać mają posyłający oprócz egzemplarzy deklaracji cłowej, do postępowania celniczego potrzebnych, jeszcze jeden egzemplarz deklaracji cłowej. Do wywozu pocztowego używać ma strona w tym ostatnim celu dla łatwiejszego rozróżnienia blankietu szarobłękitnego, opatrzonego uzupełnieniami do oznajmienia statystycznego potrzebnymi.

Uzupełnienie duplikatu deklaracji cłowej służącego do celów statystycznych.

W deklaracji cłowej, przeznaczonej do celów statystycznych, wpisać a według okoliczności uzupełnić ma strona do oznajmienia obowiązana, kraj pochodzenia a względnie przeznaczenia, dokładne oznaczenie co posyłka zawiera, to jest nazwę i numer towarów według objaśnienia w statystycznym spisie towarów, tudzież ich ilość według postanowień §. 17 niniejszego rozporządzenia, na koniec, w obrocie zapiskowym, także szczegóły przepisane dla oznajmień piśmiennych w tym obrocie.

§. 15.

Pojęcie kraju pochodzenia.

Jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej niewiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeli strona oznajmująca nie mogłaby i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Pojęcie kraju pochodzenia do przywozu napowrót w obrocie zapiskowym.

Do przywozu napowrót w obrocie, mającym na celu uszlachetnienie i naprawę, oznajmić należy jako kraj pochodzenia ów kraj, w którym nastąpiło uszlachetnienie lub naprawa, do przywozu napowrót, we wszystkich innych przypadkach obrotu zapiskowego, ów kraj, który przy pierwotnym wprowadzeniu towaru był podany jako kraj przeznaczenia.

(Polnisch.)

Pojęcie kraju przeznaczenia.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel posyłki. Jeżeli w tym ostatnim przypadku obowiązany do uczynienia oznajmienia dowie się później, który kraj jest właściwie krajem konsumcyjnym, winien uczynić o tem oznajmienie dodatkowe bezpłatne, które można podać do którejkolwiek c. k. komory lub wprost do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.). To dodatkowe oznajmienie, jeżeli niem nie jest odpis pierwotnej ceduły oznajmienia z uwidocznieniem właściwego kraju konsumcyi, zawierać ma w każdym razie potrzebne szczegóły co do ilości, rodzaju i znaków bel (wozów itp.), rodzaju i ilości towarów, komory, w której uczyniono pierwotne oznajmienie statystyczne, daty owego oznajmienia i nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem pierwotnym a dodatkowym.

Dodatkowe oznajmienie kraju konsumcyi.

Do tego celu można dostawać na komorach bezpłatnie blankietów i kopert uwalniających od portoryum. Zresztą takie oznajmienia dodatkowe przesyłane pocztą są w ogóle uwolnione od portoryum, jeżeli koperta jest opatrzona dopiskiem „na wezwanie urzędowe“ a posyłka, która rozumie się nie powinna nic innego zawierać, zaadresowana jest do c. k. komory lub do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Uwolnienie oznajmień dodatkowych od portoryum.

Dla wywozu w obrocie zapiskowym podawać należy jako kraj przeznaczenia, ten kraj, w którym nastąpić ma uszlachetnienie, naprawa, konsumpcja (sprzedaż) towaru na niepewną sprzedaż wysłanego, użycie pożyczonych wagonów lub próbek, wystawa itp.

Pojęcie kraju przeznaczenia dla wywozu w obrocie zapiskowym.

§. 16.

Jako kraje pochodzenia i przeznaczenia oznajmiać należy w każdym razie następujące państwa i opszary:

Wyszczególnienie krajów pochodzenia i przeznaczenia oznajmiać się mających.

Europa.

1. Belgia,
2. Brema (obszar wolny),
3. Posiadłości W. Brytanii nad morzem śródziemnym i na niem (Gibraltar, Malta, Cypr),
4. Bułgaria (z Rumelią wschodnią),
5. Dania (z Islandją i Grönlandją),
6. Państwo niemieckie (z Luksemburgiem, atoli bez obszarów wolnych hamburskiego i bremeńskiego),

7. Rjeka (obszar wolny),
8. Francya (z Monako i Andorra),
9. Grecya,
10. Wielka Brytania i Irlandya,
11. Hamburg (obszar wolny),
12. Włochy (z San Marino),
13. Czarnogórze,
14. Holandya,
15. Norwegia,
16. Portugalia (z Azorami i Madera),
17. Rumunia,
18. Rosya (europejska i azjatycka z Finlandyą),
19. Szwecya,
20. Szwajcarya,
21. Serbia,
22. Hiszpania (z wyspami kanaryjskimi),
23. Tryest (obszar wolny),
24. Turcya (europejska, azjatycka i afrykańska).

Azja.

25. Indye angielskie,
26. Chiny,
27. Indochiny francuskie,
28. Japonia,
29. Indye holenderskie,
30. Persya.

Afryka.

31. Egipt,
32. Algier,
33. Obszary pod opieką Niemiec w Afryce,
34. Ziemia kapska (z Natalem),
35. Państwo Kongo,
36. Marokko,
37. Tunis.

Ameryka.

38. Rzeczpospolita argentyńska,
39. Brazylia,
40. Indye zachodnie angielskie,
41. Chili,
42. Kolumbia,
43. Kuba (z Puerto-Rico),
44. Kanada (z Nową Fundlandyą),
45. Meksyk,
46. Peru,
47. Stany Zjednoczone Ameryki.

Australia.

48. Australia angielska.

Co do tych państw, które nie są tu wymienione, podać należy odpowiednią część świata; jednakże strona obowiązana do uczynienia oznajmienia (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) może także zamiast tego ogólnego oznaczenia wymienić owe państwo lub obszary.

Dla towarów i przedmiotów, rzeczywiście z Austrii i Węgier pierwotkowo pochodzących (powracających) z wyjątkiem przywozu napowrót w obrocie zapiskowym (§. 15, ustęp 2 rozporządzenia) — oznajmiać należy Austryą i Węgry jako kraj pochodzenia.

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia i przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia lub rzeczywisty kraj konsumcyi (§. 15 rozporządzenia) i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znaniem miejscem wysyłki. W tym szczególnie przypadku cięży na oznajmującym wzmiankowany powyżej w §. 15 obowiązek oznajmienia dodatkowo właściwego kraju konsumcyi.

§. 17.

Towary i przedmioty oznajmiać należy do celów statystyki handlu zagranicznego w przedziałkach poprzecznych ceduły oznajmienia w tej samej kolei, w jakiej wymienione są w deklaracyi do postępowania celniczego (w cdule przesyłkowej, zapiskowej itp.), niezawisłe od ułatwienia dozwołonego w §§. 9 i 10 rozporządzenia co do łączenia ilości towarów, lecz tylko o tyle, o ile odstępnie od tej kolei jest potrzebne z przyczyny tego łączenia ilości.

Nazwa towarów i przedmiotów powinna być podana według ogłoszonego osobnem rozporządzeniem statystycznego spisu towarów do przywozu, a względnie do wywozu i przewozu.

W obrocie zapiskowym numera i nazwy towarów do przywozu i wywozu napowrót podawać należy zawsze według objaśnienia statystycznego spisu towarów do przywozu, numera i nazwy towarów do wywozu i przywozu napowrót, według objaśnienia spisu towarów do wywozu.

Jeżeli wszystkie towary i przedmioty w pewnym numerze taryfy cłowej wymienione, odpowiadają całkowicie towarom i przedmiotom zawartym w pewnym numerze statystycznego spisu towarów składającym się tylko z jednego ustępu, wolno stronom dla uproszczenia oznajmienia czynić zadość obowiązkowi oznajmienia w rubryce „nazwa towa-

Austriya i Węgry jako kraj pochodzenia dla towarów wracających.

Oznajmienie wolnych obszarów Tryestu i Rjeki jako krajów pochodzenia i przeznaczenia.

W oznajmieniu statystycznym kolej towarów powinna być zyczajnie taka sama jak w deklaracyi cłowej.

Nazwa towarów według statystycznego spisu towarów.

Skrócone oznaczenie towarów według taryfy cłowej.

rów i przedmiotów według objaśnienia statystycznego spisu towarów“ przez podanie nazwy ogólnej służącej towarowi lub przedmiotowi według taryfy cłowej np. towary lniane, tudzież odnośnego numeru taryfy cłowej.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach, wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane, (obok tegoż oznaczenia, albo wyłączenie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach; wagę oznajmiać należy do przywozu według postanowień taryfy cłowej w postępowaniu cłowym obowiązujących, albo brutto, albo netto (według rzeczywistego odważenia, lub według obliczenia przez strącenie tary), we wszelkim zaś obrocie zapiskowym zawsze netto, do wywozu i przewozu zawsze brutto, z tym jedynym wyjątkiem, że wywożąc cukier i gorzałkę za bonifikacją wywozową (za zwrotem podatku) podawać należy zawsze wagę netto. Jeżeli towary, których waga według powyższego przepisu podana być ma brutto, nie są opakowane, w takim razie dopisać należy wyraz „nieopakowane“ w odpowiedniej rubryce podziałowej ceduły oznajmienia do przywozu i wywozu w wolnym obrocie (§. 5, l. 4 rozporządzenia).

Jeżeli w pewnej beli znajdują się towary należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów i brutto oznajmiać się mające, w takim razie towar znajdujący się w największej ilości oznajmić należy brutto, inne zaś towary netto.

Statystyczny spis towarów mogą strony przeglądając we wszystkich c. k. komorach i urzędach pocztowych, kupić zaś mogą go w c. k. Nadwornej i Rządowej Drukarni w Wiedniu.

§. 18.

Czyniąc oznajmienie statystyczne piśmiennie, winny strony oddać ceduły oznajmienia c. k. komorom (lub ich delegacyom), które kontrolują zgodność ich z wywodem urzędowym komory i statystycznym spisem towarów pod względem numerów, nazwy i ilości towarów i przedmiotów, jakoteż podane szczegóły obrotu zapiskowego; porównywiają szczegóły dotyczące się kraju pochodzenia, a względnie przeznaczenia, sposobu transportu, ilości, rodzaju i oznaczenia bel a względnie wozów itp. z papierami przewozowemi i wszelkimi innymi dowodami a następnie poprawiają ceduły oznajmienia, jeżeli to jest potrzebne i uzupełniają je w myśl §. 7, lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Pomniejsze niedokładności mają komory same usunąć; jeżeli zachodzą większe uchybienia pod

względem materyalnym lub formalnym, komory mają żądać, żeby strony uzupełniły podane ceduły oznajmienia lub żeby podały nowe za złożeniem odpowiedniej opłaty.

Ceduły oznajmienia wyskrobane odrzucać należy zawsze, poprawiane zaś tylko wtedy, jeżeli poprawki tak są uczynione, że to co pierwotnie było napisane można i potem dokładnie przeczytać.

W obrocie drogami pobocznymi, według przepisów cłowych dozwolonym, można statystyczne ceduły oznajmienia oddawać także straży skarbowej, która postępować ma z niemi w taki sam powyżej opisany sposób, jak komory.

Oddziały straży skarbowej winny dnia 1. każdego miesiąca oddać te ceduły oznajmienia uporządkowane według liczb bieżących odnośnego rejestru cłowego tej komorze, do której pod względem celniczym są przyłączone, lub do której je kierująca Władza skarbowa w tym celu przyłączy.

Komory, otrzymawszy ceduły oznajmienia nadsyłane im przez oddziały straży skarbowej mają badać je pod względem dokładności wygotowania i wymierzenia należytości i najpóźniej dnia 6. każdego miesiąca odesłać do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

W tych przypadkach, w których na drogach pobocznych obrót towarów i przedmiotów podlegających oznajmieniu statystycznemu piśmiennemu bez wszelkiej czynności celniczej i bez dostawienia do oddziału straży skarbowej jest dozwolony a oddawanie ceduły oznajmienia statystycznego z powodu stosunków lokalnych byłoby dla stron połączone z wielkimi trudnościami, winny Władze skarbowe kierujące w inny sposób temu zaradzić, żeby ceduły oznajmienia, tyżące się tego obrotu, dostawały się komorom o tyle wcześniej, iżby także i co do tych ceduły oznajmienia tygodniowe terminy nadsyłania (§. 21 rozporządzenia) mogły być dotrzymywane.

Nadto upoważnia się Władze skarbowe kierujące, żeby fabrykom i wszelkim przedsiębiorstwom, znajdującym się w krajach tutejszych w pobliżu granicy krajowej, a którym wolno towary drogami pobocznymi z zagranicy sprowadzać i tamże wysyłać, pozwoliły ceduły oznajmienia na przedmioty wprowadzone drogami pobocznymi w obrocie wzajemnym między niemi a cudzoziemcami w stosunku handlowym z niemi zostającymi, które jednak powinny być według przepisów wygotowane i opłacone, oddawać właściwym komorom lub oddziałom straży skarbowej nie pojedynczo, lecz razem, przy końcu każdego dnia lub według okoliczności nawet przy końcu każdego tygodnia.

Podanie ilości według wagi (brutto, netto), ilości sztuk, i pojemności w tonach.

Przeglądanie statystycznego spisu towarów i gdzie można go dostać.

Oddawanie, sprawdzanie i uzupełnianie ceduły oznajmienia: a) na komorach.

z) u straży skarbowej.

Ułatwienia pod względem oznajmienia statystycznych piśmiennych w obrocie na drogach pobocznych.

W razie nadużywania tego ułatwienia należy je cofnąć i w myśl przepisów powszechnie obowiązujących zarządzić oddawanie osobnych ceduł oznajmienia u oddziału straży skarbowej lub na komorze w każdym z osobna przypadku i to w takich odstępach czasu, w jakich skuteczna kontrola oznajmienia jest jeszcze możebna, a więc w każdym razie co do towarów przywozowych, przed wyładowaniem towarów z wozów itp. a co do towarów wywozowych, przed wyprowadzeniem za linią cłową.

Obowiązek straży skarbowej sprawowania nad tem nadzoru.

Straż skarbową winna co jakiś czas i przy sposobności sprawowania innych czynności służbowych kontrolować właściwość i zupełność wygotowania i wymiaru opłaty co do ceduł oznajmienia wniesionych do nich lub na komorach w sposób oznaczony w trzech poprzedzających ustępach tego paragrafu (§. 28 rozporządzenia).

Środki powyższe, zaprowadzać się mające przez Władze skarbowe kierujące pod względem statystycznego zaciągania obrotu na drogach pobocznych, podlegają poprzedniczemu zatwierdzeniu c. k. Ministerstw skarbu i handlu.

§. 19.

Postępowanie z cedułami oznajmienia, tyczącemi się przewozu.

Do przewozu, tak za kwitami na złożone zabezpieczenie cła (do przewozu na krótkie przestrzenie) jak i z cedułami przewodniemi i w postępowaniu opowiedniem składać mają strony statystyczne ceduły oznajmienia na komorze pogranicznej lub na tej śródkrajowej, w której deklaruje się do przewozu. Komory pograniczne lub śródkrajowe, odbierające te ceduły oznajmienia, winny uzupełnić takowe szczegółami co do rzeczywistego wyprowadzenia a względnie, co do zmienionego przeznaczenia posyłek, albo, w razie stwierdzenia zarzutów, szczegółami wywodu oględzin, jakie komorom tym komunikują w swoim czasie komory wychodne.

Jeżeli towary uwolnione od cła będą bez zarządzenia postępowania przekazowego oznajmione statystycznie do przewozu, urzędnik cłowy ekspedujący winien przez przejście listu frachtowego przekonać się, czy towary te są istotnie przeznaczone do przewozu i potwierdzić to w cedule oznajmienia dopiskiem: „według listu frachtowego towar przewozowy“, który należy podpisać. Jeżeli w przypadkach takich do przewozu na krótkie przestrzenie niema listu frachtowego, okoliczność tę podać należy w cedule oznajmienia.

§. 20.

Obowiązki zakładów przewozowych publicznych.

Zakłady przewozowe publiczne, które sposobem przemysłowym towary lądem i wodą przesyłają, podlegają obowiązkowi, który na nie wkłada ustawa

(§. 6 ustawy), żeby posyłki przeznaczone za linią cłową tylko wtedy obejmowały do przewozu, lub jeżeli przeznaczenie towaru do krajów poza linią cłową dopiero podczas przewozu stanie się im wiadomem, dalej przewoziły, gdy im oznajmione zostaną szczegóły potrzebne do dokładnego statystycznego oznajmienia, winny czynić tej powinności zadość tym sposobem, że odbierając towary wywozowe, a względnie jak tylko dowiedzą się, że towary te przeznaczone są za granicę, mają od osób takowe oddających żądać złożenia ceduł oznajmienia potrzebne szczegóły według przepisów zawierających i przekonać się, czy osnowa podanych szczegółów zgadza się z listami przewozowemi i deklaracjami celneimi lub cedułą oznajmienia na podstawie oznajmienia stron wygotować. Blankiety wypełnione mają iść z towarami wywozowemi aż do tej komory, w której odbędzie się czynność wywozowa. Obowiązek opłacenia należności następuje zasadniczo tylko wtedy, gdy ceduły statystyczne oddaje się na c. k. komorze.

Ażby zakładom przewozowym publicznym, obejmującym do dalszego przewiezienia towary, według listów przewozowych adresowane za granicę, umożliwić a względnie ułatwić sprawdzenie tej okoliczności, czy co do tych towarów uczyniono już oznajmienie statystyczne (§. 6 ustawy), c. k. komory winny uskutecznić oddanie i odebranie ceduł oznajmienia statystycznego we wszystkich tych przypadkach, w których z dokumentów przewodnich nie można dowiedzieć się o tem niewątpliwie, ponieważ jednośne ceduły oznajmienia statystycznego komory już zabrały, w skutek czego ceduły oznajmienia nie idą z towarami aż do wyprowadzenia ich za granicę (jak to dzieje się np. z towarami bez poboru cła wyeksperywanemi, statystycznie do przewozu oznajmionemi, lub, jeżeli towary poddane były czynności urzędowej wywozowej na komorze w głębi kraju) poświadczając na listach przewozowych lub na pakietach cłowych (na kopercie), do których są dołączone, a to napisaniem uwagi: „Ceduły oznajmienia statystycznego odebrano“, opatrzonej nazwą odbierającej komory, datą odebrania i podpisem urzędnika cłowego.

W postępowaniu z cedułami przewodniemi dopisywanie takiej uwagi nie jest potrzebne, ponieważ istnienie ceduły przewodniej dowodzi niewątpliwie, że się ekspedycja cłowa odbyła, a tem samem, że oznajmienie statystyczne było uczynione.

Jeżeli towary wywozowe oddane zostały na stacyi w krajach korony węgierskiej, w Bośni lub Hercegowinie i towary te mają wyjść za granicę przez c. k. komorę, natenczas, jeżeli już w komorze królewsko-węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej były poddane postępowaniu celniczemu i statystycznemu, nie należy w ogóle żądać statystycznej

Komory podają na listach przewozowych pakietach cłowych uczynione oznajmienie statyczne

Oznajmienie statystyczne towarów wywozowych z korony węgierskiej lub i Hercegowiny

ceduły oznajmienia (§. 1 ustawy i § 2, l. 8 rozporządzenia); jeżeli komora królewska węgierska lub bośniacko-hercegowińska nie wykonała tych czynności urzędowych, żądać należy ceduły oznajmienia uwolnionej od opłaty (§. 11, l. 3 ustawy i §. 25, l. 2 rozporządzenia).

Jeżeli towary, które oznajmiono już statystycznie do wywozu lub przewozu (według §. 19. ustęp drugi rozporządzenia) pozostają w kraju w skutek zmiany przeznaczenia a zakłady przewozowe publiczne mogą wydać je stronom bez interwencji komory, strony winny z doniesieniem zakładowi przewozowemu o odnośnym odmiennym zarządzeniu, w każdym jednak razie przed cofnięciem takich towarów, podać zakładom przewozowym oświadczenie piśmienne, przez siebie podpisane, prostujące pierwotne oznajmienie statystyczne, które, jeżeli się nie dołącza zupełnego odpisu pierwotnej ceduły oznajmienia, zawierać ma w każdym razie ilość, rodzaj i oznaczenie bel (wozów itp.), rodzaj i ilość towarów lub przedmiotów w nich zawartych, tudzież komorę, na której złożono pierwotnie oznajmienie statystyczne i datę tego pierwotnego oznajmienia, nakoniec nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem statystycznym poprzednio uczynionem a prostującym je oświadczeniem. Oświadczenie takie razem z załączką jeśli jest, winno odbierające je biuro (stacya) posłać bezpośrednio do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.) a posyłki takie, które zresztą nic innego zawierają nie mogą, gdy idą pocztą, są wolne od portoryum, jeżeli na kopercie dopisana jest uwaga „na wezwanie urzędowe“.

§. 21.

Statystyczne ceduły oznajmienia (z wyjątkiem tych, które nadchodzą do oddziałów straży skarbowej w myśl §. 18 rozporządzenia), według liczb bieżących odpowiednich rejestrów celniczych uporzędkowane, posyłać mają komory dnia 8, 16 i 24 każdego miesiąca do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

§. 22.

Gdy strony składają ustnie oznajmienie statystyczne, komory i delegacje lub organa straży skarbowej odbierają od nich oznajmienia dotyczące się rodzaju, ilości, pochodzenia i przeznaczenia towarów i przedmiotów, tudzież sposobu transportu (łędem i na rzekach a względnie morzem), przekonywają się o prawdziwości tego oznajmienia w razie potrzeby przez dalsze wy-

pytywanie i według okoliczności uzupełniają te szczegóły przez zbadanie z urzędu (ogłędziny towarów) rodzaju i ilości towaru lub przedmiotu (§. 17 rozporządzenia), jakoteż w obrocie mającym na celu uszlachetnienie lub naprawę (§. 13, l. 2 rozporządzenia), rodzaju zamierzonego lub dokonanego uszlachetnienia lub naprawy i wszelkich innych szczegółów, które w tych rodzajach obrotu przy oznajmieniu statystycznym ustnem mają być podawane (§. 7, l. 4 i 7 rozporządzenia).

Na podstawie tych oznajmień stron i badań urzędowych, tudzież zapisków w rejestrze słowym i według okoliczności piśmiennych deklaracji celniczych stron, winny komory wygotowywać arkusze wyciągowe miesięczne i takowe najpóźniej dnia 6. następnego miesiąca odsyłać do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Upoważnia się kierujące Władze skarbowe pozwolić wyjątkowo tym komorom (delegacyom, organom straży skarbowej), w których liczne ustne oznajmienia statystyczne uwolnione od opłaty (§. 13. l. 1 rozporządzenia) co do towarów tego samego rodzaju w małych ilościach i w krótkich odstępach czasu jedno po drugim codziennie lub peryodycznie są wnoszone, żeby do tych oznajmień ustnych, uwolnionych od opłaty, utrzymywały zapiski i z tych zapisków z końcem każdego dnia przenosiły wagę ogólną każdego rodzaju towaru do arkuszy wyciągowych pod jedną pozycją.

Organa straży skarbowej winny szczegóły otrzymane z oznajmień statystycznych ustnych zapisywać w rejestrach zapiskowych i takowe dnia 1. każdego miesiąca oddawać dla użytkowania w arkuszach wyciągowych tej komorze, do której pod względem celniczym są przyłączone, lub do której kierująca Władza skarbową przyłączy je w tym celu.

W tych przypadkach, w których na drogach pobocznych obrót towarów i przedmiotów podlegających ustnemu oznajmieniu statystycznemu dozwolony jest bez wszelkiej czynności celniczej i bez odstawiania do oddziału straży skarbowej, a złożenie oznajmień statystycznych ustnych z powodu stosunków lokalnych byłoby połączone z wielkimi dla stron trudnościami, Władze skarbowe kierujące poczynić mają inne odpowiednie zarządzenia, żeby ilości tym sposobem w jednym miesiącu wprowadzone i wyprowadzone, oznajmione były komorom, w których okręgu odbywał się obrót, najpóźniej do dnia 1. następnego miesiąca celem zapisania w arkuszach wyciągowych.

W tym celu przełożonym straży skarbowej może być polecone, żeby uczynili niewątpliwe

Sprostowanie podanych szczegółów w razie zmiany przeznaczenia transportu towarów wywozowych lub przewozowych.

Arkusze wyciągowe miesięczne.

Ułatwienia w sporządzeniu arkuszy wyciągowych.

Oznajmienie statystyczne ustne u organów straży skarbowej.

Ułatwienia dla oznajmień statystycznych ustnych w obrocie na drogach pobocznych.

Odsyłanie ceduł oznajmienia przez Komory.

Postępowanie z oznajmieniami statystycznymi ładaniami ustnie.

dochodzenia co do przerzeczonego obrotu na drogach pobocznych i żeby zapiski w tej mierze utrzymywane oddawali właściwym komorom dnia 1. każdego miesiąca celem zaciągnięcia do arkuszy wyciągowych.

Co się tyczy obrotu przez granicę od Niemiec i Włoch ilości towarów wykazywać się mające można także dostawać z regestrów celniczych komor niemieckich i włoskich, których przeglądanie jest dozwolone na zasadzie §. 4. karteli cłowych do zawartych z temi państwami traktatów handlowych z dnia 6. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 15 i Nr. 17 z roku 1892).

Nadto upoważnia się kierujące Władze skarbowe żeby pojedynczym przemysłowcom o to proszącym, a na zaufanie zasługującym, którzy w pobliżu granicy krajowej w krajach tutejszych posiadają magazyny sprzedaży, pozwolili w zastępstwie konsumentów (nabywców) oznajmienia statystyczne ustne co do ilości towarów, jakie w obrocie pogranicznym (§. 13, l. 1 rozporządzenia) sprzedają, czynić codziennie lub tygodniowo bądź komorom lub oddziałom straży skarbowej, bądź funkcyjnaruszom straży skarbowej do nich przychodzącym, a to przez składanie wykazu uwolnionego od opłaty (§. 25, l. 3 rozporządzenia), w którym ogólne ilości każdego z osobna rodzaju towaru, w jednym dniu sprzedane, mają być oddzielnie podawane. Treść tych wykazów zapisywać należy w arkuszach wyciągowych, wykazy zaś zachowywać przez cały rok w urzędzie.

W razie nadużycia ułatwienie to należy natychmiast odwołać.

Na straż skarbową wkłada się obowiązek, żeby na patrolach zwracała uwagę na obrót towarów na drogach pobocznych także pod względem przestrzegania powyższych przepisów, co do oznajmień handlowo-statystycznych (§. 28 rozporządzenia).

Wzmiankowane powyżej zarządzenia Władz skarbowych kierujących co do statystycznego zaciągnięcia obrotu na drogach pobocznych lub co do czynienia oznajmień statystycznych zapomocą przerzeczonych wykazów. uwolnionych od opłaty, podlegają poprzedniemu zatwierdzeniu c. k. Ministerstw skarbu i handlu.

§. 23.

W przywozie pocztowym, jakoteż w całym obrocie zapiskowym, odbywającym się za pośrednictwem zakładu pocztowego i w wywozie pocztowym towarów i przedmiotów, których wyprowadzenie musi być wykazywane, lub które w razie wywozu podlegają cłu, komory winny obowiązek kontroli i nadzoru w §. 18 niniejszego rozporządzenia przepisany, wykonywać także co do duplikatów dekla-

racyj cłowych, zastępujących statystyczne ceduły oznajmienia. Za przywóz odbywający się za pośrednictwem zakładu pocztowego (przywóz pocztowy) uważać należy przywóz pocztowy (niemniej w obrocie zapiskowym) także wtedy, gdy oclenie wchodowe, nie zakład pocztowy, lecz strony skutecznie. Gdyby strona, nie zajmująca się z zawodu przewozem towarów, nie mogła podać szczegółów w §. 14 niniejszego rozporządzenia wzmiankowanych, zapisać należy w wywodach oględzin szczegóły potrzebne do statystycznego zaciągnięcia towarów, a w szczególności odnośne numera statystycznego spisu towarów, tudzież w razie wprowadzenia lub wyprowadzenia morzem, tę okoliczność i odnośną komorę wchodową i wychodną.

Szczegóły uzyskane z duplikatów deklaracji cłowych, z regestrów celniczych, z deklaracji cłowych piśmiennych lub też z wywodów oględzin, zestawiać mają komory w osobnych arkuszach wyciągowych miesięcznych i takowe z dołączeniem duplikatów deklaracji cłowych, do nich należących, odsyłać najpóźniej dnia 6. następnego miesiąca do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Komory winny zestawiać miesięcznie konsygnacye posylek pocztowych nie przyjętych, poddanych już przez zakład pocztowy czynności urzędowej celniczej i rzeczywiście napowrót za granicę odesłanych, z wyszczególnieniem przedmiotu, ilości itp. (§. 14 rozporządzenia) i konsygnacye te przedstawiać jak najrychlej c. k. Ministerstwu handlu (Departament statystyczny St. h.).

§. 24.

W obrocie pocztowym wywozowym (z wyjątkiem przypadków w §. 23 wzmiankowanych), urzędy pocztowe przyjmujące winny przekonywać się, czy duplikaty deklaracji cłowych, składane zamiast statystycznych ceduł oznajmienia, są dokładne pod względem formalnym i czy czynią zadość wymaganiom przepisany w §. 14 niniejszego rozporządzenia i polecić stronom, żeby dostreżone błędy usunęły przez sprostowanie lub uzupełnienie podanych deklaracji, a w razie potrzeby przez wygotowanie nowych deklaracji.

Następnie duplikaty te posłać należy razem z posyłkami do urzędów pocztowych pogranicznych, które winny zbierać je i dnia 8, 16, 24. i ostatniego każdego miesiąca odsyłać do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

§. 25.

Od każdego oznajmienia statystycznego składać należy zwyczajnie opłatę statystyczną (§. 8 ustawy).

Arkusze wyciągowe miesięczne.

Konsygnacye posylek pocztowych nie przyjętych.

Zadania urzędów pocztowych pod względem statystycznego zaciągnięcia wywozu pocztowego.

Uwolnienie od opłaty statystycznej.

Obowiązek nadzoru nad tem, czy strażnicy na straży skarbowej.

Zadania komór pod względem statystycznego zaciągnięcia przywozu pocztowego tudzież obrotu zapiskowego i wywozu pocztowego w pewnych przypadkach.

Od opłaty tej uwolnione są (§. 11 ustawy):

1. towary i przedmioty nadchodzące do przewozu;
2. towary i przedmioty wprowadzane bezpośrednio do krajów korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny, lub ztamtąd bezpośrednio wywozowane, chociażby na c. k. komorze były sposobem słowem deklarowane a względnie ekspedycowane;
3. obrót pograniczny (§. 13, l. 1 rozporządzenia);
4. obrót mający na celu uszlachetnienie lub naprawę przez trudniących się przemysłem domowym lub drobnym, w rozciągłości określonej w §. 13, l. 2 niniejszego rozporządzenia.
5. pošyłki pocztowe.

Przywóz i wywóz bezpośredni, w paragrafie niniejszym pod l. 2 wzmiankowany, udowadnia się w celu uzyskania uwolnienia od opłaty okazaniem pierwopisu listu przewozowego wystawionego za granicą a względnie w krajach korony węgierskiej, w Bośni lub Hercegowinie.

§. 26.

Sprzedż blankietów na oznajmienia statystyczne piśmienne (ceduły na oznajmienia statystyczne, tudzież znaczków urzędowych do uiszczenia opłaty statystycznej poruczy c. k. Ministerstwo handlu wszystkim c. k. komorom (delegacyom) a w miarę udowodnionej potrzeby także oddziałom straży skarbowej i innym sprzedawcom.

Urzędowe znaczki opłaty sprzedawane będą w powyższych miejscach sprzedaży po cenie, która na nich jest oznaczona.

Blankiety na ceduły do oznajmień statystycznych nakładem urzędowym wydane i opatrzone znakiem wodnym H. St. italicami 39 mm wysokimi, tudzież zarejestrowanym znaczkiem odnośnej papieri, dostać można w rzeczonych miejscach sprzedaży pojedynczo lub w większej ilości po cenie 1/2 centa za sztukę.

Oprócz blankietów urzędownie wydanych nie wolno żadnych innych używać do wygotowania oznajmień statystycznych, przeto blankiety wydane przez drukarnie prywatne są od używania wyłączone.

Z wyjątkiem zapisku w rubryce, która w każdym razie ręcznie wypełniona być musi a tycającego się ilości towarów i podpisu osoby oznajmującej wszystkie inne szczegóły mogą być w cedułach oznajmienia statystycznego wydrukowane, litografowane lub

w jakikółwiek inny sposób chemiczny lub mechaniczny uskutecznione, byle zapiski były wyraźne i trwałe.

Gdy się czyni oznajmienie piśmienne, opłatę statystyczną uiszczają strony przyklepieniem potrzebnej ilości znaczków w cedułach oznajmienia w miejscu na to przeznaczonem a według okoliczności także na odwrotnej stronie, przed oddaniem tychże ceduł; gdy się zaś czyni oznajmienie ustnie, znaczki, które strony obowiązane są przynieść, przyklepiają komory, lub organa straży skarbowej w regestrach do celniczego zaciągania towarów lub przedmiotów a odnośnego przypadku przepisanych i używać się mających a to obok miejsca, w którym są zaciągnięte.

Przekłówanie znaczków opłaty małemi głoskami lub innemi znakami lub wyciskanie na nich głosek wypukłych lub znaków zapomocą pieczęci dla oznaczenia właściciela, jest dozwolone, o ile to nie służy do zastonięcia oznak użycia znaczka.

Znaczki, których przekłócie lub oznaczenie wypukłemi głoskami czyni takie zastonięcie możebnem, tudzież znaczki bez białego brzegu ząbkowanego, uszkodzone i które były już przyklepione, są nieważne i nie wolno używać ich do składania opłaty.

Zepsute znaczki opłaty i zepsute blankiety na oznajmienia nie będą wymieniane.

Sprzedż i używanie posiadanego zapasu znaczków opłaty statystycznej i ceduł oznajmienia, które dotąd były w użyciu, także ceduł z wydrukowanym znaczkiem opłaty nie są już, począwszy od 1. stycznia 1894, dozwolone, ponieważ od tego dnia stają się nieważne.

Od 1. stycznia aż do ostatniego czerwca 1894 mogą strony zakupione a nie użyte stare znaczki opłaty tudzież ceduły oznajmienia z wydrukowanym znaczkiem opłaty wymieniać za nowe znaczki opłaty tej samej wartości imiennej w magazynach urzędowych (komorach, delegacyach, u oddziałów straży skarbowej), atoli także przed dniem 1. stycznia 1894 wymiana taka, jakoteż sprzedaż nowych znaczków opłaty jest dozwolona.

Po upływie powyższego terminu wymiana taka nie będzie miała miejsca.

Wymiana starych blankietów na ceduły oznajmienia (z wydrukowanym znaczkiem opłaty lub bez znaczka takiego) za nowe blankiety nie jest dozwolona.

Uiszczenie opłaty statystycznej własnymi znaczkami.

Przekłówanie itp. znaczków.

Znaczki i blankiety zepsute nie będą wymieniane.

Nieważność znaczków i ceduł oznajmienia dotychczas używanych.

Termin wymiany starych znaczków i ceduł oznajmienia.

Sprzedż ceduł na oznajmienia statystyczne i znaczków opłaty.

Wyłączenie od używania blankietów wyrobionych w drukarniach prywatnych.

O ile przepisane jest ręczne wypełnianie ceduł oznajmienia.

§. 27.

Znaczkę urzędową opłaty statystycznej są czworokątne, z brzegami czarnymi wyzębionymi, płasko wydrukowane i przedstawiają orła dwugłowego cesarskiego czarnej barwy z napisem: „C. k. opłata statystyczna“ i oznaczeniem kwoty wartości 2, 5, 10 i 50 centów waluty austriackiej.

Znaczkę 2 centową mają tło zielone, 5 centową ciemno-czerwone, 10 centową ciemno-błękitną a 50 centową jasno-żółtą.

Na przyklejonych znaczkach opłaty statystycznej winny komory wyciskać pieczęć na znak ich użycia.

§. 28.

Komory i organa straży skarbowej obowiązane są zwracać uwagę na wzajemny obrót towarów z zagranicą, niemniej na drogach pobocznych, także pod względem przestrzegania przepisów dotyczących się statystyki handlu zagranicznego a w szczególności oznajmowania i czuwać nad tem, żeby jaka część obrotu z zagranicą nie była uchylana od statystycznego zaciągnięcia i od opłaty statystycznej.

Komory ustanowione na granicy w dworcach kolei i stacjach żeglugi parowej wykonywać będą nadzór nad tem, żeby towary przeznaczone do wywozu nie były wyprowadzane bez oznajmienia statystycznego, najlepiej tym sposobem, że przed odejściem pociągów lub statków za granicę każą sobie pokazywać papiery przewodnie, z przejrzenia których mogą sprawdzić, czy towary, które na komorze granicznej nie były statystycznie do wywozu oznajmione, były już pierwiej oznajmione na komorach w głębi obszaru cłowego.

Organa straży skarbowej tak w głębi kraju (na dworcach, w przystaniach itp.), jakoteż i na granicy mają nadto nadzorować wykonywanie tego postanowienia, według którego zakładom przewozowym publicznym i osobom trudniącym się z zawodu przewożeniem towarów wodą lub lądem tylko wtedy wolno przyjmować do przewozu lub dalej przewozić przesyłki za linią cłową przeznaczone, gdy szczegóły potrzebne do uczynienia dokładnego oznajmienia statystycznego zostaną im podane (§. 6 ustawy i §. 20 rozporządzenia).

§. 29.

Przypadki podlegające karom porządkowym (§. 13 ustawy) stwierdzać będzie komora (delegacja, oddział straży skarbowej) lub urząd pocztowy, gdzie oznajmienie statystyczne ma być uczynione, a to przez spisanie istoty czynu z wyłączeniem okoliczności przypadek karny uzasadniających, jakoteż usprawiedliwienia i wszelkiego innego oświadczenia przez stronę podanego. W wywodzie istoty czynu przytoczyć należy także wyrok przez urząd wydany (uwolnienie od oskarżenia, a względnie karę porządkową a według okoliczności nakazane uiszczenie niezapłaconej należności statystycznej).

Jeżeli wywód istoty czynu spisał oddział straży skarbowej, posłać go należy komorze do wymierzania kar porządkowych upoważnionej (§. 13 ustawy), celem wydania wyroku i zapisania go w wywodzie istoty czynu.

Nie wolno żądać od strony zabezpieczenia na pokrycie nietuiszczonej opłaty statystycznej i spodziewanej kary porządkowej, stronie jednak wolno złożyć dobrowolnie takie zabezpieczenie.

Jeżeli więc strona obwiniona złoży dobrowolnie takie zabezpieczenie, komory (delegacje) a względnie oddziały straży skarbowej obowiązane są zapisać w wywodzie istoty czynu okoliczność, że zabezpieczenie zostało złożone, tudzież wysokość onegoż. Na kwoty, jako zabezpieczenie kar i opłat statystycznych złożone w gotówce, winny komory (delegacje) lub oddziały straży skarbowej, które je odebrały, wydać stronom pokwitowania z przepisanych rejestrów sznurowych na zapłaty w gotówce.

Jeżeli strona (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) gotowa jest zapłacić karę porządkową przez komorę wymierzoną łącznie z opłatą statystyczną, jeżeli orzeczono, że nie została zapłacona (§. 13 ustawy) i uznając prawdziwość spisanej istoty czynu, zrzeka się wszelkiego dalszego uwiadomienia, jakoteż wszelkiego dalszego postępowania i środków prawnych, winna w wywodzie istoty czynu podpisać odpowiednie oświadczenie i kwotę kary tudzież opłaty statystycznej, co do której orzeczono, że nie została zapłacona, złożyć natychmiast za kwitem urzędowym.

Gdy osoba wezwana do stawienia się w celu spisania istoty czynu, pomimo udowodnionego, według przepisów skutecznego doręczenia wezwania, nie stanie w urzędzie i nieobecności swojej dostatecznie nie usprawiedliwi, natenczas, jeżeli istota czynu karygodnego jest jasna, postępowanie karne może odbyć się także bez przesłuchania strony obwinionej i wyrok może być wydany w jej nieobecności. W przypadkach takich potwierdzić należy w wywodzie istoty czynu, że zachodzą

Spisanie istoty czynu w przypadkach karze porządkowej podlegających.

Zabezpieczenia.

Zapłacenie natychmiastowe kary porządkowej.

Postępowanie karne zaoecne.

Opisanie znaczków.

Wyciskanie pieczęci na znaczkach.

Nadzór komor i organów straży skarbowej nad przestrzeganiem przepisów handlowo-statystycznych.

wszystkie powyższe warunki potrzebne do wydania wyroku zaocznego.

Przypadki wygotowania nakazów płatniczych (rezolucyj).

Jeżeli strona pomimo wezwania nie stanie i w myśl postanowień powyższego ustępu bez poprzedniego przesłuchania lub na podstawie wyводу istoty rzeczy spisane przez oddział straży skarbowej, komora (delegacya) skaże ją zaocznie na karę porządkową a według okoliczności także na uiszczenie nieopłaconej należitości, albo jeżeli strona obecna przy wydaniu wyroku, uważa się za uciążoną wyrokiem karnym, Urząd winien wygotować piśmienny nakaz zapłacenia kary (rezolucyą) i doręczyć stronie za potwierdzeniem odbioru. W nakazie płatniczym (rezolucyi) określić należy dokładnie postępek karygodny z krótkim wyłuszczeniem stanu rzeczy i zasad dowodowych i nakazać stronie, żeby wymierzona karę porządkową (tudzież nieuiszczoną opłatę statystyczną) zapłaciła jak tylko nakaz płatniczy stanie się prawomocnym, w przeciwnym bowiem razie suma wymieniona byłaby ściągnięta drogą egzekucyi administracyjnej. Jeżeli strona złożyła zabezpieczenie, w nakazie płatniczym (rezolucyi) należy wyrazić, że takowe będzie użyte na pokrycie wymierzonej kary pieniężnej i stronie z zagrożeniem egzekucyą polecić, żeby zapłaciła tylko część kary przewyższającą zabezpieczenie, gdy zaś odwrotny zachodzi stosunek, wezwać ją, żeby nadwyżkę złożonego zabezpieczenia odebrała w urzędzie za kwitem w przeciągu roku, w razie bowiem przeciwnym takowa przepadłaby na rzecz funduszu na pokrycie kosztów statystyki handlowej urzędowej i zostałaby ściągnięta. W nakazie płatniczym (rezolucyi) należy stronom wyraźnie oświadczyć, że wolno im w przeciągu dni trzydziestu założyć rekurs, który wnieść trzeba do urzędu orzekającego, wystosowany zaś być powinien do c. k. Ministerstwa handlu (St. h.).

Doręczenie wezwań lub nakazów płatniczych (rezolucyj).

Co do doręczania stronom wezwań lub nakazów płatniczych (rezolucyj) w razie, gdyby ich odbioru odmówiono lub takowy w jakikolwiek inny sposób udaremniono, stosować należy odnośne przepisy, dotyczące się urzędów cłowych i pocztowych.

Ściąganie kar porządkowych drogą egzekucyi i postępowanie względem cudzoziemców.

Wymierzone kary porządkowe, jakoteż nieuiszczone opłaty statystyczne, jeżeli strona odmówi zapłacenia, ściągają się porządkiem administracyjnym drogą egzekucyi. Postępowanie karne z powodu wykroczeń przeciwko przepisom, dotyczącym statystyki handlu zagranicznego, popełnionych przez osoby zamieszkałe lub przebywające za granicą, a więc także doręczanie im pozwów i nakazów płatniczych może nastąpić tylko w razie ich przydybania w krajach tutejszych; ściąganie zaś egzekucyjne kar porządkowych lub nie uiszczonych opłat statystycznych od takich osób może nastąpić także w tym

razie, jeżeli osoby te posiadają w krajach tutejszych majątek, na którym można egzekucyą prowadzić, wszystko to jednak tylko o tyle, o ile nie upłynął jeszcze roczny termin przedawnienia (§. 13 ustawy).

Termin przedawnienia przypadku podlegającego karze porządkowej, zaczyna się z dniem popełnienia wykroczenia a bieg jego przerywają kroki urzędowego dochodzenia; termin przedawnienia kary porządkowej prawomocnie wymierzonej, poczyna się od dnia wydania a względnie doręczenia wyroku karnego (nakazu płatniczego, rezolucyi) a biegu tego ostatniego terminu nie przerywają kroki egzekucyjne.

W stosunkach z temi państwami, z którymi kartel cłowy został zawarty, postanowienia w nim przewidziane co do wzajemnego wspierania się w celu zapobiegania wykroczeniom przeciw przepisom cłowym, ich odkrywania, ścigania i karania stosowane być mają także do wykroczeń przeciwko przepisom, dotyczącym się statystyki handlu zagranicznego, o ile takie rozciągnięcie kartelu cłowego zostało wyraźnie umówione.

Na kwoty w duchu niniejszego rozporządzenia zapłacone lub egzekucyjnie ściągnięte (kary, uzupełnienia kar i opłat statystycznych) mają komory (delegacye) wydawać stronom kwity z przepisanych regestrów sznurowych na sumy gotówką wniesione.

§. 30.

Przeciwko nakazom płatniczym (rezolucyom) a mianowicie tak przeciw wymierzonym karom porządkowym jak i przeciw nakazanemu uiszczeniu niezapłaconych należitości statystycznych mogą strony (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) w terminie trzydziestodniowym podać w urzędzie, który wydał nakaz płatniczy (rezolucyą), rekurs do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.), które orzeka w drugiej i ostatniej instancji. Termin ten zaczyna się liczyć od dnia następującego po doręczeniu nakazu płatniczego (rezolucyi) a dni biegu poczty nie wliczają się w niego w takim razie, jeżeli rekurs oddany został na pocztę za urzędowym potwierdzeniem odbioru (rewersem podawczym, receptem itp.). Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto powszechne, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Termin przedawnienia i przerwa onegoż.

Rozciągnięcie karteli cłowych na wykroczenia przeciwko przepisom handlowo-statystycznym.

Kwity na zapłacone kary pieniężne itp.

Rekursy przeciwko nakazom płatniczym (rezolucyom).

C. k. Ministerstwo handlu (Departament statystyczny St. h.), może też kary porządkowe zmniejszyć lub całkiem darować.

§ 31.

W tych przypadkach, w których ustawa karna powszechna lub ustawa defraudacyjno-karna, albo obie te ustawy, znajdują zastosowanie (§. 12 ustawy), wykroczenia przeciwko przepisom, tyczącym się statystyki handlu zagranicznego (§. 13 ustawy), w zbiegu z tamtymi będące, karane będą bez względu na inne postępowanie karne.

§. 32.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Od tego dnia uchylają się wszelkie na zasadzie dotychczasowych przepisów w poszczególnych przypadkach czynione ułatwienia i wydane zarządzenia, o ileby z postanowieniami niniejszego rozporządzenia zostawały w sprzeczności.

Co się tyczy towarów wywozowych, które zakład przewozowy publiczny jeszcze przed rozpoczęciem się 1894 roku objął do przewiezienia za linią cłową, dozwalać należy wyprowadzenia takowych także na podstawie dotychczasowych przepisów o oznajmowaniu statystycznym i na podstawie dotychczasowych ceduł oznajmienia, o ile towary takie poddane będą deklaracji a względnie ekspedycyi celniczej nie później jak dnia 31. stycznia 1894.

Kiedy rozporządzenie zaczyna obowiązywać.

Postanowienie przejściowe.

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

Zbieg wykroczeń handlowo-statystycznych z innymi czynami karygodnymi.

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia	Ilość, rodzaj i ozna- czenie bel, a wzglę- dnie ilość i rodzaj wozów itp., na któ- rych towary nasypa- ny lub w ogóle nie opakowany nadszedł na komorę	Ilość				Kraj pochodzenia	Stopa cła	Rodzaj rejestru i numer ekspedycyi
			Waga		Sztuk	Pojemność w tonach			
			kilogramów	ra- mów	Oznaczenie czy brutto (bez opako- wania) czy netto			(Tego nie wypełnia strona)	
1	2	3	4		5	6	7	8	9
233	Ser twardy w formie kamieni młyńskich ważących po 50 kilogramów lub więcej na mocy traktatu	2 kubły M. 1/2	4	0	9 ¹⁰⁰	netto	Szwajcarya	5 zł.	E. R. 4.872
233	Wszelkie inne sery, na mocy traktatu	1 paka M. 3	3	7 ⁵⁰⁰				10 zł.	
251	Mleko zgęszczone, na mocy traktatu	20 pak F. M. 10/29	6	4	0			20 zł.	
251	Mleko zgęszczone, na mocy traktatu	1 paka F. M. 30	1	6 ⁵⁰⁰				20 zł.	
245	Wyciągi mięsne stałe, na mocy traktatu				8 ³⁰⁰			30 zł.	

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Wiedeń, 1. maja 1894.

**Oznajmienie statystyczne
do przywozu w wolnym obrocie
ładem lub rzekami.**

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

11. Podpis oznajmującego:
(Podpisać ręcznie.)

N. N.

Objaśnienie do wypełniania ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Miejsce do przyklepienia znaczków opłaty statystycznej
(według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).1) 5 c., 2) np. przybyło naładowane na 3 wozach itp.) 15 c., 3) 5 c.
razem 25 c.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4, 5 i 6.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszymi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach; wagę oznajmić należy według postanowień taryfy cłowej w postępowaniu cłowym obowiązujących, albo brutto, albo netto (według rzeczywistego odważenia, lub według obliczenia przez strącenie tary) i według tego w rubryce 5 dopisać brutto lub netto. — Jeżeli towary, których waga według powyższego przepisu podana być ma brutto, są nieopakowane, w rubryce 5 dopisać należy wyraz „nieopakowane”.

Jeżeli w pewnej beli znajdują się towary należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów i brutto oznajmiać się mające, w takim razie towar znajdujący się w największej ilości oznajmiać należy brutto, inne zaś towary netto.

Do rubryki 7.

Jako kraj pochodzenia oznajmić należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej nie wiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeliby strona oznajmująca nie mogła i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Dla towarów rzeczywiście z Austrii i Węgier pierwotkowo pochodzących (powracających) oznajmiać należy Austrią i Węgry jako kraj pochodzenia.

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia a jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysłania.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się pochodzeniem, nie wolno oznajmiać

w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju pochodzenia użyć należy osobnej przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, podziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej, atoli strona winna dopisać uwagę, że towary te należą do jednej deklaracji podstawowej (jednego listu przewozowego).

Do tekstu 11.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania cduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia, nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wprowadzenia nadejdą na komorę naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego i przeznaczone są dla jednego odbiorcy), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do wywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie: bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp. na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany znajdował się podczas czynności urzędowej	I l o ś ć				Kraj przeznaczenia	Rodzaj rejestru i numer ekspedycji. (Tego nie wypełnia strona)
			W a g a			Sztuk		
			kilogramów	gramów	oznaczenie czy brutto (bez opakowania) czy netto	pojemność w tonach		
1	2	3	4	5	6	7	8	
1097	Pachnidła	3 paki M. N. 418/20 ¹⁾		1 8 0	brutto		Rumunia	N. R. 866
1097	Esencje alkoholyczne, aromatyczne			1 5	netto			

9. Miejsce i data wygotowania cedyły oznajmienia:

Wiedeń, 10. stycznia 1894.

**Oznajmienie statystyczne
do wywozu w wolnym obrocie
ładem lub rzekami.**

L. S.

10. Podpis oznajmującego:
(Podpisać ręcznie.)

Dla Wilhelma Meyera

Aleksander Fischer.

Pieczeń urzędowa komory.

Objaśnienie do wypełnienia cedyły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Miejsce do przyklepienia znaczków opłaty statystycznej
(według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).¹⁾ 5 e.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4, 5 i 6.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszymi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach; wagę oznajmić należy zawsze brutto, z tym jedynym wyjątkiem, że wywożąc cukier i gorzalkę za bonifikacją wywozową (za zwrotem podatku) podawać należy zawsze wagę netto. Jeżeli towary, których waga według powyższego przepisu podana być ma brutto, są nieopakowane, w rubryce 5 dopisać należy wyraz „nieopakowane“.

Jeżeli w pewnej beli znajdują się towary należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów i brutto oznajmiać się mające, w takim razie towar znajdujący się w największej ilości oznajmiać należy brutto, inne zaś towary netto.

Do rubryki 7.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumpcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel posyłki. Jeżeli w tym ostatnim przypadku obowiązany do uczynienia oznajmienia dowie się później, który kraj jest właściwie krajem konsumpcyjnym, winien uczynić o tem oznajmienie dodatkowe bezpłatne, które można podać do którejkolwiek c. k. komory lub wprost do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.), a które zawierać ma szczegóły potrzebne do poznania tożsamości z posyłką wprzód oznajmioną.

Do tego celu można dostawać na komorach bezpłatnie blankietów i kopert uwalniających od portoryum. Zresztą takie oznajmienia dodatkowe przesyłane pocztą są w ogóle uwolnione od portoryum, jeżeli koperta jest opatrzona dopiskiem „na wezwanie urzędowe“ a posyłka, która rozumie się nie powinna nie innego zawierać, zaadresowana jest do c. k. komory lub do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy rzeczywisty kraj konsumpcji i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysyłki. W tym szczególnie przypadku cięży na oznajmującym wzmiankowany powyżej obowiązek oznajmienia dodatkowo właściwego kraju konsumpcji.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się przeznaczeniem, nie wolno oznajmiać w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju przeznaczenia użyć należy osobnej

przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, podziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej.

Jeżeli towary, które oznajmiono już statystycznie do wywozu, pozostają w kraju w skutek zmiany przeznaczenia a zakłady przewozowe publiczne mogą wydać je stronom bez interwencji komory, strony winny z doniesieniem zakładowi przewozowemu o odnośnem odmiennem zarządzeniu, w każdym jednak razie przed cofnięciem takich towarów, podać zakładom przewozowym oświadczenie pisemne, przez siebie podpisane, prostujące pierwotne oznajmienie statystyczne a do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.) postać się mające, które, jeżeli się nie dołącza zupełnego odpisu pierwotnej ceduły oznajmienia, zawierać ma w każdym razie ilość, rodzaj i oznaczenie bel (wozów itp.), rodzaj i ilość towarów lub przedmiotów w nich zawartych, tudzież komorę, na której złożonoj pierwotnie oznajmienie statystyczne i datę tego pierwotnego oznajmienia, i nakoniec nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem statystycznym poprzednio uczynionem a prostującym je oświadczeniem.

Do tekstu 10.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduły oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia, nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wywozu znalezione będą podczas ekspedycji wywozowej naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego i wysłane są przez tę samą osobę), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3 i 4.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 5 i 6.

Jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej niewiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeli strona oznajmująca nie mogłaby i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel posyłki.

Wolne obszary Tryestu i Rijeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia i przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia lub rzeczywisty kraj konsumpcji i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysyłki.

Tej ceduły oznajmienia używać należy w taki sposób, że w każdej jej przedziałce poprzecznej oznajmiać należy tylko towary i przedmioty należące do tego samego numeru statystycznego spisu towarów do przewozu, z tego samego kraju pochodzące i do tego samego kraju przeznaczone; obojętną zaś jest rzeczą, czy towary te i przedmioty zapakowane są w jednej czy w więcej belach lub są nieopakowane. Do takiego oddzielnego wykazywania można też w razie potrzeby podzielić przedziałki poprzeczne. Jeżeli towary, które oznajmiono

już statystycznie do przewozu, pozostają w kraju w skutek zmiany przeznaczenia a zakłady przewozowe publiczne mogą wydać je stronom bez interwencji komory, strony winny z doniesieniem zakładowi przewozowemu o odnośnem odmiennem zarządzeniu, w każdym jednak razie przed cofnięciem takich towarów, podać zakładom przewozowym oświadczenie piśmienne, przez siebie podpisane, prostujące pierwotne oznajmienie statystyczne, do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.) posłać się mające, które, jeżeli się nie dołącza zupełnego odpisu pierwotnej ceduły oznajmienia, zawierać ma w każdym razie ilość, rodzaj i oznaczenie bel (wozów itp.), rodzaj i ilość towarów lub przedmiotów w nich zawartych, tudzież komorę, na której złożono pierwotnie oznajmienie statystyczne i datę tego pierwotnego oznajmienia, nakoniec nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem statystycznym poprzednio uczynionem a prostującym je oświadczeniem.

Tych towarów przewozowych, które lądem lub rzekami są wprowadzane i wyprowadzane, nie wolno oznajmiać w tej samej cedule razem z temi, które są wprowadzane lub wyprowadzane morzem przez porty austriackie lub węgierskie.

Do tekstu 12.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowywania ceduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do przywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany nadszedł na komorę	Ilość				Kraj pochodzenia	Stoпа cła (tego nie wypełnia strona	Rodzaj rejestru i numer ekspedycy
			W a g a		Sztuk poje- mność w tonach	oznaczenie czy brutto (bez opako- wania), czy netto			
			kilogramów	gra- mów					
1	2	3	4		5	6	7	8	9
22	Daktyle	na mocy traktatu	1 paka L. 6435 ¹⁾		5	netto	Włochy	12 zł.	E. R. 512
17	Figi, suszone	na mocy traktatu	2 8		8	brutto	.	1 zł.	
22	Daktyle	na mocy traktatu	1 paka L. 6436 ²⁾		1 8	netto	.	12 zł.	
17	Figi, suszone	na mocy traktatu	1 5		5	brutto	.	1 zł.	
22	Daktyle	na mocy traktatu	1 paka L. 6437 ³⁾		3 0,150	netto	.	12 zł.	

10. Wprowadzono przez komorę w Tryeście

11. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Tryest, 2. stycznia 1894.

12. Podpis oznajmującego:

N. N.

(Podpisać ręcznie.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Oznajmienie statystyczne do przywozu w wolnym obrocie morzem przez porty austriackie lub węgierskie.

L. S.

Pięczęć urzędowa komory.

Miejsce do przyklepienia znaczków opłaty statystycznej
(według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).

1) 5 c., 2) 5 c., 3) 5 c., razem 15 c.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itp. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4, 5 i 6.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach; wagę oznajmić należy według postanowień taryfy cłowej w postępowaniu cłowym obowiązujących, albo brutto, albo netto (według rzeczywistego odważenia, lub według obliczenia przez strącenie tary) i według tego w rubryce 5 dopisać brutto lub netto. — Jeżeli towary, których waga według powyższego przepisu podana być ma brutto, są nieopakowane, w rubryce 5 dopisać należy wyraz „nieopakowane“.

Jeżeli w pewnej beli znajdują się towary należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów i brutto oznajmiać się mające, w takim razie towar znajdujący się w największej ilości oznajmiać należy brutto, inne zaś towary netto.

Do rubryki 7.

Jako kraj pochodzenia oznajmiać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej nie wiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeliby strona oznajmująca nie mogła i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Dla towarów rzeczywiście z Austrii i Węgier pierwotnie pochodzących (powracających) oznajmiać należy Austrią i Węgry jako kraj pochodzenia.

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia a jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysłania.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się pochodzeniem, nie wolno oznajmiać

w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju pochodzenia użyć należy osobnej przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, podziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej, atoli strona winna dopisać uwagę, że towary te należą do jednej deklaracji podstawowej (jednego listu przewozowego).

Do tekstu 12.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia, nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wprowadzenia nadejdą na komorę naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego i przeznaczone są dla jednego odbiorcy), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmieniu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do wywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany znajdował się podczas czynności urzędowej	Ilość				Kraj przeznaczenia	Rodzaj rejestru i numer ekspedycji. (Tego nie wypełnia strona)		
			Waga		Sztuk	oznaczenie czy brutto (bez opakowania) czy netto				
			kilogramów	gramów					pojemność w tonach	
1	2	3	4	5	6	7	8			
210	Drzewo do wyrobów europejskie surowe, miękkie (krągłaki)	4 wagony ¹⁾	4	0	0	0	0	nieopakowane	Włochy	N. R.
210	Drzewo do wyrobów europejskie surowe, miękkie (krągłaki)	1 wagon ²⁾	5	0	0	0	0			
217	Towary pilarskie (z wyłączeniem fornirów) miękkie		3	0	0	0	0			
217	Towary pilarskie (z wyłączeniem fornirów) miękkie	1 wagon ³⁾	1	0	0	0	0			
212	Drzewo do wyrobów europejskie, ociosane, miękkie	1 wagon ⁴⁾	1	0	0	0	0			

9. Wyprowadzono przez komorę w..... Polju

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Lublana, 10. stycznia 1894.

11. Podpis oznajmującego:..... N. N.

(Podpisać ręcznie.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Oznajmienie statystyczne do wywozu w wolnym obrocie morzem przez porty austriackie lub węgierskie.

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

Miejsce do przyklepiania znaczków opłaty statystycznej
(według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).¹⁾ 20 c., ²⁾ 10 c., ³⁾ 5 c., ⁴⁾ 5 c., razem 40 c.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tej przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4, 5 i 6.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach; wagę oznajmić należy zawsze brutto, z tym jedynym wyjątkiem, że wywożąc cukier i gorzalkę za bonifikacją wywozową (za zwrotem podatku) podawać należy zawsze wagę netto. Jeżeli towary, których waga według powyższego przepisu podana być ma brutto, są nieopakowane, w rubryce 5 dopisać należy wyraz „nieopakowane“.

Jeżeli w pewnej beli znajdują się towary należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów i brutto oznajmiać się mające, w takim razie towar znajdujący się w największej ilości oznajmiać należy brutto, inne zaś towary netto.

Do rubryki 7.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumpcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel pošyłki. Jeżeli w tym ostatnim przypadku obowiązany do uczynienia oznajmienia dowie się później, który kraj jest właściwie krajem konsumpcyjnym, winien uczynić o tem oznajmienie dodatkowe bezpłatne, które można podać do którejkolwiek c. k. komory lub wprost do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.), a które zawierać ma szczegóły potrzebne do poznania tożsamości z pošyłką wprzód oznajmioną. Do tego celu można dostawać na komorach bezpłatnie blankietów i kopert uwalniających od portoryum. Zresztą takie oznajmienia dodatkowe przesyłane pocztą są w ogóle uwolnione od portoryum, jeżeli koperta jest opatrzona dopiskiem „na wezwanie urzędowe“ a pošyłka, która rozumie się nie powinna nic innego zawierać, zaadresowana jest do c. k. komory lub do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można wtedy oznajmiać jako kraje przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy rzeczywisty kraj konsumpcyjny i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysyłki. W tym szczególnie przypadku ciąży na oznajmującym wzmiankowany powyżej obowiązek oznajmienia dodatkowo właściwego kraju konsumpcyjnego.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się przeznaczeniem, nie wolno oznajmiać w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju przeznaczenia użyć należy osobnej przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, podziału prze-

działek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa hynajmniej na wysokość opłaty statystycznej.

Jeżeli towary, które oznajmiono już statystycznie do wywozu, pozostają w kraju w skutek zmiany przeznaczenia a zakłady przewozowe publiczne mogą wydać je stronom bez interwencji komory, strony winny z doniesieniem zakładowi przewozowemu o odnośnym odmiennym zarządzeniu, w każdym jednak razie przed cofnięciem takich towarów, podać zakładom przewozowym oświadczenie piśmienne, przez siebie podpisane, prostujące pierwotne oznajmienie statystyczne a do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.) posłać się mające, jeżeli się nie dołącza zupełnego odpisu pierwotnej ceduły oznajmienia, zawierać ma w każdym razie ilość, rodzaj i oznaczenie bel (wozów itp.), rodzaj i ilość towarów lub przedmiotów w nich zawartych, tudzież komorę, na której złożono pierwotnie oznajmienie statystyczne i datę tego pierwotnego oznajmienia, nakoniec nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem statystycznym poprzednio uczynionem a prostującym je oświadczeniem.

Do tekstu 11.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduły oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia, nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji słowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wywozu znalezione będą podczas ekspedycji wywozowej naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej pošyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji słowej lub jednego dokumentu przewozowego i wysłane są przez tę samą osobę), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3 i 4.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 5 i 6.

Jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej nie wiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł, a jeżeli strona oznajmująca nie mogłaby i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel posyłki.

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia i przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia lub rzeczywisty kraj konsumpcji i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysyłki.

Tej ceduły oznajmienia używać należy w taki sposób, że w każdej jej przedziałce poprzecznej oznajmiać należy tylko towary i przedmioty należące do tego samego numeru statystycznego spisu towarów do przewozu, z tego samego kraju pochodzące i do tego samego kraju przeznaczone; obojętną zaś jest rzeczą, czy towary te i przedmioty zapakowane są w jednej czy w więcej belach lub są nieopakowane. Do takiego oddzielnego wykazywania można też w razie potrzeby podzielić przedziałki poprzeczne. Jeżeli towary, które oznajmiono już statystycznie do przewozu, pozostają w kraju w skutek zmiany przeznaczenia a zakłady przewozowe publiczne mogą wydać je stronom bez interwencji komory, strony winny z doniesieniem zakładowi przewozowemu o odnośnem odmiennem zarządzeniu, w każdym jednak razie przed cofnięciem takich towarów, podać zakładom przewozowym oświadczenie piśmienne,

ne, przez siebie podpisane, prostujące pierwotne oznajmienie statystyczne a do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.) posłać się mające, które, jeżeli się nie dołącza zupełnego odpisu pierwotnej ceduły oznajmienia, zawierać ma w każdym razie ilość, rodzaj i oznaczenie bel (wozów), rodzaj i ilość towarów lub przedmiotów w nich zawartych, tudzież komorę, na której złożono pierwotnie oznajmienie statystyczne i datę tego pierwotnego oznajmienia, nakoniec nazwisko pierwotnego oznajmiciela, ażeby można było poznać związek między oznajmieniem statystycznym poprzednio uczynionem a prostującym je oświadczeniem.

Tych towarów przewozowych, które lądem lub rzekami są wprowadzane i wyprawdane, nie wolno oznajmiać w tej samej cedule razem z temi, które są wprowadzane lub wyprawdane morzem przez porty austriackie lub węgierskie.

Do tekstu 11.

Strona ma podać jakim sposobem transportu towar został wprowadzony i wyprowadzony; uczynić to należy przez wyraźne przekreślenie nie właściwej części tego tekstu.

Jeżeli towary wprowadzono lub wyprowadzono a względnie wprowadzono i wyprowadzono morzem, podać należy także komorę wchodową lub wychodną nad morzem, według okoliczności obie.

Do tekstu 13.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowywania cduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośnie oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4 i 5.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszymi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 6.

W obrocie mającym na celu uszlachetnienie, należy to uszlachetnienie podać tak dokładnie, ażeby co do jego rodzaju lub rodzajów nie mogła powstać żadna wątpliwość. Zawsze więc trzeba oznaczyć, jakiemu postępowaniu towary mają być poddane.

Jako „powód w ogóle postępowania zapiskowego“ podać należy rodzaj obrotu i okoliczności uzasadniające postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonów pożyczonych, próbek komisantów podróżujących, przedmiotów wystawowych itp.).

Do rubryki 7.

Jako kraj pochodzenia oznajmić należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi. Jeżeli kraj ten jest stronie oznajmującej nie wiadomy, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł, a jeżeliby strona oznajmująca nie mogła i tego ostatniego kraju podać, ów kraj, z którego towar lub przedmiot został wysłany w celu wprowadzenia do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje pochodzenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy pierwotny kraj pochodzenia a jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysłania.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się pochodzeniem, nie wolno oznajmiać

w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju pochodzenia użyć należy osobne przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, podziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej, atoli strona winna dopisać uwagę, że towary te należą do jednej deklaracji podstawowej (jednego listu przewozowego).

Do tekstu 11.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

■ Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia nie dotyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wprowadzenia nadejdą na komorę naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego i przeznaczone są dla jednego odbiorcy), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienie szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do przj. wozu	Ilość, rodzaj i ozna- czenie bel, a wzgłęd- nie ilość i rodzaj wozów itp., na któ- rych towar nasypany lub w ogóle nieopa- kowany nadszedł na komorę	I l o ś ć			Rodzaj uszlache- tnienia lub na- prawy, której towary mają być poddane, a wzgłęd- nie powód w ogóle postępo- wania zapiskowego	Kraj pochodzenia	Rodzaj rejestru (numer sk- padyty. (Tęgo nie wypeł- nia strona)
			Waga netto		Sztuk po- jemność w tonach			
			kilogramów	gra- mów				
1	2	3	4	5	6	7	8	
419	Przędza bawełniana, trzy lub więcej razy skręcona, barwiona	1 paka C. M. 23 ¹⁾	6	4 500		Do wyhaftowania	Szwajcarya	Zap. R. P. 42
442	Tiul bawełniany		1	3 600				
444	Towary bawełniane w połączeniu z nitkami metalowymi		2	5 400				
419	Przędza bawełniana, trzy lub więcej razy skręcona, barwiona	1 paka C. M. 24 ²⁾	5	6 500				
442	Tiul bawełniany		2	2				

9. Sposób transportu } wprowadzono } lądem lub rzekami
 } } ~~możem przez komorę w~~
 (To, co nie właściwe ma strona przekreślić.)

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Feldkirch, 10. marca 1894.

11. Podpis oznajmującego: N. N.
 (Podpisać ręcznie.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Oznajmienie statystyczne do przewozu w obrocie zapiskowym.

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

Miejsce do przyklepiania znaczków opłaty statystycznej
 (według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).

1) 5 c. 2) 5 c., razem 10 c.

Duplikat.

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do przywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie bel, a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany nadszedł na komorę	Ilość		Rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towary mają być poddane a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego	Kraj pochodzenia	Kodex rejestru i numer akty-pedycji. (Tęgo nie wypełnia strona)	
			Waga netto					Sztuk
			kilogramów	gramów				
1	2	3	4	5	6	7	8	
419	Przędza bawełniana, trzy lub więcej razy skręcona, barwiona	1 paka C. M. 23	6	4500	Do haftowania	Szwajcarya	Zap. R. P. 42	
442	Tiul bawełniany	.	1	3600	.	.	.	
444	Towary bawełniane w połączeniu z nitkami metalowymi	.	12	5400	.	.	.	
419	Przędza bawełniana, trzy lub więcej razy skręcona, barwiona	1 paka C. M. 24	5	4500	.	.	.	
442	Tiul bawełniany	.	2	2	.	.	.	

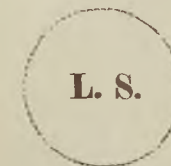
9. Sposób }
trans- } wprowadzono {
portu: } ładem lub rzekami
{ morzem przez komorę w
(To, co niewłaściwe ma strona przekreślić.)

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Feldkirch, 10. marca 1894.

11. Podpis oznajmującego: N. N.
(Podpisać ręcznie.)

Oznajmienie statystyczne
do przywozu w obrocie zapiskowym.

Pieczczę urzędowa komory.

Duplikat wypełnić ma strona całkiem w taki sam sposób jak dołączoną cedułą oznajmienia.

Kulo dozwolone: %

Wyczerpano

Oclono: Kilogramów Gramów (rodzaj towaru):

..
..
..
..

(To, co niewłaściwe winien urząd przekreślić i nadto w razie oclenia podać ilość i rodzaj towaru.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośnie oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4 i 5.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 6.

W obrocie mającym na celu uszlachetnienie, należy to uszlachetnienie podać tak dokładnie, ażeby co do jego rodzaju lub rodzajów nie mogła powstać żadna wątpliwość. Zawsze więc trzeba oznaczyć jakiemu postępowaniu towary mają być poddane.

Jako „powód w ogóle postępowania zapiskowego“ podać należy rodzaj obrotu i okoliczności uzasadniające postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonów pożyczonych, próbek komisantów podróżujących, przedmiotów wystawowych itp.).

Do rubryki 7.

Dla wywozu w obrocie zapiskowym podawać należy jako kraj przeznaczenia ten kraj, w którym nastąpić ma uszlachetnienie, naprawa, konsumpcja (sprzedaż) towaru na niepewną sprzedaż wysłanego, użycie wagonów pożyczonych lub próbek, wystawa itp.

Wolne obszary Tryestu i Rijeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy kraj w którym uszlachetnienie, naprawa itp. ma nastąpić a jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem

wysyłki. W tym szczególnie przypadku cięży na oznajmującym przepisany w §. 15 rozporządzenia obowiązek oznajmienia dodatkowo właściwego kraju przeznaczenia.

Do tekstu 11.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wywozu znalezione będą podczas ekspedycji wywozowej naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należące do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego i wysłane są przez tę samą osobę), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do wywozu	Ilość, rodzaju i oznaczenie bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany znajdował się podczas czynności urzędowej	I l o ś ć			Rodzaj uszlachetnienia i naprawy, której towary mają być podane a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego	K r a j przeznaczenia	Rodzaj receptur i numer ekspedycji. (Tęgo nie wypełnia strona)
			Waga netto		Sztuk Po- jemność w tonach			
			kilogramów	gramów				
1	2	3	4	5	6	7	8	
836	Głowy machinek do szycia	10 pak N. 1/10 1)	4	3	3	Sprzedaż uiepwna	Serbia	Zap. R. P. 1020
778	Igły mniej jak 5 cm długości				0 300			

9. Sposób }
trans- } wyprowadzono {
portu: } lądem lub rzekami
{ morzem przez komorę w
(To, co niewłaściwe ma strona przekreślić.)

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Wiedeń, 10. stycznia 1894.

11. Podpis oznajmującego: N. N.
(Podpisać ręcznie.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Oznajmienie statystyczne

do wywozu w obrocie zapiskowym.

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

Miejsce do przyklepienia znaczków opłaty statystycznej
(według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).

1) 50 c.

Duplikat.

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do wywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie bel, a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany znajdował się podczas czynności urzędowej	I l o ś ć			Rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towary mają być poddane a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego	Kraj przeznaczenia	Rodzaj rejestru i numer eksportowy. (Tęgo nie wypełnia strona)
			Waga netto		Sztuk			
			kilogramów	gramów				
1	2	3	4	5	6	7	8	
836	Głowy machinek do szycia	10 pak N. 1/10	4	3	3	Sprzedaz niepewna	Serbia	Zap. R. P. 1020
778	Igły mniej jak 5 cm długości				0,800			

9. Sposób trans-
portu: } wypro-
wadzono } lądem lub rzekami
 } } morzem przez komorę w

(To, co niewłaściwe ma strona przekreślić.)

10. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Wiedeń, 10. stycznia 1894.

11. Podpis oznajmującego: N. N.
(Podpisać ręcznie.)

Oznajmienie statystyczne
do wywozu w obrocie zapiskowym.

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

Duplikat wypełnić ma strona całkiem w taki sam sposób jak dołączoną cedułą oznajmienia.

Kalo dozwolone:%

Wyczerpano
Załatwiono

(To, co niewłaściwe winien urząd przekreślić.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośne oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4 i 5.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszymi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 9.

W obrocie mającym na celu uszlachetnienie, należy to uszlachetnienie podać tak dokładnie, ażeby co do jego rodzaju lub rodzajów nie mogła powstać żadna wątpliwość. Zawsze więc trzeba oznaczyć jakiemu postępowaniu towary mają być poddane.

Jeżeli towary wprowadzone do uszlachetnienia lub naprawy zostają napowrót wyprawione niezmienione, należy także i to uwidocznić wyraźnie w rubryce 9.

Jako „powód w ogóle postępowania zapiskowego“ podać należy rodzaj obrotu i okoliczności uzasadniające postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonów pożyczonych, próbek komisantów podróżujących, przedmiotów wystawowych itp.).

Do rubryki 10.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot jest przeznaczony. Jeżeli kraj konsumpcyjny nie jest oznajmującemu wiadomy, podać należy kraj, w którym leży ostatni, oddawcy znany cel przesyłki. Jeżeli w tym ostatnim przypadku obowiązany do uczynienia oznajmienia dowie się później, który kraj jest właściwie krajem konsumpcyjnym, winien uczynić o tem oznajmienie dodatkowe bezpłatne, które można podać do którejkolwiek c. k. komory lub wprost do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Do tego celu można dostawać na komorach bezpłatnie blankietów i kopert uwalniających od portoryum. Zresztą takie oznajmienia dodatkowe przesyłane pocztą są w ogóle uwolnione od portoryum, jeżeli koperta jest opatrzona dopiskiem „na wezwanie urzędowe“ a przesyłka, która rozumie się nie powinna nic innego zawierać, zaadresowana jest do c. k. komory ub do c. k. Ministerstwa handlu (Departament statystyczny St. h.).

Wolne obszary Tryestu i Rjeki można tylko wtedy oznajmiać jako kraje przeznaczenia, gdy oznajmującemu nie jest wiadomy rzeczywisty kraj konsumpcyjny i jeden z tych wolnych obszarów jest ostatniem oznajmującemu znanem miejscem wysyłki. W tym szczególnie przypadku cięży na oznajmującym wzmiankowany powyżej obowiązek oznajmienia dodatkowo właściwego kraju konsumpcyjnego.

Towarów, należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów lub do tego samego ustępu pewnego numeru, ale różniących się przeznaczeniem, nie wolno oznajmiać w tej samej przedziałce poprzecznej, lecz do każdego kraju przeznaczenia użyć należy osobnej przedziałki poprzecznej a według okoliczności, dla oddzielnego wykazania, poddziału przedziałek poprzecznych. Postanowienie jednak to nie wpływa bynajmniej na wysokość opłaty statystycznej.

Do tekstu 14.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nazwiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduł oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacana od każdej ceduły oznajmienia nie dotyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wywozu znalezione będą podczas ekspedycji wywozowej naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej przesyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej lub jednego dokumentu przewozowego jej miejsce zastępującego i wysłane są przez tę samą osobę), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmieniu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Numer	Nazwa towarów i przedmiotów podług objaśnienia w statystycznym spisie towarów do wywozu	Ilość, rodzaj i oznaczenie bel a względnie ilość i rodzaj wozów itp., na których towar nasypany lub w ogóle nieopakowany nadszedł na komorę	Ilość			Zawarta w towarach napowrót przywiezionych ilość				Numer i rok pozycji rejestru zapiskowego wychodowego, pod którą, tudzież nazwa komory, na której w swoim czasie odbyła się czynność celnicza wychodowa co do materiałów krajowych	Rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towar został poddany a względnie powód w ogóle postępowania zapiskowego	Kra pochodzenia	Rodzaj rejestru i numer aktywności. (Tęgo nie wypełnia strona.)	
			Waga netto		Sztuk	materiałów krajowych		dodatków zagranicznych						
			kilogramów	gramów		kilogramów	gramów	kilogramów	gramów					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11				
835	Wiązania machinek do szycia	5 Paki C. K. 1—5 ¹⁾	1	3	5	2	3	4	837 ex 1893					
						2	2	500	3	500	25 „ 1894	Naprawa (wymiana kół i ozpędowych)	Niemcy	N. R. 422
						2	5		3		97 „ „			
						2	4		3		103 „ „			
						2	2		5		108 „ „			
						1	1	6	500	1	8	500	Podmokle	

12. Sposób transportu } wprowadzono } lądem lub na rzekach
 } napowrót } ~~możem przez komorę w~~
 (To, co niewłaściwe ma strona przekreślić.)

13. Miejsce i data wygotowania ceduły oznajmienia:

Podmokle, 2. lutego 1894.

14. Podpis oznajmującego: N. N.

(Podpisać ręcznie.)

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia na odwrotnej stronie.

Oznajmienie statystyczne do przywozu napowrót w obrocie zapiskowym.

L. S.

Pieczęć urzędowa komory.

Miejsce do przyklepiania znaczków opłaty statystycznej (według okoliczności można je przyklepić na odwrotnej stronie).

1) 5 c.

Objaśnienie do wypełnienia ceduły oznajmienia.

Do rubryki 3.

Wypełnić należy w taki sposób, żeby dokładnie było uwidocznione, w których belach lub wozach itp. znajdują się towary w rubrykach obok będących 1 i 2 zapisane. Jeżeli więc w pewnej przedziałce poprzecznej ceduły oznajmienia oznajmia się przedmioty zawarte w jednej lub więcej belach albo wozach itp., ilość, rodzaj itd. tychże podać należy zawsze w tejże przedziałce poprzecznej. Jeżeli przedmioty znajdujące się w beli lub wozie itp. albo w kilku belach lub wozach itp. (z połączeniem towarów jednorodnych znajdujących się w tychże, o ile to według istniejących przepisów jest dozwolone) zapisane są w kilku przedziałkach poprzecznych, ilość, rodzaj itd. bel lub wozów itp. podać należy w tej przedziałce poprzecznej, w której odnośnie oznajmienie się zaczyna.

Do rubryki 4 i 5.

Ilość towarów i przedmiotów oznajmiać należy zwyczajnie w kilogramach i gramach (gramy dla lepszego odróżnienia cyframi znacznie mniejszemi), a wyjątkowo, o ile to w statystycznym spisie towarów wyraźnie jest powiedziane (obok tegoż oznaczenia albo wyłącznie) według ilości sztuk lub pojemności w tonach.

Do rubryki 9.

W obrocie mającym na celu uszlachetnienie, należy to uszlachetnienie podać tak dokładnie, ażeby co do jego rodzaju lub rodzajów nie mogła powstać żadna wątpliwość. Zawsze więc trzeba oznaczyć jakiemu postępowaniu towary mają być poddane.

Jeżeli towary wyprowadzone do uszlachetnienia lub naprawy zostają napowrót wprowadzone niezmiennie, należy także i to uwidocznienie wyraźnie w rubryce 9.

Jako „powód w ogóle postępowania zapiskowego“ podać należy rodzaj obrotu i okoliczności uzasadniające postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonów wypożyczonych, próbek komisantów podróżujących, przedmiotów wystawowych itp.).

Do rubryki 10.

Do przywozu napowrót w obrocie, mającym na celu uszlachetnienie i naprawę, oznajmić należy jako kraj pochodzenia ów kraj, w którym nastąpiło uszlachetnienie lub naprawa, do przywozu napowrót we wszystkich innych przypadkach obrotu zapiskowego, ów kraj, którym przy pierwotnym wyprowadzeniu towaru był podany jako kraj przeznaczenia.

Do tekstu 14.

Jeżeli oznajmienie czyni wydelegowany pełnomocnik lub zastępca, natenczas obok nawiska (firmy) mocodawcy podpisać się ma pełnomocnik lub zastępca z dodatkiem wyrażającym ten jego przymiot.

Co się tyczy wszelkich innych tutaj nie wzmiankowanych postanowień w przedmiocie wygotowania ceduły oznajmienia przez strony, odsyła się do rozporządzenia c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Zasady obliczania opłaty statystycznej.

Pojedyncza stopa opłaty, będąca oraz kwotą najmniejszą, jaka ma być opłacona od każdej ceduły oznajmienia nie tyczącej się oznajmienia uwolnionego od opłaty, wynosi pięć centów.

Przedmiotem każdego oznajmienia statystycznego może być tylko to, co jest zapisane w deklaracji cłowej lub w dokumencie przewozowym jej miejsce zastępującym.

Jeżeli ceduła oznajmienia odnosi się do kilku bel lub sztuk nieopakowanych, opłaca się należytość krotną w stosunku ilości tych bel lub sztuk.

Jednakże od towarów, które do wprowadzenia nadejdą na komorę naładowane razem na tym samym wozie itp. (okręcie, wagonie, tratwie, saniach), należą do tej samej posyłki (t. j. są przedmiotem jednej deklaracji cłowej i przeznaczone są dla jednego odbiorcy), oblicza się opłatę w ten sposób, że od każdego rodzaju towarów (t. j. od towarów tego samego numeru statystycznego spisu towarów) opłacona być ma pojedyncza stopa należytości. Do bel zawierających każda towary rozmaitego rodzaju, t. j. należące do rozmaitych numerów statystycznego spisu towarów, nie stosuje się ulga wyżej wzmiankowana.

Postanowienia szczegółowe co do wymierzania opłaty i warunków, pod którymi przy oznajmianiu bez naruszenia określonego wyżej obowiązku opłaty, dozwolone jest łączenie ilości rozmaitych bel lub sztuk a względnie ładunków rozmaitych wozów itp. celem wykazania ich w jednej przedziałce poprzecznej, zawiera również rozporządzenie c. k. Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 177).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 178—182.)

178.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 16. grudnia 1892,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Sokala do 7 a gmin Weinbergen i Winniki do 8 klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z roku 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnym ministerstwem wojny gminę Sokal w Galicyi do 7 a gminy Weinbergen i Winniki w Galicyi do 8 klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej aż do końca 1895 roku.

Weltersheimb r. w.

Steinbach r. w.

179.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 1. grudnia 1893,

tyczące się udowadniania pochodzenia zboża serbskiego przy wprowadzaniu do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim pozwala się z częściową zmianą szóstego ustę-

pu rozporządzenia z dnia 2. października 1888 (Dz. u. p. Nr. 153), żeby przy ekspedycyowaniu celnikiem zboża serbskiego według zniżonych stóp cła stosownie do traktatu handlowego z dnia 9. sierpnia 1892 pomiędzy Austryją i Węgrami a Serbią (Dz. u. p. Nr. 104) zaniechano wymagać dołączania deklaracji agentów żeglugi parowej na Dunaju i poprzestawano na samemże świadectwie pochodzenia, wydanem przez c. i k. konsulata.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

180.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. grudnia 1893,

tyczące się upoważnienia udzielonego c. i k. konsulatowi generalnemu w Moskwie do obejmowania spadków ruchomych po obywatelach austriackich w jego okręgu urzędowym zmarłych.

Na zasadzie artykułu XIX. Traktatu handlowego i żeglarskiego z Rosyą z dnia 2./14. września 1860 (Dz. u. p. Nr. 272) c. i k. Ministerstwo spraw zewnętrznych upoważniło teraz na miejsce upelnomocnionego w swoim czasie (Dz. u. p. Nr. 63 z r. 1875) c. i k. konsula generalnego w Moskwie, Antoniego Le Bidurta, c. i k. konsulata generalny w Moskwie do odbierania oddawanych mu spadków ruchomych po obywatelach austriackich w jego okręgu urzędowym zmarłych, celem wydawania ich właściwej austriackiej Władzy spadkowej a według oko-

liczności przypadku, do udzielania innym osobom pełnomocnictwa w celu przedsiębrania szczególnych czynności mających na celu obronę i administracją spadku.

Schönborn r. w

181.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. grudnia 1893,

o zaliczeniu królewsko węgierskich komor pomocniczych I. klasy w Vulkanie i w Csik-Gyimes do komor wchodowych wymienionych w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się środków ostrożności, które zachowywane być mają w stosunkach z krajami zagranicznymi dla zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) podaje się do wiadomości, że według doniesienia kr. węgierskiego Ministerstwa rolnictwa,

do komor w załączce do przerzeczonego rozporządzenia, Uwaga lit. b) wymienionych, zaliczone zostały także kr. węgierskie komory pomocnicze w Vulkanie i w Csik-Gyimes.

Plener r. w.

182.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 8. grudnia 1893,

o zwinięciu c. k. delegacyi celniczej, sprawującej oraz służbę portową i zdrowotną morską w Faresinie.

Od dnia 1. stycznia 1894, c. k. delegacya cłowa, sprawująca oraz służbę portową i zdrowotną morską w Faresinie na wyspie Kresie, zostanie zwinięta.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 183—188.)

183.

Ustawa z dnia 17. grudnia 1893,

którą pozwala się na pobór w roku 1894 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1894, pomiędzy zdawnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, kontyngentów rekruckich do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane, przypadających, a mianowicie:

59.211 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do Obrony krajowej, oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej dostarczyć, jakoteż

rezerwy zasobowej.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie onejże poruczam Memu Ministrowi Obrony krajowej, który w tym

względnie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 17. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Welsersheimb r. w.

184.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 20. grudnia 1893,

w przedmiocie dowodu szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia przemysłu konsensowego zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 151), w przedmiocie dowodu szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych rodzajów przemysłu konsensowego, kładzie się kotlarstwo na równi z temi rodzajami przemysłu, których wyuczenie się stosownie do punktu 8go przerzeczonego rozporządzenia łącznie z czteroletnią praktyką w przemyśle zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów nadaje uzdolnienie do otrzymania konsensu na ten ostatni przemysł.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

185.**Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 21. grudnia 1893,**

o ustanowieniu c. k. Zarządu hut w Pasiecznej.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 9. grudnia 1893 ustanowiony został urząd osobny z nazwą: „C. k. Zarząd hut w Pasiecznej“, bezpośrednio Ministerstwu rolnictwa podlegający, do załatwiania spraw administracyjnych hut żelaznych w Pasiecznej, należących do dóbr skarbowych nadworniańskich w Galicyi i tenże rozpocznie czynności swoje od dnia 1. stycznia 1894.

Falkenhayn r. w.

186.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1893,**

o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Cyrknicy w Krainie.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 23. lipca 1893 zaprowadza się w Cyrknicy w Krainie, dla gmin Sądu powiatowego, tamże jednocześnie ustanowić się mającego, urząd podatkowy i sądowo-depozytowy.

Nowy ten urząd rozpocznie czynności od dnia 1. stycznia 1894.

Od rzonego terminu gminy Cyrknicza, Niederdorf, Grahov, Žerownica, Ulaka, Selszczak, Wigoun, Kaszlek i Wesulak zostaną oddzielone od okręgu urzędu podatkowego w Loitsch i przyłączone będą do urzędu podatkowego w Cyrknicy.

Plener r. w.

187.**Ustawa z dnia 23. grudnia 1893,**

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokrywaniu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1894.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1894 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku dochodowego w wy-

sokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 26. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 44).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca marca 1894 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1894.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, polecam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. grudnia 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.

Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

188.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 27. grudnia 1893,**

tyczące się podwyższenia strawnego dla osób bez zasobów odsyłanych do ojczyzny krajowemi okrętami handlowemi morskimi.

W porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, Ministerstwem skarbu, Ministerstwem obrony krajowej i wspólnem Ministerstwem wojny, strawne dla osób bez zasobów, na polecenie c. i k. urzędu konsulowskiego krajowemi okrętami handlowemi morskimi do ojczyzny odsyłanych, rozporządzeniem Ministerstwa marynarki z dnia 30. czerwca 1863 (Dz. u. p. Nr. 60) w kwocie 40 c. w. a. srebrem dziennie od głowy ustanowione, podwyższa się na 50 c. dziennie od głowy.

Strawne podwyższone liczyć się ma na te osoby, które odsyłane będą, począwszy od dnia 1. stycznia 1894, przeciwnie na wszystkie te, które wcześniej wzięte były na okręt, liczona być ma dotychczasowa należytość.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do towarzystw żeglugi parowej, z którymi w tym względzie zawarte zostały osobne umowy.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LX. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 189—192.)

189.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,

o wspieraniu marynarki handlowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Okręty parowe i żaglowe, w ciągu okresu, na który ustawa niniejsza jest uchwalona, w rejestrze austriackim okrętów dalekiej żeglugi lub wielkiej żeglugi nadbrzeżnej zapisane, mają prawo do pobierania dodatków rządowych według postanowień zawartych w artykułach poniżej zamieszczonych, a mianowicie:

- a) na kosztu ruchu,
- b) na kosztu podróży.

Artykuł II.

Każdy z okrętów parowych lub żaglowych w artykule I wzmiankowanych, dostawać będzie dodatek na kosztu ruchu, jeżeli:

1. najmniej w dwóch trzecich częściach jest własnością obywateli austriackich,
2. od chwili spuszczenia go z warsztatu upłynęło nie więcej jak 15 lat,
3. posiada klasę A, I lub II kategorii zakładu austriacko-węgierskiego „Veritas“ lub innego równorzędnego zakładu krajowego.

Artykuł III.

Dodatek na kosztu ruchu wypłacany będzie aż do upływu 15. roku od dnia spuszczenia z war-

sztatu i wynosi w pierwszym roku po spuszczeniu z warsztatu od każdej tonny netto pojemności:

1. 6 zł. dla parowców z żelaza i stali,
2. 4 zł. 50 c. dla okrętów żaglowych z żelaza i stali,
3. 3 zł. dla okrętów żaglowych drewnianych lub mieszanej konstrukcji.

Od początku drugiego roku kwoty te zmniejszać się będą o pięć procentów rocznie.

Artykuł IV.

Dla okrętów z żelaza lub stali, które w warsztatach krajowych po dniu 1. stycznia 1894 zostaną wybudowane, dodatek na kosztu ruchu podwyższa się o dziesięć procentów, jeżeli zaś zrobione będą najmniej w połowie z materiału krajowego, o 25 procentów.

Artykuł V.

Dla okrętów, które później jak w pierwszym roku po spuszczeniu z warsztatu nabędą prawa do dodatku na kosztu ruchu, wymierzać się będzie ten dodatek za pierwszy rok ich uprawnienia, z potrąceniem owej sumy, jaka z zastosowaniem procentowego zmniejszania się, w artykule III ustanowionego, przypadać będzie na czas od spuszczenia z warsztatu, aż do nabycia uprawnienia.

To procentowe zmniejszanie się dodatku będzie trwało aż do upływu 15. roku od spuszczenia z warsztatu, t. j. do chwili, w której pobór dodatku ustaje.

Artykuł VI.

Wszystkie okręty, dnia 1. lipca 1893 w rejestrze okrętowym do dalekiej żeglugi lub do wielkiej

żeglugi nadbrzeżnej zapisane, od których spuszczenia z warsztatu więcej niż 15 lat upłynęło, pobierać będą, począwszy od 1. stycznia 1894 przez pięć lat, dodatek amortyzacyjny po jednym złotemu rocznie od tonny netto pojemności, pod tym warunkiem, żeby posiadały najmniej klasę B, I, I w zakładzie austriacko-węgierskim „Veritas“ lub innym równorzędnym krajowym.

Artykuł VII.

Dodatek na koszta podróży pobierać będą okręty w artykule I oznaczone za podróże poza obrębem granic małej żeglugi nadbrzeżnej (ustawa z dnia 7. maja 1879 [Dz. u. p. Nr. 65] o zaciąganiu do rejestru okrętów handlowych morskich) z portów lub do portów austriackich, jeżeli podróże te podejmowane będą w interesie handlu i obrotu krajowego nie parowcami obok linii regularnej przez Rząd subwencyonowanej.

Dodatek na koszta podróży wynosi za każde 100 mil morskich kursu po pięć centów od tonny netto pojemności.

Ilość mil obliczać się będzie według najkrótszej odległości morskiej.

Artykuł VIII.

Jeżeli okręt dłużej niż przez sześć miesięcy bez przerwy jest rozebrany lub nie służy do handlu, traci na odnośny okres prawo do dodatku na koszta ruchu a względnie do premii (artykuł IV) lub do dodatku amortyzacyjnego (artykuł VI).

Artykuł IX.

Wszystkie okręty handlowe morskie uwalnia się, począwszy od 1. stycznia 1894, na przeciąg lat pięciu od opłacania podatku zarobkowego i dochodowego. Dopóki ustawa niniejsza będzie obowiązywała, wszystkim okrętom handlowym morskim, na warsztatach krajowych nowo zbudowanym, nadawane będzie na lat pięć, licząc od dnia wygotowania listu rejestrowego odnośnego okrętu, uwolnienie od opłacania podatku zarobkowego i dochodowego.

Artykuł X.

Postanowienia ustawy niniejszej nie stosują się do okrętów:

- a) należących do przedsiębiorstwa subwencyonowanego już przez c. k. Rząd na mocy ustawy;
- b) używanych do pewnych kursów regularnych, odbywających się na podstawie osobnych kontraktów z c. k. Zarządem pocztowym;

c) należących do pewnego zakładu przemysłowego i zajmujących się wyłącznie dowozem materiałów dla tego zakładu.

Artykuł XI.

Roszczenie staje się wypłatnem a mianowicie co do zaasygnowania dodatku na koszta ruchu, z końcem każdego z osobna roku, licząc od dnia spuszczenia z warsztatu, co do zaasygnowania dodatku na koszta podróży, wtedy, gdy się odnośna podróż skończy a w obu przypadkach nadto po udowodnieniu uprawnienia do roszczenia.

Artykuł XII.

Okręty wybudowane za granicą i dodatek na koszta ruchu stosownie do artykułu I lub artykułu V ustawy niniejszej pobierające, jeżeli przed upływem lat trzech od pobierania onegoż przejdą pod banderę zagraniczną, obowiązane są zwrócić c. k. Rządowi całą sumę aż do tego czasu otrzymaną. Okręty zaś wybudowane na warsztacie krajowym i dodatek na koszta ruchu pobierające, gdy przejdą pod banderę zagraniczną, obowiązane są zwrócić c. k. Rządowi całą sumę aż do tego czasu otrzymaną, jeżeli sprędaż nastąpiła już w drugim roku poboru.

Artykuł XIII.

Właściciele okrętów, którzy z dobrodziejstw ustawy niniejszej korzystają na rzecz swoich okrętów, o ile takowe nie ograniczają się tylko do uwolnienia od opłaty podatków (artykuł IX), obowiązani są w razie wojny i uruchomienia okręty te c. k. Rządowi na wezwanie oddać do rozrządzenia.

Artykuł XIV.

Postanowienia wykonawcze do ustawy niniejszej wydane będą drogą rozporządzenia.

Artykuł XV.

Ustawa z dnia 19. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 130), o czasowym uwolnieniu od opłacania podatku zarobkowego i dochodowego od trudnienia się żeglugą morską parowcami i okrętami żaglowymi żelaznymi lub stalowymi w krajach tutejszych wybudowanymi traci moc swoją, bez uszczerbku dla praw na jej podstawie już nabytych, od tego dnia. w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie.

Artykuł XVI.

• Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie od dnia 1. stycznia 1894 i obowiązywać będzie przez lat dziesięć.

Artykuł XVII.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu i Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1893,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27. grudnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 189), o wspieraniu marynarki handlowej.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27. grudnia 1893 o wspieraniu marynarki handlowej, wydają się następujące postanowienia:

Do Artykułu I.

Z roszczeniem do dodatku na kosztą ruchu lub na kosztą podróży zgłosić się ma właściciel okrętu lub jego pełnomocnik i tenże winien zarazem udowodnić, że zachodzą warunki ustawowe.

W przedmiocie przyznania odnośnego dodatku orzeka Władza morska.

Przeciwko jej orzeczeniu można podać zażalenie do Ministerstwa handlu w przeciągu dni czterech następujących od otrzymania zawiadomienia.

Do Artykułu II.

Kto rości sobie prawo do dodatku na kosztą ruchu, winien wnieść podanie do Władzy morskiej i w takowem uzasadnić tytuły swojego roszczenia a zarazem udowodnić okoliczności, jakich ustawa wymaga.

Na dowód, że właściciele okrętu są obywatelami austriackimi, przedstawić należy świadectwa swojszczyzny najświeższej daty.

Dzień spuszczenia z warsztatu udowodnić należy co do okrętów wybudowanych w krajach tutejszych potwierdzeniem właściwego kapitanatu portowego, co do okrętów wybudowanych za granicą poświadczeniem na wiarogodnych dokumentach opartem c. i k. urzędu konsulowskiego, w którego okręgu urzędowym znajdował się ów warsztat.

Klasyfikacją okrętu stwierdzić należy złożeniem świadectwa wydanego przez zakład austriacko-węgierski „Veritas“ lub przez inny równorzędny zakład krajowy lub, jeżeli okręt znajduje się za granicą, deklaracją wydaną przez zakład klasyfikacyjny.

Decydowanie w tym względzie, czy i który zakład uważać należy za równy zakładowi austriacko-węgierskiemu „Veritas“, jest rzeczą Ministerstwa handlu.

Do Artykułu III.

O uprawnieniu roszczenia okrętu orzeka Władza morska na podstawie udowodnionych okoliczności i po zbadaniu rejestru okrętowego.

Przy obliczaniu dodatku na kosztą ruchu oznacza się najprzód sumę podstawową przypadającą według pojemności rejestrowej w tonnach.

Okręty, spuszczone z warsztatu w ciągu okresu, w którym ustawa ma moc obowiązującą, jeżeli dodatek na kosztą ruchu został im przyznany, otrzymają całkowitą sumę podstawową jako pierwszą kwotę roczną po upływie roku, licząc od dnia spuszczenia z warsztatu. Począwszy od drugiego roku odciążać się będzie po pięć procentów rocznie.

Jeżeli uprawnienie roszczenia zostaje uznane, zanotować należy z urzędu w rejestrze okrętowym, że okręt pobiera dodatek na kosztą ruchu. Toż samo zanotować ma także w liście rejestrowym albo sama Władza morska albo wydelegowany do tego urząd portowy lub c. i k. urząd konsulowski.

W urzędzie rejestrowym Władzy morskiej utrzymywany będzie osobny rejestr okrętów pobierających dodatek na kosztą ruchu.

W dowód przyznania dodatku na kosztą ruchu otrzyma właściciel okrętu osobny certyfikat.

Przy orzekaniu o roszczeniu wymierzona będzie wysokość dodatku na kosztą ruchu dla okrętu rocznie przypadająca i takowa tudzież poszczególne kwoty roczne będą proszącemu oznajmione.

Do Artykułu IV.

Jeżeli właściciel rości sobie prawo do uzyskania podwyższenia dodatku na kosztą ruchu z powodu, że jego okręt był wybudowany w krajach tutejszych, winien udowodnić to przedstawieniem kontraktu ciesielskiego.

Celem uzyskania 25%owego podwyższenia właściciel, na którego rachunek okręt się buduje, winien przy zakładaniu budowy odnośnego okrętu oznajmić Władzy morskiej zamiar użycia materiału krajowego a w takim razie osoba urzędowa, którą Władza mor-

ska w każdym z osobna przypadku przeznaczy, będzie go podczas prowadzenia budowy pod tym względem kontrolowała.

Do Artykułu V.

Dla okrętów, które spuszczone zostały z warsztatu przed dniem 1. stycznia 1894, suma podstawowa dodatku na kosztą ruchu obliczana będzie wprawdzie w taki sam sposób, jak wyżej w ustępie do artykułu III. podano; jednakże od tej sumy podstawowej odciągają się będzie z góry tyle razy po pięć procentów, ile wynosi ilość całkowitych lat, które od spuszczenia z warsztatu upłynęły. Następnie za rok, który jeszcze nie całkiem upłynął, obliczony będzie dodatek na kosztą ruchu z zastosowaniem odnośnego potrącenia procentowego, atoli wypłacony będzie tylko w sumie przypadającej za czas od nabycia uprawnienia aż do końca bieżącego roku wieku okrętu.

Do Artykułu VI.

Dodatek amortyzacyjny obliczany będzie dla wszystkich okrętów do pobierania go uprawnionych od dnia 1. stycznia 1894. Z rozszczeniem zgłosić się należy przez wystosowanie podania do Władzy morskiej. Do prośby dołączyć należy dowód własności i certyfikat klasyfikacyjny a względnie odpowiednią deklaracją zakładu klasyfikacyjnego. Wiek ocenia się podług odnośnego wpisu w rejestrze okrętowym.

Podanie załatwia się wydaniem właścicielowi okrętu poświadczenia. Tak w rejestrze okrętowym jak i w liście rejestrowym zamieszcza się podobny zapisek jak co do dodatku na kosztą ruchu. Również okręty obdarzone dodatkiem amortyzacyjnym zapisuje się w rejestrze osobnym w ustępie do artykułu III. wzmiankowanym.

Do Artykułu VII.

a) Do dodatku na kosztą podróży ma prawo każdy okręt, który w jednym lub więcej portach austriackich bierze ładunek wynoszący najmniej czwartą część pojemności okrętu i który ładunek w tych portach wzięty przewozi do jednego lub kilku portów zagranicznych.

Podróż liczy się od tego portu austriackiego, w którym zaczęto brać ładunek, aż do tego portu zagranicznego, w którym złożono resztę ładunku pierwotnie w Austrii wziętego, o ile ta reszta wynosi jeszcze czwartą część pojemności.

Porty pośrednie biorą się na uwagę przy wymierzaniu odległości tylko wtedy, jeżeli

w nich składano towary naładowane w porcie austriackim i jeżeli ilość tych towarów wynosiła przynajmniej ósmą część pojemności.

b) Okręt przeznaczony do jednego lub kilku portów austriackich, otrzyma dodatek na kosztą podróży od tego portu zagranicznego, w którym zabrał ładunek przeznaczony do portów austriackich a wynoszący najmniej czwartą część pojemności lub ładunek swój do tej ilości uzupełnił, aż do tego portu austriackiego, w którym się wyładowywanie skończyło.

Porty pośrednie biorą się na uwagę przy wymierzaniu odległości tylko wtedy, jeżeli w nich wzięto ładunek przeznaczony do portów austriackich a wynoszący najmniej ósmą część pojemności okrętu.

c) Do okrętów, trudniących się wyłącznie przewozem pasażerów, stosują się te same zasady, które pod a) i b) ustanowione są dla towarów.

Za wyrównywającą całkowitej pojemności okrętu uważa się taką ilość pasażerów, jaka dla odnośnego okrętu uznana została za maksymalną w myśl artykułu 11 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 143), którym dla okrętów morskich przewożących pasażerów, wydane zostały przepisy pod względem bezpieczeństwa.

d) Parowce, odbywające kursa peryodyczne według planu naprzód ogłoszonego i przez Władzę morską zatwierdzonego, pobierać będą dodatek na kosztą podróży za podróż od austriackiego portu wyjścia aż do powrotu do tegoż portu łącznie z portami pośrednimi.

e) Za podróże zbiegające się z kursami przez Rząd subwencyonowanemi, uważane będą podróże między portami połączonemi linią regularną.

f) Kto rości sobie prawo do dodatku na kosztą podróży, winien, wyruszając w tę podróż, przedstawić do uwierzytelnienia urzędowi portowemu lub c. i k. urzędowi konsulowskiemu w porcie, z którego odplywa, dziennik podróży według dołączonego wzoru wygotowany i należycie wypełniony, który uwierzytelnia się z urzędu na podstawie dokumentów ładunkowych. Toż samo uczynić należy w każdym porcie, w którym skutecznie się czynność uzasadniająca prawo do dodatku na kosztą podróży.

Gdy się podróż skończy, oddzielić należy od dziennika podróży juksty uwierzytelnieniami urzędowemi opatrzone i dołączyć do podania o obliczenie dodatku na kosztą podróży za odnośną podróż.

Jeżeli w porcie zagranicznym niema c. i k. urzędu konsulowskiego, postarać się należy o uwierzytelnienie u Władzy portowej.

Kto przez całą podróż nie utrzymuje dziennika podróży, traci prawo do dodatku na kosztą podróży.

Do Artykułu VIII.

Dla stwierdzenia, czy zachodził przewidziany w artykule VIII przypadek, że okręt dłużej niż sześć miesięcy był rozebrany lub nie służył do handlu, przedstawić należy wykaz czynności okrętu, którego zgodność z dziennikiem okrętowym potwierdzona być powinna w krajach tutejszych przez urząd portowy, za granicą przez c. i k. urząd konsulowski. Wykaz ten przedstawiać ma tylko przeglądowy obraz czynności okrętu odnoszących się do podróży w odnośnym roku odbytych.

Do Artykułu XI.

O wypłaceniu dodatku na kosztą ruchu prosić należy Władzę morską z wymienieniem urzędu płatniczego, znajdującego się w krajach tutejszych, tudzież zastępcy właściciela statku upoważnionego do odbioru.

Przytem w szczególności wykazać należy także, że w ciągu roku poboru nie zaszła na okręcie żadna okoliczność zmieniająca uprawnienie do rozszczenia lub jego rozciągłość.

Władza morska sprawdziwszy rzecz, asygnuje wypłatę dodatku.

Jeżeli okręt rozbił się lub w inny sposób zginął, dodatek na kosztą ruchu, oblicza się tylko za czas aż do dnia zginięcia.

Jeżeli niewiadomo, gdzie się okręt zapodział, oblicza się dodatek tylko za czas aż do dnia, w którym okręt dowodnie ostatni port opuścił, bez uszczerbku dla rozszczeń późniejszych, gdyby okręt znowu się znalazł.

Jeżeli okręt jest wtedy w podróży, gdy się kończy jego rok ruchu, likwiduje się dodatek tylko aż do tego dnia, w którym okręt dowodnie rozpoczął swoją ostatnią podróż a o likwidacją pozostałej kwoty można prosić oddzielnie bądź później bądź z końcem następnego roku ruchu.

Dodatek amortyzacyjny będzie likwidowany z końcem roku kalendarzowego a zresztą w taki sam sposób, jak dodatek na kosztą ruchu.

O wypłaceniu dodatku na kosztą podróży może prosić właściciel okrętu po każdej szczególnej podróży uprawniającej do rozszczenia lub też po kilku takich podróżach.

Oдноśne podanie wystosowane być ma do Władzy morskiej i dołączyć należy do niego juksty dziennika podróży, uwierzytelnione na podstawie dokumentów ładunkowych przez właściwy urząd portowy a względnie c. i k. urząd konsulowski. W podaniu wymienić należy urząd płatniczy, znajdujący się w krajach tutejszych a według okoliczności pełnomocnika do odbioru pieniędzy.

Jeżeli okręt w podróży rozbije się lub w inny sposób zginie, dodatek na kosztą podróży należy się tylko aż do dnia zginięcia. Jeżeli niewiadomo, gdzie się okręt zapodział, dodatek na kosztą podróży należy się tylko za kurs aż do tego portu, do którego okręt dowodnie na ostatku zawinął.

Dodatki rządowe wypłacane będą zawsze w walucie krajowej.

Do Artykułu XII.

Prawo żądania zwrotu, służące Rządowi na mocy ustawy w takim razie, gdyby okręt, pobierający dodatek na kosztą ruchu, przeszedł pod banderę zagraniczną w okresie ustanowionym w artykule XII ustawy, zapisuje się w rejestrze okrętowym, w liście rejestrowym i w certyfikacie przewidzianym w ustępie do artykułu III. Tamże podać należy także dzień, w którym się okres ten kończy.

Pod względem obowiązku oznajmowania, cię żącego na właścicielu okrętu, stosują się postanowienia ustawy z dnia 7. maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o zaciąganiu do rejestru okrętów handlowych morskich.

Do Artykułu XIII.

Wynagrodzenie za powołanie okrętu do służby w razie uruchomienia lub wojny, wymierzać będzie Władza morska w każdym z osobna przypadku w porozumieniu z odnośną Władzą wojskową, także ze względem na zobowiązania z prawa prywatnego, jeżeliby na okręcie już ciężżyły.

O powołaniu okrętu do czynności tego rodzaju właściciel jego będzie ile możności na pewien czas przedtem uwiadamiany.

Wynagrodzenie rozciąga się także na podróż, w skutek powołania do ojczyzny lub w ogóle do oznaczonego portu potrzebną, o ile w takim razie okręt nie może wziąć ładunku, od którego przeżwożne byłoby dostatecznym wynagrodzeniem.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,

którą Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych zostaje upoważnione do uchylenia artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego, zawartego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48) i do zastąpienia go artykułem XVI zawartym w §. 1 ustawy niniejszej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do uchylenia z dniem 31. grudnia 1893 w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48) i do zastąpienia go następującym artykułem XVI:

1. Wynalazki i wzory użytkowe będą doznawały w obu obszarach państwa ochrony ustawowej.

2. Obywatele jednego obszaru państwa, jakoteż osoby, mające w tym obszarze państwa siedzibę lub osadę, będą używali w drugim obszarze państwa we wszystkim, co się tyczy ochrony wynalazków i wzorów użytkowych, tych samych praw, co właściwi obywatele.

3. Jeżeli wynalazek oznajmiony w jednym obszarze krajów, będzie następnie oznajmiony w przeciągu dni 90 po dniu nadania patentu, albo wzór użytkowy w jednym obszarze państwa oznajmiony, będzie następnie oznajmiony w przeciągu takiegoż samego terminu, licząc od dnia oznajmienia, także w drugim obszarze państwa jako wynalazek a względnie jako wzór użytkowy, to późniejsze oznajmienie będzie miało pod każdym względem taki sam skutek, jak gdyby było nastąpiło w tym samym czasie, co pierwsze oznajmienie.

4. Ochrona wynalazku lub wzoru użytkowego w jednym obszarze państwa na zasadzie niniejszego artykułu oznajmionych, nie może mieć w tym obszarze państwa większej rozciągłości i nie może trwać dłużej jak w tym obszarze państwa, w którym wynalazek lub wzór użytkowy pierwiej oznajmiono.

5. Przywóz towaru wyrobionego w jednym obszarze państwa do drugiego obszaru państwa nie ma pociągać za sobą w tym ostatnim obszarze szkodliwych skutków dla prawa ochrony przyznanego na podstawie wynalazku lub wzoru użytkowego.

6. Wygotowania i ogłoszenia wydane przez Władzę patentowe jednego obszaru państwa, nie potrzebują uwierzytelnienia, gdy mają być użyte u Władz patentowych drugiego obszaru państwa.

7. Przywileje, za wspólnem porozumieniem się dotychczas wydane, o ile nie podlegają zmianie w myśl nowych postanowień ustawowych, będą miały nadal moc w obu obszarach państwa aż dopóki nie upłyną. Przywileje takie będą przedłużane i unieważniane za wspólnem porozumieniem się Ministerstw handlu obu obszarów państwa.

Jeżeli Ministerstwo handlu jednego obszaru państwa odmówi zezwolenia na przedłużenie, w takim razie przywilej staje się dla tego obszaru państwa nieważnym.

Jeżeli w jednym obszarze wyrzeczone będzie unieważnienie a w drugim pozwolenie na to albo będzie odmówione, albo nie będzie dane w przeciągu trzech miesięcy od doręczenia wniosku, w takim razie przywilej zostaje uchylony a to w proponowanej rozciągłości dla owego obszaru, który wyrzekł unieważnienie onegoż.

Ministerstwa handlu obu obszarów państwa będą sobie wzajemnie komunikowały wszelkie inne sprawy, tyczące się takiego przywileju.

Za wyjednanie przedłużenia takiego przywileju w drugim obszarze państwa należy się temuż opłata rejestrowa, wynosząca 25 procentów dotychczasowej taksy przywilejowej.

8. Dopóki w jednym lub drugim obszarze państwa nie nabędą mocy obowiązującej nowe postanowienia ustawowe o ochronie wynalazków, stosowane tam będą dotychczasowe przepisy.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

192.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 27. grudnia 1893,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 27. grudnia 1893, (Dz. u. p. Nr. 191), w przedmiocie urządzającego sprawy przywilejowe artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego, zawartego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawa z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48).

W wykonaniu ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczącej się urządzającego sprawy przywilejowe artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego, zawartego między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894, o ochronę wynalazków w obrębie dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych prosić należy osobno i takowa będzie tam udzielana tylko na ten obszar państwa.

§. 2.

Przywileje, w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem handlu przed dniem 1. stycznia 1894 już nadane lub na podstawie prośby przed dniem 1. stycznia 1894 wniesionej, jeszcze nadać się mające, będą miały nadal moc w obu obszarach państwa, dopóki nie upłyną, o ile w myśl nowej ustawy patentowej nie zostaną zamienione na patenty nowego porządku z wygotowaniem nowych dokumentów patentowych.

§. 3.

Do praw i obowiązków posiadaczy przywilejów w §. 2 oznaczonych, stosują się aż do ich upływu dotychczasowe przepisy, o ile takowe nie będą drogą ustawodawczą zmienione.

§. 4.

Gdyby nadania przywileju, o który jeszcze przed dniem 1. stycznia 1894 prośbę podano, a który na zasadzie dotychczasowych przepisów nadany być powinien w porozumieniu z królewsko

węgierskim Ministerstwem handlu, to ostatnie Ministerstwo handlu odmówiło, przywilej nadany będzie tylko na tutejszy obszar państwa.

Złożona opłata rejestrowa, wynosząca 25 procentów taksy przywilejowej, będzie w tym przypadku proszącemu zwrócona.

§. 5.

Przywileje, o które krajowcy lub cudzoziemcy w dniu 1. stycznia 1894 lub po tym dniu podali prośby w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, nadane będą stosownie do postanowień patentu cesarskiego z dnia 15. sierpnia 1852, Dz. u. p. Nr. 184 i przepisu wykonawczego do tego patentu, jedynie na tutejszy obszar państwa.

Od takich przywilejów opłacać się więc będzie w szczególności tylko taksę przywilejową bez opłaty rejestrowej, w następującym wymiarze:

21 zł.	—	c. wal. austr.	za	1 rok,
21	"	"	"	2 lata,
21	"	"	"	3 "
21	"	"	"	4 "
21	"	"	"	5 lat,
31	"	50	"	6 "
36	"	75	"	7 "
42	"	—	"	8 "
47	"	25	"	9 "
52	"	50	"	10 "
63	"	—	"	11 "
73	"	50	"	12 "
84	"	—	"	13 "
94	"	50	"	14 "
105	"	—	"	15 "

§. 6.

Przywilejom, o które w dniu 1. stycznia 1894 lub po tym dniu, krajowcy lub cudzoziemcy podali prośby w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zapewnione jest także samo pierwszeństwo wynalazku, jakie tamże z chwilą podania opisu wynalazku zostało nabyte, także w krajach korony węgierskiej, o ile najpóźniej w 90 dni po dniu nadania przywileju, za który uważa się dzień doręczenia dokumentu przywilejowego, podana będzie prośba o przywilej także w krajach korony węgierskiej.

Nawzajem przywileje, o które w dniu 1. stycznia 1894 lub po tym dniu krajowcy lub cudzoziemcy podali prośby w krajach korony węgierskiej, używać będą pierwszeństwa wynalazku tamże nabytego także w królestwach i krajach w Radzie państwa

stwa reprezentowanych, o ile najpóźniej w 90 dni po dniu nadania przywileju, za który uważa się dzień doręczenia dokumentu przywilejowego, prośba o przywilej podana będzie także w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Chwilę pierwszeństwa dla takich wynalazków (przywilejów) na podstawie oznajmienia w jednym obszarze państwa uczynionego, także w drugim obszarze państwa nabytą, uważa się pod każdym względem za chwilę oznajmienia wynalazku w tym obszarze państwa i takowa jest tam stanowczą w szczególności do ocenienia nowości wynalazku, jakoteż do przyznania mu pierwszeństwa przed innym takim samym wynalazkiem tamże później oznajmionym.

§. 7.

Do prośb o przywileje, w §. 6 wzmiankowanych, które podawane będą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, celem przyznania pierwszeństwa, nabytego dla takiego samego wynalazku w krajach korony węgierskiej, dołączać należy następujące dowody:

- a) odpis (rysunek, wzór) przez król. węgierskie Ministerstwo handlu uwierzytelniony opisania (rysunku, wzoru) wynalazku, w krajach korony węgierskiej podanego, na podstawie którego także przywilej udzielono a o ile opisanie to nie było tamże podane w języku niemieckim, także uwierzytelniony przekład onegoż na język niemiecki;
- b) następnie węgierski dokument przywilejowy, wydany na ów wynalazek, z którego możnaby dowiedzieć się o dniu oznajmienia tegoż wynalazku, jakoteż o dniu nadania przywileju węgierskiego, lub, gdyby te dni nie były w nim wyrażone, poświadczenie co do dnia oznajmienia tego wynalazku, a nakoniec
- c) poświadczenie co do dnia doręczenia węgierskiego dokumentu przywilejowego na ten wynalazek wydanego.

To ostatnie poświadczenie (c) nie jest potrzebne, jeżeli w dniu oznajmienia wynalazku w tutejszym obszarze państwa nie upłynęło jeszcze 90 dni od dnia nadania uwidocznionego w król. węgierskim dokumencie przywilejowym.

§. 8.

Ochrona wynalazku oznajmionego w jednym obszarze państwa na zasadzie §. 6. nie może mieć w tym obszarze państwa większej rozciągłości i nie może trwać dłużej, jak w tym obszarze państwa, w którym wynalazek pierwiej oznajmiono.

§. 9.

Te osoby, które począwszy od dnia 1. stycznia 1894 podadzą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych prośbę o przywilej, a w czasie podania tej prośby nie mieszkają lub nie mają osady w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, winny jednocześnie z prośbą o przywilej ustanowić przez wydanie pełnomocnictwa według przepisów wygotowanego, pełnomocnika tamże zamieszkałego i o ile swojej siedziby lub osady nie przeniosą do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, winny, dopóki trwa ich przywilej, być tam przez takiego pełnomocnika reprezentowane.

We wzmiankowanych okolicznościach obowiązek ustanowienia takiego pełnomocnika w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych ciąży także na posiadaczach tych przywilejów, które nadane zostały jeszcze w porozumieniu z kr. węgierskim Ministerstwem handlu a później stały się ważnymi jedynie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 10.

Prośby i zażalenia, tyjące się przywileju nadanego jeszcze w porozumieniu z Ministerstwem handlu drugiego obszaru, podawać należy do właściwej Władzy tego obszaru państwa, w którym pierwotnie ze względu na przynależność proszono o nadanie przywileju.

Do załatwiania wszelkich prośb i skarg (o wykreślenie i unieważnienie) do właściwości Ministerstwa handlu należących a tyjących się takiego przywileju, powołane jest wyłącznie Ministerstwo handlu tego obszaru państwa, w którym pierwotnie ze względu na przynależność proszono o nadanie przywileju.

Tylko przedłużenie, tudzież wykreślenie i unieważnienie takich przywilejów następuje za wzajemnem porozumieniem się Ministerstw handlu obu obszarów.

Jeżeli Ministerstwo handlu jednego obszaru państwa odmówi zezwolenia na przedłużenie, natenczas przywilej traci moc swoją dla tego obszaru państwa.

W przypadkach takich zwraca się takse rejestrową.

Jeżeli w jednym obszarze państwa wyrzeczone będzie unieważnienie a pozwolenie na to w drugim obszarze albo będzie odmówione albo nie będzie dane w przeciągu trzech miesięcy od doręczenia wniosku, w takim razie przywilej zostaje całkiem lub po części uchylony dla tego obszaru państwa,

który wyrzekł jego całkowite lub częściowe unieważnienie.

W obu tych przypadkach przywilej taki, tylko dla jednego obszaru państwa moc swoją zatrzymujący, uważany będzie pod względem kompetencji Władz, jakoteż pod względem praw i obowiązków posiadaczy, za przywilej nadany samodzielnie dla owego obszaru państwa.

§. 11.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894, cudzoziemcy mają tak samo jak krajowcy prośby o nadanie przywilejów (patentów) na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane podawać osobno.

§. 12.

Rozporządzenie nie narusza praw szczególnych przyznanych cudzoziemcom na zasadzie traktatu.

§. 13.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Windisch-Graetz r. w.	Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w.	Bacquehem r. w.
Schönborn r. w.	Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w.	Plener r. w.
Jaworski r. w.	

Nr. bieżący

Nr. bieżący

Dziennik podróży.

Nazwisko { okrętu Pojemność w tonach netto
 { reprezentanta przedsiębiorstwa żeglarskiego
 { szypra

Nazwisko { okrętu
 { reprezent
 { szypra

Porty, do których zawijano	Dzień		Towary naładowane				Porty, do których zawijano	Dz przy- bycia
	przy- bycia	odpły- nięcia	Rodzaj	Waga w kilo- gramach	Ton objętości	Port przeznaczenia		
Tryest	1./12.	5./12.	Olej	200	}	Marsylia	Tryest	1./12.
			Piwo	20				
			Spirytus	200				
			Piwo	50	}	Bordeaux		
			Wino	100				
			Mąka	200		Londyn		
Marsylia	10./12.	12./12.	Olej sezamowy	50	}	Tryest	Marsylia	10./12.
			Towary galante- ryjne	10				
Bordeaux	15./12.	17./12.	Wino	50	}	Tryest	Bordeaux	15./12.
			Ostrygi	10				
Londyn	19./12.	19./12.	Stal	200	}	Tryest	Londyn	19./12.
			Machina	100				

DODATEK PODRÓŻOWY

Dziennik podróży.

Pojemność w tonach netto

kapitana przedsiębiorstwa żeglarskiego

Dzień		Towary naładowane				Potwierdzenie urzędowe	
Miejsce	odpłynięcia	Rodzaj	Waga w kilo- gramach	Ton objętości	Port przeznaczenia	zabrania towarów	wyładowania w porcie przeznaczenia
2.	5./12.	Olej	200	}	Marsylia	C. k. kapitanat portowy i zdro- wotny morski	C. i k. konsulat ge- neralny w Marsylii 10./12. 1893
		Piwo	20				
		Spirytus	200				
		Piwo	50	}	Bordeaux		C. i k. konsulat w Bordeaux 16./12. 1893
		Wino	100				
Mąka	200		Londyn	C. i k. konsulat ge- neralny w Londynie 20./12. 1893			
2.	12./12.	Olej sezamowy .	50	}	Tryest	C. i k. konsulat ge- neralny w Marsylii 10./12. 1893	C. k. kapitanat portowy i zdro- wotny morski 15./1. 1894
		Towary galante- ryjne	10				
2.	17./12.	Wino	50	}	Tryest	C. i k. konsulat w Bordeaux	
		Ostrygi	10				
2.	21./12.	Stal	200	}	Tryest	C. i k. konsulat generalny w Londynie	
		Machina	100				

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 193.)

193.

Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,

o urzędzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Podział rodzajów przemysłu budowlanego.

W myśl §§. 15go i 23go ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) są następujące rodzaje przemysłu budowlanego:

1. przemysł budowniczych,
2. przemysł murarski,
3. przemysł kamieniarski,
4. przemysł ciesielski,
5. przemysł rurmistrzowski.

§. 2.

Rozciągłość uprawnień.

Budowniczego.

Budowniczy uprawniony jest do prowadzenia budynków i innych tego rzędu budowli złączeniem robót rozmaitych rodzajów przemysłu budowlanego (§. 1) i do wykonywania takich budowli z własnymi pomocnikami.

W tych jednak miejscach, które Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Minister-

stwem handlu za zgodą odnośnego Wydziału krajowego uzna za wyłączone, budowniczy przy wykonywaniu budowli, winien do tych robót, które należą do zakresu majstrów ciesielskich, majstrów kamieniarskich i rurmistrzów używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do odnośnych robót, i tylko w takim razie może przerzeczony roboty wykonywać sam, jeżeli uzyskał konsens do odnośnego rodzaju przemysłu (§. 8).

Do takich robót, które należą do zakresu uprawnień przemysłu konsensowego lub rękodzielniczego, znajdują przy budowie zastosowanie (stolarskiego, ślusarskiego, szklarskiego, lakierniczego, blacharskiego itp.), budowniczy winien bez wyjątku używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do wykonywania odnośnych robót.

§. 3.

Majstra murarskiego.

W miejscach nie wyłączonych służy majstrowi murarskiemu prawo prowadzenia i wykonywania budynków i innych tego rzędu budowli; atoli budowle pomnikowe, wielkie teatra, sale na uroczystości, budynki wystawowe, budowle muzealne, kościoły i inne budowle nader trudne, łączące w sobie znakomite pod względem statycznym ustroje, może majster murarski wykonywać tylko pod kierunkiem budowniczego.

Przy wykonywaniu budowli winien majster murarski do tych robót, które należą do zakresu majstrów ciesielskich i kamieniarskich, tudzież do

zakresu rurmistrzów, używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do odnośnych robót. Gdyby jednak w powiecie administracyjnym miejsca budowy rzeczzone rodzaje przemysłu nie były reprezentowane, które to okoliczności nie zmieniają zgoła istnienie przemysłowców w myśl §. 6go ustawy niniejszej uprawnionych, majster murarski może do wykonania tych robót użyć własnych pomocników.

Do takich robót, które należą do zakresu uprawnień przemysłu konsensowego lub rękodzielniczego (stolarskiego, ślusarskiego, szklarskiego, lakierniczego, blacharskiego itp.), majster murarski winien bez wyjątku używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do wykonywania odnośnych robót.

W miejscach, które w myśl §. 2go uznane są za wyłączone, majster murarski może roboty do swego zakresu należące wykonywać samodzielnie tylko w takich budowach, które nie wymagają współdziałania rozmaitych rodzajów przemysłu budowlanego.

§. 4.

Majstra kamieniarskiego i ciesielskiego.

Z zastrzeżeniem jednolitego kierownictwa, jakie w razie współdziałania rozmaitych rodzajów przemysłu budowlanego, jest potrzebne (§§. 2 i 3), majster kamieniarski i majster ciesielski mogą wykonywać wszelkie roboty do ich zakresu należące.

Nadto majster ciesielski uprawniony jest do prowadzenia i wykonywania budynków, które w istocie swojej są ustrojami drewnianymi. W przypadkach takich winien jednak do tych robót, które należą do zakresu majstrów murarskich, majstrów kamieniarskich i rurmistrzów, używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do wykonywania tych robót. Atoli, gdyby w powiecie administracyjnym miejsca budowy rzeczzone rodzaje przemysłu nie były reprezentowane, które to okoliczności nie zmieniają zgoła istnienie przemysłowców, w myśl §. 6go ustawy niniejszej uprawnionych, majster ciesielski może do wykonywania odnośnych robót używać własnych pomocników.

Do takich robót, które należą do zakresu uprawnień przemysłu konsensowego lub rękodzielniczego (stolarskiego, ślusarskiego, szklarskiego, lakierniczego, blacharskiego itp.), majster ciesielski winien bez wyjątku używać przedsiębiorców przemysłowych uprawnionych do wykonywania odnośnych robót.

§. 5.

Rurmistrza.

Rurmistrz uprawniony jest do prowadzenia i wykonywania wszelkich robót potrzebnych do zrobienia studni.

W tych miejscach, w których niema rurmistrza, toż samo uprawnienie służy także budowniczemu, jakoteż majstrowi murarskiemu i ciesielskiemu.

§. 6.

Władza administracyjna krajowa postanawia na wniosek Wydziału krajowego, czy i w których powiatach administracyjnych lub szczególnych miejscach, ze względu na potrzeby ludności, konsens do trudnienia się przemysłem murarskim, ciesielskim, kamieniarskim i rurmistrzowskim, może być udzielany z zakresem uprawnień poniżej oznaczonym i pod następującymi, względnie do wymagań §§. 9 aż do 13 ułatwionymi warunkami.

W razie zmiany stosunków Władza administracyjna krajowa może po wysłuchaniu Wydziału krajowego wstrzymać udzielanie takich konsensów.

Konsens tego rodzaju rozciąga się tylko na wykonywanie robót około budowli odnośnemu miejscu właściwych i w obrębie miejsc w dokumencie konsensowym oznaczonych.

Takowy może być udzielony tylko osobom płci męskiej, które oprócz dopełnienia warunków ogólnych, w §. 23, ustęp 1 ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) wymaganych, winny udowodnić uzdolnienie praktyczne, nabyte najiniej czteroletnią pracą w odnośnym przemyśle.

Konsensy takie nadawane być mogą tylko w granicach potrzeby miejscowej i zawsze wysłuchać należy wprzód Izbę handlowo-przemysłową, która znów zasięgnąć ma zdania odnośnego stowarzyszenia.

§. 7.

Uprawnionym do przemysłu budowlanego, w §§. 1 i 6 ustawy niniejszej oznaczonym, służy prawo stawiania samodzielnie konstrukcji pomocniczych potrzebnych bądź podczas trwania budowy do jej wykonania, bądź też do rozebrania budynków, jako to rusztowań, stęplowania itp., tudzież potrzebnych bud tymczasowych.

§. 8.

Połączenie rodzajów przemysłu budowlanego.

Połączenie w jednej osobie kilku rodzajów przemysłu budowlanego w §. 1 wyszczególnionych, jest dozwolone, o ile kandydat złoży dowód uzdolnienia do każdego z tych rodzajów przemysłu budowlanego, które chce połączyć, i o ile uzyska potrzebny konsens.

Jakie ułatwienia pod względem dostarczenia dowodu uzdolnienia mogą mieć miejsca w przypadkach połączenia kilku rodzajów przemysłu budowlanego, postanowione będzie drogą rozporządzenia.

§. 9.

Dowód uzdolnienia.

Ubiegający się o konsens na jeden z rodzajów przemysłu w §. 1 wzmiankowanych, udowodnił mają, że się tego przemysłu wyuczyl, i że się w nim praktycznie wykształcił a nadto winni złożyć odpowiedni egzamin.

Udowodnienie to i złożenie egzaminu z dobrym skutkiem uważane będzie za dopełnienie warunku do udzielenia konsensu w §. 23, ustęp 2 ustawy przemysłowej przepisanego.

§. 10.

Dowodu wyuczenia się przemysłu dostarczyć można w następujący sposób:

- a) świadectwem skończenia odpowiedniej szkoły zawodowej, w której najmniej przez trzy lata udzielana jest regularna nauka praktyczna w warsztacie szkolnym;
- b) listem wyzwolenia, świadczącym o porządnym wyuczeniu się przemysłu lub udowodnieniem, że kandydat o dwa lata dłużej niż to w §. 11 jest przepisane, pracował w przemyśle;

kandydaci, którzy skończyli szkołę budownictwa lub inżynierii w szkole głównej technicznej i złożyli oba egzamina rządowe, lub wyższą szkołę przemysłową z zakresem budowniczno-technicznym w c. k. szkole przemysłowej rządowej lub w równorzędnym zakładzie naukowym, prawa zakładu publicznego posiadającym, udowodnić mają, że w celu wyuczenia się swego przemysłu, pracowali w nim przez sześć miesięcy a względnie przez rok z wliczeniem pracy wykonywanej w tymże przemyśle przed rozpoczęciem nauk szkolnych lub w ciągu ich trwania.

§. 11.

Okresy praktycznego kształcenia się kandydatów, ubiegających się o konsens na jeden z rodzajów przemysłu w §. 1 wzmiankowanych, ustanawia się następująco:

1. Dla budowniczych i majstrów murarskich lat sześć, z tych zaś najmniej dwa lata jako podmajstry lub zawiadowcy.
2. Dla majstrów kamieniarskich lub ciesielskich lat pięć jako pomocnik, z tych zaś najmniej dwa lata jako podmajstry.
3. Dla rurmistrzów trzy lata jako pomocnik, z tych zaś najmniej rok jako podmajstry.
4. Ze względu na stosunki miejscowe, kamieniarze i rurmistrze mogą być uwalniani od pełnienia obowiązków podmajstrzych.

§. 12.

Co do tych ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich lub ciesielskich, którzy skończyli szkołę budowniczą lub inżynierską w szkole głównej technicznej i złożyli z dobrym skutkiem oba egzamina rządowe, dostatecznym jest dowód krótszego o dwa lata niż to w §. 11 jest przepisane, a co do tych kandydatów, którzy uzyskali dyplom w szkole głównej technicznej z budownictwa cywilnego lub inżynierii dowód krótszego o trzy lata praktycznego pracowania w przemyśle, pod warunkiem, żeby praktyka ta wykonywana była w zawodzie budownictwa cywilnego. Od kandydatów, którzy skończyli szkołę główną techniczną, nie będzie wymagane, żeby w ciągu praktyki swojej pracowali jako podmajstry lub zawiadowcy.

Co do tych ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i rurmistrzów, którzy skończyli z dobrym skutkiem szkołę przemysłową wyższą z zakresem budowniczno-technicznym w szkole przemysłowej rządowej lub w równorzędnym zakładzie naukowym, prawa zakładu publicznego posiadającym, dostatecznym jest dowód krótszego o rok jeden niż to w §. 11 jest przepisane, praktycznego pracowania w odnośnym przemyśle.

Co do tych ubiegających się o uprawnienie do przemysłu majstrów ciesielskich i kamieniarskich, którzy otrzymali świadectwo skończenia odpowiedniej szkoły zawodowej z warsztatem szkolnym, dostatecznym jest dowód krótszego o dwa lata niż to w punkcie 2 §. 11go jest przepisane, a co do tych, którzy otrzymali świadectwo skończenia szkoły zawiadowców z zakresem budowniczno-technicznym w szkole przemysłowej rządowej lub w równorzędnym zakładzie naukowym, prawa zakładu publicznego posiadającym, dowód krótszego o rok niż to w punkcie 2 §. 11go jest przepisane, pracowania praktycznego w przemyśle ciesielskim lub kamieniarskim.

Praktyka odbyta w odnośnym przemyśle poza obrębem szkoły przed uczęszczaniem do szkoły jednej z powyższych kategorii lub podczas uczęszczania do niej, wlicza się w wykształcenie praktyczne w §. 11 wymagane.

Ubiegającym się o uprawnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich lub ciesielskich, którzy sprawowali obowiązki urzędników w służbie budowniczej rządowej, krajowej lub gminnej, służba taka sześciolatnia policzona być ma za wykształcenie praktyczne w §. 11 przepisane, w takim razie, jeżeli przy mianowaniu zdołali uczynić zadość wymaganiom przepisany dla wstępujących do służby budowniczej rządowej i jeżeli w ciągu policzalnego czasu służby pracowali w zakresie budownictwa cywilnego.

Co do ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczycy, którzy będąc c. i k. oficerami inżynierami skończyli kurs wyższy, za dostarczenie dowodu wykształcenia praktycznego w §. 11 przepisane, uważać się będzie, jeżeli wykażą, że w czasie wcielenia swego do sztabu inżynierami najmniej przez sześć lat byli czynni przy budownictwie cywilnym lub przy fortyfikacjach.

Co do ubiegających się o uprawnienie do przemysłu majstrów murarskich, kamieniarskich i cieśli, którzy w c. i k. wojsku sprawowali obowiązki wojskowych podmajstrzych budownictwa, sześciolatnie sprawowanie tych obowiązków uważane będzie za równoważne z uzdolnieniem praktycznym w §. 11 przepisaniem.

§. 13.

Dla ubiegających się o konsens do jednego z tych rodzajów przemysłu, które w §. 1 pod l. 1 aż do 5 są wyszczególnione, oznaczone będą drogą rozporządzenia przedmioty egzaminu, jego rozciągłość i dopóki tenże ma być uważany za ważny. Zarazem zostanie odpowiednio uwzględnione, o ile świadectwa szkoły głównej technicznej lub szkoły przemysłowej rządowej z zakresem budownictwa technicznym lub zakładu równorzędnego posiadającego prawa zakładu publicznego, mogą całkiem lub po części zastąpić złożenie egzaminu.

Nadto postanowione będzie drogą rozporządzenia, w których miejscach egzamina mają się odbywać, w jaki sposób komisje egzaminacyjne mają być tworzone, i która Władza potwierdzać ma świadectwem wynik egzaminu, tudzież w ciągu jakiego czasu egzamin może być ponowiony i jaka taksa od egzaminu ma być opłacana.

Drogą rozporządzenia oznaczone będą zakłady naukowe — szkoły główne, szkoły przemysłowe wyższe, szkoły zawodowe i szkoły zawiadowców itd., którym stosownie do ich organizacji i wyników nuczania przyznawane będą co do ich uczniów ułatwienia w §. 12 dozwolone.

Drogą rozporządzenia będzie nakoniec postanowione, które wyższe zakłady techniczne za granicą mają być uważane za równorzędne z krajowymi szkołami technicznymi głównymi odnośnie do osnowy §§. 10 aż do 13 włącznie ustawy niniejszej; orzekanie zaś, czy skończenie szkół przemysłowych i zawodowych za granicą ma być w myśl §§. 10 aż do 13 włącznie policzone, zostawia się odnośnie do każdego z osobna przypadku decyzji Ministerstwa spraw wewnętrznych, które w tym względzie porozumiewać się ma z Ministerstwem wyznań i oświecenia, tudzież z Ministerstwem handlu.

§. 14.

Władza nadająca.

Konsens do prowadzenia przemysłu budownicznych, majstrów murarskich, kamieniarskich i cieśli nadaje Władza administracyjna krajowa. Konsens do prowadzenia przemysłu rurmistrzów i uprawnionych do przemysłu budowlanego w myśl §. 6go nadaje Władza przemysłowa pierwszej instancyi.

§. 15.

Postanowienia przejściowe.

Do tych murarzy, kamieniarzy i cieśli konsens posiadających, którzy stosownie do pierwszego ustępu §. 23go ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) uzyskali uprawnienie do wykonywania robót swego zawodu samodzielnie, to jest nie pod kierunkiem budowniczego, stosowane być mają następujące postanowienia.

Kamieniarze i cieśle konsens posiadający, uważani być mają za równych majstrom kamieniarskim i ciesielskim w duchu §. 4go ustawy niniejszej.

Murarze konsens posiadający, uważani być mają za równych majstrom murarskim w duchu §. 3go ustawy niniejszej. Tym z pomiędzy nich, którzy w chwili ogłoszenia ustawy niniejszej będą mieli siedzibę swego przemysłu w miejscu uznanem za wyłączone (§. 2), służy w miejscach wyłączonych prawo wykonywania samodzielnie budynków i innych tego rzędu budowli w związku z majstrami kamieniarskimi, ciesielskimi i z rurmistrzami.

Władza administracyjna krajowa będzie nadto nadawała prawa budowniczycy w myśl §. 2go ustawy niniejszej, tym z pomiędzy nich, którzy swoje uzdolnienie do tego udowodnią albo egzaminem, drogą rozporządzenia przepisać się mającym, albo budowlami, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać samodzielnie zaprojektowanymi i wykonanymi, któreby świadczyły o ich teoretycznym i praktycznym uzdolnieniu na budownicznych.

Murarze, kamieniarze i cieśle, posiadający konsens na zasadzie ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859, którym w dokumencie koncesyjnym nadano wyraźnie uprawnienie szczyplejszego zakresu, aniżeli ten, który w §. 23 rzezconej ustawy przemysłowej jest oznaczony, pozostaną ograniczeni nadal do tego szczyplejszego zakresu uprawnienia.

Zresztą nie narusza się istniejących uprawnień przemysłowych.

§. 16.

Postanowienia karne.

Trudniący się przemysłem budowlanym, w §. 1 oznaczeni, nadużywający swego uprawnienia do zastąpienia nieprawego wykonywania przemysłu przez trzecie osoby, karani być mają według postanowień ustawy przemysłowej. W przypadku ponownym, oprócz grzywny, którą wymierzyć można w kwocie aż do 1000 zł., zarządzić należy odebranie upoważnienia przemysłowego na czas oznaczony lub na zawsze.

Kwoty pieniężne, otrzymane w celu zastąpienia nieuprawnionego wykonywania przemysłu przez trzecie osoby, przepadają na rzecz kasy chorych odnośnego stowarzyszenia a jeżeli takiej kasy niema, na rzecz funduszu ubogich tej gminy, w której budowlę stawiano.

§. 17.

Osoby, które nie uzyskawszy uprawnienia do wykonywania budynków i innych tego rzędu budowli, wykonywają takie roboty budownicze, do których potrzebne jest zezwolenie Władzy, karane być mają według postanowień karnych ustawy przemysłowej. Atoli w ponownym przypadku wymierzyć należy grzywnę w kwocie aż do 2000 zł.

Jeżeli osoby w ustępie 1 wzmiankowane zapewniły trudniącemu się przemysłem budowlanym, w §. 1 oznaczonemu, kwoty pieniężne w tym celu, ażeby zasłonił ich nieuprawnione wykonywanie przemysłu, ale ich jeszcze nie zapłaciły, kwoty te przepadają na rzecz funduszu ubogich tej gminy, w której budowlę stawiano.

§. 18.

Przy wymierzaniu grzywien na zasadzie §§. 16. i 17. mieć zawsze należy wzgląd na stosunki majątkowe, zarobkowe i przychodowe skazanych.

W każdym orzeczeniu karnem, skazującym na karę pieniężną, oznaczyć należy zarazem karę aresztu, która ma zastąpić ją w razie niemożności ściągnięcia.

Za każde dwa aż do dziesięciu złotych grzywny wymierzać należy jeden dzień aresztu, ogółem jednak areszt nie może przekraczać wymiaru największego, który wynosi sześć miesięcy.

§. 19.

Postanowienia §§. 380, 383, 384 i 385 powszechnej ustawy karnej, dotyczące się budowniczego, stosują się odpowiednio do majstrów murarskich,

kamieniarskich, ciesielskich i do rumistrzów, tudzież do tych przemysłowców, którzy trudnią się zawodami owych rodzajów na zasadzie uprawnień, uzyskanych w myśl ustaw dotychczas obowiązujących; przeto także Sąd może na zasadzie paragrafów powyższych zniewolić ich, żeby wzięli na pomoc innego przemysłowca, do prowadzenia odnośnej budowy uprawnionego i może skazać ich na utratę służących im uprawnień.

§. 20.

Postanowienia końcowe.

Zresztą stosują się do przemysłu budowlanego postanowienia ustawy przemysłowej. W szczególności stosują się do niego postanowienia, dotyczące się wymagań ogólnych do wykonywania przemysłu konsensowego.

Obowiązek ciężący na przemysłowcach w myśl §. 44 ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, którą ustawa przemysłowa została zmieniona i uzupełniona, żeby stałe miejsca swojego przemysłu opatrywali odpowiednimi oznaczeniami zewnętrznymi, rozszerza się odnośnie do przemysłowców w §. 1 ustawy niniejszej pod l. 1, 2 i 4 wymienionymi, w ten sposób, że także przy każdej którą prowadzą budowie nowej, dobudowywanej i przebudowywanej, aż do jej skończenia, w miejscu w oczy wpadającym, wywieszane być ma ich nazwisko z oznaczeniem ich przemysłu. Wykroczenia przeciw temu karane będą według postanowień karnych ustawy przemysłowej.

§. 21.

Gdy po chwili, w której ustawa niniejsza zaczęnie obowiązywać, pewne miejsce w myśl §. 2go uznane będzie za wyłączone, okoliczność ta nie będzie wpływała na rozciągłość uprawnień przemysłowych, istniejących w odnośnem miejscu w chwili tego wyłączenia.

§. 22.

Ustawa niniejsza nie narusza uprawnień techników prywatnych urzędownie upoważnionych (upoważnionych przez Władzę inżynierów cywilnych, inżynierów budowniczych, architektów i inżynierów budowy machin).

Jednakże osoby te, o ile wykonywają budynki i inne tego rzędu budowle z własnymi pomocnikami przemysłowymi, podlegają postanowieniom szóstego i siódmego rozdziału ustawy przemysłowej (Dz. u. p. z dnia 15. marca 1883. Nr. 39, Dz. u. p. z dnia 8. marca 1885, Nr. 22).

§. 23.

Postanowienia ustawy niniejszej nie stosują się do robót budowlanych, wykonywanych przez ludność wiejską jako zatrudnienie poboczne i bez pomocników przemysłowych około budynków mieszkalnych i gospodarskich z charakterem lokalnym, jakoteż około prostych wiejskich wodociągów, o ile według obowiązującej ustawy budowniczej ustanowienie kierującego budowniczego do odnośnej budowy nie jest potrzebne.

W razie wątpliwości, czy w poszczególnym przypadku chodzi o przedsiębiorstwo tego rodzaju, czy o przedsiębiorstwo przemysłowe, rozstrzyga takową Władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 24.

Jednocześnie z chwilą, w której ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, utraci takową

rozporządzenie cesarskie z dnia 16. września 1883, Dz. u. p. Nr. 147, dotyczące się uzdolnienia do rozpoczęcia rodzajów przemysłu budowlanego i rozciągnięcia uprawnień do tych rodzajów przemysłu.

§. 25.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych, Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. **Bacquehem** r. w.

Schönborn r. w. **Wurmbrand** r. w.

Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 194—197.)

194.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 27. grudnia 1893,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego ogłaszają się miejsca, które w myśl §. 2, ustęp 2 rzeczonyj ustawy uznane zostały za wyłączone.

W wykonaniu ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu rodzajów przemysłu budowlanego konsensowi podlegających, uznają się na zasadzie §. 2, ustęp 2 rzeczonyj ustawy za zgodą odnośnych wydziałów krajowych następujące miejsca za wyłączone:

W arcyksięstwie austriackiem poniżej Anizy:

Cały obszar stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia w rozciągłości utworzonej ustawą z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45).

W arcyksięstwie austriackiem powyżej Anizy:

Stolica krajowa Linz z wyłączeniem przedmieść Lustenau i Waldegg.

W księstwie salzburskiem:

Dzielnica wewnętrzna stolicy krajowej Salzburga w granicach ustanowionych §em 67ym Po-

rządki budowniczego dla stolicy krajowej Salzburga z dnia 2. kwietnia 1886 (Dz. u. kr. Nr. 27).

W uksiążęconem hrabstwie tyrolskiem:

Cały obszar stolicy krajowej Innsbrucka z obszarem gminy Wilten.

W księstwie styryjskiem:

Cały obszar stolicy krajowej Grazu.

W księstwie karyntyjskiem:

Cały teraźniejszy obszar stolicy krajowej Celowca.

W księstwie krańskiem:

Dzielnice stolicy krajowej Lublany wymienione w §. 1 ustawy gminnej dla tego miasta z dnia 5. sierpnia 1887 (Dz. u. kr. Nr. 22) a mianowicie I (dzielnica szkolna), II (dzielnica Jakóba), III (dzielnica zamkowa) i IV (dzielnica kolejowa).

W królestwie czeskiem:

Cały obszar królewskiego stołecznego miasta Pragi; obszary miast: Smichowa, Karlina i Hory winiczne; obszar gminy miasta Żyżkowa z wyłączeniem wcielonej wsi Olszany.

Cały obszar miasta Pilzni.

Cały obszar miasta Liberca.

Cały obszar miasta Karłowych Warów.

Cały obszar miasta Cieplic.

Cały obszar miasta Szönau.

Cały obszar uzdrowiska Maryańskie Łaźnie.

Obszar gminy miasta Franciszkowe Łaźnie z wyłączeniem wsi dolna Lohma.

W margrabstwie morawskiem:

Cały obszar stolicy krajowej Berna.

Cały obszar miasta Ołomuńca.

W królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem i Wielkiem księstwie krakowskiem:

Cały obszar królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

Cały obszar królewskiego stołecznego miasta Krakowa.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.

195.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, tudzież wyznań i oświecenia z dnia 27. grudnia 1893,

tyczące się egzaminów i świadectw dla kandydatów ubiegających się o konsens do pewnego rodzaju przemysłu budowlanego, tudzież ułatwień czynić się mających w razie połączenia kilku rodzajów przemysłu budowlanego w jednej osobie.

Na zasadzie ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu rodzajów konsensowych przemysłu budowlanego, rozporządza się co następuje w przedmiocie egzaminów i świadectw dla kandydatów ubiegających się o konsens do pewnego rodzaju przemysłu budowlanego, tudzież w przedmiocie ułatwień, które czynione będą w razie połączenia kilku rodzajów przemysłu budowlanego w jednej osobie:

I. Co do postanowień, które na zasadzie §. 13, ustęp 1 i 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) wydane być mają drogą rozporządzenia.

§. 1.

Przedmiotami egzaminu dla kandydatów ubiegających się o uprawnienie na budowniczego są:

1. Wypracowanie projektu na większy budynek na danem budowisku i według podanego programu z wszystkimi potrzebnymi planami, przekro-

jami i fasadami i z przedstawieniem najważniejszych w projekcie użytych ustrojów, jakoto: stropów, wiązań dachowych, schodów, załamywania się murów itp., tudzież oznaczenie ich wymiarów; nadto wypracowanie obliczenia robót ze względem na wszelkie potrzebne roboty rękodzielnicze;

2. odpowiedź piśmienna na pytania z zakresu matematyki, geometrii wykresłej i praktycznej, z mechaniki i z mechaniki budowniczej; nadto z nauki o materiałach budowlanych i ich używaniu, z nauki o ustrojach budowniczych odnośnie do budownictwa lądowego.

Pytania zadawać należy w takich granicach, jakie co do rzeczonych przedmiotów przepisane są dla szkół przemysłowych wyższych z zakresem budowniczo-technicznym.

3. odpowiedź ustna na pytania z zakresu praktyki budowniczej, tudzież z zakresu przepisów budowniczych i higieny budowniczej.

§. 2.

Przedmiotami egzaminu dla kandydatów ubiegających się o uprawnienie na majstrów murarskich są:

1. Wygotowanie projektu z zakresu budownictwa lądowego także wiejskiego na danem budowisku i według podanego programu z odpowiednimi planami, widokami i przekrojami i przedstawieniem najważniejszych ustrojów, które tam będą potrzebne, jakoto: stropów, wiązań dachowych, schodów, załamywania się murów itp., z oznaczeniem wymiarów i nadto wypracowanie obliczenia robót ze względem na wszelkie potrzebne roboty rękodzielnicze;

2. odpowiedź piśmienna na pytania z zakresu budownictwa, a to w takiej rozciągłości, w jakiej przedmiot ten nauczany jest w szkołach zawia-
dowców z zakresem budowniczo-technicznym;

3. odpowiedź ustna na pytania z zakresu praktyki budowniczej, z zakresu przepisów budowniczych i higieny budowniczej.

§. 3.

Przedmiotami egzaminu dla kandydatów ubiegających się o uprawnienie na majstrów kamienniarzów są:

1. Narysowanie większej budowy, z kamienia wykonać się mającej, lub części składowej takiej budowy, z przydaniem piśmiennego objaśnienia co do jej ustroju;

2. narysowanie ustroju kamiennego dla rozmaitych danych przypadków;

Dla majstrów murarskich.

Dla majstrów kamienniarzów.

Przedmioty egzaminu dla budowniczych.

3. odpowiedź ustna na pytania z nauki o materiałach kamiennych i o stosowaniu w budownictwie szczególnych rodzajów kamieni do rozmaitych celów.

§. 4.

Przedmiotami egzaminu dla kandydatów, ubiegających się o uprawnienie na majstrów cieślińskich są:

1. Wyznaczenie połączeń dachów, wiązania dachowego dla skomplikowanego planu, zaprojektowanie budowy z drzewa lub z muru pruskiego i rusztowania w stosunkach utrudnionych, z należącymi do tego planami, wiązania dachu i budowli, przekrojami i profilami, z oznaczeniem wymiarów szczególnych części budowy, wygotowaniem obliczenia robót i piśmiennem objaśnieniem tego wypracowania;

2. narysowanie i obliczenie rozmaitych ustrojów drewnianych nie tylko dla budowli lądowych, lecz także dla wodnych, np. mostów, budowli do ochrony brzegów, jazów i wyobrażenie rozmaitych rodzajów więźby cieślińskiej;

3. odpowiedź ustna na pytania z nauki o materiałach drewnianych, o odpowiednim użyciu rozmaitych rodzajów drzewa, tudzież z zakresu przepisów ustawy budowniczej o ile tyczą się ustrojów cieślińskich.

§. 5.

Przedmiotem egzaminu dla kandydatów ubiegających się o uprawnienie na rurmistrzów, jest odpowiedź ustna na pytania praktyczne z zakresu przemysłu rurmistrzowskiego a mianowicie co do kopania, stęplowania, wymurowania i ocembrowania studni, co do wiercenia studni, osadzania toku, wyrobu pomp i osadzania przyrządu pompowego tudzież rur w studniach, nadto co do ostrożności przy pogłębianiu studni i co do znajomości odpowiednich narzędzi, nakoniec co do przepisów ustawy budowniczej odnoszących się do robót studniarskich i właściwej higieny budowniczej.

§. 6.

Kandydaci ubiegający się o konsens na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego i majstra cieślińskiego, którzy odbyli w szkole głównej technicznej wszystkie programem nauki przepisane studia z zakresu budownictwa inżynierskiego lub budownictwa cywilnego, pierwszy egzamin rządowy lub poszczególne egzamina z wszystkich przedmiotów zdali ze skutkiem przynajmniej dostatecznym i mogą świadectwami postępu udowodnić złożenie z dobrym skutkiem poszczególnych egzaminów z mechaniki budownictwa i z budowni-

ctwa cywilnego (nauka o budulcu i nauka o ustrojach w budownictwie), a jeżeli skończyli szkołę inżynierską, przedstawiają nadto świadectwo postępu z niższej geodezyi; podobnie kandydaci, którzy skończyli z dobrym skutkiem szkołę przemysłową wyższą z zakresem budowniczo-technicznym w c. k. szkole przemysłowej rządowej lub w zakładzie równorzędnym prawa zakładu publicznego posiadającym; nakoniec kandydaci, którzy będąc c. k. oficerami inżynierii skończyli kurs wyższy, uwolnieni są od egzaminu teoretycznego, w punkcie 2, §§. 1, 2, 3 i 4 wymaganego. Kandydaci, którzy w szkole głównej technicznej uzyskali świadectwo z drugiego egzaminu rządowego z budownictwa cywilnego lub budownictwa inżynierskiego, uwolnieni są od części egzaminów wymaganych w punktach 1 i 2, §§. 1, 2, 3 i 4. Kandydaci, którzy w szkole głównej technicznej uzyskali dyplom z budownictwa cywilnego lub budownictwa inżynierskiego, uwolnieni są od całego egzaminu według §§. 1, 2, 3, 4 i 5 wymaganego.

Prośby o zezwolenie na częściowe lub całkowite uwolnienie od egzaminu na zasadzie poprzedzających postanowień podawać należy do komisji egzaminacyjnej (§. 7), która prośby te razem ze swoją opinią przedstawi Władzy administracyjnej krajowej. Ta ostatnia Władza decyduje o zezwoleniu na uwolnienie.

§. 7.

Do egzaminowania kandydatów ubiegających się o uprawnienie na budowniczych, majstrów murarskich, majstrów kamieniarskich, majstrów cieślińskich i rurmistrzów ustanowiona będzie komisja w siedzibie każdej Władzy administracyjnej krajowej.

Komisja ta składa się dla kandydatów ubiegających się o uprawnienie na budowniczych z czterech członków, a mianowicie:

1. z przewodniczącego, którym jest przełożony departamentu technicznego lub jego zastępca;
2. z drugiego wyższego urzędnika budownictwa rządowego;
3. z profesora specjalisty w szkole głównej technicznej lub szkole przemysłowej rządowej albo architektury urzędownie upoważnionego albo inżyniera cywilnego urzędownie upoważnionego, zajmującego się budownictwem cywilnym, albo inżyniera budowniczego urzędownie upoważnionego lub z wyższego urzędnika budowniczego Wydziału krajowego lub stolicy krajowej;
4. z budowniczego.

Dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia na majstrów murarskich, kamieniarskich, cieślińskich lub na rurmistrzów:

1. z przewodniczącego, którym jest wyższy urzędnik budownictwa rządowego;

Dla majstrów cieślińskich.

Dla rurmistrzów.

Sposób egzaminowania.

Częściowe lub całkowite uwolnienie od egzaminu.

2. z profesora specjalisty w szkole głównej technicznej lub w szkole przemysłowej rządowej albo z architekta urzędownie upoważnionego, albo inżyniera cywilnego urzędownie upoważnionego zajmującego się budownictwem cywilnym, albo inżyniera budowniczego urzędownie upoważnionego lub z wyższego urzędnika budowniczego Wydziału krajowego lub stolicy krajowej, i

3. stosownie do rodzaju przemysłu, do którego kandydat chce uzyskać uprawnienie — z budowniczego — według okoliczności z majstra murarskiego, lub z majstra ciesielskiego lub z majstra kamieniarskiego albo z rurmistrza, posiadających konsensa na zasadzie ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193).

W większych krajach Władza administracyjna krajowa upoważniona jest pozwolić, gdyby się okazała potrzeba tego, żeby egzamina kandydatów ubiegających się o uprawnienia na majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich lub na rurmistrzów odbywały się także w innych miejscach.

W przypadku takim Władza administracyjna utworzyć ma komisję w sposób wyżej postanowiony. Gdyby to było niemożliwe Władza administracyjna krajowa utworzyć ma komisję przez powołanie innych odpowiednich osób.

Dopóki w królestwie dalmatyńskim nie będzie budowniczych konsens posiadających, powoływać należy do komisji egzaminacyjnej dla ubiegających się o uprawnienie na budowniczego zamiast budowniczego, którego niema, drugiego członka z grona biegłych w punkcie 3 wymienionych.

Podobnie przy ustanawianiu w Dalmacji komisji egzaminacyjnej dla ubiegających się o uprawnienie na majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich lub na rurmistrzów, dopóki w królestwie tem nie będzie budowniczych konsens posiadających, a względnie dopóki przemysłu kamieniarskiego i rurmistrzowskiego nie będą wykonywali majstrowie konsens posiadający, zamiast majstra w punkcie 3 wzmiankowanego powoływać należy drugiego członka z grona biegłych w punkcie 2 wymienionych.

§. 8.

Czas do wypracowania planów i odpowiedzi piśmiennych jest ograniczony a mianowicie dla kandydatów na budowniczych ogółem do dni czterech, dla kandydatów na majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich ogółem do dni ośmiu, wszyscy zaś pracować mają tylko w zwykłych godzinach urzędowych.

Odpowiedzi ustne na pytania zadawane na egzaminie kandydatom ubiegającym się o uprawnienie na budowniczych, trwać mają zwyczajnie nie dłużej jak godzinę, odpowiedzi zaś kandydatów ubie-

gających się o inne uprawnienia majsterskie, nie dłużej jak pół godziny.

Komisja egzaminacyjna ma zawsze naprzód przygotować zadania graficzne i piśmienne jakoteż pytania i aż do chwili użycia powinna trzymać je w tajemnicy a w tym celu każde z osobna opieczętować. Komisji wolno postąpić podobnie także z temi pytaniami, na które odpowiedź ma być dana ustnie.

Zadania i pytania otwiera na egzaminie przewodniczący komisji egzaminacyjnej w obecności kandydata do majsterstwa, w taki sposób, że dalsze otwiera dopiero wtedy, gdy kandydat odpowie na poprzedzające.

Podczas wypracowywania rysunku i odpowiedzi piśmiennych na zadania i pytania egzaminacyjne kandydaci mają być ciągle nadzorowani, o ile to jest możebne przez jednego z członków komisji.

Używanie tablic logarytmowych, podręczników zawierających formuły i ustawy jest dozwolone; gdyby kto używał innych środków lub pomocy osób, egzamin ma być natychmiast przerwany.

Gdy egzamin odbywa się poza obrębem siedziby Władzy administracyjnej krajowej, Władza ta zadania egzaminacyjne i pytania do odpowiedzenia na piśmie przesyła przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej opieczętowane i takowe otwierane być mają w sposób wyżej podany.

§. 9.

Członków komisji egzaminacyjnej mianuje Władza administracyjna krajowa na czas oznaczony a zarazem ustanawia także po jednym zastępcy dla każdego członka komisji egzaminacyjnej. Co do zamianowania członków i zastępców należących do stanu przemysłowców, winna Władza administracyjna krajowa, o ile to być może, zażądać od stowarzyszeń odnośnego rodzaju przemysłu w mieście stołecznem kraju lub w miejscach, gdzie się egzamina dla przemysłu budowlanego odbywają, istniejących, żeby przedstawiły kandydatów.

§. 10.

Terminy, w których egzamina mają się odbywać, ustanawia Władza administracyjna krajowa.

§. 11.

Wydaue opinii o wypracowaniach graficznych i piśmiennych, ocenienie rozwiązania poszczególnych pytań ustnych, klasyfikacja tychże, wreszcie wydanie wotum ogólnego co do całkowitego wyniku poszczególnych aktów egzaminu jest rzeczą członków komisji egzaminacyjnej, rozstrzyga zaś pod temi wszystkimi względami większość głosów.

Wynik
egzaminu.

W razie równości głosów decydującem jest to wotum, do którego przystąpił przewodniczący.

Wotum ostateczne ograniczać się ma do orzeczenia, czy kandydat uznany został

za uzdolnionego, czy
za nieuzdolnionego.

Spisuje się protokół egzaminu a w nim podaje się wszystkie przedmioty każdej części egzaminu, sąd egzaminatorów co do każdego z osobna przedmiotu egzaminu, jakoteż wotum ostateczne co do ogólnego wyniku wszystkich aktów egzaminu.

Protokół z wszystkimi wypracowaniami egzaminacyjnymi przedstawia się Władzy krajowej.

Władza ta wydaje kandydatowi, który złożył egzamin z dobrym skutkiem, świadectwo według dołączonego wzoru.

Kandydatów uznanych za „nieuzdolnionych“, uwiadamia o tem Władza krajowa.

§. 12.

Kandydaci uznani za „nieuzdolnionych“ mogą ponowić egzamin po upływie jednego roku.

§. 13.

Kandydaci ubiegający się o uprawnienie na budowniczego mogą egzamin z części teoretycznej swego zadania, to jest z przedmiotów w §. 1 pod l. 2 wyszczególnionych składać po odpowiednim wyuczeniu się przemysłu murarskiego (§. 10 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193) a po skończeniu 20. roku życia kiedykolwiek, z praktycznej zaś części swego zadania dopiero na rok przed skończeniem swojej praktyki (§§. 11 i 12 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193).

§. 14.

Przed przypuszczeniem do egzaminu, kandydaci na budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i na rurmistrzów opłacić mają taksę egzaminacyjną.

Wysokość taksy ustanowiona będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 15.

Świadectwa uzyskane w myśl paragrafów poprzedzających w skutek złożenia z dobrym skutkiem egzaminu przez kandydatów ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowlanego tracą moc swoje, jeżeli egzaminowany przez całe lat dziesięć po złożeniu egzaminu nie miał praktycznego udziału w swoim przemyśle. Udział praktyczny można mieć tak przez samodzielne wykonywanie odnośnego przemysłu budowlanego, jak i przez pracowanie w nim w charakterze pomocnika.

Ubiegający się o konsens do przemysłu budowlanego, których świadectwa na zasadzie poprzedzającego ustępu stały się nieważnemi, są więc obowiązani poddać się ponownie egzaminowi.

II. Co do ułatwień, jakie w razie połączenia kilku rodzajów przemysłu budowlanego w jednej osobie mają być na zasadzie §. 8. ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) czynione pod względem złożenia dowodu uzdolnienia.

§. 16.

W takim przypadku, gdyby jedna osoba chciała połączyć w sobie kilka rodzajów przemysłu budowlanego, czynione będą pod względem złożenia dowodu uzdolnienia następujące ułatwienia:

1. Gdy ta sama osoba prosi o konsens na budowniczego lub na majstra murarskiego i zarazem o konsens na majstra kamieniarskiego lub ciesielskiego albo na rurmistrza, w takim razie oprócz złożenia dowodu uzdolnienia na budowniczego lub majstra murarskiego, złożyć należy w myśl ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) dowód, że kandydat pracował praktycznie w odnośnym przemyśle najmniej przez dwa lata chociażby z przerwami, praktykując zarazem w drugim przemyśle budowlanym a nadto winien także złożyć egzamin z każdego dalszego przemysłu budowlanego, do którego chce być uprawnionym według §§. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, o ile ułatwienie w §. 6 niniejszego rozporządzenia określone, nie ma być do niego zastosowane. Egzamin na budowniczych lub majstrów murarskich można zdawać jednocześnie z egzaminem przepisany dla tych innych rodzajów przemysłu budowlanego, do których kandydat chce uzyskać uprawnienie a w przypadku takim komisją egzaminacyjną dla budowniczych a względnie majstrów murarskich (§. 7) wzmocnić należy przydaniem po jednym majstrze każdego z tych innych rodzajów przemysłu budowlanego, o które kandydat się ubiega.

Dopóki świadectwo egzaminacyjne jest ważne.

Postanowienia wyjątkowe dla starających się o uprawnienie na budowniczego.

Taksa egzaminacyjna.

Egzamin z kamieniarstwa a względnie ciesielstwa lub rurmistrzowstwa ograniczać się ma do tego, co nie było już przedmiotem egzaminu z budownictwa a względnie murarstwa.

2. Gdy ta sama osoba prosi o konsens do przemysłu ciesielskiego i zarazem do przemysłu rurmistrzowskiego, w takim razie oprócz złożenia dowodu uzdolnienia do przemysłu ciesielskiego złożyć należy w myśl ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) dowód, że kandydat pracował praktycznie w rurmistrzowstwie najmniej przez dwa lata, chociażby z przerwami praktykując zarazem w drugim przemyśle budowlanym a nadto winien także złożyć egzamin do przemysłu rurmistrzowskiego według §. 5go, o ile ułatwienie w §. 6 niniejszego rozporządzenia wzmiankowane, nie ma być do niego zastosowane. Egzamin dla uzyskania uprawnienia na majstra ciesielskiego można zdawać jednocześnie z egzaminem na rurmistrza a w przypadku takim komisją egzaminacyjną dla majstrów ciesielskich (§. 7) wzmocnić należy przybraniem rurmistrza.

Egzamin z rurmistrzowstwa ograniczyć należy do tego, co nie było już przedmiotem egzaminu z ciesielstwa.

3. W przypadkach pod l. 1 i 2 wzmiankowanych, majstrowie przemysłowi do komisji powołani mają prawo głosowania tylko co do tego aktu egzaminacyjnego, który tyczy się ich zawodu.

III. Co do murarzy posiadających konsens na zasadzie pierwszego ustępu §. 23. ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227), których siedziba przemysłowa w chwili ogłoszenia ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego znajduje się w miejscu uznanem za wyłączone, a którzy zamierzają starać się o uprawnienie na budowniczego za złożeniem egzaminu, stosownie do §. 15, ustęp 4 przerzeczonej ustawy.

Murarze posiadający konsens na zasadzie pierwszego ustępu §. 23go ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227), których siedziba przemysłu w chwili ogłoszenia ustawy na wstępie wzmiankowanej, znajduje się w miejscu uznanem za wyłączone, a którzy zamierzają starać się o uprawnienie na budowniczego przez złożenie egzaminu, winni poddać się egzaminowi postanowieniami §. 1go niniejszego rozporządzenia przepisaniem, do którego stosują się postanowienia §§. 6go aż do 12go i 14go.

§. 18.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia na-
bywają mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą
z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urzą-
dzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowla-
nego. Postanowienie
końcowe.

Bacquehem r. w. **Wurmbrand** r. w.
Madeyski r. w.

Wzór do §. 10.

Świadectwo egzaminu na {
budowniczego.
majstra murarskiego.
majstra kamieniarskiego.
majstra ciesielskiego.
rurmistrza.

Ze strony c. k. Namiestnictwa w potwierdza się
Rządu krajowego
niniejszem, że Pan zdawał egzamin do uzyskania

uprawnienia na {
budowniczego
majstra murarskiego
majstra kamieniarskiego
majstra ciesielskiego
rurmistrza

rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 195)

§. 1)
§. 2)
§. 3) przepisany
§. 4)
§. 5)

przed komisją egzaminacyjną w w czasie od aż do 189 .
dnia

i uznany został za uzdolnionego.

. dnia 189 .

Podpis c. k. Namiestnika
Prezydenta krajowego
lub jego zastępcy.

196.**Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. grudnia 1893,**

tyczące się wykonania §. 13go, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

W wykonaniu §. 13go, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego wymienia się poniżej te zakłady naukowe, których skończenie nadaje prawo do dobrodziejstw w §. 12 rzeczoney ustawy określonych.

Takowemi we względzie odbywania praktyki są:

dla przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich:

szkoły budownictwa cywilnego i budownictwa inżynierskiego szkół głównych technicznych w Wiedniu, Grazu, Pradze (niemiecka i czeska), we Lwowie i szkoła inżynierska w szkole głównej technicznej w Bernie.

Dla przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich i rurmistrzów:

szkoły przemysłowe wyższe z zakresem budowniczotechnicznym w Wiedniu (szkoła przemysłowa rządowa w I. dzielnicy), w Bernie (szkoła przemysłowa rządowa niemiecka), w Pradze, Pilzni (szkoła przemysłowa rządowa niemiecka), w Libercu, Tryescie i Krakowie.

Dla przemysłu ciesielskiego:

szkoły zawodowe przemysłu drzewnego w Bergreichenstein (oddział ciesielstwa), w Brucku nad Murem, w Zakopanem (oddział ciesielstwa).

Dla przemysłu kamieniarskiego:

szkoły zawodowe kamieniarstwa w Friedeburgu, Horzicach, Laas, Saubsdorfie i Trydencie.

Dla przemysłu ciesielskiego i kamieniarskiego:

szkoły zawiadowców z zakresem budowniczotechnicznym w Wiedniu (szkoła przemysłowa rządowa w I. dzielnicy), w Bernie (szkoła przemysłowa rządowa niemiecka i czeska), w Pradze, Pilzni (szkoła przemysłowa rządowa niemiecka i czeska), w Libercu (szkoła przemysłowa budownicza), w Grazu, w Salzburgu, Innsbrucku, Lwowie i Czerniowcach.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

Bacquehem r. w.

Madeyski r. w.

Wurmbrand r. w.

197.**Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. grudnia 1893,**

w przedmiocie oznaczenia zakładów technicznych wyższych znajdujących się w krajach korony węgierskiej i za granicą, które odnośnie do osnowy §§. 10 aż do 13 włącznie ustawy o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego uznaje się za równorzędne z krajowemi szkołami głównemi technicznemi.

Zakłady techniczne wyższe w obrębie krajów korony węgierskiej i za granicą, których organizacja pod głównemi względami jest zgodna z organizacją szkół głównych technicznych w krajach tutejszych, uważać należy odnośnie do osnowy §. 10go aż do 13go włącznie ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193) o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego za równorzędne z tutejszo krajowemi szkołami technicznemi głównemi.

Przeto z zastrzeżeniem dalszego uzupełnienia niniejszego spisu, następujące zakłady uważane być mają za równorzędne:

królewsko węgierska politechnika jozefińska w Budapeszcie,

królewska szkoła główna techniczna w Berlinie,

" " " " w Hanowerze,

" " " " w Akwizgranie,

" " " " w Monachium,

" " " " w Stuttgarcie,

królewsko saska politechnika w Dreźnie,

wielko-książęca badeńska szkoła główna techniczna w Karlsruhe,

książęca szkoła główna techniczna w Brunświku.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

Bacquehem r. w.

Madeyski r. w.

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 198—199.)

198.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,

o ponownem przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei lokalnych i utrzymywania na nich ruchu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Moc obowiązującą postanowień artykułów I. aż do X. włącznie ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei lokalnych i utrzymywania na nich ruchu — przedłużoną w myśl artykułu I. ustawy z dnia 28. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 229) — przedłuża się aż do dnia 31. grudnia 1894.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, poruczam Mojemu Ministrowi handlu, Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w. Plener r. w.

199.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,

o nabyciu na rzecz państwa linii kolejowych Spółki austriackiej kolei lokalnych i o wybudowaniu kosztem państwa kolei lokalnych z Lipowej do Bożanowa (Heinersdorfu) i z Niklasdorfu do Cukmantla.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Dołączona umowa, między Ministerstwami handlu i skarbu ze Spółką austriacką kolei lokalnych w przedmiocie nabycia linii kolejowych rzeczownej Spółki na rzecz państwa, dnia 31. maja 1893 w Wiedniu zawarta, zostaje zatwierdzona.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, żeby nakładem w preliniowanych ogólnych sumach kosztów 1,700.000 zł. i 570.000 zł., które uważane być mają za nieprzekraczalne, wybudował kosztem państwa odnogi od linii Hanuszowice—Ziegenhals w skutek umowy powyższej na państwo przechodzącej, a mianowicie:

- a) od Lipowej aż do granicy państwa pod Bożanowem (Heinersdorffem) i
- b) od Niklasdorfu do Cukmantla.

Na wybudowanie tych odnóg, z których oznaczona pod lit. a) powinna bądź co bądź mieć szlak normalny, zezwala się pod tym warunkiem, że dopłaty, które strony interesowane mają w formie obowiązującej zapewnić a do których w szczególności zalicza się bezpłatne lub po niższej cenie odstąpienie gruntu, dostawę materiałów, jakoteż wszelkie inne świadczenia na rzecz przedsiębiorstwa budowy, reprezentować będą według wykazów przez Rząd sprawdzic się mających na rzecz kolei lokalnej Lipowa—Bożanów (Heinersdorf) wartość w sumie najmniej 200.000 zł. — a na rzecz kolei lokalnej Niklasdorf—Cukmantel wartość w sumie najmniej 70.000 zł.

Artykuł III.

Z zasobów i wniesionych kapitałów, które Rząd uzyska stosownie do §. 1, l. 4 i §. 3 umowy powyższej, wolno w ciągu roku 1894 wyłożyć sumę aż do 300.000 złotych na wkłady (rozszerzenie budowli, dokupna, pomnożenie parku itp.) na istniejących, obecnie na państwo przechodzących liniach Spółki austriackiej kolei lokalnych, sumę aż do 600.000 zł. na budowę kolei lokalnej Lipowa—Bożanów (Heinersdorf) i sumę aż do 200.000 zł. na budowę kolei lokalnej z Niklasdorfu do Cukmantla.

Pozostałość zasobów i wniesionych kapitałów na wstępie wzmiankowanych, jaka z końcem roku 1894 będzie do rozporządzenia, łącznie z przyrostami odsetkami, uważać należy za osobny fundusz wkładowy, który w miarę rzeczywistego wydatkowania na wkłady dla linii istniejących, tudzież na budowę kolei lokalnych Lipowa—Bożanów (Heinersdorf) i Niklasdorf—Cukmantel umieszczany być ma jako przychód nadzwyczajny w preliminarzach państwa roku 1895 i lat następnych.

Artykuł IV.

Umowę w §. 1 wzmiankowaną, tudzież oparte na niej przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty uwalnia się od stępli i opłat.

Emisyą i hipoteczne zabezpieczenie pożyczki pierwszorzędnej trzyprocentowej, którą w myśl rzeczonyj umowy Spółka austriacka kolei lokalnych ma wypuścić w sumie imiennej 70,000,000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) ustanowionej, jakoteż akta i dokumenta, które z tego powodu będą spisane, uwalnia się od stępli i opłat, kupony zaś tej pożyczki uwalnia się

od podatku dochodowego od nich przypadającego, jakoteż od opłat stęplowych.

Podobnie pozwala się odnośnie do linii kolejowych, w myśl artykułu II. wybudować się mających, na uwolnienie wszelkich kontraktów, podań i dokumentów, tyjących się wykupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, od stępli i opłat, jakoteż na uwolnienie od opłaty za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Artykuł V.

Ruch na kolejach, będących przedmiotem ustawy niniejszej z wyjątkiem linii od Czaśławy do Zawratca, z Czaśławy do Moczowic i z Königshan do Szaclaru, które czasowo mogą być nadal eksploatowane przez koleje prywatne dobiegowe, utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i przeniesienie tego utrzymywania ruchu na osobę prywatną lub na Spółkę mogłoby nastąpić tylko na zasadzie ustawy, gdyby w tej mierze została wydana.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 31. maja 1893 pomiędzy c. k. Ministerstwem handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Spółką austriacką kolei lokalnych z drugiej strony w przedmiocie nabycia linii kolejowych Spółki na rzecz państwa.

§. 1.

Austriacka Spółka kolei lokalnych przenosi na państwo własność wszystkich swoich linii kolejowych ze wszystkimi prawami, jakie jej służą na zasadzie odnośnych Najwyższych dokumentów koncesyjnych, umów z c. k. Rządem zawartych, jakoteż na podstawie wszelkich innych tytułów pod jakąkolwiek nazwą istniejących.

W szczególności to przeniesienie własności obejmuje:

1. Linie kolejowe Spółki w księdze dla kolei żelaznych u c. k. Sądu krajowego w Pradze zapisane, a mianowicie:

- a) kolej żelazną parową od miasta Lokiet do stacji Lokiet-Neusattel wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. stycznia 1877 (Dz. u. p. Nr. 15), a względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 7. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 195);
- b) kolej żelazną parową od stacji w Czaśławie uprzywilejowanej kolei północno-zachodniej austriackiej na Żleb do Ronowa i Zawratca z odnogą od Skowic do Wrdów i Buczyc, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 41), a względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 21. sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 103);
- c) kolej żelazną parową od stacji w Kastycach kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) do Krasnego Dworu, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. sierpnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 124) a względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 27. września 1882 (Dz. u. p. Nr. 139);
- d) kolej żelazną parową od stacji w Chodowie wyłącznie uprzywilejowanej kolei busztiehradzkiej do Neudeku, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 8. września 1880 (Dz. u. p. Nr. 129);
- e) kolej żelazną parową od stacji w Nuslu kolei Cesarza Franciszka Józefa do Modrzan, będącą przedmiotem najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48) a względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 176);
- f) kolej żelazną parową od stacji Czaśław kolei lokalnej czaśławsko-zawrateckiej do Moczowic, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 102);
- g) kolej żelazną od stacji w Königshain kolei łączącej południowo-północno niemieckiej do do Zaclerza, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 2. sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 105);
- h) kolej żelazną parową od stacji w Ołomuńcu uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda do Czellechovic, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 108);
- i) kolej żelazną parową od stacji w Krasnym Dworze kolei lokalnej kastycko-krasno-dwor-
- skiej do Radonic, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 57);
- k) kolej żelazną parową od stacji w Lipie czeskiej uprzywilejowanej kolei północnej czeskiej przez Starą Lipę i Zakupy do Mimoni, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 14. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 104);
- l) kolej żelazną parową od stacji w St. Pölten kolei Cesarzowej Elżbiety na Herzogenburg, Traismauer i Judenau do Tulln, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 12. maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 104), a względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 13. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 177);
- m) kolej żelazną parową od Budziejowic (Porzicza) na Krems, Goldenkron, Krumlow, Horzyce, Stein, Schwarzbach, Horni Planę do Zelnawy, będącą przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 171);
- n) kolej żelazną parową od stacji w Hanuszowicach uprzywilejowanej kolei granicznej morawskiej na Goldenstein, Lipową i Freiwaldau z dobiegiem do sieci kolei pruskich w kierunku Ziegenhalsu, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 5. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 53) a względnie Traktatu z dnia 14. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 95);
- o) koleje żelazne parowe od stacji w Herzogenburgu kolei lokalnej St. Pölten-Tulln za Dunaj do Krems i od Hadersdorfu przez Kamphal do Horn a ztąd do Siegmundsherbergu z dobiegiem do kolei Cesarza Franciszka Józefa, będące przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 12. października 1886 (Dz. u. p. Nr. 176);
- p) część kolei na obszarze pruskim leżącą od granicy państwa do Ziegenhalsu, będącą przedmiotem dokumentu koncesyjnego królewsko pruskiego z dnia 1. kwietnia 1887 a względnie Traktatu z dnia 14. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 95).

2. Wszelki materiał stały i ruchomy do ruchu linii kolejowych pod 1, lit. a) aż do p) włącznie wzmiankowanych, służący, licząc do niego także park wozowy, inwentarz, materiały spożywcze i zapasy wszelkiego rodzaju, w całym tym rozmiarze, w jakim posiadają go zarządy kolejowe ruch utrzymujące.

3. Wszelkie koleje podjazdowe, własnością Spółki austriackiej kolei lokalnych będące, jakoteż wszelkie inne w księdze dla kolei żelaznych nie zapisane nieruchomości Spółki austriackiej kolei lokalnych ze wszystkimi przynależnościami, z jedy-
nym wyjątkiem gruntów zwanych Gmelisch pod Karłowymi warami, które pozostaną nadal własnością Spółki kolejowej.

4. Fundusze zasobowe, utworzone z kapitałów zakładowych kolei lokalnych z St. Pölten do Tulln, z Herzogenburga do Krems i z Hadersdorfu do Sigmundsherbergu, jakoteż kolei lokalnej z Budjowic (Porzycza) do Zelnawy, w takich sumach w gotówce, jakie z doliczeniem czteroprocentowych odsetek od zasobów niewyekspensowanych będą się znajdowały w zapasie w dniu oddania własności linii kolejowych (§. 10).

Ze względu na postanowienia poprzedzające, Spółka austriacka kolei lokalnych, począwszy od dnia dzisiejszego, nie ma już prawa sprzedania lub obciążenia bez poprzedniego zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu przedmiotów swego majątku wzmiankowanych pod 1, lit. a) aż do p), 2 i 3.

Za ubytki, gdyby się pod tym względem okazały, jest Spółka austriacka kolei lokalnych odpowiedzialna.

§. 2.

Ze względu na umówione stosownie do §. 1. odstąpienie państwu wszystkich linii kolejowych, Spółka austriacka kolei lokalnych zobowiązuje się co do nieumorzonych dotychczas obligacyj pożyczek przez siebie zaciągniętych a mianowicie:

- a) pożyczki pierwszorzędnej serya I w pierwotnej sumie imiennej 5,000.000 zł. w. a.;
- b) pożyczki pierwszorzędnej serya III w pierwotnej sumie imiennej 2,400.000 zł. w. a.;
- c) pożyczki pierwszorzędnej serya IV w pierwotnej sumie imiennej 2,600.000 zł. w. a. i wreszcie
- d) obligacyj drugorzędnych emitowanych na rzecz kolei lokalnej od Hanuszowic aż do granicy państwa pod Ziegenhalsem

takowe spłacić, a względnie, o ileby te obligacje znajdowały się obecnie w posiadaniu Spółki, w ogóle już nie wypuszczać, iżby prawa zastawu, w księdze kolei żelaznych dla tych pożyczek zabezpieczone, najpóźniej aż do chwili oddania państwu własności linii kolejowych (§. 10) cańkownie zostały wykreślone.

W takim razie, gdyby w chwili oddania państwu (§. 10) własności linii kolejowych, wykreślenie praw zastawu, zabezpieczonych dla przerzeczonych obligacyj, nie było jeszcze w zupełności dokonane, Spółka austriacka kolei lokalnych będzie obowiązana złożyć do rąk c. k. Rządu kaucją sumie niewykreślonych jeszcze obligacyj odpowiadającą, która zwrócona będzie dopiero po wykreśleniu praw zastawu dla wszystkich obligacyj powyżej wyszczególnionych.

§. 3.

Spółka austriacka kolei lokalnych zobowiązuje się nadto na pokrycie kosztów budowy — przewidzianej już w Najwyższym dokumencie koncesyjnym z dnia 5. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 53) na kolej miejscową od Hanuszowic aż do granicy państwa pod Ziegenhalsem, jakoteż w traktacie z dnia 14. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 95) — odnogi od Lipowej aż do granicy państwa pod Bożanowem (Heinersdorfem), tudzież na pokrycie kosztów rozszerzenia budowl i dokupienie rzeczy potrzebnych dla linii kolejowych państwu odstąpić się mających i według okoliczności na wybudowanie projektowanej odnogi kolei lokalnej Hanuszowice-Ziegenhals od Niklasdorfu do Cukmantla, oddać c. k. Rządowi do wolnego rozrządzenia sumę 3,800.000 zł. w. a. gotówką, w ten sposób, że część tej sumy wynosząca 1,700.000 zł. w. a. ma być wypłacona w przeciągu trzech miesięcy po oddaniu własności linii kolejowych (§. 10), reszta zaś wynosząca 2,100.000 zł., dnia 15. grudnia 1894.

§. 4.

Spółka austriacka kolei lokalnych zrzeka się wyraźnie zapewnionej onejże przez Rząd na zasadzie ustawy z dnia 8. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 53) i umowy z dnia 30. września 1884 pożyczki hipotecznej w sumie 1,200.000 zł. w. a. dla kolei lokalnej od Budjowic (Porzycza) do Zelnawy, jakoteż wszelkiego pod jakąkolwiek nazwą wynagrodzenia za nieuskutecznione do tego czasu wypłacenie rzeczowej pożyczki hipotecznej, w skutek czego rzeczona umowa z dnia 30. września 1884 w całej osnowie traci moc swoje.

§. 5.

Tytułem wynagrodzenia za wszystkie świadczona, które na mocy umowy niniejszej przyjmuje na siebie Spółka austriacka kolei lokalnych, zobowiązuje się Rząd z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1894 objąć do spłacenia wszystkie po

ciągnięciu w dniu 2. stycznia 1894 jeszcze nie wylosowane obligacye zaciągniętej przez rzeczona Spółkę kolejową czteroprocentowej pożyczki pierwszorzędnej serya II w pierwotnej sumie imiennej 11,000.000 marek w. n., jakoteż pożyczkę pierwszorzędną, którą Spółka ma jeszcze zaciągnąć w sumie imiennej 70,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) ustanowionej a która bez wszelkiego potrącania na podatki, stęple, opłaty i jakiegokolwiek innego nieść będzie trzy od sta i w przeciągu 80 lat, począwszy od roku 1894, ma być spłacona.

Wzmiankowana nowa pożyczka pierwszorzędna w sumie imiennej 70,000.000 koron, przeznaczona na spłacenie obligacyj w §. 2 wyszczególnionych, na pokrycie wszelkich innych zobowiązań ciężących na Spółce w myśl umowy niniejszej i wreszcie na częściowe spłacenie kapitału akcyjnego Spółki (§. 12), zabezpieczona będzie przez zabipotekowanie w księdze dla kolei żelaznych prawa zastawu na liniach kolejowych w §. 1, liczba 1 pod lit. b), c), f), g), i), l), m), n) i o) wyszczególnionych.

Zastrzega się wyraźnie, że formularze i plan umorzenia udziałowych zapisów dłużnych, które mają być emitowane, tudzież warunki ich zbycia, podlegają zatwierdzeniu c. k. Rządu.

§. 6.

Ze względu na to, że stosownie do umowy niniejszej kolej żelazna od Hanuszowic aż do granicy państwa pod Ziegenhalsem przechodzi na nieograniczoną własność państwa, uwalnia się Spółkę austriacką kolei lokalnych od ciężącego na niej stosownie do umowy z dnia 25. kwietnia 1885 zawartej na zasadzie ustawy z dnia 7. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 106) obowiązku spłacenia pożyczki hipotecznej na rzecz wzmiankowanej kolei żelaznej z funduszków państwa udzielonej w nieumorzonej jeszcze po dzień 1. stycznia 1894 sumie 550.000 zł. w. a. w ratach rocznych po 10.000 zł. spłacać się mającej, jakoteż od opłaty odsetek od tej pożyczki hipotecznej z dniem 1. stycznia 1894 zalegających i przerzeczoną umowę z dnia 25. kwietnia 1885 uchyla się w całej osnowie.

§. 7.

Wszelkie aktywa Spółki austriackiej kolei lokalnych, które stosownie do postanowień umowy niniejszej nie mają być Rządowi oddane a w szczególności zasoby kasowe i papiery wartościowe, zaległe wierzytelności itp. pozostają własnością rzeczonoj Spółki kolejowej.

Natomiast Spółka kolejowa zaspokoić ma własnymi funduszami wszystkie swoje zobowiązania, pod jakąkolwiek nazwą istniejące, kontraktowe i wszelkie inne a w szczególności w obec posiadaczy emitowanych obligacyj pierwszorzędnych, o ile ich spłacenia Rząd nie przyjmuje na siebie w myśl §. 5 umowy niniejszej i co do tych zobowiązań następstwo prawne państwa nie ma wcale miejsca.

Gdyby zaś państwo, jako właściciel linii kolejowych Spółki pomimo tego zniewolone było douiszczenia wypłat lub jakichkolwiek innych świadczeń na rzecz wierzycieli Spółki kolejowej ponad rozciągłość zobowiązań według §. 5go umowy niniejszej przyjętych, Spółka austriacka kolei lokalnych obowiązana będzie zwrócić c. k. Rządowi odnośne kwoty w przeciągu dni 14 po otrzymaniu w tym względzie uwiadomienia.

Od postanowień powyższych wyjąją się tylko istniejące kontrakty co do utrzymywania ruchu na liniach z Czasławy do Zawratca i z Czasławy do Moczowic przez c. k. uprzywilejowaną kolej austriacką północno-zachodnią a na linii Königshan—Zaclerz przez c. k. uprzywilejowaną kolej łączącą południowo północną niemiecką, tudzież kontrakty co do współużywania dworców dobiegowych i na kolejach podjazdowych, jakoteż co do przewozu a względnie gwarancyi przewozu towarów, te bowiem kontrakty państwo przejmuje na siebie bez zastrzeżenia jako następca Spółki austriackiej kolei lokalnych a to od dnia objęcia linii kolejowych na własność.

§. 8.

Ze względu, że w skutek postanowień umowy niniejszej ścieśnia się zakres czynności Spółki austriackiej kolei lokalnych, c. k. Rząd oświadcza, że gotów jest tych urzędników i sług rzeczonoj Spółki, którzy w przeciągu miesiąca po oddaniu na własność linii kolejowych Spółki (§. 10) prosić będą o przyjęcie ich do służby kolejowej rządowej, objąć, z zastrzeżeniem im wszelkich praw, jakie przed dniem dzisiejszym nabyli i zaliczyć ich do takich klas służbowych i stopni płac dla oficyalistów c. k. Dyrekcyi głównej kolei rządowych austriackich, jakie odpowiadać będą ich płacom dotychczasowym.

Natomiast Spółka austriacka kolei lokalnych zobowiązuje się, za oficyalistów na zasadzie postanowień powyższych przez Rząd objętych, najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po oddaniu linii kolejowych na własność (§. 10) złożyć w instytucie emerytalnym i prowizyjnym c. k. kolei rządowych,

jako wkładkę tychże ofycjalistów, tudzież jako dopłatę przedsiębiorstwa kolejowego, podwójną sumę wszystkich owych kwot z odsetkami i odsetkami od odsetek po pięć od sta na rok, które ci ofycjaliści byliby zapłacili, gdyby od początku czasu służby swojej, do emerytury a względnie prowizyi liczyć się mającego, należeli byli z terażniejszemi placami do rzeczzonego instytutu emerytalnego a względnie prowizyjnego.

§. 9.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894, ruch na kolejach w §. 1, l. 1 pod lit. a) aż do p) włącznie uważać się ma za utrzymywany na rachunek Rządu i przeto od tego terminu wszelkie przychody i wydatki ruchu przechodzą na rzecz Rządu iub mają być przezeń ponoszone.

O ile Spółka austriacka kolei lokalnych aż do dnia oddania własności linii kolejowych (§. 10) otrzymała już od zarządów ruch utrzymujących jakie raty na rachunek czystego dochodu 1894 roku, suma ogólna tych rat ma być c. k. Rządowi zwrócona gotówką w dniu oddania kolei.

§. 10.

Własność linii kolejowych w §. 1, l. 1 pod lit. a) aż do p) włącznie wymienionych, z przynależnościami w §. 1, l. 2 oznaczonemi i z wszelkim innym nieruchomym majątkiem Spółki, w §. 1, l. 3 wzmiankowanym, oddana być ma Rządowi, jak tylko umowa niniejsza nabędzie dla obu Stron mocy obowiązującej i jak tylko prawo zastawu dla pożyczki pierwszorzędnej na zasadzie §. 5go nowo zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 70,000.000 koron zostanie w księdze dla kolei żelaznych zahipotekowane, a to niezwłocznie, przez spisanie protokołu przez obie strony podpisanego, w którym dokładnie wyszczególnione być mają przechodzące na państwo w myśl postanowień na wstępie wzmiankowanych, przedmioty majątku, tudzież sumy w gotówce, które przy oddaniu linii kolejowych mają być zapłacone Rządowi na zasadzie postanowień §. 9, ustęp 2 a zarazem także i kontrakty, które stosownie do postanowienia §. 7go, ustęp ostatni, państwo przejmuje na siebie.

Jednocześnie z oddaniem tego wszystkiego, wydane być mają c. k. Rządowi także wszystkie, jakie Spółka posiada dokumenty, plany, książki, rachunki i akta, dotyczące się linii kolejowych, stosownie do §. 1go na państwo przechodzących, jakoteż

wzmiankowanej w §. 3 odnogi od Lipowej do granicy państwa pod Bożanowem (Heinersdorfem) — o ile takowe nie będą Spółce austriackiej kolei państwa potrzebne do załatwienia interesów bieżących.

§. 11.

Po oddaniu własności linii kolejowych (§. 10), nastąpić ma niezwłocznie zahipotekowanie prawa własności państwa na nieruchomościach w §. 1, l. 1 i l. 3 wyszczególnionych i Spółka austriacka kolei lokalnych obowiązana jest wydać w porę c. k. Rządowi na onegoż żądanie dokumenty do tego celu potrzebne.

§. 12.

Spółka austriacka kolei lokalnych zobowiązuje się swój kapitał akcyjny wynoszący 15,500.000 zł. w. a. w 77.500 sztukach akcji po 200 zł. w. a. zredukować w przeciągu pół roku po dniu, w którym umowa niniejsza stanie się obowiązującą do sumy imiennej 3,100.000 zł. w. a. w ten sposób, że za każde pięć starych akcji wydana będzie jedna nowa akcja na 200 zł. z dołączeniem certyfikatu uprawniającego posiadacza do podniesienia w swoim czasie stosunkowego udziału z zasobów Spółki, jakie pozostaną po zaspokojeniu wszystkich zobowiązań na Spółce ciężących i po wyłączeniu gotówki w sumie najmniej 3,300.000 zł. w. a. na utworzenie kapitału akcyjnego w sumie 3,100.000 zł. w. a. i funduszu zasobnego.

§. 13.

Spółka austriacka kolei lokalnych zobowiązuje się poczynić jak najrychlej w porozumieniu z c. k. Rządem potrzebne ze względu na postanowienia umowy niniejszej zmiany w statucie Spółki a przy tej sposobności poddać także ścisłej rewizyi postanowienia tegoż statutu, tyjące się składu i wynagrodzenia reprezentacyi Spółki, iżby administracya stała się odpowiednio do zmienionych stosunków prostszą i tańszą.

§. 14.

Umowa niniejsza, jakoteż wynikające z niej przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty wolne są od stępli i opłat.

Emisyą i wpis hipoteczny pożyczki pierwszorzędnej trzyprocentowej, którą w myśl §. 5. umowy niniejszej Spółka ma wypuścić w sumie imiennej 70,000.000 koron, jakoteż akta i dokumenty, które z tego powodu będą spisane. uwalnia się od stępli i opłat, kupony zaś tej pożyczki uwalnia się od podatku dochodowego od nich przypadającego, jakoteż od opłat stęplowych.

§. 15.

Obie Strony kontraktujące zrzekają się prawa zaskarżenia umowy niniejszej o pokrzywdzenie nad połowę wartości.

§. 16.

Co do wszelkich sporów z umowy niniejszej poddają się Strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się w tym

względnie, że spory takie załatwiane być mają w postępowaniu sumarycznem.

§. 17.

Umowa niniejsza, którą spisuje się w dwóch egzemplarzach uwolnionych od stępli i opłat, nabywa mocy obowiązującej dla Spółki austriackiej kolei lokalnych przez przyzwolenie walnego zgromadzenia akcyonaryuszów, które ma być tak zwołane, żeby zebrać się mogło najpóźniej w przeciągu miesiąca po podpisaniu umowy niniejszej, dla c. k. Rządu zaś przez zatwierdzenie drogą prawodawczą, potem nastąpić mające.

Gdyby jednak to zatwierdzenie drogą prawodawczą nie nastąpiło aż do dnia 31. grudnia 1893, Spółka austriacka kolei lokalnych nie ma wiązać się umową niniejszą i w ogóle umowa ta ma być uważana za nie zawartą.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1894**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . .	2 zł. 30 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1893 " . . .	3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są **całkowicie uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 200—203.)

200.

Ustawa z dnia 25. grudnia 1893,

o c. k. obronie krajowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, zastosowana do postanowień ustawy o służbie wojskowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dwunastoletni obowiązek służby żołnierzy i podoficerów, wcielonych bezpośrednio do obrony krajowej — z wyjątkiem rezerwy dopełniającej (§. 13 ustawy o służbie wojskowej) — obejmuje 2 lata służby w stanie czynnym i 10 lat służby w stanie nieczynnym. Pewna ilość żołnierzy, odpowiednia systemizowanemu etatowi podoficerów może być na trzeci rok do czynnej służby zobowiązana. Za trzeci rok wysłużony pod chorągwią odpaść mają 4 tygodnie ogólnego okresu ćwiczeń wojskowych (§. 4), tudzież dwa lata okresu służby w obronie krajowej w stanie nieczynnym a obowiązek służenia w pospolitem ruszeniu kończyć się ma z skończeniem 40. roku życia.

§. 2.

Organizacją obrony krajowej ustanawia Cesarz.

§. 3.

Pobierający płacę miesięczną, tudzież żołnierze i podoficerowie szczególnych broni, oddziałów i za-

kładów, z wojska do obrony krajowej przeniesieni, mogą być w razie wojny użyci w miarę potrzeby do wzmocnienia odpowiednich broni, oddziałów i za-
kładów wojska, gdy rezerwy tychże zostały powołane i zarządzone zostało uruchomienie przynajmniej pewnej części obrony krajowej.

§. 4.

Ćwiczenia wojskowe peryodyczne obrony krajowej trwają za każdym razem aż do czterech tygodni i odbywają się nie w czasie żniwa.

Do okresu ćwiczeń nie wlicza się czasu potrzebnego do uzbrojenia i rozbrojenia wynoszącego po jednym dniu.

Do ćwiczeń wojskowych (służbowych) w granicach okresu wyżej oznaczonego pociągani być mogą nieczynni oficerowie obrony krajowej i aspiranci na oficerów w miarę potrzeby a zresztą wszyscy do obrony krajowej należący w stanie nieczynnym zostający, ile możliwości ze względem na stosunki ich pobytu, tyle razy, żeby okresy wszystkich ćwiczeń peryodycznych, w ciągu całej służby w obronie krajowej, razem wzięte, nie przenosiły 20 tygodni dla wcielonych bezpośrednio do obrony krajowej a czterech tygodni dla tych, którzy wysłużyli lata służby wojskowej, przeniesieni zostali z rezerwy do obrony krajowej.

Obwieszczenia, podające do wiadomości, które poczty roczne współzaciężnych mają być powołane do ćwiczeń wojskowych peryodycznych, wydawać należy najpóźniej aż do końca roku poprzedzającego powołanie.

Pierwsze ćwiczenie wojskowe rezerwistów dopełniających, wcielonych do obrony krajowej, odbyć się może bezpośrednio po odebraniu pierwszego wykształcenia.

Oddziały obrony krajowej mają w ciągu ćwiczeń brać naprzemian udział także w większych ćwiczeniach wojska, w którym to razie okres ćwiczeń może być wyjątkowo przedłużony aż do pięciu tygodni, z wliczeniem wszystkich ćwiczeń wojskowych w przeciąg ogólny powyżej oznaczony.

Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny nie odbędzie się jedno z ćwiczeń wojskowych (służbowych) rezerwy lub obrony krajowej ustawą przewidzianych, takowe może odbyć się później, jednakże nie wolno pociągać dwa razy w tym samym roku do ćwiczeń wojskowych (służbowych).

§. 5.

Korpus oficerów obrony krajowej tworzy się i uzupełnia:

- a) przez przechodzenie oficerów czynnych z wojska;
- b) przez wcielenie oficerów rezerwy wojska;
- c) przez przyjmowanie oficerów wojska będących na emeryturze i w stosunku „bezsłużbowym“;
- d) przez przyjmowanie osób nie podlegających powinności służbowej, które starają się o stopień oficerski i są do niego całkiem uzdolnione;
- e) przez posuwanie na wyższe stopnie w obronie krajowej podług zasad przyjętych w wojsku.

§. 6.

Osoby należące do obrony krajowej zostają pod względem stopni na równi z osobami należącymi do wojska; w razie równości stopni, osoby należące do wojska mają pierwszeństwo przed osobami należącymi do obrony krajowej.

§. 7.

Język komendy w obronie krajowej na całym obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych jest ten sam co w wojsku.

Ogólne odznaki służbowe i stopniowe, rynsztunki i uzbrojenie, przepisy dotyczące się służby i mustry w obronie krajowej, odpowiadać mają tym, które są zaprowadzone w wojsku.

§. 8.

Pobierający płacę miesięczną, tudzież żołnierze i podoficerowie obrony krajowej mają tylko w ciągu pełnienia służby prawo do płac, które w czasie pokoju, pogotowia i wojny są takie same jak w wojsku.

§. 9.

Suma kosztów obrony krajowej, obejmująca oraz zwiększone płace emerytowanych oficerów

w ciągu pełnienia służby, obciąża w czasie pokoju budżet Ministra obrony krajowej; te zaś koszty, które powstają przez uruchomienie i użycie obrony krajowej do celów wojennych, pokrywane będą dotacją wspólnego Ministra wojny.

§. 10.

Wszelkie sprawy obrony krajowej należą do zakresu działania Ministra obrony krajowej, który odnośne relacye zdaje Cesarzowi.

Minister obrony krajowej wydaje rozporządzenia swoje do Władz, oddziałów i zakładów obrony krajowej za pośrednictwem dowódcy naczelnego obrony krajowej i tą samą drogą odbiera ich referaty służbowe.

§. 11.

Do naczelnego dowódcy obrony krajowej należy w czasie pokoju:

1. Kierownictwo naczelne wykształceniem wojskowym;
2. czuwanie nad karnością;
3. dozór nad oddziałami jakoteż
4. zapasami wojennymi;
5. wykonywanie władzy sądowej wojskowej nad osobami należącymi do obrony krajowej, tejeż władzy podlegającymi, jakoteż władzy porządkowo-karnej nad oficerami, podoficerami i żołnierzami czynną służbę pełniącymi;
6. wydawanie opinii w sprawach osobistych oficerów.

W sprawach swego zakresu działania może rozrządzać władzami i wojskami obrony krajowej, atoli obowiązany jest o ważniejszych zarządzeniach uwiadomić jednocześnie także Ministra obrony krajowej.

§. 12.

Całą obronę krajową lub jej część powołuje się i uruchomia w razie potrzeby do celów wskazanych w §. 4 ustawy o służbie wojskowej tylko na rozkaz Cesarza, kontrasygnowany przez odpowiedzialnego Ministra obrony krajowej.

§. 13.

Ustawa niniejsza, z której wydaniem tracą moc swoje przepisy ustawy z dnia 24. maja 1883 o obronie krajowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia a wykonanie onejeż porucza się Ministrowi obrony krajowej.

Wels, dnia 25. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Welsersheimb r. w.

201.**Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 25. grudnia 1893,**

o zwinięciu urzędu administracyjnego dóbr rządowych nadworniańskich.

Na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 23. czerwca 1893 związa się z dniem 31. grudnia b. r. „C. k. urząd administracyjny dóbr rządowych nadworniańskich“ z siedzibą w Nadwornym, stosownie do obwieszczenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1891 (Dz. u. p. Nr. 133) do załatwiania spraw administracyjnych w dobrach nadworniańskich w powiecie tejże nazwy w Galicyi na rzecz Państwa zakupionych, tymczasowo ustanowiony a czynności jego przechodzą z dniem 1. stycznia 1894 na Dyrekcją lasów i dóbr skarbowych we Lwowie.

Falkenhayn r. w.

202.**Ustawa z dnia 27. grudnia 1893,**

upoważniająca Rząd do tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Hiszpanią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby stosunki handlowe z Hiszpanią uregulował w sposób na zasadzie ustawy z dnia 28. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 233) rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 30. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 235) przepisany, lub w inny celowi odpowiedni a względnie żeby zawarł i wprowadził w wykonanie układ z Hiszpanią, z tem jednak zastrzeżeniem, że o ileby środki te i układy miały obowiązywać dłużej niż do 31. grudnia 1894, w każdym razie poddać je wprzód należy załatwieniu porządkiem konstytucyjnym.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894, poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 27. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Welsersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

203.**Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. grudnia 1893,**

którem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76), wydanem na zasadzie §. 14go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, zmienia się podział na klasy niebezpieczności tych przedsiębiorstw ubezpieczeniu na wypadek przygody podlegających, które mają na celu wyrób celulozy i drzewnika.

Po wysłuchaniu przybocznej Rady ubezpieczenia, rozporządza się co następuje:

Na miejsce tytułów podanych z systematycznym rozkładem w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 22. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 76) a mianowicie w grupie X, lit. a podziału na klasy niebezpieczności przedsiębiorstw ubezpieczeniu na wypadek przygody podlegających:

Fabryki celulozy i drzewnika

XI klasa niebezpieczności

i

Szlifiernie drzewa do fabrykacji drzewnika

XI klasa niebezpieczności

zaprowadzają się następujące tytuły:

Fabryki celulozy:

1. tarcie drzewa i roboty pomocnicze tu należące:

a) z używaniem pił kolistych lub machin do rznięcia krążków i machin do tarcia drzewa

X klasa niebezpieczności,

b) z używaniem pił kolistych lub machin do rznięcia krążków, jeżeli użycie ich ograniczone jest do rozdrabniania pni a zresztą praca wykonywa się ręcznie . . . VII klasa niebezpieczności;

2. roboty koło wyrobu celulozy z drzewa tartego VI klasa niebezpieczności.

Fabryki drzewnika (szlifiernie drzewa) i fabryki tektury drzewnej:

1. tarcie drzewa i roboty pomocnicze tu należące:

a) z używaniem pił kolistych i machin do tarcia drzewa X klasa niebezpieczności,

b) z używaniem pił kolistych, jeżeli użycie ich ograniczone jest do rozdrabniania pni a zresztą praca wykonywa się ręcznie

VII klasa niebezpieczności;

2. roboty koło wyrobu drzewnika i tektury drzewnej z drzewa tartego

VI klasa niebezpieczności.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 204.)

204.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z d. 24. grudnia 1893,

tyczące się urzędzenia nauk prawnych i politycznych i egzaminów rządowych teoretycznych.

Na zasadzie ustawy z dnia 20. kwietnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 68) uznaje za stosowne rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Uczniowie prawa, o ile mają na celu uzyskanie uzdolnienia do służby publicznej, winni swoje nauki prawne i polityczne urządzić według przepisów niżej podanych i złożyć trzy egzamina rządowe teoretyczne, prawno-historyczny, sądowy i polityczny.

A. Nauki.

§. 2.

Okres nauki wynosi najmniej ośm półroczy, z których odbyć należy najmniej trzy przed egzaminem rządowym prawno-historycznym (pierwszy peryod nauk) a najmniej cztery po tymże egzaminie rządowym prawno-historycznym (drugi peryod nauk).

Drugi peryod nauk trwa więc:

- a) najmniej pięć półroczy dla tych uczniów, którzy egzamin rządowy prawno-historyczny zdają już po trzech półroczach.
- b) najmniej cztery półrocza dla tych uczniów, którzy przed egzaminem rządowym prawno-historycznym odbyli cztery lub więcej półroczy.

§. 3.

W przepisany okres nauki wlicza się tylko to półrocze, co do którego uczeń udowodni, że miał w niem najmniej 20 godzin wykładowych. Ilość godzin wykładowych może jednak wynosić tylko 12:

- a) w czwartym półroczu, jeżeli takowe przypada przed egzaminem rządowym prawno-historycznym,
- b) w jednym z półroczy drugiego peryodu nauk, gdy tenże obejmuje pięć półroczy.

W tym samym peryodzie nauk można niedostateczną ilość godzin jednego półrocza wyrównać przewyżką w innem półroczu.

Nauki prawne i polityczne można rozpocząć bądź w zimowym, bądź w letnim półroczu.

§. 4.

W pierwszym peryodzie nauk, to jest przed egzaminem rządowym prawno-historycznym (§. 2), uczęszczać należy na następujące przedmioty wy-

kładowe (wykłady obowiązkowe) z dotrzymaniem podanej najmniejszej ilości godzin tygodniowych:

1. Prawo rzymskie 20 godzin, z rozłożeniem najmniej na dwa półrocza.

Docentowi prawa rzymskiego zostawione jest do woli połączenie wykładu historycznego z dogmatycznym, lub wykładanie w zwykły sposób instytucyj i pandektów oddzielnie.

Jeżeli wykład historyczny ma być połączony z systematycznym, w ogłoszeniu wykładów nadmienić o tem należy w sposób odpowiedni; w każdym jednak razie wymienić należy dokładnie działy, które w półroczu mają być wykładane.

2. Prawo kościelne siedm godzin, w jednym półroczu lub z rozłożeniem na dwa półrocza.

3. Prawo niemieckie (historja źródeł prawa i prawa publicznego, historja i system prawa prywatnego) dziesięć godzin, z rozłożeniem na dwa półrocza.

4. Historja państwa austriackiego (historja formacyi państwa i prawa publicznego) pięć godzin w jednym półroczu; w uniwersytetach, w których zachodziłaby tego potrzeba, wykład rzeczzonego przedmiotu uwzględniać ma szczególnie rozwój prawa w odnośnych terytoryach.

Wykładów tego przedmiotu można słuchać tak na wydziale prawnym i politycznym, jak i na wydziale filozoficznym.

5. Jeden z przedmiotów z zakresu filozofii na wydziale filozoficznym, cztery godziny w jednym półroczu.

Do uczęszczania na te wykłady nie jest przepisana oznaczona kolej; nauka jednak umiejętności prawnych i politycznych rozpoczynać się powinna od uczęszczania na te wykłady, których przedmiotem są instytucje prawa rzymskiego.

§. 5.

W drugim peryodzie nauk uczęszczać należy obowiązkowo z dotrzymaniem podanej najmniejszej ilości godzin tygodniowych na następujące przedmioty wykładowe, co też stanowi warunek przypuszczenia do egzaminu rządowego sądowego i politycznego.

1. Prawo prywatne austriackie, 18 godzin, z rozłożeniem na dwa półrocza.

2. Prawo handlowe i weksłowe austriackie, bądź oddzielnie wykładane, bądź połączone w jednym wykładzie, siedm godzin w jednym półroczu, lub z rozłożeniem na dwa półrocza.

3. Postępowanie sądowo-cywilne austriackie, dwanaście godzin, z rozłożeniem na dwa półrocza.

4. Prawo karne i postępowanie karne austriackie, dziesięć godzin z rozłożeniem na dwa półrocza.

5. Prawo państwowe ogólne i austriackie, pięć godzin w jednym półroczu.

6. Nauka administracyi i prawo administracyjne austriackie, sześć godzin w jednym półroczu.

7. Nauka gospodarstwa społecznego i polityka gospodarstwa społecznego, bądź oddzielnie, bądź połączone w jednym wykładzie, dziesięć godzin w dwóch półroczach.

8. Skarbowość, z szczególnem uwzględnieniem ustawodawstwa skarbowego austriackiego, pięć godzin w jednym półroczu.

Do uczęszczania na te wykłady nie jest przepisana oznaczona kolej.

Uczęszczanie na wykłady, w paragrafie niniejszym oznaczone, przed złożeniem egzaminu rządowego prawno-historycznego, nie byłoby liczone.

§. 6.

Celem przypuszczenia do egzaminu rządowego sądowego i politycznego, uczniowie prawa mają nadto udowodnić, że bądź przed egzaminem rządowym prawno-historycznym, bądź też po tym egzaminie, oprócz na wykład w §. 4, l. 5 oznaczony, uczęszczali na następujące wykłady w jednym półroczu i z dotrzymaniem podanej najmniejszej ilości godzin tygodniowych, mianowicie;

- a) na jeszcze jeden z przedmiotów wykładanych na wydziale filozoficznym, trzy godziny;
- b) na wykład historji filozofii prawa, cztery godziny;
- c) na wykład statystyki ogólnej porównawczej i austriackiej, cztery godziny.

§. 7.

Oprócz przedmiotów obowiązkowych, w §§. 4, 5 i 6 oznaczonych, zapewnić należy na wydziałach prawnych i politycznych regularne odbywanie się wykładów z zakresu następujących przedmiotów:

1. Encyklopedia nauk prawnych i politycznych;

2. prawo górnicze austriackie;
3. prawo narodów;
4. medycyna sądowa;
5. rachunkowość rządowa;
6. ustawodawstwo rolne austriackie z szczerem uwzględnieniem rozwoju historycznego stosunków rolnych;
7. prawo skarbowe austriackie.

Nadto postarać się należy ile możności, żeby wykładaną była umiejętność porównawcza prawa.

Co do prawa polskiego w uniwersytetach krakowskim i lwowskim zatrzymują nadal moc swoje przepisy dotyczące się wykładów tego przedmiotu.

§. 8.

Grona profesorów na wykładach nauk prawnych i politycznych obowiązani są mieć pieczę o zupełność wykładów w zakresie umiejętności prawnych i politycznych i tak urządzać wykłady, żeby każdy uczeń, który przepędza na wydziale czas przepisany do obowiązującego skończenia nauk, miał sposobność słuchania wszystkich przedmiotów obowiązkowych i to zwyczajnie od profesorów i żeby mógł dotrzymać najmniejszej ilości godzin jaka jest przepisana.

§. 9.

Czy i w jakiej rozciągłości jedno lub więcej półroczy spędzonych na innym wydziale a nie na prawnym i politycznym, może być wliczone w ustawowy okres nauk, orzeka Minister oświecenia po wysłuchaniu grona profesorów wydziału prawnego i politycznego.

§. 10.

O ile czas słuchania nauk prawnych i politycznych w uniwersytetach zagranicznych ma być wliczony w ilość półroczy według §. 2 przepisanej, lub czy poszczególne wykłady, na które tam uczęszczano, mają być uważane za policzalne, orzeka Minister oświecenia ze względu na tamtejsze urządzenie nauk i na udowodniony czas słuchania wykładów.

Zresztą wydane będą polecenia ogólne co do liczenia czasu nauki spędzonego w poszczególnych uniwersytetach zagranicznych.

W każdym razie najmniej jedno półrocze przed złożeniem egzaminu prawno-historycznego a najmniej dwa po tym egzaminie spędzić trzeba w uniwersytecie austriackim.

B. Egzamina rządowe.

§. 11.

Egzamin rządowy prawno-historyczny zdawać można najwcześniej w czterech pierwszych tygodniach czwartego półrocza.

Egzamina rządowe sądowy i polityczny można zdawać w dowolnym porządku, a mianowicie jeden z nich już w ostatnich czterech tygodniach ostatniego półrocza.

Zresztą warunkiem przypuszczenia do egzaminów rządowych teoretycznych jest uczynienie zadosyć przepisom powyższym pod względem okresu nauki i słuchania wykładów obowiązkowych.

Postanowienia, dotyczące się przypuszczania do egzaminów rządowych na podstawie pobierania nauk prywatnie, uchylają się.

§. 12.

Przedmiotami egzaminu rządowego prawno-historycznego są;

1. prawo rzymskie;
2. prawo kościelne;
3. prawo niemieckie (historia źródeł i prawa publicznego, historia i system prawa prywatnego niemieckiego);
4. historia państwa austriackiego (historia formacji państwa i prawa publicznego).

§. 13.

Przedmiotami egzaminu rządowego sądowego są:

1. prawo prywatne austriackie;
2. prawo handlowe i wekslowe austriackie;
3. postępowanie sądowo-cywilne austriackie;
4. prawo karne i postępowanie karne austriackie.

§. 14.

Przedmiotami egzaminu rządowego politycznego są:

1. prawo państwowe ogólne i austriackie;
2. nauka administracji i prawo administracyjne austriackie;
3. nauka i polityka gospodarstwa społecznego;
4. skarbowość z szczerem uwzględnieniem ustawodawstwa skarbowego austriackiego.

§. 15.

Do słuchania egzaminów rządowych teoretycznych, które zdawać mają uczniowie prawa, ustanawia Minister oświecenia w siedzibie każdego uniwersytetu osobną komisją egzaminacyjną.

§. 16.

Każda komisya składa się z jednego prezesa, z jednego a według okoliczności z kilku zastępców prezesa (wiceprezesów) i z odpowiedniej ilości komisarzy egzaminacyjnych.

Z nich tworzy prezes według swego uznania komisye do poszczególnych aktów egzaminu (komisye specjalne). Do każdego z trzech egzaminów rządowych teoretycznych składać się mają komisye z przewodniczącego i z trzech komisarzy.

Na egzaminie rządowym prawno-historycznym przedmioty (§. 12) rozdzielić należy między trzech komisarzy egzaminacyjnych w taki sposób, żeby z prawa rzymskiego egzaminował w każdym razie jeden egzaminator, w skutek czego jeden z dwóch innych egzaminatorów objąć musi dwa przedmioty.

§. 17.

Wszyscy zwyczajni i nadzwyczajni profesowie wydziałów i rawnych i politycznych są na mocy swego urzędu nauczycielskiego komisarzami egzaminacyjnymi do swego przedmiotu w odnośnej komisji egzaminacyjnej. Mogą jednak być mianowani egzaminatorami także do innych przedmiotów i do innych komisji.

Oprócz tego Minister oświecenia może także innych biegłych mianować w miarę potrzeby komisarzami egzaminacyjnymi.

§. 18.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może przez zadawanie poszczególnych pytań brać udział w akcie egzaminacyjnym. Nadto na egzaminach sądowym i politycznym może urzędować jako egzaminator do pewnego szczególnego przedmiotu egzaminacyjnego.

Nieobecnego prezesa zastępuje wiceprezes, gdyby zaś wiceprezes komisji nie był zamianowany, lub gdyby i on był nieobecny, najstarszy służbą profesor członkiem komisji będący.

§. 19.

Do zdawania egzaminu rządowego prawno-historycznego ustanawiają się trzy w roku terminy, a mianowicie na początku i na końcu półrocza letniego, tudzież na początku półrocza zimowego.

Egzamina rządowe sądowy i polityczny odbywać się będą przez cały rok z wyjątkiem feryj głównych i śródrocznych.

§. 20.

Egzamin rządowy prawno-historyczny zdawać można tylko przed komisją urzędującą w siedzibie tego uniwersytetu, w którym kandydat est w czasie egzaminu zapisany (lub, w razie przerwy nauk, był ostatnim razem zapisany).

Postanowienie to odnosi się także do egzaminów rządowych sądowego i politycznego, o ile kandydat zdaje takowe w toku ostatniego półrocza (§. 11). Po skończeniu nauk służy kandydatowi prawo dowolnego wyboru komisji egzaminacyjnej.

Kto jednak został oddalony, ponowić ma egzamin przed tą samą komisją, która go oddaliła.

Ministrowi oświecenia zastrzega się dozwolanie wyjątków od postanowień wyżej podanych.

§. 21.

Kandydaci zgłaszają się do egzaminów rządowych teoretycznych przez podanie prośby odpowiedniami załączkami opatrzonej, którą wnieść należy bezpośrednio, gdy chodzi o egzamin rządowy prawno-historyczny, do dziekana, gdy o dwa inne egzamina, do prezesa odnośnej komisji egzaminacyjnej.

Do prośby dołączyć należy:

- a) gdy chodzi o egzamin rządowy prawno-historyczny, świadectwo dojrzałości, świadectwo immatrykulacji i książeczkę legitymacyjną, i
- b) gdy zaś chodzi o drugi i trzeci egzamin rządowy, bądź sądowy, bądź polityczny, jeszcze także świadectwo potwierdzające złożenie z dobrym skutkiem egzaminu rządowego prawno-historycznego.

§. 22.

Do egzaminu rządowego prawno-historycznego, jeżeli ma być zdawany w terminie na początku półrocza, zgłaszać się należy aż do końca poprzedniego półrocza, jeżeli zaś ma być zdawany w terminie na końcu półrocza, najpóźniej na dni 30 przed końcem tego półrocza.

§. 23.

Do zgłaszania się w celu zdawaniu obu innych egzaminów nie wyznacza się żadnego terminu. Dni egzaminu wyznacza w każdym z osobna przypadkiem prezes.

Tenże winien jednak w ogólności trzymać się tej kolei, w jakiej kandydaci zgłaszali się do egzaminu. W tym samym akcie egzaminacyjnym najwięcej trzech kandydatów można egzaminować.

§. 24.

Każdy kandydat powinien stanąć do egzaminu w tym dniu, który mu wyznaczono. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie stanie, powinien być na to przygotowanym, że jeżeli chodziło o egzamin prawnohistoryczny, nie będzie już do niego przypuszczony w tym samym terminie, jeżeli zaś chodziło o jeden z dwóch innych egzaminów, przypuszczony będzie z kolei dopiero po wszystkich innych kandydatach, którzy się już zgłosili.

§. 25.

Egzamina odbywają się ustnie i publicznie; komisja egzaminacyjna naradza się i głosuje nad wynikiem egzaminu na posiedzeniu nie publicznem.

Komisja wydaje uchwały bezwzględna większością głosów; prezes wykonywa prawo głosowania tak samo jak inni członkowie komisji.

W razie równości głosów, za uchwałę przyjmuje się to zdanie, które jest dla kandydata mniej korzystne.

§. 26.

Komisja egzaminacyjna wydać ma przedewszystkiem uchwałę pod tym względem, czy kandydat uczynił czy nie uczynił zadość przepisanyemu wyma-ganiom.

Nad tem, czy kandydat z jednego, z więcej lub ze wszystkich przedmiotów egzaminu ma otrzymać postęp „z odznaczeniem“, można zarządzić głosowanie tylko w takim razie, jeżeli kandydat został jednogłośnie aprobowany.

Przedmioty wymienione w §§. 12 aż do 14 pod osobnemi liczbami, uważają się do przyznania postępu „z odznaczeniem“ za tę samą umiętność.

W razie oddalenia kandydata, głosować należy nad tem, przed upływem jakiego terminu kandydat nie może być przypuszczony do ponowienia.

Ani rekurs, ani żaden inny środek prawny przeciw orzeczeniu komisji miejsca mieć nie może.

§. 27.

Pod względem ponowienia stosują się następujące przepisy:

- a) na egzaminie prawnohistorycznym oddała się na dwa półrocza. Oddalony uczęszczać ma na wykłady z zakresu przedmiotów egzaminu najmniej dziesięć godzin tygodniowo;

- b) na egzaminach rządowych sądowym i politycznym oddała się najmniej na sześć miesięcy a najwięcej na rok.

Przepisanie kandydatowi ponownego uczęszczania na wykłady, zostawia się uznaniu komisji egzaminacyjnej.

Zanim kandydat ponowi egzamin z dobrym skutkiem, nie można przypuścić go do zdawania innego egzaminu rządowego.

§. 28.

Wynik głosowania zapisuje się w protokole, jakoteż w książeczce legitymacyjnej kandydata, ogłasza się go publicznie i świadectwo wręcza się kandydatowi niezwłocznie.

§. 29.

O każdym oddaleniu kandydata uwiadomić należy niezwłocznie, z wyrażeniem terminu ponowienia, dziekanat tego wydziału prawnego i politycznego, w którym kandydat stosownie do swojej książeczki legitymacyjnej lub wyzwolenia uniwersyteckiego nauki pobiera lub w ostatnim czasie pobierał; oddalenie zanotować należy w katalogach, gdyby zaś później miał być wydany duplikat książeczki legitymacyjnej, przenieść należy także i do tego duplikatu nadmienienie o oddaleniu.

Dziekanaty wydziałów prawnych i politycznych obowiązane są przestrzegać troskliwie przenoszenia tego zapisku do duplikatów książeczki legitymacyjnej.

§. 30.

Gdyby kandydat oddalony uzyskał podstępnie przypuszczenie do ponowienia egzaminu przed wyznaczonym czasem lub u komisji, która nie jest dla niego właściwą, natenczas nietylko egzamin, choćby z dobrym skutkiem złożony, jest nieważny, lecz nadto kandydat taki niezawisłe od wszelkich innych następstw, dotyczących go według ustaw karnych powszechnych, jeżeliby jeszcze odbywał nauki akademickie, może być na pewien czas lub na zawsze wykluczony z wszystkich wydziałów prawnych i politycznych.

§. 31.

Postanowienia szczegółowe co do odbywania egzaminów rządowych i urzędowania komisji do egzaminów rządowych, podane będą w osobnej instrukcji.

§. 32.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od początku roku szkolnego 1894/95.

Od tego terminu przepisy rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. października 1855 (Dz. u. p. Nr. 172) o urzędzeniu nauk prawnych i politycznych, wydanego na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 29. września 1855, jakoteż przepisy w przedmiocie objaśnienia i wykonania onegoż wydane, uchylają się o tyle, o ile nie są zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§. 33.

Uczniowie, którzy w czasie aż do terminu, w §. 32 oznaczonego, odbyli najmniej dwa półrocza,

policzalne według dotychczasowych przepisów, mogą być przypuszczeni do egzaminu rządowego prawno-historycznego nawet wtedy, jeżeli uczynili zadość tylko warunkom według dotychczasowych przepisów wymaganym.

Również można na zasadzie dotychczasowych przepisów przypuszczać do egzaminów rządowych sądowego i politycznego tych uczniów, którzy z końcem roku szkolnego 1893/94 udowodnią, że po złożeniu z dobrym skutkiem egzaminu rządowego prawno-historycznego, skończyli najmniej dwa półrocza.

Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 205—211.)

205.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 15. grudnia 1893,

tyczące się wykreślenia c. k. komor głównych w Bozenie, Gorycyi, Celowcu i Lublanie z listy komor upoważnionych do ekspedywania towarów całojedwabnych za opłatą cła w kwocie 200 zł.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu wykreśla się c. k. komory główne w Bozenie, Gorycyi, Celowcu i Lublanie z listy c. k. komor upoważnionych do samodzielnego ekspedywania towarów całojedwabnych za opłatą cła traktatowego w kwocie 200 zł. od 100 kilogramów.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

206.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 20. grudnia 1893,

tyczące się postępowania ze względu na cło z azotanem sodowym.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi wylącza się azotan sodowy (salpetrigsaures Natron, Natriumnitrit) na zasadzie artykułu IV ustawy cłowej z dnia 25. maja

1882 (Dz. u. p. Nr. 47), z Nr. 331 powszechnej taryfy cłowej i przyłącza do Nr. 324 ze stopą cła 4 zł. od 100 kilogramów (bez zniżenia traktatowego).

Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

207.

Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,

przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 81) o ulgach w opłatach z powodu konwersyi obligacyj pierwszorzędnych kolei żelaznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 81) o ulgach w opłatach z powodu konwersyi obligacyj pierwszorzędnych kolei żelaznych przedłuża się na czas od dnia 1. stycznia 1894 aż do końca roku 1899.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

208.**Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,**

przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 3. marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 17) o uwolnieniu od stępli i opłat przy zaokrągłaniu gruntów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 3. marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 17), o uwolnieniu od stępli i opłat przy zaokrągłaniu gruntów przedłuża się na czas od dnia 1. stycznia 1894 aż do końca 1899.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

209.**Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,**

tycząca się kilku zmian w ustawie z dnia 9. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 30), o ulgach w opłatach w razie konwersji długów pieniężnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się dotychczasową osnovę §§. 2. i 3. ustawy z dnia 9. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 30), o ulgach w opłatach w razie konwersji długów pieniężnych i takowe opiewać mają jak następuje:

§. 2.

Gdy zakłady do publicznego składania rachunków obowiązane, pod publicznym zarządem lub nadzorem zostające fundacje, kościoły, fundusze, stowarzyszenia, korporacje, gminy duchowne lub świeckie udzielają pożyczek hipotecznych w celu przeistoczenia istniejących długów hipotecznych na inne z mniejszą stopą procentową, od dokumentów

ekstabilacyjnych i dłużnych, z tego powodu wystawionych, o ile według skali II nie przypada mniejsza opłata, pobierać należy tylko stałą opłatę po 50 c. od każdego arkusza a od wpisu hipotecznego nie należy pobierać żadnej opłaty, jeżeli

1. z dokumentu dłużnego widać, że stopa procentowa zostaje stale zniżona, a zniżenie wynosi najmniej $\frac{1}{4}$ od sta. Należytości peryodyczne (na zarząd itp.), które oprócz odsetek bywają wymagane, doliczać należy do odsetek;

2. termin do umorzenia pożyczki, niezawisłe od zastrzeżeń wypowiedzenia, przepisanych statutami kas oszczędności i zakładów hipotecznych ustanowiony jest na przeciąg najmniej lat sześciu;

3. z osnovy dokumentu dłużnego i ekstabilacyjnego wynika, że nowa pożyczka użyta została na umorzenie dawniejszej wierzytelności.

§. 3.

Dobrodziejstwa §u 2go stosowane będą odpowiednio przy odpowiedniem zejściu się warunków tamże pod l. 1 i 2 podanych, także do konwersyj, uskuteczniionych zapomocą przelewu istniejących długów hipotecznych na osoby prawne w §. 2 wzmiankowane.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894 i zatrzyma ją aż do końca 1899 roku.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

210.**Ustawa z dnia 26. grudnia 1893,**

o zniżeniu opłat stęplowych od wypowiedzeń mieszkania z terminem wypowiedzenia jednego miesiąca nie przekraczającym i od sporów z najmu opartych na takich wypowiedzeniach.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Podania sądowe, któremi wypowiada się najem mieszkania, jeżeli termin wypowiedzenia nie przekracza jednego miesiąca, podlegają opłacie stęplowej po 12 c. od każdego egzemplarza i od każdego arkusza.

Jeżeli wypowiedzenia mieszkania tego rodzaju, który w ustępie poprzedzającym jest oznaczony, przyjmują się do protokołu, protokół podlega opłacie stęplowej po 12 centów od każdego arkusza; odpisy sądowe takich protokołów podlegają opłacie stęplowej po 25 centów od każdego arkusza.

§. 2.

Do sporów z najmu z powodu wypowiedzeń w §. 1 oznaczonych stosują się odpowiednio postanowienia §§. 19 i 21 ustawy z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), dotyczące się powinności stęplowej w sporach, których przedmiot nie przenosi wartości w kwocie 50 zł.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lutego 1894, wykonanie zaś onejże poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lichtenegg, dnia 26. grudnia 1893.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

211.

Obwieszczenie c. k. Prezydenta Ministrów z dnia 31. grudnia 1893,

o uchyleniu artykułu XVI. przymierza cłowego i handlowego między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej i zastąpieniu go artykułem XVI, zawartym w §. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191).

Na zasadzie upoważnienia wyrażonego w §. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191) uchyla się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim artykuł XVI przymierza cłowego i handlowego między Ministerstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a Ministerstwem krajów korony węgierskiej (ustawy z dnia 27. czerwca 1878 [Dz. u. p. Nr. 62] i z dnia 21. maja 1887 [Dz. u. p. Nr. 48]) i zastępuje się takowy artykułem XVI zawartym w §. 1 ustawy z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 191).

Windisch-Graetz r. w.

